

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Συλλεχθεῖσα ἐκ διαφόρων Συγγραφέων Πα-
λαιῶν τε ἢ Νέων, καὶ ἐκ διαφόρων Ἐ-
πιγραφῶν τῶν ἐν λίθοις, ἢ εἰς κοι-
νὴν Διάλεκτον ἐκτεθεῖσα, χάριν
τῶν πολλῶν τῶ ἡμετέρων Γένους.

Πλείοις δὲ σημειώμασιν ἐπαυξηθεῖσα μετὰ καί τινων Πα-
ραρτημάτων, ἢ Πρώτου Γεωγραφικῶν Πινάκων,
καὶ ἐπιδιορθωθεῖσα, ἐξεδόθη ἤδη τὸ
Δεύτερον ὑπὸ.

ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ.

Τῷ Μηλιώτῃ.

ΤΟΜΟΣ, Β΄.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ,

Τύποις Πάου Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωάννινων.

CON SOVRANO PERMESSO,

1807.



ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Πολωνίας.

2620

1. **Ἡ** Πολωνία λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἑυρωπαϊῶν Πόλ-
σκα, τὸ ὁποῖον ὄνομα σημαίνει, κατὰ τὴν Σλαυικὴν Διά-
λεκτον, Ἐπιφανείαν ἀνοικτῶν ἢ ἐπίπεδον ὡσαύτῃ ὅτι ὅ-
λη εἶναι ἐπίπεδος, καὶ εἰς Καμπόν, ἔξω δὲ ἐκείνο τὸ
μέρος, ὅτι πλησιάζει εἰς τὰ πέρατα τῆς Οὐγγαρίας, καὶ
τὸ Ὅρος, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὸ Μεσόγειον τῆς Ἐλλάσσοτος
Πολωνίας, Κάλιον καλούμενον. παρ' ἡμῶν δὲ λέγεται
Λεχία, ὑπὸ τῆς Λέχης, ὃ ὁποῖος εἴσας τὸν θρόνον τε εἰς
τὴν μείζονα Πολωνίαν, ἠρξεν αὐτῆς ἐν ἔτει 550. Ἀυτὴ
λοιπὸν ἢ Λεχία εἶναι μέρος τῆς ἐν Εὐρώπῃ παλαιᾶς Σαρ-
ματίας, καὶ μέρος ἀνατολικὸν τῆς Γερμανίας, τὸ πρὸς τὸν
Οὔισυλαο ποταμ. καὶ περατῆται παντὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ
τῆ Βορυσθένης ποταμ., ὃ ὁποῖος λέγεται κοινῶς Νίφρος,
διαίρων τὴν Πολωνίαν ὑπὸ τῆς Μοσκοβίας. ὑπὸ βορείως
ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, τῆς Λιβονίας, καὶ Μοσκο-
βίας. ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ ὑπὸ μεσημε-
ρείας ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Τρανσυλβανίας, καὶ Μολ-
δαυίας. διαίρεται δὲ εἰς τὴν κυρίως Πολωνίαν (ἢ ὁποῖα
ὑποδιαιρεῖται, εἰς μείζονα, καὶ ἐλάσσονα, ἢ εἰς κατωτέρα
καὶ ἀνωτέρα) καὶ εἰς τὴν Λιθουανίαν, με ὅλον ὅτι αὐτὴ πρὸ
τετακοσίων ἔτων, ἠνώθη μετ' τὴν Πολωνίαν. καὶ πᾶσα ταῦ-
τα, ἔχει καὶ μέρος τῆς Γερμανίας. ὅθεν διὰ τὴν πρῶτην

θέσει, εκτείνονται ἄπο τῆς κλίματος μέχρι τῆς 17. καὶ ἔχει τὴν μεγίστην ἡμέραν εἰς μετὰ τὸ Βορειόπερον μέρος, μείζονα σχεδὸν τῆς 14. ὥρων, εἰς δὲ τὸ Νοτιώπερον, ὥρων 15.

2. Τῆς δὲ ἐν Εὐρώπῃ Σαρματίας οἱ ἀρχαῖοι ὄροι ἦσαν ἔτσι, ἄπο δυσμῶν ὁ Οὐίσυλας ποταμ., ἢ Σουβικὴ Θάλασσα, ὁ Φιννικὸς Κόλπος, καὶ ἢ ἄπο τῆς τῆς Κόλπου Γραμμῆ, ἐπὶ τῆς Βραυικίῃ, ἢτοι τῆς λωκίῃ Λίμνῃ ἐξαγομῶν, δι' ἧν τῆς Γερμανίας χωρίζεται. ἄπο τῆς βορείως ὁ Σαρματικὸς Ὠκεανὸς, ἢτοι ἢ Παγωμῶν Θάλασσα. ἀπ' ἀνατολῶν ἐκεῖνα τὰ πέρατα, ἀπὲρ καὶ τῆς Εὐρώπης. καὶ ἄπο μεσημβρίας ἢ Μαιώτις Λίμνη, ὁ Ἰσθμὸς τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου, ὁ Πόντος, ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Ἰερασὸς οἱ ποτ., εἴπερ τὰ Καρπάθια Ὄρη, τὰ ὅποια εκτείνονται ἀναμεταξὺ τῆς Πατίας, καὶ τῆς Ἰστρου τῆς ποταμ. πρὸς τὸ Κύνεον. καὶ ἔτι θεωρημῶν αὐτῆς ἢ Σαρματία περιέχει μέρος τῆς Μολδαυίας, τὸ μεταξὺ τῆς Τύρα, τῆς Ἰστρου, καὶ τῆς Ἰερασου τῆς ποταμ., μέρος τῆς Οὐγγαρίας, τὸ μεταξὺ τῆς Πατίας, καὶ τῆς Ἰστρου. τὸ Βασίλειον τῆς Πολωνίας, τὸ πρὸς τὴν τῆς Οὐίσουλα ποταμ. τῆς Προυσίας, τῆς Λιβονίαν, τῆς Λιθουανίαν, τῆς λωκίῃ Ρουσίας, ἢτοι τὸ Βασίλειον τῆς Μοσκοβίας, καὶ μέρος τῆς μικρᾶς Ταρταρίας. Διαίρεται αὐτῆς ἢ Σαρματία διχῶς, εἰς τῆς Γερμανικοσαρματίαν δηλαδὴ, καὶ εἰς τῆς Εὐρωπαϊαν Σαρματίαν, καὶ τῆς μετὰ Γερμανικοσαρματίας Ἔθνη ἦσαν διασιμόπρα, οἱ Οὐσσοὶ, οἱ Αἰστιαῖοι, οἱ Πόκτικοι, καὶ οἱ Βασέρναι· τῆς δὲ ἑτέρας οἱ Ροξολανοὶ, οἱ Ἀμαξόβιοι, οἱ Ἀλαυνοὶ. καὶ τὰ ἕξῃς. Εἰς τῆς Ἀρχαίας δὲ ἦσαν γνωστὰ τὰ ἐνδοτέρα τῆς Σαρματίας, μήτε πόλεμον εἰς τῆς Σαρματίας, ἢ καὶ Σαυρομάτας καλεῖσθαι, ποτὲ ἠφερρον οἱ Ἕλληνας, μήτε οἱ Ῥωμαῖοι, εἰ μὴ μόνον εἰς τὰ πέρατα αὐτῶν. καὶ ταῦτα μετὰ ἐπὶ τούτων, περὶ τῆς παλαιᾶς Σαρματίας. ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ ἀποκείμενον ἐπανέλθωμεν.

3. Ἡ Πολωνία λοιπὸν ὑπὸ τὸν καιρὸν τῆ πρώτης Ἡγεμόνος αὐτῆς τῆ Λέχου, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆ δευτέρου Φειδρείκου τῆ Αὐτοκράτορος, ἐδιοικεῖτο ὑπὸ Ἡγεμόνων καὶ Πριγκίπων, ὁ ὁποῖος ἔζη περὶ τὰ 1250. ἔτη. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς, ἐκπύχθη ἡ Πολωνία μὲ Βασιλικῶ ἀξίαν καὶ ὀνομασίαν, μὲ ὅλον ὅπῃ τινὲς λέγουσιν, ὅτι πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας ἀνηγορεύθη Βοσλέσλαος ὁ Χάβριος ὑπὸ τῆ γ'. Ὁθωνος τῆ Αὐτοκράτορος τῆ Ρωμαίων, περὶ τὰ 1000. ἡμερῶν ὑπὸ Χρυσῆ. καὶ ἄλλοι ἄλλως. ὁ Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας δεῦ εἶναι Μονάρχης, καὶ ὑπογεφυμένος εἰς τὰς πράξεις τῆ, ἀλλ' ἐξήρτηται ἐκ τῆς Διαίτης, ἥτοι τῆς κοινῆς Βασιλῆς· οὔτε γίνεται Βασιλεὺς κατὰ κληρονομίαν, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν (α). οἱ Πολῶνοι (κοινῶς Πολάκοι) ἤλθον ἐκ τῆς Εἰδωλολατείας εἰς τὸν Χρυστιανισμόν, ὅν ἔπει ὑπὸ Χρυσῆ 965. κατ' ὃν χρόνον πρῶτος Χρυστιανὸς ἔγενε Μίσσλαος ὁ Ἡγεμὼν τῆ Πολωνῶν, βαπτισθεὶς μὲ ὅλος τῆς ἀνδρώπης τῆ, τῆ ζ'. τῆ Μαρτίου, τῆ δ'. Κυριακῆ τῆς Τεσσαρακοστῆς, συντρέψας τὰ Εἰδωλα τῆ Ἑθνικῶν Θεῶν, καὶ ἐξώσας αὐτὰ ἐκ τῆ Ναῶν· εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, διὰ τῆ πρώτης Ὁθωνος τῆ Αὐτοκράτορος, ἤλθον εἰς τὴν πῆσιν τῆ Χρυσῆ οἱ Σιλασιανοὶ, οἱ Δάνοι, οἱ Ἑντοὶ, καὶ τὰ πλησιόχωρα Ἑθνη. Τὰ μέρη τῆ Βασιλείου τῆς Πολωνίας καθολικώτερον λαμβανόμενα, τρία εἶναι, δηλαδὴ ἡ Ἐλάσσων Πολωνία, ἡ Μείζων Πολωνία, καὶ ἡ Ξανθὴ Ρωσία, εἰς τὰ ὁποῖα προσίθονται προσέτι ἡ Ῥηγία Πρωσία, ἡ Λιθουανία, καὶ ἄλλαι τινὲς, καὶ τῆ ὁποῖων ἐφεξῆς πλατύτερον ἔρεμνον, φυλάττοντες τὴν θῆσιν ἐκάστης αὐτῶν.

ΚΒ.

(α) Τῆ 1795 ἔπαυσε πλέον ἡ Πολωνία ὡς τὰ ἀποσπῆ ἴδιον βασιλείου, ἥτις ἔδιηρίθη εἰς τρία μέρη· ἔκ ὧν τὸ εὐ ἔλαβεν ἡ Ῥωσία, τὸ δῶτερον ἡ Πρωσία, καὶ τὸ Τρίτον ἡ Ἀυστρία, περὶ ὧν ὅρα ὡς καθολικῆς Πίνακος.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Β'.

Περί τῆς Ἑλλάσωνος Πολωνίας.

1. **Η** Ἑλλάσων Πολωνία, ἣτις καὶ ἀνωτέρα λέγεται, καὶ κοινῶς Μάλα Πόλσκα, περατῆται ἄπο τῆ βορέως, ὑπὸ τῆς Μασοβίας, καὶ τῆς Ποδλαχίας· ἄπο δυσμῶν ὑπὸ τῆς μείζονος Πολωνίας· ἄπο μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας, καὶ Σιλεσίας· καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ρωσίας. καὶ διαιρεῖται εἰς τρία Παλατινάτα, ἣτοι Σατραπίας, τὰς ὁποίας αὐτοὶ κοινῶς Βοϊεβοδτζβὸ καλοῦσι, δηλαδὴ τῆς Κρακοβίας, τῆς Σανδομυρίας, καὶ τῆ Λεβλίνε. Μητρόπολις ταύτης τῆς Ἑλλάσωνος Πολωνίας εἶναι ἡ Κρακοβία, κοινῶς Κρακόβ, κειμένη πρὸς τὸν Οὐΐςελαν ποτ., πόλις εὐδοξὸς ἔχουσα Ἀκρόπολιν ἀχυρωπέτλω, καὶ Ἀκαδημίαν, τεθεΐσαν ἐν ἔτει 1364. καὶ Ἐμπόριον ἐξίσημον. ἐκτίθη ὑπὸ τῆ Γρακχε, ὅθεν καὶ Γρακχόπολις λέγεται· λογιάζουσι τινὲς ὅτι αὐτὴ γὰ εἶναι τὸ Καρρόδιουον τῆ Ππολ., ἔχει ὀρυκτὰς Ἀλικὰς, ἀπέχει ἄπο τῆ συμόρε τῆς Σιλεσίας πρὸς ἀνατολὰς 9. λέγας, 11. τῆ συμόρε τῆς Οὐγγαρίας πρὸς βορέαν, 44. τῆς Βισύνης πρὸς τὸν Καικίαν, 36. τῆς Οὐρατισλαυίας 23. τῆς Σανδομυρίας πρὸς δυσμὰς, ἢ 28. Πολωνικὰς, καὶ 40. τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς νότον. Σανδομυρία, κοινῶς Σανδομίρσ, πόλις πρὸς τὸν Οὐΐςελαν ποταμ. τὸν κοινῶς Βεΐσσελ, ἐν Λόφω κειμένη, ἔχουσα Φρέγιον ὀχυρὸν, ἢ ὁποία ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Σουήκων ἐν ἔτει 1665. ἀλλ' εἰς τὸν ἐρχόμενον χρόνον, τὴν ἀνέλαβον οἱ Πολῶνοι. πλησίον ταύτης εἰσέρχεται εἰς τὸν Οὐΐςελαν ποταμ. ὁ Σάυος ποτ., ἀπέχει τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς μεσημβρίαν 32. λέγας Πολων. Μεταξὺ τῆς Σανδομυρίας, καὶ τῆς Κρακοβίας, παράκεινται Κάστρα ἢ Πολίχια κοινῶς λεγόμενα Πολονιέπτζ, Ὁσυχ, καὶ Κορτζίν. ἀνωθεν τῆς Κρακοβίας εἶναι Ζατλὸρ, καὶ Ὁσαιονκτζίν.

τζιν . πέραν τῆ Βεΐσσελ ποτ. πρὸς ἀνατολὰς εἶναι Λεβλινον, κοινῶς Λεβλίν, πόλις ἀξιόλογος, καὶ καλῶς κατοικημένη πρὸς τὸν Βισρίκτζαν ποταμ. καὶ Ἐμπόριον ὠρεΐφμιον, ἔχουσα Φρέμιον ἐν Λόφω κείμενον, ἀπέχει τῆς Οὐαρσανίας 24. λέγας Πολ. πρὸς μεσημβρίαν, 12. τῆς Χέλμης πρὸς δυσμὰς, 36. τῆς Κρακοβίας πρὸς τὸν Καϊκίαν, καὶ 14. τῆς Σανδομυρίας. ὧσα ταύτῳ εἶναι Κορόβ, Ὁκρτζυα, καὶ Λεϊκτζυα. Ἐδώθεν τῆ ποτ. ἐκ μέρες τῆς Κρακοβίας κείνται Λιποβίκτζ, Ἰλκεχ, Σλαγκόβ, τὸ ὁποῖον ἔχει Μεταλλείας Ἀργύρου. Κατὰ δὲ τὴν Σανδομυρίαν πρόσκεινται Ὀποτόβ, καὶ Ρακόβ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ κατοικία εἶναι τῆ Φωτινιανῶν. Ἐκεῖνα δὲ τὰ Κάστρα, τὰ ἐκ τῆ Σεπυσινοσίε Κομητείας, τὰ ὁποῖα ἀπαριθμῶσι τινὲς ἐν τῇ Πολωνίᾳ, ὡσάν ὅπε ἠνώδησαν με αὐτῷ διὰ τῆ ἐνεχύρα, ἡμεῖς τὰ ἐκθέτομεν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ἐκεῖ ὅπε αὐτὰ κείνται. εἰς τὸ Μεσόγειον ταύτης τῆς Πολωνίας, κείνται Ὀρος ὑψηλόν, Κάλιον λεγόμενον, κατέστι Φαλακρόν, εἰς τῆ ὁποῖα τὴν κορυφῶν εἶναι Μουασήριον τῆ Βενεδικτινῶν, ἐπ' ὀνόματι τῆ Ἀγίε Σταυρε τιμώμενον, εἰς τὸ ὁποῖον δρίσκεται μέρος τῆ Τιμίου ἔυλου. Πρὸς τέτοις ἴστέον, ὅτι ἅπαντα αὐτῆ ἡ Πολωνία εἷς μόνον Ἐπίσκοπον ἔχει τὸν Κρακοβίας, καὶ δύο μόνιον Σενατώρες, τὸν Παλατινον, καὶ τὸν Κασελλάνον τῆ Λεβλίνας. καὶ τὰ λοιπὰ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Γ'.

Περὶ τῆς Μείζονος Πολωνίας.

1. Ἡ Μείζων Πολωνία, ἥτις καὶ κατωτέρα λέγεται, καὶ κοινῶς ὑπὸ τῆ Ἐντοπίαν Βιέλκα Πόλσκα, ἔχει ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Ἐλάσσονα Πολωνίαν, ἀπὸ μεσημβρίας τὴν Σιλεσίαν, ἀπὸ δυσμῶν τὴν Μαρκίαν, καὶ τὴν Πομερανίαν, καὶ ἀπὸ τῆ βορῆως μέρος τῆς Πρωσσίας, καὶ τὴν

τὴν Μασσοβίαν, χωρίζουσα ἀπ' αὐτῶν διὰ τῷ Οὐϊσέλα ποταμῷ. ἅπαντα αὕτη εἶναι ὀπίπεδος, καὶ κατάρρυτος ὑπὸ Ποταμῶν. τέμνεται ὑπὸ τῷ Βάρτα Ποταμῷ, καὶ διαίρειται εἰς ὀκτὼ Παλατινάτα, ἢτοι Σατραπίας. αἱ ὄψιφρα νῆστραι πόλεις αὐτῆς εἶναι, Ποσναβία, κοινῶς Ποσναβ, καὶ Πόσεν ὑπὸ τῷ Γερμανῶν, πρὸς τὸν Οὐάρταν ποτ. κειμένη, ἔχουσα Ἀκρόπολιν ἁραίαν, καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γέισνης Ἀρχιεπίσκοπ. καὶ κοινὸν Γυμνάσιον, εἶναι καλῶς κατοικημένη, καὶ ἀπέχει τῆς Γέισνης 8. λέγας πολ. πρὸς Δυσμάς, κεῖται μεταξὺ Λόφων. Γέισνα, καὶ ὑπὸ τῷ Γερμανῶν Γέισεν, πόλις μετ' ἑθρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ὅς τις εἶναι Διοικητῆς τῆς Πολωνιακῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ πρῶτος Πείγκι τῷ Βασιλεῖ, Ἀνθυπάτω ἀξίαν ἔχων. αὕτη ἡ πόλις τὸ πάλαι ἦτον ἡ Πρωτεύουσα τῆς Πολωνίας, καὶ ὁ Βασιλικὸς Θρόνος, ἐκτίθη ὑπὸ τῷ Λέχμ τῷ Βασιλεῖως ἐνδοῦ Λιμνῶν, καὶ ποτὲ ὠνομάζετο Λιμισσάλειον· ἡ δὲ ὅλη ἐκάν ἐν ἔτει 1613., ἀπέχει τῆς Καλισίας πρὸς βορῆαν 7. λέγας. Σιραδία κοινῶς Σιραδ, πόλις πρὸς τὸν Οὐάρταν ποτ. Πρωτεύουσα τῆς αὐτῆς Παλατινάτου, ὡσπερ καὶ αἱ ἀνωτέρω, ἀπέχει τῆς Καλισίας πρὸς Εὐρον 6. λέγας. Καλισία, κοινῶς Καλιχ, πρὸς τὸν Πρόσνα ποταμ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Οὐάρταν ποταμ. ἀπέχει τῆς Οὐρατισλαυίας 12. λέγας. ὄψιφ ταύτας εἶναι Ῥαδχοβία πρὸς τὴν λίμνην, τὴν μεταξὺ τῷ Οὐάρτα, καὶ τῷ Βείσσελ τῷ ποταμ., Πετρεκοβία, καὶ Βείλον πρὸς νότον πλησίον τῷ Πιέλτζα ποταμ. μεταξὺ τῷ Οὐάρτα, καὶ τῷ Οὐϊσέλα τῷ ποταμ. εἶναι ἡ Κυβανία Χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πόλεις Βρεβία, κοινῶς Βρές, καὶ Βερζεσός, Κεττον, Καυαλ εἰς τὴν Ὀχθίω τῷ Βείσσελ ποταμ., καὶ Οὐλαδισλαυία κοινῶς Βλαδισλαύβ, πόλις πρὸς τὸν Οὐϊσέλα ποταμ., Πρωτεύουσα τῆς Κυβανίας Ἐπαρχίας, μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Γέισνης Ἀρχιεπίσκοπ., ἀφ' ἧς ἀπέχει 15. λέγας,

ἀντίκεινται εἰς αὐτὰς τὰς πόλεις, ἐκ τῆς ἑτέρας Ὀχθῆς τῷ ποτ. Πλόκον, κοινῶς Πλόξχο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Γνέσσης Ἀρχιεπίσκοπ., καὶ μὲ Φρούριον, ἀπέχει τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς δυσμὰς 14. λέγας. καὶ Δοβεινον, ὅπερ καὶ Δοβεϊκνον, καὶ Δοβεϊζνον λέγεται, καὶ κοινῶς Δοβεϊτζιν, κάστρον κείμενον ἐν Λόφῳ τινὶ, πρὸς τὸν Οὐίςυλαν ποτ. ἀπ' ἀνατολῶν δὲ παράκειται ἡ Μασσοβία Χώρα, ἣτις καὶ Ματζοβία λέγεται, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι Οὐαρσαυία, κοινῶς Βαρσαυία, πόλις μεγάλη πρὸς τὸν Οὐίςυλαν ποτ., κέντρον τῆς Πολωνίας, καὶ λαμπροτάτη μὲ ταῖς Ἀρχιεραυσίαις τῶ Βασιλείῳ, καὶ ποιηταῖς μὲ τὸν θρόνον τῶ Βασιλείῳ, ἔχει Φρούριον Βασιλικόν, ἀπέχει τῆς Γνέσσης 33. λέγας, καὶ 24. τῆς Σανδομυχίας πρὸς βορέαν. Ἀνωθεν αὐτῆς εἰς τὸν αὐτὸν ποτ. εἶναι Κζυρκόβ. κάτω αὐτῆς κεῖνται Σγάρο, καὶ Βιχεχερόδ, πλησίον αὐτῆς εἶναι Οὐίλλα Νόβα, εἰς τὴν ὁποίαν πολλάκις διάγει ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑξαφώτισιν. τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Σοβίας λέγεται Πολακχία, ἢ Ποδλασία, καὶ κοινῶς Ποδάκβις, τὸ ὅποιον κεῖται μεταξὺ τῆς Μασσοβίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Λιθουανίας, καὶ Πολσσίας πρὸς ἀνατολάς, ἐκτεινόμενον ὑπὸ βορέως ἐπὶ μεσημβρίαν, εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν Πρωτόβυσα πόλις εἶναι Βιέλκα, κοινῶς Βιέλσκο, μὲ Ἀκρόπολιν ἰχυρὰν, κείμενη πρὸς τὸν Βιάλαν ποταμ., μεταξὺ τῆς Βρεσσικίας, καὶ τῆς Γρόδνης τῶ Πόλσων. λοιπαὶ εἶναι Δρογίζιον, καὶ Μέλκνικον. πρὸς ἄνω πρὸς ἀνατολάς, ἄνω τῆς Λιθουανίας ἐκτείνει ἡ Οὐλινία Ἐπαρχία, κοινῶς Βολίν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πόλεις Λουκσοβία, κοινῶς Λατζκο, πόλις δρυχάρος πρὸς τὸν Στέρ ποταμ. μὲ Ἀκρόπολιν, ἢ Φρούριον οὐχυρόν, καὶ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γνέσσης Ἀρχιεπίσκοπ., ἀπέχει τῆς Λεοπόλεως πρὸς τὸν Καικίαν 25. λέγας. Οὐλοδιμσεβία, κοινῶς Βλοδτζιμιερτζ, πόλις πρὸς τὸν Λαγόν ποταμ., ὅς τις ὀλίγον ὑπερον ἐμβαίνει εἰς τὸν Βῦγιον ποτ.

ποταμ., απέχει τῆς Ληκσερίας 21. λέγας πρὸς δυσμὰς. κὶ Δύβρα. τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτῆς κλίνει πρὸς τὸν Βορροθσίνω, εἰς τὸ ὁποῖον κεῖνται Ὁσρόγ, κὶ Κωνσταντινοβία, παλαιὰ κὶ νέα· κὶ τὰ λοιπὰ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Δ'.

Περὶ τῆς Λιθουανίας.

1. ἘΚ τῶν ρηθεισῶν τελευταίων πόλεων, ἐγείρεται πρὸς βορέαν ἢ Λιθουανία, κοινῶς Λιθουανία, καὶ ὑπὸ τῶν Πολωνίων Λίτβα, ἢ ὁποῖα τὸ πάλαι ἦτον Ἐπαρχία μεγάλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας, παντὶ δὲ τῆς Πολωνίας, περατωμένη ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Μοσκοβίας· ὑπὸ βορέως ὑπὸ μέρος τῆς Μοσκοβίας, τῆς Λιβονίας, κὶ τῆς Σαμογιτίας· ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς ἰδίως Πολωνίας, κὶ ὑπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Βολινίας. Ὅλος ἐπίτοπος ὁ τόπος τῆς Λιθουανίας ἦτον τὸ πάλαι υἱλώδης, κὶ ἀδελότοπος, κὶ ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν γέροντος Σιγισμένδου ἕως τώρα, διὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν Βασιλέων δουλεύεται, κὶ ἀορίζεται. Πρῶτον ἢ Λιθουανία εἶχεσ ἑδικέτης Πείγκιπας, φέροντες τίτλον μεγάλου Δεσπότη, ἕως ὅτε Ἰάγγελος ὁ Δεσπότης Λιθουανίας, ἐκλεχθεὶς κὶ ἀναγορευθεὶς Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, ἐν ἔτει 1386. ἠνώσε τὸν μέγαν Δουκάτον τῆς Λιθουανίας μετὰ τὸ Βασίλειον τῆς Πολωνίας· κὶ τότε ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν ἐδέχθησαν κὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας τὴν Πίσιν τῶν Χριστῶν, κὶ βαπτισθέντες, ἐγένον Χριστιανοί, ἐν ἔτει 1389. ἐν ἔτει δὲ 1569. ἢ Λιθουανία ἐγένον ἐν σῶμα κοινότητος μετὰ τὴν Πολωνίαν. διαίρεται δὲ αὐτὴ εἰς ἐννέα μέρη, ἢτοι Παλατινάτα, ἀλλὰ τὸ ἀνατολικὸν αὐτῆς μέρος ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν.

2. Κεφαλὴ κὶ Μητρόπολις ὅλης ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, εἶναι ἢ Ουίλνα, κοινῶς Βίλνα, Βίλνε, κὶ ὑπὸ τῶν Ἐρτοπίων Βιλνέσκ, μεγάλη πόλις πρὸς τὸν Ουίλίαν ποτῶν· κειμέ-

η, ὅπως δέχεται τὸν Βίλναν ποτ., ἔχει θρόνον. Ἐπισκό-
 πε ὑπὸ τὸν Γνέσνης Ἀρχιεπίσκοπ., ἢ Φρέιον ὄχυρον,
 μὲ Παλάτιον Βασιλικὸν, ἢ Ἀκαδημίαν, πεθεῖσαν ἐν ἔ-
 τει 1579., ἀπέχει τῆς Κρακοβίας πρὸς τὸν Καϊκίαν 130.
 λέγας Πολωνικὰς, 80. τῆς Οὐαρσαυίας, 100. τῆ Σμολεν-
 σκυ πρὸς δυσμὰς, ἢ 50. τῆς Ρίγας πρὸς μεσημβρίαν.
 Ἄυτῃ ἡ πόλις ἐκάν ἐν ἔτει 1610. σχεδὸν ὅλη, ἢ ὕπερον
 ὠραιότερα ἀνωκοδομήθη. ἐπάρθη ὑπὸ τῶ Μοσκοβιτῶν ἐν
 ἔτει 1655. τὴν ἀνέλαβον ὀπίσω οἱ Πολῶνοι ἐν ἔτει 1660.
 Πλησιόχωροι πόλεις μὲ αὐτῷ εἶναι, Τρόκα, κοινῶς Τρό-
 κι, μὲ Φρέιον ἰχυρὸν, πρὸς τὸν Βρεσάλαν ποταμ., κτι-
 δεῖσα ὑπὸ τῷ Γεδμίνου τῷ Δυκὸς τῆς Λιθουανίας, ἐν ἔ-
 τει 1321. ἢ ἐν ἔτει 1655. κατεπολεμήθη ὑπὸ τῶ Μο-
 σκοβιτῶν, ἢ ἐκάν ἀπέχει τῆς Οὐίλνης 4. λέγας πρὸς
 δυσμὰς. Μίνσκον, κοινῶς Μίνσκ, πόλις ὄχυρά πρὸς τὸν
 Σαβίσλοκξ ποτ. ἀπέχει τῆς Οὐίλνης πρὸς ἀνατολὰς 32.
 λέγας, ἢ Βορύσοβ. Πρὸς μεσημβρίαν κλίνουσι Γρόδνα,
 κοινῶς Γρόδνα, πόλις μὲ Φρέιον ἐν ὑψηλῷ Τόπῳ, πρὸς
 τὸν Μεμέλιον ποταμ., ἐπάρθη ὑπὸ τῶ Μοσκοβιτῶν ἐν ἔ-
 τει 1655., ἀπέχει τῆς Οὐίλνης πρὸς τὸν Ἀρεικὸν 20.
 λέγας Γερμαν., εἶναι ὠφέλιμος αὐτῇ διὰ τῶ Ἀρχιερα-
 σιῶν τῆς Ἐπαρχίας. Νοβογαρδία Λιβονικῇ, κοινῶς Νο-
 βογροδέκ. Λιπαυίσκι, πόλις μεταξὺ τῆς Πολεσίας πρὸς
 νότον, ἢ τῆς Πολαχίας πρὸς δυσμὰς, ἀπέχει τῆς Οὐίλ-
 νης 20. λέγας πρὸς νότον. Πίνσκον, κοινῶς Σλνκξ, πρὸς
 τὸν Σλνκαν ποταμ., μεγάλη πόλις εἶναι, ἀλλ' ὅλη ἐκ ξύ-
 λων, 5. λέγας ἀπέχει τῷ πέρατος τῆς Πολεσίας πρὸς
 βορέαν. Πρωτβίσα εἶναι τῷ ἀπ' αὐτῆς καλυμμένη Σλνκι-
 κῷ Δυκάτῳ, μεταξὺ τῷ ὀποιῷ, ἢ τῆς Βολινίας εἶναι ἡ
 Πολεσία Χώρα, κοινῶς Πολέσιε, τῆς ὀποίας Πρωτβί-
 σα πόλις εἶναι ἡ Βρεστικία, κοινῶς Βρέσικι, πρὸς τὸν
 Βυγον ποτ. κειμένη μὲ Φρέιον ἀπέχει τῷ Λαβλίνα 25.
 λέγας, ἢ 30. τῆς Οὐαρσαυίας πρὸς ἀνατολὰς. Μοϊλο-
 ρία,

βία, κοινῶς Μοϊλὸβ πόλις ὄχυρά, ἐν λόφῳ κειμένη πρὸς τὸν Βορυστόλυ ποτ. ἀπέχει τῆς Ὀρσης πρὸς μεσημβρίαν 10. λέγας. Σμόλνσκον, κοινῶς Σμολνσκο, πόλις πρὸς τὸν Βορυστόλυ ποταμ. πλησίον τῷ περάτων τῆς Μοσκοβίας, εἶναι μεγάλη καὶ καταπολλὰ ὄχυρά, ἐν ὑψηλοτέρῳ Τόπῳ κειμένη, τῆς ὁποίας τὰ Τείχη εἶναι 6. πηχῶν πλατεῖα, ἔχοντα 52. Πύργους, ἢ Ἀκρόπολις ταύτης κείται ἐν ὄρει, καὶ εἶναι ὄχυρωτάτη. ἔχει τίτλον Δεκάτη· ἔπαθε διαφόρους μεταβολὰς καὶ πολέμους, τελευταῖον ἐπαρθε ὑπὸ Ἀλεξίου Μιχαηλοβιτς τῷ Βασιλέως τῷ Μοσκοβιτῶν, ἐν ἔτει 1654., τῇ 17. τῷ Ὀκτωβρίῳ ἀπέχει τῷ συμῶρων τῆς Μοσκοβίας 10. λέγας Πολωνικ. πρὸς δυσμὰς, καὶ 20. τῆς Ουϊτεβσκίας. Εἰς τὴν Λιθουανίαν προσέτι ἀνήκει τὸ Ραδζεβλικὸν Πειγκιπάτον, τῶ ὁποίῳ εἶναι Τυκόζιον, κοινῶς Τυκόξιν, πόλις ὄχυρά, εὐδὸν Ἑλῶδες Τόπου, πλησίον τῷ Νάρβυ ποταμ., ἔχουσα Παλάτιον ἰσραῖον. ἀπέχει τῆς Αὐγυσταβίας πρὸς μεσημβρίαν 7. λέγας, καὶ 9. τῆς Γροδνης. Βιέρζε, καὶ ἄλλαι πόλεις. Ἀπὸ Δουσμων φησὶται ἡ Σαμογιτία, κοινῶς Σαμογιτίε, Ἐπαρχία μεταξύ τῆς Κουρλανδίας πρὸς βορίαν, τῆς ἰδίως Λιθουανίας πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Δουκικῆς Πρωσίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης πρὸς δυσμὰς. ταύτης μία μόνη πόλις εἶναι Ῥοσιέμα, κοινῶς Ῥοσιέμε, κειμένη πρὸς τὸν Δέβισαυ ποταμ. καὶ ἀπέχουσα τῆς Ῥίγας πρὸς μεσημβρίαν 30. λέγας Πολων. 12. τῆς Κούνης, καὶ 28. τῆς Ουϊλνης πρὸς δυσμὰς. Τινὲς ἀπαλειθμῶσι προσέτι εἰς αὐτὴν, τὴν Κούνα, κοινῶς Κούτο, πόλις κειμένη πρὸς τὸν Χρόνο ποταμ., τὸν κοινῶς Μέμελ, ὅπου δέχεται τὸν Ουϊλίαν ποταμ. ἀπέχει τῆς Τρόκης, 8. λέγας, καὶ 13. τῆς Βίλνης πρὸς δυσμὰς. καὶ τὴν Μεδνικίαν, κοινῶς Μεδνικ, καὶ τὴν Βόμιε, πόλιν Πρωτεύσαν τῆς Ἐπαρχίας, μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπον, πρὸς τὰς Πηγὰς τῷ Βιρβιτς ποτ. εἶναι σμικρά, καὶ ἀπέχει 9. μίλια Γερμαν.

τῆς ἀκρας τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης πρὸς ἀνατολάς, ὅσα
καὶ τῷ Μαμελλίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Ἑσθθῆς Ῥωσίας.

1. Ἡ Ῥωσία τῆς Πολωνίας, ὑπότινον καλεῖται Ἑσθθῆ, καὶ ὑπ' ἄλλων τινῶν Μέλαινα, πρὸς διασολῶν τῆς Ἀρκτικῆς Ῥωσίας, ἢ τῆς Μοσκοβίας. εἶναι κυρίως ἡ Ῥωξολανία, ἢ μέρος ταύτης. αὐτὴ λοιπὸν ἡ Ῥουσσία καίται μεταξὺ τῆς ἀνωτέρας Πολωνίας πρὸς δυσμὰς, τῆς Πολισίας πρὸς βορέαν, τῆς Βολινίας, καὶ τῆς κατωτέρας Ποδολίας, πρὸς ἀνατολάς, καὶ ὑπὸ μεσημβρείας χωρίζεται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας Οὐγγαρίας, καὶ τῆς Τρανσυλβανίας ὑπὸ τῶν Καρπαθίων ὄρων. Πρωτεύουσα πόλις ταύτης εἶναι ἡ Λιόπολις, κοινῶς Λιόβ, σῶρον Λόφων κειμένη, πρὸς τὸν Πελέβ ποτ. ὄχυρά, ἔχουσα δύο Φρέγια, τὸ εἷς σῶρον τῶν περὶ τῶν, καὶ ἕτερον ἔξω, ἐν Λόφῳ ὑψηλῶ κείμενον, εἶναι μεγάλη καὶ καλῶς κατοικημένη, μεθ' ἑσθθῆ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ πειρήμων μετὰ τὰς διαφόρουςπραγματείας, ὅπῃ εἰς αὐτῶν γίνονται. ὑπὸ δυσμῶν ταύτης εἶναι ἡ Πρεμισλία, κοινῶς Πρεμύσλ, πόλις μεγάλη πρὸς τὸν Σαῦ ποτ., μεθ' ἑσθθῆ Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λεοπόλεως Ἀρχιεπίσκοπ., ἔχει Ἀκρόπολιν ὄχυρά ἐν Λόφῳ κειμένη καὶ ἀπέχει τῆς Λυάβ 15. λέγας Πολ. μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο, εἶναι Ταυροβ, εἰς τῶν ὁποίων εἶναι ὁ θρόνος πολλακίς τῆς Αὐλῆς. πρὸς ἀνατολάς ἐκ τῆς Μητροπόλεως κείνται πόλεις Ζολκιέβ, Ζβορόβ, καὶ Βυσκόβ· πρὸς βορέαν εἶναι Ταροσλαυία, κοινῶς Ταροσλαβ, κάστρον πειρήμων, καὶ ὠραῖον, τῷ ὁποίῳ τῶν Ἀκρόπολιν βρέχει ὁ Σαῦος ποταμ., καὶ διάσημον μετὰ τὰς δημοτικαῖς Πανηγύρεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἐκεῖ τὸ κατ' ἔτος τῆ 16. τοῦ Αὐγύστου. Βίασοκον; καὶ Βέλτζα, κοινῶς Βέλτζ, πόλις μεταξὺ τῆς Λεοπόλεως

ἢ τῆς Ζαμοσκίας. Ζαμοσκία κοινῶς Ζαμόσκυ, πόλις σμικρά, ἀλλ' ὄχυρά, πλησίον λίμνης, ἔχουσα τίτλον Πειγκιπάτ, ἢ ἀπέχουσα τῆς Σαυδομηρίας πρὸς ἀνατολὰς 14. λέγας, ἢ 25. τῆς Λεοπόλεως πρὸς βορρᾶν. Χέλμα, κεινῶς Χέλμ, πόλις σμικρά, ἀλλὰ Πρωτόβουσα τῆ ἀπ' αὐτῆς καλυμμένη Παλατινάτ, με Φρέλιον ξύλινον, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λεοπόλεως Ἀρχιεπίσκ., ἀπέχει τῆ Λαβλίνα 10. λέγας, ἢ 24. τῆς Πρεμισλίας. Νοτία πόλις εἶναι Στρυ, πλησίον τῆς λίμνης, ἀπὸ τῆς ἧς ἁποίας εἰσέρχονται ὁ Νύσρος, ἢ ὁ Σάμβορ οἱ ποτ., Ἀλιτικία, κοινῶς Ἀλιτζ, κάστρον με Φρέλιον ἰχυρὸν πρὸς τὸν Τύραν ποταμ., ἢτοι τὸν Νύσρον. ἐκεῖθεν εἶναι Στανισλόβα, ἢ πρὸς τὸν Πρετον ποταμ. κεῖται Σνιατκυ εἰς τὴν Πογκκία Χώραν, πρὸς τὰ σιῶρα τῆς Μολδαυίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . 5.

Περὶ τῆς Ποδολίας, ἢ Οὐκραίνης.

1. Μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν Ρουσίαν, ἔπεται ἡ Ποδολία κατὰ τὴν Μολδαυίαν. καὶ ἐνδοτικὸν ταύτης ἡ Οὐκραίνα, τὰς ἁποίας κοινῶς συγχέουσιν, ἢ ἐγγυτέρα λοιπὸν καὶ συνορεύουσα μετὰ τὴν Μολδαυίαν εἶναι ἡ Ποδολία, κοινῶς ποδοάλε, περατωμένη ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Ξανθῆς Ῥασίας, ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Μολδαυίας, ἢ ἀπὸ βορείως ὑπὸ τῆς Οὐολινίας. Διαιρεῖται εἰς ἀνώτεραν, ἢ ἁποία ἐκνεύει πρὸς δυσμὰς, ἢ κατωτέραν ἐκνεύουσαν πρὸς ἀνατολὰς. καὶ τῆς μετὰ ἀνωτέρας Μητρόπολις εἶναι ἡ Καμνεκία, κοινῶς Καμνετζα, πόλις ὄχυρά, με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λεοπόλεως Ἀρχιεπίσκ. ἢ με Φρέλιον ἰχυρὸν ἐπὶ ἁποτόμου πέτρας, πλησίον ἔσται τῆ Σμορτζίε ποτ., ὅστις ὀλίγον ὑψέρον πίπτει εἰς τὸν Τύραν, ἢτοι τὸν Νύσρον ποτ. ἀπέχει τῆς Λεοπόλεως 30. λέγας πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 15. τῆ Βάρε πρὸς δυσμὰς. ἐκκενδύθη ὑπὸ τῶν Τέρκων ἐν

τει 1672, κ' ἐδόθη ὀπίσω εἰς τὰς Πολωνίας διὰ τῆς συν-
 θηκῶν, ὅπου ἔκαμον, ἐν ἔτει 1700. κατωτέρω ταύτης,
 πρὸς τὸν Νύστρον ποτ. εἶναι Μοχίλαβία, κ' Κολιῦ, ἡ-
 ται Χοτίνι (ὑπὸ τὴν ἑξουσίαν τῆς Τέρκων), ὀχυρῶμα,
 καὶ Φρέιον εἰς τὰ πέρασι τῆς Μολδαυίας· ἐγένον ὀνομα-
 σὸν διὰ τὸ φόνον τῆς Τέρκων, τὸ γεγονότος ἐν ἔτει 1673.
 ὧσα ταῦτα ἀνάγονται εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν Τρεμβό-
 βλα, Ἰασλομίεκζ, Λαλιτζόβια, Μεδζβόρ, Βάρ, καὶ
 Ποδαϊέκ. τῆς δὲ κατωτέρας Ποδολίας, Πρωτεύετα πό-
 λεις εἶναι ἡ Βρακλαυία κοινῶς Βρακσλάβ, περὶ τῆς ὁποίας
 εἶπ' ἐξῆς.

2. Ἡ δὲ Οὐκραῖνα κοινῶς Οὐκραίνε, (ἔτι λεγομένη,
 ὡσαύ ὅπως κείται εἰς τὸ πέρασ τῆς Μοσκοβίας, κ' τῆς Ἑ-
 λάσσονος Ταρταρίας) εἶναι ὅλος ἐκεῖνος ὁ τόπος, ὅπως εἶ-
 ναι ὑπὸ τὴν Βάρ, Βαρζλάβ, κ' Κιόβ, μεταξὺ τῶ Νύ-
 στρου, κ' τῶ Νίστρου τῆς ποτ., μέχρι τῶ Πόντου. εἰς αὐτὴν
 λοιπὸν εἶναι Βρακλαυία, κοινῶς Βρακσλάβ, πόλις πρὸς
 τὸν Ἰπτανιν ποταμ. τὸν κοινῶς Βόγον λεγόμενον, σὺνινα-
 μωμένη, κ' ὀχυρὰ πρὸς τὰ σικύρα τῆς Μολδαυίας, ὑπὸ
 τῆς ὁποίας παρονομάζεται τὸ Παλατινάτον, ἡτοι ἡ Σατρα-
 πία. κάτωθεν αὐτῆς κείται Νεβχονίκοβ, πέρασ τῶ Οὐ-
 μαν ποτ., κ' Νιμερόβ. Πρὸς τὸν Βορυσθάλου ποτ. κείται
 ἡ Κιουία, κοινῶς Κιόβ, πόλις μεγάλη, μετ' Φρέιον ὀ-
 χυρὸν, πρωτεύουσα τοῦ Παλατινάτου, μετ' θρόνον Ἀρχιε-
 πισκόπου, ἀπέχουσα πῶν περάτων τῆς Μοσκοβίας 40.
 λέγας Πολ. πρὸς Δυσμας, ἐκτίσθη αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ
 Κίε (Κίι) τῶ Ρωσικῆς Ἡγεμόνος τῆς Ἐπαρχίας, ἐν ἔτει
 861., κ' ἀπ' ἐκεῖνε τὸ χρόνον θρόνος ἦν αὐτῆς τῆς Ρωσ-
 σικῆς Αὐτοκρατορίας, εἴτα ἔλαβεν ἐδικῆς τῆς Ἡγεμόνας,
 τελευταῖον ἐδόθη εἰς τὰς Μοσκοβίας. ἐν ἔτει δὲ 1615. ἐ-
 πάρθη ὑπὸ τῆς Ταρτάρων, κ' αἰχμαλωτίσθη. ἐσάθη τὸ
 πάλαι μεγαλοπρεπές αὐτῆς, καθὼς τὰ παλαιὰ ἔχθη ταύτης
 δεκνύουσι. Κτζεχέιμον, κοινῶς Ττζεχειν, κάστρον ὀχυρὸν
 πρὸς

πρὸς τὸν Τασμιὸν ποτ., πόρρω τῷ Βορυσθένει χεδὸν 2. λέγας, καὶ 7. πρὸς Κζυρκασσίας πρὸς νότον. καὶ αὐταὶ αἰρηθεῖσαι πόλεις, αἱ ὁποῖαι γεγόνασιν διάσημοι διὰ τῆς πρὸ ὀλίγου καιρῷ γεγυότων πολέμων, ὑποκείνται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Μοσκόβων· τῆς δὲ Πολώνων μένει τοῦ νυν εἶναι Βιαλακέρικα, κοινῶς Βιλατζέρικα, πόλις πρὸς τὸν Ῥὸς ποτ., ἀπέχει τῆς Κιοβίας 14. λέγας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ Καλνίκ. Πέραν τῷ Βορυσθένει ποτ., ὀλίγα κάστρα εἶχαν οἱ Πολῶνοι, τὰ ὁποῖα τώρα ἐδόθησαν εἰς τὴς Μοσκόβους, οἷον Λοϊσβοχρόδ, Λεβιέκζ, Πελτάνα (α), καὶ ἄλλα. κάτω τῆς Κιοβίας πρὸς τὸν Βορυσθένει καίται ἡ Τεχτιμερόβα Φρέιον, καὶ κάστρον τῆς Κοζάκων. τὸ αὐθρο Νιμερόβ ἐδόθη εἰς τὴς Τέρκους ἐν ἔτει 1678., ἀλλ' ἐν ἔτει 1683. πάλιν ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Πολώνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ζ΄.

Περί τῶν λοιπῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Παλωνίας

Π Ρ Ο Υ Σ Σ Ι Α .

1. Ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν Πολώνων εἶναι καὶ ἐκεῖνο τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον ἀείσκειται εἰς τὰ πέρατα τῆς Γερμανίας, περὶ τὸν Οὐϊςμλαν ποτ., καὶ περιέχει ὅλα ἐκεῖνα, ὅπου σήμερον φέρονται ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς Ῥηγίας Πρωσσίας, τῆς ὁποῖαν ἄλλοι Βορυσσίαν καλοῦσι. Ἄυτη λοιπὸν ἡ Πρωσσία ἐκατοικεῖτο ὑπὸ ἀνθρώπων Βαρβάρων, τῶν ὁποῖων ἐδίωξεν ἐκεῖθεν ἡ Γόττικὴ τάξις τὸν Σταυροφόρων, ἐν ἔτει χεδὸν 1400., καὶ αὐτ' αὐτῶν ἐκατοίκησαν ἀνθρώποι.

(α) Ἡ Πελτάνα ἔγινε διάσημοι διὰ τῆς ἐκείσε γεγομένης μάχης μεταξύ τοῦ μεγάλου Πέτρου καὶ Καρόλου τοῦ Β'. βουβλιῶς τοῦ Σουηδίας περὶ τὸ 1709. εἰς τῆς ὁποῖαν νικηθεὶς ὁ Κάρολος κατάρτυεν εἰς τοὺς Τούρκους. Ὅρα τῆς Ἰστορίας Καρόλου σελ. 209.

θρώπων τῆς Γερμανίας. ἔπειτα διαφόρων Πολέμων γε-
γοτόπων, μεταξύ τῶν Πολωνῶν, καὶ Γερμανῶν, ἦλθε τελού-
ταιον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Πολωνῶν (α), τῆς ὁποίας μέρος
εἶναι ἡ Πομερέλλια, κοινῶς Πομερέλιν, Χώρα ἔχουσα
πρωτεύουσαν πόλιν, τὸ Γέδανον, ὅπερ καὶ Δαντίσκον λέγε-
ται, καὶ κοινῶς Δαντζικα, μεγάλη καὶ δούρυχαρος καὶ καλῶς
κρδωαμωμσὴ, κειμσὴ κορὸς τὸν Οὐίσελιν ποταμ., ὅς
τις μίαν λέγαν κάτω πίπτει εἰς τὸν Γέδαρικὸν Κόλπον
κακειθεν εἰς τὴν Βαλτικῶν Θάλασσαν. ἔχει Διμσὴα χω-
ρητικὸν καὶ καλὸν, καὶ εἶναι Ἐμπόριον πειρφημον, καὶ δια-
βόητον. αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι Ἀνζκατικὴ, καὶ ἐλδύθερα, ἔν-
δοχος διὰ τὰ Γυμνασίη, ὅπερ ἔχει, καὶ μετὰ τὰς χάρετας καὶ
ἀρετὰς τῆς ἀρετὰς καὶ ἀνθρώπων πειρφημος. Πρῶτον ἦτον
Κωμόπολις, καὶ ἐν ἔτει 1295. μετεβλήθη εἰς πόλιν ὑπὸ
τῆ Πειμσλάε τῆ Πολωνε, πειρτειχίθη ἐν ἔτει 1343.
καὶ ἐν ἔτει 1454. ὑπετάχθη μετὰ πειρτάσεις τινὰς, εἰς τὸν
Κασίμιρον τὸν Βασιλέα τῆς Πολωνίας, ποτίζεται ὑπὸ τῆ
Ῥοδαύνε, καὶ τῆ Μοτλαύα τῆ ποταμῶν. εἰς τὸ εἶμα τοῦ
αὐτῆ ἀεισερὸ ρεῖθρε τῆ Οὐίσελιν ποταμ., κείται Βεῖζελ.
μύνδα, Φρουριον ὀχυρωτάτον. Ὀλίκα, κοινῶς Ὀλβον,
καὶ ὑπὸ τῆ Γερμανῶν Κλόσερ, πειρφημον Μοναστήριον, ἀ-
πέχον τῆς πόλεως, ἦτοι τῆ Δαντίσκε ἐν μίλιον Πρσσια-
κόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγινεν ἡ συνθήκη, καὶ ἡ συμβίβασις
μεταξὺ τῆ Ἀυτοκράτορος, καὶ τῶν Βασιλέων τῆς Πολωνίας,
τῆς Σηκίας, καὶ τῆς Δανίας, ἐν ἔτει 1660., ὁμοίως καὶ
τῆ Βρανδεβουργικῆ Ἐλεττώρε, ἐκτίθη ἐν ἔτει 1180. ὑπὸ
τῆ Λαδισλάε τῆ Ἡγεμόνος τῆς Κααγεβίας, καὶ τῆς Πομε-
ρελλίας, ἐκάν ὑπὸ τῆ πολιτῆ τῆς Δαντζικας, ἐχόντων
πόλεμον μετὰ τῆ Πολωνῶν, καὶ ὀλοτελῶς ἠδαφίθη, καὶ ἐ-
γυμνά-

(α) Ἡ Πρσσια μετὰ πάντα ἦλθεν ὑπὸ τῆ ἐξουσίαν τῆ ἐλεκτω-
ροι, τῆ Βρανδεβουργ, ὅσι καὶ Βασιλέε τῆς Πρσσίας ὠνομάσθη ἰδε
κὴ τὸ πειρ Γερμανίας τὸ ἀρεθρ. Βρανδεβουργ. Τόμ. Α'. σελ. 501.

γυμνάθῃ. οἱ ὅποιοι ὑπερον βιασθέντες, ἐπλήρωσαν 200. χιλιάδες φλορήνᾳ, πρὸς ἀνακαίνισιν αὐτοῦ. εἰς τὴν τὴν Ὀχθίνῃ τῆ Οὐίςουλα ποταμ. κείται Διρχουσία, κοινῶς Διρχόβ, κάσρον. 3. λέγας ἀπέχον τῷ Μαριαιβούργου πρὸ δυσμᾶς, κ' 6. τῆ Γεδάου πρὸς μεσημβρίαν. Σχβέτζ, κ' ἄλλα. Πρὸς τὴν Θάλασσαν, κατὰ τὴν Κασσιβίαν εἶναι Πισσον, κοινῶς Παῦτζα, κάσρον μὲ Φρούριον ὄχυρον, πρὸς τὸν Κόλπον τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, τὸν ἀπ' αὐτοῦ Παυτζερβικ καλούμενον. κατὰ τὸ Μεσόγειον κείται κάσρα, Σουέκκ, Βιχμάρκ, Κονίτζ, Λιχάβ, Σπαργαρό, Βράμβεργ, κ' ἄλλα. Πρὸς τῆς ἰστέον ὅτι ὁ Οὐίςουλας ποτ. ἀρχεται ἐκ τῶν Καρπαθίων Ὀρῶν, εἰς τὸ πέρασ τῆς Οὐγγαρίας, κ' διὰ τινῶν Ἐπαρχιῶν, κ' πόλεων διερχόμενος, αὐτῶ τῆ Ἐσφτ Φρείμ ἐν τῇ Πρωσίᾳ εἰς δύο Ρεΐθρα χιζεται, ἐκ τῆδ' ὁποίων τὸ μὲν δεξιὸν εἰς τὴν Φεΐχ Ἄφφ Κόλπον εἰσέρχεται, ὅπερ κ' Ἀνατολικὸν λέγεται, Νογάτ καλέμενον· τὸ δὲ Δυτικόν, ὅπερ κ' Ἀεισιρὸν εἶναι, αὐτῶ τῆ Δαντίσκκ εἰς δύο Ρεΐθρα μοιράζεται, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ εὐα δι' αὐτῆς τῆς πόλεως διερχεται, κ' χιύεται εἰς τὸν Κόλπον αὐτῆς,

2. Πέραν τῆ Οὐίςουλα ποταμ. κείται ἡ ἰδίως Ῥηγία Πρωσία, τρεῖς μεγάλας Στρατηγίας περιέχουσα, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία καλεῖται Μαριαιβουργικὴ ἐκ τῆς Πρωτεύσεως πόλεως Μαριαιβέργκ, κοινῶς Μαρίσβουργ, κειμένη πρὸς τὸν Νογάτ ποτ. τῆς εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Ρεΐθρον τῆ Οὐίςουλα ποτ., ἔχουσα κάσρον ἰχυρώτατον, ὅπερ ἦεν ποτὲ ὁ θρόνος τῶν Μαγίστρων τῆς Γερμανικῆς Τάξεως· ἐκτίθη ἐν ἔτει 1281., ἀπέχει τῆ Γεδάου πρὸς Ἔυρον 5. μίλια Γερμαν. κ' 4. χεδὸν τῆς Ἐλβίγγης πρὸς τὸν Ἄφφεικόν. Ἐλβίγγα, κοινῶς Ἐλβίγγ πόλις ὄχυρά, καὶ Ἐμπόριον περὶσημον, κειμένη ἐ σμακρῶ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης, πλησίον τῆς Δραυσότου λίμνης, τῆς κοινῶς Δράυσκκ, ὅπερ χιύεται εἰς τὸν Φεΐχ Ἄφφ Κόλπον· εἶναι

ται ὠραία, ἀξιόλογος, καὶ διττὴ, νέα δηλαδὴ καὶ παλαιά, ἐκτίθη ἐν ἔτει 1239., καὶ ἐν ἔτει 1454., ὑποσατήσασα τῆς Τελορικῆς Τάξεως, ἦλθεν ὑπὸ τῷ ἐπίσκοπῳ τῶν Πολωνῶν· ἔχει Ἀκαδημίαν τεθείσαν ἐν ἔτει 1542. ὑπὸ Ἀλβέρτου τῷ Βρανδεβουργικῷ Δουκῆς τῆς Πρωσίας. Κάπο αὐτῆς πρὸς τῷ Ποσονίαν εἶναι Στέμ, καὶ Χείσβουργ. Ἡ δευτέρα Στρατηγία καλεῖται Κυλμιγεία, καὶ κοινῶς Κολμιχλανδ, ἡ ὁποία μετὰ τῷ Ποσονίαν ἐκινῶει πρὸς νότον, ἔχουσα Πρωτεύουσαν πόλιν τῷ Κυλμίαν, κοινῶς, Κυλμ, κειμένη πρὸς τὸν Οὐίςυλαν ποτ. μετὰ ἄρδρον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Γνέσνης Ἀρχιεπίσκοπ., ὁ ὁποῖος ἄρδρος μετέβη εἰς τὸ Κουλμύσιον κάστρον πόρρω τῆς Κυλμίας κείμενον 4. λέγας· ἀπέχει αὐτὴ τῷ Τόρνου πρὸς βορρῆαν 5. λέγας. Τόρνου, κοινῶς Τόρν, πόλις Ἀρξιατικὴ πρὸς τὸν Οὐίςυλαν ποτ., μετὰ Γέφυραν εἰς αὐτὴν, εἶναι κατὰ τῷ ἄρδρῳ τῷ Τόρνου ὄχυρα, ἔχουσα καὶ Φρέγιον ἰχυρότατον, διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, εἰς παλαιὰ δηλαδὴ καὶ νέα. Πατεῖς ἐσάθη αὐτῷ Νικολάου τῷ Κοπερνίκου, τῷ περὶ φῆμι Ἀστρονόμου, καὶ εἰς αὐτῷ ἀπέθανον, ἐν ἔτει 1501. ἀπέχει τῷ Γεδαίου 15. λέγας. Γραυδούτιον, ἡ Γρέδουπον, κοινῶς Γράυδουτζ, κάστρον ὠραῖον, καὶ ὄχυρον πρὸς τὸ σῶμα τῷ Ὄσσα ποταμῷ, ἐκεῖ ὅπου εἰσέρχεται εἰς τὸν Οὐίςυλαν, ἔχει Φρέγιον, καὶ ἀπέχει τῷ Τόρνου 9. λέγας πρὸς βορρῆαν. καὶ 11. τῷ Μαιλαιβέργου πρὸς νότον. πρὸς τὸν Ὄσσαν ποτ. κεῖται Λέσσουα ὑπὸ Λίμνης περικυκλωμένη. Πρὸς τὸν Δρεβούζαν ποτ. εἶναι Στραβούργου, Βροδουίτια, καὶ Γόλοπ. πέραν τῷ ποτῷ κεῖται Λοσβαίτα, καὶ τὰ λοιπά. Τεττὴ εἶναι ἡ Οὐαρμία, κοινῶς Βάρμελανδ, ἡ ὁποία πορρώτερον κεῖται τῷ Οὐίςυλαν ποτ., πλίττουσα ὑπὸ τῆς Μαιλαιβουργικῆς Στρατηγίας· κάστρα αὐτῆς ὄχυρα εἶναι Βραυνοβέργα, Ἐιλιγσβέργα, εἰς τῷ ὁποίαν εἶναι ὁ ἄρδρος τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς Οὐαρμίας, καὶ Φραυενβέργα πρὸς τὸν Ρεγιομοντιανὸν Κόλπον.

3. Εἰς τὴν ἐφορίαν τῆς Πολωνικῆς Βασιλείας εἶναι ἀκόμη καὶ τὸ Δυκάτον τῆς Κυρλανδίας, κοινῶς Κυρλαῖδε, ἢ ὁποῖα τὸ πάλαι ἦτον μέρος τῆς Λιβονίας, τανῶν εἶναι ἀυτεξέσιος, ὑποτασσομένη εἰς τὸν ἴδιον αὐτῆς Δούκα (α). περατῆται αὐτὴ ἄπο δυσμῶν. ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης· ἄπο βορείως ὑπὸ τῆς Ῥιγικῆς Κόλπης· ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Σεμιγαλλίας· καὶ ἄπο μεσημβρείας ὑπὸ τῆς Σαμογιτίας. εἰς τὸν Δυκα ταύτης ὑποτελεῖ καὶ ἡ Σεμιγαλλία, κοινῶς Σεμιγάλλου, ἢ ὁποῖα ἔχει πρὸς βορρῆαν τὴν Λιβονίαν, ἄπο τῆς ὁποίας χωρίζεται ἄπο τῆς Δυῖνα ποταμ., πρὸς μεσημβρείαν τὴν Σαμογιτίαν, καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Κυρλανδίαν. ἡ Κυρλανδία κεῖται πρὸς δυσμὰς, καὶ ἡ Σαμογιτία πρὸς ἀνατολὰς. Πρωτεύουσα πόλις τῆς Σαμογιτίας εἶναι ἡ Μιτταυία, κοινῶς Μιττάου, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι ὁ θρόνος τῶν Δυκῶν τῆς Κυρλανδίας, πόλις ὄχυρά, καὶ λαμπρά, κειμένη πρὸς τὸν Μύσαν ποτ., με Φρέλιον ἰχυρὸν, 6. λέγας ἀπέχουσα τῆς Ῥίγας πρὸς μεσημβρείαν. πρὸς τὸν αὐτὸν Μύσαν ποταμ., κεῖται καὶ τὸ Βάισκου, κοινῶς Βάισκο, ἢ Βαῦτσκι, κάστρον μικρὸν, πόρρω τῆς Μιτταυίας 4. λέγας πρὸς ἀνατολὰς. ὁμοίως εἰς αὐτὴν εἶναι Δόβλιον, καὶ Νέυβουργ κάστρα. τῆς δὲ ἰδίως Κυρλανδίας πόλεις εἶναι κατὰ τὸ μεσόγειον ᾠδακίμσσαι εἰς τὸν Βιντοβίαν ποτ., Γολδίγγα, Πίλτεν καὶ Σχουινδου. Παραθαλάσσιαι δὲ εἰς τὸ σῶμα τῆς ρηθούτος ποτ. Βινδάβ, καὶ Λιβάν. καὶ ὀλίγον ἀπώπερον τῆς Θαλάσσης, Γρῆβιρ· με ὅλον ὅπε πολλοὶ ταύτας τὰς πόλεις ἀπαλειθυσιν εἰς τὴν Σεμιγαλλίαν, ὡπερ καὶ τὰς τῆς Σεμιγαλλίας εἰς τὴν Κυρλανδίαν.

FEQ.

(α) Ἐπιπέχθη ἔ αὐτὴ εἰς τὴν Ῥωσίαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Τ Μ Η Μ Α ΙΓ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περί τῆς Βασιλείας τῆς Μοσκοβίας.

1. **Η** Μοσκοβία, (κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Μόσκα Ποταμοῦ,) ἥτις καὶ Ἀδικῆ Ῥωσία λέγεται, καὶ μεγάλη, εἶναι ἐν μέρει τῆς ἑξαιρέτου τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ μέγιστον τῆς Εὐρώπης Σαρματίας. καὶ ὅχι μόνον τὸ Βασίλειον τῆς ἐν Μοσκοβίας ὀρίζεται αὐτὸ τὸ μέρος, ἀλλ' ἀκόμη καὶ μέρος καὶ ὀλίγον τῆς Ἀσιατικῆς Σκυθίας. ὡς καὶ ἡ Μοσκοβία ὑποπερατοῦται ὑπὸ μὲν τῆς Βορείας ὑπὸ τῆς Παγωμένης Θαλάσσης, ὑπὸ δὲ ἀνατολῶν, διαρρεῖται ἐκ τῆς μεγάλης Ταρταρίας ὑπὸ τοῦ Παισίδα, τῆς Ὀβίης, καὶ τῆς Ταϊκίης, τῆς ποτ. ὑπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Ταναΐδος ποτ., ἢ ὑπὸ τῆς ἐλάσσονος Ταρταρίας, καὶ ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Βορυσθένος, καὶ τῆς Νάρμα τῆς Ποταμῶν, δι' ὧν χωρίζεται ὑπὸ τῆς Πολωνίας. εὐρίσκεται μεταξὺ τῆς ἐνάτης κλίματος, καὶ τῆς 24. ὅθεν ἡ μέγιστη ἡμέρα εἰς τὸ Νοτιώτερον αὐτῆς μέρος, εἶναι ὥρων 16. καὶ ἡ μισσίας, εἰς δὲ τὸ Βορειότερον, ὥρων 24., ἐν ἀτόμῳ μόνον τῆς ἡλίας βασιλεύοντος. τὸ μήκος ταύτης τὸ μεταξὺ τῆς Διαρρῖν Ἀκρατείου, καὶ τῆς συρροῖας τῆς Ψύλα ποταμ., πρὸς τὴν Τζικαρσίαν πόλιν, εἶναι μιλίων Γερμανικῶν 380. ἢτοι κοινῶν 1520., τὸ δὲ πλάτος τὸ μεταξὺ τῆς Κορελουβόργυ πόλεως, τῆς εἰς τὸ σύνορον τῆς Φινλανδίας, καὶ τῆς Ὀβίης Ποταμῆς, κατὰ τὴν πόλιν Λεπίν, εἶναι μιλίων

Γερμανικῶν 300., ἤτοι κοινῶν 1200., κατὰ τὸν Κλουέ-
ριον, ἢ ἀπλῆστερον εἶπειν, ἐκτείνεται αὕτη ἡ Μοσκοβία
ὑπὸ πῶν περάτων τῆς Σουηκίας, ἢ Πολωνίας, μέχει τῆς
Κασσίας Θαλάσσης, καὶ μεγάλης Ταρταρίας, κακείθεν
πλατύτητα ἐξαπλῆται μέχει τῆ Βαιγάτο Πορθμῷ, διὰ
τῶ ὁποῖα εἶναι ἡ ὁδὸς ἐκ τῆς Βορείας Θαλάσσης, ἐπὶ τὸν
Ταρταρικὸν Ὠκεανόν, ἀλλ' αὕτη κλείεται ὑπὸ τοῦ πά-
γους (α).

2. Διαί.

(α) Ἡ Ῥουσία εἶναι τὸ πλέον ἐκτεταμένον βασίλειον τοῦ Κόσ-
μου αὕτη ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης εἰς τῆς Καυ-
κασίας εἰς τὸν πορθμὸν τῆ Βιεγγ, τὸν διαχωρίζουσι τῆς Ἀσίας ἀ-
πὸ τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τῆ 40° βαθμῆ αὐτῆς μήκους, μέχει τῆ 215°
ἔχουσα ἕν διάστημα μήκους 2, 450 λεγῶν. Ἐ ἀπὸ τῆ 45° βαθ. τῆ πλα-
τους, μέχει τῆ 75°. περιέχουσα μίαν ἐπιφανῆσαν γῆς πλέον τῆς 830,000.
λεγ. στρεμῶν. κατὰ τὸν Βύαιγγ, ἐξ ὧν αἱ 670, 000 εἰσὶ τῆς Ἀ-
σίας. Ὁ Ἄριθμὸς τῶν ἐγκλιτικῶν αὐτῆς πρὸς ἐκκλίσεις, ἀναβαίνει εἰς
36, 000, 000, ἐξ ὧν τῆ 30. εἰσὶν ἐν τῆ Εὐρώπῃ, ἔ τῆ 6, ἐν
τῆ Ἀσίᾳ. Ἄγκαλα ἔ εἰς τῆς σημειωθῆς κατὰ τῆς τῆς Ῥουσίας,
τὸ πλῆθος τῆς ἐγκλιτικῶν πρὸς ἐκκλίσεις ἀπὸ μίαν ἑνωσιν ἐπὶ: με-
γάλης ἀριθμῆς διαφόρων Ἐθνῶν, καὶ ὁποῖα εἰσὶ σημειωμένα εἰς τὸ πέ-
λος τῆς Βίβλου εἰς τῆς Καθολικῆς πίνακας. Οἱ ἀριστοὶ ὁμοῦ τῶν Συγ-
γραφεῶν διακρίνουσιν ἐξ αὐτῶν τετὰ πρῶτα, τῆς Φινίας δηλ. Σλα-
βος, ἔ Ῥώσος τῆς καταγομένης ἀπὸ τῆς Ἑξόνος, οἱ τινες ἔζων εἰς τῆ
δυτικῆ παραθαλάσσια τῆς Βαλτικῆς Θαλάσσης ὑπὸ τὸ ὄνομα Οὐα-
ρίγγι, ἢ Βαρίγγι, οἱ εἰς, Δυτικοί, τῆ ὁποῖων ἀρῶτος ἐβασίλευσεν ὁ
Ῥωρξ, ὅστις ἔγχεσε τὸν θρόνον τῆ εἰς τῆ Ἰγγρίαν. πότε ὁμοῦ μετῆ-
θεν εἰς αὐτῆς τὸ ὄνομα Μοσκοβίται δὲν μᾶς εἶναι γνωστὸν, ἔ φαίνε-
ται ὁμοῦ ὅτι ὁ Φίνιοι καὶ ἦσαν οἱ παλαιότεροι ἑταῖοι ἔ εἰς αὐτῆς
ἀεὶ σκετῆται κάποια ὁμοιότης μετὰ τῆ Ἀσιατικῆ ἔθνη, καὶ εἶναι πιθαν-
τὸν, ὅτι αὐτοὶ καταγοῦνται ἀπὸ τῆς παλαιῆς ἐκείνης Σκῆδας πρὸς τῆ
ὁποῖων διηγῆται ὁ Ἡρόδοτος, ἐγκλιτικῆς αὐτῶν μετῆς. Οἱ δὲ Σλα-
βοὶ ἔζων ἀνωτῆ ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν μέρος. Ἡ πρώτη Πόλις τῆς ὁποῖ-
αν ἐδημηκίωσαν οἱ Σλάβοι, ὠνομάθη Σλαβέσκ., ἐκ τῆς ὁποῖας
ἀκόμη φαίνονται ἑπίπια τινα ἰσχυρὰ εἰς τῆς ὄχθας τῆ Βόκρο ποταμῆ.
ἀπὸ χουσα ὀλίγον μακρῶ τῆς λίμνης Ἰμεν. Καὶ ἐκποτε τῆ τὸ Ἐθ-
νος εἶχεν ἐπιμιξίαν ἀπὸ τὸ ἐν μέρος μετῆς τῆς ἐγκλιτικῆς τῶν παραθα-
λασσιῶν τῆς Βαλτικῆς, ἔ ἀπὸ τὸ ἄλλο μετῆς τῆς Γραικῆς τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως. Μία ὁμοῦ ἐπιδημικῆ θάνατοφόρος ἀδελφῆ ἐφθαρῆ χερδῶν
αἱ

2. Διαίρεται αὕτη ἡ Μοσχοβία εἰς πέντε μέρη, τοῦτέστι εἰς τὴν Δυτικὴν Μοσχοβίαν, εἰς εἰς τὴν Ἄνα-

τοῦ περιωστέρου ἰθακώκου τοῦ Σλαβονοῦ, οἱ δὲ ἰθακωφθέντες παραίτησαν αὐτῶν τὴν πόλιν, ἔκτισαν δ' αὖτε ἐκὼν πλησίον τῆς πόλεως Νοβογορόδ χεῖρον περὶ πρὸς τὴν 430 ἰσὺ ἀπὸ Χειρῶν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἐξ αὐτῶν ὁ Κίϊ ἰθιμαλ' οὐσι τὸ Κίεβον.

Περὶ πρὸς τὴν 500 αἰώνου, χεῖρον πρὸς 851. Τὸ ἔθνος ἠνωμένων ἀπὸ τοῦ Φινίτις ἔσλαβος ἰθακω μίαν ἰθιμαλ' αἰς πρὸς τὴν Ἀυτοκρατορίας τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, κατ' ὃν καιρὸν ἰθακω Μιχαὴλ ὁ Γ. ἀπὸ τοῦ καιρῶν ἔοι Βυρῆγοι, οἱ οἱ πρὸς ἔζον μὲν τὸν παρατάειν, κατὰ τὸν εἰς τὴν Δυτικῶν ἠθακω αἰς Βαλτικῆς ἠθακω πρὸς τὴν ἄλλου, καὶ μέρη τοῦ αὐτοκρατορίας τῆς τῆς Γραικῶν, ἔχοντες ἀρχηγὸν τινὰ ὀνόματι Ρυθικ, ἔκ τῆς αἰθιμαλ' ὄτι προῆλθε τὸ ὄνομα αἰς τὴν κρατορίας αὐτῶν, τὸ τὰ λέγεται Ρ' ὀσοι, ἔκ εἰς τὴν γλῶσσαν ἰθακω, Ρυθικ.

Ὁ Ρυθικ ἔπειτα πρὸς ἰθακω αἰς ἰθιμαλ' ἔκ τὸν Χριστιανισμὸν αἰς πρὸς τὴν αὐτῶν, ὄτι ἔκ τὸ Νοβογορόδ ἰθιμαλ' τὸ ἰθακω δημοκρατικῶς. Περὶ πρὸς 864 ἰσὺ ὁ Ρυθικ ἰθιμαλ' τὴν Λόδογα πόλιν, πρὸς κατωκίαν αὐτῶν ἄλλα παρατάειν αὐτῶν ἔπειτα αἰς ὄφθαλμοῦ τὸ ἰσὺ τὸ Νοβογορόδ, ἔκ κατωκίαν αὐτῶν, ὄτι αἰς ἔκ τὸ ἄλλα δύο ἰθιμαλ' αἰς τὸ Φινίτις καὶ Σλάβος ὑπὸ τὴν ἰθακω αὐτῶν.

Ἡ πρώτη δυναστεία λοιπὸν τῆς Ρυθικ ἰθακω ἀρχῶν πρὸς πρὸς 879. τῆς ὄτι αἰς πρὸς Βασιλῶς ἀρχαῖται ὁ Ἰγορ. ὁ Δεύτερος πρὸς πρὸς 1157. ἔκ τὴν Φαμιλίαν αὐτῶν Βλαδιμίρ, ἔκ ἡ Τρίτω πρὸς πρὸς 1613 ἔκ τὸ ὄτι αὐτῶν τὸ Ρωμαζορ, αἰς ὄτι αἰς ὁ δυνάστης αὐτῶν ἔκ ἰθακω αὐτῶν τὴν Μοναρχίαν. Πίτρος δὲ ὁ μείζων, ὁ ἔκ πατὴρ αἰς πατρίδος ἰθακω αὐτῶν, διαδεχθῆς τὸ διαδύνα τῆς Βασιλείας πρὸς πρὸς 1689. Ἀυτοκρατορίας αὐτῶν τῆς Ρυθικ ἀνηγορεύθη. Ὅρα διεξοδικῶς τὴν ἰθακω αὐτῶν αἰς τὴν Βασιλείαν αὐτῶν τῆς ἰθακω αὐτῶν Εὐκί Εὐκί, καὶ αὐτῶν Λεκίερ Leclerc.

Ἡ Ρυθικ διαίρεται αἰς δύο μέρη, αἰς ἰθακω Εὐρωπαϊκῶν, ἔκ εἰς ἰθακω Ἀσιατικῶν, πρὸς πρὸς ἡ αὐτῶν τῆς Ἀσίαν ἰθακω αὐτῶν.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ρυθικ λοιπὸν, περιερίζεται ἀπὸ τὸ βόρειον μέρος ἀπὸ τὸν Παγωμένον Ὀκεανόν, ἀπὸ τὴν Ἀρκτικὴν Θάλασσαν, ἔκ ἀπὸ τὸν Πορθμὸν τὸ Βεζνάντ' ἀπὸ τὴν ἀνατολῶν ἀπὸ αὐτῶν Ὀκεανὸν Πούσι, ἔκ ἀπὸ αὐτῶν Οὐρέλ. ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὴν Κασπίαν Θάλασσαν, ἀπὸ αὐτῶν Καυκάσιον ὄρη, ἀπὸ τὴν Μαυρίαν Θάλασσαν, ἔκ ἀπὸ τὴν Μολδαβίαν. ἔκ ἀπὸ τὸν ἀπὸ τὴν Γαλιτζίαν, ἔκ ἀπὸ τὸν Πρωτικῶν Πολωνίαν. κατὰ μίαν πρὸς πρὸς 45°. μίαν πρὸς πρὸς 71°. βόρειον αὐτῶν πλάτος, καὶ αὐτῶν 40°

Ἀνατολικῶν Μοσκοβίας, εἰς τὴν Μοσκοβιτικὴν Λαππο-
νίαν, καὶ εἰς τὴν Μοσκοβιτικὴν Ταρταρίαν· προσίθεται
ἀκόμη τίποις, καὶ πέμπτον μέρος, ἡ Πολωνικὴ Μοσκοβία,
ἡ ὁποία εἶναι ἐκεῖνα τὸ μέρος ὅπῃ εἶναι πρὸς τὸν Βορρ-
θεῖον παταμόν, καὶ τὴν Οὐκραίαν, τὸ ὅποιον πρὸ ὀ-
λίγων ἐτῶν, ἔδωσαν οἱ Πολῶνοι εἰς τὰς Μοσκοβίτας, διὰ
τὴν εἰς αὐτοῖς γενομένην ἔνωσιν κατὰ τῆν Τύρκων. καὶ κα-
θεῖνα ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη διαμερεῖται εἰς ἐλάσσονας Ἐπαρχίας,
ὑπὸ τῆν ὁποίων αἱ περισσότεραι λαμβάνουσι τὰς ὀνομα-
σίας ὑπὸ τῶν πρωτεύουσῶν πόλεων αὐτῶν. αἱ ὁποίαι Ἐ-
παρχίαι εἶναι ἐπέκεινα τῶν 40., τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα
εἶναι ταῦτα, ἀλλὰ μὲ Βασιλικὸν τίλον ὀνομαζόμενα, καὶ
ἄλλα μὲ Δεσπικόν, καὶ ἄλλα ἄλλως.

Ἀσρακανὸν Βασίλειον, κοινῶς Ἀσρακαν, καὶ πόλις ὁμώνυμος.
Γιέλα Ὀζερα, Δεκάτον, καὶ πόλις τῆν αὐτῶν
ὀνόματος.

Βιελκία Δεκάτον, κοινῶς Βιέλκι.

Βελγαρία Βασίλειον.

Δουίνα Ἐπαρχία, κοινῶς Δεβίνα. καὶ πόλις.

Γερασλαυία Δεκάτον, Γεροσλάβ κοινῶς. καὶ πόλις.

Ἰεραδουκ. Ἰεάροκι κοινῶς.

Καργαπολία Ἐπαρχία. Καργαπόλ, καὶ πόλις.

Κασανὸν Βασίλειον, Καζαὸ κοινῶς, καὶ πόλις.

Κόνδορα Ἐπαρχία.

Κζερεμίσι Λογγόβι Ἐπαρχία.

Κζερεμίσι Ναχορνόι Ἐπαρχία,

Λαππονία Γρανδοῦικλυσία, κοινῶς Βελλαμόρες Κόϊλο-
ποριε.

Λαπ-

Ἔ π 750. βαθμοῦ π μήκει, περιλαμβάνουσα 225, 000, λεγὼν σπ-
σραγ. ἐπιφάνειαν γῆς. Ἐκ τῶν δὲ Ἐπαρχιῶν συγκροτεῖται αὕτη ἡ ἐκ-
στασιμὴν Αὐτοκρατορία, ὅρα πῶς εἰς τῆν πῆλη τῆν Βίβλιου καθολικῆς
Πίνακας.

- Λαππονία Παραθαλασσία, κοινῶς Μοσυρμωσ Κόϊλα πορτε .
 Λαππονία, Τέρσα κοινῶς, Τέρσ Κόϊλα πορτε .
 Λοππία, Λοππίε κοινῶς .
 Λεκομωεία .
 Μορδύβαι, Ἔθνος .
 Μοσκοβία Δουκάτον . κὲ πόλις ἢ Βασιλεύσα .
 Νοβογαρδία κατωτέρα Δουκάτον, Νισινοβγορόδ, κὲ πόλις .
 Νοβογαρδία μεγάλη, Δουκάτον Νοβογρόδ Βελίκ, κὲ πόλις .
 Ὀβδωρα .
 Ουιάτκα, κοινῶς Βιάτκα, κὲ πόλις .
 Ουκρανία, κοινῶς Ὀκραίνα .
 Ουλοδιμηεία, κοινῶς Βολοδιμέρ, κὲ πόλις .
 Ουολογόδα, Βολόγδα κοινῶς, κὲ πόλις .
 Ουοροτία, Βοροτίν κοινῶς, κὲ πόλις .
 Ουσίεγα, Ουσίοεγα κοινῶς, κὲ πόλις .
 Περμία, κοινῶς Περμίσκι, κὲ πόλις .
 Πέτζορα, κὲ πόλις .
 Πλεσκοουίας Δουκάτον, Πλεσκόβε κὲ πόλις .
 Πόλα, Πόλε .
 Ρεχοεία Δουκ. Ρεχόβ, κὲ πόλις .
 Ρηζανία Δουκ. Ριζά, κὲ πόλις .
 Ροσοεία Δουκ. Ροσόβι, κὲ πόλις .
 Σαμοϊέδαι Ἔθνος .
 Σηβηεία, Σημπίε .
 Σιδσδαλία Δουκ. Σισδαλ κὲ πόλις .
 Τιγγοισός Ἔθνος, Τιγγοίσε .
 Τομεία Δουκ. Τεβίτ, κὲ πόλις ;

Μεικώτερον δὲ περὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Πόλεων,
ἐφεξῆς ἐρεῖμεν .

Γσπὸν ὅμως, ὅτι τὰ Βόρεια μέρη, καὶ τὰ ἀνατολικά τῆς Μοσκοβίας δοῦ εἶναι τόσον καπικημενῶνα, καὶ δαλῶμενῶνα, κατὰ τὸ μέγεθος τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ μὲ ὅλον ὅπερ αὐτὴ ἡ Μοσκοβία κεῖται εἰς ψυχρότατον κλίμα, εἶναι ὅμως καρπερά, γουρὰ λιναρεῖ, κανάβι, καὶ πολὺ μέλι, καὶ δερματὰ ζῶων ἀξιόλογα, οἱ Λύκοι αὐτῆς γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέλανες. ἔχει Ἴππους σμικρῆς, ἀλλὰ ταχεῖς, Ἰέρακας δὺγάζει καλλίστης. ὁ Δείνας ποταμ. μὲ τὰς πλημμύρας τε κάμνει τὰς ποτιζομένους Ἀγροὺς ἀκαρπεςάτης. καὶ τὰ λοιπά .

3. Ἀρχισεν εἶπυτο τὸ Ἔθνος τῶν Μοσκοβιτῶν ἠ ἀκείναι, ἄπο ἔτις κοσμοσωτηρεῖς 550. χροδόν, ἀλλὰ ὄχι τόσον πολυθρύλλητως, ἕως ὅπερ ὁ Βλοδιμίρος ἔλαβε τὸ Βάπτισμα εἰς τῷ Κωνσταντινούπολι κατχρηθεῖς τὸν λόγον τῆς Πίστεως, ἐν ἔτει 961., καὶ ὀνομαθεῖς ὑπὸ τῷ τότε Αυτοκράτορος, Βασίλειος. καὶ ἐπιτοτε πολυθρύλλητων γεγοισε. τὸ δὲ ὄνομα τῶν Μοσκοβιτῶν μετεδόθη καὶ εἰς τὰς Ρῥωσας, ἀπο ἔπων χροδόν τετρακοσίων, ὅτε δηλαδὴ ἔβαλε τὸν Βασιλικόν τε θρόνον Ἰωάννης ὁ Τιδὸς τῷ Δαυιδῷ εἰς τὸ Φρειον τὸ λεγόμενον Μόσκα, τῷ ὁποῖον οἱ μεταγενέστεροι εἰς ἀυξήσιν ἐλθότες, καὶ διάφαρα Ἔθνη ὑποτάξαντες, μετέδωσαν καὶ τὸ ὄνομά τῆς εἰς τὰς ὑποταχθέντας, τῷ καὶ καλῶνται καὶ αὐτοὶ Μοσκοβίται, ὀνομάθησαν δὲ οἱ Μοσκοβίται, ὄχι ἀπο τῶν Μόχων, Ἔθνης ὅπως περαιτέρω τῷ Εὐξείνῃ Πόντῃ, καὶ πλησιόχωρον μὲ τὰς Κόλχας, ἀλλ' ἀπο τῆς Μοσκοβίας Πόλεως, τῆς ἀπο τοῦ Μόσκα ποταμῷ κλαθείσης. Ὁ δὲ Μόσκας ποταμὸς, ἡ Μόσκος ἔχει τὰς ἀρχαῖς ἐν τῇ Τυβηρία Ἐπαρχία, ἡ ὁποῖα Ἐπαρχία κεῖται ἀνω τῷ Μωσαικῷ 50. μίλια Μοσκοβικά, ἀπο τῷ ὁποῖου,

μέχρι τῆς Μητροπόλεως Μοσκοβίας, είναι 90. Μίλια Μοσκοβιτικά. ἔπος δὲ ὁ ποταμὸς ἀρχαίται γὰ εἶναι πλωτὸς 6. μίλια, αὐτὸ πᾶ Μωσαικῆ· διαρεῖ ἔπος, ὁ ποταμὸς τῆς Μοσκοβίαν, καὶ τῆς ποτίζει, καὶ κάποθεν τῆς Καλύμης εὐτάται μετὸν Ὀκκων ποταμ.

Ἐδιδάχθησαν τῆς ὀρθόδοξον Πίσιν τῶν Χριστιανῶν, πρῶτον οἱ Ρουσοί, (οἱ τινες ἐκ τῆς Ῥωξολανῶν κατέγονται, ἀφ' ἧς φαρσέντος τοῦ ονόματος) καὶ τῶν πρὸ ἡμῶν Χριστιανῶν, ἐν ἔτει γινόντων 980. ὑπερον ἀφ' οὗ ἐπῆρσεν εἰς νόμιμον ἀνδρα τῆς Ἄννα ἡ ἀδελφὴ τῆς Αυτοκράτορων τῆς Κωνσταντινουπόλεως Βασιλεῖς καὶ Κωνσταντίου τῆς ἐκ Τζιμισκῆ, Βλοδομίρον τὸν Δῦκα τῆς Ῥέσσω, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν θρόνον τε εἰς τὸ Κιόβ, ἀφ' οὗ οἱ Δῦκες τῆς Ῥεσσίας ἔλαβον τῆς ἀρχῆς τῆς Ἡγεμονίας, καὶ ἀλληλοδιαδόχως οἱ λοιποὶ, φυλάττοντες σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, ἀπερ παρέλαβον μέχρι τῶν νῦν, μετὰ τῆς Ῥέσσης οἱ Μοσκοβίται, καὶ ἐφεξῆς οἱ λοιποὶ πᾶ τοιαῦτα Βασιλεῖς .

4. Διάσημοι ποταμοὶ τῆς Μοσκοβίας εἶναι ὁ Ῥε ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Βόλγα, ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Ῥεσκοβίᾳ Ἐπαρχίᾳ τῆς Μοσκοβίας, κατὰ τὰ σύνορα τῆς Λιθουανίας, πλησίον τῆς Ῥεσκοβίας πόλεως, τῆς ὁποίας ξέμακρα ἐκ ὀλίγον εἶναι Δρυμὸς Βολκοβνίλεις λεγόμενος, ὅπερ ἀφ' ἧς καλεῖται ἡ Οὐρονὸβ Λίμνη (Βισλοζέρο), ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέρχεται σμικρὸς ποταμ., ὅς τις ξέμακρα ταύτης δύο μίλια Πολωνικά, εἰσέρχεται εἰς τῆς Βόλγας λίμνῳ, κακεῖθεν ἐξέρχεται πολλῶ μείζων, καὶ ἀπ' αὐτῆς οἰομάζεται. εἶτα ἀυξανόμενος καὶ ἐξ ἄλλων ποτ., ποτίζει τῆς Τεβερίαν καὶ τῆς Βαλιτίαν, κακεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς ἐκινδύων, πίπτει πρὸς τῆς Ἰαροσλαυίαν, καὶ τῆς μικρὰν Νοβογαρδίαν, ὅπερ δέχεται τὸν Ὀκκων ποτ. μέγαν ὄντα. ἔπειτα διαθέρων κατὰ τῆς Βασιλιγρόδαν, καὶ τῆς Σαβακζαείαν, καὶ τῆς Καζαν πόλιν, τῆς ὁποίας ὀλίγον κατωτέρω, μετακαμφθέντος πᾶ ὁρῶν, καὶ πρὸς μεσημβρίαν ἐκκλίνων .

δέχεται τὸν Κάμμαν ποτ., μετέπειτα ποτίζων τὴν Σάμαραν, τὴν Σορατοβίαν, τὴν Ζαρίαν, ἢ τὴν Ἀσραχαν, ὀλίγον κατωτέρω εἰς πολλὰ ρεῖθρα χίζεται, ἢ ὑποπελῶν τινὰς Νήσους, πλεοναῖον μὲ πολλὰ σώματα εἰς τὴν Κασπίαν Θάλασσαν εἰσβάλλει. Λέγουσιν ὅτι ἀπ' αὐτῆς γὰ ἐκότης Αὐλαξ ὄπη τὸν Ταταῖν ποτ. Καμουζ λεγομένη, ἢ πὰ ἐξῆς. Ὁ δὲ Ὀκκας ποτ. ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐσμακραῖ τῆς περάτων τῆς Πρεκοπνησιῶν Ταρτάρων, ἢ πολλὰς Ἐπαρχίας διαρρέων, μετακαμφθεὶς πὲ δρόμῳ πρὸς Ἀρακτον, ἢ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ τὸν Μόσκων ποτ. ὡς εἴρηται, ἢ τὸν Κλέσμας, ἢ ἄλλας, εἰσέρχεται ἀπὸ τῆς κατωτέρας Νοβογαρδίας εἰς τὸν Βόλγαν ποταμ., Ὁ Δεῖνας ποτ. ἢ Δβίνας, ὅς τις ὑπὸ πολλῶν νομίζεται γὰ εἶναι ὁ Ρούβας τῆς Παλαιῶν, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Μοσκοβίᾳ, οὐ σμακραῖ τῆς Βόλγας λίμνης, εἴτε ἐκεῖθεν διὰ τῆς Λιθουανίας τρέχων, ἢ ἄλλων Ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας δεχόμενος ἢ ἄλλας ποτ., ποτίζει εἰς τὴν Λιβονίαν τὸ Δνεβεργον, ἢ τὴν Ρίγαν πόλιν, κάτωθεν τῆς ὁποίας εἰσέρχεται εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν, πλησίον πὲ Δουνεμουῦδα Φρεῖς. Ὁ Ὀβιος, κοινῶς Ὀμπι, ὅς τις ὑπὸ τῆς ἀρχαιοτέρων Καραμβυκίς ἐκαλεῖτο, εἶναι μεγαλώτατος, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Κιταύσκο λίμνης, καὶ ἐκτεινόμενος ἀπὸ μεσημβρίας ἐπὶ βορέαν, χωρίζει τὴν Εὐρώπην τῆς Ἀσίας, ἢ διὰ τῆς Μοσκοβιτικῆς Ταρταρίας τρέχων, εἰσερχομένων εἰς αὐτὸν πὲ Προτάκα, πὲ Σάλα, τοῦ Τοβολία, ἢ ἄλλων ποτ. εἰσέρχεται εἰς τὸν Παγωμένιον Ὀκεανὸν δι' ἐξ σωμαίων, μεταξύ τῆς Ὀβδόρας, καὶ τῆς Σαμοιέδας τῆς Ἐπαρχιῶν. Ὁμοίως καὶ ὁ Ταταῖς ὁ μέγας, Δὸν κοινῶς μεγόμενος, ὅς τις ἀρχεται ἐκ τῆς λίμνης τῆς Ταβαρουῖβο Λετζιόρο, ὁποία εἶναι κατὰ τὸ πλάτος 500. Βέρσια, ἐν τῇ Ριζῶ Ὀσσερα Ἐπαρχία, ἢ εἰσέρχεται εἰς τὴν Μαϊωτίδα λίμνῳ. Εἰς αὐτὸν τὸν Ταταῖν εἰσβάλλει ἢ ὁ μικρὸς Ταταῖς, ἀπὸ πρὸς τῆς Ἀζακ, ὅς τις ἔχει

τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ Σιβηρίᾳ, καλεῖται ἕως κοινῶς Δονέκτζ Σεβίσκ. Ὡς δὲ τῶ λοιπῶν ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Β'.

Περὶ τῆς Δυτικῆς Μοσκοβίας, ἢτοι τῆς
Εὐρωπαϊκῆς .

1. **ΕΓ**ς τὴν Δυτικὴν Μοσκοβίαν Μητρόπολις καὶ Κε-
φαλή (*), ἢ μόνον αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας, ἀλλ' ὅλη τῆ Βα-
σιλεία εἶναι ἡ Μόσκα, κοινῶς Μόσκα, πόλις μεγαλω-
τάτη, καὶ Ἐμπορεῖον περιφημον, πρὸς τὸν Μόσκον ποταμ-
κειμένη, ὅς τις κοινῶς Μόσκα καλεῖται, τὰς ἀρχὰς ἔ-
χων ἐν τῇ Τυβηρίᾳ Ἐπαρχίᾳ, ὡς εἴρηται. αὕτη ἡ πό-
λις εἶναι χήματος τρογγύλη, καὶ διαιρεῖται εἰς πρῶτε μέρ-
ρη, ἐκ τῶ ὁποίων τὸ πρῶτον καλεῖται Κρεμλναγρόδ,

(*) Μητρόπολις καὶ Κεφαλή ὅλης τῆς τῶ Ρώσων αυτοκρατορίας
εἶναι παλαιῶ ἢ Πιτροπόλις (Σαν - Πιτροσβουργ) κειμένη εἰς τὴν ἑ-
παρχίαν τῆς Ἰγγρίας ἑπ' αὐτῶ εἰς τὰς ἰκθολὰς αὐ Νιθία ποταμοῦ,
δεξι ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς Λαύδοα λιμνῆς. χωρίζεται εἰς τὸν Φινικὸν
κόλπον. Αὕτη ἡ πόλις ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πέτρου τῶ 1703.
ἔ τῶ 1705. Ἐρίθνη περικυκλωμένη καὶ κατασκευασμένη. εἶναι μία ἀπὸ τῆς
πλείον ὀρεινῶσται πόλεις τῆς Ευρώπης, κτισμένη διόλου μετὰ πέτρας, ἔ
τολισμένη μετὰ καθε λογίς τέχνην, ἀρμοδίαν εἰς μίαν μεγαλοσχεπὴ καὶ
πρωτεύουσαν πόλιν· εἶναι ἔτι ἔ επιπέδου εἰς Ναυτιλίαν, εἰς Πόλε-
μοι, ἔ εἰς Ἐμπορεῖαν. Μεταξὺ τῶ ἄλλων διαμαρτυρῶν καὶ τῶ μεγαλοπρε-
πεύουσαν κτηρῶν, ἔ ἄλλων ἀξιοθεύτων, αὐ ὁποία τολίζουσι αὐτὴν τὴν
ρώσων πόλιν, παρατηρήματα καὶ τὸ Κολοσσικὸν ἐξ Ὀρυχαλλοῦ Ἀγαλμα
τῶ κτιστῶν αὐτῆς μεγάλου Πέτρου κατασκευασθέν ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν Φαλ-
κονίτ. Οὗτος ὁ πατὴρ τῆς πατρίδος Μονάρχης εἶναι καθήμενος ἐν
ἑπ' αὐτῆ, ὁ ὁποῖος ἑπ' αὐτῆ φαίνεται ὅτι θέλει νὰ πηδήσῃ ἑπ' αὐτῆ εἰς ἑνα
ὑψος εἰς ὁ ἀπό τῆς Γρανίτη λίθου. Ὁ κερδισμὸς τῶ ἐγκατασκευῶν αὐτῆς
τῆς πόλεις ἀναβαίνει μετὰ τῶ 440,000. Πλησίον αὐτῆς τῆς πό-
λεις 8. λέγεται μακρῶν ἑπ' αὐτῆ εἰς μίαν ἑπ' αὐτῆ αὐ Κόλπον τῆς Φινλαν-
δίας κειμένη τὸ Φρέιον Κρίνσντ, καλῶς Ὀχυρωμένον, μετὰ πλείον τῶ
αὐτῆ ὀνοματίας, ὁποῦ καὶ τὸ Ναυπηγίον, καὶ τὸ Ἐπίγειον τῆς Πι-
τροπόλεις.

πέντε· Αὐλὴ τῷ Αὐτοκράτορος, τὸ β'. Καταῦγοροδ, ἢ τῷ
 μέσῃ πόλις· τὸ γ'. Τζαργοροδ, ἢ τῷ Καισάρεια πόλις.
 τὸ δ'. Σκόροδ, πέντε ἑξάτερα πόλις, καὶ τὸ ε'. Στρελέτ-
 ζκα Σλοβοδα, ἢ τῷ Κώμῃ Στρατιωτικῇ. ἕκασον τῶν ρη-
 θούτων μερῶν εἶναι περιπετεισμῶν. ἡ Ἀκρόπολις, ἢ
 τῷ Φρέμιον εἶναι διπλόν, Κυταῦγοροδ, καὶ Βολσαγοροδ.
 ἐκ τῷ εὐδὸς μέγας ποτίζει ἀναλὺ ὁ Μόσκας ποταμ., ὅστις
 δέχεται ἐκεῖ τὸν Ταύσσα ποτ., ἐκ τῷ ἑτέρῳ ὁ Νεγλίνας
 ποτ. ἐκεῖθεν ἀφίσταται εἰς βορρῶν βέλος, τὸ Κεϊπέριον,
 ἢ τῷ Βυλῆ, ἢ ὁποῖα λέγεται Ὀαφύσια, ἢ τῷ κατοικία
 χωρισμῶν· εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν εἶναι ὁ Βασιλικὸς θρό-
 νος, ὅς τις πρῶτον ἐσάθη εἰς τῷ Νοβογορδίαν, εἶτα εἰς
 τῷ Κιοβίαν, ἔπειτα εἰς τῷ Βολοδιμείαν, καὶ τελούταιον
 εἰς αὐτῷ (α), ἀφ' ἧς ἠκοδομήθη ὑπὸ Ἰωάννου τῷ Βασι-
 λίδου, ἐν ἔτει 1565. ὁμοίως εἰς αὐτῷ εἶναι ὁ θρόνος τῷ
 Πατριάρχῃ (β). ἐκάν αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Ταρτάρων,
 ἐν ἔτει 1572., καὶ ἐν ἔτει 1668. αὐτομάτως. ἀπέχει ἀ-
 πὸ τῷ πέρατος τῆς Πολωνίας πρὸς ἀνατολὰς 140. μίλια
 κοινὰ, πᾶσαι αἱ ἐν αὐτῇ Οἰκίαι εἶναι ἐκ ξύλων κατασ-
 κείασμῶν (γ)· ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλιως πρὸς τῷ Θερινῷ
 Δύσειν, κεῖται ἡ Νοβογορδία ἡ μεγάλη, κοινῶς Νόβο-
 γοροδ βελίκι, πόλις μεγάλη, καὶ πρωτεύουσα τῷ Πειγκι-
 πάτῃ, πρὸς τῷ Βολκόβα ποτ. κειμῶν, ὅς τις ἐξέρχεται
 ἐκ τῆς Ἰλμενῆ (Ἰμεν) λίμνης, ἔχει θρόνον Μητροπο-
 λίτη· ἐκυριώθη ὑπὸ Ἰωάννου τῷ ἑπονομαθῆτος Σκληροῦ,
 ἐν ἔτει 1477. ὅς τις κατὰ συνθήκην ἐπολέμησεν αὐτὴν,
 ὑπὸ τοὺς Ῥέασους ἔσαν, 7. ἔτη, ἀπέχει τῆς Μόσκουας

(α) Ταῦτ' εἶναι ἐν τῇ Πιτρπόλει.

(β) Ἀπὸ τῶν καιρῶν αἱ μεγάλα Πίτρη καταργηθῆναι πλείον ἢ αἱ τῷ
 Μόσας Πατριάρχῃ αξία, σωστικῶν ὁμοῦς ἀντὶ αἰσῶν μία Σύνοδος ἐκ
 πεισάτων Ἀρχιερέων, ὅτις διοικῶν αἱ αἰσῶν Ἐκκλησίας.

(γ) Ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλιως ἔλαβον καὶ τὸ ὄνομα οἱ Ῥῶνοι αἱ νῦν κα-
 λῶνται καὶ Μοσκοβίται.

370. μίλια κοινά. Σπαρορόσα πόλις πρὸς τὴν Ἰλμερόν λίμνῳ. Πλεσκοβία, κοινῶς Πλεσκοβ, πόλις μεγάλη, καὶ πρωτεύουσα τῆ ἀπ' αὐτῆς καλυμμένη Δυκάτῃ, κεῖται πλησίον τῆ Βεΐνι Ῥέκα ποταμ. κατὰ τὴν Λιβονίαν· διαιρεῖται εἰς πένεαρα μέρη, τὸ καθ' ἓνα περιεζωσμένον μὲ Τεῖχος, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ἐκτείνεθαι ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν ἐν ἔτει 1509. ἀπέχει τῶν περάτων τῆς Λιβονίας πρὸς ἀνατολὰς 4. Μίλια κοινά, καὶ 60. τῆς Πείβη λίμνη πρὸς Ἔυρον, τῆς δὲ Πλεσκοβίας 46. πρὸς δυσμὰς. τὸ Δουκάτον αὐτῆς ἐκτείνεται κατὰ πολλα πρὸς δυσμὰς, καὶ εἶναι μέγαν, μεταξὺ τῆς Ἰγγείας πρὸς βορέαν, τῆ Δυκάτου τῆς Νοβογορδίας πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Λιθουανίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Λιβονίας πρὸς δυσμὰς, ἅπαν κυριεύσθαι ὑπὸ Ἰωάννῃ τῷ Βασιλίδῃ τῷ Βασιλέως τῶν Μοσκοβιτῶν, ἐν ἔτει 1509., τὸ ὁποῖον πρῶτα ἦτον ἀυτοκέφαλον. εἰς αὐτὸ τὸ Δυκάτον εἶναι καὶ τὸ Δυρέβεργον, κοινῶς Δυρεβούργ, Φρούριον ὀχυράτατον πρὸς τὸν Δυϊναν ποταμ., τὸ ὁποῖον πρῶτα ἦτον ὑπὸ τῷ ὀξυσίαν τῶν Πολωνῶν, πηνῶν ὑπὸ τῶν τῶν Μοσκοβιτῶν, μόλις ἀπέχει 6. λέγας Πολωνικὰς, ἄπο τῆς πέρατος τῆς Λιθουανίας πρὸς βορέαν. Μεταξὺ τῆς Νοβογορδίας, καὶ Μόσκουας, εἶναι τὸ Δυκάτον τῆς Βιελκίας, τῷ ὁποῖον πρωτεύουσα πόλις εἶναι ἡ Βιελκία, κοινῶς Βιέλκη, πλησίον τῆ Δυϊνα ποτ., ἀπέχουσα τῆς Μόσκουας 60. μίλια. Τυβεία καὶ Τυβεβεία, κοινῶς Τβέρ, πόλις πρωτεύουσα τῆ Δυκάτῃ, ἦτοι τῆς Ἐπαρχίας Τυβεβείας, πρὸς τὸν Βόλγαν ποτ. κειμένη, κατὰ τῶν Πηγῶν αὐτῆς 50. μίλια κοινά, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀφίσταται τῆς Μόσκουας πρὸς τὴν Θερινῶν Δύσιν 140. χερδὸν μίλια. Ῥεσκοβία, κοινῶς Ῥεσκοβ, καὶ Ὀστεβα ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν, πόλις πρωτεύουσα τῆ ἀπ' αὐτῆς καλυμμένη Δυκάτῃ, (τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται πρὸς δυσμὰς, κατὰ τὰ πέρατα τῆς Λιθουανίας, μεταξὺ τῶν Δουκάτων τῆς Τυβεβείας, καὶ τῆς Βιελκίας, κειμένη εἰς τὸ πέρα

ρας τῆς Λιθουανίας, κατὰ τὰς Πηγὰς τῆ Βόλγα ποταμ., ἀπέχει τῆς Τυβερίας 40. μίλια κοινὰ πρὸς τὸν Ἄφεικόν, ἢ 50. τῆς Βιλκίας πρὸς Ἀνατολὰς, ἔχει διπλὴν Φρέγιον, ἀλλ' ἐκ ξύλων. Ὡς ταύτῃ τῷ πόλιν, εἰς αὐτὸ τὸ Δυκάτον εἶναι Βολόκτζκα, κοινῶς Βολόκτζ. Βιελκιλνχία, κοινῶς Βιελκιλνχι. καὶ Τοροπίεκοον, κοινῶς Τοροπίεκτζ. Ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως Μόσκας πρὸς βορρῆαν κλίνεσι Ῥοσοβία, κοινῶς Ῥοσοβ, πόλις μεγάλη, καὶ πρωτεύουσα τῆ ἀπ' αὐτῆς καλυμμένη Δυκάτω, τὸ ὅποιον ενομιζέτο τὸ πάλαι μεταξὺ τῶν Πειγκιπάτων τῆς Ῥωσίας τὸ εἰσαίρετον· ἐκυριώθη ὑπὸ Ἰωάννη Βασιλίδου τῆ Βασιλέως, ἢ ὁ τελευταῖος κληρονόμος αὐτῆς ἐφονεύθη, ὃν ἔτει 1565., ἔχει αὐτὴ ἡ πόλις θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, κεῖται πρὸς τὸν Κοπερῖαν ποτ., ἢ ἀπέχει τῆς Μόσκας 34. λέγας Πολ., ἢ 26. τῆ Ῥα ποτ. πρὸς μεσημβρείαν. Ἱεροσλαυία, κοινῶς Ἱεροσλάβ, πόλις πρωτεύουσα τῆ Δυκάτου μετ' Φρέγιον, πρὸς τὸν Βόλγαν ποτ., ἀπέχευσα τῆς Ῥοσοβίας πρὸς Βορρῆαν 40. μίλια κοινὰ, ἢ 140. τῆς Μόσκας. Βιέλλα Ὀτζερα, κοινῶς Βιέλα Ὀτζερα, πόλις πρωτεύουσα τῆ Δυκάτω αὐτῆς πρὸς τῷ καλυμμένῳ Λόκκῳ Λίμνῃ· Οὐολόγδα, κοινῶς Βολόγδα, πόλις μεγάλη ἢ ὀχυρωτάτη, ἢ πρωτεύουσα τῆς Βολόγδας Ἐπαρχίας, ἡ ὅποια εἶναι μεγάλη, ἢ σχεδὸν ὅλη Λιμνωδης. Καργαπολία, κοινῶς Καργαπόλ, κάστρον, πλησίον τῆς Ὀνέγας λίμνης, ἢ κεφαλὴ τῆς Καργαπολίας Ἐπαρχίας, ἡ ὅποια κεῖται μεταξὺ τῶν περάτων τῆς Σενκίας, ἢ τῆ Δεῖνα ποτ. Ἀρχαγγελόπολις, κοινῶς Ἀρχάγγελ, πόλις εἰς τῷ δεξιῷ Ὀχθῆν τῆ σώματος τῆ Δεῖνα ποτ., ὅς τις 6. λέγας κάτω χυῖεται εἰς τῷ Λόκκῳ Θαλάσσω· αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι Ἐμπόσιον περιφθιμον, εἰς τῷ ὁποίῳ ἔρχονται συχνὰ οἱ Ὀλλανδέζοι, ἢ οἱ Ἑγκλέζοι, ἢ ἄλλοι, ἔχει Λιμένα καλόν, ἢ ἀπέχει τῆ κάστρου τῆ Ἀγίῃ Νικολάε, 10. λέγας Γερμανικὰς πρὸς ἀνατολὰς. εἰς τῷ ἀριστερῷ Ὀχθῆν

θῆναι τὸ αὐτὸ ποτ., πρὸς τὸ ἄλλο τόμα, κεῖται τὸ κάστρον
 τῷ Ἁγίῳ Νικολαῦ, Ἐμπορίον ἢ τῆτο, ἀλλ' ὄχι πόσον πε-
 ρεῖσμον, ὡσαύτῃ Ἡ Ἀρχαγγελόπολις. πρὸς ἀνατολὰς δὲ τῆ
 τῆς Μητροπόλεως Μόσσκας εἶναι πόλεις, Κολέμνα, κοι-
 νῶς Κολόμνα, ἢ Κόλομ, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου,
 κειμένη πρὸς τὸν Οὐκασ ποτ., ἐκεῖ ὅπου εἰσέρχεται εἰς
 αὐτὸν ὁ Μόσσκας ποτ., ἀφίσταται τῆς Μητροπόλεως Μόσ-
 σκας 38. μίλια κοινά. Ρέζανα, κοινῶς Ρέζαν πόλις
 μεγάλη, ἢ πρωτεύουσα τῆς Ρέζανίας Ἐπαρχίας, ἢ τοῦ
 Δυκάτου, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, κεῖται κατὰ τὰς Πηγὰς
 τοῦ Ταγαΐδος ποταμοῦ, πῶρρω τῷ Οὐκα ποτ. πρὸς μεσημη-
 βελαν 8. λέγας ἢ σμακρὰ ταύτης κεῖται παρὰ σλαφον, κοι-
 νῶς Παρσλάφ, ἢ ὅποια φαίνεται νὰ ἠγέρθη ἐκ τῆς κρη-
 μιτισμάτων τῶν Ρέζαν τῆς πόλεως. Κασιμογροδ, Μο-
 ρέμα πόλις, εἰς αὐτὴν τῆν Ἐπαρχίαν. Μεταξὺ τῷ Οὐ-
 κα, ἢ τῷ Βόλγα τῆς ποτ. εἶναι Σουδαλία κοινῶς Σουσ-
 δάλ, πόλις πρωτεύουσα τῆς Σουδαλίας Ἐπαρχίας, ἔχου-
 σα μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, καὶ ἀπέχουσα τῆς Μόσσκας 80.
 μίλια πρὸς τὸν Καικίαν, ἢ 130. τῆς ἐλάσσονος Νοβογαρ-
 δίας πρὸς τὸν Ἀφεικόν. Οὐλοδομηρία κοινῶς Βολοδιμέρ,
 πόλις πρωτεύουσα τοῦ Δυκάτου αὐτῆς, ἢ Μητρόπολις πο-
 τὴ ἀπάσης τῆς Μοσκοβίας, κεῖται εἰς τὸν Κλέσμαν ποτ.,
 ἢ ἀπέχει τῆς Μόσσκας 120. σχεδὸν μίλια, ἢ 90. τῆς ἐ-
 λάσσονος Νοβογορδίας. εἰς τὴν Δυτικὴν Μοσκοβίαν προ-
 σείθησαν ἢ εἰκῆναι αἱ Ἐπαρχίαι, ἢ αἱ πόλεις αὐτῶν,
 αἱ ὅποια πρῶτον ἦσαν τῆς Πολωνίας, οἷον τὸ Σμολεσκίνο,
 μεθ' ὅλον τὸ Δυκάτον αὐτῆ, καὶ τὸ Κιόβ, περὶ τῆς ὁποίων
 εἴρηται ἐν τῇ τῆς Πολωνίας. Ὁμοίως ἢ ἡ ἀπ' ἀνατολῶν
 παρεμπέπτεσα Ἐπαρχία, ἢ τὸ Δυκάτον τῆς Σβιεριακῆς
 Νοβογορδίας, ἀλλ' ἔσθ δὲ τῆς πρωτεύουσης πόλεως αὐ-
 τῆ, ἢ ὅποια κοινῶς Νοβογορδέκ Σβιέρσκι καλεῖται, καὶ
 εἶναι αὐτὴ πόλις ἀχυρὰ, τῆς Λιθωνίας πρῶτον, εἴπερ τῆς
 Πολωνίας, ἔπειτα ἤλθεν πρὸ χρόνων ὀλίγων ὑπὸ τῆν

ἔξοιαν τῆς Μοσκοβιτῶν, κείται πρὸς τὸν Δέζναν ποτ.,
 ἢ ἀπέχει τῆς Σμολόσκι 45. λέγας Πολ. πρὸς μιση-
 βείαν, ἢ 40. τῆς Κιοβίας πρὸς τὸν Καικίαν. ἢ τὰ λοιπὰ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Γ .

Περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μοσκοβίας καὶ τῆς
 Λαππονίας.

1. **Η** Ἀνατολικὴ Μοσκοβία δὲν εἶναι τὸσον δεδουλω-
 μὴν, ἢ κεκοσμημένη, ὡσαύτῃ ἡ Δυτικὴ, ἔχει ὅμως πό-
 λεις πύτας. Νοβογορδία κατωτέρα, κοινῶς Νίσι Νο-
 βογοροῦδ, πόλις μεγάλη, ἢ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας,
 ἢ τῆς Δεκάντ, κειμένη πρὸς τὸν Βόλγαν ποτ., ἔχει ὅπου
 αὐτὸς δέχεται τὸν Ὀκταν, ἔχει Φρύειον κτιδὸν ὑπὸ Ἰω-
 ἀννη Βασιλίδε τῆς Βασιλείας τῆς Μοσκοβίας ἐπὶ Σχο-
 πέλε, ἀφίσταται τῆς Μόσκβας πρὸς τὸν Καικίαν 400.
 μίλια κοινὰ, ἢ 160. τῆς Βολοδιμείας πρὸς βορῶν. Βα-
 σιλιγοροῦδ, πόλις μικρὰ, καὶ ὄχι τὸσον ἀσφαλὴς. Οὐ-
 σιῦγα, κοινῶς Ὀσιουγ, πόλις πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας
 τῆς αὐτῆς ὀνόματος, κειμένη πρὸς τὸν Σηλαῶν ποτ., ὅπου
 ἐδέχεται τὸν Τεγ ποτ., μὲ ὅλον ὅπου ὑπερον μετεποπίθη
 ἐκεῖθεν εἰς ὀλίγον διάστημα, διὰ τὴν δεξιότητα τῆς πότις
 ἀπέχει τῆς Βόλγδας πόλεως πρὸς τὸν Καικίαν μίλια
 κοινὰ 180., ἢ 50. τῆς Δεῖνε ποτιμ. Περμία μεγάλη,
 κοινῶς Περμαβελίκι, πόλις εἰς τὴν Περμίαν Ἐπαρχίαν,
 πρὸς τὸν Κάμεν ποτ., ἢ πρωτεύουσα, ὀλίγον αὐτὴ ἢ πό-
 λις εἶναι γνωστὴ, ἔσσοντας ἢ γὰ κείται εἰς τὰ εὐδότερα μέρ-
 η. ἡ Περμία Ἐπαρχία λέγεται κοινῶς Περμίσκι. καὶ
 τὰ λοιπὰ.

2. Ἡ Μοσκοβιτικὴ Λαππονία ἐκτείνεται πρὸς Ἄρ-
 κτον, ἢ ἀνατολὰς, μεταξὺ τῆς Ἐναρὰν Λίμνης πρὸς δυ-
 σμὰς, ἢ τῆς Λάκκῆς Θαλάσσης. διαίρεται εἰς μέρη τέτα,
 ἔτω καλέμενα Παραθαλασσία Λεπορία, κοινῶς Μερμαν-

σκόμ Δεπόρει, ἡ ὁποία ἐκνύει πρὸς βορέαν, καὶ εἰς ἀντιώ εἶναι ἡ Κώλα, κάστρον μὲ λιμένα, πρὸς τὰς Ἐξβολὰς τῆ ποτ. τῆ αὐτῆ ὀνόματος, εἰς τὴν ἀκρὰν τῆ Παγωμένου Ὠκεανῶ εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα ἔρχονται συνεχῶς οἱ Ὀλλανδέζοι. πλησίον τούτου εἶναι καὶ λίμνη Κώλα λεγομένη. τὸ δὴ πρὸν μέρος λέγεται Τέρσα Δεπορεία, κοινῶς Τέρσκου Δεπορεί, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπὸ τῆ Γρανδεϊκου Κόλπου, ἢ τοῦ τῆς Λόβνης Θαλάσσης. καὶ τὸ γ' Γρανδεϊκὴ καὶ Δεπορία ὀνομάζεται, καὶ κοινῶς Βελλαμορσεκού Δεπορίε, ἡ ὁποία κάτω τῆ Γρανδεϊκου Κόλπου κεῖται. αὐτὴ ἡ Δεπορία, διὰ τὰς ἀκρὰς ψυχρότητας, ὅπου ἐκεῖ γίνονται, δεῦρ εἶναι τόσον κατοικημένη, ὥστε πόλεις ἄλλας γνωσὰς ἔχει.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Δ'.

Περὶ τῆς Μοσκοβιτικῆς Ταρταρίας.

1. **Ἡ** Μοσκοβιτικὴ Ταρταρία μᾶλλον ἀνήκει εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ ὅρια τῆς Εὐρώπης, καὶ τῆς Ἀσίας, εἶναι συγκεχυμένα κατὰ τὸν Ταρταρὸν ποτ., καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τὰ κατ' αὐτὴν μέρη, ὥστε εἶναι ράδιον νὰ σαφένωσιν τινὰς κατ' ἀκρίβειαν, ἐκεῖ ὅπου κλειώσῃ ἡ Εὐρώπη. καὶ προσέτι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Ταρταρία ὑπόκειται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μοσκοβιτῶν, περὶ τῆ ὁποίας πανῶ διαλαμβάνομεν. διὰ τὸ δεῦρ εἶναι παράλογον, νὰ περιλάβωμεν περὶ αὐτῆς τῆς Ταρταρίας, μὲ ὅλον ὅπου ἐκδέτομεν τὰ τῆς Εὐρώπης. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ Μοσκοβιτικὴ Ταρταρία, εἶναι ἡ Ἀσιατικὴ Σαρματία, ἡ μέρος ταύτης, μεταξὺ κειμένη τῆ Βορείου Ὠκεανῶ πρὸς βορέαν, καὶ τῆ Εὐξείνου Πόντου, καὶ τῆς Κασπίας Θαλάσσης πρὸς μεσημβρίαν, ὁμοίως καὶ μεταξὺ τῆς Σκυθίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας πρὸς δυσμὰς. ὅπου πανῶ εἶναι τὸ Βόρειον μέρος τῆς Μοσκοβίας. καὶ αὐτὴ ἡ Ταρταρία, καὶ καθολικώτερον αἱ Ἐπαρχίαι ἡ Δεῖ-

να, κοινῶς Δβίνα. Κόνδορα, κοινῶς Κόνδορε πρὸς ἀνατολὰς ἐκτεινομένη κατὰ τὴν Πετζόραν, καὶ τὴν Ἐρήμου Ταρταρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν Ἐπαρχίαν εἶδε μία πόλις ἀξιόλογος εἶναι, ἀλλ' ὅλη πληρεστάτη ὑπὸ Δρυμῶν. Πετζόρα, κοινῶς Πετζόρκε, Ἐπαρχία κειμένη κατὰ τὸν Βαϊγάτσ Πορθμόν, καὶ τὸν Παγωμένον Ὠκεανόν. καὶ μεταξὺ τῆς Κονδόρας, τῆς Σιβηρίας, καὶ τῆς Συμυιέδας τῆς Ἐπαρχιῶν, εἰς αὐτὴν εἶναι ἐξαιρετικὸν κάστρον, ἢ Πετζόρα κατὰ τὸ Παραθαλάσσιον, ὅπου ὁ Πετζόρας ποτ. διὰ ἐξ ἑσμάτων μεγάλων χωρεῖται εἰς τὴν Παγωμένην Θάλασσαν. Πλησίον τῆς κάστρου, κεῖται καὶ Φρέγιον καλέμενον Πικεϊέζερο, πρὸς ἑκατέραν ὁχθὴν τῆς ποτ. κείνται Ὀρη, τὰ ὁποῖα οἱ Ῥῥασοὶ Ζιεμνοίποιας καλεῖσι, τῆς Ζωνῆς τῆς Γῆς. Περμία κοινῶς Περμίσκη, Σαμοϊέδα, κοινῶς Σαμοϊέδς, βόρειος Ἐπαρχία τῆς Μοσκοβίας, κατὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς Ὀβίς ποτ., εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖσιν οἱ Σαμοϊέδαι, Ἐθνος. αὐτὴ μέρος ἦτον τῆς Ἐρήμου Ταρταρίας. ἢ Σιβηρία ἀξὶ τῆς ὁποίας κατωτέρω. Ουάτκα Ἐπαρχία ἀνατολική, καὶ πόλις Πρωτεύσα ταύτης, τὴν αὐτὴν ὀνόματος, πρὸς τὸν Βιάτκω ποτ. κειμένη, μὲ κάστρον ὀχυρὸν, ἀπέχει αὐτὸ τῆς Καζάνς μίλια κοινὰ 120. Λομπία, Ληκομορία, τὸ Καζανὸν Βασίλειον, τὸ Ἀσραχανόν, καὶ ἡ Βαλγαρία ἰδικώτερον ὅμως διαιρεῖται αὐτὴ ἢ Ταρταρία, δεισχομένη ὑπὸ τὴν ἑξουσίαν τῆς Μοσκοβικῆς Βασιλείας εἰς τρία μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον εἶναι ἢ Σιβηρία, κοινῶς Σιμπίρι, κειμένη ἐν τῇ Ἐρήμῳ Ταρταρία, κατὰ τὸν Ὀβιν ποταμ. μεταξὺ τῆς Κονδόρας, τῆς Λογομορίας, καὶ τῆς Περμίας τῶν Ἐπαρχιῶν, ἥτις ἐξεσκεπάσθη καὶ ἐκατωκίδη ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν καὶ πρὸ πολλῶν χρόνων, οἱ ἑποιοὶ Μοσκοβίται ἐκτίσαν εἰς αὐτὴν καὶ πόλιν τὸ Τοβόλιον, κοινῶς Τομπόλα, καὶ Τομπόλσκα, πρὸς τὸν Ὑρτιν ποταμ., ὅς τις εἰσέρχεται μὲ ταχυτάτον τρέξιμον εἰς τὸν Ὀβιον ποτ., καὶ ἐκ τῆς ἑτέρας με-

ρες ταύτης τρέχει ὁ Τόμπολ ποταμ., ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου. ἀλλὰ περὶ τῆς Σιβηρίας πλατύτερον εὐ ταῦθα ἀς εἰπῶμεν .

2. Ἡ Σιβηρία, ἢ κοινώτερον εἶπεν τὸ Σιμπίρι, ἢ ὅποια εἶναι Σατραπία μεγίστη, καὶ ὄρυχωροτάτη, πειρασμένη κατὰ τὴν ἀνωτέραν διαίρεσιν εἰς τὴν Μοσκοβιτικὴν Ταρταρίαν, ἀρχεται ὑπὸ τῆ Βερχατρίας, καὶ ἀποπερατεῖται ὑπὸ τῆ Ὠκεανῶ, ἐκτεινομένη μακρὸν κατὰ τὸ μήκος, παρά κατὰ τὸ πλάτος· ἔχει Ἰλας καὶ Δρυμὲς μεγαλωτάτης, καὶ σκοτεινῆς, καὶ Ὅρη ὑψηλότατα, πρὸ ὁποῖα ἀρχονται ἀπὸ τῆς Πέτρας τῆ Βερχατρίας, καὶ φθάνουσιν ἕως τῆς Τοργοτζίσκου Λόφου. ὁμοίως ἔχει λίμνας μεγαλωτάτης, καὶ ποταμὸς μεγίστους, καὶ ἀπείρους Ῥύακας, καὶ Κάμπους ὄρυχωρῶς, καὶ Λειβαδία ὡσαύτως Ποταμοῖς. Οἱ ποταμοὶ παγώνουσι, πολλοὶ μὲν ὀλοτελῶς, οἱ δὲ μεγάλοι λίαν παγώνουσι κατὰ βᾶθος. καὶ μὲ ὅλον ὅπως αὐτὸ τὸ Κλίμα εἶναι ψυχρότατον, εἶναι ὁμως ὑγιέστατον, καὶ διάφορα Ἔθνη κατοικῶσιν εἰς αὐτὸ, οἷον μεταξὺ τῆ Βερχατρίας, καὶ τῆς Τομπόλας, ἢ ὁποῖα εἶναι πόλις διάσημος ἐκεῖνα τῆ Κλίματος, ὀρίσκονται οἱ Βαγυλσκιοὶ, παρά τὸν Ὄβιον ποτ. τὸν κοινῶς Ὀμπιν λεγόμενον, οἱ Ὠσιάκοι. ὡσαύτως τὸν Τεγγυσκον ποταμ. κατοικῶσιν οἱ Τεγγυσκοὶ. ἔπειτα οἱ Μπρατοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὰς κατακλίνας αὐτῶν εἰς τοὺς Κάμπους, ὑπὸ τῆ Σεγγλώσκου Φρυγίας, κατὰ τὸν Οὐδαν, καὶ τὸν Ζελέγκαν τὰς ποταμῶς, καὶ ὡσαύτως τὴν Μπαϊνκέλαν Θάλασσαν. οἱ Ναμισιόντζοι, οἱ ὁποῖοι ὀρίσκονται ἀπὸ τῆ Νερτζίσκου ποτ., ἕως τῆ Ἀργύνη ποτ., οἱ Μπαργυτοὶ, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἐντόπιοι, καὶ εἰς ἕδρᾴα Βασιλεῖα ὑποτασσόμενοι, ὡσαύτως ὅπως οἱ ἄλλοι εἶναι ἕθνη, ὑποτασσόμενοι εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Μοσκοβίας, πληρώνοντες εἰς αὐτὸν τέλος τὸ κατ' ἔταρ, ὅχι ἄλλο, ὡσαύτως Σαμύρα, Ἀλέπια, Σιτζάμπια, Κακούμια, καὶ πρὸ ἐξῆς. αὐτοὶ οἱ Μπαργυτοὶ κατοικῶσιν, ὑπὸ τῆ Ἀργύνη ποτ. κατὰ τοὺς

Κάμπας. ἢ πεδωταῖον πλυσίον τῷ Ὠκεανῷ ἀρίσκονται οἱ Σαμοιῆδες, ἢτοι οἱ Ἀλλυλοβόροι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὰς χρείας αὐτῶν, καβαλικόμεσιν Ἐλάφους, ἢ τὰς ζῶγνύουσιν εἰς τὰς ἀμάξας αὐτῶν. ἢ ἄλλα πάμπολλα Ἐθνη ᾧδὰ τὰ εἰρημνά, τὰ ὁποῖα φέρουσι τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸν Βασιλέα, ἢ τὸ ἐπίσιον τέλος, μετὰ τὸν ναὶ δέρισκονται ἐνέχειροι οἱ κρείττους ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ὀλιγώτεροι εἰς τὰ κάστρα, ἔχοντες τὴν τροφὴν διὰ βασιλικῶν ἐξόδων.

3. Πόλεις, καὶ κάστρα εἰς τὸ Σιμπίριον εἶναι ὀλίγα, Φρέγια δὲ καὶ Κῶμαι, καὶ Χωρία, καὶ Πογόςια, καθὼς αὐτοὶ τὰ καλεῖσιν, εἶναι πολλότατα, εἰς τὰ ὁποῖα ξεχειμάζουσιν οἱ κυνηγοὶ, διὰ τὰ θηρεύουσι τὰ Σαμύρια, ἢ τὰ λοιπὰ ζῶα. οἷον Κασόρια, Σιτζάπια, Κακούμια, καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἐκεῖ παμπληθεῖ· ἢ εἰς μετὰ τὸν Τομπόλα, ἢ εἰς τὸ Γερνησεῖν σέλλονται Ἡγεμόνες ὑπὸ τῆς Μοσκοβίας, Ἄρχοντες τὸ γένος· εἰς δὲ τὰ κάστρα, ὅπῃ δέρισκονται μετὰ τῆς Τομπόλας· ἢ τῷ Γερνησεῖσκει, σέλλονται καθετάξως ἄνθρωποι. εἰς δὲ τὰ πορρωτέρω κέτων Φρέγια, πέμπονται Ἐπιτηρηταί, καὶ Τοπάρχαι ὑπὸ τῆς Τομπόλας, ἢ τῷ Γερνησεῖσκει, οἱ τινες εἶναι Παιδες Ἀρχόντων, καὶ καλεῖνται Σλαβανισὶ Μπογιάρσκια. ἢ εἰς ἐκείνης τῆς τύπης, οἱ ἐκλεκτώτεροι ἄνθρωποι καβαλικόμεσιν Ἴππους, οἱ δὲ λοιποὶ Σκυλία, μετὰ τὰ ὁποῖα φέρουσι νερόν, ἢ ξύλα, καὶ τὰ ᾧδὰ πλῆσια, ζῶγοντες τε ἢ εἰς ἀμάξια, εἶδος ἑτέρη, τὰ ὁποῖα εἶναι μακρὰ, ἢ σενά, ἢ τὰ πλάγιόν τες εἶναι ἐλαφρότατα, τὰ ὁποῖα Νάρτας καλεῖσιν, ἢ εἰς αὐτὰς ζῶγνύουσι δύο καὶ τεσσαρα σκυλία. ἐγείρουσιν ἀκόμι εἰς αὐτὰς τὰς Νάρτας καὶ πωρία, μετὰ ὁποῖα ἀρμυρίζουσιν εἰς αὐτὰς, ἐπάνω τῆς χιόνος, ἢ τῷ πάγου, ὡσὰν μετὰ τὰ Καραβία εἰς τὴν Θάλασσαν. Γίνεται δὲ ἐκεῖ κρύος καὶ πάγος μεγαλώτατον, καὶ χιὼν πίπτει τὸ ὕψος μίαν ὀργειὰν, ἢ περαιοτέρον καὶ τὴν τύπην. τὰ δὲ Πλοῖα, μετὰ ὁποῖα πλέουσι τὴν Ποταμὸν, ἔταν εἶναι ξεπάγωτοι,

τὰ ποιῶσιν ἐκ Σαυίδων, ἢ πλείοσι ποτὲ μὲν μὲ Ἄρμενα, ποτὲ δὲ ἢ μὲ Κωπία.

4. Τὸ ὠραιότερον ζῶον, ὅπου τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ Σιβηρίᾳ γεννώμενα, εἶναι τὸ Σαμβελον, τὸ ὁποῖον εἶναι ζῶον μικρὸν ὠραῖον, ἢ χαρμύνον, εἰς εἶδεν ἄλλο μέρος τῆ Κοσμου τικτόμενον, εἰμὴ εἰς τὸ Σιμπίρι μόνον. ἢ τὰ μετὰ καλὰ αὐτῶν γεννῶνται εἰς τὸ ᾠδαθαλάσιον, ἢ εἰς τὰς ψυχροτέρους τόπους, ἐκεῖ δὲ ὅπου εἶναι θερμοὶ Τόποι ἢ Κάμπτοι, γίνονται ἀχαμνά· ἢ ὠραιότης αὐτῶ μετὰ τὸ χιόνι ἐρχεται, ἢ τῶτε ὡς οἶον τῆ λυομένη, λύεται καὶ ἢ αὐτῶ ὠραιότης, ἢ ἀπέρχεται. κωμηγῶσι δὲ αὐτὰ οἱ Στρατιῶται, ἢ ἄλλοι κωμηγοὶ ὅπου ζῶντες τόπους εἰς τὰς σκοτεινάς Ἰλας, εἰς τὰ Ὄρη, εἰς τὰς Ῥύακας, ἢ εἰς παρτοῖους ἀβάτους τόπους, μετὰ σαγιτίας, ἢ μετὰ ταῖς παρὰ αὐτῶ λεγομένους Κυλεμαῖς, κρημνίζοντες τὰ ἐκ τῶ δένδρων, τὰ ὁποῖα πιπτόμενα, ἄθῦς τὰ ἀρπάζουσι τὰ σκυλία, ὅπου ἔχουσι μετὰ αὐτῶ, ἄτινα σκυλία ἀγοράζουσιν εἰς ἐκεῖνας τὰς τόπους, τὸ εἶνα πρότε, ἢ δέκα Ῥεμπλια, ἢ πειρασόροι. οἱ ἔσσοι Κωμηγοὶ κείτων θηράουσιν αὐτὰ ἵπποισι, ᾠδα οἱ Ῥεσοὶ. ὁμοίως τὰ Ἀλεπια εἰς τὰς Ἰλας κωμηγῶσι τὰ δὲ Κασόρια εἰς τὰς Ῥύακας, τῶ ὁποῖων τὸ νερὸν εἶναι μαῦρον. ὡσαύτως ἢ τὰ Σιτζάμπια, ἢ τὰ Κακέμια, τῶ ὁποῖων τὰ καλλίτερα γεννῶνται εἰς τὸ Σεργῆτσκ. Κωμηγῶσι τὰ τοιαῦτα ζῶα, ἢ μάλιστα τὰ Σαμουεια, ἢ εἰς Τόπους τῶ Σαμοιῶδων, οἱ ὁποῖοι κατοικῶσιν ὅπου τῆ Σπομῆς τῆ Μεζούα Ποταμῆ, ᾠδα τῶ ᾠδαθαλάσιου, ἢ τριγύρω τῆς Μαγγαζείας, ἕως τῆ Χαοτῆικα ποτ., ὁμοίως ἢ τριγύρω τῶ καλυμμένης Πετεινῆς Ἀκρωτεῖς, ἕως τῶ μεγίστη καὶ ἀπεραιτῆ Ἀκρωτεῖς, τὸ ὁποῖον ἢ αὐτὸ εἶναι πετρώδες, ἢ ἀκόμη δὲ τὸ περιεπλευσῶν, ἕπε τὸ πέρας αὐτῆ ἐγγώρισαν, ἀλλὰ τῆ ἰδμῆ αὐτῆ διέρχονται, ὅπου τῆς Ἀσίσκας ᾠδαθαλάσσης, εἰς τῶ Ἄμερσκας ᾠδαθαλάσσης, τὰς ὁποῖας ᾠδαθαλάσσης, βλέπουσι τῶσον τῶ μίαν, ὅσον ἢ τῶ ἄλλῃ ἀ-

πὸ τῆς κορυφῆς, ἦτοι τὴν ὑψηλότερην Τόπην αὐτῆ τῆ Ἰθμῶ. ὀπίθεν δὲ τὴν Ἀκρωτηρίαν τῆς εἰς τὴν Ἀμερσκαν Θάλασσαν κυληγῶσιν οἱ Ῥῆσοι τὸ ψαροκόκαλον, καὶ εἰς ὅλας τὰς ποταμῆς, οἱ ὅποιοι πίπτουσιν εἰς τὴν Ἀμερσκαν Θάλασσαν ἔχουσι παραχειμασίας οἱ Ῥῆσοι, καὶ κυληγῶσι Σαμῆλια, καὶ ἄλλα, καὶ ὅλοι εἶναι ὑποπελεῖς εἰς τὴν Βασιλείαν τῆς Μοσκοβίας, καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐκείνη, μετὰ τῶν Δαούρων, Ἐθνεῶν ἑτέρων, καλωπῆται ἐγνώσθῃ.

5. Τὸ δὲ διάστημα, τὸ μεταξὺ τῆς Μοσκοβίας, καὶ τῆς Τομπόλσκας τῆς Μητροπόλεως τῆς Σιβηρίας ἔχει ἔπως.

”	Ἀπὸ τῆς πόλεως Μοσκοβίας, ἕως εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ἀγίας Τριάδος, Βέρσια.	60
”	Ἀπὸ τῆς, μέχρι τῆς Περσελάβιν, Βέρσια.	60
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Ῥασόβιν.	60
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Ἰαροσλάβιν, Βέρσια.	70
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὴν Βόλογδαν, Βέρσια.	250
”	Ἀπὸ ταύτης ἕως εἰς τὸ Ἐϊνσκον, Βέρσια.	120
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὴν Τότμαν, Βέρσια.	130
”	Ἀπὸ ταύτης ἕως εἰς τὸν Δομαρόβοκον Ἰάμκ.	120
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Οὐσίογον.	130
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Σολιβιτζεγὸδσκοῖ.	60
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Καργορόδκον.	540
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Σολικάμσκοῖ.	400
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Βερχοπέλιον.	250
”	Τὰ ὅποια 250. Βέρσια ἐν καλοκαίρῳ ὁδοιπορεῖα διέρχονται ἐν ἡμέραις.	10
”	Ἀπὸ τὸ Βερχοπέλιον, ἕως εἰς τὸ Τερλῶσκον Φρέλιον, Βέρσια.	250
”	Ἀπὸ τῆς ἕως εἰς τὸ Τιμκσί.	110
”	Ἀπὸ τῆς ἕως τὴν Τομπόλσκαν.	250
”	Τὰ πάντα ἀπὸ τῆς Μοσκοβίας ἕως τῆς Τομπόλας.	2860

Κατὰ δὲ τῆς ἐκείνου ὁμοιοτήτος ἔχει ἕνος.

Ἄρθρον 11. Μοσκόβιας, διὰ τὴν Μόσκαν Πόλιν, ἢ ἡσὶς τῆς Κοχίνης ἐστὶν, Βέρσις.

Ἄρθρον 12. Κοχίνης ἢ τῆς Περσικῆς τῆς Ρῆσας.

90

Ἄρθρον 13. Κατίον.

90

Ἄρθρον 14. Μιρμίων :

90

Ἄρθρον 15. Νιζνιόλογοροβον.

90

Ἄρθρον 16. Βασιλῖα.

40

Ἄρθρον 17. Κοσταντανοπόλιν.

40

Ἄρθρον 18. Καζάνι.

20

Ἄρθρον 19. Ζαμίτς τῆς Καίμα πόλεως.

60

Ἄρθρον 20. Λαϊσβον ἀπὸ διὰ τῆς Καίμα πόλεως.

30

Ἄρθρον 21. Μοσκία.

30

Ἄρθρον 22. Ἄλμπέργια :

140

Ἄρθρον 23. Ζαπαρβάνον.

230

Ἄρθρον 24. Ὄσι.

220

Ἄρθρον 25. Ὄσι ἢ τῆς Ὄσας Πόλεως.

190

Ἄρθρον 26. Ὄσα ἢ τῆς Πισκόβον.

30

Ἄρθρον 27. Ἄσα ἢ τῆς Ζόλι κλίμακας.

15

Ἄρθρον 28. Ἄσα ἢ τῆς Ζόλι κλίμακας.

110

Ἄρθρον 29. Ἄσα ἢ τῆς Τερμύσκοφ πόλεως :

250

Ἄρθρον 30. Ἄσα ἢ τῆς Τερμύσκοφ πόλεως.

250

Τὸν Χειμῶνα, τὸ δὲ καλοκαίρι, καβαλάει ἡμέρας ὅσα.

Τὸ

Τὰ πάντα ὑπὸ τῆς Μοσκοβίας, ἕως τῆς Τομπόλας,
ἐκείνη ὁδὸν Βέρσια.

2475

6. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς Τομπόλας, διὰ τῆς Κάμπυ, ἕως εἰς τὸ Ἀσραχάνιον, διὰ τῆς Παροικίας τῆς Καλμύκων, τῆς Διυρμπέτζκων, καὶ διὰ τῆς Ἰεργήνζδ πόλεως τῶν Μπυχάρων, καὶ ἐκ πλαγίων τῆς Οὐρλέκοβας Παροικίας, διαμέσον τῆς Γιακκ ποταμῶν εἶναι ὁδοιπορία ἰππικὴ τρεῖς ἡμισυ Μιλῶν.

Καὶ ἕως τῆς Καζαίν ἐκ πλαγίων τῆς Τιμείν καὶ τῆς Οὐφῆ, διὰ τῆς Κάμπυ, ὁδοιπορία εἶναι Μιλῶν. δι' αὐτῆς λοιπὸν τῆς Τομπόλας τῆς Μητροπόλεως τῆς Σιβηρίας, πηγύουσιν εἰς τὰς Σίνας, ἢτοι εἰς τὸ Κιταῖ, οἱ μὲν ταχυδρόμοι ἐκ τῆς Μοσκοβίας, εἰς διάστημα Μηνῶν τῆςλάχισον ἐνέα, οἱ δὲ ἀπραγματῶνται, καὶ οἱ λοιποὶ ἀνθρώποι, εἰς διάστημα ἐτῶν δύο. καὶ δεῦν εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδὸς ἢ ἀπάγυσα, ἀλλὰ ποικαί. ὁμοίως δὲ αὐτῆς πηγύουσι καὶ εἰς τὴν Μπυχαερίαν, καὶ ὑπὸ τῆς Μπυχαερίας εἶναι ὁδὸς ἐπὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἰνδίαν, ἀλλὰ πολλὰ δυσκολος, καὶ στυγρὴ, ὥστε εἰς τόπως μόγις δύναται νὰ περάσῃ εἶναι μόνος ἀνθρώπος, καὶ πολλάκις ὑπὸ σφοδρῶν ἀέμων οἱ ὀδοῖται κατακρημνίζονται ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ φθείρονται. ὁδὸν καὶ δεῦν συνεχίζεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτον φεῖ τῆς Σιβηρίας. Ὁβδورا, Ἐπαρχία βορρεια, πλησίον τῆς Παγωμένης Ὠκεανῶν, μεταξύ τῆς Ὀβίε ποτ. πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ Πετζόρας πρὸς δυσμᾶς. εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν εἶναι μία πόλις εἶναι, ἀλλὰ Φρέγια τινὰ μόνον, κτιζομένη πρὸς τὴν Μοσκοβίαν κατὰ τὸ Μεσόγειον ταύτης, ὅπως κατοικῶσιν Ἐθνη, οἱ Οὐγρείχοι, καὶ οἱ Βογυλίκοι. τὸ κατὰ τὴν Ἄκραν τῆς Ὠκεανῶν βορρειον μέρος αὐτῆς καλεῖται ὑπὸ τῶν Βαταυῶν Φεϊσία Δυτικὴ, καὶ τὰ λοιπά.

7. Δείπρον μέρος τῆς Μοσκοβιτικῆς Ταρταρίας, εἶναι

τὸ

τὸ Ἀσραχανὸν Βασίλειον, τῶ ὁποίῳ πρωτεύουσα πόλις εἶναι τὸ Ἀσραχὰν, μεγάλη μὲ Ἀκρόπολιν ὀχυρωπέτην, πλησίον τῶ σώματος τῶ Ρά, ἢτοι τῶ Βόλγα ποτ., ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀπέχουσα τῆς Κασπίας Θαλάσσης 12. λέγας, καὶ 70. τῆς Τέρκι πόλεως πρὸς βορῆαν· κείναι αὕτη εἰς ἐκείνο τὸ μέρος τῆς Ταρταρίας, τῶ ὁποίῳ Νογαία καλεῖται, ὅπου ἦσαν τὸ πάλαι τὸ Ἔθνος τῶ Ἀσκανῶν. Ἐκυρίως αὐτῶ τῶ πόλιν Ἰωάννης Βασίλειος ὁ Βασιλεὺς τῶ Μοσκοβιτῶν, ἐν ἔτει 1554. ὅτε ἐξέλασεν ἐκεῖθεν τὰς Ταρτάρους, ἔφερε Ρώσους, καὶ τὰς ἐκατοίκησεν εἰς αὐτῶ. αὕτη ἡ πόλις εἶναι καὶ Ἐμπόριον περιεφθιμον, ὅπου πηγύουσι πολλοὶ, καὶ διάφοροι Πραγματεύονται ἐκ τῆς Μοσκοβίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Ἀρμενίας, καὶ τῆς Περσίας, καὶ τῆς Ἑξης. Πλησίον ταύτης εἶναι Ἄλυκαὶ ὄρυκται, ἐκ τῶ ὁποίων ἀγάζουσι κομμάτια ἄλατος, δίκλῳ κρυσάλλῳ. εἰς τὸ Ἀσραχανὸν Βασίλειον ἀνάγεται καὶ τὸ Τέρκιον, κοινῶς Τέρκι, ἡ τελευταία πόλις τῶ Μοσκοβιτῶν, κειμένη εἰς τὸ πέρασ τῆς Γεωργίας, καὶ πλησίον τῆς Κασπίας Θαλάσσης, ἐναντίον τῆς Περσίας, δια τῶτο ὀχυρὰ, καὶ ἠσφαλισμένη μὲ φύλαξες καλάϊς, καὶ μὲ βοήθειαις. Καὶ τελευταῖον τὸ γ. μέρος, εἶναι τὸ Καζανὸν Βασίλειον, ἢ Κασανὸν, τῶ ὁποίῳ πρωτεύουσα πόλις εἶναι, ἢ Κασανῆ, κοινῶς Καζαν, μεγάλη καὶ ὀχυρὰ, κειμένη εἰς τὸν Κασανὸν ποτ. κοινῶς Κασαγκὰ, ὅστις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Βόλγαν ποτ., ἔχει Φρέγιον καὶ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, εἶναι ἀκρῆ, καὶ Ἐμπόριον περιεφθιμον, μὲ τὰς κατ' ἔτος δημοτελεῖς Πανηγύρεις. Ἦλθεν ἔπειτα τὸ Βασίλειον εἰς τῶ ἐξουσίαν τῶν Μοσκοβιτῶν, κατὰ τῶτον τὸν τρόπον, ὁ Μεχμετσοῖμ ὁ Τίος τῶ Ἀβραάμ, καὶ τῆς Νερσουλανῆς, ὁ Βασιλεὺς τῆς Κασανῆς Ταρταρίας, εἰς τὰς ἀρχὰς τῶ ἐγνώριζεν ἀνώτερον τῶ τὸν Βασιλέα τῆς Μοσκοβίας, καθὼς καὶ οἱ πρότεροί τῶ Βασιλεῖς. ὕπερον ὁμῶς τῶν ἠθέτισε. διατῶτο μεταξὺ τῶ Μοσκοβιτῶν, καὶ τῶν ἐκεῖ

Ταρτέρων, ἦσαν πόλεμοι ἀδιάκοποι, ἕως ὅπῃ πλοῦταίον Γωάννης Βασίλειος, ὁ Βασίλειος τῶν Μοσκοβιτῶν κατεπολεμήσας τὴν πόλιν ταύτην, ἀπὸ ὑπέταξεν, ἐν ἔτει 1552. μὲ ὄλον τὸν Βασίλειόν της. ἀπ' ἀνατολῶν τῆς, πέραν τῆ Βόλγα ποταμ., κεῖται τὸ Βασίλειον τῆς Μοσκοβιτικῆς Βουλγαρίας, τὸ ὁποῖον προσέτι καλεῖται καὶ Χώρα, ἢ τοι Ὀρδα τῶν Ζαυολχανῶν, φρωτῶν ὑποτασσόμενον εἰς τοὺς Ταρτέρους. τῆς πρωτεύουσα πόλις εἶναι Βουλγαρία, κοινῶς Βουλγάρ, πλησίον σμικρῆ ποτ. ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω τῆς συρροῆς τῆ Κάρμα ποτ. σμίγεται μὲ τὸν Βόλγαν, καὶ τὰ ἐξῆς. Μεταξὺ δὲ τῆ Καζάν, καὶ Ἀστραχάν, πρὸς τὸν Βόλγαν ποτ., παράκεινται πόλεις Σαμάρρα, Σαρατόφ, Κζαείτζα, Τζορνογάρ, καὶ ἄλλα κάσρα ὄχυρα, καὶ μὲ βοήθειαν φυλαττόμενα ὑπὸ τῶν Μοσκοβιτῶν, καὶ τὰ ἐξῆς.

8. Εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μοσκοβίας ἀνήκουσιν ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἱ Κοζάκοι, ἢ Καζάκοι, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσι περὶ τὸν Βορυσθέν, καὶ τὸν Ταταῖν τῆς ποτ., ὅθεν καὶ ἔπι διττοῦ γένους εἶναι, ἄλλοι Ζαπορόζκοι καλούμενοι, ἢ ἄπὸ τῆς εὐκαιρίας Νήσου τῆ Βορυσθέν, ὁποῖα Σαποροβία καλεῖται, καὶ κοινῶς Σαπορόκβ, ἢ ἄπὸ τῶν Σκοπέλων, καὶ Καπαρράκτων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἔπος εἰώθασιν λέγειν. καὶ ἔπι κατοικοῦσιν εἰς τὰς Νήσους τοῦ Βορυσθέν κατὰ τὴν Οὐκραίαν, καὶ τὸ Κιόβ, ὑπὸ τὴν ὑποπαγλῶ τῆ Βασιλείου τῆς Πολωνίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη εἰς κατοίκησιν, καὶ φύλαξιν αὐτῶν τὸ Τεχτιμιρόβιον, πρὸς τὸν Βορυσθέν ποτ. κείμενον, τὸ ὁποῖον ἔσονται καὶ τὰ τῆς τῶ παρῶσιν οἱ Παλῶνοι, τῆς κατισκιάσας ἄλλο Φρέιον, εἰς τὴν αὐτὴν Ὀχθῶν κείμενον, καὶ Κυδάκ καλούμενον, καὶ ἔπι εἶναι οἱ πάλαι Βορυσθένται ὀνομαζόμενοι. οἱ ἄλλοι δὲ ὀνομαζοῦνται Κοζάκοι Δόνσκιοι, ὅσοι κατοικοῦσι τὰ νήσους τῆ Δόν ποτ., ἢ τοι τῆ Ταταῖδος. οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ Ταταῖται Σκύθαι. τόσον ἐκείνοι, ὅσοι καὶ ἔπι ἔχουσι Προτόμια, καὶ

Νόμους ἰδικούς των, Κειθήρια, καὶ Προσευχῆς, ὁμοίως αὐτοῖς χαρτοῦσι καὶ Ἀρχιερατικῆς, καὶ τὰ ἕξῃς. φύλατται τὰ ἔθιμα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ διαφορῆς ἄποστασίας κατὰ των Πολωνῶν ἑκαμῶν, καὶ κάμνῃσι. Κοζάκοι ἐκλήθησαν, ἀπὸ τῆς Κοζάκ φωνῆς, ἡ ὁποία σημαίνει Στρατιώτῳ πλανώμενον (α).

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Τ Μ Η Μ Α Ι Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περί τῆς ἐν Εὐρώπῃ Ταρταρίας.

1. **Ἡ** Ἐν Εὐρώπῃ Ταρταρία, ἣτις καὶ Ἑλλάσων, πρὸς διαφορὰν τῆς Μεγάλῃς λέγεται, εἶναι Χώρα ἢ Τόπος τῆς Εὐρώπῃς, κείμενος μεταξὺ τῷ Εὐξείνῃ Πόντῳ πρὸς μεσημβρίαν, τῆς Μαιώτιδος λίμνης πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Μοσκοβίας πρὸς βορῆαν, καὶ τῆς Ποδολίας, καὶ Βολινίας τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Πολωνίας πρὸς δυσμὰς. ὅπου τὸ πάλαι ἦτον ἡ μικρὰ Σκυθία, ἣτοι ἡ Κιμμερία ἐν τῷ μεσημβριῶν μέρει τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας. Σκυθία μὲν ἔπειτα τὸ μέρος τῆς Εὐρώπῃς ὠνομάθη ὑπὸ τῷ Σκύτους, ἣτοι τῷ Δέροματος, ἡ ὑπὸ τῷ Σκυίτην, ὅπου θέλει εἶπῃ κατὰ τὴν Γερμανικὴν φωνὴν, ἐκεῖνος ὅπου ρίπτει τὸ Βέλος. Ταρ-

(α) Περί τῆς λοιπῆς Ἐπαρχιῶν τῆς Ρωσίας ἴδε ἐν τῇ περὶ Ἀσίας Τμημ. Ε'. Περί τῆς Ἀσιατικῆς Σκυθίας. Καθόλου δὲ ὅποιαι ἑπαρχίαι περιέχῃται αὐτῷ ὄντι αἰς Καθολικῆς ἐν τῇ τῆς Πίνακας.

Ταρταρία δὲ ὑπὸ τῶν Ταρτάρων, οὗτοι δὲ ὑπὸ τῶν Τάταρ ποταμ., ὅς τις διὰ τῶν Μόγγυλ Τόπων διερχόμενος, πίπτει εἰς τὸν βόρειον Ὠκεανόν, πῶς ὅποιον ὄνομα ἄρχῃσι ἢ ἀκκέ-
ται ἐν τῇ Εὐρώπῃ σχεδὸν περὶ τὰ 930. ἐπὶ ὑπὸ Χρυσίου.
Καὶ καθὼς οἱ Σκύθαι τὸ πάλαι ἦσαν οἱ πλέον Βάρβαροι,
ἢ ἀπαθροποὶ τῶν λοιπῶν ἄλλων Ἐθνῶν, ἕως εἶναι ἢ
πῶρα ἔτι οἱ Τάρταροι, οἱ ἐκ τῆς Ἀσιατικῆς Σκυθίας ἐλ-
θόντες εἰς τὴν Εὐρώπην, οἱ ὅποιοι κατ' ἕδρην ἄλλο δια-
φέρεισιν ἐκείνων, εἰμὴ κατὰ τὸ ὄνομα μόνον· ἢ ὡσπερ ἐκεί-
νοι οἱ Σκύθαι ὠνομάζοντο μὲν διάφορα ὀνόματα, ἔτι καὶ
ἔτι οἱ Τάρταροι. διότι ὅσοι κατοικῆσιν εἰς τὰ πέρατα τῆς
Ἀσίας, ὠνομάζονται Καλμύκοι, ἢ Νογᾶῖοι, ὅσοι εἰς τὴν
Οὐκραίαν Λιπκοβίται· ὅσοι εἰς τὰ πέρατα τῆς Ποσολίας
καλοῦνται Κζερνμισοί· ὅσοι περὶ τὰ πέρατα τῆς Μολ-
δαυίας Μπυτζακλίδες· ὅσοι εἶναι περὶ τὰς Ὀχθας, ἢ
τὰς Ἐκβολὰς τῆς Δαυβίης ποταμ., Δοβεϊτζακλίδες, ἀλλὰ
οἱ πλέον ὀνομασώτεροι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπου κατοικῶσι τὴν
Ταυρικὴν Χερσονήσον, καὶ τὰς περὶ αὐτὴν Τόπους κατὰ
τὸν Πόντον, ἢ τὴν Μαιώτιδα λίμνην, τῆσιν οἱ Κριμι-
λίδες, ἢ οἱ Νογᾶῖοι. ἔτι πάντες κατὰ τὴν Θρησκειᾶν εἶ-
ναι Μωαμεθανοί, ὑποτασσόμενοι εἰς ἐδικὸν τῆς Χαίην, ἢ
τι Ἰπατον, ἢ Βασιλέα, ἢ ἔτι εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῶν
Τούρκων.

2. Τῶν παλαιῶν Σκυθῶν τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ οἱ πλέον
ἐδοξότεροι, ἦσαν οἱ Τρωγλοδίται, οἱ ὅποιοι ἐκατοίκουν
τὴν κἀπὼ Μυσίας, εἴτα οἱ Δάκοι, οἱ τινες ἢ Δάκαι ἐ-
λέγοντο, τῶν ὁποίων τὸν Τόπον οἰκῶσι πανυῶ οἱ Τρανσι-
λευανοί, οἱ Μολδαυοί, ἢ οἱ Βλάχοι, ἢ μέρος τῶν Οὐγ-
γρων. οἱ Γέται, οἱ ὅποιοι ἐκατοίκουν περὶ ἑκατέραν Ὀχ-
θὴν τῆς Ἰστρο ποταμ., μέχρι τῆς Μυσίας, ἢ Δακίας, ἢ
ἔτι ἦσαν Γότθοι, ἐλθόντες εἰς ἐκεῖνον τὸν Τόπον ἐκ τῆς
Σκανδίας, ὅπερ πανυῶ εἶναι μέρος τῶν Βελγάρων, ἢ μέρος
τῶν Μολδαύων. οἱ Τυρχέται, ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ Γέται, ὁ-

πῶς ἐκατοίκων περὶ τὸν Τύραν ποταμ., ἤτοι τὸν Νίσρον, ὅπερ πανυῶ είναι ἢ ἀνωτέρα, καὶ κατωτέρα Ποδολία. πλησίον τῶν ἴσων οἱ Ἄρπιοι, Ἔθνος τῆς Μυσίας, τῷ ὁποίῳ ἢ Χώρα λέγεται πανυῶ Βισσαραβία, ἀπὸ τῆς Ἐθνης τῆς Βέαςων. εἰς αὐτῷ πρωτεύουσα πόλις ἦτον ἢ Ἄρπις, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθησαν οἱ Ἄρπιοι. Ἀναμεταξὺ εἰς τὸν Τύραν, καὶ τὸν Ἰπασιν τῶς Ποταμὸς ἐξίσκοντο οἱ Καρπιοὶ, οἱ τινες καὶ Κάρπιοι ἐλέγοντο, Ἔθνος ἐκ τῆς Βασαρῶν, οἰκῦντες ἐπιμεταξὺ τῆς Καρπάθης Ὀρεος, καὶ τῆς Οὐίσηλα ποταμ. οἱ Καλλίπιδες, οἱ Ἰσρακοί, οἱ ὁποῖοι ἐκατοίκων περὶ τῆς Ἐκβολῆς τῆς Ἀξιακῆς ποταμ., καὶ τὸν Εὐξείνου Πόντον, τῷ ὁποίῳ πρωτεύουσα πόλις ἦτον ἢ Ἀξιάκη. οἱ Ἀξιάκες, οἱ τινες καὶ Ἀξιάκαι ἐκαλεῖντο, οἰκῦντες μεταξὺ τῆς Ἐκβολῆς τῆς Τύρα καὶ τῆς Ἰπασίδος τῆς ποταμ., ἤτοι τῷ κατωτέρῳ Ποδολίας. οἱ Ἰαζυγες, οἱ τινες καὶ Λάζιγες Μικῶται ὀνομάζοντο, οἰκῦντες κατὰ τῷ Μαιώτιδα λίμνῳ, μεταξὺ τῶν Ναυβάρων πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Ρωξολανῶν πρὸς ἀνατολᾶς· οἱ Βασάρναι, οἱ ὁποῖοι καὶ Πυδκίνοι ἐκαλεῖντο. ἐκ τῶν ἄλλοι ἦσαν εἰς τῷ Γερμανίῳ, καὶ ἄλλοι εἰς τῷ Εὐρωπαϊῳ Σκυθίῳ, ὅπερ πανυῶ είναι ἢ Ἐλλάσων Ῥωσία. οἱ Βορυθρόνται, περὶ τῆς ὁποίων εἴρηται ἀνωτέρω. οἱ Νεῦροι οἰκῦντες περὶ τῆς Πηγᾶς τῆς Βορυθρόνης· οἱ Γέλωνες πλησίον τῆς Νεύρων οἰκῦντες, ἐκλήθησαν ἀπὸ Γέλως τῆς Τίης τῆς Ἡρακλέους, ἐπι ἐσωήθιζον εἰς τῶς πολέμους, καὶ ἐζωγράφιζον τὰ πρῶτα τῆς, διὰ τὰ φαίνονται φοβερώτεροι, καὶ ἐπιον καὶ ἐπιπείον αἶμα, οἱ Θυρασαγέται. οἱ τινες καὶ Θυρασαγέται ἐλέγοντο, πλησιόχωροι μὲν τῆς Γέλωνας, καὶ τῆς Τέρκας, ἐκατοίκων εἰς τῶς Δρυμῆς, περὶ τῷ Μαιώτιδα λίμνῳ, καὶ ἐτρέφοντο ἐκ τῆς κωμηγασίῳ. οἱ Βεδίνοι, καὶ οἱ Ἀγαθουσοί, ἦσαν ὅπερ πανυῶ είναι ἢ Καργάπολ, καὶ ἢ Βολόγδα Ἐπαρχίαι, τῆς Μοσκοβίας. οἱ Ἄλανοι, τῶς ὁποίας τινες λογιάζεσσι νὰ είναι οἱ Λιθουανοί, πλησιόχωροι μὲν εἰ-

πάντες ἦσαν οἱ Ῥαξολανοί, πῶς ὁποῖος ὁ Κεδρηνὸς λέγει
 γὰ εἶναι οἱ Ῥῶσοι τῆς Ξανθῆς Ῥωσίας, δηλαδὴ οἱ Ἀ-
 μαξόβιοι οἰκῆντες περὶ τὰ πέρατα τῆς Ἐλλάσσονος Ταρτα-
 ρίας, ὅπως ταυτῶν εἶναι τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Μασχο-
 βίας. Γεώργιοι Νομάδες. Βασιλίδες, καὶ Ταυροσκύθαι,
 ἢ Σκυθώταιροι. Ὅμοίως εἰς τὴν Ἐλλάσσονα Ταρταρίαν ἦ-
 σαν Ταῦροι, ἢ Ταυρικοί, οἱ ὅποιοι ἐκατοίκουν τὴν Ταυ-
 ρικὴν Χερσονήσον, ἀπὸ πῶς ὁποῖος ἀνεφέροντο καὶ οἱ Βοσ-
 ποριανοί, οἱ περὶ τὸν Κιμμέριον Βόσπορον οἰκῆντες. οἱ
 Ἰαζυγες Μαιώται, οἱ κατὰ τὴν Μαιώτιδα λίμνην, ἐκτει-
 νόμενοι μέχρι τῆς Ταναΐδος ποταμ. Ἀεμασσοί, καὶ Ἐσ-
 σέδωνες, καὶ Ταναΐται, ὅσοι περιεκυκλῶντο μετὰ τὴν κάμ-
 ψιν τῆς Ταναΐδος ποταμ. κατὰ τὸν Κλυβέριον. ἄλλοι δὲ μό-
 νον τρεῖς Ἐθνη τῶν Σκυθῶν θύτησι. πῶς Μαιώτας, πῶς
 Καυκασίους, καὶ πῶς Εὐξιανούς. Ἡ Σκυθία τὸν παλαιὸν και-
 ρὸν ἐκτείνετο κατὰ πλάτος, ὅσον καὶ εἰς τὸ μήκος, ὡς τὴν περιεῖχε καὶ τὴν Γαλλίαν, καὶ τὴν Ἰ-
 σπανίαν, πῶς ὁποῖας Κελτοσκυθίαν ἐκάλουσαν, ὁμοίως καὶ
 τὴν Βρεταννίαν, καὶ Γερμανίαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Διαρρεῖται αὐτὴ ἢ ἐν Εὐρώπῃ Ταρταρία διχῶς, εἰς
 τὴν Πρεκοπείαν, ἢ ὁποῖα ὑπὸ τῆς Ἐντοπίων Πρεκόφκα
 καλεῖται, ἢ ἀπὸ τῆς Πρεκόπ, περὶ τὸ Χανδάκι, ὅπως ἔ-
 γινον εἰς τὸν Ἰθμόν, ἢ ἀπὸ τῆς παρ' αὐτῆς κειμένης Πρε-
 κόπ πόλεως, Τάφρος τὸ πάλαι λεγομένης· καὶ εἰς τὴν Κε-
 ρμειαν, τὴν ἔξω τῆς Χερσονήσου ἦσαν· εἰς αὐτὴν περιε-
 χεται καὶ ἡ Ποντικὴ Σκυθία, ἢ ὁποῖα εἶναι ἐκεῖνος ὁ τό-
 πος, ὅπως περιεῖχεται μεταξύ τῆς σομάτων πρὸς βορρῆαν· τὴν
 Εὐξείνην Πόντον, πρὸς ἀνατολὰς· τῆς Δακίας, καὶ τῆς κα-
 πτωτέρας Μοισίας, πρὸς δυσμὰς. καὶ τῆς Αἰμμόντης Ἐπαρ-
 χίας πρὸς μεσημβριαν, τῆς ὁποῖας Μητροπόλεις ἦσαν οἱ
 Τόμοι. (α)

ΚΕ.

(α) Ἡ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ταρταρία καθὼς ἔ· ἡ Κερμεία ὑπετάχθη εἰς τὴν
 αὐτοκρατορίαν τῆς Ῥωσίας τῆς 1783. ὑπὸ τοῦ ἀρχιερατοῦ Πωτμικίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου.

1. **Ἡ** Ταυρικὴ Χερσονήσος, ἡ ὁποία κοινῶς **Κριμαία** καὶ **Κρίμ** λέγεται, ἔχει ὑπὸ μεσημβρίας τὸν Εὐξείνου Πόντον, ἀπ' ἀνατολῶν τὸν Κιμμέριον Βάσπορον, διὰ τῆ ὁποίας εἶναι ἡ Μαιώτις λίμνη μετὰ τὸν Πόντον, ὑπὸ βορέως τὴν Μαιώτιδα λίμνην, καὶ τὴν Βύκη λίμνην, ἡ ὁποία Βύκη παρῶ Σκαμόρτζι λέγεται, ὑπὸ τῆς ὁποίας εἶναι Χανδάκιον μέχρι τῆ Καρκινίτις Κόλπου καὶ ἀπὸ δυσμῶν ἔχει τὸν Καρκινίτιν Κόλπον. ὑπόκειται αὐτῇ εἰς εὐδικόν τῆς Ἡγεμόνα, Χαίλυ λεγόμενον, ὁ ὁποῖος δείξει καὶ τῆς ἔξω τῆς Χερσονήσου Νογαΐδες Τατάρως. αὐτὸς δὲ ὁ Χαίλης ὑποτάσσεται εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Τυρκῶν. ὑπέταξε δὲ αὐτὸς τῆς Τατάρως, ἐλεύθερος καὶ ἀδελφῶτες ὄντας τὸ πρότερον, ὁ γ. Σουλτὰν Μιράτης, ἐν ἔτει ἀπὸ Χειρῶ 1584, ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἐνίκησεν αὐτὸς, πνίξας τὸν Χαίλυ αὐτῶ τῆς ἔδωσεν ἄλλον αὐτῷ αὐτῷ, Πρῶτον Χαίλυ, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ὑποτάσσωνται. καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς Χερσονήσου εἶναι μιλίων 560. ἔχει πόλεις ὀκτώ, καὶ ὀκτὼ χιλιάδες Χωρία, ὡς λέγουσιν. ἀφίσταται ἀπὸ τῆς Ἐκβολῶν τῆς Τύρα ποταμὸς πρὸς ἀνατολὰς 250. μίλια, τῆ δὲ εὐρυτάτης τῆς Ταναΐδος πρὸς Εὐρόιστον 360. τὸ Νότιον Ἀκρωτήριον ταύτης, Κειοῦ Μέωπον λεγόμενον, ἀφίσταται τῆ Βυζαντίως πρὸς τὸν Καίσιαν 350. μίλια. ὁ δὲ Ἰδμὸς ταύτης, πλησίον τῆς Πρεκοπίας πόλεως ὢν, ἀπέχει τῆς Μοσχοβίας πόλεως πρὸς μεσημβρίαν, 460. μίλια. καὶ δι' αὐτῆ τῆ Ἰδμὸς συνιέχεται μετὰ τὴν Σπερσῶν αὐτῇ ἡ Χερσονήσος, ἐκπέσσει ἀπὸ τῆ βορέως ἐπὶ τὸν Πόντον πρὸς μεσημβρίαν, ἡ ὁποία ἀρχεται ἀπὸ τῆ Ἰδμὸς κατ' ὀλίγον νὰ πλατιύη, δύο ἰσοπέδισα Ἀκρωτήρια, τὸ εἶνα πρὸς ἀνατολὰς, ὅπου εἶναι ἡ Θεοδοσία πόλις, Νύμφαιον λεγόμε-

νον, πλησίον τῶ ὁποίῳ εἶναι καὶ πόλις τῆ αὐτῆ ὀνόματος, Κίπειο κοινῶς λεγομένη, καὶ τὸ ἄλλο πρὸς δυσμὰς, Παρ-
 θείον καλέμενον, Γυδερθεῖ κοινῶς λεγόμενον. Ἐν τῇ ἄ-
 κρᾳ τῆ Κιμμεῖς Βοασόρε, μεταξὺ τῶ ὁποίῳ Ἀκρωτη-
 ρίων περικλείεται ὁ Καλὸς Λιμὴν, Κόλπος τὶς αὖν, κακ-
 τήτων τῶ ἄκρων πάλιν μεμνηθῆ, λήγει εἰς τὸ Ἀκρωτη-
 ριον τὸ λεγόμενον Κελοῦ Μίτωπον, καὶ κοινῶς Ἰμκερμεν.
 ἀπέχον τῆς Θεοδοσίας πόλεως σχεδὸν 100. μίλια, καὶ
 120. τῆς Καρνίης πρὸς νότον, τὸ ὁποῖον ἀντικεῖται τῆς
 Αἰγιαλῆς τῆς Ἐλλάδος Ἀσίας. Οἱ τὸν Βοασόρον οἰκί-
 πτες Κιμμέριοι ὠνομάθησαν ἄπὸ τῶ Κίμβρων τῶ Παρα-
 κερπίων Γερμανῶν, οἱ τινες ἐσράτουν ποτὲ εἰς τὴν Μαιώ-
 τιδα. τῆς Κιμμεῖς ἐδίωξαν οἱ Σκύθαι, τῆς Σκύθας οἱ
 Ἕλληνας, οἱ οἰκίσαντες τὸ Παντικάπαιον, καὶ ἄλλας πό-
 λεις· τὸ δὲ Κιμμερικὸν πόλις ἦν πρότερον, ἐπὶ τῆς Χερ-
 σονήσε ἰδρυμένη, τὸν Γάμδον πέφρω καὶ χάματι κλείουσα.

2. Αὕτη ἡ Ταρταρικὴ Χερρόνησος ἐλέγετο ὑπὸ τῶ Πα-
 λαιῶν Γαζαρία, καὶ ἦν Πειρίφημος, ὅσον διὰ τὴν ὄψο-
 ρίαν τῆ ὄψε, ὅσον καὶ διὰ τὰς ἀλιεύσεις, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν
 οἱ Ἕλληνας εἶχασιν πόλεις καὶ Ἀποικίας αὐτῶν, καὶ πολὺν
 καιρὸν ἐσάθη ὑπὸ τῶ ἔξουσίας διαφόρων Ἡγεμόνων, οἱ
 τινες Βοασορανοὶ ἐπὶ ὠνομάζοντο, διαφόρως τῶ ἔξουσίας ταύ-
 τῆς, καὶ τῶ διοίκησιν χρώμενοι, ἕως ὅπου ἐκυεῖδσαν αὐ-
 τῶ οἱ Ταῦροι Σκύθαι, παρονομάσαντες αὐτῶ ἄπὸ τῆ ὀ-
 νόματος αὐτῶν Ταυρικῶν, τῆς ὁποίας Ταύρας νικῆσας ὕ-
 ξερρον ὁ Βασιλεὺς τῆ Πόντε Μιθριδάτης, ἐφόδισεν τῶ
 Ἐπαρχίαν ταύτῃ εἰς τὸ μέγαλον τῆ Βασιλείον· ὑπὸ δὲ
 νικηθεὶς ὑπὸ τῶ Ῥωμαίων, ὄχι μόνον τῶ Ταυρικῶν, ἀλ-
 λά καὶ τὸν Πόντον ἔχασεν. Μετὰ ταύτῃ δὲ τῶ νικῶν, οἱ
 Ῥωμαῖοι νέας Βασιλεῖς εἰς ἑῷτα τὰ μέρη ἔβαλον, τῆς ὁ-
 ποίας ἐκάλεσαν Βασιλεῖς τῆ Βοασόρε, καὶ εἰς τῶ διαίρε-
 σιν τῆς Ἀυτοκρατείας, αὐταὶ αἱ Ἐπαρχίαι προσεγράφη-
 σαν εἰς τῶ ἀνατολῶν. Τὸ μείζον καὶ κρείττον μέρος ταύ-

της της Ταυρικῆς, ἐξυβίασαν καὶ οἱ Γερμανοὶ ποτὲ μετὰ τὰς Ῥωμαίους, διὰ τὴν ἑαυτῶν Στόλιν, ὅλον δηλαδὴ τὸ Παραθαλάσιον αὐτῆς. ὕπερον δὲ ἐν ἔτει 1250 εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν οἱ Τάρταροι, καὶ δευ' ἐδίωξαν ὀλοτελῶς ἐκείθεν τὰς Γερμανοὺς, μετ' ὅλον ὅπως πώλαι τὰς ἐβλάψαν, ἕως ὅπως βιασθέντες ἐσυμφωνήσαν νὰ τὰς δίδωσιν ὡς υἱοτελεῖς εἰς ἅσπον τὸ κατ' ἔπος. Οἱ Τάρταροι λοιπὸν ἐκυριεύσαν τὸ λοιπὸν μέρος ταύτης της Χερσονήσου, καὶ τὴν ἐξω της Χερσονήσου Σκυθίαν, ἢ ὅποια παλαιῶν Νογαία λεγεται. ἀφ' οὗ δὲ ἐκυριεύθη ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπὸ τῷ β. Σουλτῶν Μεχμετ, ὀλίγον ὕπερον ἐδιώχθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ οἱ Γερμανοὶ, ἐκ τῶν πόλεων της Ταυρικῆς Χερσονήσου.

3. Πόλεις ταύτης ἦσαν καὶ εἶναι Παραθαλάσσιαι μὲν μετὰ τὸν Ἰσθμὸν πρὸς τὴν Καρκινίτην Ποταμῶν, ἢ Εὐπατωρία, ἡτις καὶ Πομπηιούπολις ἐλέγετο, εἶτα Δαυδάκη. μετὰ ταύτην εἶναι Συμβόλων λιμὴν, ἡτις τῶν Πάκτων, κατὰ τὸν Στράβωνα, Σίβυλα κοινῶς λεγόμενος. ἔπεται τὸ Παρθούιον Ἄκρον. Χερσονήσος πόλις μετ' ἑρένον Ἐπισκόπη, ἢ ὅποια ὕπερον ἔγινε Μιτρόπολις· εἰς αὐτὴν ἐξωρίσθη καὶ ἀπέθανε Κλήμης ὁ Πάπας, λεγεται κοινῶς αὕτη Τοπιτοκῶν, ἀπέχει ὑπὸ τὸ Μέτωπον τὴν Κεῖν πρὸς βορρῆαν 50. μίλια, καὶ 70. ὑπὸ τὴν Καρκινίαν πρὸς νότον. αὕτη ἐρρέθη καὶ Ἡρακλεια, πρὸς τὸ στόμα τῆς Καρκινίτης Κόλπεως δευροκομῆν. οὗ σμακραν ταύτης εἶναι ὁ Κτενὺς Λιμὴν, κοινῶς λεγόμενος Ἄλικαις, ἢ Σαλίνας. ἕξμακρα τῆς 40. μίλια εἶναι Κεῖν Μέτωπον τὸ Ἀκρωτήριον, ὅπου εἰρηται ἀνωτέρω, εἶναι Χάραξ πόλις, ἐν τῇ νοτίᾳ Πλόδρα, ἢ ὅποια παλαιῶν κατὰ τινὰς Κακαργιοὶ καλεῖται, ἢ Γираконида, εἶναι πλησίον ταύτης καὶ Ἀκρωτήριον τῆς αὐτῆς ὀνόματος. Λαζύρα πόλις ποτὲ τιτὲς λέγεται νὰ εἶναι τὸ Σουλταρδάραι, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι οἱ Καλλιόρδοι τῶν Παλαιῶν. Κόραξ Ἄκρον, εἶτα εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τῆς Ἰσραῦν ποταμοῦ, εἰς τὰς ὁποίας ἐκτίθη ἡ Θεοδοσία, πόλις Ταυρικῆ, ἀποι-

κος τῆς Μιλισίων, ἥτις καὶ Θεοδοσιόπολις ἐλέγετο, εὐδοξος, μετ' ἑρόνον Μητροπολίτη, τῶν ὁποίων ἐκυρίδωσεν ὁ β'. Σελταὺν Μεχμέτ· πισδύεται αὐτὴ ὑπὸ τῆς πολλῶν νὰ εἶναι ὁ Καφφάς, πόλις ἐξαιρετος τῆς Χερσονήσου, καὶ Ἐμπόριον διάσημον ὑπὸ τῶν ἐξουσίαν, καὶ φύλαξιν τῆς Τούρκων, μετ' λιμενὰ χωρητικὸν, ἀπέχων τῆς Χερσονήσου πόλεως πρὸς ἀνατολὰς 140. μίλια, καὶ 70. τῶ Παντικαπαίς, τῶ δὲ Βυζαντίῳ 400., τινὲς δὲ καὶ κρείττον λογιάζουσιν, ὅτι ἡ Θεοδοσία νὰ λέγεται πῶρα Γισβὰ, ὁ δὲ Καφφάς νὰ εἶναι ὁ λιμὴν τῆς Ταυροσκυθῶν λεγόμενος ποτὲ Καῦον· ὁ ὁποῖος κηξήθη ἐκ τῆς κρημνισμάτων τῆς Θεοδοσίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει πρὸς δυσμὰς 30. Μίλια. μετὰ δὲ τῶν Θεοδοσίαν εἶναι τὸ Νυμφαῖον Ἀκρωτήριον. Κατὰ δὲ τὸν Κιμμέριον Βόσπορον εἶναι Ταρυκιάτη, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται Μαγκέπ, Φρύγιον ὄχυρόν. Παντικαπαία, ἥτις καὶ Παντικαπαῖον λέγεται, καὶ κοινῶς Παύτικο, κληθεῖσα ἀπὸ τῶ πλησίον Παντικαίου ποταμοῦ, ἀφίσταται τῆς Θεοδοσίας μίλια 90., πόλις ὄχυρωτάτη κτίσμα τῆς Μιλισίων· τινὲς λέγουσιν ὅτι αὐτὴ νὰ λέγεται τανυῶ Κέρτζ. Προσέτι πόλεις τανυῶ Παραθαλάσσιαι εἶναι Καρὰ Σαί, ὑποταξομένη εἰς τὸν Χανὴν, ὡσαυτὸ καὶ ὁ Κιοσλοβές, ἥτοι ἡ Κοσλοβία, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λιμὴν τῆς Χερρονιτῶν, καὶ ὁ Μπαλεκλαβὰς, τὸ ποτὲ Παλάκιον, τὰ ὁποία εἶναι Κάσρα διάσημα. (α)

4. Μισόγειοι δὲ πόλις ταύτης εἶναι, Μητρόπολις μετ' ἡρωτάδουσα τὸ Μπαχτζέ Σαράϊ, ἥτις ἀρότερον Βακκίσαρα ἐλέγετο, καὶ Ἄκ Σαράϊ ἥτοι Λυκόπολις, δεισκομένη σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τῆς Χερσονήσου, εἰς αὐτῶν εἶχει τὸν ἑρόνον τε ὁ Χανὴς, ὁ Ἡγεμὼν τῶν Ταττάρων· Τάφος καὶ Τάφραι, ἥτις καὶ Νεάπολις ἐκλήθη, πόλις τῆς Χερ-

(α) Πλησίον αὐτῆς κείται ἔῃ Σιβακόπολις, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας Αἰκαταρείνης β'. ἔχουσα λιμενὰ ἐξαιρετων, ἔῃ Ἐπίγειον.

Χερσονήσῃ εἰς τὸν Ἰθμὸν, σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ μὲ Κάστρον ὄχυρόν, ἢ ὅποια ὑπὸ τῶν Ταρταίων, Ὀρ, ἢ ὑπὸ τῶν Τέρκων, Ὀρ-καπὶ, λέγεται, ὑπὸ δὲ τῶν Πολώνων Πρεκόπ. τῆς τῷ Ἰθμῷ τὸ πλάτος εἶναι σαδίων 37. κατὰ τὸν Ξενοφ. ἀφίσταται τῆς Θεοδοσίας πρὸς βορέαν 100. μίλια, καὶ τῆς Κιμμερίας Βοσπόρου πρὸς δυσμὰς 140., ὡσπερ καὶ τῶν Ἐκβολῶν τῆς Ταυαΐδος 380., δέισκεται μετὰ τῆς Καρκινίτης Κόλπης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Βύκης λίμνης, ἢ τοι τῆς Βύγας πρὸς ἀνατολὰς. Ταράνα, Ποσιγία, Παράισα, Κιμμέριον πόλις ποτὲ, ὡσπερ καὶ αἱ ἀνωτέρω. ἢ σμικρὰ τῆς εὐρυτάτης τῆς Κιμμερίας Βοσπόρου, 25. μίλια ἀφίσταται τῆς Κοροκοιδάμης πρὸς δυσμὰς, ἢ ἄλλα πρὸς αὐτὰ τοῦ Παντικαταίικ πρὸς νότον. Πορτάκρα, Βοϊῶν, Ἰλέρατον, Σπάρταχη, Βοδάτιον, Κύταιον, Ταζός, Ἀργαδα, Τάβαια, ἢ ἄλλαι κατὰ τὸν Πτολεμαίον. Κεμμαία, ἢ ὅποια τανυῶν Κεῖμ λέγεται κοινῶς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν καὶ ὅλη ἡ Χερσονήσος, πόλις σμικρὰ, ἢ πολὺ ξέμακρὰ τῆς Θαλάσσης δεισκαμένη. καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Γ'.

Περὶ τῆς Ταρταρίας, τῆς ἔξω τῆς Χερσονήσῃς κειμένης.

1. Ἐξω τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσῃς, ὅπου τὸ πάλαι ἦτον τὸ Βόρειον μέρος τῆς Μικρᾶς Σκυθίας, καὶ ἑκατοῖκον Ἐθνη, οἱ Βασιλίδες, οἱ Σκύθαι, οἱ Νομάδες, καὶ οἱ Μπιῶται, κατοικοῦσι πῶρα οἱ Νογαῖοι Τάρταροι, διεσπαρμένοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, παρόμοια μὲ τῆς παλαιᾶς Σκύθας, μὲν ἔχοντες πόλεις. ἢτε ἄλλη καμία πόλις εἶναι εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, πρὸς τὴν Ταυαΐδαν πόλις, ἢ ὅποια τανυῶν Ἀζάκ κοινῶς λέγεται, πόλις καὶ Ἐμπόριον περὶ τὸν Πρεκόπιαν Ταρταρίας, εἰς τὸ πέρασ τῆς Μοσκοβίας δεισκαμένη, πλησίον τῆς Ταυαΐδος ποταμοῦ, ἀπὸ τῶν Ἐκβολῶν τῆς

νὰ 150 μίλια, καὶ πόρροι πρὸς Θεοδοσίας, ἢ τὴν Καρφά πρὸς τὴν Καϊκίαν μίλια 400. αὕτη ἐπαύθη ὑπὸ τῶν Μοσκόβιτων, εἶτα ἀπ' αὐτῶν τὴν ἐπῆραν οἱ Τῦρκοι, καὶ ἀπ' αὐτῶν πάλιν τὴν ἐπῆραν οἱ Μοσκόβοι ἐν ἔτει 1696., οἱ τινες τὴν ὠχέωσαν, καὶ τὴν ἐδιανάμωσαν κατὰ ποταμὸν κάτω ἀπὸ τοῦ Ἀζάκ, ἐκεῖ ὅπου πάλιν σκεντὰται ἢ εἰχυσίς τὴν Ταυαΐδος ποταμ. πρὸς τῆς Μαιωτίδος λίμνης, ἐκτίσθη οἱ Τῦρκοι Φρέγια, καὶ εἰς τὸν εὐαν καὶ εἰς τὸν ἄλλον Αἰγυαλὸν, εἰς τὰ ἐποία Κασέλλια ἐδιώοντο νὰ κλείνῃ τὴν εἰσοδὸν τῆς λίμνης, καὶ ἐξοδὸν, μετὰ Ἄλυσον, διὰ νὰ ἐμποδίζωσι τὰ Λησεικὰ Ἀκάτια τῶν Ρῥάσων, τὰ ὅποια οἱ Ἕλληνας Καμάρας ἐκάλεον, καὶ τῶν Τζερκέσιδων. ἢ Ταυαΐς πόλις ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, τῶν οὐρεσάτων ποτὲ τὸν Βόασορον, τὴν ὅποιαν πόλιν ἀπειθῆσαν ἐξεπόρθησε Πολέμων ὁ Βασιλεύς. Λεϊάνον πόλις ποτὲ ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀκρῇ τῆς Μαιωτίδος, μετὰξὺ τῆς Ἀξιάκ, καὶ τῆς Βίκυ τῶν ποταμ. λέγεται κοινῶς Σαλιπῆα. μετὰξὺ δὲ τῆς Γέρρυ, καὶ τῆς Ἀγάρυ ποταμ., ἦσαν πόλις οἱ Κρήμιοι, μετὰξὺ τῆς Λύκ, καὶ τῆς Πορίτ, τῶν Ποταμῶν ἦσαν Ὑγρῆς πόλις, καὶ ἄλλαι.

2. Διάσημος λίμνη ταύτης τῆς Ταρταρίας, εἶναι ἡ Μαιωτίς, κληθεῖσα ἔτι, ὡσανὺ ὅπου εἶναι Μήτηρ καὶ Μαυύτεια γένους παντὸς ἰχθύων. λέγεται ὑπὸ τῶν Παροίκων Τεμερῖνδα, ὡσανὺ νὰ εἴπῃς Μήτηρ τῆς Θαλάσσης, ὑπὸ δὲ τῶν Σκυθῶν Καρμπαλῆκ, οἷον εἶπῃν, πόλις τῶν ἰχθύων, καὶ ὑπὸ τῶν Εὐρωπαϊῶν: Μέρ δ' Ἀζόφ, μετὰξὺ ὀρεισκομῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Σαρματίας πρὸς βορῆον, πρὸς δὲ Ἀσιατικῆς πρὸς ἀνατολὰς, καὶ μεσημβρίαν, καὶ τῆς Ταυραϊκῆς Χερσονήσου πρὸς δυσμὰς· εὐαταί μετὰ τὸν Εὐξείνον Πόντον διὰ τῆς Κιμερῖς Βοασόρυ, χωρίζεται δὲ τῆς Βύκης λίμνης, διὰ τῆς Χερσονήσου τῆς Ζήνωνος, ἢ Περίμετρος τῆς εἶναι μιλίων σχεδὸν 600., λέγεται λίμνη, ὅχι δι' ἄλλο, ἀλλ' ὅτι εἰς πολλὰς τόπους τὰ νερά τῆς εἶναι ἀβαθῆ. μέρος ταύτης εἶναι καὶ ἡ Σαπρὰ λίμνη. εἴρηται περὶ ταύτης κατ

κατ' ἀρχάς. εἰσβάλλει εἰς αὐτὴν ὁ Τανάϊς ποτ., ὁ Ἀ-
 ξιάκης, ὃς τις κοινῶς Σολινὰ λέγεται κατὰ τινας. καὶ ὁ Βύ-
 κος ποτ., ὃς τις κοινῶς λέγεται Σεσεχαν. ἡ δὲ Βύκη λί-
 μνη, ἣτις καὶ Βύγες ὑπὸ τῶν Λατίνων λέγεται, Σικα Μερ-
 τζὶ κοινῶς καλεῖται ὡς εἴρηται. ὁ Πορθμὸς τῷ σώματος
 τῆς Μαιώτιδος εἶναι σαδίων 20. κατὰ τὴν Στράβωνα. πε-
 εἰ αὐτὸν ἦτον ἡ Ἀχιλλεὺς Κώμη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον
 τὸ Ἴερόν τῆς Ἀχιλλεῶς, ἐν τῇ Περαιᾷ ἦτον Μυρμήκειον
 Κώμη. πέραν τῆ Βοαπόρου εἶναι ἡ Κοροκουδάμη πόλις,
 πλησίον τῆς Ἑρμώνασσης, εἰς τὴν Ἄκραν τῆ Εὐξείνου Πόν-
 του. ταύτης τῆς Κοροκουδάμης ὑπέρεται λίμνη δὲμεγέ-
 θης, ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένη Κοροκουδαμίτις, ἡ ὁποία ἐ-
 κει χιύεται εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον. Πόρθω τῆς Φανα-
 γορίας 50. μίλια πρὸς νότον, καὶ 150. τῆ Σινδιακῆ λι-
 μνίος πρὸς Δυσμὰς. λέγεται πέρα αὐτῆ ἡ Κοροκουδάμη
 πόλις κοινῶς Ταμαῦ, ἀφισαμένη τῆ Παντικαπαίς πρὸς
 ἀνατολὰς 15. μίλια, καὶ 70. τῆς Θεοδοσίας πρὸς τὴν Και-
 νίαν. Φαναγορία ἦτον ποτὲ πόλις ἀξιόλογος, πρὸς τὴν
 Κοροκουδαμίτιν λίμνην, πλησίον τῆ Κιμμερίας Βοαπόρου,
 πῶρα δὲ τί εἶναι δεῦν εἶναι φανερόν, εἶχε ποτὲ καὶ θρόνον
 Ἐπισκόπου, τινὲς λέγουσιν, ὅτι καλεῖται κοινῶς Ματρί-
 γα, καὶ ἄλλοι Μαποτρονίκα. πλησίον ταύτης τίθενται οἱ
 Κῆποι, εἶτα ἡ Ἑρμώνασσα, ἡ ὁποία τίθεται πλησίον τῆ
 Κιμμερίας Ἀκρωτηρίας, καὶ τῆ Βοαπόρου, καὶ λέγεται κοινῶς
 κατὰ τινας Μαδάκβε, ἡ Ματρίγα. καὶ σμακραῦ ταύτης ἦ-
 τον τὸ Ἀπατέριον, ἦτοι τὸ Ἴερόν τῆς Ἀφροδίτης. ἡ Φα-
 ιαγορία κατὰ τὸν Στράβωνα, ἀτικρὺ ἦτον τῆ Παντικα-
 παίς, καὶ ὁ διάπλευς τῆ Βοαπόρου ἀμαξόβεται, κατ' αὐτὸν,
 „ ἐκ τῆ Παντικαπαίς εἰς Φαναγορίαν, ὡς τε πλὴν εἶναι,
 „ καὶ ὁδόν, ὄρυκτοίτε εἰσὶν οἱ ἰχθύες, οἱ ὑπολιφθούτες
 „ ἐν τῷ κρυσάλλῳ, θηρόντι γαγγάμη, τῷ ἐργαλείῳ.
 „ καὶ τὰ λοιπὰ. φέρκεται ταῖς Ἐκβολαῖς τῆ Τανάϊδος
 ποτ. καὶ νῆσος Ἀλωπεκία λεγομένη, καὶ Τανάϊς ξέμακρα

της Ταυίδος πόλεως, ητοι τον Αζακίον 100. εαβία.
 3. Ζυμωχόρται εις αυτην την Ταρμελια, η ημερος της
 Βεζκαχίδων Ταρμεων, οι οποίοι κατακίκασι κατ την Α-
 κριαν τιν Ευζέιαν Πόρην, ημεζην την εκβολαν τιν Βορυσ-
 ταν πορτη. ητοι τιν Νυρην, εις αυτην τιν Τα-
 ραν της Πόλεως, η της Επαδοστος Ταρμελιας, πολεις
 ονομασιν ηται εινα η Οζα (Οκζακαφ), η οποία εινα
 η Αζακκιν την παλαιαν, (α) δεγειρομενικαν πορος τον Ευζέιαν
 Πόρην, εις τιν αναχουσιν τιν Βορυστάνην, οτιν ερην ει-
 σερχεται εις αυτην ο Ιπαιρις πορ, κοινως λεγομενος Βο-
 ρος, ος τιν ειχει τας αρχας εν τιν ανατορα Πόλοβια, χα-
 ριστων ταυτην της Βοβλιας, ητοι πολλας πολεις πορτων,
 διασπειν εινα την κατατορα Πόλοβια εις δυο μερη, η εισερ-
 χόμενος εις τον Βορυστάνην, ολίγον κατατορα εισβαλλει η
 αυτην εις τον Πόρην. το τριζήμιον αυτην εινα ηδεον ηλιακων
 200., τον Δυσταν εν ανατολας. Ο δε Βορυστάνης πορ,
 κοινως καλεεται Νυρος, ο οποίος εινα ο εκταρτος της
 Πόλεως, ητοι ο κατατορας την αλλαν πορτη. της Ζευ-
 δίας, αδελφωτων το αυτην καττα φυνάκτων, η Ιχθυσας τρι-
 φων ημεροσ οσην ειχόμενος, ειχει τας αρχας εν τιν Μοσχοβία,
 την οποία αφινομενος, εισερχεται εις την Πόλοβια, κατ
 πολλας πολεις πορτων της Αζακικιας, αυτωμεθενος η
 πολλας πορ, οιο τον Βερσταν, τον Πεζταν, τον Ζωταν,
 τον Δεσταν, η αλλας, δια της κατατορας Βοβλιας, α-
 πειρα παντοιοι τιν Κιοβιε, η τιν Κιρκασιν, ην εκταρτων
 πολεων, η ταυδωτων εισερχεται εις τον Ευζέιαν Πόρην,
 απειχων την εκβολαν τιν Τυρα πορτη. 50. ηλια, η 100.
 ηδεον τιν Βοβιε Ζομιας τιν Ισρα πορος βορταν. εαβίης
 200., ανατορα τον εκβολαν τιν Βορυστάνην εινα κατ
 τον

(α) Αυτην υπαγαχθη εις αυτην Ρωσικην ετη 1789. Δικη. 6. ημερ ημε-
 ραυης οπτις τον Ρωσικον στρατηγικον κατακίκασεν αυτην

των Ἄκ Κερμα λέγεται, τινὲς Λοκόπολις, καὶ ὑπὸ τῶν Μολδαβῶν Βιολγορόδ, πόλις ἰχυρά, καὶ πρωτεύουσα τῆς Βεσσαραβίας Ἐπαρχίας, πρὸς τὸ σῶμα τοῦ Τύρα ποταμ., ἦτοι τοῦ Νίερε βερισκομένη, πρὸς μίλια σχεδὸν αὐτῶν αὐτῶ, εἰς αὐτὴν ἔχει τὸν θρόνον ὁ Πασίας· τινὲς Φελουσσιν, ὅτι αὐτῇ, ἥτις καὶ Μογκάσρο λέγεται, να εἶναι πῶν παλαιῶν ἢ καλυμένη πόλις Τύρας. ἀλλὰ πιθανώτερον φαίνεται, ὅτι ἐκ πῶν κρημνισμάτων αὐτῆς, να ἐκτίθῃ πλησίον ἢ τῆς Λοκόπολις, ἢ ὁποῖα ἀπέχει ὑπὸ τὸ ὄρη τῆς πολὺν τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου πρὸς δυσμὰς, μίλια σχεδὸν 200., καὶ ὑπὸ τὸ βόρειον Στόμα τοῦ Ἰερε, τὸ ὁποῖον κοινῶς Μπογαζ τοῦ Κελλίε λέγεται 70. πρὸς βορρῆαν. ὁ Τύρας ποταμ. λέγεται κοινῶς Νίερος, καὶ ἔχει τὰς ἀρχαῖς ἐκτινος σμικρὰς λίμνης τῆς Μελαινῆς Ῥωσίας, κακεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς ἐκβάων, χωρίζει τὴν ἀνωτέραν Ποδολίαν, καὶ τὴν κατωτέραν τῆς Μολδαβίας, καὶ διὰ τῆς Βεσσαραβίας τρέχων, εἰσέρχεται εἰς τὸν Πόντον. (α) Ἐπὶ τῷ σώματι αὐτῶ τοῦ ποτ. Τύρα, ἦτον τὸ παλαιὸν ὁ Πύργος τοῦ Νεοπτολέμου, καὶ ἡ Ἐρμώνακτος Κώμη· ἀπὸ δὲ πῶν ἐκβολῶν αὐτῶ εὐρέως 140., εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ἦσαν πόλεις, ἐν δεξιᾷ ἡ Νικανία, ἐν δὲ ἀριστερᾷ Ὀφισσα ἐκαλεῖτο. Μεταξὺ πῶν ἐκβολῶν τοῦ Τύρα, καὶ τοῦ Δαυβίε πῶν Ποταμῶν, εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Βεσσαραβίας Ἐπαρχίας, κατοικῶσι τανῶν οἱ Βετζακλίδες Τάρταροι, κατὰ τὴν Ἀκροθαλασσίαν τοῦ Πόντου, κληθέντες ἕως ὑπὸ τῆς Μποντζακ Ἐπαρχίας, ἢ ὁποῖα εἶναι ἢ αὐτὴ μετὰ τὴν Βεσσαραβίαν, ἦτοι τὸ ἐλάχιστον μέρος αὐτῆς. Εἰς τὴν ὀχθὴν τοῦ αὐτοῦ Νίερε ποταμ. κατὰ τὸ Μεσόγειον, κεῖται τὸ Μπεσνδερ, Φρέιον ἰχυρὸν, καὶ μεταξὺ αὐτῶ, καὶ τοῦ Νίερε πῶν ποταμ. εἶναι ἡ Ἰεσι Παλάγκα, ἦτοι τὸ Νεὸν Φρέιον, καὶ ἄλλα Πολίσματα. Παρα τῆς ῥη-

Sci-

(α) Οὕτως διαχωρίζα τὴν σύμμερον τὴν Τυρκικὴν βασιλείαν ἀπὸ τῆς Ῥωσικῆς.

Θεῖταις Ταρτάρως πρὸς Νογαΐδες, ἢ πρὸς Μπατζαυλίδες, εἶναι ἢ ἄλλοι, Δομπριτζαλίδες καλῶμενοι, οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βουλγαρίας, ἤτοι τῆς κατωτέρας Μοισίας, ἐπέχοντες τὸ μεταξὺ τῶν σομάτων τῆς Δανυβία πρὸς βορρᾶν, καὶ τῆς Βάρρας πόλεως πρὸς νότον. Μετὰ τὸ Ἄκ Κερμαν, εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Δανυβίας, ἀξιοῦται ἡ Ἀχιλοια πόλις, ἡ ὅποια κοινῶς Καλιλι λέγεται. (α) Μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τῆς Νίερις ἢ τῆς Δανυβίας τῶν ποταμῶν, κατὰ τὴν ἄκρην τῆς μεταξὺ αὐτῶν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης, πρόκειται ἡ Γερῶν Ἐρημία, ἡ ὅποια ὄλη εἶναι πεδιάς, ἢ ἀνδρος, ὅπου ἔμενον Δαρειὸς ὁ Τίος τῆς Ἰσραήλ, διαβὰς τὸν Ἰστρον, ἢ ἐκινδυνώσας πανστρατιά τὴν φθαρθῆ ὑπὸ τῆς δίψης ὁμοίως εἰς αὐτήν, ἀλώθη ἢ ὁ Λυσίμαχος, ἢ τὰ ἔξῃς. τὰ λοιπὰ τῶν, ἐν τῇ περὶ Μοισίας κρηθνήσεται.

ΓΕΩ.

(α) Καὶ ἀνωτέρω τῶν αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν ὄχθαι ὡς Δουβίνας, ἢ. λέγεται κατὰ τὸ Ἰσραήλ φέρειον ὄχυρον ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν Τούρκων ἢ τῶν ἰκονομάδων ἀπὸ τοῦ Ἰσραήλ τῆ 1790 ἔ. καὶ αὐτὴν εἶδετε ὁμοίως.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Τ Μ Η Μ Α Ι Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Δακίας, ἢ τοι τῆς Μολδαυίας,
τῆς Βλαχίας, καὶ τῆς Τρανσυλθανίας.

1. **Μ**Εῖζον ὅπερ ἡ Δακία τὸν παλαιὸν καιρὸν, πλατύτερον ἐξαπλύτο, καὶ ἄλλες ὄρας εἶχεν, ὡσαύτῃ ἐκτείνετο καὶ περαιτέρω τῷ Ἰστρον, ὑπερον ὅμως στενότερα περαιοῖσθαι, ἔχουσα δὲ τὸ μετὰ Βορέως τὸν Καρπάτιον τὸ Ὄρος, καὶ τὴν Ἰερασὸν ποταμ., ὅς τις κοινῶς λέγεται Πρῦτος, ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν αὐτὸν τὸν Ἰερασὸν ποταμ. καὶ τὸν Ἰστρον, ἢ τοι τὸν Δανέβιον, (ὃ ὁποῖος Ἰστρος καλεῖται, ἀπ' ἐκείνου τὸν τόπον, ὅπερ εἰσβάλλει εἰς αὐτὸν ὁ Σαυὸς ποταμὸς μέχρι τῷ Πόντῳ. ἄλλοι θέλουσιν δὲ τῆς Ἀξιμπούσας, ἢ καὶ ἄλλως πῶς, ὡς κατωτέρω ρηθῆσεται) δὲ μεσημβρίας περαιοῦνται μετὰ αὐτὸν τὸν Ἰστρον, καὶ δὲ τὸν δυσμῶν μετὰ τὸν Τίβισκον ποταμ., ὅς τις καὶ Πατισσός λέγεται, καὶ κοινῶς Τίσσα. καὶ ἔτι περαιοῖσθαι ἡ Δακία περαιοῖσθαι τῷ Μολδαυίαν, τῷ Βλαχίαν, τῷ Τρανσυλθανίαν, καὶ μέρος τῆς Οὐγγαρίας.

2. Ἐκλήθη Δακία δὲ τὸν Δακῶν, τοὺς ὁποῖους ὁ Στράβων Δάκας καλεῖ, καὶ ὁ Εὐστάθιος Δάκας, ἀφ' ὧν Δακῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐχημάτισαν τὸ τῶν Δελῶν ὄνομα, ὡς φησὶ ὁ Στράβων. αὐτὸν δὲ Βασιλεῖς αὐτῶν τῶν Δακῶν, Πατζινάκας ἐκάλεσεν. λέγει δὲ Πλίσιος, ὅτι πρὸ τῶν Δα-

κων εκατοίκων αὐτῷ τῷ Χώραν οἱ Γέται, ὁ δὲ Στραβὼν λέγει Βίβλ. ζ', ὅτι ὁ τόπος, ὅπῃ εὐρίσκεται μεταξὺ τῶ Εὐξείνου Πόντου, καὶ τῶν Γερμανῶν, διχῶς ἐδιαιρεῖτο, καὶ τὸ μέρος, ὅπῃ ἦτον πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τὸν Εὐξείνου Πόντον, οἱ Γέται ἐπέμοντο, τὸ δὲ πρὸς δυσμᾶς οἱ Δάκοι. τὸ δὲ Ἰσρὺ Ποταμὸς ἀπὸ τῶν Πηγῶν, μέχρι τῶν Καταρράκτων, Δανυβίς λεγόμενος περὶ τὸν Δανυβίον εκατοίκων οἱ Δάκαι ἀπὸ δὲ τῶν Καταρράκτων, μέχρι τῶ Πόντου, Ἰσρὺ καλυμμένον τὰ περὶ τὸν Ἰσρὺν ἐκράτην οἱ Γέται, οἱ τινες εἶχον ἐδικῆς τῆς Βασιλείς κατὰ διαδοχὴν, ἕως ὅπῃ καταδαμάσας αὐτῆς ὁ Αὐτοκράτωρ Τραιανὸς κατέστησε τῷ Δακίαν, ὅχι πλέον εἶναι Βασιλείον, ἀλλ' Ἐπαρχία. ὁ δὲ Αὐρηλιανὸς τῆς κατοίκους ταύτης μεταποτίσας, τῆς ἔφερον ἀπὸ τῆρα τοῦ Ἰσρὺ, ἐποτίσας αὐτῆς μεταξὺ τῶν Μοισίων, ἔστωτας καὶ εἰς ἐσπέρῃ, ὅτι μετὰ τὸ εἶναι μὴ ἦτον ἱκανὸς εἶναι τῆς καταδαμάσῃ, μήπως καὶ τῶ ἄποστατήσωσι. Μετὰ τῆς εκατοίκησαν αὐτῷ τῷ Χώραν οἱ Σαρμάται, τῆς ὁποίας καὶ Σαυρομάτας καλεῖται. μετὰ τῆς οἱ Γότθοι, μετὰ τῆς Γότθας, οἱ Οὐνοί, καὶ μετὰ τῆς Οὐνας οἱ Σάξονες, Ἐθνος Γερμανικὸν, οἱ ὁποιοὶ νικηθεῖς ὑπὸ τῶ Μάγνῃ Καρόλῳ, καὶ μὴ δυναθεῖς, ἢ καὶ μὴ θελήσαντες εἶναι ὑποφύρου τῆς νόμῃς αὐτῆς, φυγόντες ἐκ τῆς Σαξονίας, διασάρθησαν εἰς ὄλλῳ τῷ Δακίαν. ἀλλὰ τῆρον ἀπαιτῶν πολεμικώτεροι ἐσάθησαν οἱ Δάκαι, ὥστε εἰς αὐτῆς ποτὲ οἱ Ῥωμαῖοι εἶδον τέλος διωρισμῶν τὸν κάθε χρόνον.

3. Ἐδιαιρεῖτο αὐτὴ ἡ Δακία τὸ πάλαι εἰς Ῥιπενσίαν, Ἀλπερσίαν, καὶ Μισόγειον, καὶ ἡ μετὰ Ῥιπενσία, ἡ ὁποία καὶ Παντοδακία ἐκαλεῖτο, εἶναι παρῶν τὸ Ἐρδελ, ἡ μέρος τῆς Οὐγγαρίας, καὶ εἰς μέρος ἀκόμη τῆς Βλαχίας, ἀπὸ τῆς Τιβίσκου, καὶ τῶ Δανυβίς τῶν ποτ., καὶ πρὸς μεσημβρίαν ἐκτείνεσθαι. εἰς αὐτῷ εκατοίκων Ἐθνοὶ Πρενδαυήσιοι, τῶν ὁποίων πόλις ἦτον τὰ Περεινίον. οἱ Ἀλβοκίνοι

κίησιοι, οἱ Σαλδήησιοι, οἱ Τερσίγγοι, οἱ Βῦρροι, καὶ οἱ Κιγγήσιοι. ἡ δὲ Ἄλπερσία, ἡ ὁποία ἦν μεταξὺ τῆς Ῥιπενσίας, καὶ τῆς Μεσογείας, περιέχει τὴν νῦν Βλαχίαν, καὶ μέρος τῆς Μολδαυίας· εἰς αὐτὴν ἐκατοίκουν τὸ πάλαι Ἕθνη διάφορα, οἷον οἱ Πιέφιοι, οἱ Σιγίνιοι, οἱ Σίνσιοι, οἱ Κορτήσιοι, οἱ Ταϊφάλιοι, οἱ Κεκοήησιοι, καὶ οἱ Κισοβῶκοι. καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Μεσόγειον Δακίαν, (ἡ ὁποία καὶ Γεπιδία ἐλέγτο, ἕσα παρὰ αὐτὴ ἡ Τρανσυλβανία, μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας, τῆς πέραν τῆς Δανουβίας πρὸς δυσμὰς, καὶ μεσημβρίαν, καὶ τῆς Μολδαυίας, καὶ Βλαχίας πρὸς ἀνατολὰς, ἐκινδύησα πρὸς βορείαν, καὶ δίκην Θεάτρου περιλειομένη ὑπὸ τῆς Καρπάθου ὄρους.) ἐκατοίκουν οἱ Ποιλατήησιοι, οἱ Βερεδείησιοι, οἱ Βίηφοι, οἱ Ῥαπακίησιοι, καὶ οἱ Ταυρίσκοι, τῶν ὁποίων ἡ Χώρα κυρίως ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Παννονίᾳ ἕσα, Σπύρμαρκ καλεῖται κατὰ τὸν Λάζιον.

4. Οἱ ἀξιολογώτεροι Ποταμοὶ ταύτης τῆς Δακίας εἶναι ο἗τοι. ὁ Ῥαβὼν ὅς τις καὶ Μάρισος λέγεται, καὶ Μαρύσιος, καὶ κοινῶς ὑπὸ μὲν τῆς Γερμανῶν Μαριχ, ὑπὸ δὲ τῆς Οὐγγρῶν καὶ τῆς Ἑντοπίων Μαρὸνσ, ἐξέρχεται τῆς Καρπάθου ὄρους ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ, ἀπὸ τῆς Πόλεως Νοβημερκάτω, εἶτα ποτίζων τὴν Ἄλβαν Ἰυλίαν, πρὸς Δίππαν, καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Τρανσυλβανίας, καθὼς καὶ τὸ Χονάδιον τῆς Οὐγγαρίας, σμίγεται μὲν τὸν Τίβισκον ποτ., πλησίον τῆς Σιγγιδάουας. Ὁ Σαρμητίας, ὅς τις καὶ Σαρμητιίας ὑπὸ τῆς Τζέτζε λέγεται, καὶ κοινῶς ὑπὸ τῆς Οὐγγρῶν Στρεῖ, ὑπὸ δὲ τῆς Γερμανῶν Ἰσελγ, ἕως τρέχων διὰ τῆς Βλαχίας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴσρον ποταμ. εἰς αὐτὸν τὸν Ποταμὸν κατέχωσσε τῆς Ξησαυρὸς τῆς Δεκέβαλος ὁ Βασιλεὺς τῆς Δακίαν, ὅταν κατ' αὐτῆς ὁ Αὐτοκράτωρ Τραιανὸς ἔφερε πόλεμον, εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον νικήσας αὐτὸν, ἐταπεινώσσε τῆς Δάκας, οἱ ὁποῖοι τόσον ἐσαΐθησαν πολεμικώτατοι, καὶ ἰχυροὶ, ὡς πε οἱ Ῥωμαῖοι ἔβιδον εἰς αὐτῆς

πὸς τὰ κατ' ἔτος τέλη. ὁ Ἀλτάς, ὁ μέγιστος, τῆς Δακίας Ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος Ὀλτος, πᾶς ἀρχαῖς ἔχων ἐκ τῆς Καρπάθου Ὀρεος, καὶ διὰ τῆς Βλαχίας διερχόμενος, χωρίζει ταύτην τῆς Τρανσυλβανίας, ὅπερ πολλὰς μικροτέρας Ποταμὸς δεχόμενος, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴστρον. ὁ Τιάραντος, κοινῶς λεγόμενος Κοτμυάα, ὅς τις δεχόμενος πολλὰς ποταμ. μικροτέρας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴστρον. μεταξὺ τούτων καὶ τῆς Ἀλτάς, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴστρον ὁ κοινῶς ὀνομαζόμενος Οὐρλέης Ποταμὸς. μετὰ τὸν Τιάραντον, τρέχει ὁ Ἀρχρος ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Ἀρτζεσις, πολλὰς μικροτέρας δεχόμενος ποταμ. ὅσον δεξιόθεν, ὅσον καὶ ἀεσιεράθεν, μετὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴστρον. μετὰ τούτων εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴστρον ὁ Βίνετας ποταμ. εἶτα ὁ Νάπαρις κοινῶς λεγόμενος Ἰαλομίτζα. καὶ μετὰ τούτων ἔπειτα Ποταμοὶ ταπεινότερα ὀνόματος, οἷον ὁ Καλματζής, καὶ ὁ Μπρόζεος, ἔπειτα ὁ Ὀρδισός, ὅς τις κοινῶς λέγεται Συρετζέλ, δεχόμενος τὸν Μίκοβον, τὸν Ρίμναν, τὸν Σχίμνιω, τὸν Ρίμνικον, ὅς τις εἴνεται ὑπερὸν μετὰ τὸν Σέρβον, τὸν κοινῶς λεγόμενον Σιρέτι, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχονται ὁ Μολδαυίας ποτ. ὁ Βαράλαχος, καὶ ἄλλοι, μετὰ τῆς ὁποίας εἰσβάλλει εἰς τὸν Ἴστρον. πλεονταίως εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴστρον ὁ Ἰερασός ποτ., ὅς τις καὶ Πύρηνθος λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Σκυθῶν Ποράτα, ἢ καὶ Σοράτα, καὶ κοινῶς Πρετος, πᾶς ἀρχαῖς ἔχων ἐν τῇ μελαίνῃ Ῥωσία τῆς Πολωνίας, καὶ διὰ τῆς Μολδαυίας τρέχων, καὶ μετὰ ἄλλας Ποταμὸς αὐξανόμενος, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἴστρον, πλησίον τῆς Γαλάτζι Πολίσματος.

5. Πόλεις ἐπιφανέστεραι τῆς Δακίας ἦσαν τὸ πάλαι αὐταί, Ἀκμοῖα, ἢ ὁποία φαίνεται γὰρ εἶναι τὸν Νύγρον, τὸ Σεβερίνο, κατὰ τὸν Δανέβιον ποταμ., πλησίον τῆς Γεφύρας τῆς Τραιῶν, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Αυτοκράτορος Σόλφρα, καὶ Σόλφρονον κληθεῖσα, ἀπέχει ὑπὸ τὸ Τεμισβάρει πρὸς Νότον 50. μίλια, Ἄλβα Ἰυλία, περὶ ἧς ἐν τῇ περὶ

Τρασιλιανίας. Αὐγυστία, ἡ ὁποία θέλεισι τινές να λέγεται κοινῶς Κἔσου, καὶ να δέισκεται πλησίον τῷ Δαυβίε ποταμ. ἐν τῇ Βλαχία, ἡ κατὰ ἄλλας ἐν τῇ Μολδαυία, ἀπέχεσα ἀπὸ τὸ Γαλάτζι 24. μίλια, ἄλλοι δὲ πάλιν θέουσιν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀλῦτα ποτ. ἐν τῇ Τρασιλιανία, πρὸς τὰ πέρατα τῆς Βλαχίας, κατὰ τὴν δεξιὰν ὁχθῆν τῷ Ἀλῦτε Ποταμῷ. ἐκτίθη καὶ ὁδὸς λιθόστρωτος, ἡ καὶ Γέφυρα ὑπὸ τῷ Τραϊανῷ τῷ Αὐτοκράτορος ἐπὶ πολὺ διάστημα ἐκτενομένη, σχεδὸν ἴση μὲν αὐτῷ τῷ στενέωτερον πλάτος τῆς Βλαχίας, καθὼς ὁράται εἰς τὸν ἐκδοθέντα Χωρογραφικὸν Πίνακα τῆς Βλαχίας παρὰ Κωνσταντίνου Καντακζίνου τῷ Σπολτίου. Ζαρμιγέθουσα, καὶ Ζαρμισογέθουσα, ἡ ὁποία ὑπερον ἐκλήθη Οὐλπία Τραϊανῆ, περὶ ἧς κατωτέρω ἐν τῷ περὶ Τρασιλιανίας. ἡ παλαιὰ ἐπιγραφή αὐτῆς εἶχεσ ἔως. Κολώνια Οὐλπία, Τραϊανῆ Αὐγυστα Δακία Ζάρμης, Ζεῦγμα πόλις, ὁμοίως ἐν τῇ περὶ Τρασιλιανίας. Ζαρόβαρα, κοινῶς Τεμισβάρ, πόλις τῆς Οὐγγυαίης. Ζυζίδαυα, ἡ ὁποία κοινῶς Χεσι λέγεται ἐν τῇ Μολδαυία. Μαρκόδαυα, κοινῶς Μαργοσές, κατὰ τὸν Λάζιον, ἀπέχεσα τῆς Σετζάβας πρὸς Εὐρόνοτον 32. μίλια. Νάπυκα κοινῶς Βεζέο κατὰ Λάζιον, ἐν τῇ Βλαχία. ἄλλοι τὴν θέουσιν ἐν τῇ Τρασιλιανία, κοινῶς λεγομένη Βυτσάου, καὶ Βεζας, ἀπέχεσαν τῆς Κλαυδιεπόλεως πρὸς βορέαν 20. μίλια, καὶ 32. τῷ Καρπάθου Ὄρει πρὸς μεσημβρίαν. Νετίνδαυα πόλις ἐν τῇ Τρασιλιανία, κοινῶς λεγομένη Νόσων Σπαῖδτ. Πατρόεσσα, κοινῶς Βρασοβό. Ρακκόιον, κοινῶς Ρέγρον κατὰ τὸν Λάζιον, ἐν τῇ Τρασιλιανία. Ραμιδαυα. Τίρισκον ἢ Τάρος, τὸ Τεργόβισον ἐν τῇ Βλαχία. Σαλίνας, κοινῶς Σιγέθ ἐν τῇ Τρασιλιανία κατὰ τὸν Λάζιον, πόλις ποτὲ διάσημος, παντὶ κηρυμνιδεσσα, εἰς Κώμην κεντρώπυσε. Φραπεία, καὶ ἄλλαι. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τούτων.

6. Ἐπεὶ δὲ παντὶ εἰς ἑτέραν κατὰσασιν ἡ Δακία δέρισκε-

εἰσέεται, χωρίζομένη εἰς τρεῖς Συτραπίας· δέον ἡμᾶς
 εἰπεῖν ἰδίως περὶ ἑκάστης· τῆ ὁποίων οἱ Ὅροι, καὶ τὰ σύνο-
 ρα εἶναι πόσον συγκεχυμένα εἰς τὰς Γεωγραφικὰς Πίνα-
 κας, ὅπως μόγις ξεχωρίζονται. διότι εἰς τὸν τόπον τῆς Μολ-
 δαυίας πολλοὶ Συγγραφεῖς θέτουσι τὴν Βλαχίαν, ἔχουσιν
 τὰ αὐτὰ Πέρατα, καὶ συνόμορον ἔσαν μετὰ τὴν Ξανθὴν Ῥωσ-
 σίαν, ἀγνοῦντες ὅτι αὕτη εἶναι Νοτιωτέρα, καὶ τῆ Δανεβίᾳ
 καθάπτεται. Ἐξουαντίας πάλιν, εἰς τὸν τόπον τῆς Βλα-
 χίας εὐρώνουσι τὴν Μολδαυίαν, ἢ ὁποία εἶναι ἐγγυτέρα τῆς
 Βλαχίας εἰς τὰς Πολωνικὰς Ἐπαρχίας, καὶ τὰ λοιπὰ. καὶ
 τὸ ποσὸν ἔξ αἰτίας τιαύτης. τὸ πάλαι αἱ δύο αὐταὶ
 Ἐπαρχίαι μετὰ εἰς αἰὸν ὄνομα ὠνομάζοντο Βλαχία δι-
 λαθῆ, ἀλλοιωμένη μετὰ τῆ Δανεβίᾳ ὑπὸ μεσημβρίας,
 τῆς Τρανσυλβανίας ὑπὸ Δυσμῶν, τῆς Ποδαλίας ὑπὸ τῆ
 Εὐξείνου Πόντου ἀπ' ἀνατολῶν, καὶ ἐδιαιρεῖτο αὕτη ἡ Βλα-
 χία εἰς δύο, εἰς Ἀνωτέραν Βλαχίαν, καὶ Κατωτέραν, ἢ
 εἰς Μείζονα καὶ Ἐλάσσονα. καὶ ἡ μετὰ Μείζων καὶ Ἀνωτέρα
 Μαυροβλαχία ἐκαλεῖτο, ἢ ὁποία ὑπερον Μολδαυία ἐκλή-
 θη ὑπὸ τῆ Μόλδα Ποταμῆ, καὶ Καραμπογδαυία, ὅχι ὡς
 τινες οἴονται, ὑπὸ τῆ Καρα, ὅπως κατὰ τὴν τῆ Τύρκων
 Γλώσσαν σημαίνει τὸ Μέλαν, καὶ Μπογδά, ὅπως σημαίνει
 τὸν Σίτον, ὡσαύτ' ὅπως ἡ Γῆ γονὰ μέλανα Σίτον, ἀλλ' ἀ-
 πὸ τῆ Ἡγεμόνος Μπογδαυίᾳ. λέγεται προσέτι αὕτη καὶ
 Μολδοβλαχία. ἢ δὲ Ἐλάσσων καὶ Κατωτέρα, Οὐγκροβλα-
 χία ὠνομάθη, καὶ τὸ πειραστότερον εἰς αὐτὴν ἔμεινε τὸ ὄνο-
 μα τῆς Βλαχίας. καὶ κυρίως λεγομένη τῆτε τὸν ὄνοματός,
 αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν ἐνοῶμεν, μετ' ὅλον ὅπως τὸ πάλαι
 Οὐαλαχία, ἢ κοινώτερον Βαλαχία, καὶ Βλαχία ὅταν ἐλέ-
 γετο, πόλις τις τῆς ἰδίας Ἀφεικῆς, ἢ σμακρὰ ἔσα ἀ-
 πὸ Τύρκοι ἐνοεῖτο. ὑπὸ δὲ τῆ Ἐντοπίαν καλεῖται αὕτη
 ἡ Βλαχία, Βολόσκα Ζέμελε, τῆτεσι Βλαχία Γῆ, ὑπὸ τῆ
 ἐν αὐτῇ Ἐθνεῶν, τὸ ὁποῖον Βολόχου καλεῖσιν. ὁ δὲ Ἡγε-
 μῶν ἑκατέρας Ἐπαρχίας καλεῖται κατὰ μετὰ τὴν Σαρμα-

τικῶ φωνῶ Βοεβόδα, κατὰ δὲ τῶ Σλαυονικῶ Γοσσο-
δάρ, πῶς ὁποῖες Ἡγεμόνας οἱ Βασιλεῖς τῆς Ῥωμαίων Δε-
σπότας ἐκάλεν, ὄντας εἰς αὐτὰς πῶς Βασιλεῖς ὑποτασο-
μένους, καθὼς καὶ ταυῶ εἰς τὴν Αὐτοκράτορα τῆς Τέρκων.

7. Τόσον ἡ Μολδοβλαχία, ὅσον καὶ ἡ Οὐγκροβλαχία
εἶναι ὄφοροτάτη, καὶ εἰς τὰ ποίμνια, καὶ εἰς τὰς ἀγέλας,
Βοῶν, Ἴππων, καὶ εἴτιων ἄλλων τῆς πρὸς τὴν χρείαν τῆς
ἀνθρώπων, ὁμοίως καὶ εἰς δημητριακὰς Καρπύς, βρύθυσιν
αἱ ὑπόνομοι Ἀλικαί, ὀρυκτῶν ἀλάτων, δρέσκονται εἰς αὐ-
τὰς Μεταλλεῖαι χαλκῆ, καὶ ἄλλων Μεταλλῶν, πληθύνε-
σιν αἱ Μελίαι, ὡς ἐν ἑσσι χεδὸν ἄλλω τόπῳ, καὶ τὰ
λοιπὰ. ὁ αἶρ ὅμως πῶς Μολδοβλαχίας εἶναι πολλῶ ὀ-
κρατέτερος τῶ ἀέρος πῶς Οὐγκροβλαχίας, ὡσαύτως λέγου-
σι τινὲς καὶ τὸ ὕδωρ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Β'.

Περὶ τῆς Μολδαυίας.

1. Ἡ Μολδαυία, ἧτοι ἡ Μπογδαυία, διηρημένη πῶς
Βλαχίας, ὑποπερματίζεται ὑπὸ μὲν τῶ βορέως μετὰ τῶ Πολωνίαν,
ἀπὸ δὲ ἀνατολῶν μετὰ τῶ Βασαραβίαν, ἀπὸ δυσ-
μῶν μετὰ τῶ Ἐρδελίαν, ἧτοι τῶ Τρανσυλβανίαν. αὕτη ἡ
Ἐπαρχία ὑπετάσαστο πολλῶ καιρὸν καὶ εἰς τὸ Οὐγγαρικὸν
Βασίλειον, ὕστερον δὲ ἀφ' ἧ ὑπέταξεν ὁ β'. Σουλτὰν Μεχ-
μέτης τῶ Βλαχίαν, δευρὸν ὑπετάχθη καὶ αὕτη ὁμῶς μετὰ τῶ
Βλαχίαν, ἀλλὰ παρελθόντος καιρῶ, πελοῦταῖον ἦλθε καὶ αὕ-
τη ὑπὸ τῶ ἑξουσίαν τῆς Τέρκων. Μητρόπολις ταύτης πῶς
Ἐπαρχίας εἶναι τὸ Ἰάσιον, ἡ κοινότερον Γιάασυ, πρὸς τὸν
Μπαχλεῖον ποτ. (ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸν Πρῦτον ποτ.)
δρεσκόμενον, εἰς τῶ ὁποῖαν εἶναι ὁ θρόνος τῶ Ἡγεμό-
νος, ἔχουσα καὶ Φρέσιον. θέλουσι τινὲς ὅτι αὐτὸ γὰ εἶναι
ἡ Ἀνγυσία τῆς Παλιῶν. ἀφίσταται πῶς Σιτζάβας πρὸς
ἀνατο-

ἀνατολὰς 50. μίλια, καὶ τῆς Περάτων τῆς Πολωνίας πρὸς
 μεσημβρίαν 30. μίλια. ἐλήφθη ποτὲ αὕτη ἡ πόλις ὑπὸ
 τῆς Καζάκων. Συτζόβα ἢ Συτζάβα, πρωτεύουσα ποτὲ
 πόλις τῆς Μολδαυίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον καὶ ὁ θρόνος τῆς
 Ἡγεμονίας, δεισκομένη πρὸς τὸν Στρέχ Ποταμὸν, εἰς τὸ
 πέρασ τῆς Ἑρδελίας (α). Στεφανοβίτζα, ἢ Στεφανὲς
 πρὸς τὸν Πρῶτον ποτ. δεισκομένη. Ρώμμον, πόλις με
 θρόνον Ἐπισκόπου, τὸ ὁποῖον τινὲς λογιάζουσι, νὰ εἶναι
 τὸ Ρυκόνιον τῆς Παλαιῶν. Βακόβ, ἢ ἐλληνικώτερον Βα-
 χοβία, ἡ ὁποία κατὰ τινας ὑπάγεται εἰς τὴν Βλαχίαν,
 ἀπέχουσα ἀπὸ τοῦ Τεργόβισον πρὸς βορῆαν 30. μίλια, εἰς
 αὐτῷ τῷ πόλιν ἔδωκε ποτὲ Ἐπίσκοπον, ὁ ἦ. Κλήμης
 Πάπας. Χύσιον, ἢ Χύσι πόλις ποτὲ πετρημένη μεθ' ἑ-
 ἑαυτὸν Ἐπισκόπου, αὕτη εἶναι τὰ Ζυζίδαυα τῆς Παλαιῶν.
 Φαλτζὶ δεισκομένη κατὰ τὸν Πρῶτον ποταμ. Μποχο-
 τίνι Πόλισμα μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου, ὡσαυτὸ καὶ τὸ Ρα-
 διούτζι, καὶ αὐτὸ μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου, Τεκόντζι Πόλις-
 μα, καὶ τὰ ἐξῆς. κατὰ δὲ τὴν ὄχθην τῆς Νίσρου Ποταμὸς
 δεισκομένη Πολίσματα ταῦτα, Χοτίσι, Σαρώκα, καὶ ἄλ-
 λα. τὸ δὲ Νέμιτσο εἶναι Κάσρον, ἀλλὰ ταυτὴν ἔρημον.
 ὡσαυτὸ ταῦτα εἶναι Βασιλιῖ, Βυρλάτι, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰς δὲ
 τὰ σωόρα τῆς Βλαχίας εἶναι τὸ Φαξάνι, ἐγγυὲς τῆς Συ-
 ρετζέλ ποταμ. ἔχον πρὸς δυσμὰς τὰ Μαφρατζια Ὀρη.
 Μαφραίλα, τὸ Προίλαβον πόλις μεθ' ἑαυτὸν Μητροπολί-
 τιν, ἀλλ' αὕτη ἀμέσως υποτάσσεται εἰς τὴς Τούρκους, ὁρί-
 σκεται πλησίον τῆς Συρρόϊας τῆς Συρέττι καὶ τῆς Δαναβίε
 τῆς Ποταμῶν. Ἀξίεπολις, ἥτις καὶ Ἀξίον λέγεται, καὶ
 κοι-

(α) Ἡ Συτζάβα, ἔσ' ἡ Τζέροβιτζ πόλις μικρὰ ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸν
 Πρῶτον ποταμ. εἰσι πόλις τῆς Βεκοβίνας Ἐπαρχίας, ἥτις ἀποσα-
 δάσα ἀπὸ τῆς Μολδαυίας, πρὸ 1778 ὑπόκειται αὐτῷ εἰς τὸν αὐ-
 τοκράτορα τῆς Ἀσείας, ἔχουσα 132,000 ἑκατομμύρια τὰ φοιδοίτα
 αὐτῆς εἰσι, Ζῶα, μέλι, κηρὶ, ἔλαιον.

κοινῶς Γαλάτζι. (Θέλουσι τινὲς ἄλλοι, ὅτι ἡ Ἀξιέπολις νῦν καλεῖται παννῶ Σάξια, ἡ ὁποία ποτὲ ἦτον τῷ Τριβαλλῶν, ἐν τῇ Κατωτέρα Μοισίᾳ τιθεμένη) πόλις εἰς τὰς ἀρκτικὰς ὄχθας τῆ Δυναβέως κειμένη, καὶ ἐμπόριον διάσημον.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Γ'.

Περὶ τῆς Βλαχίας.

1. Ἀπὸ τῆς Μολδαυίας ὡς πρὸς Εὐρόνοτον κεῖται ἡ Οὐγκροβλαχία, ἣτις καὶ ἀπλῶς Βλαχία καλεῖται, ἔχουσα ἀπὸ μεσημβρίας τὸν Ἴστρον ποταμ., κοινῶς Δυναβιν λεγόμενον, καὶ μέρος τῆς Βουλγαρίας. ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Μολδαυίαν, ἣτι τὴν Ππογδαυίαν ἀπὸ βορείας τὴν Τρανσυλβανίαν, ἣτι τὴν Ἐρδελίαν καὶ ἀπὸ δυσμῶν τὴν Οὐγκυαρίαν, ἐκτείνεται αὕτη ἡ Ἐπαρχία μᾶλλον κατὰ τὸ Μυκος, καὶ κατὰ τὸ Πλάτος, καὶ διαιρεῖται κατὰ τὸν νεώτερον ἐκδοθέντα Χωρογραφικὸν αὐτῆς Πίνακα, εἰς δεκάεπτα Θέματα, εἰς τὰ ὁποῖα πόλεις μὲν ὀλίγαι εἰσὶν, ὡσπερ καὶ ἐν τῇ Μολδαυίᾳ, Χωρία δὲ, Αὐλαὶ Ἀρχοντικαὶ, καὶ Μοναστήρια, πολλότατα.

2. Μητρόπολις δὲ, καὶ πρωτεύουσα πόλις ταύτης τῆς Βλαχίας εἶναι τὸ Βυκορέσιον, δι' ἧς διέρχεται ὁ Δομβοβίτζας ποταμ., ὅστις εὐχεται μὲ τὸν Ἀρτζεσιν ποταμ. πλησίον τῆ Γρεβίελ. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Ἡγεμόνος. αὐτὴ ταύτης πρὸς βορείαν εἶναι τὸ Τεργόβισον, εἰς τὴν δεξιὰν Ὁχθὴν τῆ Ἰαλομίτζα ποταμ. ὅστις δέχεται κατωτέρω τὸν Ρακοβίτζαν ποτ. καὶ τὸν Πράχωβαν, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχεται καὶ ὁ Δοφθαάας, καὶ ὁ Σκαρίας, οἱ ποτ., πλησίον τῆ Κίμπινα Πολυχυρία. αὕτη ἡ πόλις τὸ Τεργόβισον ἦτον τὸ πάλαι ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Βλαχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ὁ θρόνος τῆ Ἡγεμόνος, ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι αὕτη Τίεσπον, καὶ Τέρεις, καὶ Τάρος, ἀφίσταται αὕτη ἡ πό-

ἡ πόλις τῆς Νικοπόλεως πρὸς βορέαν 60. μίλια, τῆς δὲ Σπφαναπόλεως τῆς πελοποννησιακῆς ἐν τῇ Τραπεζουσίᾳ 80. πρὸς Εὐρόπον. προσέτι ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι τὸ Τρίφυλλον τῶν Παλαιῶν νῦν εἶναι τὸ Τεργόβισον, ὅμως ὁ Λάζιος ἀνὴρ δαιμονέστατος τῶν τῶν τόπων, λέγει τὸ Τρίφυλλον νῦν εἶναι ἡ Φελεσία. Ἰαλομίτζα, πόλις ποτὲ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπωνομάθη ὁ Νάπαρις ποτ. Πλοῆς πολύχριον ἔσμακρὰν τῷ Τελεάζου ποτ. καὶ κατωτέρω αὐτῆ μεταξὺ τῷ Ἰαλομίτζα, καὶ τῷ Πράχαβα τῷ ποταμ., εἶναι Γεωργίτζα Πολύχριον. Μπυζέο, πόλις μεθ' ἑσπέρου Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τὴν δεξιὰν Ὀχθίω τῷ ὁμωνύμῳ Ποταμῷ ἀριστοκομῆ, λέγουσιν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ Νάπαρις τῶν Παλαιῶν. Ρίμνικον Μοναστήριον εἰς τὴν ἀριστερὰν Ὀχθίω τῷ ὁμωνύμῳ Ποταμῷ. Πιτές; ἀριστοκομῆν εἰς τὴν δεξιὰν Ὀχθίω τῷ Ἀρτζεσι ποταμ. καὶ κάτω πρὸς τὸν Δαυέβιον ποτ. εἶναι Χοδιβόϊα Πολύχριον. εἰς τὴν ἀριστερὰν Ὀχθίω τῷ Δαυεβίῳ εἶναι τὸ Γεργιάβον (Γεργεβίον), ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἑσπέρου τῶν Τέρκων ὑποτασσομένη αὕτη ἡ πόλις. Ρέσι Πολύχριον, ἀριστοκομῆν πλησίον ἐκεῖ ὅπου σμίγεται μετὰ τὸν Κοτμαῦ Ποταμῶν. δεξιὰν δὲ τὸ Μωρακτοβ ποτ., καὶ ἀριστερὰν δὲ τὸ Μωραλιάσκας ποταμ. εἶτα ἐκεῖ ὅπου εὐθύνεται ὁ Ἀλάτας ποταμ., ἦτοι ὁ Ὀλτας μετὰ τὸν Δαυέβιον, εἶναι ὁ Πύργος καὶ ἀνωτέρω μεταξὺ τῷ Ὀλτα. καὶ τῷ Ὀλτέσε τῶν ποταμ. ἢ τῷ Λιδασρώτου Γεφυρίῳ τῷ Τραϊανῷ εἶναι τὸ Μωρακοβάνι. καὶ ἀνω τῆς εἰς τὴν ἀριστερὰν Ὀχθίω τῷ Ὀλτα εἶναι ἡ Σλάτινα. εἶτα πολὺ ἀνωτέρω εἰς τὴν δεξιὰν Ὀχθίω αὕτη εἶναι τὸ Ρίμνικον, Πόλισμα μεθ' ἑσπέρου Ἐπισκόπου τιμημένον. καὶ ἀνωτέρω τῷ Ρίμνικῳ εἶναι ἡ Τζεπατζεῖα, Μοναστήριον μικρὸν, εἶναι καὶ Νησος ἐν τῷ Ἀλάτα ποταμ., ἔσμακρὰν τῶν ρηθόντων, Ὀσροβ καλεσμένη. Κραιόβα, πόλις μεθ' ἑσπέρου Ἀρχοντος, Μπάνε καλεσμένη, πρὸς τὸν Ζύον ποτ. ἀριστοκομῆ. ὁμοίως αὕτη εἶναι καὶ ἡ Χώρα τῷ Ζύου ποτ. Τζερνέτζ Πόλισμα πρὸς

τὸν Τομπολιτζαν ποτ. Δεισκόμειον· Ρωσάβα ἔσμακράντων καταρρακτῶν τῆ Δανυβίε Δεισκομική. Λεγγνοβία κατὰ τὴν Τρανσυλβανίαν Δεισκομική· ἢ τὰ λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ΄.

Περὶ τῆς Τρανσυλβανίας, ἢ τοι τῆ Ἐρδέλ.

1. **Η** Τρανσυλβανία, (τὸ ὁποῖον εἶναι ὄνομα Λατινικόν, καὶ σημαίνει, τόπον πανταχόθεν κλεισμένον ὑπὸ Δρυμῶν, ἢ πέραν τῆ Δρυμῆ.) λέγεται ὑπὸ τῆς Οὐγγρων Ἐρδέλ, ἢ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Σίεβουβύργου, τῆς ἐπιπέδοις, ἔστι τῆς ἐπιπέδοις Πόλεων, ὅπως ἔχει. Περιερίζεται αὐτὴ ὑπὸ τῆ βορέως ὑπὸ τῆς Μελαίνης Ῥωσίας (ἢ τοι τῆς Γαλιτίας), Ἐπαρχίας ἕσσης τῆς Πολωνίας· ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Μολδαυίας, καὶ Βλαχίας, ἔστι μισημηβείας μέρος ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας, καὶ μέρος ὑπὸ τῆς Βλαχίας. καὶ ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας. Ἐκτείνεται ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν εἰς διάστημα μιλίων 200., ποτίζεται ἀνατολῶν ὑπὸ τῆ Ἀλπίε ποτ. Ὅλο κοινῶς λεγομένη, ἔστι δυσμῶν ὑπὸ τῆ Μαριασῆ, ἢ τοι τῆ Ῥαβῶνος Μαροῦζ, ἢ Μερὶχ κοινῶς λεγομένη, εἰς τὸ ὁποῖον κολυπᾶται ὁ Κόκκας ποταμὸς, ὃς τις τρέχει διαμέσῃ τῆς Ἐπαρχίας, καθὼς ὁ Σάμος ἢ Ζάμος εἰς τὸν Τίβισκον, τὸν κοινῶς Τάσα¹, ἢ Τίασα λεγόμενον.

2. Αὐτὴ ἡ Τρανσυλβανία μέρος ἦτον τῆ παλαιῆ Βασιλείας τῆς Οὐγγαρίας, ἐκ τῆ ὁποῖα ἀπεσπάρθη ὑπὸ Ἰωάννου τῆ Βασιλέως, ἐν ἔτει 1541., καὶ εἰς ἐκείνη τῆ χρόνον εἶχε ἐδικῆς τῆς Πείγκιπας, καὶ Ἡγεμόνας, ἔστι κατὰ τὸν λόγον τῆς κληρονομίας, ἀλλὰ κατ' ἐκλογὴν, ὑπὸ τῆς ἐφορίας τῆ Τέρκε καὶ ὑπακοῆν, ἕως ὅπως εἰς τῆς ἀπὸ ὀλίγη καιρῶ γεγονότας πολέμους, ἐκυριεύθη ὑπὸ τῆς Καισαρείων Ὀπλων. Μητρόπολις καὶ πρωτεύουσα πόλις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, εἶναι τὸ Κιβίνιον, τὸ ὁποῖον λέγεται Σεβόν,

ἢ Συμπίν κοινῶς, ὀρεισκόμενον πλησίον τῆς Κιβινίης ποτ. ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Ἀλάταν ποτ., αὐτὴ ἢ πόλις εἶναι μεγάλη ὠραιότητι, ὄχυρά. ἢ δυνατωτάτη, παραβαλλομένη κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ τὰς οἰκοδομὰς τῶν οἰκῶν μὲν τῶν Βισόνων τῆς Ἀουσειας, οἱ ἐγκαταιοκοῦντα αὐτῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάχουσι Χειράγραν, καὶ Παράλυσιν, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς αὐτὰς, ἐκ τῆς χηύσεως τῶν οἴνων, ὡς λέγουσιν. εἰς αὐτῶν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Πείγκιπος, ἢ θρόνος τῆς Ἐπισκόπου, λέγεται ἢ Ἑρμανύπολις ἢ κοινῶς Ἑρμανύσαδτ' ἀπέχει τῆς Κλαυδιουπόλεως πρὸς ἀνατολὰς 15. Λέγας Γερμανικὰς. ἢ σμακρῶν αὐτῆς εἶναι αἱ ὄρυκται Ἀλικαὶ εἰς Βυζάγραν, ἢ Σάλζβουργ, πέραν τῆς Ἀλάτα ποτ. εἶναι ἢ Σπφανόπολις, κοινῶς Βρασοβὸ, ἢ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Κρόνσαδτ, πόλις κειμένη πλησίον τοῦ Φάρκας ποτ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Ἀλάταν, εἰς Ἐπώρειαν, κατὰ τὸν τόπον ὅπου λέγεται Βυρτζλαυδ, ἔχει τετὰ Προάσεια μεγάλη, εἰς τὸ εἶνα οἰκοῦσι Βέλγχοι, εἰς τὸ ἄλλο Οὔγγχοι, ἢ εἰς τὸ τρίτον Σάξονις. Τινὲς λογιᾶζουσιν ὅτι αὐτὴ νῦν εἶναι ἢ Πραιτωρία Λυγῆσα τῆς Δακίας ἐν τῷ πέρατι τῆς Μολδαυίας ἕσα, ἀπέχει τῆς Κιβινίης πρὸς ἀνατολὰς 15. Λέγας, 29. τῆς Κλαυδιουπόλεως, καὶ 22. τῆς Ἀλβας Ἰελίας. ὑπὸ τῶν Οὔγγχων καλεῖται Πρεσλαβ. Σαυδάουα, κοινῶς Σχεσβουργ ἢ Σεγεσβαρ, πόλις πρὸς τὸν Κοχέλιον ποτ., ἀπέχουσα τῆς Κιβινίης 10. Λέγας, ὅσα καὶ τῆς Ἀλβας Ἰελίας πρὸς βορέαν. Τινὲς θέλουσιν, ὅτι ἢ Σαυδάουα νῦν εἶναι ἢ Σατζάουα τῆς Μολδαυίας πρὸς τὸν Νάπαριν ποτ., Πίρον κοινῶς Μέγιες, ἢ Μεγεσβαρ, πόλις πρὸς τὸν Κοχέλιον ποταμ. ἀπέχουσα τῆς Ἀλβας Ἰελίας 8. λέγας πρὸς βορέαν. Ἀλβα Ἰελία, κοινῶς Βέιασβαρ, ἢ ὑπὸ τῶν Οὔγγχων Γουύλα Σεῖρβαρ, πόλις πρὸς τὸν Ομπάιον ποτ., ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω πίπτει εἰς τὸν Μαρισόν. ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ἢ Γυμνάσιον, τῶν ὁποῖον οἱ Διδάσκα.

δάσκαλοι κάθονται εἰς τὸν Βαθροειανὸν Οἶκον, ἐκλύθη ἀπὸ τῆς Ἰυλίας Αὐγύστης, τῆς Μητρὸς Μάρκου Αὐρηλίου τῷ Αὐτοκράτορος. εἰς αὐτὴν δέξονται διάφορα λείψανα ἀρχαιοτάτος, ἀπέχει τῷ Κιβινίῳ 8. λέγας πρὸς ἀνατολὰς. Ἐκ τῆς ἐτέρας ἔχθη τῷ Μαρισῷ πρὸς ἀνατολὰς, ἔτι πολὺ ἀπέχουσα τῆς ἀνωτέρας, εἶναι τὸ Ζεῦγμα, κοινῶς Μολαυβαχ, κάσρον, πορρῶ τῆς Κλαυδιόπολεως πρὸς Νότον 3. λέγας. Κλαυδιόπολις, κοινῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Κλάυσενβουργ, ἢ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων Κολοσβαρ, πόλις μεγάλη ἢ περὶφημος, πρὸς τὸν Κλεῖν ποτ. τὴν κοινῶς Σάμος λεγόμενον, μετ' Ἀκρόπολιν ἀρχαίαν. εἰς αὐτὴν γίνονται αἱ Σιναΐξεις, ἢ αἱ Βυλαὶ τῆς Ἐπαρχίας, ἀφίσταται τῆς Ἄλβας Ἰυλίας 9. λέγας πρὸς βορείων, ὅσας ἢ τῆς Βισερκίας. Βισερκία, κοινῶς Βεσέρτζε, ἢ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Νοέσεν, πόλις λαμπρὰ, ἢ ὄχυρά, κειμένη πρὸς τὸν Βίσελ ποτ., τῆς ὁποίας ὁ αἶρ εἶναι δυσκρατος. ὅθεν εἰς αὐτὴν δέξονται, ἄλλοι μὲν κωφοὶ, ἄλλοι ἀναίδητοι, ἢ ἄλλοι βραγχῶδεις. αὕτη νομίζεται νὰ εἶναι τὰ Νετίνδαυα τῶν παλαιῶν. ἢ αὐταὶ μὲν αἱ ρηθεῖσαι πόλεις εἶναι αἱ ἑξαιρετοὶ τῆς Τρανσυλβανίας, Ἀποικίαι τῶν Γερμανῶν, εἰς τὰς ὁποίας πρέμεινται ἀκόμη ἢ ἐλάσσονα Κάστρα, ἢ Πολίχνια ἢ ὀλίγα.

3. Περαιτέρω τῷ Ἀλβία ποτ. εἰς τὸν τόπον, ὅπερ καλεῖται Βέρτζλανδ, τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ Βρασοβὸ, κείνται κάστρα Φογαράχ, ἢ Τερζβαρ, ἠσφαλισμένα, ἢ ὄχυρά. ἐκεῖθεν πρὸς βορρῶν εἶναι ὁ τόπος, ὅπερ καλεῖται Ζέκ, ὅπερ κατοικῶσιν οἱ Κίκελοι, ἔθνος τῆς Τρανσυλβανίας, οἱ τινες καταγόνται ἐκ Σκυθικῆς Γένεως, εἰς ἐπιτὰ Χώρας διηρημένοι, μάλιστα ἐπι κατοικῶσαι κατὰ τὸν Καρπάθιον τὸ ὄρος, καὶ κατὰ τὰ Πέρατα τῆς Πολωνίας, εἰς πολλὰς Χώμας, ἢ κάστρα, τῶν ὁποίων ἢ ἑξαιρετος εἶναι ἢ Νοβομαρχία, κοινῶς Νέυμαρχ, ἢ Βασαρέλυ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων, κάσρον πλησίον τῷ Μαρισῷ, ἢ πρὸς τὰς Ἰτωρείας

ρείας τῶ Καρπάθῳ Ὄρους, ἀπέχον τῆς Κλαυδιεπόλεως
 πρὸς τὸν Καιζίαν 35. μίλια κοινά. Εἰς αὐτὸ γίνονται αἱ
 Συναΐξεις τῶ Κικυλῶν, τῶ ὁποίων Πάγοι, ἢτοι Κομα-
 πόλεις μετρῦνται Σέψ, Ὀρβάῦ, Κίζδ, Κακζόν, ἢ ἄλ-
 λαι. Μεταξὺ τῶ Κιβινίῳ ἢ τῆς Ζαβήσου, τῆς κοινῆς Ζά-
 βες, ἢτις ἢ Μιλλεβάχ λέγεται, πόλις ποτὲ πρωτόβασα
 τῶ Σαξόνων, εἶναι τὸ Ὄρος τῶ ἀγίου Μιχαήλ, ἢ ἐγγυὲς
 τῶ Μαεισῶ ποταμ., Οὐνιάδ, Φρέια ὄρεα καὶ ὄχυρά.
 Μεταξὺ τῶ Οὐνιάδ, ἢ τῶ Μιλλεβαχ, εἶναι Σασβάρας,
 ἢ Βρόσ, πρὸς τὸν Μαεισὸν ποτ. τὸ ὁποῖον τινὲς λέγουσι
 νὰ εἶναι τῶ παλαιῶν ἢ Βόντας, τὰ σενά ἀπλάθῃ, διὰ τῶ
 ὁποίων εἶναι ἢ διάβασις ἐκ τῆς πρὸς μισσημβείῳ Οὐγγα-
 είας ἐπὶ τῷ Τρανσσίλιουανίῳ. Ἐν τῷ αὐτῷ θεματι με-
 ταξὺ τῶ Μαεισῶ, ἢ τῶ Ἀλύτα τῶ ποτ., εἶναι Βάρελ,
 Κώμη εὐδοξος διὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀρχαίων Λειψάων τῆς
 Τραιανῆς Οὐλπίας, ἢ ὁποία πρὸ τῆ νὰ γερῆ Ἀποκία
 τῶν Ῥωμαίων, ἢτοι ἢ Βασιλεύσα τῶ Δεκεβάλε. αὐτὴ ἐλέ-
 γετο ἢ Ζαρμιρέθουσα, ὡς εἶρηται. Πίλπιον τῆς Ἄλβας,
 ἢτοι τῆς Ἀδελφῆς Ἰελίας, εἶναι Ἐνυῆδ, τὸ ὁποῖον τινὲς
 λέγουσι νὰ εἶναι ἢ Σιγγίδαα τῶν Παλαμῶν, κάσρον πε-
 εἴρημον διὰ τῶ Γυμνασίῳ τῶ Πείγκιπας. ἢ Ζλάτνα, ἢ
 Σιλάτσοα κάσρον, ἔχον μεταλλείας χρυσοῦ. Πορρώτερον
 πρὸς βορίαν κεῖται Νιοσαδιον, κάσρον διάσημον διὰ τῆς
 Μεταλλείας τῶ Ἀργύρου. Μεταξὺ τῆς Κλαυδιεπόλεως, ἢ
 τῆς Ἄλβας Ἰελίας εἶναι Τόρδα, ἢ Τέρρα, ἢ παρ ἄλλων
 Τόρβεργ, πρὸς τὸν Σαῦον ποτ. Βεργλος, πλησίον τοῦ
 ὁποῖου κεῖται τὸ Οὐίβαρ ἢ Βίβαρ, κάσρον εἰς τόπους ἐ-
 λώδεις κείμενον. Εἰς τὸ Νότιον μέρος κατὰ τὸ Τευσβαρ
 εἶναι σενά, τὰ ὁποία καλεῖται Πύλεω Σιδηραῦ. Εἰς τῷ
 Τρανσσίλιουανίῳ ἀνάγονται προσέτι πόλεις ἐκ τῆς ὀταπῆρας
 Οὐγγαείας, αἱ ὁποῖαι ὑπερῆσαν ποτὲ εἰς τὸν Πείγκι-
 πα αὐτῆς. οἶον Οὐαράδινον, κοινῶς Γρὸς Βαραδίν, πό-
 λις ὄχυρωμένη, εἰς τὸ Πέρασ τῆς Οὐγγαείας κείμενη,
 πρὸς

πρὸς τὸν Σεβερκερέτζ ποτ., μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐκ-
 ειδόθη ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1662., καὶ ἠλωθερώθη
 ὑπὸ τῆς Καισαρείων Ὀπλων, ἐν ἔτει 1694. ἀπέχει τῆς
 Ἰελίας 22. μίλια κοινὰ πρὸς Βορέαν, 90 τῆς Ἀλβας
 Ἰελίας πρὸς δυσμὰς. αὕτη ἡ πόλις εἶναι κλειδί τῆς Τρανσ-
 σιλβανίας καὶ Οὐγγαρίας. Ἐτχέδ, κάσρον εἰς τὸ ὁποῖον
 εἶναι οἱ Τάφοι τῶν Περγκίπων, ἀμφιβάλλεται αὖ εἶναι
 αὐτὸ τὸ παλαιόν. Ἐχυέδ, τὸ πρὸς τὴν λίμνην κείμενον
 τῷ αὐτῷ ὀνόματι, μεταξὺ τῷ Τιβίσκε καὶ τῷ Κάλωνος τῆς
 ποτ., ἐπαινεῖται ὁμοῦς ἑκατέρωθεν αἱ πυργοβάρεις, καὶ τὰ ὀ-
 χυρώματα. Ἰεσό, κάσρον πρὸς τὸν Καρπάθιον τὸ ὄρος
 κείμενον, ἢ κατ' ἄλλως πρὸς τὸν Μαρισὸν ποτ., καὶ τὰ λοι-
 πὰ. Πρὸς τῆς ἰσέον, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Τρανσιλβανίας
 ἔξω ἴστω τῆς Κικυλίας τῆς ρηθότας ἀνωτέρω, εἶναι ἄλλοι
 Γερμανοὶ ἢ τοὶ Σάξονες, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατοικεῖνται αἱ
 γείτονες πόλεις, καὶ ἄλλοι Οὐγγροὶ. καὶ οἱ περισσότεροι
 τῶν ἀπάντων, εἶναι εἰς τὸ ρητὸν τῆς Ἐκκλησίας τῶν
 Προσμαρτυρίων, ἢ τοὶ τῆς Ῥεφορμάτας καὶ τὰ ἑξῆς.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Τ Μ Η Μ Α Ις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Οὐγγαρίας, καὶ τῶν περὶ
 αὐτὴν Ἐπαρχιῶν.

1. **Η** Οὐγγαρία λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἑυνοπίων
 Μαγιάρ (Μαντζιάρ), καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Οὐγγερλανδ,
 ὑποσηματίζεται κατὰ τὴν νῦν καιρὸς, διὰ τῶν ὀνομάτων ὑπὸ
 τῆς

τῆς Αὔστρας, καὶ Στιρίας, ὑπὸ βορέως ὑπὸ τῆς Καρπάθου Ὀρέως, τῆ κοινῶς Κραπαῖα, διὰ τῆ ὁποίᾳ χωρίζεται ὑπὸ τῆς Πολωνίας, ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Τρανσυλβανίας, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Δράου ποτ., διὰ τῆ ὁποίᾳ χωρίζεται τῆς Σκλαυονίας, καὶ ἔτι μόνον μέρος τῆς Παυονίας περιέχει, ἀλλὰ προσέτι καὶ τῆς Ἰάζυγας μετανάσας καὶ τῆς Δάκως. διαιρεῖται αὐτὴ ἡ Οὐγγαρία διὰ τῆς Δανουβίου ποτ., εἰς ἀνωτέραν, ἢ ὁποία ἐκτείνεται ἐκ τῆς ἀρσερᾶς Ὀχθης τῆς Δανουβίου, μέχρι τῆς Πολωνίας, καὶ εἰς κατωτέραν, ἢ ὁποία ἐξαπλάται ἐκ τῆς ἐτέρας Ὀχθης αὐτῆς, μέχρι τῆς Κροατίας, καὶ Σκλαυονίας. Περιεῖχε τὸ πάλαι τὸ Βασίλειον τῆς Οὐγγαρίας 37. Κομητάτα, ἢ τὴν Ἐπαρχίαν, τὰ ὁποία ὑπεροῦ συνεσάληθησαν εἰς 54. οἱ Βασίλεις ταύτης ἐγένοντο κατ' ἐκλογίῃ εἰς τὰς Διαιτάς αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸ 150. ἐτῶν, καὶ ἐπέκεινα, τὸ περισσόπερον μέρος τῆς Οὐγγαρίας ὑπετάχθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, καὶ τὸ Βασίλειον ταύτης ἔλειψεν, ἀφ' ἧ ἐπῆραν οἱ Τούρκοι τὴν Βασιλικὴν πόλιν αὐτῆς Βυδαν, παντὶ δὲ κυριόσαντες οἱ Καισάρειοι ταύτης, ἀνηγόρευσαν καὶ Βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας, ἐν ἔτει 1689. ὡς περ κατ' ἀρχαίς εἴρηται, Ὁ αἶψ τῆς Οὐγγαρίας δὲν εἶναι εὐκρατος καὶ καθαρὸς. διὰ τὴν οἱ ἔξιοι ἀνθρώποι ραδίως δέχονται τὴν Οὐγγαριακὴν Νόσον, ἀρίσως καὶ συχνάκις δὲν μεταβάλλουσι τὰς Χώρας καὶ τὸν Τόπον. Φανερώουσι τὴν σήψιν τῆς ἀέρος καὶ οἱ ἐξερχόμενοι ῥύποι ἐκ τῶν σωμάτων τῶν αὐτοχθόνων. ὁμοίως καὶ ὅλα τὰ κινέμενα ὕδατα αὐτῶν ἀνωφελῆ καὶ βλαβερὰ εἶναι, πλὴν τῆς Δανουβίου. ὁ δὲ τόπος αὐτῶν εἶναι καρπερὸς, καὶ εὐφορὸς, ἔχει πλῆθος θηρίων ἀγρίων. οἱ ἀνθρώποι εἶναι πολεμικοί. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Πρῶτοι ὅπως ἐκατοίκησαν ἐτέρον τὸν Τόπον, λέγουσι γὰρ ἦσαν οἱ Παύνορες, Ἔθνος Κελτικόν, οἱ ὁποιοὶ δὲν ἦσαν Παύνορες, καθὼς τινὲς βέλονται, διότι οἱ Παύνορες εἶναι οἱ Βέλγαροι. ὑπὸ τῶν λοιπῶν τῶν Παυόνων, ἐκ-
λήθη

λήθη κὴ ὁ τόπος Παννονία, ἡ ὁποία κυρίως περιέχεται μεταξὺ τῆ Δανubiæ ὑπὸ βορέως κὴ ἀνατολῶν, κὴ μεταξὺ τῆ Νορικῆ ὑπὸ Δυσμῶν, κὴ τῆ Ἰλλυρικῆ ὑπὸ μεσημβρίας. κὴ αὐτὴ εἶναι διττὴ, Ἡρώτη ἢτοι Ἀνωτέρα, ἡ ὁποία μάλλον πρὸς δυσμὰς ἐκτείνει, κὴ Δωτέρα ἢτοι Κατωτέρα ἡ ὁποία κλίνει πρὸς ἀνατολὰς. Κατὰ πύτυον ἐν τῶν Παννονίων, πρῶτος ἦλθεν Ἰούλιος ὁ Καίσαρ, καὶ μετὰ τούτων ἄλλοι, καὶ πελοδαῖον τὴς ὑπέταξεν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Αὐτοκρατίαν, ὁ Τιβερίος, μίναντες ὑπ' αὐτῶν ἕως ὅπου ἦλθον οἱ Γότθοι, ἀφ' ἧ ἀρχισεν ἡ Αὐτοκρατορία τῶν Ῥωμαίων νὰ κλίη. οἱ τινες κυριόσαντες ἐκατοίκησαν ἐκεῖ. τέως τὴς Γότθους ἐδίωξαν οἱ Οὐννοι, οἱ τινες ἦσαν Ἔθνος Θριώδης, οἰκῶντες περὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην. καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁμῶς μετὸν Βασιλέα τῆς Ἀτίλαν, κάκειθεν ἐπαναστρέφαντες, ἐκράτησαν τὴν Παννονίαν, ὀνομάσαντες αὐτὴν ὑπὸ τῆ ὀνόματος αὐτῶν. τέως ἐδίωξαν οἱ Λογγοβάρδοι, κὴ πάλιν τὴς Λογγοβάρδους οἱ Οὐννοι, καὶ τὰ ἐξῆς. κὴ πελοδαῖον ἐν ἔτει ὑπὸ Χρυσῆ 900., βασιλεύοντος τῆ Ἀργόλου, ἦλθε κατ' αὐτῆ κάποιον Ἔθνος ἐκ τῆς Σκυθίας, τὸ ὁποῖον καπεδάμασε τὴς Οὐννης, κὴ ἐκυριόσασε τὸν τόπον, μετὰ τὴς ὁποίας ἠνώθησαν ὑπερον κὴ οἱ καταληφθέντες Οὐννοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέκυψεν ἐποῦτο τὸ ὄνομα, νὰ λέγονται Οὐγγροι καὶ ὁ τόπος αὐτῶν Οὐγγαρία. Οὗτοι ἐκαλεῖτο Ἀυάροι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὀλεθρικώτατοι τῶν Ἑλλήνων· ἐγιναν Χρυστανοὶ ἐπὶ οἱ Οὐννοι, καὶ οἱ Οὐγγροι περὶ τὰ 1000. ἐπὶ σχεδὸν ὑπὸ Χρυσῆ καὶ τὰ ἐξῆς. παρεμπίπτει ἕτος ὁ τόπος μεταξὺ τῆ ζ'. κὴ ἡ Κλίματος. ὅθεν ἡ μεγίστη ἡμέρα εἰς αὐτὸν, εἶναι ὥρων 15'. (α).

ΚΕ.

(α) Ἡ Οὐγγαρία κίηται μεταξὺ πῶ 32, 2'. καὶ 44°. 36'. βαθμῶν πῶ μήκους, ἔ πῶ 44°, 14', μήκει πῶ 49°, 36'. πῶ πλάτους, περιορίζουμένη ἀπὸ βορέως ὑπὸ τῆς Γαλικίας, ἀπ' ἀνατολῆς ὑπὸ τῆς Βλαχονογδαρίας, ἀπὸ νότου ὑπὸ πῶ κέλευ πῶ Φιῶμι, τῆς Κροατίας, πῶ

Βίος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β'.

Περί τῆς Ἀνωτέρας Ούγγαρίας.

1. Πρώτη πόλις τῆς ἀνωτέρας Ούγγαρίας εἶναι, εἰς ἐκείνον ὅπου ἔρχεται εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς Ἀυστρίας, τὸ Ποσσόνιον, κοινῶς Ποσσόν ὑπὸ τῶν Ούγγρων, καὶ Πρεσβούργ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, κειμένη εἰς τὴν ἀριστερὰν Ὀχθὴν τῆς Δαυβίνου, τῆς ὁποίας ἡ Ἀκρόπολις, ἢτοι τὸ Φρέιον κείται ἐν Λόφῳ, ὅπου ἐφυλάττετο τὸ σέμμα, ἢτοι ἡ βασιλικὴ Κορῶνα, καὶ αὐτὴ ἦτον ἡ πρωτεύουσα πόλις τῆς Βασιλείας τῆς Ούγγαρίας, ὑπερὸν ἀφ' ἧς ἐπάρθη ἡ Βέδα, εἰς διάστημα ἐπὶ πρὸς ἄρκτον 150., ἔλαβε πυρκαϊὰς αὐτὴ ἡ πόλις ἐν ἔτει 1515., καὶ 1563. καὶ 1590. καὶ 1642., ἀπέχει τῆς Βιάννης πρὸς ἀνατολὰς 10. λέγας, καὶ 8. τῆς Κομαραῦ. πλησίον ταύτης χιζεται ὁ Δαυβίος εἰς δύο ρεῖθρα, τὰ ὁποία ὑποτελοῦσι τὴν Σχιτίαν Νῆσον, κοινῶς Σχίτ. ἐκεῖθεν πρὸς βορρῆαν 4. λέγας κείται πολίχνιον Μόδορα λεγόμενον, καὶ πρὸς ἀνατολὰς ἡ Τιρναυία, κοινῶς Τιρναβ, καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Δύρν, πόλις σμικρὰ, ἀλλ' ὀχυρὰ, κειμένη πρὸς τὸν Τίρναυ ποτ. καὶ πρὸς τὸν Οὐάγον ποτ., τὸν κοινῶς Βάγ, φθάσκονται κάστρα, Τραπχίνιον, κοινῶς Τρανχου, ὀχυρὸν, καὶ πρῶτεῦον τῆς Κομητείας, ἀπέχον τῆς Νιττίας 20. μίλια κοινὰ πρὸς βορρῆαν, καὶ 50. τῆς Ποσσόνιου πρὸς τὸν Ἀφελκόν. καὶ Σχίντα. Μεταξὺ δὲ τούτων κείται τὸ Λεοπολδινὸν Φρέιον, ἔξοχαντίας τῆς Φρεῦσεδελίης κάστρα, τὰ εἰς τὴν ἐπὶ τὴν Ὀχθὴν κειμένη, μετὰ τὸ ὁποῖον ἐκτεταται διὰ γεφύρας. Νιττία, κοινῶς Νιτραχ, πόλις σμικρὰ

Βιάννης, ἢ Σερβίας, καὶ ἀπὸ Δυσμ. ὑπὸ τῆς Σιελίας, Μοραβίας Ἀυστρίας, Στιετίας, καὶ Καρριόλης, περιέχει 10,222 λέγ. πετραγ. ἐπιφανέων γῆς, καὶ 6,974,000. ἰγκυπώνους. Αὕτη γινώσκουσα Βασιλεία τῆς τῶν αὐτοκρατορῶν τῆς Ἀυστρίας.

κρὰ ἔχουσα Ἀκρόπολιν ἐν Λόφῳ κειμένῳ, καὶ θρόνον Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὸν Στεργονίε Ἀρχιεπίσκοπ. κείτῃ πρὸς
 τὸν Νιτείαν ποταμ., τὸν κοινῶς Νέουτρα· ἀπέχει τοῦ
 Στεργονίε πρὸς βορῆαν 10. λέγας, ὅσας καὶ τῆ Ποσσονίε
 πρὸς ἀνατολάς, καὶ 5. τῆ Νεοσελίε. Νεοσελεον, κοινῶς
 ὑπὸ τῆ Γερμανῶν Νεουσελ, καὶ Ὀσβαρ ὑπὸ τῆ Οὐγ-
 γρων, κάστρον μικρὸν, ἀλλ' ὄχυρόν πρὸς τὸν Νιτείαν ποτ.
 κείμενον, μόλις 2. λέγας ἀπέχον τῆ Δανυβία πρὸς ἀνα-
 τολάς, ὅσας καὶ τῆ Κομεραῦ πρὸς τὸν Καικίαν, ἐκχειρί-
 θη ὑπὸ τῆ Τυρκῶν ἐν ἔτει 1663., καὶ ἐν ἔτει 1685. ἐ-
 λελθερώθη ὑπὸ τῶν Καισαρείων. ἔπειτα ὁ Γραῦας ποτ.
 κοινῶς Γραῦ, εἰς τὸν ὁποῖον παράκειται Κρεμνίτιον, κοι-
 νῶς Κρεμνίτζ, καθ' ὃν τόπον εἴξερχεται ὁ ποταμὸς ἐκ τῶν
 Ὀρῶν. ἐκεῖ δὲ ὅπου αὐτὸς εἰσβάλλει εἰς τὸν Δανούβιον,
 κείτῃ Βάρκανον, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου καιρὸς ἐπῆραν οἱ
 Τυρκοὶ καὶ τὸ ἡδάφισαν. Ἀφίοντες ἐνταῦθα τὸν Δανάβιον,
 καὶ ἀκολουθῶντες ἐκεῖνο τὸ θέμα, τὸ ὁποῖον παρονομάζεται
 ἀπὸ τῶν Μεταλλικῶν Ὀρῶν [Διεβεργσαῦ, καὶ ἔτι μετὰ
 τὰς πηγὰς τῆ Γραῦς ποτ., παράκειται εἰς αὐτὸν Βισεχία,
 κοινῶς Νεσσὸλ, πόλις κικοσμημημονή μετὰ πολλὰ μεγαλο-
 πρεπῆ οἰκοδομήματα, ἔχουσα εἰς τὸν ἐγγὺς Λόφον Φρέ-
 ριον ὄχυρόν. περὶ αὐτῆ εἶναι καὶ πολλαὶ Μεταλλεῖαι, ἐκ
 τῶν ὁποίων εἴξεται Χαλκὸς καὶ Ὑδράργυρος καὶ Χρυσὸς.
 Ἀλτισολία, κοινῶς Ἀλσὸλ, κάστρον πλησίον τῆ Γραῦ
 ποταμ., εἰς τῆ ἄριστερῶ Ὀχθῆν κείμενον, πόρρω τοῦ
 Νεσσὸλ 4. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Νιτρίας 7.
 λέγας πρὸς ἀνατολάς, ἔχει Μεταλλεῖας Χρυσῆ, Ἀργύ-
 ρη, Χαλκῆ, καὶ Ὑδραργύρη. καὶ κατωτέρω εἶναι Σχεμνίτζ,
 πόλις ἢ κάστρον, ὄχυρόν μετὰ δύο Φρούρια, εἰς αὐτὸ εἶναι
 ἡ Βασιλικὴ Κάμερα, καὶ Μεταλλεῖαι, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐπάνω
 αὐτῶν τῶν πόλεων εἶναι Κεῖσερμακ, κοινῶς Κασμακ. εἰς
 τὰ τέλη τῆς Πολωνίας, ἐγγὺς τοῦ Πατακινῆ, καὶ εἰς τὸ
 Σεπυσιακὸν Κομητᾶτον, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Ζύψ,

εἶναι

είναι Νευδόρφ, Βαλλενδόρφ, Λεβόβλα, Δουνεσμαάρταν·
 ή προς τὸν Βαγ ποτ., Βέλα, τὰ ὁποῖα κάστρα, ή πολύ-
 χνια μετ' ἄλλα τῶ αὐτῶ Κομητάτῃ, ὡσαύ ὅπε τὰ πάντα με-
 τρωῦται δεκατεία, ὑποτάσσονται εἰς τὸν Βασιλεῖον τῆς
 Πολωνίας, κατὰ τὸν παλαιὸν δεσμὸν τῶ σφεχύρι.

2. Ἐπέαι, κοινῶς Ἐπέεις, πόλις ὄχυρά προς τὸν
 Ταρόκζαν ποτ. κειμένη, κατὰ τὸν Κάρπαθον τὸ ὄρος,
 ή τὰ σιῶρα τῆς Πολωνίας, ἀπέχει τῆς Κασοβίας 6.
 λέγας Γερμ. προς βορείαν. Κασοβία, κοινῶς Καχάβ,
 πόλις πρωτεύουσα τῆς ἀνωτέρας Οὐγγαείας, κειμένη πλη-
 σίον τῶ Κονκέρτε ποτ., ή κατ' ἄλλως, Ἐρνάθτε, ὅπε δέ-
 χεται τὸν Ταρόκζαν, ὄχυρά, και καλῶς ἐνδυναμωμένη,
 ἐλδύθερα ὑπέκειτο ὅσον αὐτῃ, ὅσον ή ἡ ἀνωτέρα εἰς τὸν
 Αὐτοκράτορα, ὡς εἰς Βασιλέα τῆς Οὐγγαείας ἀπέχει
 τῶ Καρπάθῃ ὄρος 6. λέγας. Λευτχοῦία, κοινῶς Λευτχ
 πόλις εἰς τὸ Σεπουσιακὸν Κομητάτον. και Βάρτφελδ, ή
 Βαρτφάδ εἰς τὰ τέλη τῆς Πολωνίας. ε σμακραὺ τῆς Λευτ-
 χοῦίας κείται Κζέβεν, ή σμικροτέρα τῆ ρηθειςῶν· προς
 Νότον ὑπὸ τῆς Λευτχοῦίας, κείται Πολίχνια, Ζιφράνς,
 Ζαπολία, Ῥωσοβας, Μερὰν, Τόρνα, Δεβίν, και Βίλλ-
 λεκ. Ἐκεῖθεν προς τὴν Κασοβίαν εἰναι Καρπονία, κοι-
 νῶς Κάρπεν, ή Σέφι· μεταξὺ τῆς Κασοβίας, ή Ἀγ-
 ρείας εἰναι Ζατβαρ, και Ποτνὸκ, ή Βοτνὰκ. κάτω τῆς
 Ἄλτισολίας, κείται Σχεμνίτζ. και κατὰ τὸν Δανέβιον
 ποτ., ἐγγὺς τῶ Γραὺ ποτ. εἰναι Λένα, ή Λεβούζεν. ή
 αὐται αἱ ρηθειςαι πόλις, ή κάστρα ὑποτελῶσιν εἰς τὴν
 Χερσιακὴν ἔξουσίαν.

3. Μετὰ τὴν ἐκβολὴν ή τὸ σῶμα τῶ Γραὺ ποτ. εἰς τὸν
 Δανούβιον εἰναι Νοβίγραδον κοινῶς Νοβιγραδο, πόλις
 σμικρά, ἔχουσα Φρέμον ἐν Λόφω, και ὀλίγαν ἀπέχουσα
 τῶ Δανεβίῳ· αὐτῇ ἤλθεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆ Χερσιακῶν,
 μετὰ τὸ τὰ ἔπεισον ἐκ τῶ Οὐρανῶ κεραυνὸς, διὰ τῶ ὁποῖου
 ἀάψεν ή πυρίτις κόνις, και ἐκρήμνισε μέρος τῶ Φρεγίς.

ὄθρο ἀφ' ὧν αὐτῶν οἱ Τῦρκοι ἐρυγον ἐκείθου. Ἀγρία κοινῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ἔγερ, καὶ ὑπὸ τῷ Οὐγγρῶν Ἐρλάβ, πόλις σμιτρά, ἀλλ' ὀχυρὰ κτιθεῖσα ὑπὸ Σπφάνε τῷ πρώτῳ Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, πρὸς τὸν Ἀγρίαν ποτ., ὅστις 3. λέγας ἐκείθου πίπτει εἰς τὸν Τίβισκον, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ἐκχειρίσθη ὑπὸ τῷ Τῦρκῳ ἐν ἔτει 1596., ἀπέχει τῷ Φιλλέκῳ 5. λέγας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 6. τῷ Τοκέῳ πρὸς δυσμᾶς. εἰς τὴν Σύρροισιν τῷ Ἐνέρτῳ καὶ τῷ Τιβίσκῳ τῷ ποτ., κεῖται Ὀνοδ. ἀνωθεν τῆς Ἀγρίας εἶναι Ζσόδρε, πρὸς τὸν Βόλδαν ποτ., κάτω αὐτῆς κεῖται Ἀτשבαν, τὸ ὁποῖον κάσρον ἐρημώθη ὑπὸ τῷ Τῦρκῳ. Μεταξὺ τῷ Γραῦνα ποτ. καὶ τῆς Βεδας, εἰς τὸν Δανυβιον, εἶναι ἡ νῆσος τῷ Ἀνδρέῳ. ἀντικρὺ ταύτης εἰς τὸ ἀεισερὸν Ρεῖθρον παράκειται Οὐακία, κοινῶς Βάτζεν, καὶ Βεϊτζεν, πόλις μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Στειγονίῳ Ἀρχιεπίσ., ἀνω τῆς Βεδας πρὸς βορέαν 15. μίλια κοινὰ, καὶ 30. κάτω τῷ Στειγονίῳ πρὸς Εὐρον· αὐτὴ ἐρημώθη ὑπὸ τῷ πρὸ τῷ πρὸ ὀλίγου καιρῷ πολέμου. μετὰ τὴν Βεδαν εἶναι ἐν τῷ Δανυβίῳ ἡ νῆσος τῆς Ἀγρίας Μαργαρίτης, ἡ Ράτζσομαρκ. Ἀνωθεν ταύτης εἶναι Μάροτζ Κώμη. καὶ κάτω ταύτης, κεῖται ἡ Κολοκία, κεινῶς Κολοτζ, πρὸς τῆς Κολοσῆς Ἀνδελιάντης πρότερον λεγομένη, πόλις μεθ' ἑθρόνον Ἀρχιεπ., εἰς τὸν ὁποῖον ὑποτελευσιν 8. Ἐπίσκοποι, ἀπέχει τῷ πρῶτῳ Ἐκκλησιῶν 6. λέγας. Σολόνικον, κοινῶς Ζόλνοκ, κάσρον κείμενον πρὸς τὸν Τίβισκον ποτ. ἐκεῖ ὅπου δέχεται τὸν Ζαγύκσαν ποτ., τρέχοντα ἐκ τῷ Ἀτשבαν. κατωτέρω ὅπου ὁ Τίβισκος δέχεται τὸν Μαρισὸν ποτ., εἶναι Σεγέδιον, κοινῶς Σεγεδίν, πόλις τῷ Ἰαζύγων, ἔχουσα τὸ πάλαι πλῆθος ἀνθρώπων ἐκχειρίσθη ὑπὸ τῶν Τῦρκῳ ἐν ἔτει 1552. καὶ ἀνώτερον εἰς τὴν αὐτὴν Ὀχθίω ὅπου δέχεται τὸν Βόδροχον ποτ., ἡπὶ τὸν Βοδρόγ, κεῖται τὸ Τοκκαῦ, ἡ Τοκπέῦ, Πολίχριον ὀχυρὸν, τῷ ὁποίῳ ὁ Τόπος ἐπαινεῖται διὰ τὴν ἀφορίαν τῷ

καλλίτε οἶνε. Ἐκείθεν ἀνατολὰς εἰς τὸν Σάμον ποτ. κείται Σαμοσιβάρ· ἢ ἀπικρὺ τῆς Τρανσυλβανίας κείται Φρέγια Ζατμάρ, πρὸς τὸν Λάπον, ἢ Λάπνισον ποτ. ἔδοξίμασαν οἱ Τῦρκοι γὰ τὸ κυριεύειν αὐτὸν ἔτι 1562., ἢ 1661. ἀλλὰ ματαίως. ἢ Κάλο. μετὰ τὸν Τίβισκον ποτ. κάτω τῷ Τοκκαῦ, εἶναι Δρεβρεζίν. μετὰ τῆς Κασονίας, ἢ τῶν πηγῶν τῷ Τίβισκῳ, εἰς τὰς ὑπερείας τῷ Καρπάθῳ Ὄρῳ, εἶναι Μογκάτχ, Φρέιον δυνατώτατον, τὸ ὁποῖον μὲ τὸ ν' ἀνήκει εἰς τὰς Ραγοτζκίως κληρονομίαις, μὲ σερταφ φύλαξιν τὸ κρατεῖ ὁ Τσεκλυκόμης. προσέτι ἐκεῖ εἶναι Οὔγγβαρ, ἢ Βερσάμιν. μετὰ τῷ Σάμῳ, καὶ τῷ Χρυσῷ τῶν ποταμ. εἶναι Ζικελείδα, ὀχυρωτάτη ποτι, ἀλλ' αὐτὸν ἔτι 1664. ὑδαφίδη κατὰ τὰς σιωθήκας, ὅπου τότε ἐγίναν περὶ αὐτῶν. Ὁ Χρυσὸς ποτ. λέγεται κοινῶς Κόροσκ, ἐπὶ ποτιζέει τὸ Βαραδίν. Μετὰ τῆς Ζικελείδας καὶ τῷ Βαραδίνῳ, κείται κάσρον, Ἄγιος Ἰαβ λεγόμενον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀλίγου ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Τῦρκων. Κάτωθεν τῷ Βαραδίνῳ, εἶναι Γυελα ὅπου πρὸ ὀλίγου καιρῶν ἠλώθερώθη ὑπὸ τῶν Χεϊσιανῶν. καὶ πρὸς τὸν Τίβισκον ποτ. κείται Κζογγρόδ. ἢ ὅπου ὁ Τίβισκος δέχεται τὸν Μαρισόν, ἢ Μαρυσιον, εἶναι τὸ Γουαδιον, κοινῶς Χοναδ' ἀπικρὺ τῷ Σιγεδίνῳ, ἀπὸ τοῦ ποταμ. εἰς ὀλίγον διάστημα κείται τὸ κάσρον τῷ Ἄγιῳ Νικολαῦ ἔξουατίας τῷ Ζόλνοκ' πρὸς τὸν Μαρισόν ποτ. κείται Ἄρατ, Λίππα, ἢ Ἰσίο, καὶ τὰ πέρατα τῆς Τρανσυλβανίας, ἢ κάτω αὐτῶν, πρὸς τὸν Τέμης ποτ. ἢ Τεμισβαρία, κοινῶς Τεμισβάρ, πόλις ὀρυχαρῶς, ἢ ὀχυρὰ, ἠτις ἢ Τεμισία λέγεται, ἔχει Ἀκρόπολιν καλῶς ἐδωσαμωμένην, παρεδόθη εἰς τὰς Τῦρκους ἔτι 1552. αὕτη ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Ζυρόβαρα, ὁ δὲ Τέμης ποτ. λέγεται ἢ Τεμισίος, καὶ Τόμορ' ἀπέχει τῆς Λίππας 5. λέγας Γερμαν., ἢ 10. τῷ Βελιζάδῳ. Εἰς τὰ πέρατα τῆς Νοτίας Τρανσυλβανίας, εἶναι Σάραδ, Καρασίβεις, ἢ Ὀρσοβα ἢ Ρ'ωσιάβα κειμένη πλησίον

τῆ Δυναστεως. Ἐκ τῶν ρηθούτων ἕν ἄλλα εἶναι ὑπὸ τῆ ἐξουσίας τῶν Χεισιανῶν, ἢ ἄλλα ὑπὸ τῆ κυριότητα τῶν Τούρκων (α).

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Γ'.

Περὶ τῆς Κατωτέρας Οὐγγαρίας.

1. **Ε**ἰς τῆ κατωτέρα Οὐγγαρία τῆ ἐδώθη τῆ Δαυβίε, μὲ τὴν Πείσωνα λίμνῶν, εἰς τῆ Ῥιπτικῶν Δαυβιανῶν Χώραν, πρὸς τῆ ἄκρα τῆς μείζονος Σχῆτ νήσου, πρῶτον κάστρον εἶναι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου ἔρχεται ἐκ τῆς Ἀυσείας εἰς τῆ Οὐγγαρίαν, Ἀλπέμβουργον, κοινῶς Ἀλπεμβέργ, ἢ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων Ὀύβαρ, ὀχυρωτάτων, πλησίον τῆ Δαυβίε κείμενον, ἢ τῆς Ἀρραβῶνος ἀπέχον 6. λέγας, περιζώνεται ὑπὸ Ἑλῶδες Τόπε, ἢ ὑπὸ μεγάλων Χαυδακίων, κακπολεμήθη ἐν ἔτει 1529., ὑπὸ τῆ Σουλτῶν Σελείμα. ἐκὰν ὑπὸ τῶν Οὐγγρων ἐν ἔτει 1605. ἠλώθερωθη ὑπὸ τῶν Βορβοίε δια τῆ Καίσαρος, ἐν ἔτει 1621., εἰς αὐτὸ συχνάκις διέτριβε πρὸς ἐξεθάρωσιν Σαλομῶν ὁ Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, πλησίον αὐτῆ εἰσβάλλει ὁ Λείθας ποτ. εἰς τὴν Δαυβίον. ἐκεῖ δὲ ὅπου τὸ ρεῖθρον τῆ Δαυβίε, τὸ ὅποιον περιρρέει τῆ νήσον, δέχεται τὸν Ῥάβαν ποτ. εἶναι Ἰαυρινόν, κοινῶς Γιαυαρίν, ἢ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων Ῥάβ, πόλις σμικρὰ, ἀλλ' ὀχυρὰ, ἐν μίση τῆ ὕδατος κειμένη, ἔχουσα Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Στεργονίε Ἀρχιεπίσκ., ἐκυριώθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐν ἔτει 1598., τῆ 19. τῆ Μαρτίε, με Δαυμασίαν πόλιν, τῆ ἐλώθερωσε Ἀδόλφος ὁ Κόμης. ἢ τῆ ἐξῆς. ἀπέχει τῶν Κομαραίων 4. λέγας Γερμαν. πρὸς δυσμῆς. Κόμαρα, κοινῶς Κόμαρε ἢ Κομορα, πόλις ὀχυρωτάτη εἰς τὸ ἄκρον μέρος τῆς Σχῆτ Δαυβιανῆς νήσου, ἔχουσα

Ἀκρό-

(α) Ἡλωθερώθησαν ὅλα καὶ ὑπόκεινται ἤδη εἰς τῆ Ἀυσείαν.

Ἀκρόπολιν τείνων, Βελγίον καλεμέριω. αὐτὴ εἶπε ἢ πρωτεύουσα τῆ Κομπάτε αὐτῆς· ματαίως ἔδοκιμάθη ὑπὸ τῶν Τέρκων ἐν ἔτει 1594, ἀπέχει 2. λόγας τῷ Νοβοσελίε πρὸς Νότον, καὶ 5. Στριγονίε, μεταξὺ τῆς νη-συ, καὶ τῆ Στριγονίε, πλησίον τῆ Δανυβίε εἶναι. Δότις, παλαιὸν κάστρον, τὸ ὄπαιον, καὶ τότες καλεῖται, καὶ Ὁάπα, καὶ τὸ πάλαι Θεόδοτα, εὐδὸν Δίμης τιπὸς, εἰς τῶν ὁποίων κακῶς βυλδύεις Λυθόβικος ὁ πλδύταιος Βασί-σιλδὸς τῆς Οὐγγαείας, ἐπιῖξε πὸς ἀπεσαλμῶκος εἰς αὐ-τὸν ὑπὸ τῆ Σουλταϊμῶ. Ὁμοίως εἶναι καὶ Νισμέλ, τὸ ὀ-πῶιον καὶ Δάγγυδοφ λέγεται. Πρὸς Νότον κείται Μαρ-τινέπολις, κοινῶς Μαρτισβέργ, ἢ Μόνικε διὲ Σαὺ Μαρ-τινο, ἐκτίθη αὐτὴ ὑπὸ Σπφῶν Σαίτε τῶ α. Βασιλέως τῷ Οὐγγαείας, ἔχει Ἀκρόπολιν. Στριγόιον, κοινῶς Γραῦ, πόλις κοινῆ πρὸς τὸν Δανέβιον, ἐκεῖ ὅπου δέχε-ται τὸν Γραῦον Ποτ. ἢ Γραῦικαν, ἔχει θρόνον Ἀρχιεπισ-κόπου ἐκκευρίθη ὑπὸ τῆ Σουλταϊμῶ ἐν ἔτει 1543. τῶ ἀτλαφορ μὲ κόπον οἱ Χεστιαροὶ ἐν ἔτει 1595., ἐν ἔτει δὲ 1605. πάλιν παρεδόθη εἰς τῆς Τέρκευ, καὶ ἐν ἔ-τει 1683. πάλιν ἀφῆρθη ἐξ αὐτῶν, ἀπέχει τῆς Βύδαυ 12. λόγας, ὅσας καὶ τῆς Ἀλβης Ρεγάλης. Μεταξὺ τῶ Στριγονίε καὶ τῆς Βύδαυ, ἀώθεν τῆς Νήσυ τῶ Ἀνδρείε. κείται τὸ Βιτζεγραδ, τὸ ὅποιον καὶ Πιλίδεσβεργ ποτὲ ἐ-καλεῖται, Φρέζιον εἰς ὑψηλὸν Βυιὸν κείμενον κατὰ τὸν Δα-νέβιον ποτ.. ἢ πόλις τῷ αὐτῶ ὀνόματος, κάπωθεν αὐτοῦ κερμενὴ ἠδαφίθη, ἢ ὁποία τὸ πάλαι ἦτον λαμπρά, καὶ ὠραία, ὅπου διέτεθον συχνάκις οἱ Βασίλεις, εἰς ἐξερῆ-τωνιν. Βύδα, κατῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ὄρφον, πόλις μεγάλη, πλυσία, καὶ ὀχυρά, Μητρόπολις τῆς Οὐγγα-είας, ὅπου ἦτον, καὶ εἶναι ὁ θρόνος τῶν Βασιλέων αὐτῆς, πρὸς τὸν Δανούβιον ποτ., κερμενὴ, αὐτὴ ἐκκευρίθη ὑπὸ τῷ Σουλταϊ Σουλταϊμῶ ἐν ἔτει 1541., καὶ ἐκκευρίθη ὑπὸ τῶν Καίσαρῶν ἐν ἔτει 1686. καὶ ἐν ἔτει 1689. ἀ-
 1710.

νηγορεύθη εἰς αὐτὴν, πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας ὁ Γίος τῆς Αὐτοκράτορος Λεοπόλδου ἀπέχει τῆς Βελιγραδίου 49. μίλια Γερμ. πρὸς βορρᾶν, καὶ 54. τῆς Βισόνης πρὸς νότον. λέγεται ὑπὸ τῆς Πολ. Κέρτα, καὶ ἄλλοι λογιάζουσιν, ὅτι αὐτὴ γὰρ εἶναι τὸ Ἀκκιγκάρ, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν δεικνύονται ὕδατα θερμάτατα, εἰς τὰ ὁποῖα λέγουσι γὰρ ζῆ καὶ γάλακτος τὴν Ἰχθυῶν. Ἀστικρὺ τῆς Βυδάς κεῖται τὸ Πέσον, κοινῶς Πέες, καὶ Πέσα, πάλιν πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τῆς Δανυβίου, ἐν Ἐπιπέδῳ κειμένη, τὴν αὐτὴν τύχην λαβέσα καὶ εἰς τὴν ἀλώσιν, καὶ εἰς τὴν ἐλδοθερίαν μετὰ τῆς Μητροπόλεως, μετ' ὅλον ὅπερ αὐτὴν ἠλώθερωσαν οἱ Χριστιανοὶ μετὰ πολὺν κόπον, καὶ ἐν ἔτει 1604., ἀλλὰ μετὰ διετίας πάλιν τὴν ἀελάβον οἱ Τῦρκοι. συνέχεται αὐτῇ ἢ πόλις μετὰ τὴν Βυδάν διὰ Γεφύρας. κάτω τῆς Βυδάς εἰς διάστημα ὥρας μιᾶς, εἶναι ἡ Ράτζεμαρχ Νῆσος τοῦ Δανυβίου, ἣτις καὶ τῆς Ἁγίας Μαργαρίτης λέγεται. καὶ μετ' αὐτὴν εἶναι, εἰς τὴν Ὀχθὴν Βενδολα. καὶ κάτω τῆς Κολόκαζας, κεῖται πρὸς τὸν Δανυβίον Τόλνα, κοινῶς Τόλνα, πόλις πρωτεύουσα τῆς ἀπ' αὐτῆς καλυμένη Κομητείας. ἐκεῖθεν ἀμίγεται μετὰ τὸν Δανυβίον ὁ Οὐρπανός ποταμὸς κοινῶς λεγόμενος Σάρβιτζ. καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Κάραατος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐτελεύτησεν Λυδοβίος ὁ Βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας, ἐν ἔτει 1526. μεταξὺ τῆς τῆς ποτ. καὶ τῆς Δράυης, πρὸς τὴν ὄχθην τῆς Δανυβίου κεῖται τὸ Μοατζ, εἰς τὴν ὁποῖαν πόλιν δυσυχῶς ἐσικήθη ὁ αὐθις Βασιλεὺς Λυδοβίκος, καὶ πολλοτάτοι τῆς Οὐγγρων ἐφρονέθησαν. καὶ αὐταὶ αἱ ρηθεῖσαι πόλεις παράκεινται εἰς τὴν ἄκρην τῆς Δανυβίου.

2. Πλησίον δὲ εἰς τὴν σιῶρα τῆς Αὐστρίας, μεταξὺ τῆς Δανυβίου καὶ τῆς Δράυης τῆς ποτ., καὶ πολὺ σμακρὰ τῆς Πεισῶνος Λίμνης, ἢ ὁποῖα κοινῶς Νευσιδλέρ καλεῖται, κειμένη μεταξὺ τῆς Βισόνης καὶ τῆς Σαβαρίας, παράκεινται Ἐϊσενσάδιον, καὶ Αἰδενβουργον, ὁμοίως καὶ Σεμπρώνιον, κοινῶς Σοπρών, πόλις ὀχυρωτάτη, ἀπέχεσθαι τῆς Βισόνης

της 8. μίλια Γερμαν., ὅσα καὶ τὸ Ποσογιὺ πρὸς μισημ-
βείαι. Σύντζ, πρὸς τὴν Λίμνην τῆ αὐτῆς ὀνόματος. ἐκεί-
θεν πρὸς μισημβείαν, καὶ πορρώτερον κατὰ τὴν κάμψιν
τῆ Ῥάβου ποτ. εἶναι Κέρμεντ, καὶ Γοθαρδύπολις, ἣτοι ὁ
Ναὸς τῆ Ἁγίας Γοθάρδε, πόλις περιφημος διὰ τῆς ἐν ἔ-
τει 1664. νίκης τῶν Χεϊσιανῶν. καὶ Ἐϊσσεβουργ, τὸ ἁ-
ποῖον καὶ Οὐασβὰν λέγεται, εἰς τὸ Σωϊορον τῆς Ἀυσείας
κείμενον. κατωτέρω εἶναι Σάρμας πρὸς τὴν Ῥάβου ποτ. πε-
ραιτέρω δὲ τῆς τῆ Ποταμῆ, κεῖται Πάπα, πόλις ἔχου-
σα Φρέσιον, ἣτοι Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτην, ἐδόθη εἰς τῆς
Τύρκας μετὰ τὴν στυθῆκα, ἐν ἔτει 1597., ἀλλ' ὀλίγον ὕστε-
ρον ἠλωθερώθη ὑπὸ τῶν Χεϊσιανῶν. Παλώτα πόλις,
καὶ Οὐασεϊμιον, κοινῶς Βιανειμ, πόλις ὀχυρωτέρα τῶν
ἄνωθεν, ἔχουσα Θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ πρωτεύουσα τῆ
Κομπάτω αὐτῆς ἐν Λόφῳ κειμένη πρὸς τῆς Πηγῆς τοῦ
Σαρβίτζε ποτ., καὶ κατὰ τὴν Βορείαν πλοῦραν τῆς Βα-
λατωνίας λίμνης ἀπέχει τῆς Ἁλβης Ῥεγάλης 3. λόγας
πρὸς δυσμὰς· αὕτη ἡ πόλις ἐν ἔτει 1539. ἐκυριώθη ὑ-
πὸ τῶν Τύρκων, καὶ ἐν τῷ μετὰ ταῦτα, ποτὲ μὲν τὴν ἀ-
νελάμβανον οἱ Χεϊσιανοὶ, ποτὲ δὲ οἱ Τύρκοι. ἡ Βαλα-
τωνία λίμνη καλεῖται καὶ Ουολκεία, καὶ κοινῶς Βαλατόν.
Ἁλβα Ῥεγάλης, κοινῶς Σπιβαλβείαςεβουργ, Στόλνιβιο-
γραδ, καὶ ὑπὸ τῶν Τύρκων Σπιβελιγραδ, πόλις ποτὲ
ἐνδοξος μετὰ τὴν Σπέψιν, καὶ μετὰ τῆς Τάφης τῶν Βασιλέων,
κεῖται πρὸς τὴν Σαρβίτζε ποτ. καὶ ἀπέχει τῆς Βυδάς 45.
μίλια κοινὰ πρὸς δυσμὰς, ἐκυριώθη ὑπὸ τῆς Σουλτᾶν Σα-
λεϊμᾶν ἐν ἔτει 1543., ἢ κατ' ἄλλως ἐν ἔτει 1583., καὶ
ἐλωθερώθη ἐν ἔτει 1685. μεταξὺ ταύτης, καὶ τῆς Βυδάς
κεῖται Ζαμβέν, καὶ κατωτέρω ταύτης πρὸς τὸν αὐτὸν ποτ.
Σιμοντόρνα, ἔπα τῆς ὁποίας ἐκ ὀλίγον ἀφίσταται πρὸς
νότον Κακασαβάρ. Μεταξὺ τῆς Ἁλβης Ῥεγάλης, καὶ τῆς
Σιγέθης κεῖται Κόππανοι, κοινῶς Κόππαν, καὶ Σέγες.
πλωτάϊον εἰς τὸ Σύρμα τὸ κατὰ τὸν Δραῦσον ποτ., ὁ ἁ-
ποῖος

ποῖος ὑπὸ τῷ Πτολ. Δάρος λέγεται, καὶ κοινῶς Δραύ, πᾶς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῶν περάτων τῆς μεταξὺ τῆς Τίρολις, καὶ τῆς Καρτίας, πολλὰς ποταμοὺς ἐν αὐτῷ δεχόμενος, μετὰ τὰς ὁποίας ὁμοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸν Δανύβιον, εἶναι Σειριβαρ, ὅπερ, καὶ κάσρον τῷ Σδεῖνα λέγεται, κείμενον πρὸς τὸν Μύρον ποτ., ὁ ὁποῖος ὀλίγον κατωτέρω σμίγεται μετὰ τὸν Δραύον ποταμ., εἰς τὸν ὁποῖον προσετέθη καὶ ἄλλο Φρούριον κληθεὶς Νευσεριβαρ, τὸ ὁποῖον ἠδάφησαν οἱ Τῦρκοι ἐν ἔτει 1664. ἔξεναντίας αὐτοῦ κεῖται ἡ Κανισίκα, κοινῶς Κανίσκα, πόλις ποτὲ μὲν Ἀκρόπολιν ἰσχυρωτάτην, ἐνθὸν ἐλάωδες τόπου κειμένη, πλησίον τῶν περάτων τῆς Στιρίας, ἀπέχουσα τοῦ Σαύου ποταμ. 3. λέγας, καὶ 2. τῷ Μέρα, καὶ 12. τῆς Ἄλβης Ῥεγάλης· αὕτη ἡ πόλις ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Τῦρκων ἐν ἔτει 1600. Πρὸς τὸν Σάλαν ποταμ. κεῖται Σαλαβάρ. Κόμορα μικρότερον λεγόμενον, πρὸς διαφορὰν τοῦ ἑτέρου κάσρου τῶν Κομάρων. Κέσσελι, Πρασνικία, ἀπωτέρα τῷ αὐτῷ μεταξὺ τούτης, καὶ τῷ Σιγέτω κεῖται Βαβόνιζα. Σίγετον κοινῶς Σιγέθ, πόλις ὀχυρὰ μὲν τριπλῶν κάσρων περιεζωσμένην ὑπὸ τείχεσ, τὸ Σίχετον κατὰ τὴν Παντοικίῳ Διάλεκτον, σημαίνει Νῆσον, ὡσαύτῃ αὕτη ἡ πόλις κεῖται ἐνθὸν ἐλάωδες τόπου, λιμνάζοντος ἐν αὐτῷ τοῦ Ἄλμου ποτ. ἀπέχει τῷ Δραύου ποταμ. μίλια 10. κοινὰ πρὸς Βορίαν, καὶ 20. τῷ πρὸς τὴν Ἐκκλησιῶν πρὸς δυσμὰς, ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Τῦρκων τῆς ζ. τῷ Σεπτεμβρίῳ, ἐν ἔτει 1566., καὶ πρὸ τῆς ὑποδαρῆς ὁ Σελτὰν Σελεῖμας 3. ἡμέρας. εἰς τὸν πλησίον αὐτῆς τόπον, Τερμπέ καλούμενον, ἐπέφισαν τὰ ἐπιτόδια τῶν. λέγεται αὕτη ἡ πόλις καὶ Ζιγέριον. Ἐκ τῶν ῥηθόντων ἔν, ἄλλα εἶναι πόλεις, ἄλλα Πολίχνια, καὶ ἄλλα Φρούρια, τὰ ὁποῖα ἐκτίθησαν πρὸς βοήθειαν τῶν ἄλλων, ἐκεῖνα ὅπου ἔπονται ἀπεδῶ, ἕως τῆς Ἐσσεκιανῆς Γεφύρας, ὧδε κείνται εἰς τὸν Δραύον ποτ., οἷον αἱ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαι, κοινῶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Φινφ-
κιν.

κίρχω, πόλις με Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Στεργο-
νίυ Αρχιεπίσκ., κειμένη πρὸς τὸν Κροεϊτς ποτ. πλησίον
τῷ Δράυυ, ἔχει Ἀκρόπολιν ἰχυραῖ, ἐπάρθη ὑπὸ τῶ
Τυρκῶν ἐν ἔτει 1543., ἠλωθερῶθη ἐν ἔτει 1686. ὁμοί-
μι τὸ Σίσκλος, ἀπέχει τῷ Ταυεῖν 23. μίλια Γερμαν.
Σίσκλος, ποτὶ χνιον πλησίον τῆς ἀνωτέρας. Τάρδα Φρύ-
ειον, τὸ ὁποῖον φηκοδομήθη πρὸς φύλαξιν τῆς Γεφύρας τῷ
Εἰσικ, πρὸς τῆς ὁποίας ἐρύμει ἐν τῇ ἑ. Κεφαλαίῳ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν. Δ'.

Περὶ τῆς Κροατίας.

1. Ἡ Κροατία λέγεται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν Λιβυρρία,
ἢ ὁποία εἶναι Ἐπαρχία τῷ Βασιλεῖ τῆς Οὐγγαρίας,
ἢ ἀληθέστερον τῆς Σκλαυονίας, διαιρεῖται εἰς Κροατίαν
Ἀυστριακῶ, καὶ εἰς Κροατίαν Τυρκικῶ, μετ' ὅλον ὅπου
τὸ Βασίλειον τῆς Κροατίας ὄραπλωτο ὑπὸ τοῦ Δράυου
ποτ., μέχρι τῆς Δαλματικῆς Θαλάσσης, καὶ εἰδιαιρεῖτο εἰς
τεία μέρη, τὸ πρῶτον ἦτον ἡ Σαυία Κροατία, μεταξὺ
ἄσα τῷ Δράυυ, τῷ Σάυυ, καὶ τῷ Δανυβίῳ τῶν ποτ., ἠτις
καὶ Φραγγοχώειοι ἐκαλεῖτο, κατὰ τὸν Νικήταν, καὶ ταυῶ
λέγεται Σκλαυονία. τὸ δεύτερον ἦτον μεταξὺ τῷ Σάυυ, καὶ
τῷ Βίισα τῶν ποτ., καὶ τῷ Βεβίῳ καὶ Ἀλβίῳ τῶν Ὁρῶν,
ἔπει καὶ νῦν Κροατία λέγεται, τὸ τρίτον ἦτον μεταξὺ αὐ-
τῶν τῶν Ὁρῶν, καὶ τῷ Ἀδριατικῷ Πελάγῳ, τὸ ὁποῖον
τώρα περιλείπεται ἐν τῇ Δαλματίᾳ. Πόλις λοιπὸν τῆς
νῦν Κροατίας εἶναι, Οὐαράσδιον κοινῶς Βαρασδίν, καὶ
Βαραδί, πόλις ὄχυρά πρὸς τὸν Δραυῶν ποτ., εἰς τὸ πέ-
ρας τῆς Στιείας. Αὕτη ἡ πόλις εἶναι πειρίφημος, καὶ με-
γάλη, ἔχει τεία Προάστια ἀραιὰ τῶν ἐπιήραν οἱ Τυρ-
κοὶ ἐν ἔτει 1660. τῇ ζ'. τῷ Αὐγύστῳ. μεταξὺ τῷ Δράυυ,
καὶ τῷ Σάυυ τῶν ποτ. κείνται Κρέϋτς, καὶ Ἰαβαρίτς, Πο-
λίχρια ὄχυρά. εἰς τὸν Σάυον ποτ., ἀξέκλεινται Γραγο-
βίτς,

βίτζ, Ζαγαβεία, κοινῶς Ζαγράβ, ἢ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ἀγραμ, πόλις ὀχυρωτάτη, εἰς τὴν ἀεισερῶ Ὀχθῶν τῆ Σάου, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου, ἢ Ἀκαδημίαν, ἀπέχει τῆς Πετεινῆς 15. μίλια κοινὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 40. τῆ Καρολοσαδία, Γρανδίσκα, κοινῶς Πραδίση, πόλις ὀχυρὰ πρὸς τὸν Σάουον ποταμ., εἰς τὸ πέρασ τῆς Κροατίας, ἀπέχει τῆς Ζαγαβείας πρὸς ἀνατολὰς 8. μίλια Γερμαν. ἐλέγετο ὑπὸ τῶν Παλαιῶν Σερβίτιον, πέραν τῆ Σάου πρὸς τὸν Κόλαπιν ποτ. κεῖται Πετειὰ πόλις. ἢ Συσκία, κοινῶς Σίαςικ, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ποτὲ τὴν ἔλαβον οἱ Τερκοὶ τῷ 1493. ἢ δὲ Σεγίση, τὴν ὁποίαν ὁ Στράβων Σεγεσικὴ καλεῖ, ὀλοπλῶς ἠδαφισμένη κεῖται πρὸς τὴν Σεγεσικὴν Νῆσον, τὴν ὁποίαν ὀλοπλεῖ ὁ Σάουος ποτ. Καρολόπολις, κοινῶς Κάρλοσαδτ, πόλις ὀχυρὰ, ἢ πρωτεύουσα τῆς Ἀυστριακῆς Κροατίας, καθὼς ἢ Ουκίτζα, κοινῶς Βεϊτζ ἢ Βιχάντ. πόλις ὀχυρωτάτη, πλησίον τῆς σμικρᾶς Λίμνης, τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ὁ Ουάνας ποτ. εἶναι ἢ πρωτεύουσα τῆς Κροατίας τῆς ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν Τερκων. Κωσανοβίτζα, ἢ Δέβιτζα, κείμεναι πρὸς τὸν αὐτὸν ποτ. Βεδχιν ἢ Βόσιπ, πόρρω τῆς Πετεινῆς σὺ μίλιον Γερμαν. Στειδῶν κοινῶς Σδριν, ὑπὸ τῆ ὁποίᾳ ἐκλήθησαν οἱ Κόμντες, τῆς ὁποίᾳ οἱ Τερκοὶ Σεδείνογλ καλεῖσι. Ἐκ τῶν ρηθέντων ἄλλα εἶναι πόλεις, ἄλλα κάστρα, καὶ ἄλλα Φρέσια, τινὰ μὲν ὑπὸ τῆς Τερκικῆς, τὰ δ' ἄλλα τῶν Χριστιανῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Σκλαυονίας.

1. **Μ**Ετὰ τὴν Κροατίαν ἔπιται ἡ Σκλαυονία, ἡ ὁποία τὸ πάλαι περικεῖχε τὴν Δαλματίαν, τὴν Κροατίαν, τὴν Βόσναν, ἢ τὴν ἰδίως Σκλαυονίαν, παντὶ ὅμως ἐσυστάθησαν οἱ ὄροι αὐτῆς, ἢ μόνον τὴν ἰδίως Σκλαυονίαν πε-
εί-

εἶχει, ἢ ὁποῖα εἶναι μέρος τῆ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας πρὸς μεσημβρίαν, μεταξὺ τῆ Δράου, καὶ τοῦ Σάου ποτ. ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς ἐκτεινομένη, ὅπου τὸ πάλαι ἦτον ἡ Σαυία Παννονία. εἰς αὐτὴν ἐκατοίκησαν πρῶτα οἱ Παννονιοί, εἶτα οἱ Γότθοι, μετὰ τούτους οἱ Σκλαυοί, ἔθνος τῆς Σκανδίας, ἀπικρὺ τῆς Κιμβελικῆς Δατίας οἰκῶντες, οἱ ὅποιοι γεγονότες Χετσιανοὶ ἐδαμάζοντο ὑπὸ τῶν Νορβηγῶν ὡς δούλοι. ὅθω φυγόντες ἐκεῖθεν ἐκατοίκησαν πρὸς τὴν Μαιώτιδα λίμνην, εἶτα πρὸς τὸν Δανέβιον ποτ., καὶ πλεοναῖον ἐπαύθη, ὀνομάσαντες ταύτην τὴν Χώραν Σκλαυονίαν ὑπὸ τῷ ὀνόματι αὐτῶν. τούτους ὑπερῶν ὑπέταξαν οἱ Οὐγγροί. καὶ πλεοναῖον οἱ Τῦρκοι. Διαμερεῖται αὐτὴ ἡ Σκλαυονία διχῶς, εἰς Ἐνδοπέραν, καὶ Ἐξωπέραν, ἢ Ἐνδοπέρα εἶναι ὑπὸ τὴν Ἀυστριακὴν ἐξουσίαν ἢ Ἐξωπέρα, ἢ ὁποῖα εἶναι καὶ Μείζων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Τῦρκων, μετ' ὅλον ὅπου πολλαὶ πόλεις αὐτῆς ἐλάβθησαν ὡς τῶν Χετσιανῶν.

2. Τῆς Ἐνδοπέρης, εἶναι πρωτεύουσα πόλις, Προδανιτζ, ἢ καὶ Κοπρανιτζ, ὄχυρά μετ' Ὀρμειον, πλησίον τῆ Δράου ποτ. κειμένη, εἰς τὸ πέρας τῆς Σκλαυονίας, ἐλάβθη ἔτι αὐτῇ ἐν τῷ 1684. Βερβίς, κοινῶς Βερζέγχε, κάστρον 2. λέγας πόρρω τῆ Δράου ποτ. ἀπέχον. Πάσεγα, πόλις πρὸς τὸν Ὀρμειον ποτ., ἣτις καὶ Πικεστινὴ ἐλέγετο, ἀπέχει 8. μίλια κοινὰ τῆ Σάου ποτ. πρὸς βορέαν, καὶ 30. τῆς Γραδισκίας πρὸς ἀνατολᾶς. καὶ ἀπὸ αὐτῆς κείνται Σαλαδινακ, Βακόκτζα, Σοπρανιτζα, Πετροβίνα, Σοππλέχα, καὶ ἄλλαι. πρὸς τὸν Σάου ποτ. ὡς ἀκείνται, Κοβαζ, Νοβιγραδ, Ἄρβυ, καὶ τὰ λοιπὰ. κατὰ τὸν Δανέβιον εἶναι Χώρα ταύτης Ἀναπλική, Ρασκία λεγομένη ὑπὸ τῆ Ῥάσια ποτ. τῆ δὲ αὐτῆς διερχομένη, καὶ εἰςβάλλοντος εἰς τὸν Μείζονα Μοραύαν, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ῥασκίαν κείνται Γάρρα πρὸς τὸν Βίκτζι ποτ., ὁ ὁποῖος ὀλίγον κατωτέρω ὑποτελεῖ γῆσον πρὸς τὸν Σάου ποτ., Μετίβας λεγο-

λεγομένη. Σύρμιον, κοιτώνς Ζρεΐμ ὑπὸ τῶν Οὐγγρων, ἢ Σιρμίμ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, πόλις τὸ πάλαι ἐξαιρετικῶς, (πρωτεύουσα τῆ Ἰλλυρικῆ εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ῥωμαίων) μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, παντὶ δὲ οἶον Κώμη, κειμένη πλησίον τῆ Βαδουωτίου ποταμ., ἢ τῆ Βοσκεΐθι, ὅς τις 5. μίλια κοινὰ κάτω, πίπτει εἰς τὸν Σάυον ὑπὸ τῆ Ὑπάρειαν τῆ Ἀρπατάρη Ὀρις· ἀπέχει τῆς Βεδαῆς 22. λέγας· εἰς αὐτῷ ἐσωμαθροΐθι ἢ Σιῶδος κατὰ τῆ Ἀρεΐν, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κωνσταντίνου. Κέλπε, κειμένη πρὸς τὸν Σάυον ποτ. πρὸς τὸν Δανάβιον ἀνωθεν τῆς Συρροΐας τῆ Σάυι, κείται Πετροβαρδίν, ἢ Καρλοβίτζα (α). πλησίον τῆ Δράυι εἶναι Ουάλπο, Φρέμιον Τυρκικόν, πρὸς τὸν ποτ. τῆ αὐτῆ ὀνόματος. ὁμοίως ἢ Βαλκοβάρ. ἢ πρὸς τούτοις, ἢ ἐκεῖνη ἢ διάσημος πόλις διὰ τῆς μακροτάτης Γεφύρας, ἢ Ἐασεκ, ἢ ὁποῖα τὸ πάλαι Μερσα, ἢ Μερσία ἐλέγετο, κειμένη πρὸς τὸν Δράυον ποτ., ἔχουσα ἑσθρον Ἐπισκόπου, ἢ ἀπέχευσα τῶν πέντε Ἐκκλησιῶν, 7. χεθὸν λέγας ἢ 18. τῆς Βεδαῆς. Ὁ Σουλταν Σουλείμαν, ὅταν ἀπεφάσισε νὰ καταπολεμήσῃ, ἢ νὰ κυριεύσῃ τὸ Σίγστον ἐν ἔτει 1566. ἐπρόσαξε νὰ κατασκευάσωσι μίαν Γέφυραν, ἐπάνω τῆ Δράυι ποτ. πλησίον τῆς Ἐασεκ Πόλεως, εἰς τὰ ἑνὰ τοῦ ποταμ. ἐπάνω τῆ Ἐλώδης Τόπου, τῷ ὀποῖαν ἢ ἐκατασκευάσαν, ἔσαν κατὰ τὸ μήκος 8565. Βημά.

(α) Πετροβαρδίν, πόλις κειμένη πλησίον τῆ Δανάβιου μεθ' ἑσθρον ὀχυρὸν ὅπου ὁ ἀριζκ. Εὐγενίος περὶ τὸ 1716 ἔλαβε μεγάλας νίκας κατὰ τῶν Τυρκῶν. Καρλοβίτζ, πόλις κειμένη πρὸς τὴν βορρην τῆ Ζίμωνος, πόλις διάσημος διὰ τῆ ἐκεί γιγνησάν ἀνακωχλῶ ἑθ' ἀρμάτων περὶ τὸ 1699, μεταξὺ Ἀυστρίας, Βενετίας, Πολωνίας, ἢ Τυρκίας, ὅτις διήρκεσεν 25. χρόνος. Ζιμλίον ἢ Ζιμονας, κατ' ἀρχαίαν ἑσθρον, ἢ παντὶ πόλις, κειμένη παρὰ τῆς ὀχθῆς τῆ Δανάβιου ἢ Σάυι τῶν ποταμῶν ὅπου ἔ ὁ Σάυις ἀσβάλλει εἰς τὸν Δανάβιον, ἀπέχοντι τῆ Βελιγραδίου, εἰς τῆ ὀποῖαν εἶναι τὸ Καθαρῶσιον (Λαζαρίων), ἢ ἡ διακομιδὴ ἑθ' ἑμπειρικῶν οὐραγματῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ Τυρκίαν.

μάτων, ἢ κατὰ τὸ πλάτος 17. εἰς τῆς ὁποίας τὴν καταπο-
κλίω ἐκοπίασαν 25000. Ἄνθρωποι, ἡμέρας 18. εἰς τὰς
ὁποίας τὴν ἐπελείωσαν, ἢ διὰ ταύτης ἐπέραςε τὸ Στρα-
τόμακ. ἔκαυσε ταύτῃ τὴν Γέφυραν ὁ Κόντε Νικολός
Σερβί, ἐν ἔτει 1664, ὁμοίως ἐκάη ἢ ἐν ἔτει 1685.,
ἀλλὰ πάλιν ἀνωκοδομηθῆ, ἢ τὰ ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν. 5.

Περὶ τῆς Βόσνας.

1. Ἡ Βόσνα, ἥτις ἢ Βοσινὴ λέγεται, ἢ Πόδινη πα-
ρὰ τῆ Χαλκοκονδύλη ἐκλήθη ἀπὸ τῆ Βοσινῆ ποτ., ἥτοι
τῆ Βόσνα, ὅς τις διχοτομεῖ αὐτὴν, ἢ πελώριον χυ-
τεται εἰς τὸν Σάουον ποτ., ἀπὸ τῆς Σκλαυονικῆς Ἄσχυ
πόλεως. μέρος ἦτον αὐτὴ τὸ πάλαι τῆ Δυτικῆ Ἰλλυρικῆ,
ἥτοι τῆς Παιονίας, ἢ ἕσπερον τῆς Σερβίας, ἢ περατοῦται
ὑπὸ τῆ βορείως ὑπὸ τῆς Σκλαυονίας, ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς
Κροατίας, ὑπὸ μισημβρίας ὑπὸ τῆς Δαλματίας, ἢ ἀπὸ
ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς ἰδίας Σερβίας. Πρῶτον ἄρισαν αὐτὴν
οἱ Γότθοι, εἶτα οἱ Σκλαῦοι, μετὰ τῆς οἱ Οὐγγροι, τῆς
ὁποίας ὁ Ἡγεμὼν πρῶτον ἐκαλεῖτο Πείγκιϛ, εἶτα καὶ
Βασιλεὺς ἀνῆγορέθη. πελώριον ἦλθε ὑπὸ τῆς ἐξουσίας
τῶν Τέρκων. Αὐτὴ τὸ πάλαι ἐδιαιρεῖτο διὰ τῆ Βόσνα ποτ.
εἰς Ἀνωτέραν, ἢ ὁποία εἶναι νοτιὰ, ἢ ἐκαλεῖτο Δου-
κάτον ἢ Κατωτέραν, ἢ ὁποία εἶναι βορεία, καὶ ἐλέγετο
Βασίλειον.

2. Μητρόπολις τῆς Βόσνας εἶναι ἡ Γαϊτία, ἥτις καὶ
Ἰατία λέγεται ἢ κοινῶς Ἰαύκτζ, ἢ Ἰαύκτζα, κειμένη
πρὸς τὸν Πλέσαν ποτ. μετὰ κάσρον ὀχυρώτατον, πρὸς τὰ
πέρατα τῆς Κροατίας, ἀπέχει τῆς Βαριαλέκας πρὸς δυσ-
μας 7. λέγας, ὅσας καὶ τῆς Οὐίτζας πρὸς ἀνατολὰς.
Βαριαλέκα, κοινῶς Βαριαλέκ, πόλις πρωτεύουσα παντὶ
τῆς Βόσνας, πλησίον τῆς λίμνης τῆ αὐτῆ ὀνόματος, καὶ

τῶ Κετινῆ ἤτοι κοινῶς Βέρβας ποτ., ἔσμακράν τῶν Ὀρῶν, καὶ τῶν περάτων τῆς Δαλματίας, εἰς αὐτῶν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Πασίας τῶν Τέρκων· τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ γὰρ εἶναι ἡ Βλαύωνα τῶν Παλαιῶν, παρὰ ταύτας εἶναι καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Μεδίζερα, καὶ Σαράϊ. Τίνα, πόλις πρὸς τὸν Τίτιον ποταμ., τὸν κοινῶς Κέρκα, εἰς τὰ τέλη τῆς Δαλματίας, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου. Δέγμα μὲ θρόνον Ἐπισκόπου τὸ πάλαι, εἰς τὸ σύνορον τῆς Δαλματίας χειμῶν, ταυτὴ εἶναι ἔρημος. ὁμοίως τὸ πάλαι διάσημος ἦτον καὶ ἡ Βαρβοσανία, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου· καὶ ἄλλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Ζ΄.

Περὶ τῆς Δαλματίας.

1. **Ἡ** Δαλματία λέγεται κοινῶς Σκλαυονία, καὶ εἶναι ὅλον ἐκεῖνο τὸ Σύρμα, τὸ ὁποῖον φερέχεται μεταξὺ τῆς Κροατίας, τῆς Βόσνας, τῆς Σερβίας ὑπὸ τῆ Βορείας, καὶ τῆ Ἀδριατικῆς Κόλπης ἀπὸ μεσημβρείας, ἐκτεινομένη ὑπὸ τῆς Ἰσθμίας, μέχρι τῆς Ἀλβανίας, ἢ Μακεδονίας, ἢ ὁποῖα Δαλματία φερέχεται τῶν παλαιῶν Λιβερνίων, καὶ πολλὰς νήσους, αἱ ὁποῖαι μὲ μέρη τινὰ παραθαλάσσια τῆς Σπρσίας, ὑπόκεινται εἰς τῶν Ἀριστοκρατίαν ἢ Ἐπιτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῆς εἰς τῶν Ἐξουσίαν τῶν Τέρκων, καὶ μικρὸν μέρος αὐτῆς εἰς τῶν Ραγυσιακῶν Δεσποτείαν. αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Ἰλλυρικόν, ὅπερ καὶ Ἰλλυρεῖς. Ἰλλυρεῖς, ἐλέγετο, τῶν ὀνομασίαν λαβῆσα ὑπὸ ἢ Ἰλλυρίων, ἢ τῶν Ἰλλυρίων, ἐπι δὲ ὑπὸ Ἰλλυρῶν τῶν Τίου τῶν Ἡρακλέους, καὶ τῆς Μελίτις. καὶ ἐδιαίρειται εἰς δύο μέρη, εἰς τῶν Λιβερνίων, (ὑπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάδῃ καὶ ὁ Λιβερνικός Κόλπος, ὅς τις καὶ Φλαβατικός λέγεται, καὶ Πολανικός, καὶ κοινῶς Καρνέρο, ἢ τῶν Σαρκοφάγος, καὶ Κόλπος τῶν Φιόμε) καὶ εἰς τὴν Δαλματίαν. πόσων ἐσάδη ὀνομασῶν ἔπι κακία τὸ ἔθνος ἢ Ἰλλυρίων, εἶναι φανερόν.

τοῖς Συγγραφεῦσι, φησὶν κατεδάμνασαν τὴν Λιβουρρίαν οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν ἔτει ἀφ' ἧς ἐκτίθη ἡ Ῥώμη. 525. εἶπε Αὐγυστος ὁ Αὐτοκράτωρ καπετρόπως τὴν Δαλματίαν, ἢ ὅποια ὑπετελεί ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκῆν Αὐτοκρατείαν, ἕως ὅπῃ τὴν ἐκυριόσωσιν οἱ Γότθοι, μετὰ τῆς οἱ Σκλαυοὶ οἱ ἐλθόντες ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης, εἶπε οἱ Οὐγγροι, καὶ πελοταῖον οἱ Τεκοί. Ο' τόπος λοιπὸν, ὅπῃ εἶναι ἀπὸ τῆς Ἰσθμίας μέχρι τῆς Τιτίας ποτ., ἢτοι τῆς Κέρκα, ὅς τις εἶναι τὸ πέρασ τῆς Λιβερρίας, μετ' ὅλον ὅπῃ καθολικώτερον ὀνομάζεται Δαλματία, διαφέρει ὅμως τῆς ἰδίως Δαλματίας, ὡσαύτ' ὅπῃ ὑπὸς διαιρεῖται εἰς τὴν Παθαλασσίαν Κροατίαν, εἰς τὴν Μορλακίαν, καὶ εἰς τὸ Κομπάτων τῆς Ἰάκερα πόλεως. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Ταύτης τῆς Κροατίας φησὶν πόλις εἶναι ἡ Σενία, κοινῶς Σέγνια, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμαν. Ζέγγ, κειμένη εἰς τὴν ἄκρην τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους, ἔχουσα Ἀκρόπολιν ἰχυρατὴν, ἐπὶ ἀποτύμῃ Πέτρας, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σπαλάτιν Ἀρχιεπίσκοπον, πεθεῖ ὑπὸ τὴν Ἀουστριακὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπέχει τῆς Ἀρνώνης πρὸς βορρῆαν 35. μίλια κοινὰ, καὶ 50. τῆς Ἐκβολῶν τῆς Ἀρσίου ποτ. τῆς Μορλακίας. δευτὴ εἶναι καμία πόλις περὶφημος, ἀλλ' οἱ Μορλάκοι κατοικῶσι μέχρι τῆς Βεβίων Ὀρῶν, πρότερον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Τυρκῶν, παρὼν ὑπὸ τὴν ὑποταγὴν τῆς Ἑνεῆς. Ταρσατικὴ, κοινῶς Τερσακίτζ, κάστρον τῆς Λιβερρίας ἐν Δόφῳ κείμενον πλησίον τῆς ποτ. Φίμης Καρνέρο, 4. μίλια ἀπέχον τῆς Οὐίτοπόλεως πρὸς βορρῆαν, ὅσα καὶ τῆς Καρναίης Κόλπου, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης. φησὶν πόλις τῆς Ἰαδέρια Κομπάτις εἶναι, αὐτὴ ἡ Ἰαδέρια, κοινῶς Τζάρα, πόλις ὀχυρωτάτη, καὶ πλουσία, κύκλωσεν ὑπὸ τῆς Θαλάσσης περιέζωσμένη, ἔχουσα Καστέλλι δυνατώτατον, εἰς τὸν ὅποιον κάθεται ὁ Βένετος Ἡγεμὼν τῆς Δαλματίας, ἔχει καὶ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχει τῆς Πόλεως σχεδὸν 200. μίλια, καὶ 40.

τῷ Σαβονίῳ πρὸς δυσμὰς. Παλαιὰ Τζάρα εἶναι τανυῶ Φρέιον πρὸς ἀνατολὰς κείμενον, καὶ ἀπέχον τῆς Μητροπόλεως σχεδὸν 10. μίλια. Αἰώνα, πόλις ὀχυρωτάτη, φεμιζωσμένη κατὰ τὸ μείζον μέρος ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ἀπέχουσα τῆς Ἰάδερα πρὸς βορῆαν 10. μίλια καὶ 35. τῆς Σουίας. Νέδιον, κοινῶς Ναδὶν, κάσρον μικρὸν, ἐν Λόφῳ κείμενον, πλησίον τῆς ὀμωνύμου Λίμνης, καὶ ἀπέχον τῆς Ἰάδερα 18. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 9. τῆς παραθαλασσίας Ἐκρας.

3. Ἡ ἰδίως Δαλματία εἶναι ἐκείνη ἡ Χώρα, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ Τιτίῳ ποταμῷ, ἤτοι τῷ Κέρκα, μέχρι τῆς Ἀλβανίας. ταύτης πόλεις εἶναι Σιβενικὸν, κοινῶς Σεβνίκο, πόλις φθαθαλασσία ὀχυρωτάτη, πλησίον τῆς Ἐκβολῶν τῷ Τιτίῳ, ἔχουσα Κάσρον ἐν κατωφερῇ τόπῳ, λεγόμενον Φρέιον τῷ Ἁγίῳ Νικολάῳ, μετ' Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτῳ, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου· ἀπέχει τῷ Τραγουεῖ 25. μίλια, καὶ 4. τῷ αὐτῆς κάστρῳ, τελεῖ ὑπὸ τῷ Ἀρισκρατίῳ τῷ Ἐρετῶν. δεῦρ' εἶναι τὸ Σικεν, αὐτὸ τὸ Σεβενικὸν, ὡς τινες οἴονται, τὸ ὁποῖον ἦταν πόλις φθαθαλασσία, μεταξὺ τῷ Τραγουεῖ, καὶ τῷ Σαλωνῶν, καὶ τανυῶ, Ἐρίπειον, Σπυδιῷ κοινῶς λεγόμενον. Τραγουεῖον, κοινῶς Τράε, πόλις φθαθαλασσία κειμένη εἰς νῆσον, ἢ εἰς Σκόπελον τῷ αὐτῷ ὀνόματι, καὶ σωεχομένη μετ' αὐτῷ Σπερεῶν διὰ Γεφύρας· ὁμοίως συνέχεται διὰ Γεφύρας καὶ μετ' αὐτῷ Ββαν νῆσον, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Σπαλάτε Ἀρχιεπίσκοπῳ, αὐτῷ τῷ πόλιν ἔλαβον οἱ Βερέτσι, ὅμως μετ' αὐτῷ Ἐπίδουρον, καὶ Χιον ἐν ἔτει 1169., ἀπέχει τῆς Ἰάδερα 70. μίλια. Σαλωνῶν κοινῶς Σαλώνα, πόλις ποτὲ φθαθαλασσία, τανυῶ κρημισμένη, ἥτις καὶ Μαρτία Ἰελία ἐκαλεῖτο, ἔχουσα καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Παλάτιον ἐγγυὲς τῷ Διοκλητιανῷ. πλησίον ταύτης ἠγέρθη κάσρον Σαλώνα λεγόμενον, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῷ Σάλωνος ποταμῷ, ἀπέχει τῷ Σπαλάτε τῆς πόλεως πρὸς βορῆαν 5. μίλια.

Σπάλατον, κοινῶς Σπάλατρο, πόλις ὄχυρά, καὶ Πυλάτιον, τὸ πάλαι τῷ Διοκλητιανῷ, ἔχουσα θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ λιμένα χωρητικὸν καὶ ἀσφαλῆ· τελεῖ ὑπὸ τῷ Ἀεισοκρατίῳ ἢ Ἐνεπῶν· ἀπέχει τῷ Τραγυεῖσι πρὸς ἀνατολὰς 8. μίλια, καὶ 30. τῷ Σεβουίῃσι πρὸς Εὐρον. Πεζάντιον, κοινῶς Ἀλμιάσα, πόλις εἰς τὴν ᾠθεῖα θαλασσίῳ Ἄκραν, ἀπὸ τῆς Βρατίας νῆσον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 5. μίλια, καὶ 20. ἢ Σαλωνῶν· Κλίσα, Φρέλιον λίαν ὄχυρον, ἐν ὄρει κείμενον, τὸ ὁποῖον πρότερον Ἀνδέτερον ἐκαλεῖτο, εἶπε Κλύσα, καὶ Κλεισέρα ὑπὸ Κωνσταντῖνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἀπέχει τῷ Σπαλάτι 10. μίλια πρὸς βορῆαν ὅσα καὶ τῆς Ἄκρας τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης. πρότερον ἦτον ὑπὸ τῷ ἔξουσίῳ ἢ Τέρκων. ἐν ἔτει 1648. κατεπολεμήθη ὑπὸ ἢ Ἐνεπῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐδόθη μὲν τῷ Περιοχῷ τε, εἰς τὴν μετὰ τῷ τῆς Κρήτης ἀλωσιν γενομένην συμβίβασιν. Πρὸς τὸν ἄλλον Κόλπον, εἰς τὸν ὁποῖον πίπτει ὁ Νάρων ποταμ. κοινῶς Ναρύντα, ὑπὸ τῷ ἁποίῃ παρονομάζεται καὶ ὁ Κόλπος, κεῖται ἡ Νάρων πόλις, κοινῶς Ναρύντζα, μεγάλη ποτὴ, καὶ εὐδοξος, ἐκ τῆς ὁποίας δόξης ἐξέπεσον, ὅταν οἱ Βούρτοι τὴν ἔξουσίαν, ἐν ἔτει 987, καὶ ἀλωθεῖσα ὑπὸ ἢ Τέρκων, πάλιν ἠλωθερώθη ὑπὸ ἢ Οὐρεπῶν, ὅμει μὲν τὸ Κασέλι Σινῶ, εἰς τὰς πρὸ ὀλίγων γεγονότας Πολέμους· ἀπέχει ἡ πόλις αὕτη τῷ Ἐπιδαύρῃ πρὸς βορῆαν 35. μίλια· ἡ Περιοχὴ ταύτης πρότερον ἐκαλεῖτο Χουλμία, τανυῶ δὲ Ἐρτζεγοβίνα, μέρος ἔσται τῆς Σερβίας.

4. Ἔπεται μετὰ ταῦτα νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς Ρωμανικῆς Περιοχῆς, ἡ ὁποία κοινῶς καλεῖται Στάτο δι' Ἐργάζι, καὶ αὕτη εἶναι μέρος τῆς Δαλματίας. εἰς τὴν ᾠθεῖα θαλασσίῳ Ἄκραν τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, ὑπὸ τῷ διαυθεύτῳ πρῶτον ἢ Τέρκων, τανυῶ δὲ τῷ Αυτοκράτορος ὡς Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἔξουσίαν

(α). τὸ Μῆκος ταύτης ἐκτείνεται εἰς διάστημα Μιλίων 600 τὸ δὲ πλάτος μόλις μιλίων 15. Μητρόπολις ταύτης εἶναι τὸ 'Ραγῆζι, καὶ ὑπὸ τῆς Σλαύων Δεσποτικῆς, πόλις ἐλδιθέρα, μετ' ἑσθρονον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Ἐμπόριον ὠφέλιμον, ἔχει Ἀκρόπολιν ὄχυρα, καὶ λιμένα εἰς τὴν ἄκραν ὠκεθθαλασσίαν. πόρρω ταύτης 6. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, φαίνονται τὰ Λείψανα τῆς Ἐπιδαύρου, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται 'Ραγῆζι Βένιο. ἀφ' ἧς λοιπὸν ἠδαρίθη αὕτη ἡ Ἐπίδαυρος, οἱ Κάτοικοι ταύτης, ἔκτισαν τὸ 'Ραγῆσιον ἐπὶ ὀποτόμαυ ὠκεθθαλασσίας Πέτρας, Λαυ καλυμμένης, καὶ διατέτο κατ' ἀρχὰς αὐτῆς Λαύσιον ἐκλήθη κατὰ τὸν Κωνσταντῖνον Πορφυρογέννητον. Ἄυτη ἡ πόλις ὄλην σχεδὸν ἐκ θεμελίων ἐταράχθη, καὶ ἐρήμωσεν, ἐν ἔτει 1667., τῇ 6. τῆς Ἀπριλλίως, καθ' ἣν ἡμέραν τὸ μείζον μέρος τῆς πόλεως ἔπεσεν ὑπὸ τῆς τρομερῶν Σεισμῶν τῆς Γῆς. ἀπέχει τῆς Τζάρας πρὸς ἀνατολὰς 200. μίλια, 50. τῆς Ναρσούτζας πρὸς νότον, 450. τῆς Οὐρετίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 700. σχεδὸν τῆς Βυζαντίως πρὸς δυσμὰς· ὑπόκεινται εἰς αὐτῷ τῷ κοινοτήτι τῆς 'Ραγῆσιανῶν, Σταγνον, κοινῶς Σπέγγο, πόλις σμικρὰ, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέρος τῆς Χερσονήσου Ἰλλίδος, ἔχουσα λιμένα εἰς τὴν ἄκραν τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, ἀπέχει τῆς 'Ραγῆσις 19. μίλια πρὸς βορῆαν. καὶ ἡ Χερσονήσος Ἰλλίς, κοινῶς λεγομένη Σαβιοντζέλλο, τῆς ὁποίας ἡ ὠκεθμετρος εἶναι μιλίων 30., καὶ ἐκτείνεται ἀπ' ἀναπλῶν ἐπὶ δυσμὰς, μεταξύ τῆς Φαείας Νύσου πρὸς Βορῆν, τῆς Μελίτης πρὸς νότον, καὶ τῆς Μελαίνης Καρυάρας πρὸς δυσμὰς. ἀκόμη εἰς αὐτῷ ὑποτελεῖσι καὶ ἡ Μελίτη νῆσος (ὅπερ ἐναυάγησεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος). καὶ ὁ ἐχάριτος λιμὴν τῆς Ἁγίας Σταυρῆ, κοινῶς Πόρτο δι' Σαν Κρόζε. καὶ τὰ ἑξῆς.

5. Εἰς

(α) Ἡ 'Ραγῆζα πρὸ 1806. ὑπέπεσεν ὑπὸ τὴν ζήσιν τῆς Γαλλίας καθὼς καὶ ἡ Βενετικὴ Δαλματία ἠνάθη μὲν τὸ βασιλεῖον τῆς Ἰταλίας.

5. Εἰς δὲ τὸν Ῥιζωνικὸν Κόλπον, ὁ ὁποῖος κοινῶς καλεῖται Κόλφος δι' Κάρταρο, κεῖνται Κάδαρον, ὅπερ καὶ Κάρταρα λέγεται, καὶ κοινῶς Κάρταρο, πόλις ὄχυραπέτη, καὶ ᾠθεῖα θαλασσίᾳ, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαγούσις Ἀρχιεπὶ καὶ Ἀκρόπολιν, ἥτοι Φρούριον ἐν Λόφῳ κείμενον, πλεῖ ἄυτη ἡ πόλις ὑπὸ τῷ Δεσποτεῖᾳ τῆς Ἑνετῶν. Βατῆα, ἡ ὁποία ὑπὸ τῷ Πτολεμαίῳ Βυβῆα λέγεται, καὶ ὑπὸ τῷ Στεφάνῳ Βεδῶν, καὶ κοινῶς Βεδᾶ, πόλις σμικρὰ ἀλλ' ὄχυρα, εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Δαλματίας κειμένη ᾠθεῖα θαλασσίᾳ, μεταξὺ τῷ Ἀσκειβίου, καὶ τῷ Ὀλκινίῳ τῶν πόλεων, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀντιβάρῳ Ἀρχιεπ. ἀπέχει τῷ Ἀντιβάρῳ 10. μίλια, πλεῖ ὑπὸ τῷ ἔξουσίᾳ τῆς Ἑνετῶν, αὐτὴ σχεδὸν ὅλη ἐκρημνίθη ἐν ἔτει 1667. ὑπὸ τῶν Σεισμῶν τῆς Γῆς. καὶ Πασροβέκιο εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἀλβανίας. καὶ μέχει τέτε δεῖξασιν οἱ Βοῖετοι.

6. Τὸ δὲ Μείζον μέρος τῆς Δαλματίας ὑποτελεῖ ὑπὸ τῷ ἔξουσίᾳ τῶν Τέρκων, τῶ ὁποῖοις αἱ πόλεις, ὅσαι εἶναι κατὰ τὸ Μεσόγειον αὐτῶ, ὀλίγον εἶναι γνωσάι, ἐκ τῶν Γεωγραφικῶν Πινάκων. ἀκούονται ὁμῶς πλέον τῶν ἄλλων αὐτῶ. ἀνωθεν τῷ Σεβρσίῳ δεῖσκονται Σαῦ, ἡ Σίγγ. περὶ τῶ ὁποῖοις εἶρηται καὶ ἀνωτέρω. Λίκκα, κοινῶς Γλίμ. Τεβελιον, καὶ Τεβενιον, κοινῶς Τρεβίγνα, πόλις σμικρὰ, ἡ ὁποία ἀνωτον ὑπετέλει εἰς τὸ Ῥαγούσιον. ἀπέχει τῷ Ῥαγούσι 16. μίλια πρὸς ἀνατολάς, αὐτὴ ἔχει καὶ θρόνον Ἐπισκόπου. Δεβάρης, Ἀλίκο, Οὐραά, Ἰμόσκι, καὶ ἄλλαι. ὁμοίως ἀκόμη καὶ Ἐρτζεγοβίνα εἰς τῷ ὁποῖᾳ εἶναι ὁ θρόνος τῷ Πασιά. Πάλιν ᾠθεῖα θαλασσίᾳ πόλεις αὐτῆς, ὑπὸ τῷ ἔξουσίᾳ τῶν Τέρκων ἦσαν Σκαρδάνα, πόλις ἀρχαία, τῆς ὁποῖᾳς τὰ ἴχνη φαίνονται πλησίον σμικρᾶς λίμνης, Πρόχλιασ καλυμμένης. καὶ πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῷ Τιτίου ποταμ., ᾠθεῖα καίεται εἰς αὐτῷ Φρούριον σμικρὸν, ἐν Λόφῳ κείμενον, ἀπέχουσα τῷ Σεβρσίῳ

9. μίλια πρὸς βορρῆα. τὸ Φρέιον ταύτης ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Ἑνεπῶν ἐν ἔτει 1570., καὶ ἐκρημνίσθη, ὡς καὶ ἐκ δούτερον ἐν ὑστέροις. Μέρκα, κοινῶς Μακάρσκα, πόλις τὸ πάλαι μεταξὺ τῆ Παλάτι, καὶ τῆς Νάρωνος κειμένη, μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου, καὶ ἀντιπρὸς τῆς Βρατίας. Ρίζιον, καὶ Ρίσιον ὑπὸ τῆ Πτολεμ. κοινῶς Ρίζασο, πόλις τὸ πάλαι μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου, ἡ ὁποία παλαιῶν ἐκατήντησεν εἰς Κώμην, κειμένη εἰς τὴν Ἄκραν τῆ Ρίζωνικῆς Κόλπου, εἰς τὸν ὁποῖον φερέσκειται καὶ τὸ Κασέλ Νυόβο ἡ πόλις, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγου χρόνου ἤλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Οὐνεπῶν, αὐτῶν λέγουσι γὰρ εἶναι τὸ Ἀσκεμῖον τῶν Παλαιῶν. αἱ λοιπαὶ πόλεις τῆ Παλαιῆς Ἰλλυρικῆς, ἀπαρθεμνῆνται παλαιῶν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, περὶ τῶν ὁποίων θέλομεν εἰπεῖν κατὰ τὸ δυνατὸν, ὅταν περὶ αὐτῆς διαλάβωμεν. καὶ τὰ ἑξῆς.

7. Τῆ Ἀδριατικῆς Κόλπου, ὅστις κοινῶς Κόλφο δι Βενετία λέγεται, εἶναι νῆσοι, Οὐεγία, ἧτις καὶ Οὐέγιου λέγεται, καὶ Οὐιγλία καὶ Κβεϊκτα, καὶ κοινῶς Βέγγια, καὶ Βέγγια, καὶ ὑπὸ τῶν Σκλαύων Κίρε· αὕτη εἶναι νῆσος, εἰς τὴν Ἄκραν τῆς Λιβερνίας κειμένη, ὑπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ μικροῦ Πορθμῆ· ἔχει πρὸς δυσμὰς τὴν Ἄφορον νῆσον, (ἀφ' ἧς ἀπέχει 5. μίλια) καὶ τὴν Ἀρβίω πρὸς μεσημβρίαν, τὸ Μῆκος ταύτης εἶναι μιλίων 30., ἡ Πρωτεύουσα πόλις ταύτης Βέγγια καλεῖται, εἰς τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς νήσου κειμένη, αὕτη ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἰαδέρας Ἀρχιεπίσκοπ. καὶ ἀπέχει τῆς Σουίας πρὸς δυσμὰς 17. μίλια· ἡ φερόμετρος ταύτης εἶναι κατὰ τινὰς μιλίων 80., ἢ 55. Ἀρβη, ὑπὸ τῆ Πτολ. Σκαρδῶνα λεγομένη, καὶ κοινῶς Ἀρβε, νῆσος λίαν συνοφύρος, ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆς ὀνόματος, μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ἰαδέρας Ἀρχιεπίσκοπ., καὶ κειμένη ἐναντίον τῆς Σουίας, μεταξὺ τῆς Οὐεγίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Κβεϊκτικῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἀπέχουσα ἐκατέρας αὐτῶν 10. μίλια· τὸ μῆκος ταύτης εἶναι μιλίων 40., τὸ δὲ Πλάτος

20. Κρείκτα, κοινῶς Πάγο, Νῆσος σμικρά, μεταξὺ τῆς Ἄρβης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Ἰαδέρας πρὸς ανατολάς, χωρισμένη τῆς ἀντικρῆς σερῆας διὰ Πορθμῆ· τινὲς ὁμῶς θέλουσιν, ὅτι καὶ ἀληθέστερον, ὅτι ἡ Κρείκτα γὰρ εἶναι ἡ ἀνωθεν Οὐεγία, τῆς ὁποίας ἡ πρωτεύουσα πόλις γὰρ ὀνομάζεται καὶ Κρέικον, ἡ Κρέικτον· τὰ δὲ λοιπὰ Πολίχθια ταύτης καλεῖται Βέλκα, Βέχα, καὶ Βερβούκο. Κρέφα, καὶ Κρέπα, κοινῶς Χέρσο, μία τῶν Ἀφύρτιδων νήσων, ἡ ὁποία συνέχεται μὲ τὴν Ἀφορον διὰ Γεφύρας. Ἀφορος, ἢ τις καὶ Ἀφύρτιον λέγεται, καὶ Ἀφύριος ὑπὸ τῷ Πτολεμ. καὶ Αὔσαρα, καὶ κοινῶς Ὄσερο, νῆσος, ἔχουσα πόλιν μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Ἰαδέρας Ἀρχιεπίσκοπ., εἶναι σμικρά, καὶ συνέχεται μὲ τὴν Κρέφην διὰ Γεφύρας, τὰς ὁποίας ἀμφω, Ἀφύρτιδας καλεῖ ὁ Στράβων, κληθεῖσαι ὑπὸ Ἀφύρτου τῷ Ἀδελφῷ τῆς Μιδείας, τῷ κατακοπεύτης ὑπ' αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντες, καὶ αὐταὶ παράκεινται κατὰ τὴν Μορλακίαν. ἔπονται ἄλλαι, οἷον Γραῦδε, Πάσινα, Βέββα, κοινῶς Βυα, αὐτὴ συνέχεται μὲ τὸ Τραγύριον διὰ Γεφύρας. Ἰασα, κοινῶς Λίωσα τῆς ὁποίας ἡ περίμετρος εἶναι μιλίων κατὰ τινὰς 180., ἔχει λιμενὰ κάλλισον, καὶ ἀπέχει τῷ Τραγουεῖον μίλια 150. Βραττία, κοινῶς λα Βράτζα, νῆσος ἐπερομήκης, μεταξὺ τῷ Σπαλάθρῳ, καὶ τῆς Ναρσῆτας, πλησίον τῷ Τραγυεῖν, καὶ τῆς Λεσίνας νήσου, αὐτὴ λέγεται καὶ Βραχία, καὶ ὑπὸ τῷ Σκύλακος Κρατία. Φαρος, καὶ Φαρία ὑπὸ τῷ Πτολεμ., καὶ κοινῶς Λέζινα νῆσος ἔχουσα πόλιν τῷ αὐτῷ ὀνόματι, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σπαλάτῳ Ἀρχιεπίσκοπ., τὸ Μῆκος ταύτης ἀπ' ανατολῶν ἐπὶ δυσμὰς εἶναι μιλίων 60., ἀπέχει τῆς Μελαίνης Κορκύρας 10. μίλια, καὶ μόλις 3. τῆς Βρατίας, ἡ πόλις ταύτης κειμένη ἐν τῇ Δυτικῷ μέρει τῆς νήσου, ἀπέχει τῷ Σπαλάτῳ πρὸς μεσημβρίαν μίλια 17. καὶ 60. τῆς Νάρωνος πρὸς δυσμὰς. τὸ πάλαι αὐτὴ ἡ νῆσος Πάρος ἔκαλεῖτο. Κόρκυρα Μέλαινα, κοινῶς

Κερτζολα, νήσος ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Σπαλάτῃ Ἀρχιεπίσκοπ., τὸ Μήκος αὐτῆς εἶναι μιλίων 30., ἢ ἀπέχει τῆς Φαρίας πρὸς ἀνατολὰς μίλια 22. ἢ αὐταὶ αἰ ρηθεῖσαι νῆσοι ὑποτελῶσιν εἰς τὴν Δεσποτείαν τῶν Ἑνετῶν, εἰς δὲ τὴν Ραγυσιεὺν Κοινότητα ὑπόκειται, ἡ Μελίτη, κοινῶς Μέλεδα, νήσος τῆς Δαλματίας ἐν τῇ Ἀδριατικῇ Πελάγει, τῆς ἑποίας νῆσος τὸ μήκος εἶναι μιλίων 30., ἢ τὸ Πλάτος 12., ἔχει πάλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, ἢ ἀπέχει τῆς Κορκύρας Μελαίτης 12. μίλια, ἢ 70. τῆς Ἐπιδάυρου, γονὰ Σκυλακία σμικρά, πρὸς ἠδονίῳ τῶν Ἀνθρώπων χρησιμεύοντα. εἰς αὐτὰς τὰς νήσους προσέτι μετρῶνται Μέτζο, Αὐγέσα, τῆ ἁγία Ἀνδρέα, ἢ ἄλλαι τινές.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΙΖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Ἰταλίας, καὶ τῶν διαφόρων ὀνομάτων αὐτῆς.

1. **Η** Ἰταλία ἀναμεταξὺ τῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν τῆς Εὐρώπης, δὲν ἔχει τὸν ἐλάχιστον τόπον, ὡσαύτῃ αὐτὴ εἶναι ἑστὶ μέρος τῆς Γῆς ἑξαιρετὸν, διὰ τὴν ἄκρασίαν τῶν ὄρων, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν πόπε, διὰ τὸ εὐδρον, ἢ καρποφόρον αὐτῆ, ὁμοίως διὰ τὸ πᾶμφορον, ἢ εὐβοτον, ἢ ὅτι εἶναι Ποταμοῖς καταρρύπτος, ἀδακειμένη ἢ εἰς θάλασσαν

καλῶ, ἔχουσα Λιμένας, καὶ Ὅρμυς πανταχῶ, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ προπερήματα .

2. Περικλείεται αὕτη μὲ τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, μὲ τὸ Σικελικόν, καὶ μὲ τὸ Τυρρηνικόν. Ἐξ ἐκείνου δὲ τὸ μέρος αὐτῆς, ὅπερ δὲν ὠχυροῖζεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἐκτείνεται ὑπὸ δυσμῶν, καὶ τὴ βορέως πρὸς τὴν Γαλλίαν, καὶ τῆς Γερμανίαν ὑπὸ τὰς Ἀλπεῖς, κακεῖθεν κλίνουσα κατὰ ἀνατολάς, ἔξαπλῆται πρὸς τὴν Οὐϊνδικὴν Μάρκιαν, τὴν Κροατίαν, καὶ τὴν Δαλματίαν, τὸ μέγιστον Μῆκος αὐτῆς εἶναι ἀπὸ τῆς Αὐγύστης Πραιτωρίας, μέχρι τῆς Ἡρακλεῖς Ἀκρωτηρίας, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο δι' Σπαρτιβέρτο λέγεται, μίλια Ἰταλικά 720., τὸ δὲ μέγιστον Πλάτος, ἀπὸ τῆς Ποπελωνίου Ἀκρωτηρίας, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο Καμπάνια λέγεται, μέχρι τῆς Πονταφάλλας Πολίχνης, μίλια 280. καὶ διαιρεῖται ὑπὸ τῆς Ἀπριλίου Ὅρμης ὡσαύτῃ εἰς δύο μέρη, ὁριστικομένη ἀναμεταξὺ τῆς τετάρτης καὶ ἑβδόμης Κλίματος, ὅθεν ἡ μεγίστη ἡμέρα εἰς τὸ Νοτιώτατον μέρος αὐτῆς, εἶναι Ὁρῶν 14., εἰς δὲ τὸ Βαρειώτατον 15., καὶ ἡμισείας. Παρομοιοῦται ἡ Ἰταλία κατὰ τὴν θέσιν, καὶ τὸ χῆμα τῆς τότε αὐτῆς, ὑπὸ μὲν τῶν Παλαιῶν Γεωγράφων μὲ φύλλον Δρυός· ὑπὸ δὲ τῶν μεταγενεστέρων μὲ Σκέλος Ἀνδρώπε .

3. Ἰταλία ἐκλήθη ἀπὸ τῆς πλήθους τῶν Βοῶν, τῆς ὁποίας οἱ Τυρρῆνοί Ἰταλῶς ἑκάλεον, ἢ ἀπὸ Ἰταλῆ τῆς Βασιλείας τῶν Σικελῶν, ἢ ἀφ' ἐσὸς Ἰταλῆ ἠπὶ Ταύρου, ἀπὸ ἐκείνης, τῆς ὁποίας ἔφερον ἃ Ἡρακλῆς τῆς Γηρύου, ὁ ὁποῖος Ταύρος πλάσας ἀπὸ τῆς Ῥηγίης ἤλθεν εἰς τὴν Σικελίαν, εἰς τὸ Πεδίον τῆς Ἐρυκος, τῆς Τίης τῆς Ποσειδῶτος, καὶ ἐλυμήνατο τὴν Βασιλείαν αὐτῆς (α). ἐκαλεῖτο ὑ-

G 4

πῶ

(α) Κατὰ τὴν γνώμην ὅμως τῆς περιφημοῦς Γεβελίνου τὸ ὄνομα Ἰταλία σωτήριζται ἀπὸ δύο παλαιῶν λέξεων, ἀπὸ τῆς Τᾶ λ δηλ. ἣτις σημαίνει Τίφος, καὶ τῆς Ἐ ι, ἣτις σημαίνει Ἰθάκη. καὶ ἵσπορον καθόλου

πὸ τῶν Ἀρχαίων καὶ μὲ ἄλλα ποικίλα ὀνόματα, οἷον Κρονία, ἢ Σατυρία, ἀπὸ τῆς Κρένης, τὸν ὁποῖον οἱ Ῥωμαῖοι Σατυρνον καλοῦσι, λέγοντες ὅτι ἐκεῖ κατοίκησαν εἰς ἐτέτε τὰ μέρη. ὄθεν καὶ τὴν ἄξι τὴν Ἰταλίαν θάλασσαν, Κρονίην Ἄλα ὀνομάζουσιν. Αὐσονία, ἀπὸ Αὐσονος τῆς Τίου τῆς Ὀδυσσεως, καὶ τῆς Καλυψίδος. Οἰνωτρία, ἄπὸ Οἰνώτρου Ἀρχάδος, τῆς Τίου τῆς Λυκάονος, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ὁδηγὸς μὲ ἄλλης Ἑλλήνας, καὶ ἐκατίκησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, πρὸ τῆς Τρωικῆς Πολέμου ἐπὶ 479, καὶ πρὸ τῆς Χερσὺ Γενήσεως ἐπὶ 1650., τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλικὸς θρόνος ἦτον εἰς τὴν Πανδοσίαν. Τυρρηνία, καὶ Τυρσηνία, ἀπὸ Τυρσηνῆς τῆς Τίου τῆς Τηλέφου, ἢ καὶ ἄπὸ τῶν Τυρσηνῶν. Τυρσηνοὶ ἔτι ἐκλήθησαν, ὡσαύτῃ αὐτοὶ πρῶτοι ἤσαν τὴν τειχοποιίαν. τὸ γὰρ Τείχος Τύρσις καὶ Λυκόφρονι λέγεται. Χώνη, καὶ Χωνία, ἀπὸ τῆς Ἡρακλέως, (τὸν ὁποῖον Χῶνα ἐκάλεν κατὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν Διάλεκτον) τῆς ἀπελθόντος εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἀργεΐα, Ἐσπερία ἐκαλεῖτο μάλιστα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ Ἐσπέρου τῆς Ἀσέρος τῆς Ἀφροδίτης, Ἐσπερίαν ἐπιτολίαν ἔχοντος, ὅσον πρὸς τὰς Ἑλλήνας, καθ' ὃν χρόνον φαίνεται εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν Ἐσπερίαν. Λάτιον, Μεγάλη Ἑλλάς, καὶ μὲ ἄλλα διάφορα ὀνόματα. παντὶ ὅμως κοινῶς Ἰταλία καλεῖται, καὶ ὑπὸ δὲ τῶν Πολέων Βόλσκα Ζέμλα, καὶ τὰ λοιπὰ.

4. Οἱ πρῶτοι οἰκηταὶ τῆς Ἰταλίας, διηγούνται οἱ παρὰ ἀρχαῖα γεγραφότες, ἐὰν ἦσαν ἀνθρώποι Βάρβαροι, Ἀγροῖ, οἱ ὁποῖοι ἔτι ἦδη χρυσὰ εἶχαν, ἔτι νόμους, ἀλλ' ὡσαύτῃ τῆς Θηρίας ἔζων. καὶ πρῶτος, ὅπως ἐπήγαν εἰς αὐτὰς

ὁξ

σημαίνει: Τόπος ὑπομεινός μετὰ τῆς Ἰταλίας, λέξις φησὶν ὅτι, ὅτι, διότι ἡ Ἰταλία περικυκλεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἕως ἀπὸ βορρῆς, ἀπὸ τῆς ὕδατος. αὐτὴ ὀνομαζομένη ἀπὸ τῆς Ἀλφειᾶς ὄρου καὶ ἐκτετατομένη κατὰ μήκος, δίκην ὑποδήματος, μετὰ τῆς θαλασσῶν, ἀποτλάει μίαν ἐπιμηκῆν χερσονήσον. ὁ ἀριθμὸς τῆς ἐγκατοίκων τῆς Ἰταλίας ἀναβαίνει εἰς 20, 000, 000.

ἐξ ἄλλου τόπου, καὶ ὤρισεν ἐκεῖ τόπον, ἐσάθη ὁ Ἴταρος, τὸν ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀρμενίας, μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν ἐτη 108., καὶ αὐτὸς τὰ ἦτον ὁ Νῶε, τὸν ὁποῖον καὶ Οἰνωτρον ἐκάλεον, ὡς ἐφάρετίν τῶ οἶνε. ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι νὰ ἦτον Ἐλλῆν, ἐκ Πόλεως Περραιβίας, καὶ συνοικήσας ἐκεῖ, μετέβαλε τῷ Ἰταλῶν καὶ τὸν Διάλεκτον, καὶ τὴν Δίαιταν, καὶ τὰ ἦθη, τιθεὶς εἰς αὐτὰς Νόμους, καὶ διδάξας, ὅτι νὰ γεωργῶσι τὴν Γῆν, καὶ νὰ πολιτεύωνται. Ἄλλοι πάλιν λέγουσιν, ὅτι πρεσβυτάτος εἰς αὐτὰς ἐσάθη ὁ Μάρης, τὸν ὁποῖον μυθολογοῦσι νὰ εἶχε τὰ μετ' ἔμφορον, ὅμοια Ἀνθρώπων· τὰ δὲ κάτω, ὅμοια Ἴππων. ὅθεν καὶ Ἴππομιγῆ αὐτὸν ἐκάλεον. ἀλλὰ ταῦτα Ἰθῆλος. δοκεῖ δὲ ἕτος πρῶτος ἀναβῆναι Ἴππον, καὶ ἐμβαλεῖν αὐτῷ Χαλινόν, καὶ ἐκ τούτου ἐπιστάθη νὰ ἐσάθη διφυῆς. λέγουσιν ἀκόμη νὰ ἔζησεν ἐτη 123., καὶ τρεῖς φορές ν' ἀπέθανε, καὶ νὰ ἀνίστη. ἀλλὰ μὲ ὅλον ἔπειτο, ἀβέβαιον εἶναι, ποῖος νὰ ἦλθε πρῶτος εἰς ἔπειτον τὸν τόπον. τῷ ὁμῶς φαίνεται ἀναμφίβολον, ὅτι μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν, εἰς τὴν διασπορὰν τῷ Ἐθῶν, ἐν Ἐθνος νὰ ἦλθε, καὶ μίαν ὀνομασίαν νὰ ἔβαλον εἰς τὸν τόπον, καὶ ἔπειτο τὸ Ἐθνος νὰ ἦσαν οἱ Κίτιοι, ἐξ ὧν Ῥωμαῖοι, καὶ Λατῖνοι, κατὰ τὸ Ἀλεξανδρινὸν Χρονικόν. ὁ δὲ Σκίδας λέγει, ὅτι Τήλεφος ὁ Υἱὸς τῷ Ἡρακλεῖς ὁ ὑποκληθεὶς Λατίνος μετονόμασεν τὰς πάσαις Κιτίκας, λεγομένης νῦν Λατίνικας.

5. Τῶν δὲ αὐτοχθόνων ἀρχαιότατοι, καὶ πολλότατοι ἐσάθησαν οἱ Αὐσόνειοι, οἵ τινες καὶ Αὐσῶνες λέγονται, καὶ ἐκατοίκουν εἰς τὸν τόπον τῷ Βρετίων, καὶ τῷ Λυκαίων. μετ' ἔπειτος παρόμοιοι ἐσάθησαν οἱ Οὐμβροὶ, καὶ οἱ Σικελοὶ, καὶ ἐκ τῶν, ἢ καὶ μετὰ τῶν ἐκατοίκησαν τὴν Ἰταλίαν Ἐθνη πάμπολλα, ὅσα εἰς ἄλλῃ Γῆν δεῦρ' ἐχημάτισαν, ἕκτε τῆς Γαλλίας ἐλθόντες, (οἱ ὁποῖοι ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἐκατοίκησαν, Γαλλίαν ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ἐκάλεσαν.) καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἢ μόνον ὁ ρηθεὶς Οἰνωτρος,

ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀποικίαι, οἱ τινες ἔκτισαν πόλεις πανταχοῦ, πληρώσαντες ἑκατέραν ᾠκεανθάλασσαν, τῆς τῆς Ἀνωτέρας θαλάσσης, καὶ τῆς Κατωτέρας, ὡς ἐκ τῶν τῶν Ἑλλήνων, τῶν ἐλθόντων ἐκεῖσε, ὠνομάσθη τὸσον ἢ Σικελία, ὅσον καὶ ἡ Ἰταλία μεγάλη Ἑλλάς κατὰ τὸν Στράβωνα καὶ τὸσον πληθος Πόλεων εἶχεν ἡ Ἰταλία καὶ κατ' ἀρχάς, ὡς ἐμετρήθησαν εἰς αὐτῶν πόλεις (κατὰ τὸν Αἰλιανόν) 1197., ὕπερον δὲ ἐλθόντα ἐξ ἄλλων τόπων ἄλλα Ἔθνη, ἐδίωχσαν ἐκεῖσε τὰς Ἑλλήνας, μάλιστα οἱ Λυκανοὶ, ἢ καὶ Λοκικοὶ διώξαντες αὐτὰς κατ' ὀλίγον, ἐκυρίδυσαν ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὅποιον ὠνόμασαν ἀπὸ τῆς ὀνόματος αὐτῶν, Λυκανίαν, ἢ Λοκικίαν καθ' ἡμᾶς. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἠγέρθησαν οἱ Βρεῖτιοι, ἐς ἡμεῖς Βρεττίες καλεῖσθε, οἱ ὅποιοι ὤρισαν τὴν Βρεττίαν, ἢ καὶ Βρεττίαν. καὶ ἐκποτε κατ' ὀλίγον ἄρχισεν εἰς τὴν Ἰταλίαν νὰ σμικρύνεται τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων, ὡς πελοῦταιον Μεγάλη Ἑλλάς ἐλέγτο μόνον ἐκεῖνο τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ὅποιον ταυτῶν Ἀνωτέρα Καλαβεία ὠνομάζεται :

5. Πρῶτος Βασιλεὺς ὠνομασθὲς τῆς Ἰταλίας ἐσάθη, ὁ Πίκος. μετὰ τῶν, ὁ Τίος αὐτῶ Φαῦνος, εἰς τὸν καιρὸν τῶ ὅποιον ἦλθεν ἐκεῖνος ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τῆς Βῆς τῆς Γηρύονε, καὶ συμμιγείς τῇ Γυραικῇ τῶ Φαῦνε, γεννᾷ ἐξ αὐτῆς τὸν Τύλεφον τὸν ἐπικληθῶντα Λατίνον, ὁ ὅποιος ἐσάθη Βασιλεὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτῶ ἐκλήθησαν πάντες οἱ Ἰταλοὶ, (οἱ τινες Ἀβορίγινες τὸ πάλαι ἐκαλεῖντο) Λατίνοι. εἶτα ἐν ἔτει πεντηκωσῶ πέμπτῳ ἀφ' Ἡρακλέως, ἦλθεν ὁ Αἰνείας ὁ Τίος τῶ Ἀγχίσου μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ εἰς τὰς Λατίνους, ὁ ὅποιος Αἰνείας ἦτον Τρωαδίτης : ὅτι ὁ Τρῶς γεννᾷ τὸν Ἴλον, τὸν Ἀσάρακον, καὶ τὸν Γανυμήδην. ὁ Ἴλος γεννᾷ τὸν Λαομέδοντα, ὁ Λαομέδων τὸν Περίαμον, ὁ Περίαμος τὸν Ἐκτορα, καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ δὲ Ἀσάρακος γεννᾷ τὸν Κάπυον, ὁ Κάπυος τὸν Ἀγχίσω, ὁ Ἀγχίσης τὸν Αἰεΐαν, τὸν ὁ-

ποιον

ποιον οἱ Ἕλληες, ὅταν ἐπόρθησαν τὴν Τρωάδα, ἢ τὸν
 ἠλόθερωσαν διὰ τὴν φροσιμάδα τὴν καὶ τὴν δόσεβειαν, ἢ καὶ
 αἰχμάλωτος ἐφόρθη ὑπὸ τῷ Νεοπολέμῳ, καὶ μετὰ τὴν ἀ-
 ναιρεσιν αὐτῶ ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τῷ Ὀρέστῳ ἐλυτρώθη, ὡς
 φησιν ὁ τὴν μικρὰ Ἰλιάδα πεποικώς. εἰς λοιπὸν ὁ Αἰ-
 νείας ἀπὸ τῶν νῆων ἔλθῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐκατοίκησεν ἀπὸ
 τῶν ὄρεων τὸν Ῥαῖκλον, καὶ τὸν Ἀλμωνίαν, πόλεις τῆς Θρά-
 κης, ἢ τῆς Μακεδονίας, αἱ ὅποιαι ἀείσκοντο πλησίον τῶν
 Κίον Ὀρεων, καὶ ἀπὸ τῶν τῶν Αἰνείων ἐκλήθη ὕπερον τὸ
 Ῥαῖκλον, Αἶνος. ἔπειτα ἐκ τῆς Μακεδονίας ἦλθεν εἰς τὴν
 Ἰταλίαν, καὶ προσώκειλε ὄρεα Λαύρευτον, πλησίον τῶν Κίον
 ποταμῶν, τὸ ὅποιον ὠνόμασαν Τροίαν, ἔχων μὲν τὸ λόγῳ
 τῶν, καὶ τὸν Τιδὸν αὐτῶ Ἀσκαῖον, ἐκ τῆς Κρεμσσης τῆς Θυ-
 γατρὸς τῆς Πειάμου, εἰς τὸν ὅποιον τόπον, ὅσοι ἦσαν μὲν
 αὐτὸν τὸν Αἰνείαν, ἔφαγον τὰς Τραπέζας, Σελινίνας καί
 σκας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν Ἄρτων. διότι ἀλ-
 λας Τραπέζας δὲν εἶχασιν. ὅπου ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν πλοίων καὶ
 μία Χοῖρος ἦντι Σκρόφα λάκη, καὶ φάγυσσα εἰς τὸ Ὀ-
 ρος, τὸ ὅποιον ὠνόμαθον ἀπ' αὐτῆς Ἀλβανον, ἢ τὴν Λό-
 κὸν, τίκει τελακόντα Χοιρίδια, τὰ ὅποια ἐσημαῖνον, ὅ-
 τι εἰς τὸ τελακασθὲν ἔτος, οἱ Παιδες αὐτῶ τῶν Αἰνείων θά-
 λην ἀποκτήσει καὶ τὴν Γῆν ἐκείνην, καὶ τὸ κράτος, ἢ τὴν
 ἐξουσίαν. τὸ ὅποιον ὁ Αἰνείας εἶχε τὸ ἀρακῦσαι ἐκ Χρη-
 σμῶν. ὅθεν ἀρχησε νὰ κτίσῃ πόλιν, θύσας ἐκεῖ ἀπὸ τῆρου
 τὴν Χοῖρον, κατὰ τὴν κέλευσιν τῶν εἰπόντος Χρησμῶν: Ἐν-
 θα αὖ οἱ ἐταῖροι αὐτῶ φάγωσι τὰς ἑαυτῶν Τραπέζας, ἐ-
 κεί κτίσειν πόλιν. ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς Λατίνος, μαθὼν ἐ-
 τῆτο δὲν τὸν ἄφινε. διὰ τῆτο πολέμῳσιν ἀναμεσόν τῆς, καὶ
 ἠττηθεὶς ὁ Λατίνος, δίδωσιν εἰς τὸν Αἰνείαν διὰ Γυωαῖ-
 κα αὐτῶ τὴν Θυγατέρα τὴν Λαβινίαν, ἀπὸ τῆς ὁποιᾶς ὁ
 Αἰνείας ἦν ἤρξατο κτίσαι πόλιν, Λαβινίαν ἐκάλεσεν. εἶ-
 πα ἔσοντας καὶ νῆα πολεμῳσεν ὁ Λατίνος, καὶ ὁ Τύρρος ὁ
 Βασιλεὺς τῶν Ῥυτιλῶν, ἐφονέθησαν καὶ οἱ δύο εἰσι Βα-
 σιλεῖς

σιλείς εἰς τὸν αὐτὸν πόλεμον. ὅθεν ὄρων δ'καίριαν ὁ Αἰνείας βασιλεύει, εἶτα φονεύσας τῷ Αἰνείᾳ εἰς τὸν πόλεμον, ὅπως ἔκαμναν μὲ αὐτὸν τὸν Αἰνείαν οἱ Ῥατῆλοι, καὶ Μαξούτιος ὁ Τυρρηνός, καθ'ὄν καιρὸν ἡ Λαβινία εἶχεν ἐν γαστρὶ τὸν Σίλβιον, βασιλεύει ὁ Υἱὸς αὐτῆς Ἀσκανίος ὁ ἐκ τῆς Κρεούσης, ὁ ὁποῖος Ἀσκανίος μικρὰ ὀλοπλῶς εἰς τὸν πόλεμον τὸν Μαξούτιον, ὡσαύτ' ὅπως αὐτὸς ὁ Μαξούτιος δὲ ἐδέχθη τῆς φρεσβείας τῷ Ἀσκανίᾳ, ἀλλ' ἐζήτετε δασμὸν ἐτήσιον ἀπὸ ὅλων τῶν τόπων τῷ Λατίνῳ. αὐξηθεστέες δὲ οἱ Λατίνοι, καὶ φθάσαντες τῷ τριακοσῷ ἔτις κατὰ τὸ αἰνίγμα τῆς Χοίρου, κατεφρόνησαν τῆς Λαβινίας πόλεως, καὶ ἄλλας πόλεις ἐκτίσαν, τὴν Ἀλβαίον, καὶ τὴν Λόγγαν, ἤτοι τὴν Λοκκὴν, καὶ τὴν Μακραν, ἀπὸ τῆς Λοκκῆς Χοίρου παρονομάσαντες αὐτάς. μετὰ δὲ τὴν τελευτήν τῷ Ἀσκανίᾳ, βασιλεύει ὁ Βίλβιος ὁ Υἱὸς τῷ Αἰνείᾳ καὶ τῆς Λαβινίας, ἢ κατ' ἄλλως, ὁ Υἱὸς τῷ Ἀσκανίᾳ. μετὰ τῆτον, ἄλλος Αἰνείας, μετὰ τῆτον Λατίνος, τῆτον διαδέχεται ὁ Υἱὸς αὐτῆς Κάπυς, τὸν Κάπυον ὁ Τιβερίνος, τὸν Τιβερίνον ὁ Ἀμέλιος. τὸν Ἀμέλιον ὁ Ἀβεντίνος, ὁ ὁποῖος γενεᾷ Νομήτορα, καὶ Ἀμέλιον, καὶ βασιλεύει μετὰ τὸν Ἀβεντίνον ὁ Νομήτωρ, τὸν ὁποῖον ἐξήλασε τῆς βασιλείας ὁ Ἀμέλιος, καὶ φονεύει τὸν Υἱὸν αὐτῆς Αἰγέσῳ εἰς τὸ Κυωήγιον, τὴν δὲ Ἀδελφίαν τῆς Αἰγέσῳ, Θυγατέρα τῆς Νομήτορος Σιλυίας, ἢ Ῥέαν Ἰλείαν λεγομένην, Ἰέρειαν τῆς Θεᾶς Ἑστίας ποιεῖ, διὰ τὰ μείνη πάντοτε Παρθένος. διότι ὁ Ἀμέλιος ἀκύσας Χρησμόν τινα, ὅπως τῷ ἔλεγχῳ, ὅτι ἔχει τὰ φονεύσῃ ὑπὸ τῶν Παιδῶν τῆς Νομήτορος, ἐφοβήτο. αὐτὴ δὲ ἡ Σιλυία ὑδροβομένη ποτὲ ἐν τῷ τῷ Ἀραῶς Ἄλσει, ἐγγυος γίνεται, καὶ γενεᾷ Ῥωμόλον, καὶ Ἀρέμονα, ἢ Ῥώμον, τὴν ὁποῖαν ἐγγυον ἰδὼν ὁ Ἀμέλιος ἠθέλησε τὰ τὴν φονεύσῃ, ἀλλ' ἡ Θυγάτηρ αὐτῆς δὲν τὸν ἀφῆσε. δίδει ὁμοίως τὰ βρέφη τῷ Φαισύλλῳ τῷ Ἀνδρῶς τῆς Λαυρεντίας, ὁ ὁποῖος ἦτον Ποιμὴν, τὰ τῆς Ῥίψῃ εἰς τὸν Τί-

βρειν τὸν Ποταμὸν, ἀλλὰ κατὰ τύχην τότε καὶ ἡ Γυνὴ αὐ-
τῆ τῆ Ποιμνίας Λαβροντία γεννήσασα Παιδίον νεκρὸν, ἐ-
κράτησεν αὐτὰ ἀντ' ἐκείνης, καὶ τὰ ἀπέθρεψε. τὰ ὅποια βρέ-
θη ὁ Ῥωμύλος, καὶ ὁ Ῥώμος, ὅταν ἠύξισαν, ἐποίησαν τὰ
Πρόβατα εἰς τὰς Ἀγρὰς τῆ Ἀμυλίας, οἱ ὅποιοι ἔσονται
καὶ νὰ φονδέσων τινὰς τῶ Ποιμνίων τῆ Πάππου αὐτῶν Νο-
μήτορος, τὴς παρεφύλαττον διὰ νὰ τὴς πιάσωσι, καὶ πιά-
νοντες τὸν Ῥώμον, ἔδραμον ὁ Ῥωμύλος καὶ τὸ εἶπε τῆ Φαι-
σύλλου, ὁ δὲ Φαισύλλου διηγεῖται τὰ πάντα τῆ Νομήτορος,
καὶ ἔγω τελευτάϊον γνωρίζει ὁ Νομήτωρ, ὅτι ἔτσι εἶναι παι-
δες τῆς θυγατρὸς αὐτῆ. οἱ ὅποιοι παῖδες συναθροίσαν-
τες πολλὰς μὲ λόγου τῆς, φονδέουσι τὸν Ἀμυλιον, καὶ διδά-
σι τὴν Βασιλείαν τῆς Ἀλβης, εἰς τὸν Πάππον τῆς τῆ Νο-
μήτορα, καὶ αὐτῆ ἤρξαντο νὰ κτίζων τὴν μεγάλην Ῥώμην,
περὶ τὴν οἰκίαν τῆ Φαισύλλου, ἐν Ὄρει Παλατίῳ, ὄντας
ὁ Ῥωμύλος κατὰ τὴν ἡλικίαν ἔτων 18.

7. Ὅταν δὲ ἔφθασον εἰς μεγάλην δυνάμιν καὶ ἐξουσίαν
αὐτῆ ἡ Ῥώμη, ὑπέταξεν ὑφ' αὐτῆ καὶ ὅλην τὴν Ἰτα-
λίαν, ἡ ὅποια δεικνυτο ὑπὸ τὴν ὑποταγῆν τῆς Αυτοκρα-
τορῶν Ῥωμαίων, ἕως τὸν καιρὸν Ὀνωίη τῆς Αυτοκράτορος,
εἰς πολλὰς Ἐπαρχίας, καὶ Ἐθνη δημημονία. ἔκτισε δὲ εἰς
τὸ μετέπειτα ἦλθον κατὰ τῆς Ἰταλίας πολλὰ ἀλλοδαπῆ Ἐ-
θνη. εἰς τὸν καιρὸν ὅμως αὐτῆ τῆς Αυτοκράτορος Ὀνωίη
ἦλθον εἰς αὐτὴν μὲν μεγάλον σράτδμα οἱ Ἡγεμόνες τῆς
Γότθων, ὁ Ῥαδαγαίσιος, καὶ ὁ Ἀλάεικος, ἀλλὰ ὁ Ῥαδα-
γαίσιος περικυκλωθεὶς εἰς τὰ Φισουλανὰ Ὄρη, ἐξαλείφθη
μὲ ὄλον τὸ σράτδμά τῆ, ἐν ἔτει 405., ὑπὸ τῆ Στιλικίω-
νος· ὁ δὲ Ἀλάεικος περικύκλωσε τὴν Ῥώμην, καὶ τὴν
ἐπῆρσεν, ἐν ἔτει ὑπὸ Χειρῆ 410., κακείθεν ἐπῆγε μετὰ
παῦτα εἰς τὸ Λάτιον, εἰς τὴν Καμπανίαν, εἰς τὴν Ἀπυ-
λίαν, εἰς τὴν Λοκρινίαν, καὶ εἰς τὴν Καλαβερίαν, καὶ κα-
τέφθειρον ὁμοίως ὅλας ἐκείνας τῆς Τόπας. θανόντες δὲ τῆ
Ἀλαείκου εἰς τὴν Κοισουτίαν, ἐκλέγεται ὁ Ἀθάβλφος,

ὁ ὁποῖος μετ' ὅλον τὸ κράτους ἐπήγχε εἰς τὴν Γαλλίαν· εἶτα κατὰ τῆς Ἰταλίας ἦλθεν ὁ Ἀττίλας, τὸ τρομερὸν ὄνομα, ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐνων· μετὰ τῆς Οὐνῆς ἦλθεν ὁ Ῥικίμερος ὁ Βασιλεὺς τῶν Βανδάλων, καὶ ἄλλοι· μετὰ τῆς ἦλθε μετ' ἑνὸς βοήθειαν τῶν Σκύρων, καὶ τῶν Ἐρέλων ὁ Ὀδιάκρης, ὁ Βασιλεὺς τῶν Τυρκιλίγγων, ὅς τις ἐκλήθη ἁ. Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἐν ἔτει ὑπὸ Χρῆστου 476. καὶ μετὰ τῶν ἄλλοι ἐπέε, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὅλοι Ἕσθη Γερμανικὰ, καὶ κατερήμωσαν τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Δύσεως, ἀλλὰ νικηθεῖσες ὑπὸ τῶν σαλδοῦτων Ἡγεμόνων ᾧδε Ἰστυριανὸν τὸν Αὐτοκράτορος τῆς Ανατολῆς, ἐπέφθη παρ' αὐτοῦ τὸ Ἐξάρχος νὰ ἔχη ἅπασαν τὴν Ἑξουσίαν, καὶ νὰ καθέσται εἰς τὴν Ραυσόναν, ὡσαν ὅπως τότε ἡ Ῥωμὴ ἦταν καταδρασιμωμένη. αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἐξουσίαν ἠφάνισαν οἱ Λογγοβαρδοὶ, οἱ ὁποῖοι ἦλθον κατὰ τῶν Ἐξαρχῶν, καὶ διώξαντες αὐτοὺς, ἐσάθη ὁ ἁ. Βασιλεὺς αὐτῶν, ἐν ἔτει 568. ὁ δὲ τελευταῖος αὐτῶν ἐν ἔτει 774., ὅλοι μετρίμωτοι 22., οἱ ὁποῖοι ἐδιαιρέσαν αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν εἰς διάφορα Αὐτοκρατορία. μετὰ τῆς ἐσάθη Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Θεόδωρος ὁ φρωτότοκος τῆς Δεσιδερῆς· ἀλλ' ὅλοι ἐπέτοι διωχθεῖσες ὑπὸ τῆς Μάγνου Καρόλου, ὁ ὁποῖος πιάσας τὸν τελευταῖον Βασιλέα τῶν Λογγοβαρδῶν, τὸν ἠφένεν εἰς τὴν Γαλλίαν. καὶ ἔπειτα ὁ Μάγνος ἦτοι ὁ Μέγας Κάρολος ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων πρῶτος Αὐτοκράτωρ, καὶ ἄρχος τῆς Δύσεως. Ἐσάθη λοιπὸν τὸ Βασίλειον τῶν Λογγοβαρδῶν, ἀφ' οὗ εἰσήλθον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ 209. καὶ 211. καὶ ἔπειτα τελευταῖον ὁ Μάγνος Κάρολος ἔλαβεν ἅπασαν τὴν Ἑξουσίαν τῆς Ἰταλίας, πλην τῆς Νεαπόλεως, ἡ ὁποία ἔμεινε εἰς τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Ανατολῆς, καὶ ἐκείνων τῶν τῶν, οἱ ὁποῖοι ἦλθον ὑπὸ τὴν Ἑξουσίαν τῆς Πάπα ὑπερον, τῶν ὁποῖων Πάπαν οἱ Λατῖνοι Ποντιφικὸν καλεῖσι, κατὰ τὸ ὄνομα ὅπως ἔθεσε ποτὲ εἰς τὸν Μέγαν Ἰερέα, ὁ Νομᾶς ὁ Ῥωμαίων Νομοθέτης, μετ' ὅτι νὰ

ἔκαμε διὰ τῶν αὐτῶν Μελικμερίων ἔχων τὴν Θύβειν Ποταμὸν, ὅπῃ ἐφέρετο μὲ βίαιον ρεῦμα, καὶ ἐλάμβανε τὴν ἀρχαιοτάτην Γέφυραν, καὶ φερθῆ ὑπὸ τῆς, καὶ τὰ μὴ βλάψῃ πλέον τὴν Γέφυραν, ἤτοι τὸ πρεσβύτατον ζυῖγμα. Μετὰ τὴν θάνατον τοῦ Καρόλου, ἐδιοικεῖτο ἡ Ἰταλία ὑπὸ τῶν Διαδόχων αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοτε μὲν ἐγένοντο Αὐτοκράτορες, καὶ Βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας αὐτόχθονες, καὶ ἄλλοτε ἕτεροι κατὰ διαφόρους τρόπους, καὶ καθῶς ὁ καθείς ἐφαίνετο Τροπαιῆχος. τελευταῖον ἐδιωκείσθην τὰ γίνονται Αὐτοκράτορες μόνον ὑπὸ τῆς Πειγικίας τῆς Γερμανίας, ἢ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν αὐτῶν Πειγικίων, ἢ κατὰ τὸν διωρισμὸν τοῦ Πάπα, ἢ καὶ μὲ τὴν συμβουλήν ἀμφοτέρων, ἢ ὅποια σωήθεια ἐπικρατεῖ μέχρι τῆς σήμερον.

8. Διαμερίζεται παλαιῶν ἡ Ἰταλία εἰς μέρη τέσσαρα, ἢ πέντε εἰς τὴν βορείαν Ἰταλίαν, ἢ ὅποια καὶ Γαλλία Κισαλπίνα λέγεται· εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν, ἢ ὅποια εἶται ἢ ἰδίως Ἰταλία· καὶ εἰς τὰς νήσους τῆς Ἰταλίας. καὶ εἰς μὲν τὸ βόρειον μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι Αὐθουπάτα, ἢ τοὶ Δομίνα ταῦτα.

1. Ἡ Δεσποτεία τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνεπῶν, ἢ ὅποια Δεσποτεία λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, Δομίνο, ἢ Σπίτο δι' Βενετία.

2. Τῆς Δουκίας τῆς Σαβαυδίας, κοινῶς ἰλ Πιεμόντε.

3. Τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Γενουεσίων, ἢ τοὶ τῆς Λιγυρίας, κοινῶς ἰλ Γενοβεζάτο.

4. Τὸ Μεδιολανικὸν Δουκάτο, κοινῶς Σπίτο δι' Μιλανο.

5. Τῆς Δουκίας τῆς Μόδονας, κοινῶς Σπίτο δι' Δεκα δι' Μόδονα.

6. Τῆς Δουκίας τῆς Πάρμας.

7. Τῆς Δουκίας τῆς Μαρότοβας, καὶ τῆς Μόντε Φερράτου.

8. Καὶ ἄλλων Δουκῶν μικρῶν Σατραπείων, οἷον τῆς Δε.

Δυκός τῆς Μιρανδουλας π̄ Δυκός τῆς Γουαζάλλε·
 καὶ ἔσονται ἄλλαι ἐλλάσσονες.

1. Εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Ἰταλίας, εἶναι αἱ Δεσποτεῖαι π̄ Πάπα τῆς Ῥώμης, κοινῶς καλούμεναι Στάτο δέλλα Κιέζα.
2. Τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως.
3. Τῆς Μεγάλου Δυκός τῆς Ἐτρουείας, ἢ Τυσκίας, κοινῶς ἰλ Στάτο δέλ Γραῦ Δύκα δι' Τοσκάνια.
4. Τῆς ἐν Λέγκα κοινότητος, κοινῶς ἰλ Λυκέζε.
5. Τὸ Δουκάτον τῆς Μάσσης, κοινῶς Δουκάτο δι' Μάσσα.
6. Τὸ Πλυμπινὸν Περγιπάτον, κοινῶς Πρεντζιπάτο δι' Πιομπίνο.
7. Καὶ ἡ σμικρὰ Ἐπαρχία τῆς Κοινότητος π̄ Ἀγίη Μαρίνη, κοινῶς Τερρίπόλιο δι' Σαῦ Μελίνο. (α)

Νῆσοι δὲ τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ Σικελία, ἡ Σαρδῶ, καὶ αἱ λοιπαί, περὶ ὧν ἀπάντων τῶν ρηθούτων διελαμβανόμεν ἰδίως ἐν τοῖς ἐφεξῆς κατὰ τὴν Γεωγραφικὴν τάξιν, τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας ποιῶντες ἀπὸ τῶν Ἀλπεων Ὀρῶν, διὰ τῶν ὁποίων διαιρεῖται ἡ Ἰταλία τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῆ βορέως, ὡπερ ἀπὸ δυσμῶν τῆς Γαλλίας, ἔχουσα ἀπ' ἀνατολῶν τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, καὶ τὸ Ἰόνιον, ὡπερ ἀπὸ μεσημβρείας τὸ Τυρρηνικόν, τὸ Λιγυρικόν, ὡπερ εἶρηται.

9. Πρὸς τέτοις ἰστέον, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ἡ ὁποία ὁμιλεῖται πῶρα κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, δεῦν ἦτον ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἀρχισε νὰ λαλῆται εἰς τὸν καιρὸν Θεοδώρικου π̄ Βασιλέως τῶν Γότθων, ὅταν ἐτέτος ἐμιμήθη τὰς

(α) Ἡ Ἰταλία τῶν σήμερον διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη, Α. εἰς τὸ Βασίλειον π̄ς Ἰταλίας, Β. εἰς τὸ Βασίλειον π̄ς Ἐτρουείας, Γ. εἰς τὴν Δεσποτεῖαν π̄ς Ῥώμης. Δ. εἰς τὸ Βασίλειον π̄ς Νεαπόλεως.

τῆς Ῥωμαϊκῆς, καὶ εἰς τὰ φορέματα, καὶ εἰς τὰς νόμους, καὶ εἰς τὴν Διάλεκτον, ὡσαύτῃ ὅτε ἀρχήσῃ οἱ Γότθοι τὰ σωτυχαίνουσι Λατινικὰ, καὶ οἱ Λατίνοι Βαρβαρικὰ, καὶ ἀπὸ τῆς μίξεως αὐτῶν, ἀνεφύη αὐτῇ ἡ μίξοβαρβαρος Ἰταλικὴ Διάλεκτος, ἐν ἔτει ὑπὸ Χρυσῷ 493., ἐπὶ Ζήνωνος Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωμαίων, διότι πρότερον ἐλαλεῖτο εἰς τὴν Ἰταλίαν καθαρῶς ἡ Λατινικὴ Φωνή, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μάλιστα εἰς τὰ παλάτια τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν , Β'.

Περὶ τῆς Πεδιμόντι Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν δεῖξει ὁ Διῆξ τῆς Σαβαυδίας, ἢ τοῦ τῆς Σαββίας. (α)

1. Μετὰ τὸν Οὐαρὸν Ποταμὸν, τὸν κοινῶς Βάρ λεγόμενον (ὃς τις ἀρχεται ἐκ τοῦ Ἀκεμά Ὄρους, ἐν ταῖς παραθαλασσίαις Ἀλπεσι, καὶ ὑπὸ τινῶν Ποταμῶν ἀυξηθεὶς εἰσβάλλει εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, πλησίον τῆς Νικαίας πόλεως ὃς τις κατὰ τινὰς εἶναι ὄρος, καὶ πέρασ τῆς Γαλλίας, καὶ Ἰταλίας. μετ' ὅλον ὅτε ἄλλοι πέρασ καὶ Ὄρον αὐτῶν τῆς Ἐπαρχιῶν θέλουσιν, ὄχι αὐτὸν τὸν ποτ., ἀλλὰ τὰς παραθαλασσίας Ἀλπεις, ὡσαύτῃ τὸ Κομπάτον τῆς Νικαίας καὶ ἄλλα τινὰ Κάστρα, περαιτέρω τοῦ Βάρου ποταμ. εἶναι τῆς Γαλλικῆς ἐξουσίας) εἶναι τὸ Πεδιμόντιον, Πιμόντι κοινῶς λεγόμενον, μέρος καὶ Ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τινῶν καὶ Γαλλία Συβαλπίνα λέγεται, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Δυκὸς τῆς Σαβαυδίας θεωρούμενον, καὶ τῆτον Περιγηπία εἶχον. Πεδιμόντιον λέγεται, ἢ τοῦ πόδες Ὄρων, ὡσαύτῃ δεῖσκαται ὑπὸ τῆς ὑπερείας τῆς Ἀλπεων, αἱ ὁποῖαι Ἀλπεις ἐκλήθησαν ὑπὸ τινος Ἀλπίδος, ἀρημεσίον ἐκείσε.

2. Αὐτὴ ἡ Σατραπία τοῦ Πεδιμοντίου εἶναι μεγάλη καὶ ἀρῦ-

(α) Τανῷ αὐτῇ ἡ ἐπαρχία ἠεώθη μετὰ τὴν Γαλλίαν.

Ἐρύχωρος, ὀρειοκομὴ μεταξὺ τῶν Δυκῶν τῆ Μεδιολανικῆ, καὶ τῆ Μονπερράτε πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Οὐαλλεσίας πρὸς βορῆαν, τῆς Γερμανίας Δεσποτείας, καὶ τῆ Κομητείας τῆς Νικαίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Σαβαυδίας, καὶ τῆ Δελφινάτε πρὸς δυσμᾶς. Ὑπὸ τῶν ὁποίων χωρίζεται διὰ τῶν Κοττίων Ἄλπεων, καὶ τῶν Γραίων. Τμηταὶ αὐτῆ ἢ Ἐπαρχία διχῶς ὑπὸ τῆ Πάδου Ποταμῆ, ὅς τις λέγεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἡειδανός, καὶ κοινῶς ἢ Πό, ποτιζομένη καὶ παρ' ἄλλων ποταμῶν, οἷον τῆ Δαυεία, τῆ Ταυάρη, καὶ ἄλλων. καὶ ἔχει μέρη τὸ ἰδίως Πεδεμόντιον, κοινῶς λεγόμενον λέ Πιεμόντ, τὸ Ὀποιγεσανὸν Δυκῶν κοινῶς λεγόμενον, λέ Δυκὴ δ' Ἀουῆ· τὸ Σεγυσιὸν Μαρκιοτάτον, κοινῶς λέ Μαρκιζάτ δὲ Σῦσε· τῆς Ἐπορεδίας τὸ Μαρκιοτάτον, κοινῶς λέ Μαρκιζάτ δ' Ἰαρέ· τὸ Μαρκιοτάτον τῆς Κεῦας, ἢ τῆς Τζέβας· τὸ Κομητείας τῆς Ἀσις, τὸ Βερνεθίνσιον Δομίσιον, εἰς τὰ ὅποια προσίθεται ὑπὸ τινῶν καὶ τὸ Καναβόσιον Σύρμα, καὶ μέρος τῆ Μονπερράτε, τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τὴν Σαβαυδίαν μετὰ τὴν ἐν Κλαράσκῳ εἰρήνην, καὶ συμβίβασιν. τὸ δὲ ἰδίως Πεδεμόντιον (εἰς τὸ ὁποῖον ποτὶ ἑκατόμην οἱ Ταυεῖνοι, Ἐθνος τῆς Ἰταλίας) περιέχει τὰς Περιόχας τῆ Ταυεῖν, τῆ Καρμινῆ, τῆ Φασανῆ, τῆ Μόντις Ρεγάλις, τῆ Κινῆ, τῆ Σχιλιανῆ, καὶ τῆ Κλυράσκῆ, ἐκτεινόμενον ὑπὸ τῆ βορῆως ὅπῃ μεσημβρίαν.

3. Μητρόπολις ἐν τῆ τῆ Περγκιπάτε, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ Θρόνος τῆ Δυκῆ τῆς Σαβαυδίας, εἶναι ἢ Αὐγῆσα τῶν Ταυεῖνων, κοινῶς λεγομένη Τυεῖν, καὶ Τυεῖνο, ἢ ὁποία καὶ Ταυρασία ὑπὸ τῆ Διβίε λέγεται, καὶ Ταυραῖα ὑπὸ τῆ Σιφανῆ, καὶ Κολώνια Ταυεῖν, καὶ Ταυεῖνον, ὀρειοκομὴ πλησίον τῆ Πάδου ποταμῆ, ὅπου εἰς αὐτὸν εἰσβάλλει ὁ Δαυείας ποταμῆ. ἐν ἐπιπέδῳ, κατὰ πολλὰ καρποφόρῳ, πόλις ὀχυρωτάτη, ἔχουσα Ἀκρόπολιν σερρατώτῳ, καὶ ὠραιστατῳ, κεκοσμημένη μεθ' ἑθρονὸν Ἀρχιεπισκόπου,

πε, καὶ μετ' Ἀκαδημίαν πεθεῖσαν ἐν ἔτει 1405. ὑπὸ τῆς
 17. Βενεδικτε. κατεπολεμήθη αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῆς Ἀν-
 νίβα, καὶ ὑπὸ τῶν Γάλλων ἰχυρώτατα ἐν ἔτει 1640. ἀφί-
 σαται ὑπὸ τῆς Πιναρώλυς 12. μίλια, καὶ 24. τῆς Ἄσης
 πρὸς δυσμᾶς, κατὰ τὸν αὐτὸν Πάδον ποταμ., φθάνεται
 πόλις Μόνσ (ἢτοι Ὄρος) Καλέμιος, κοινῶς λεγομένη
 Μὸν Καυλίει, εἰς τὴν ὁποίαν θαμίζει ὁ Δυξ πρὸς ἐ-
 ξιφαίωσιν. καὶ ἡ Οὐσαεῖα, κοινῶς λεγομένη Βουαεῖα, ὁ-
 μοίως Καεργιανόν, κοινῶς Καεργιαῖο, ἡ ὁποία πόλις ἔ-
 χει τίτλον Πειγκιπάτω, μετ' Φρέιον, καὶ Γέφυραν εἰς τὸν
 Πάδον ποτ., 5. μίλια ἀφισαμένη ἀπὸ τῆς Ταυρινῆς πρὸς
 νότον, καὶ ὀλιγώτερον τῆς Καρμανιόλλας. Χηεῖον, κοινῶς
 Κίει, πόλις ποτὲ διωατὴ, μεγάλη, καὶ ἀυπεξύσιος, 6.
 μίλια ἀφισαμένη τῆς Ταυρινῆς πρὸς ἀνατολᾶς, λέγεται ὑ-
 πὸ τῶν Γάλλων Κβίερσ. πρὸς δὲ τὸν Δωεῖαν ποτ. πα-
 ράκειται ἡ Σεγυσία πόλις, ἣτις, καὶ Σεγυσιον λέγεται,
 τὴν ὀνομασίαν λαβύσα ὑπὸ τῆς Σέγυς ποταμ., ὅστις κοι-
 νῶς Σίμαρ λέγεται, εἰσερχόμενος εἰς τὸν Δωεῖαν ποταμ.
 καλεῖται αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Γάλλων Σουσι, ἔχουσα
 Φρέιον ὀχυρὸν ἐν Λόφῳ κείμενον, καὶ τίτλον Μαρκιονά-
 τε, τὸ ὁποῖον Μαρκιονάτου εἰσέσκειται πρὸς τὰς Ἰταλίας
 τῶν Ἄλπεων, μεταξὺ τοῦ Πειγκιπάτου τοῦ Πεδιμοντίου
 πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τῆς Δελφινάτης πρὸς δυσμᾶς, τῆ ὁποῖου
 Μητρόπολις εἶναι αὐτὴ ἡ Σασα πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ
 πάλαι ἦτον τὸ Βασίλειον τῶν Κοττίων Σεγυσινῶν, ὑπὸ
 τῶν ὁποίων παρενομάθησαν καὶ τὰ πλησίον ὄρη Ἄλπεις
 Κόττιαι, διὰ τῶν ὁποίων ἦτον ἡ ὁδὸς εἰς τὰς παλαιὰς Ῥω-
 μαίους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλ-
 λίαν. ἀφίσαται τῆς Ταυρινῆς 24. μίλια, καὶ ἄλλα τοσαύ-
 τα τῆς Βεργαντίης πρὸς τὸν Καυίαν. καὶ ἡ Ἐπορδία, ἣτις
 καὶ Ἐπορρεδία, καὶ Ἐποραυδία λέγεται, καὶ κοινῶς Ἰυρία,
 πόλις πετιμημένη μετ' ἑξῆς Ἐπισκόπῳ ὑπὸ τὸν Ταυρι-
 νῶν Ἀρχιεπισκοπῶν, κεφαλὴ εἶναι αὐτὴ τῆς Καναπι-

κίε Σύρματος, ἐκτίθη ἀπὸ τῆς Χεϊσῦ γεννήσεως ἐπὶ 100., ἀφίσταται πρὸς τὴν Ταυρινῶν 25. μίλια, τῆς Αὐγύστης Πραιτωρίας 30., ὁμοίως καὶ τῶν Οὐερκελλῶν 25. ἀπὸ δὲ τῶν Σαύραν ποταμ. κείται τὸ Φόσσανον, ὡσαύτ' αὖ εἰπῆς Φόνος Σαύρας, ἦτοι Πηγὴ ὕδατος, πόλις δεισχομένη μεταξὺ τῶν Σαλυτιῶν ἀπὸ δυσμῶν, καὶ πρὸς τὴν Μόντε Ρεγαλ ἀπὸς Εὐρον, ἑκατέρως ἀφιστάμεσον 9. μίλια, τῆς δὲ Ἀλβας 15. ἀπὸς νότον, καὶ 7. πρὸς τὴν Κενέ. Σαυλιανόν, κοινῶς Σαυγλιανόν, πόλις μεγάλη δεισχομένη πρὸς τὸν Μαίραν ποτ., ἀναμεταξὺ τῆς Φοσσανῆς πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τῶν Σαλυτιῶν πρὸς δυσμῶν, 8. μίλια ἑκατέρωθεν ἀφιστάμεσον, καὶ 9. πρὸς τὴν Κενέ πρὸς βορῆαν. πρὸς νότον δὲ εἶναι Μόντε Ρεγαλ, πόλις ὀχυρωτάτη πρὸς τὴν Πεδεμοτιῶν, ἣτις καὶ Μόντε Οὐίχη λέγεται, καὶ κοινῶς Μοντοβί, πρὸς τὰς Ἰταλίας πρὸς Ἀπεννίνους ὄρους δεισχομένη, καὶ κατὰ τὴν Αὐγύστην, πρὸς τὴν Τανάρι ποταμ. 2. μίλια μετ' ἄλλοις Ἐπισκόπου πλεοντος, ἀφίσταται πρὸς τὴν Ταυρινῶν πρὸς μισημβείαν 34. μίλια, ἀπὸ τῶν Στατιέλων Ἰδαίων 28. πρὸς δυσμῶν, 18. ἀπὸ τῆς Ἀλβας πρὸς μισημβείαν, καὶ 15. πρὸς τὴν Κενέ πρὸς ἀνατολᾶς. ὁμοίως καὶ τὸ Ρακοσίγιον πόλις μικρὰ πρὸς δυσμῶν κατὰ τὸν Πάδον ποτ. εἶναι Πιναρώλιον κοινῶς Πινιερώλι, πόλις μετ' Ἀκρόπολιν ὀχυρωτάτη, δεισχομένη ἀπὸς τὸν Χίσιον ποτ. καὶ ἀπὸς τὰς Ἰταλίας τῶν Ἀλπιῶν, ἡ ὁποία πρότερον ἦτον εἰς τὸν Δυκά της Σαβαυδίας, ἀλλ' ἐν ἔτει 1631., ἦλθεν εἰς τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν, καὶ εἶναι εἰς αὐτὸ τὸ πέρας τῆς Δελφινῆς, 12. μίλια ἀφιστάμεσον τῆς Αὐγύστης τῶν Ταυρινῶν πρὸς Εὐροτότον, καὶ 19. πρὸς τὴν Σιγισίαν πρὸς μισημβείαν κατὰ τὰς Σαλυτίας, ἀφ' ἧν ἀπέχει 10. μίλια.

4. Ἐπιπύθη πρὸς τὴν Χεϊμερινῶν Δύστην, κλίνει τὸ Μαριονάτον τῶν Σαλυτιῶν, Ἐπαρχία πρὸς τὴν Πεδεμοτιῶν, κατὰ τὰς Ἰταλίας τῶν Ἀλπιῶν δεισχομένη, ἡ ὁποία πρότερον ἦτον τῆς Γαλλικῆς ἐξουσίας, καὶ ὑπὸ τῆς Ἐρ
είκει

ρίκη ἐδόθη εἰς τὸν Δῦνα τῆς Σαβαυδίας. ὁποῖος αὐτ' ἀν-
 τῆς τῷ ἔδωκε τὴν Βρεσίαν Ἐπαρχίαν μετὰ τὴν Βυγισίαν,
 τὴν Κεσίαν, καὶ τὴν Οὐερόρομαίαν σμικρὰν Ἐπαρχίαν ἐ-
 δῶκεν τῷ Ροδανῷ ποτ. ἔσαν, ἐν ἔτει 1600. κεῖται ἐπὶ
 το τὸ Μαρχιονάτον μεταξὺ τῷ Πεδεμοντίῳ πρὸς βορέαν,
 καὶ ἀνατολίῳ· τῷ Δελφινάτῳ πρὸς δυσμὰς· καὶ τῷ Κομπά-
 τῳ τῆς Νικαίας πρὸς μεσημβρίαν. Μητρόπολις τῶν ὁποίων
 εἶναι αἱ Σαλευταίαι, ἢ καὶ Σαλινα, κοινῶς Σαλεῦτσο λεγομέ-
 νη, πόλις μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, ἀριστοκρομένη ὑπὸ τῆς
 Ἰταρείας τῶν Παραθαλασίων Ἀλπεων ἐν Δόφῳ, ἢ ὁ-
 ποῖα ποτὲ ἦτον Μητρόπολις τῶν Οὐαγινητῶν, μόλις 2.
 μίλια τῷ Πάδῳ ποτ. ἀφισαμένη, 10. τῷ Φοσανῷ πρὸς
 δυσμὰς, καὶ τοσαῦτα μεταξὺ τῷ Κυνῷ καὶ Πισαρωλίῳ, καὶ
 18. ἀπὸ τῆς Αὐγύστης τῶν Ταυρινῶν. Καρμανιόλα, πό-
 λις ὄχυρά, Ἀκρόπολιν ἔχουσα, καὶ Ὀπλοθήκην, μόλις
 ἀφισαμένη 2. μίλια τῷ Πάδῳ ποτ., καὶ 9. τῷ Ταυρινῷ
 πρὸς νότον, ἢ ὁποῖα, μετὰ ὅλον ὅπερ ἀρίσκειται εἰς τὴν
 περιουλίαν τῶν ἰδίων Πεδεμοντίων, κρέμαται ὁμῶς ἐκ τῆς
 τῷ Μαρχιονάτῳ, ὅθεν καὶ ἐσταῦθα χερίζεται.

5. Τὸ Κομπάτον τῆς Νικαίας, τὸ ὅποιον ὑπὸ τῆς ἐν-
 τῆς Κομπάδο δι Νίτζα λέγεται, Ἐπαρχία σμικρὰ εἶ-
 ναι περὶ τὴν Νικαίαν Πόλιν, ὅπου τὸ πάλαι ἦσαν τὸ
 ἔθνος οἱ Οὐεδιόντιοι, καὶ πρῶτον μέρος ἦτον τῆς Ναρ-
 βωνιωτικῆς Γαλλίας, ὡσπερ ὑπερον τῆς Προβιντίας. τα-
 ρινῶν ὁμῶς συνιδέθη μετὰ τὸ Πεδεμοντίον. Μητρόπολις τῆς
 τῷ Κομπάτῳ εἶναι ἡ Νίκαια, ἀπὸ τῆς Νικῆς ῥήματος κλη-
 θεῖσα, ἢ ὁποῖα κοινῶς λέγεται Νίτζα, ἀριστοκρομένη εἰς
 τὸ πέρας τῆς Ἰταλίας, ἐδῶκεν τῷ Παραθαλασίων Ἀλ-
 πεων, πῶρρα τῶν ἐκβολῶν τῷ Οὐάρῳ 2. μίλια, πόλις
 μεγάλη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκρῶν τῆς Μεσογείου
 Θαλάσσης, μετὰ λιμενῶν χωρητικῶν, καὶ μετὰ Φρούριον ὄχυρώτα-
 τον, ὅπερ εἶναι τὸ Νισῶριον τῷ Δυκῶς τῆς Σαβαυδίας, ἀ-
 φίζεται ἀπὸ τῆς Λιμοῦς τῷ Μονοίκῳ Ἡραϊλέῳ πρὸς δυσ-

μὰς 7. μίλια· πλησιόχωρος μὲ τὴν Νίκαιαν εἶναι ἡ Βίλ-
 λα Φράγκα, πόλις μὲ Φρέιον, καὶ μὲ λιμενὰ χωρητικώ-
 τατον, εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Λιγυτικῆς Πελάγους,
 ἀφισταμένη ἀπὸ τὸ Μονάκιο 4. μίλια πρὸς δυσμὰς καὶ τὸν
 Οὐαρὸν ποταμ., ἀπὸ τῶν ὁποίων ἄλλα τόσα ἀπέχει. αὐτὴ
 τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο, Λιμὴν τῆς Ἡρακλέως. τὸ Λιγυτικὸν
 Πέλαγος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Μάρ δι Γκόβα καλεῖται,
 παρεμπίπτει μεταξὺ τῆς Γαλλικῆς πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Τυρ-
 ρῶν πρὸς ἀνατολὰς, ποτιζὼν τὴν Λιγυρικὴν Ἐπαρχίαν,
 ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Λιγύων τῶν Ἀδελφῶν τῶν Ἀλβίνων, τὸν ὁ-
 ποῖον ἐφόνευσεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡσαύτῃ τὸν ἐμπόδιζεν,
 ὅταν ἐπήγχετο διὰ τὰς Βῆς τῶν Γυλιόνι. Βαρκινῶν, Βαρτ-
 ζελόντι, καὶ ὑπὲρ τῆς Γαλλικῆς Βαρτζολονέττε, πόλις ἐστὶν
 τῆς Ἀλπεῖων. ἡ λιμὴν τῆς Μονοίκης Ἡρακλέως, λεγόμε-
 νος κοινῶς Μονάκο, πόλις ὀχυρὰ μὲ Φρέιον, καὶ μὲ λι-
 μενὰ χωρητικὸν, ὑποτασσομένη εἰς ἐδικὸν τῆς Πείγκιπα,
 τὸν ἐκ φυλῆς Γερμάλδα, ὑπὸ τὴν προστασίαν ὄντα τῆς Βα-
 σιλεύως τῆς Γαλλίας, ὅς τις διαώξας ἐκεῖθεν τὰς Ἰσπανί-
 ας ἐν ἔτει 1641., ἔβαλε φύλαξιν Γαλλικὴν, ἔχει καὶ συμ-
 κρατὸν περιόχην, ὅπως δείξει, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι Μεν-
 τὸν πόλις σμικρὰ, καὶ Βοκκαβρύντα Κώμη, δεῖσκειται τὸ
 Μονάκο ἡ πόλις ἐπὶ ἀποτόμῃς πέτρας, ἡ ὁποία ἐκτίθη
 τὸ πάλαι ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων, τῆς οἰκησάτων τὴν Μικασ-
 λίαν. εἰς αὐτὴν γράφει ὁ Βαλέριος Μάξιμος βιβλ. ἀ.
 Κεφ. 6. ὅτι ἐσυνέβησαν τέρατα, καὶ ἀδόξα θεάματα εἰς
 τὸν Μαγικὸν Ὑπατον, ὅταν ὑπήγχετο εἰς τὴν Ἰσπανίαν.
 ἔχει αὐτὴ ἡ πόλις μεγαλοπρεπέστατον Παλάτιον. Μονοί-
 κος ἐνταῦθα ἐκλήθη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς μόνος οἰκῶν, ὅτι
 διαώξας ἐκεῖθεν τὰς ἐχθρὰς αὐτὸς μόνος ἐκατοίκησεν. ἢ
 ὅτι ἐν τῷ ἐκεῖ Ἱερῷ αὐτῷ, αὐτὸς μόνος ἐλατράβετο, καὶ
 ἔδειξεν ἄλλοις τῶν Θεῶν. δίδασται αὐτὴ τῆς Ἀλβίγγης σα-
 δῆς 480., καὶ ἀπ' αὐτῆς μέχρι τῆς Τυρίας ἡ Αἰγιάδος
 εἶναι ἀλίμενος.

6. Τὸν Κοιμπάτον τῆς Ἄσης, πρωτεύουσαν πόλιν ἔχει τῷ Ἄσαν, Πομπηίαν ὑπότινων παρονομαζομένη, ἢ ὁποία κοινῶς Ἄσι, καὶ Ἄσε λέγεται, πρὸς τὸν Ταβάρου ποτ. δεισκομένη, καὶ καλῶς οχυρωμένη καὶ εὐδυναμαμένη, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ὡσαύτ' ὅπου πρότερον ὑπετέλει εἰς τὸ Δικαίον τὸ Μεδιολανικόν. εἶναι πόλις λαμπρὰ, πλουσία, καὶ μεγάλη, ἀφίσταται τῆς Παλαιᾶς Νικαίας πρὸς δυσμὰς 9. μίλια καὶ 18. τῷ Κασάλε πρὸς μεσημβρίας. Κλάρασκον, κοινῶς Κιράσκο, καὶ ὑπὸ τῷ Γάλλων Κβιεράσκβε, πόλις οχυρὰ, πλησίον τῷ Ταβάρου ποτ., ὅπου αὐτὸς δέχεται τὸν Σίραου ποτ., διάσημος ἔγνω αὐτὴ ἡ Πόλις μετὰ τὴν συνθήκας τὰς ἐν αὐτῇ συμπεφανθηθείσας ἐν ἔτει 1631. λέγεται αὐτὴ ἡ πόλις καὶ Κάρρα, μεταξὺ ἕσα τῆς Ἀλβης, καὶ τῷ Φοσσανῶ τῶν πόλεων, ἀφ' ἑκατέρας ἀφίσταμένη 7. μίλια, καὶ 13. τῆς Καρμανιόλας. Βίλλα Νόβα δ' Ἄσι, πόλις δεισκομένη μεταξὺ τῆς παλαιᾶς Ἄσης, καὶ τῆς Μονδοβί τῶν πόλεων. Οὐερέκα, κοινῶς Βέρβα, Φρέειον οχυρωμένη εἰς τὴν Ὀχθίῳ τῷ Πάδου ποτ., ἀντικρὺ τῷ Κρεσκεντινῷ τῆς πόλεως ἐν Λόφω κατασκιδωθεῖ, μεταξὺ σχεδὸν τῆς Ἄσης Πομπηίας, καὶ τῷ Οὐερκελλῶν, ἀπέχον ἀπὸ τὸ Τορῖνο μίλια 15.

7. Πρὸς Βορῆας κλίνει τὸ Αὐγύσανδον Δικαίον τοῦ ὁποίου Μητρόπολις εἶναι ἡ Αὐγύσα Πραιτωρία, κοινῶς, λεγομένη Ἀόσα, ἢ ὁποία ἐκτίθη καὶ ὠνομάθη ὑπὸ Αὐγύστου τῷ Καίσαρος, καὶ Πραιτωρία ἑπανομάθη, μετὰ τὸ ναῖ εἰσάλθη εἰς αὐτὴν Ἀποικία τῶν Πραιτωριανῶν, δεισκομένη πρὸς τὸν Δωριανῶν ποτ., ὁ ὁποῖος διχοτομεῖ τὸν πρὸς αὐτῇ τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκατοίκουν τὸ πάλαι οἱ Σαλασσιοί, Ἔθνος τῆς Ἰταλίας. αὐτὴ ἡ πόλις εἶναι διάσημος, δεισκομένη εἰς ὀρεινὴν Ἐπαρχίαν, ἀλλὰ καρποφόρον, ἀφίσταται τῆς Ἐπορεδίας πρὸς βορῆας 25. μίλια, καὶ 45. τῷ Ταυρικῷ, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου. καὶ τὰ λοιπά.

8. Ἐλάσιονα Αὐθροπία τῶν ἀνωθρον εἶναι τὸ Οὐερκελλικόν, ἢ ὁποῖων αἱ πόλεις εἶναι ἀφ' ὧν παρονομάζεται, Οὐερκέλλα κοινῶς Βερτζέλλι, πόλις ὄχυρά, με Φρέμιον ἰχυρώτατον, θρόνον Ἐπισκόπου ἔχουσα, πλεοντος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Μεδιολαύων. αὐτὴ ἦτον ἡ πόλις τῆς Λιβυκῶν, εἰς τὸ σωῖρον τῆς Ἰουβρων, καὶ τῆς Σαλασιῶν, πρὸς τὸν Σέσιτα ποτ. πρότερον αὐτὴ ἦτον μέρος τῆς Μεδιολανικῆς Δυκάτου, με ὅλον τὸ Δομίνιον τῆς, τὸ ὁποῖον περιέχεται μεταξὺ τῆς Μεδιολανικῆς Δυκάτου πρὸς βορρῆα, καὶ ἀνατολᾶς, τῆς Μαρκιοτάτης τῆς Ἐπορειδίας πρὸς δυσμᾶς, καὶ τῆς Μόντε Φερράτης πρὸς μεσημβρίας, καὶ πολλὰς ἡ Μητρόπολις τῆς ἐλήφθη, καὶ πλεονταῖον ἐδόθη εἰς τὸν Δῦκα τῆς Σαβαυδίας, με τὰς σιωθῆκας, ὅπου εἰ γιναι εἰς τὰ Πυρλωαία. ἀπέχει αὐτὴ 10. μίλια ἀπὸ τῆς Κασάλε πόλεως πρὸς βορρῆα, καὶ ἄλλα πᾶσα ἀπὸ τῆς Νοβερίας πρὸς δυσμᾶς. Πρὸς τὸν ἔπον ταύτης ἐνίκησαν ποτὲ με αἱματώδη νίκῃ τὰς Κίμβρης ὁ Κεῖντος Μάριος, καὶ ὁ Κεῖντος Κάτωλος. Βυγέλλα, κοινῶς Βιέλλα, πόλις ἀρκετῶς μεγάλη, καὶ πλεονσία, ἀδρακειμένη πρὸς τὸν Κερμον ποτ., ἦτοι Ἐλαφον, τῆς ὁποίας ἡ περιουχὴ Βιολέσε Δομίνιο λέγεται, εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῶν Οὐερκελλῶν ἀδρακειμένη, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀπέθανον ἐν ἔτει 1658. ὁ β'. Φραγκίσκος ὁ Δεξὸς τῆς Μόδνας, ὁ περιφημος εἰς τὴν πολεμικὴν ἀρετῇ. Ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰς εἶναι τὸ Μασέρανον, κοινῶς Μασερανο πόλις ἔχουσα ἐδικὸν τῆς Περγίπα, ὑπὸ τὴν ὑποταγὴν τῆς Πάπα, καὶ σμικρὰν Περιουχὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀδρακεται καὶ τὸ Κρεπακόριον, κοινῶς Κρεβαλκόρε πόλις μετρία. ἀφίσταται τὸ Μασέρανον τῆς Ἐπορειδίας πρὸς ἀνατολᾶς 16. μίλια, καὶ 23. τῶν Οὐερκελλῶν ὡς πρὸς βορρῆα.

9. Τελεινταῖον εἰς τὰ πέρατα τῆς Πεδεμοντίας, πρὸς ἐκατέρωθεν ὄχθῃ τῆς Πάδα, ἀδρακεται τὸ Δυκάτον Μοσφοερράτης, κοινῶς Μοσφοερράτο, μεταξὺ τῆς Μεδιολανικῆς

Δυκάτω πρὸς ἀνατολὰς, ἢ τῆ Πεδεμοντίε πρὸς δυσμὰς, τὸ ὁποῖον μέρος ὑποτάσσεται εἰς τὸν Δῦκα τῆς Σαβαυδίας, δόθετο εἰς αὐτὸν ἐν ἔτει 1631. μετὰ τὴν Σουδητικὴν τὴν ἐν Κλαράσκῳ γενομένην, ἢ μέρος εἰς τὸν Δῦκα τῆς Μαύτας. ἢ τῆ μετὰ Δυκὸς τῆς Σαβαυδίας πόλεις εἶναι, τὸ Τελδινόν, κοινῶς Τεῖνο λεγομένη, πόλις ὄχυρά, ὀλίγον ξίμακρά τῆ Παῦδι ποτ., ἀφισαμένη τῆς Κασάλε πόλεως 8. μίλια, ἢ ἄλλο παρῶν τῶ Οὐρεκλιῶν. ἢ ἡ Ἄλβη, ἢ τοι Ἄλβα Πομπηία, Ἄλβα κοινῶς λεγομένη, πόλις μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Μεδιολαίων Ἀρχιεπίσκοποι, ἀφισαμένη πρὸς τὸν Ταύαρον ποτ., καὶ ἀφισαμένη ἀπὸ τῆς Ἄσης πόλεως 12. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 27. τῆς Αὐσούνης τῶν Ταυριῶν. Τῆ δὲ Δυκὸς τῆς Μαύτας εἶναι τὸ λοιπὸν μέρος τῆς τῆ Δυκάτω, εἰς τὸ ὁποῖον ἀφισακονται πόλεις, Ἄκκαι Σπατίλλαι, κοινῶς Ἄκκι, μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολαίων Ἀρχιεπίσκοποι, παρακειμένη πρὸς τὸν Βορμίου ποτ., ἢ ἀφισαμένη τῆς Ἀλεξανδρείας πόλεως 15. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ ὀλίγον περαιότερα τῆς Ἄσης, ἢ τῆς Ἄλβης Πομπηίας. εἰς αὐτῶ τῶ πόλιν ἀναδίδονται ὕδατα θερμά, ἢ θειώδη, εἰς τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστῳ τρέχουσιν ἀδρνεῖς, διὰ τὰ φθαρθῶσιν ὑπ' αὐτῶν οἱ ψυχροὶ ἢ βλαπτικοὶ χυμοὶ τῶν. αὐτῆ ἢ πόλις ἔλαβε πρὸ ὀλίγου δυσυχίας, ἢ σχεδὸν ὀλοπλῶς ἐρημώθη ὑπὸ τῶν Πολέμων. ἢ Νίκαια Πάλαια, κοινῶς Νίτζα δέλλα Πάγλια, πόλις ἀφισαμένη μετὰ τῆς Ἄκουι, ἢ τῆς Ἄσι τῶν πόλεων, τῆς μετὰ ἀφισαμένη 6. μίλια, τῆς δὲ Ἄσι 10., ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἠνδισσῶ ἀνδρες ἀξιόλογοι, Ἰππαρχος ὁ Ἄσρονόμας, ὃς τις ἐναντίον τῆ Πλάτωνος ἔγραψε περὶ τῶν Ἀπλανῶν Ἀσέρων, ἢ καὶ τῆς κινήσεως τῆς Σελήνης, ἢ αὐτὸς πρῶτος κύριε τὰ Μαθηματικὰ ὄργανα, καθὼς ὁ Πλίνιος ματυρεῖ βιβλ. 2., καὶ ὁ Ποιητὴς Παρθενίος, ὁ Συγγραφεὺς τῶν Ἐλεγείων, ὃς τις ἀλωθεὶς ἀπὸ τῆ Κίττα εἰς τὸν Μιθρηδατικὸν

Πόλεμον, διὰ τὴν Ὀφίαντι ἀφίθη. ἠρωτεύσα πάλιν τὴ Μομφερράτι Δουκάτι εἶναι τὸ Κασάλι ὑπὸ τῶν Γάλλων λεγόμενον, πόλις ὀχυρωτάτη, παρακειμένη εἰς τὸν Πάδον ποταμ., μετ' Ἀκρόπολιν ἰχυροτάτην, ἠνωσὶ κτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Δουκῶν τῆς Μάυτουας, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολάνων Ἀρχιεπίσκοπον, ὑπὸ τῆ δὲ Σίξτου τῆ Πάπα, ὡς ἴφημος ἔγινε μετὰ τοὺς πολέμους, καὶ μετὰ τὸν φόνον τῶν Ἰσπανῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων, διὰ τῆ Ἀρκυεῖς Δουκός, ἐν ἔτει 1640. δυσκόλως καὶ κακὰ κατακείται, διὰ τὴν δυσκρασίαν τῆ Τόπη· κείται μεταξὺ τῆ Τυρένε, ἀφ' ἧ ἀπέχει 36. μίλια, καὶ τῶν Μεδιολάνων, ἀφ' ὧν ἀφίσταται 40. μίλια. αὐτὴ πόλις ἐπαύλησεν ὁ Δεξ τῆς Μάυτουας ἐν ἔτει 1679, τῆ Βασιλείας τῶν Γάλλων, εἰς τὴν ἐκκυσίαν τῆ ὁποῖα ἤλθεν ἐν ἔτει 1681., τῆ 30. τῆ Σεπτεμβρίου Μηνός, ὑφ' οὗ ἐδυναμώθη τὰ μάλισα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Γ'.

Περὶ τῆ Μεδιολανικῆ Δουκάτι, τὸ ὁποῖον οὐρίζει ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ὡς Δεξ.

1. Τοῦ Μεδιολανικόν Δουκάτον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Δουκάτον δὲ Μιλανό λέγεται, καὶ Στάτο δι' Μιλανό, εἶναι μέρος τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ Λογγοβαρδία ἀφορώτατον, καὶ Σατραπία μεγάλη, ὅλη σχεδὸν ἐν ὀπίπῳ κειμένη, καὶ εἰς τὰ μάλισα δεδωδωμένη, καὶ κεκαλλωπισμένη. Περιερίζεται ὑπὸ τῆ βορείως ὑπὸ τῆ Ἐλουυτιῶν, καὶ τῆ Ραιῶν. ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τὸ Στάτο τῆς Βενετίας, καὶ μετὰ τὸ Πλακωτικόν Δουκάτον ὑπὸ μισημβείας μετὰ τὸ Γενυβεζάτο καὶ ὑπὸ δυσμῶν μέρος μετὰ τὸ Μομφερράτο Δουκάτον, καὶ μέρος μετὰ τὸ Δουκάτον, ἧτοι τὴν Δεσποτερίαν τῆ Δουκός τῆς Σαβαυδίας. γυρίζει κατά τινας τῶν Γεωργάφων, μίλια 3000. μέρη ἐπέτε τῆ Δουκάτι, εἶναι τὸ ἰδίως

Με.

Μεδιολανιδόν, λεγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑντοπίων Τερρριπώριον, ἦτοι Πτεροχή δι' Μιλαῖο. ἡ Πτεροχή πῆς Πανίας, ἡ Πτεροχή πῆς Νοβαρίας, ἡ Κομάσχο, ἡ Λοδευγαῖο, ἡ Κριμοντζε, ἡ Τορτωντζε, τὸ Ἀλεξανδρινόν, τὸ Βιγεβάνασκο, ἡ ἡ Λαυμελίνα, τὰς ὀνομασίας λαβόντες ὑπὸ τῶν πρωτόκυσσων αὐτῶν πόλεων, ὅπερ τὸ πάλαι ἑκατοίκων οἱ Ἰουμβροί, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη ἡ Ἐπαρχία Ἰουμβρεία, τὸ δὲ πᾶσα τῆς Ἰουμβρείας, εἶναι τὸ βόρειον μέρος πῆς Λιγυρίας. Μητρόπολις τούτου τῆς Δυκάτης εἶναι τὰ Μεδιάλανα, κοινῶς λεγόμενα Μιλάνο, καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανῶν Μευλαῦδ, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Γάλλων μετὰ τῆς Ρώμης ἐπὶ 395. πόλις μεγαλωτάτη, καὶ εὐδοξοτάτη, μετὰ τὸ πλῆθος τῆς Πολιτῶν, εἰς τῆς ὁποίας ἐμετρήθησαν αὐθροποι 300000., καὶ σήμερον λογιάζουσι πολλοὶ εὐαγγέλιον αὐθροποι πᾶσα τῶν 25000., μετὰ τῆς ἀφορωτάτην, καὶ ἀτυχεσάτῳ ἀθλίῳ τῆς Ἀγρῶν, καὶ μετὰ τῆς μεγαλειότητι, καὶ τὰ ἑχυρώματα τῆς Οἰκοδομημάτων. ἔχει θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἦτοι Μητροπόλιτι, τῆς ὁποίας ὁ Ναός πῆς Μητροπόλεως, εἶναι μεγαλοφρίστατος, καὶ Ἀκαδημίαν, καὶ Βιβλιοθήκην, Ἀμβροσιανὴν καλυμμένην, κατασκευασθεῖσαν ὑπὸ Φεδρεῖου Βορρόμους τοῦ Καρδινάλιως, καὶ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Μεδιολανῶν. εἶναι κεκοσμημένη μετὰ τὰ ἐργασίαι τῆς πολεμικῶν ὄπλων, καὶ ὁποιασῶν ἄλλης τέχνης. διαίρεται εἰς ἕξ Χάρας, ἦτοι μέρη, ὀνομαζόμενα τὸ καθ' ἑα ὑπὸ τῆς Πόρταν, ὅπερ ἔχει. ἔχει Φρούριον σφειρώτατον ἡλ Κασέλλο λεγόμενον, ποτίζεται ὑπότινος σμικρῆς ποταμῆς, Ὀλάνια καλυμμένη. εἰς αὐτῆς τῆς πόλιτι ἔχει τὸν θρόνον ὁ Ἰαπωνικὸς Ἡγεμῶν, ἦτοι ὁ Γοβερνάτορ, ὁ ὁποῖος λέγεται κατὰ Τίτλον, Καπετῶ Γουερνάλις (α).

65α-

(α) Τὸ Μιλανῶν αὐτῶν εἶναι ἡ Μητρόπολις αὐτῆς Βασιλείας τῆς Ἰταλίας. Τὸ Μεδιολανικὸν Ἰσχυρὸν ἀπὸ τῆς Ἰαπωνίας ἦλθεν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὸ 1700. συνέστη ἦτοι τὸ δὲ 1796 ἀσβαλίσθη

ἐσάθη αὐτῇ ἡ πόλις Φερίφμος καὶ πρὸ τῆς Χειρῆ γεννή-
 στως, ἐπὶ 222, καὶ Μητρόπολις τῆς Ἰνσέμβραν, καὶ παύ-
 ποτε ἐφύλαξε τὴν λαμπρότητα καὶ ἀξίαν, μετ' ὅλον ὅπως πολ-
 λάκις ἔλαβε πολέμους μεγάλους. πόλιν τῆς Ἰταλίας καλεῖ-
 σιν αὐτὴν, ὁ μέγας Ἀθανάσιος, καὶ οἱ ἐν Σαρδικῇ συ-
 ναχθεῖσες Πατέρες. Ἐπίσκοπος ταύτης ἐσάθη καὶ ὁ μέ-
 γας Ἀμβρόσιος, κληθεὶς ἐκ τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως
 τῆς Αἰγυπτίας, εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν
 ἔχει Προάσεια αὐτῇ ἡ πόλις μακρὰ καὶ πλατεῖα, μετ' βα-
 θεία Χαρτάκια Φερισωμενά, καθὼς εἶναι καὶ αὐτῇ, καὶ
 ἀπέχει ὑπὸ τῆς Ῥώμης πρὸς δυσμὰς Θερμὰς 325. μί-
 λια καὶ 165. ὑπὸ τῆς Βενετίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τὸ Αὐγ-
 δένον, ἀφ' ἧς ἀφίσταται πρὸς ἀνατολὰς μίλια 230, καὶ τοῦ
 Ταυριῆ 80. χερσὸν. ὑπέκεινται εἰς αὐτὴν, ὑπὸ τὸ εἶνα
 μέρος τῆ Παδῆ πρὸς βορρῆαν, τὸ Κῶμον, κοινῶς Κῶμο,
 τὸ ὁποῖον ἀνακαίνισεν Νοβόκωμον ἐκλήθη, πόλις Δεισο-
 κομῆ πρὸς τὴν Λαερίαν λίμνῃν, (ἡ ὁποία ὑπὸ τῆς Ἰτα-
 λῶν Λάγο δι' Κῶμο λέγεται.) 25. Μίλια πόρρον τῶν
 Μεδιολαίων, μετ' ἄρρον Ἐπισκόπον τιτιμῶν, ὑπὸ τὸν
 Ἀκυλίας Μητροπολίτην ἐκτίθη καὶ αὐτῇ ὑπὸ τῶν Γάλλων,
 εἰς αὐτὴν ἀφίερασεν ὁ νεώτερος Πλίνιος Βιβλιοθή-
 κην, καὶ χημάτα, διὰ τὰ τρέφονται ὅσοι τῆς νέων ἀφυῶς
 ἔχουσι πρὸς τὰς σκευὰς τῆς γραμματικῆς, καθὼς αὐτὸς γρά-
 φει βιβλ. Α'. ἐπιστολῇ ἢ εἰς τὸν Κωμικὸν Ἀγρόν, κατὰ
 τὸν

οἱ Γάλλοι εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔχοντες ἀρχιεράρχην ὡς Ναπολιόναν
 Βοναπάρτην, ἔκυρυσσαντες αὐτῶν, ὡς ἐκήρυξαν Δημοκρατίαν Ἰτα-
 λικὴν, ἢ Τζίζαλτίνην. πρὶν 1799. ὑπετάχθη πάλιν ἀπὸ τῆς Αὐστρια-
 κῆς, ἔκαλιν μετ' ὀλίγον, εἰς τὴν περιοχὴν μάλιστα τῆς Μαρίγγο, ἢ
 Λαδερνάνου ὑπὸ τῶν Γάλλων. Τῷ δὲ 1805. ἡ Δημοκρατία αὐτῇ ἐκυ-
 ρηκε Βασιλεία πρὸς τὸν ἀνοικτήρα τῶν Γάλλων Ναπολιόναν τὸν Α'. δεῖς
 εἰδῶν ἐκ τῆς Γαλλίας τῇ 25. Μαΐου ἐκίθη ἐν Μεδιολαίνοις, Βασι-
 λέας τῆς Ἰταλίας. ὁποῖα δὲ Ἐπαρχίαι, συγχροῦσι αὐτῶν ὡς βασιλείαν
 ἴδε ἐν τῷ τέλει τῆς Καθολικῆς Πίνακος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκατω-
 κῶν αὐτῆς Βασιλείας τῆς Γαλλ. ἀναβιβναι ἴσθι 5,000,000 ἔ 600,000,

τὸν ἀνατολικὸν Αἰγιάλον τῆς Λαριεῖς λίμνης, εἶναι πηγὴ
 θαυμασίας φύσεως, τρεῖς φοραὶς τῷ ἡμέρῳ ἀύξεισιν ἢ
 μείωσιν δεχομένη, καὶ τῷ αὐτῷ κεί ποσότητα, καὶ τὸν
 αὐτὸν Πλίνιον βιβλ. Δ'. ἐπιστολῇ πλάτ. Ἐκείθεν πρὸς
 ὄσσμας εἶναι Οὐαρίτιον, ἢ Βαρίον, κοινῶς Βαρίσσ. πό-
 λις θεισκομένη μεταξὺ τῶν λιμνῶν τῆς Λυκαυῆ, καὶ τῆς
 Γαοπαρίας, πόρρω τῆς Οὐερβανῶ λίμνης μίλια 20., καὶ
 ἀλλὰ τόσα τῆς Λοκαρυῆ πόλεως, 30. δὲ τῆς Μεδιολαίων.
 τρυγυρῶ εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν εἶναι ἔρη. Πρὸς δὲ τῷ
 Οὐερβανὸν λίμνῳ, τῷ ὁποίῳ κοινῶς καλοῦσι Λάγο
 Μαγγιῶρι, θεισκομένη πόλις ἢ Ἀγγλερία, κοινῶς Ἀγ-
 γίρα ὑπὸ τῆς Ἀγγλων κτιθεῖσα, καὶ τὸν Ἀλικιάτε Ἀν-
 δρίαν, πόλις ποτὲ μεγάλη, μετ' Ἱπποκράτη Κομητῶν κεισο-
 κημένη, πόρρω τῶν Μεδιολαίων 35. μίλια. τὸ Σηζτον,
 κοινῶς Σέσο, πόλις ποτὲ, παρῷ Κώμη, μετ' ἄλλοις τί-
 τλον Δυκικὸν ἔχον τῆς Σπινυλῶν, 32. μίλια τῶν Με-
 διολαίων ἀφιστάμενον πρὸς δυσμας, καὶ τῷ Ἀρώναν, 6.
 μίλια παύσης, καὶ 13. τῆς Νοβαρίας πρὸς βορείαν. ἢ Ἀ-
 ράνα, ἣτις καὶ Ῥάνα ὑπὸ τινῶν λέγεται, πόλις διάσημος
 τῆς Βορρομαίας Φυλῆς, κτιθεῖσα ἐν ἔτει ὑπὸ Χερσεύ
 984., ὑπὸ τῷ Ἀβίζωνος τῷ Κομητῶ, εἰς τὸν καιρὸν Ὀ-
 θωνος τῷ Αὐτοκράτορος τῆς Δύσεως, ἢ ὁποία ποτὲ ἐστά-
 θη εἰς Κοινόβιον τῶν Βενεδικτινῶν, παρῷ δὲ τῶν Ἰουσι-
 τῶν, ὅπου φυλάττονται τὰ λείψανα Φελίνε, καὶ Γρατιανῶ
 τῶν Μαρτύρων. καὶ τὰ ἔξης. καὶ τὸ Κανῶβιον κάστρον, κοι-
 νῶς Κανῶβιο, εἰς τῷ Ἀνατολικῷ ὄχθῳ τῆς Οὐερβα-
 νῶ λίμνης θεισκομένη, εἰς τὸ σῶρον τῶν Γεωργίων,
 ἔξ μίλια τῆς Παλαντίας ἀφιστάμενον πρὸς βορείαν, καὶ
 ποσαῦτα τῷ Λοκαρυῆ πρὸς Νότον. Πλέον μακρότερα τῶ-
 ν τῶν πόλεων, κατ' αὐτῷ τῷ Λίμνῳ, εἶναι πάσαις
 Λυθουτίαι, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ποτὲ ὑπὸ τὸ Μεδιολαϊκὸν
 Δυκάτον καὶ πρὸ πολλῶν χρόνων ὑπέκλιναν εἰς τῷ ὑποπα-
 γνῷ τῶν Ἑλληντίων. αἱ πρωτεύουσαι πόλεις αὐτῶν εἶναι

τὸ Λόκαρον, κοινῶς Λοκάρνο, ἀρξαίμενον εἰς τὴν Οὐ-
ερβατὸν λίμνῳ, 30. μίλια πόρῳ τῆ Κώμῃ πρὸς τὴν
Καικίαν, καὶ 40. τῆς Νοβαρίας, καὶ 5. μόνον ὑπὸ τὸ σύ-
νορον τῆ Μεδιολανικῆ Δουκάτῃ ὑπετάγη μὲ ὄληντα τὴν
Περιοχὴν εἰς τὴς Ἑλευτίους, ἐν ἔτει 1512, τὸ Λεγαῶν,
ἢ Λυκαρὸν, κοινῶς Λεγαῶ, πόλις μὲ τὴν αὐτῆς Περιο-
χὴν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπι ὑποταχθεῖσα εἰς τὴς Ἑλευτίους, ἀ-
φίσταται τῆς Βελιτιῶνος, 11. μίλια πρὸς Νότον, 12. τῆ
Λυκαρῆν πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ 20. σχεδὸν τῆ Κώμῃ πρὸς τὸν
Κίρκιον. Βελιτιῶν, κοινῶς Βελιντζῶνα, καὶ ὑπὸ τῶν
Γερμανῶν Βελκοντζ, πόλις πρὸς τὸν Τικινὸν ποτ. 6. μί-
λια πόρῳ τῆς Οὐερβατῆς λίμνης πρὸς βορείαν. αὐτὴ ἐ-
λέγετο καὶ Βηλιτιῶνον. ὑπετάγησαν οἱ Πολῖται αὐτῆς, μὲ
ὄλης τῆς Περιοχῆς τῆς εἰς τὴς Ἑλευτίους ἐν ἔτει 1422,
ἀλλὰ ὡς τῶν ἐρρέθη καὶ ἐν τῷ περὶ Ἑλευτίας.

2. Ἐκ τῆς Μητροπόλεως, ἡτοι τῶν Μεδιολαῶν πρὸς
δυσμᾶς κλίμῃσιν ἢ Νοβαρία, κοινῶς Νοβάρια, ἀρξαί-
μενὴ εἰς τὸν ποταμὸν τῆ αὐτῆς ὀνόματος, ἢ ὁποῖα ἐκτίσθη
ὑπὸ τῶν Οὐερτακομακοκῶν, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου
ὑπὸ τῶν Μεδιολαῶν Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξὺ οὐσα τῶν
Μεδιολαῶν, ἀφ' ἧν ἀπέχει μίλια 25., καὶ τῶν Οὐερκελ-
λῶν, ἀφ' ἧν ἀφίσταται 10. μίλια, ἢ Πατεῖς Πέτρον Λομ-
πάρδῃ τῆ δ' ἡσῆμῃ Θεολόγῳ, ὅς τις ἐπωνομάθη Μάγιστρος
τῶν γυνῶν. ὁ πρὸς αὐτῷ ποταμὸς καλεῖται κοινῶς λα
Κόσια. Οὐϊγέρανον, ἢ Οὐϊγλέβανον, κοινῶς Βιγῶαιο, πό-
λις πρὸς τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῶν Με-
διολαῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ἐν ἔτει 1630. ὑπὸ τῆς Κλή-
μεντος, λέγεται προσέτι καὶ Οὐεργέμινον ἀφίσταται ἤδη
Μεδιολαῶν 20. μίλια, ὅσα καὶ ὑπὸ τῆ Τικίνῃ πρὸς δυσ-
μᾶς κατὰ τὴν Νοβαρίαν, ἀφ' ἧς ἀπέχει μίλια 12. αὐτὴ
ἢ πόλις εἶναι σμικρὰ, ἔχει ὅμως Φρεῖον ὄχυρόν. Μορ-
ταρία, καὶ Μορτάριον, κοινῶς Μορτάρια, πόλις καλῶς ἐν-
δυναμωμένη, κεφαλὴ τῆς Λαυμελλίνης, σμικρᾶς ἕσσης Ἑ-

παρχίας, πρὸς τὸν Κόγγου ποταμ., μόλις ἀφισαμμένη 40 μίλια ὑπὸ τὸ Βιγέου πρὸς τὸν Ἀφρικόν, ἢ 10. πρὸς Νοβάρας πρὸς Εὐρον, ἐπάρθη ὑπὸ τῶ Γάλλων ἐν ἔτει 1658., ἀλλ' ὕστερον ἐδόθη εἰς τὴς Ἰτανοὺς, μετὰ τὴν Πυρρῶναιαν σινοθήκην. πρῶτον αὐτὴ ἐκαλεῖτο Βεῖλλα Σύλβα, ἢ ὕστερον Μορταρία, διὰ τὸν γενοῦσα φόνου τῆς Λογγοβάρδων ὑπὸ τῷ Στρατεμάτος τῷ Μάγνε Καρόλε, ὅτε ἀλωθεύσας τῷ Δεσιδερίε Βασιλεῶς, ἔλαβε τέλος τὸ Βασίλειον τῆς Λογγοβάρδων. Πρὸς μεσημβρίας δὲ τῆς αὐθιχοῦ Μητροπόλεως, ἀείσκονται Λαυμελιον, κοινῶς Λουμέλλο, πόλις ποτὲ εὐδοξος, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη ἡ Ἐπαρχία Λαυμελίνα, ἢ κοινῶς Λαυμελίνα· ἀπέχει τῆς Παπίας πόλεως 20. μίλια, τανῶν εἶναι Κώμη. Τίκιον, κοινῶς Παυία, πόλις εὐδοξος μετὰ Θρόνον Ἐπισκόπου, ἢ μετὰ Ἀκαδημίας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πάλαι ἦτον ὁ Βασιλικὸς Θρόνος τῶν Λογγοβάρδων, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Λιγύρων, τῶν Λεῶν, ἢ τῶν Μαρικῶν πρὸ τῶν Μεδιολαύων, ὕστερον ἐκλήθη Φλαυία Παπία, ἔχει τίτλον Πριγκιπάτου, σῶζει πολλὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας μεγαλοσπουδαίας, ἔχει Γέφυρας λιθίνων, ἢ τῆς μεγέθει, ἢ τῆς κατασκευῆς ὑδατῶς ἀλλῆς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ δεύτερας. Τίκιον ἐκλήθη ὑπὸ τῷ Τίκιου ποτ. ὅς τις κοινῶς λέγεται Τέσινο, εἰς τὸν ὁποῖον φθάνεται, μέγαν ὄντα, καὶ πλωτὸν, τὰς ἀρχὰς ἔχοντα ἐκ τῆς Ἀδέλα Ὄρους, εἰς τὸ πέρασ τῶν Ἐλκετίων ὄντος, ὅς τις διὰ τῆς Οὐρβαῦ λίμνης τρέχων, ἢ τὰ τεῖχη τῆς Παπίας πόλεως ποτίζων, ὕστερον ὑπὸ 4. μίλια εἰσέρχεται εἰς τὸν Παδον ποτ. ὅτε πολὺ φυλάττων ἐν αὐτῇ τὰ ἑαυτῆς ὕδατα ἀμυγῆ, εἰς τὸν ὁποῖον ποτ. ἀείσκονται ἢ Θυμαῖοι Ἰχθύες. αὐτὴ ἡ Παυία πόλις ἔχει θηροτροφεῖον κεκλεισμένον μετὰ τεῖχον· ἢ καθ' ὃν χρόνον φθῆ τὸν Τίκιον ποταμὸν, (τῷ ὁποίῳ ἢ ἄμμος ἐδόθη εἶναι ἢ χρυσή,) γεγονός ὁ δεύτερος Λιβυκὸς πόλεμος, μετὰ τὴν Ἀννίβα, καὶ τὴν Κορνηλίαν Σκιπίωνος, τῷ Πατρὸς

τὸς τοῦ Ἀφρικανῶ, εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον νικηθεὶς ὁ Σκιπίων, ὀλίγον ἔλειψε τὰ γένη υποχείριος τῷ ἔχθρῳ τῷ, αἰσῶς κ' ὁ υἱὸς αὐτοῦ δεῖ ἤθελε τὸν βοηθήσει, ἡτὼν αὐτὴ ἡ πόλις Κώμη. ὦρ' αὐτῷ τῷ πόλιν νικηθεὶς δ' ἄ. Φραγκίσκος ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τῷ στρατῷ-ματος τῷ ἑ. Καρόλου τῷ Αὐτοκράτορι, κ' πιαθεὶς ζωντανὰς ἐφέρθη εἰς τῷ Ἰαπωνίῳ. κ' τὰ λοιπὰ.

3. Πρὸς δὲ Ἀνατολᾶς τῆς ἀνωθου ρηθείσης Μητροπόλεως, δέξονται πόλεις Μελίγνανον, κοινῶς Μειγυναῖο, πόλις κειμένη πρὸς τὸν Λάμβρον ποτ., μεταξύ τῶν Μεδιολαύων, καὶ τῆς Λοδιπόλεως, ὅπου οἱ Ἑλευθίοι νικηθεῖς ὑπὸ τῷ ἄ. Φραγκίσκου τῷ Βασιλεῶς τῆς Γαλλίας, κατεκόπησαν ἐν ἔτει 1515. πρὸς δὲ τὸν Ἀδδουα ποτ. (ὅς τις κοινῶς Ἀδδα λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Ραιτία ἐκ τῶν Ἀλπεων, κ' τῷ Βραυλίῳ ὄρει, πόρρω τῶν Πηγῶν τῷ Οἴνῳ 15. μίλια, κ' εἰς τὸν Πάδον εἰσέρχεται, 6. μίλια ἀνω τῆς Κρεμῶνας) εἶναι Λάουος Πομπηία, κοινῶς Λόδι, Κολώνια, καὶ πόλις μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεδιολαύων Ἀρχιεπίσκοπον εἰς τῷ μέσῳ τῶν Μεδιολαύων πρὸς δυσμὰς, κ' τῆς Πλακεντίας πρὸς τὸν Εὐρώ, 20. μίλια ἑκατέρας ἀφισαμένη, ὅσα κ' ὑπὸ τῷ Τικίνο καὶ τῷ Βελζίῳ, ἀφ' ἧς ἀπέχει 40. μίλια, τῆς ὁποίας ὁ Ἄρχὸς εἶναι ευφορώτατος, τυρῶ, βουτύρῳ, κ' κρεῶν βρύθων. Ἐκτίθη κατὰ τὸν Πλίσιον ὑπὸ τῶν Βοίων Γάλλων, κ' Πομπηία ἐπωνομάθη ὑπὸ τῷ Πομπηίῳ τῷ πέμψαντος ἐκεῖσε Ἀποικίαν· καταδαφίθη αὐτὴ ὑπὸ τῶν Μεδιολαύων, κ' αὐτ' αὐτῆς τῆς παλαιᾶς νέαν ἀνεγειρε Φειδέριχος ὁ Αὐτοκράτωρ, εἰς τόπον ἀσφαλέστερον, τρία μίλια ἑξέμακτρα τῶν ἀρχαίων αὐτῆς Θεμελίων, ὅπου τὸ πάλαι ἡτὼν τὸ Λόδι Χωρίον, μετὰ τὸ ὁποῖον ὄνομα καλεῖται παρῶν αὐτῆς ἡ νέα πόλις. Πέραν τῷ ποταμῷ, εἰς τῷ ἀριστερῷ ὄχθῳ, εἶναι Πικηλείων, κοινῶς Πιτζιγινῶν, πόλις ὄχυρά, κ' μεγάλη, μεθ' ὄρον ἰχυρώτατον

δρασκομένη μεταξὺ τῆς Κρεμώνης, καὶ τῆς Λόδι· αὕτη ἡ πόλις ἐκτίθη ἐν ἔτει 1120. ὑπὸ τῶν κρημνισμάτων τοῦ Φόρα τῶν Τιτουμίζι. Μετὰ τὴν σύρροισιν τῆς Ἀδδου, καὶ τῆς Παδου, τῶν ποτ. εἶναι ἡ Κρεμόνα, ἀποικία, καὶ πόλις ἀρχαία, πετρημένη εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Μεδιολαῶν, ἐκτίθη αὕτη ὑπὸ τῶν Κρομμυῶν Γάλλων, ἐν ἔτει μετὰ τὴν Ρώμην 545., ἐκείνη ὑπὸ τῶν Στρατιωτῶν τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ Αυτοκράτορος, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῆς Αυτοκρατορίας, ὑπερον ἀφ' ἧς ἐκτίθη 285. ἐπι, ἀλλ' ἄδους ἀνωκοδομήθη· ἔχει Πύργον θαυμασίῳ ὕψους, ὡς κατ' ἐξοχὴν λέγονται πάντες εἰς τὴν Ἰταλίαν· εἰς Πέτρος ἐν τῇ Ρώμῃ, εἰς λιμὴν ἐν τῷ Ἀγκῶνι, καὶ εἰς Πύργος ἐν τῇ Κρεμώνῃ. ἀφίσταται τῶν Μεδιολαῶν 50. μίλια, τῆς Μαντούς πρὸς ἀνατολὰς 40., καὶ ἄλλα τόσα τῆς Πανίας πρὸς δυσμὰς. Κατὰ τὴν Μάϊου, κοινῶς Κατὰ τὴν Μαγγιῶν, πόλις μεγάλη, ἐγγὺς τῆς Παδου ποτ., εἰς τὸ πέρασ τῆς Δουκάτου τῆς Μαντίας, καὶ τοῦ Ἀγρῶ τῆς Πάρμας. καὶ πελώταία πόλις εἶναι ἡ Σαβυλαινίττα, κοινῶς Σαβιονέττα, ὄχυρα, μετὰ Φρούριον σερὸν, μεταξὺ δρασκομένη τῆς Παδου καὶ τῆς Ὀλλίου, (κοινῶς Ὀγλιό) τῶν ποταμῶν, πόρρω τῆς Κρεμόνας 35. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 85. τῆς Πάρμας πρὸς βόρειαν, πρότερον ὑπετάσσεται εἰς ἐδικὸν τῆς Δούκα, τὸν ἐκ φυλῆς Καραφφα, ὅμως μετὰ τὴν παρακειμένην σμικρὰν Περιοχὴν τῆς. πανυῶ ὅμως γινώσκει Δούκα Ἰαπωνῶν, ἐκ γένους τῶν Γατζμανῶν.

4. Πέραν τῆς Παδου ποτ. ὑπόκεινται πόλις εἰς τὸ Μεδιολανικὸν Δουκάτον Οὐαλεντία, κοινῶς Βαλεντζα, πόλις ὄχυρα ἐν Λόφῳ δρασκομένη, πλησίον τῆς Παδου ποτ., εἰς τὸ πέρασ τῆς Μονφερράτου, καὶ 10. μίλια κάτω τῆς Κατὰ τὴν πρὸς ἀνατολὰς. 7. δὲ πόρρω τῆς Ἀλεξανδρείας πρὸς βόρειαν· ἐκτίθη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 1657., καὶ πάλιν ἐδόθη εἰς τὴν Ἰαπωνίαν μετὰ τὴν Πυρραϊάν συνθήκην, Ἀλεξάνδρεια, κοινῶς Ἀλεξανδρεια δὲ καὶ Πάγλια, πό-

λις ὀχυρωτάτη, καὶ μεγάλη πρὸς τὸν Τάναρον ποταμὸν, μετ' ἄλλοις ἑπτά Ἐπισκόποις ὑπὸ τῶν Μεδιολαύων Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπὸ τῶν ἐκατὸν Καϊσάρεια, καὶ ὑπερὸν ἐκλήθη Ἀλεξάνδρεια ὑπὸ τῷ γ'. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πάπᾳ, ἀφίσταται ὑπὸ τὰ Μεδιόλανα μίλια 52. πρὸς τὸν Νοτοδυτικόν, μέση οὖσα σχεδὸν τῆς Γέννας, καὶ τῷ Τυρίνῳ, πόρρω ἑκατέρας 40. μίλια. πρὸς τὸν αὐτὸν Τάναρον ποτ. εἶναι Ἀνωίνιον, κοινῶς Ἀνωίτη, πόλις σμικρὰ, ἀλλ' ὀχυρὰ, μετ' ὅλον ὅπου κατεφθάρη ὑπὸ τῶν πρὸ ὀλίγου καιρὸς πολέμων, ἀφίσταται τῆς Ἀλεξανδρείας 10. μίλια πρὸς δυσμὰς. πρὸς δὲ τὸν Εἰρίαν ποτ., (ὅς τις κοινῶς Σκεμβία λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῷ Ἀπεννίνῳ ὄρει, καὶ εἰς τὸν Πάδον εἰσερχόμενος,) εἶναι Δερπῶνα, κοινῶς Τορπῶνα, πόλις ὀχυρὰ, μετ' ἄλλοις ἑπτά Ἐπισκόποις ὑπὸ τῶν Μεδιολαύων Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχει Φρέγιον ὀχυρωτάτον, ἀφίσταται ὑπὸ τὸ Στάτο τῆς Γέννας, ἢτοι ὑπὸ τὸ σιῶρον τούτου 8. μίλια πρὸς βορείαν, καὶ 45. τῆς Πλακεντίας πρὸς δυσμὰς. ἐπάρθη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν ἔτει 1642., ἀλλὰ τὸν ἐπόμενον χρόνον, τὴν ἀπέλαβον οἱ Ἰταῶοι. Ἄυτη ἡ πόλις τὸ πάλαι ἦτον φερίμος, τὴν ὁποίαν ἠδάφισεν ὁ Φειδέμικος Αἰνσβαρδος. τὴν ἀπεκαίνισαν οἱ Μεδιολαῖοι. δευτὴρ ἦλθεν ὁμοίως εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀξίαν. (α)

5. Εἰς τὰ Παρθαλασσία τῆς Λιγυρίας, ἢ κατ' Ἑλληνικὰς τῆς Λιγυρικῆς, δεῖξει ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας τὸ Φινάλιον Μαρκιονάτον, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι Πόλισμα Φινάλτε λεγόμενον, καλῶς ὀχυρωμένον, μετ' ἄλλοις ἑπτά, καὶ μετ' ἄλλοις, καὶ ἀείσκειται εἰς τὸ μέσον τῆς Σαυώνας πρὸς

(α) Εἰς τὴν δυτικὴν βορρην ὡς Τορπῶνη, ἡ ἀσπικονότιον τῆς Ἀλεξανδρείας κατὰ τὸ μικρὸν χωρίον Μαριγγο καλούμενον, διάσπασεν διὰ τὴν μάχην τὴν γεγονέναν ἐκείνου μεταξὺ Γάλλων καὶ Αὐστριακῶν, περὶ τὸ 1799. ὅτε κινήσαντες οἱ Αὐστριακοὶ, παραίτησαν τὴν Ἰταλίαν εἰς τὴν Γαλίαν.

πρός ανατολᾶς, ἢ τῆς Ἀλβέρχας πρὸς δυσμᾶς, ὑπετά-
 ρη εἰς τὸν Βασιλεῖα τῆς Ἰαπωνίας χιθὸν πρὸ 80. ἐτῶν.
 Εἰς τὴν Δυτικὴν ἄκρην τῶν Γεοβέζων, καὶ εἰς τὸν Αἰ-
 γιαλὸν τῆς Ἐρυθρίας, ἦτοι τῆς Τυρρηνίας, εἶναι Ὀρβι-
 πέλλον, κοινῶς Ὀρβιπέλλο, πόλις ὄχυρά, εὐδὸν τῆς ἐπω-
 ρύμε λίμνης, πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Ἀργαυταίης Ὀρους,
 ἀφίσταται ὑπὸ τῆς Κεστικέλλης πόλεως πρὸς δυσμᾶς 35.
 μίλια, ἢ 50. ὑπὸ τῆς Ἰλιάς Νήσου πρὸς ανατολᾶς.
 Τελαμῶν, κοινῶς Τελαμῶν, πόλις σμικρὰ μὲ λίμνῶν
 χωρητικώτατον, ἐγγὺς τῷ Ἐκβολῶν τῆ Ἀλμιαῶν ποτ.,
 ἐκτίθη ἢ ὠνομάθη ὑπὸ τῶν Τρωαδίτε Τελαμῶνος, ἢ ὑπὸ
 Τελαμῶνος τῆ Ἀργοναύτη. Πόρτις Ἐρκυλις, ἦτοι λίμνη
 τῆ Ἡρακλέους, πόλις ἀπὸ θαλασσίας, ὡς εἶρηται, κλη-
 θείσα ὑπὸ τῆ Λιμνῶς, δεισκομένη πρὸς τὸ Ἀργενταί-
 ριον Ὀρος, ἢ πλησίον τῆς κρημνισμῶν πόλεως τῶν Κο-
 σῶν, λέγεται κοινῶς Πόρτο Ἐρκυλι. ὁ Λιμνὴ τῆ Ἀγίης
 Σπέρων, ὅς τις λέγεται κοινῶς Πόρτο Σάν Σπέρων, ὑ-
 πὸ τῆς Ἰπυρείας τῆ Ἀργενταίης Ὀρος, μὲ κάστρον ὄ-
 χυρον, ἀφίσταται τῆ Ὀρβιπέλλου 7. μίλια πρὸς δυσμᾶς,
 ἢ ἄλλα πᾶσα τῆ Τελαμῶν πρὸς μεσημβρίαν. Πόρτις Λόγ-
 γης, κοινῶς Πόρτο Λογγῶν, ὄρειον ὄχυρον, πρὸ ὀ-
 λίγων ἐτῶν ὑπὸ τῶν Ἰαπωνῶν κτιθεῖ, ἀντικρὺ τῆ Πλαμ-
 βινῶ, ἀφ' ἧ ἀπέχει 12. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, 45. ἀ-
 πὸ τῆ Ὀρβιπέλλου πρὸς δυσμᾶς, ἢ τοσαῦτα τῆ Λιβυρνοῦ
 Λιμνῶς, ἦτοι ὑπὸ τῆς Ἀλλογύρας, εἰς τὴν Ἰλιάν ἢ
 Ἰλιάν Νήσον, ὅθεν τῶν ὀπίσσω θείλομεν εἰπεῖν ἢ εἰς τὸ
 ὅθεν τῆς Τυρρηνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Δ΄.

Περὶ τῶν Πόλεων, ἢ Ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας οὖρξει
ἢ Ἀριστοκρατία τῶν Οὐρσέτων ἐν τῇ Ἰταλίᾳ,

1. **ΜΕ**τὰ τὸ Δυκάτον τῶν Μεδιολάνων, ἀπ' ἀνατολῶν
αὐτὴ συνάχεται τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν Ἐπιτῶν τὸ Στάτο,
τὸ ὁποῖον ἐκείθεν ἐκτείνεται μεταξὺ τῶν Ἀλπεων, ἢ τῆς
Θηλάσσης, μέχρι τῆ Ἰθουρικῆ. ἢ περιερίζεται ὑπὸ μὲν
τῆ βορείως μετὰ τὰς Καρρικὰς, ἢ Ἰυλίαν Ἀλπεας, μετὰ τὴν
Τειδεντινὴν Διοίκησιν, ἢ μετὰ τὴν Οὐαλδεντινῶν ὑπὸ
δυσμῶν δὲ ὑπὸ τῆ Μεδιολανικῆ Δυκάτω. ὑπὸ μεσημβρίας
μετὰ τὸ Δυκάτον τῆς Μάντας, μετὰ τὸ Ἀδριατικὸν Πέλα-
γος, ὑπὸ τῆ ὁποῖα Πελάγος ὑποπερατῆται καὶ ἀπ' ἀνα-
τολῶν. καὶ εἰς ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας ἐκατοῖκον τὸ
πάλαι οἱ ἴδιοι Οὐρσέτοι, οἱ Κάρροι, οἱ Ἰεροι, οἱ Κρο-
μανοὶ, ἢ οἱ Εὐγαῖοι, τὰ Ἔθνη. μέρη ἐπὶ τῆ Σπῆτι
εἶναι ταῦτα. Τὸ ἀξιοσώτερον, ἢ μεγαλλήτερον μέρος τῆς Ἰ-
ταλίας, τὸ Φεζέλι, λα. Μάρκα Τροβιγιάνα, τὸ ἴδιον τῶν
Οὐρσέτων Δυκάτον, Δογάτο κατ' ἐξοχίαν λεγόμενον, ἢ
Ῥωδιγινη Χερσονήσος, κοινῶς λεγομένη, ἢ Πολέσινα δὲ
Ῥωβιγο. ἢ Τερριτώρια, ἢ Πιετοχαί, τὸ Παδοβαῖο, τὸ
Βερονίζε, τὸ Βικεντινο, τὸ Βρεσιανό, ἢ τὸ Παργαμάσκο.
Τὸ μέγιστον αὐτῶ μήκος ἀπ' Ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶν εἶναι
μιλίων 240., τὸ δὲ μείζον αὐτῶ πλάτος δὲν ὑπερέχει τῆ
100. μιλίων, ἀλλὰ κατὰ τὴν Βενακοῦ Λίμνην, καὶ τὴν
Τεργεσινοῦ Κόλπον, κατὰ πολλὰ συστέλλεται. ὑπόκειται
εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν τῶν Ἐπιτῶν. ἢ αἱμαί πολλαὶ πό-
λεις, εἰς τὴν Δαλματίας, εἰς τὰς κῆσας τῆ Ἀδριατικοῦ
Πελάγους, τῆ Ἰονικῆ, ἢ εἰς αἱμαί πόλεις, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς
ρηθῆσεται. (α)

2. Μη

(α). Τὸ Δυκάτον οἱ Βικεντινοὶ κληθεῖσιν ὑπὸ τῆ Γάλων ἐν 1797.

2. Μητρόπολις ταύτης τῆς Αὐθουσίας, εἶναι αἱ Οὐβεντίας, ἢτοι ἡ Βενετία, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶν Ἑρτοπίων Βενετία καλεῖται, ὑπὸ τῶν Πολῶν Βενετία, Βενεσία ὑπὸ τῶν Γάλλων, Βενίτζε ὑπὸ τῆς Ἀγγλων, ἢ Βενεδίκ ὑπὸ τῆς Τύρκων, ἢ ἄλλων Ἑθνῶν· πόλις μεγάλη μὲ πλῆθος πολὺ ἀνθρώπων, ὠραιοτάτη, ἢ πλεσιοτάτη, ἢ ἐμπόριον ὀφείλημον, εἰς τὸ ὁποῖον θαμίζουσιν ἄνθρωποι ἐκ παντὸς τόπου ἢ Ἑθνῶς. ἐλέγετο ποτὲ καὶ Οὐβεντία, πῶν ὁποῖαν ἤρξαντο πρῶτον νὰ κτίζουσιν οἱ ἄλλοι πλεσιοχώροι ταύτης, ὡς εἶπε ὑπὸ Χρυσῆ 420. διὰ τὸν φόβον τῶν Γότθων, ἐβδον τῶν λιμνῶν τῆς Ἀδριατικῆς, 3. μίλια πόρρω τῆς Αἰγιαλῆ αὐτῆς, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπερ ἦσαν πολλά σμικρὰ νῆσοι ξεχωρισμέναι μία τῆς ἄλλης διὰ τινῶν ρείθρων, ἢ κατ' ὀλίγον πληρῆμεναι ὑπὲρ τῆς πηλῆς, ἢ τῆς πλημμυρῶν τῶν ποταμῶν, ἢ καλύβαι τινῶν φαράδων, Ἀπὸ αὐτὰ ἐν τῇ Νησιῶδι, ὅσα ἐκαλεῖτο Ριπάλτα, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ πρῶτοι οἰκηταὶ ἐστάθησαν, ἀλλὰ ἐρημωθειῶν τῶν πόλεων ὑπὸ τῆς Ἀττιλα τῆς Ἀκυλνίας, τῆς Ἀλτίου, τῆς Κουκορδίας, τῆς Ὀπιπεργίης, ἢ τῆς Παταυίης, οἱ οἰκηταὶ τῶν τῆς πόλεων κατέφυγον εἰς αὐτὰς τὰς Νήσους, ἐν εἶπε ὑπὸ Χρυσῆ 453. ἢ ἔπει τὸτε αὐξήσαν ὅπῃ πολὺ αὐτῆ ἡ πόλις, ἢ ἐφεξῆς ἐκ ταπεινῶν ἀρχῶν, εἰς ταύτην μεγαλειότητα καταστήσασα, ὡς τὸ ταυτὸ σωίσασα ἐκ σμικρῶν Νήσων 72. (ἐβδον τῶν Ἀδριατικῶν λιμνῶν, τὰς ὁποίας οἱ Ἑρτοπιοὶ καλοῦσι λέε Λαγῆτε δι Βενετία) ἢ γυρίζει μίλια 9., εἰς τὴν ὁποῖαν πόλιν αἱ Ἀμπῶται τῆς Θαλάσσης αὐξήσανσι δύο πόδας. διαρεῖται αὐτῆ ἡ πόλις, εἰς ἑξ μέρη, τὰ ὁποῖα Σιζέρτια καλοῦσιν· ἢ

γυρ

εἰς τὴν ἀριστερὰν τῆς Κάμπο Φόρμιο μεταξὺ Ἀυγρίας καὶ Γαλλίας, ἐβδον εἰς τὸν ἀνατολικὸν τῆς Ἀυγρίας. Τῆ δὲ 1805, Δεκεμβ. 27. εἰς τὴν ἀριστερὰν τῆς Περοβέργ, ἀπασάθη τάλιν ἀπὸ τῆς Ἀυγρίας, ἢ ἠρώθη μὲ τὸ Βασίλειον τῆς Ἰταλίας.

γυν Σεξτέρτια Όλιμοσύσις, ἤτοι κοινῶς Σισιέρ δι' Κα-
 σέλλο, Σισιέρ δι' Σαῦ Μάρκο, Σισιέρ δι' Καναρείο, Σε-
 σιέρ δι' Σαῦ Πάυλο, Σισιέρ δι' Σαῦ Κρότζε, καὶ Σισιέρ
 δι' Δόσο Δῦρο. Πρῶτον Δέκα ἔλαβεν ἐν ἔτει 697. ἀ-
 πὸ Χεϊσῦ, καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ἐδέξατο ἐν ἔτει 774.,
 ὃς τις ἐκαλεῖτο Ὀλιβαύσιος Ἐπίσκοπος, ὑπερον δὲ Κα-
 σελανός, ὑπὸ τὸν Γραδύσιον Ἀρχιεπίσκοπον πλῶν ἐν
 ἔτει δὲ 1451. ἐτιμήθη ἕως εἰς Πατριαρχικὴν ἀξίωσι-
 τα, εἰς τὸν τόπον τοῦ Γραδύσιου, ὑπὸ τῷ Ἁ. Νικολάου τοῦ
 Πάπα, τῷ ὁποίῳ Πατριάρχῃ ὁ Θρόνος εἶναι εἰς τὴν ἐν
 τῷ Κασέλλῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτρου. ὁ δὲ περι-
 φανὴς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Μάρκου εἶναι τῷ Δυκῷ Ἐκκλησίᾳ,
 εἰς τὸν ὁποῖον παράκειται τὸ μεγαλοσπεύσασιν Παλάτιον
 τοῦ Δυκῶν, καὶ τῆς Ἀριστοκρατίας, ὁμοίως καὶ τὸ Παλάτιον
 τῆς Προκυρατίας τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἐν Πλατεῖᾳ Ἐρυ-
 χάρῳ· εἰς αὐτῷ τῷ πόλει εἶναι λίθιναι γέφυραι περὶ
 πρὸ 500., τῶν ὁποίων κρείττων εἶναι καὶ ὠραιωτέρα ἢ
 Πόντε δι' Ριάλτο, κατασκευασθεῖσα ἐκ λίθου Ἰστριανῆ ἐν
 ἔτει 1591., Νεώριον, ἤτοι Ἀρσαναῦ ἔχει μεγαλώτατον
 καὶ ὠφέλιμον, μὲ Ἀμφοῖα χαρρτικόν, καὶ ἀσφαλῆ, κατὰ
 τὰς ἄδραμεισίας αὐτῶν γήσους πρὸς ἀναπλάς, μὲ ὅλον ὁ-
 πῶν τὰ ὕδατα ὀλιγοσύνουσι κατ' ὀλίγον ἐκείθεν, ὁμοίως καὶ
 Ὀπλοθύκῳ. Εἰς αὐτῷ τῷ πόλει δεύσκονται πικρῶς
 γήσους πετρῶν, ἀριστοὶ καὶ ἐμπειρότατοι. οἱ Βενετοὶ διέτα-
 ξαν τὴν κοινότητα καὶ Ἀριστοκρατίαν, τῷ ὁποίῳ καὶ τῶν
 φυλάττωσιν, ἐν ἔπει δὲ Χεϊσῦ 1292, τῆς ὁποίας τινὲς
 θέλωσι εἶναι κατὰ τὸν ἄνω τῶν Παφλαγονίων. Ἐθνος ὁ-
 πῶν ἑκατοῖκα τῷ Παφλαγονίᾳ τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, κατὰ
 τὸν Σχολιαστὴν τῷ Εὐσεπίδῳ εἰς τὸν Ἰππόλυτον λέγον-
 τα: οἱ γὰρ Ἐπίται Παφλαγονίαν ἀρότερον οἰκῆτες, ὑ-
 περον ἐπὶ τὸν Ἀδελίαν διέβησαν. Ὁ Γαυρικὸς Ἀστρολόγος
 λέγει, ὅτι ἡ Βενετία ἔχει εἰς διαμείρη ἐτη 1880., εἶτα
 ἐκ Νήσων εἰς γήρ σειρά, καὶ τὰ λοιπὰ. ἀπέχει αὐτῆ τῆς

Ρώμης πρὸς βορρῆαν μίλια 260., κατὰ τὴν Ουϊρόνας τῆς Ἀρσείας, ἀφ' ἧς ἀπέχει μίλια 280., καὶ 100. τῆς Ρ' αὐ-
 ρόνας πρὸς βορρῆαν, καὶ 150. τῆς Μεδιολαύων πρὸς ἀνατο-
 λὰς κατὰ τὴν Πάλλμας, ἀφ' ἧς ἀφίσταται 70. μίλια, καὶ
 80. χερδὸν τῆς Γράδης.

„ Εὐρέθησαν Στίχοι Ἰαμβικοὶ ἐν τινὶ Σταυρῷ ἐκ τῆς
 ἰδίας ξύλου, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη ὁ Δεσπότης Χριστός. ἕως δὲ
 ὁ Σταυρὸς εὐρέθη εἰς εὐὰ πύχον κτισμῶτος μὲ ἀλλὰ πολ-
 λά ἄγια λείψανα, ἐν τῇ Ναῶ τῆς Ἁγίου Μάρκου τῆς
 Βενετίας.

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς Σταυρῆς.

- „ Καὶ τῶτο γουῶσαι προσφῆρα παυσάτως,
- „ Ἦδη προσεγγίσασα ταῖς ἀδελφύταις,
- „ Τὸ θεῖον ἀνάθημα τὸ ζωῆς ξύλον.
- „ Ἐν ᾧ τὸ πνεῦμα τῆς Τεκόντι παρέδου,
- „ Καὶ τῶν πόνων ἐληξας ἕς ἐκαρτέρεις.

Εἰς τὸ κάτω.

- „ Οἷς τὰς πόνας ἔπαυσας, ἕς κατεκρέδη.
- „ Καὶ κρατεῖν ἐποίησας ἡμᾶς ἐν πόσει.
- „ Ταύτῳ δίδωμί σοι πλεονεξίαν δόσιν,
- „ Θνήσκουσα καὶ λήγουσα κατὰ τῶν πόνων.
- „ Ἡ Βασιλὶς Δύκενα λάτεις Εἰρήνη,
- „ Χρυσεδύτης πειν, ἀλλὰ νῦν βασιλεῦς.
- „ Ἐν τρυχίταις νῦν ἢ τὸ πειν ἐν σισίνοις.
- „ Τὰ ῥάκια ἐργασα παρφύρα πλέον,
- „ Παρφυρίδα κείνουσα τὴν ἐπωμίδα.
- „ Μελαμβαφὴ ἔχουσα ὡς δέδοκτό σοι.
- „ Σὺ δ' ἀντιδοίης λήξιν ἐν μακαρίοις,
- „ Καὶ χαρμολὴν ἀληκτων ἐν σισωσμῶσι.

Εἰς τινὰ Δίσκον.

- „ Ἐὖλω κρεμαθεὶς φῶς ἀμαυρεῖς ἡλίου.
 „ Τάφῳ δὲ κρυφθεὶς, ἐσθύεις ἀφθαρσίῳ,
 „ Τυθεὶς πρόκεισαι ζωποιοῖς ἐσία.
 „ Χήρας δίδεξαι λεπτά, δέξαι καὶ πόδι.

Εἰς Κιβώτιον ἔχον τὸ τῆ Σωτῆρος αἷμα.

- „ Ἐχεις με Χειρὸν αἷμα σαρκός με φέρον.

Εἰς ἔσρον Κιβώτιον ἐσθον ἔχον κατὰ τὸ
Κιβώτιον.

- „ Αἵματος ζωφόρου πρηνὸν δοχεῖον.
 „ Ἐξ ἀκηράτε λόγῳ πλάσας ρυτίπας.

Εἰς Θήκῳ τινὰ τῆ ζωποιοῦ Σταυρῆ
ἠργυρωμένῳ.

- „ Ὡς οἶα ποιεῖ πίσις ἢ Κωνσταντῖνον.
 „ Τῆ Πατρικίου, καὶ τριπράρχου ἕσρα.
 „ Χρυσάργυρον γὰρ τὸν Γολγωθά δεικνύει.
 „ Γολγωθά τῶν, καὶ γὰρ ὁ Σταυρὸς τύπος.

3. Πλησίον τῆς Βενετίας εἶναι τὸ ἰδίως Δεκάτην Βέ-
 νετον, τῆ ὁποῖα πόλεις εἶναι αὐται. Κλαδία Φόσα;
 κοιτῶς Κιότζα, πόλις μεθ' ἑσθον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν
 Πατριάρχῳ τῆς Βενετίας, ἀλεισομοσὴν εἰς νῆσον σμι-
 κρατῶ τῆ Ἀδριατικῆς Πελάγους, μεθ' ἑσθον πλῆσίον τῆς
 Βραυδάλου νῆσου, αὐξηθεῖσα ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆ Με-
 τωμαυκῆ, διάσημος ποτὶ ἔγινε μεθ' ἑσθον νικίῳ τῶν Γερου-
 σίων

σίῳν ἐν ἔτει 1380., ἀφίσταται τῆς Βενετίας 25. μίλια. Τόρκελον κοινεὶς Τορτζέλλο πόλις μικρὰ, καὶ μετ' ολίγους ἀθροῦσιν διὰ τῆς δυσκρασίας τῆς πότις, ἀλλὰ μετ' ἄλλοις Ἐπισκόποις ὑπὸ τὸν Πατριάρχῳ τῆς Βενετίας, ὅς τις Ἐπισκοπικὸς ἄρτος μετέβη εἰς αὐτῶν, ἐκ τῆς παλαιῆς Ἀλτίνης τῆς πλησιοχώρου πόλιος ἐν ἔτει 635., ἀεικνύεται ἐν Νήσῳ παρακειμένη εἰς τὸν Αἰγιάλον, εἶδος τῶν Γαλλικῶν λιμνῶν, πόρρω τῆς Βενετίας 5. μίλια πρὸς Βοῖαν, εἶναι Κάπρυλαι κοινῶς Κάορλε, πόλις μικρὰ, εἰς Νησιῶν σμικρῶν, ἔγγυς τῆς Αἰγιάλι τῆς Φεῶλι, καὶ κακῶς κατοικημένη, διὰ τῆς δυσκρασίας τῆς πότις, πεττημένη ὅμως μετ' ἄλλοις Ἐπισκόποις ὑπὸ τὸν Πατριάρχῳ τῆς Ἀκυλνίας ἀπέχει τῆς Βενετίας 40. μίλια πρὸς τὸν Κακίαν, καὶ 4. τῶν Ἐκβολῶν τῆς Ῥωμανῆς ποτ., καὶ 30. τῆς Ἀκυλνίας πρὸς νότον.

4. Ἡ Ἰσρία, ἡ ὁποία ὑπὸ τῶν Γάλλων Ἰσριε λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ἰσριεϊχ, κληθεῖσα ἄπο τῆς Ἰσριε ποτ. ἄποχιζομένη, διὰ τῆς ὁποίας ἦλθεν ὁ Ἰάσων μετ' ἑξ Ἀργοναύτας ἐκ τῆς Πόντις εἰς τῆς Ἑλλωικῆς Θαλάσσης, ἦτον ποτὲ μέρος τῆς Τρανσαδάνας Γαλτίας, εἰς τὸ σιῶρον τῆς Ἰλλυρικῆς, παρῶν ὅμως εἶναι Ἐπαρχία τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τῆς ἑξουσίας τῆς Ἐπιτῆς, ὡς εἶρηται. περραῖται ἄπο τῆς βορείως μετ' ἄλλοις τῆς Καρριόλας, ἀπὸ τῆς ὁποίας χωρίζεται μετ' ἄλλοις τῆς Ἀλπεις, τῆς λογομένης Μόντι δέλλα Βεῖα, ἀπ' ἀνατολῶν ἔχει τὸν Φλανατικὸν Κόλπον, πρὸς δυσμᾶς δὲ τὸν Τεργεσινῶν Κόλπον, καὶ τὸν Ἀδριατικὸν, ἦτοι τὸν Βορείτικὸν Κόλπον, ὡσαύτ' καὶ ἄπο μεσημβρίας. ἐκτείνεται κατὰ τὸ μήκος μίλια 60., ὡσαύτ' μία Χερσονήσος, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁμοίως πλατεῖα. οἱ οἰκνται παύτις καλεῖνται Ἰσριοι, οἱ ὁποιοὶ εἶναι πλησιοχώροι μετ' ἄλλοις Λιβυρῆς, καὶ οἱ πλοῦταιοὶ τῶν Ἐθνῶν τῆς Ἰταλίας πόλις εἰς αὐτῶν τῆς Ἐπαρχίας εἶναι αὐταὶ, Ἰσρινόπολις, ἡ ὁποία παρῶν Κάπο δ' Ἰσρια καλεῖται,

τῆς

τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ὑπὸ Γουλιου τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅς
 τις τὴν ἀσφοδόμοτον, καλυμμένην Αἰγίδα, εἰς τινα συμ-
 κρατῶν ἤσεν σιμιζόγμοτον μὲ τὴν εἰρηὰν διὰ γαφύρας,
 ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλνίας Πατριάρχην,
 ἀπέχει τὴν Παρσέντιον πρὸς βορείαν 24. μίλια, ἢ 10 τοῦ
 Τεργέστου πρὸς Νότον. ἢ αὕτη εἶναι ἡ πρωτεύουσα πόλις
 τῆς Ἰσείας, λεγομένη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Γάφισα. Αἰ-
 μονία, ἡ ὁποία παλαιῶν καλεῖται Τζιττα Νόβα, ἡτοι εἶνα
 πόλις, ὡσαύτῃ αὕτη ἀνηγέρθη ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς
 Αἰμονίας, πρὸς τὸν Ναύπορον ποτ. Δεισκομένης,
 τετα μίλια πύρρον ταύτης, εἰς τὸν Αἰγιαλὸν μεταξὺ τοῦ
 Παρσέντζο 10. μίλια πρὸς δυσμὰς, ἢ τὴν Ὀμαγο. ἔχει
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πατριάρχην τῆς Ἀκυλνίας,
 ἢ Πολίτας ὀλίγους διὰ τὴν δυσκρασίαν τοῦ αἵρος, ὑπο-
 πάσκει εἰς τῆς Βενετικῆς ὑπὸ τὴν 1270. ἔτος. Παρσέν-
 τιον, κοινῶς Παρσέντζο, πόλις μικρά, ἠθρ. θαλασσία εἰς
 Χερσονήσων κειμένη, εἰς τὴν μίσην θέσιν χερδὸν τῆς Ἰε-
 στυπόλεως πρὸς βορείαν, ἢ τῆς Πόλας πρὸς νότον, 28.
 μίλια ἀφ' ἑκατέρας ἀπέχουσα, ἢ 7. μίλια τῆς Αἰμονίας
 πρὸς νότον, καὶ 100. μίλια ὑπὸ Βενετίας· ἔχει θρόνον
 Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλνίας Πατριάρχην, ἢ λιμενα,
 τὸν ὁποῖον ὑποπλεῖ ἡ ἤσος τὴν Ἁγίον Νικολάου, ὅπου τὸ
 παλαιὸν ἦτον Φάρος· περὶ τὸν Αἰγιαλὸν τὴν Παρσέντιον εἶ-
 ναι πολλὰ Σκεπέλα. Πόλα, Κολώνια ἢ πόλις ἀρχαιο-
 πάτη, καὶ παλαιῶν ἰχυρωτάτη, ἡ ὁποία ποτὲ ἔκαλετο καὶ
 Πίστης Ἰουλία, κτίσμα καὶ κατοικία τῶν Κόλων, μὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλνίας Ἀρχιεπίσκοπον.
 σαζοται εἰς αὐτὴν λείψανα τὴν ἀμφιθεάτρου, ἔχει λιμε-
 να χωρητικώτατον, ἢ ωραιώτατον, τὸν ὁποῖον ἀσφαλίζει
 ἡ Βελονία ἤσος, κοινῶς λεγομένη Βελόνιτε, ἀφίσταται τῆς
 Τεργέστου 60. μίλια πρὸς μισημβέλιαν, καὶ τὴν Ἀγκωῖος
 πρὸς βορείαν μίλια 96. Τεργέστου, ἢ Τέργεστον, ἢ κοινῶς
 Τεῖσσι, πόλις τῆς Κάρων, παλαιῶν τῆς Ἰσείας, εἰς τὴν

παραθαλασίαν τῆ Ἀδριατικῆ, καὶ εἰς τὴν ἐνδοσίτην θαλάσσην τῆ ἀπ' αὐτῆς κληθείτος Τεργεστῆ Κόλπου, κοινῶς Κόλφο δὲ Τεργεστῆ, σμικρὰ μὲν, ἀλλ' ὀχυρωτάτη, ὑπὸ τῆν ἐξουσίαν τῆ Ἱμπερατορικῆ (α), μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλῆας Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχει λιμενία χωρητικὸν, εἰς τὸν ὁποῖον φράσσεται τὸ Ζεχι κάστρον, ἀφίσταται τῆς Ἀκυλῆας 33. μίλια, καὶ 50. τῆς Πόλας πρὸς τὸν Κίρκιον. Ἡ παρακειμένη εἰς αὐτῆν Ἐπαρχία, Κομητιῶν Τεργεστῆν καλεῖται ἢ πόλις αὐτῆ ἐκυριώθη ὑπὸ τῶν Οὐρεσιῶν εἰς τὸν καιρὸν Ἐνείκου τῆ Δαυδουλου, ὕστερον ἐδόθη εἰς τῆς Ἀρχιδούκας τῆς Αὐστρίας, καὶ πάλιν ἐν ἔτει 1507. ἐπάρθη ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ ταχέως ἀελλήφθη ὑπὸ Μαξιμιλιανῶ τῆ αὐτοκράτορος. ὁ Τεργεστῆς Κόλπος, ἔς τις καὶ Ἀκυλῆϊος καλεῖται, ἐνδοσίτης μυχὸς εἶναι τῆ Ἀδριατικῆ Πελάγους, μεταξὺ τῶν Κάρρων, καὶ τῶν Ἰσρων, ἢ μεταξὺ τῆ Ἐκβολῶν τοῦ Σαντίου ποτ., εἰς τὴν ἀκρὰν παραθαλασίαν τῆ Φειῶλι, καὶ τῆς Ἀλβας ἀκρας, πλησίον τῆ Ἀμάκν, εἰς τὴν ἠγαθαλασίαν τῆς Ἰσείας. Πέντε κοινῶς Πένδερα πόλις σμικρὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆ Αὐτοκράτορος, μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλῆας Ἀρχιεπίσκοπον, φράσσεται πλησίον τῶν Πηγῶν τῆ Ἀρσίου ποτ., ὅς τις Ἀρσα κοινῶς λέγεται, ἀφίσταται τῆς Πόλας, 22. μίλια πρὸς βορῆαν, καὶ 30. τῆς Ἰουστινιπόλεως πρὸς τὸν Εὐρον, καὶ 15. τῶν Ἀλπειῶν, καὶ τῆ συνόρου τῆς Γερ.

(α) Τὸ Τεργεστῆν αἰετὴ εἶναι μία ἀπὸ αἰετῶν ἡμιορεικῶν πόλεων τῆς Εὐρώπης, συμπέδεται ἀπὸ δύο μέρη, τὸ εἰς ἀπὸ τῶ παλαιῶν Τεργεστῆ, λεγόμενον, τὸ ὁποῖον εἶναι κακῶς κτισμένον, ἔσ τὸ ἄλλο ἀπὸ τῆ ἑνὸς, τὸ ὁποῖον ἐκτίθη νεωτέρῳ ὡς τὸ ἑνὸς εἶναι καλῶς καὶ ὀρεικῶς κτισμένον, ἔχει λαμπρὰ καὶ οἰκαδομήματα, ἔσ πλατεῖα αἰετῶν δρόμοις κατωκίματα ἀπὸ ολίγων Γερμανῶν, ἔσ πολλοὶ Ἰταλοὶ, καὶ Γραικοὶ, οἱποῖοι εἶναι αἱ πλείονες ἔθνη οἱ διμελῆται αὐτῆς τῆς ἑκείνου πόλεως. Ὁ αἰετῆς ὅλον τῆ Ἐγκαθίκων τῆ Τεργεστῆν εἶναι εἰς 33000 Ἀ-πὸ τῆς ὡς Βενετίας εἰς 68.

Γερμανίας. Ἄνω ταύτης, εἰς τὸ πέρασ τῆς Μαρκίας τῶν Οὐϊνιδῶν εἶναι τὸ Γερὸν τῷ Ἁγίῳ Οὐίτε, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Σαῦ Βιίτι πρὸς τὸν ποταμὸν, πόλις εἰς τὴν κατωτέραν Καρριόλαν, πρὸς τὴν ᾠκεθραλασίαν τῷ Ἀδελατικῷ Πελάγῳ, καὶ τῷ Καρναίῳ Κόλπῳ, πρὸς τὰς Ἐκβολὰς τῷ Καρναίῳ ποτ., ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῷ Αὐτοκράτορος, καὶ τῆς ὁποίας πόλεως εἰρηται ἐν τῷ περὶ Γερμανίας, ὁμοῦ μὲ τὰς ἄλλας ἐκθέσεις τῶν πόλεων ἐκείνης τῆς Ἐπαρχίας. ὁ Καρναίος Κόλπος λέγεται καὶ Φλαντικὸς, καὶ Φλανωνικὸς ὑπὸ τῷ Σιφῶνι, Πολατικὸς ὑπὸ τῷ Μέλα, καὶ Λιβυρρικὸς ὑπὸ τῷ Ὀρόβῳ, εἶναι Κόλπος τῷ Ἀδελατικῷ Πελάγῳ μεταξὺ τῆς Ἰσουλίας καὶ τῆς Λιβυρρίας, ὅς τις κοινῶς καλεῖται ἰλ Κουαρνέρο, καὶ Καρνέρο, καὶ ταυτὴν Κόλπος τῷ Φιῦμε.

5. Μετὰ τὴν Ἰσουλίαν ἔπεται τὰ εἰρημῶν περὶ τῷ Φόρμ Ἰελίῳ, τὸ ὁποῖον κοινῶς Φεῦλι λέγεται, καὶ ποτὴ Πατεια δι' Φεῦλι, καὶ τῆς Ἰταλίας εἶναι Ἐπαρχία, ὑπὸ τῆς ἐξουσίας τῷ Οὐρσῶν, πλὴν τινῶν πόλεων αὐτῆς, εἰς τῆς ὁποίας τὸ πάλαι ἐκατοίκων οἱ Κάρνοι ἔθνος τῆς Ἰταλίας, πρωτεύουσα πόλις ταύτης εἶναι Οὐτίνον, καὶ Οὐτίνα, καὶ Ἄτινα, καὶ κοινῶς Οὐδίσι, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῷ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀκυλνίας, γυρίζει αὐτὴ ἢ πόλις μίλια πέντε, εἶναι λεγαλοσπεπής, καὶ ἀρύχωρος, ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῷ Ἐρσῶν ὑπὸ ἐπὶ 1420, ἀπέχει τῆς ᾠκεθραλασίας τῷ Ἀδελατικῷ 20. μίλια πρὸς βορῆαν, καὶ 70. τῆς Βενετίας, τῆς δὲ Ἀκυλνίας 20. πρὸς Κίρκιον, καὶ ἄλλα πῶσα τῆς Γορκετίας πρὸς δυσμὰς. Μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ἀκυλνίας κεῖται ἡ Πάλμα, Φρέιον ὀχυρωτάτον, κτισθὲν ὑπὸ τῷ Οὐρσῶν, ἐν ἔτει ὑπὸ Χεῖσου 1593, μὲ ἐνέα πυργοβάρεις, πρὸς διαυθρότῳσιν τῆς Ἐπαρχίας, τέλειον πρωτότυπον εἰς ἐκείνας, ὅπῃ θέλων νὰ κῆδῳρου κατὰ τῆν τρόπον ὀχυρώνονται τὰ κάστρα, ἀφίσταται τῆς Οὐδίσι 10. μίλια πρὸς

πρὸς τὸν Κίρκιον, καὶ 10. τῆς Ἀκυλίας πρὸς τὸν Εὐρον,
 13. ὑπὸ τῷ ἄκρῳ τῆ Βουετικῆ Κόλπῳ πρὸς βορείαν, καὶ
 15. τῆς Γουετίας πρὸς δυσμὰς. Πρὸς τῷ θαλάσῳ εἶ-
 ναι Μάρατον, εἰς τῆς ἐλαίδεις θεωροῦμενον. πρὸς βο-
 ρίαν δὲ καὶ κατὰ τῷ Τίρολι, εἶται Πλεβς, ἣτις καὶ Πα-
 ροικία τῆ Καδωρῆ λέγεται, καὶ κοινῶς λα Πιεβε δι Κα-
 δωρῆ, πόλις πρωτεύουσα τῆ Καδωρῆνου ἀγροῦ, τῆ ἐν τῇ
 Ταρυσίῳ Μαρκίᾳ, ὑπὸ τῷ ὄρει τῆς Ἐνεπῶν, πρὸς
 τὸν Πλαῖν ποτ., ὅστις καὶ Ἀνακωσ λέγεται, καὶ Ἀνα-
 σος, καὶ κοινῶς Πλαῖν, τῆς ἀρχῆς ἔχων ἐκ τῆς Καρρικῶν
 Ἀλπεων, εἰς τὸ σῶρον τῆς Καρυνθίας, ἢ σμακρὰ τῶν
 πηγῶν τῆ Δραῦν ποταμῶ, καὶ δεχόμενος τὸν Παδωλον, τὸν
 Βοητον, τὸν Κάλρον, καὶ τὸν Κορδωόλιον, διὰ τῆς Ταρου-
 σιανῆς Μαρκίας τρέχων, εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἀδεατικὸν
 Κόλπον. Φόρον Ἰούλιον, κοινῶς Τζιβιδαδ δι Φεμελι, πό-
 λις πρὸς τὸν Νατισῶνα ποταμ. (ὁ ὁποῖος Νάτισα κοι-
 νῶς λέγεται, τῆς ἀρχῆς ἔχων ἐκ τῶν Ἀλπεων Ὀρῶν εἰς
 τὸ σῶρον τῆς Καρυνθίας, καὶ εἰσέρχόμενος εἰς τὸν Σύν-
 τιον ποταμ. κάτω τῆς Πάλμας 8. μίλια) ἀπ' αὐτῆς τῆς
 πόλεως παρωνομάθη καὶ ἡ Ἐπαρχία, ὑπόκειται εἰς τῷ
 ὄρει τῶν Ἐνεπῶν, πόρρω τῆς Γουετίας 15. μίλια πρὸς
 δυσμὰς, καὶ 8. τῆς Οὐδινε πρὸς βορείαν. τὸ δὲ Καρνίκιον
 Ἰούλιον, πόλις ἦτον τῶν Κάρνων, μεταξὺ τῶν Ἀλπεων
 θεωροῦμενη, ἡ ὁποία ταυτῶν Ποταφέλλα καλεῖται, τῆ-
 σι Γέφυρα πρὸς τὸν Φέλλα ποταμ., μέρος ταύτης τῆς πό-
 λεως κεῖται πρὸς τῷ Καρυνθίῳ, καὶ μέρος πρὸς τὸ Φεμε-
 λι, ἀπέχει τῆς Οὐδινε 6. λέγας Γερμανικὰς, ἢτοι μί-
 λια 24. πρὸς τὸν μεῖον ὅπου τινὲς θέλουσι, ὅτι τὸ
 Καρνίκιον Ἰούλιον γὰρ ἦτον ἐκεῖ, ὅπου ταυτῶν εἶναι τὸ Ζε-
 γλιο Χωρίον, πλησίον τῶν πηγῶν τῆ Βεττε ποταμ., καὶ τῆς
 Μοσκάρδε σμικρᾶς πόλεως πρὸς τῷ ὑπὸρειᾳ τῶν Ἀλ-
 πεων, πόρρω τῆς Ποταφέλλας πρὸς δυσμὰς 4. λέγας
 Γερμανικὰς. Κορκορδία, κοινῶς Κορκορδία, πόλις ποτῶ
 τῶν

τῶν Κάρων, πανῶ κρημνισμῶν, πρὸς τὸν Ῥωματικὸν ποταμ., τῆς ὁποίας ὁ Ἐπίσκοπος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀκυλίας τῶν, διαγεῖ εἰς τὴν πλησίον πόλιν, καλυμμένη Ῥωματικῶς λιμῶ, ἢ κοινῶς ἰλ. Πόρτο Γραρὸ, πρὸς τὸν Ῥωματικὸν ποτ. καὶ αὐτὴ δεισκομῶν. τὸ λοιπὸν μέρος τῆ Φόρου Ἰυλίῳ, ἢτοι τῆ Φεβλι ὑποτάσσεται εἰς τὸν Ἀυστριακὸν Ἀρχιδούκα, ἢτοι τὸν νυν Ἀυτοκράτορα, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ Ἀκυλία κοινῶς Ἀμβιλεία, πόλις ποτὲ μεγαλωπία, ἢ Μητροπολις τῶν Κάρων, ἢ πλυσιωπία μετὰ τὰς πραγματείας, ὅπως εἰς αὐτῷ ἐγίνοντο, ἔχουσα θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, τίτλον Πατριάρχου φέροντος, ἢ ὁποία ἐν ἔτει 452., ἢ ἐν ἔτει 590. ἔκρη, ἢ κατὰφίδη ὑπὸ τῆ Ἀττιλα, ἢ τῶν Λογγοβάρδων, εἶπε ἀσκαινίδη καὶ ἀσφοδομήδη ὑπὸ τῆ Πόπανος τῆ Πατριάρχου αὐτῆς, ἢ ἀρχήδου ἢτον ὑπὸ τῷ χρονικῷ ἐξουσίαν τῆ Πατριάρχου, ὑπερον ἐκτελέθη ὑπὸ τὸν Ἀρχιδούκων τῆς Ἀυσείας, εἰς τὰς ὁποίας ὑποπλεῖ μέχρι τῆς σήμερον, ἀλλ' αὐτὸ τειχῶν, ἢ ἀκατοίκτης, δια τῷ τῆ ἀέρος δυσκρασίαν, ὀλίγας μόνον οἰκητὰς ἔχουσα τὸν χειμῶνα, ἢ παράδες, ἀπέχει τῆς τῆ θαλάσσιας τῆ Ἀδριατικῆ πρὸς βορῆαν μόλις 9. μίλια, μέση ἔσα χερδὸν τῆς Πάλμας, ἢ τῆ Γραδου. αὐτὴ ἦτον τὸ πάλαι κλεῖδι, ἢ ὀχύρωμα τῆς Ἰταλίας. διὰ τὸτο ἐαυδαζον, ποῖος γὰ τῷ πρωτοκυριεύσῃ, ὡσαν οἱ δύο Ἰταποὶ ἐναντίον τῆ Μαξιμίμ, ὁ Κωνσταντῖνος ἐναντίον τῆ ἀδελφῆ τῆ Κωνσταντῖς. ὁ Μαξιμος ἐναντίον τῆ Θεοδοσίης Ἀυτοκράτορος. ἀφ' ἑ τῷ ἔκαυσε ὁ Ἀττιλας ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐννων, ἢ Ἀυάρων, τῷ ἀνωκοδόμησεν ὁ Ναρσῆς. Ἄνω ταύτης εἶναι ἡ Γραδίσκα, Γραδίσκα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν λεγομῶν, Φρβελον ὀχυρωτάτον, πρὸς τὸν Σόντιον ποτ. μέσον τῆς Ἀκυλίας πρὸς νότον, ἢ τῆς Γορετίας πρὸς βορῆαν, ἢ ξέμακρὰ τῆς Πάλμας 2. λέγας πρὸς ἀνατολὰς, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἑσπεῶν, ἐναντίον τῶν καταδρομῶν τῶν Τερκων, ἐν ἔτει 1472. ἢ ἡ Γο.

ἡ Γοετία, κοινῶς Γοετζία, καὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Γοεϊτς, πόλις ὄχυρά πρὸς τὸν Σόντιον ποτ. (ὅς τις καὶ Ἰ. σόντιος λέγεται, καὶ κοινῶς Λισότζο, ἀρχόμενος ἐκ τῶν Ἀλπεων Ὀρῶν εἰς τὴν Καρνιόλαν Ἐπαρχίαν τῆς Γερμανίας, καὶ εἰσέρχόμενος εἰς τὴν Νατισῶνα ποτ.) μεταξὺ τῶν Ἀλπεων Δεικωμένη, καὶ τῆς Τερχεσινῆς Κόλπου, εἰς τὸ σῶμα τῶν Βουντίκων, μόλις ἀφισαμένη 4. λεγας Γερμανικ. τῆς Ἀκβιλείας πρὸς Βορείαν, καὶ τοσαύτης τῆς Πάλμας πρὸς ἀνατολὰς, κεφαλὴ τῆς μικρᾶς Ἐπαρχίας αὐτῆς, ἧτοι τῆς ἀπ' αὐτῆς καλυμένη Κομητείας· αὗται αἱ πόλεις μετρῶνται ὑπ' ἄλλων εἰς τὴν Μάρκιαν τῶν Οὐίνδων.

6. Πρὸς δυσμὰς ταύτης τῆς Φεμελι Ἐπαρχίας, παρὰ κείται, ἡ Ταρουσίση Μάρκια, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται λαὶ Μάρκια Τρεβιγιαία, ἔχουσα ὑπὸ δυσμῶν τῆς Πιετοχᾶς τὴν Οὐϊκοστινίω, καὶ τὴν Τειδεστινίω, τῆς ὁποίας Ἐπαρχίας Μητρόπολις εἶναι τὸ Ταρουσίσιον, λεγόμενον κοινῶς Τρεβίγι, καὶ Τρεβίζο, πόλις μετρία, ἀπὸ ὄχυρά, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἐπιστῶν, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφισαμένη τῆς Βουντίας μίλια 20. πρὸς τὸν Κίρκιον, καὶ 15. τῆς Ὀπιτεργίας πρὸς τὸν Ἀφεικόν, καὶ 24. τῆς Πατανίης πρὸς τὸν Καικίαν. διαίρει αὐτὴν τὴν πόλιν μεγαλοσπετὴ ἔστω, ὁ Σίλις ποτ., ὅς τις κοινῶς Σίλε λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Οὐϊκοστινοῦ Ἀγροῦ, εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν ἐγγὺς τῆς Ἀλτίης. κατεπολεμηθῆ αὐτὴ ἡ πόλις, ὅμως μετὰ τὴν Βερρίαν, τὴν Βικεντίαν, καὶ τὸ Πατανίον ὑπὸ τῆς Μαξιμιλιανῆς τῆς πρώτης Αυτοκράτορος, εἰς τὸν πόλεμον ὅπερ ἠγεγῆρωσαν ἐναντίον τῆς Οὐϊκοστιανῶν. Ἄνω ταύτης εἶναι Ὀπιτεργιον κοινῶς Ὀδέρτζο, τὸ ὁποῖον Ἐπίτροπον ὑπὸ τῆς Στραβωῆος καλεῖται, πόλις εἶναι πρὸς τὸν Μοντέγαρον ποτ., τὸ πάλας μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς τὴν Τζουένδα, ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀκυλίας, αὐτὴν τὴν πόλιν ἠδάφισαν ποτὶ οἱ Κεχδοί, καὶ οἱ Μαρκομα-

μαίοι. ἀφίσταται τῷ Ταρμισίῳ πρὸς τὸν Καϊκίαν 12. μίλια, καὶ 12. πρὸς Τζσέδα πρὸς τὸν Εὐραν, πρὸς Ἀκυιλείας 45. πρὸς δυσμάς, καὶ 35. πρὸς Οὐδινε. Ἄλτιον, πόλις ποτὲ διάσημος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῷ Σίλως ποτ., μεθ' ἑσθ' ἔστιν Ἐπισκόπου τῷ ὁποίῳ ἠδάφησαν οἱ Οὐνοί, καὶ ἔχονταύτης μόνον τὰν αὐτὴν φαίνονται. Ὁ Στράβων λέγει γὰρ ἦτον αὐτὴ εἰς ἐλώδεις τόπους, ἐπὶ αὐτῷ εἰς Πάλης κατισκοδασμένη. Κρίστα, κοινῶς Τζσέδα, πόλις μεθ' ἑσθ' ἔστιν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, πλησίον τῷ πηγῶν τῷ Μονπεγανῶ ποταμ., ἀφίσταται τῷ Βελλάνῳ 13. μίλια, καὶ ἄλλα τόσα τῷ Ὀπιτέρῳ, καὶ 15. τῷ Ταρμισίῳ. Φελτεία κοινῶς Φέλτρε, πόλις μεθ' ἑσθ' ἔστιν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον ἀεισκομένη πρὸς τὸν Ἄσωνα ποταμ., ὅς τις ὀλίγον καποτέρῳ πίπτει εἰς τὸν Ἀναξον, ἢ καὶ Ἀνασον ποταμ., ἀφίσταται πρὸς Βρετίαν 50. μίλια πρὸς τὸν Κίρκιον, καὶ 10. ἀπὸ τῷ σιῶρον πρὸς Τελδοστινῆς Διοικήσεως πρὸς ἀνατολὰς. καὶ Βελλανον, κοινῶς Βελλανο, πόλις μεθ' ἑσθ' ἔστιν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἐκδὸν τῷ Ταρμισίῳ. Ὀρων ἀεισκομένη, πρὸς τὸν Ἀνασον ποταμ., πόρρω πρὸς Φελτείας 15. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 40. τῷ Ταρμισίῳ.

7. Τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῷ ποτὶ Λογγοβαρδικῷ Βασιλείῳ, τὸ ὁποῖον διασώζει ἢ Ἀριστοκρατία τῷ Οὐρετιῶν, καλεῖται κοινῶς Λομπαρδία Βρετία, καὶ εἶναι ξεχωρισμῶν τῷ λοιπῶν μερῶν τῷ αὐτῷ Βασιλείῳ, ὡς τῷ Πεδιμοντίῳ, τῷ Μεδιολανικῷ, ὡς τῷ ὁποίῳ εἶπαμεν ἀνωτέρω, καὶ τῷ λοιπῶν μερῶν αὐτῷ, ὡς τῷ ὁποίῳ ἐν τῷ ἐφεξῆς κειθ' λέγομεν. ἔχει πόλεις ἐξαιρετικῶς ἐπιτύτο τὸ μέρος, ὡς ἠδὲ θαλασσίας μετὰ τὸ Παταύιον, κοινῶς Πάδοβα, πόλις μεγάλη καὶ ὀχυρὰ, ἀλλ' ἔστιν ἄποστον κατισκομένη, μεθ' ἑσθ' ἔστιν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλίας Ἀρχιεπίσκοπον, ὡς ἀεισκομένη εἰς τὸν Μεδόακον Ποταμὸν (τὸν ὁποῖον τινεὶ καὶ Βρετίαν καλεῖται, καὶ κοινῶς γὰρ Βρετία, καὶ Βείτα, ἀρχό-

αρχόμενον ὑπὸ τῆς Τειδεντινῶν Ἀλπεων, καὶ εἰσερχόμενον εἰς τὴν Ἀδειτιατικὴν Θάλασσαν 5. μίλια πύρρῳ τῆς Βενετίας.) εὐδοξος μὲ τὴν Ἀκαδημίαν ὅπως ἔχει, περὶ τὴν ἐτεῖ 1222. ὑπὸ τῷ β'. Φειδερίκῳ τῷ Αὐτοκράτορος, μετὰ Μοναστήρια, μετὰ τὸ κοινὸν Παλάτιον, ἦτοι τὸ Πραιτώριον, καὶ μετὰ τὴν ὠραίαν Περιοχὴν τῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἔλεγε Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, ὅτι Ἄνδρ' ἔχει διαβεβαίον, πῶς ὁ γήϊνος Παράδεισος γὰρ εἶναι εἰς τὴν ἀνατολὴν, ἔλεγον εἰς ἅπαντος γὰρ εἶναι ἐκεῖ. αὐτὴ ἡ πόλις (κατὰ τὸν Μέλαν) τὸ πάλαι ἦτον μία τῶν πλυσιωτάτων πόλεων τῆς Ἰταλίας, ἀνωκοδομήθη ὑπὸ τῷ Αὐτοκράτορος Φειδερίκῳ, καὶ ὑπὸ τῷ δ'. Κελεστίνῳ τῷ Πάπα, ἐπέστη ὑπὸ τῷ Μαξιμιλιανῷ ἐν ἔτει 1509. κατ' ἀρχὰς ἐκτίθη αὐτὴ ἡ καὶ αὐξήθη ὑπὸ τῷ Τρωικῷ Ἀρτίτορος, ἀπέχει τῆς Βενετίας 24. μίλια πρὸς δυσμὰς, τῆς Βικεντίας 18. πρὸς ἀνατολὰς, τῆς Φερράρας 48. πρὸς βορρῆαν, Πατεῖς Τί-
 τε Λιβίε τῷ Ῥωμαϊκῷ Ἰσορικῷ. Ὁ Μεδόακος λιμνὴ, ὅς τις ὑπερον Μαθαυμακὸν ἐκλήθη, εἶναι τὸ Μαλαμόκκο Πόρτο, πρὸς μίλια πύρρῳ τῆς Βενετίας, καὶ πόλις ἦτον ποτὶ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυληίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ὑδάτων κατποντίθη, μένει ὁμοίως ὁ Λιμνὴ. Ῥωδίγιον, κοινῶς Ῥωβίγο πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ θρόνος τῆς Ἀδείας Ἐπισκόπου, ἀπ' αὐτῆς καλεῖται ἡ ᾠδακραιμὴ Ἐπαρχία, ἐν Πολέσινα δι' Ῥωβίγο, ἀφίσταται τῆς Φερράρας 25. μίλια πρὸς βορρῆαν, καὶ τόσα τῷ Παταυίῳ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 20. τῷ Ἀδείᾳ πρὸς δυσμὰς· κεῖται αὐτὴ ἡ πόλις εἰς Χερσονήσον ποταμικῶν. ἡ Ἀδεία πόλις, ἣτις καὶ Ἄδρῳ ἐκαλεῖτο, ᾠδαθαλασσία ἦν εἰς τὸν Αἰγιαλὸν πρὸς τὸ σύρματος, ἡ ὁποία ὀλοπλῶς χεῖρον κατποντίθη ὑπὸ τῆς ὑδάτων. Μεσόγειοι δὲ πόλεις εἰς ἔσω τὸ ῤηθρὸν μέρος τῆς Λομπαρδίας, ἐκ τῷ Παταυίῳ πρὸς τὸ Μεδιολανικὸν πέρας, ἡ Οὐικεντία, ἡ καὶ Οὐί-
 κεντε, κοινῶς Βιτζσίτζα, πόλις μεγάλη καὶ ὀχυρὰ, μετὰ

Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυλῆϊας Ἀρχιεπίσκοπον,
 πρὸς τὴν Σύρρϊον Δείσκομειν τῷ Ῥήνωος, ἢ τῷ Ἐλάσ-
 σονος Μεδούακι τῷ ποταμῷ, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Γάλλων ἐν
 χήματι σκορπίου ἐπαρθε αὐτὴ ὑπὸ τῷ Μαξιμιλιανῷ ἐν
 ἔτει 1509., ἀλλὰ γυρομένης τῆς εἰρήνης, ἐν ἔτει 1516.,
 ἐδόθη ὀπίσω, ἀπέχει τῆς Φελτειας πρὸς μεσημβρίαν 30.
 μίλια, ἢ 54. τῆς Φερράρας πρὸς βορέαν. Ἡ Οὐήρωσι,
 κοινῶς Βερῶνα, πόλις εὐρύχωρος, ωραία, ἢ ὄχυρά μὲ τὸ
 δυνατώτατον Φρούριον ὅπως ἔχει, Δείσκομειν πρὸς τὸν Ἀ-
 θεσιν ποτ. (ὅστις κοινῶς Ἀδиге λέγεται, ἢ Ἀταγίς ὑ-
 πὸ τῷ Ἑλλήνων τῷ Στραβ. τῷ Ἀρριανῷ, ἢ τῷ Πτολεμ.
 ἢ ἀρχεται ὑπὸ τῷ Βρεῖνα Ὀρει, τὸ ὁποῖον εἶναι μεγα-
 ζον τῷ Ἀλπειν, εἰς τὸ Κομπιῶτον τῆς Τίρωλις, ἢ δε-
 χόμενος τὸν Εἰσωκὸν ποταμῷ, ἢ ἄλλης ἐλάσσονας εἰσέρ-
 χεται εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, ξέμακρα τῆς Βενε-
 τίας 16. μίλια πρὸς μεσημβρίαν) τὸν ὁποῖον ζιγνύει
 μὲ 4. γεφύρια· ἔχει Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀκυ-
 λῆϊας Ἀρχιεπίσκοπον ἢ πληθος ἀνθρώπων, σώζουσα προ-
 σέτι λείψανα τῷ Ἀμφιθεάτρει, ἢ ἄλλων ἀρχαιοτήτων· ἐκ-
 τίθη ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἢ ὑπὸ τῶν Εὐγενέων ἢ Ῥαίτων,
 ἢ κατ' ἄλλης ὑπὸ τῷ Βρεῖνε, ἢ Οὐήρωος, ἀφ' ἧς ἢ ἐκλή-
 θη, ἀπέχουσα τῷ Τειδεῶτι 35. μίλια πρὸς μεσημβρίαν,
 22. τῆς Μαύτουας πρὸς βορέαν, 40. τῆς Βειξίας πρὸς
 ἀνατολᾶς, 70. τῆς Πισκαείας κατὰ τὴν Βενετίαν, ἢ 60.
 τῆς Φερράειας πρὸς τὸν Κίρκιον, ἢ Βειξία κοινῶς Βρεῖ-
 σα, ἢ ἢ Μπρέατα, πόλις μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν
 Μεδιολαῶν Ἀρχιεπίσκοπ., εὐρύχωρος, ἢ ὄχυρά μὲ Ἀ-
 κρόπολι ἰχυρωτάτῳ ἐν Λόφω κτιθεῖσαν, Δείσκειται πρὸς
 τὸν Μέλαν ποταμῷ, ἢ καὶ Γαρζίαν, εἶναι πλεονία πόλις
 ἰσχυρὴ τῆς Βενετίας καλουμένη· ἀπέχει 15. μίλια τῆς
 Βεράκι λιμένος πρὸς δυσμᾶς, 30. τῆς Μαύτουας, 60. τῶν
 Μεδιολαῶν, ἢ 40. τῆς Βερώνας πρὸς ἀνατολᾶς. Τὸ Βεργ-
 γομον, ἢ Βεργεμον, κοινῶς Βεργαμο πόλις ποτὲ τῶν Κε-
 ρμα-

νομανών, με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολαίων Ἀρ-
 χιεπίσκοπ., ὀρύχωρος, καὶ ὄχυρα με Κάστρον, μεταξύ τῆ
 Βρέμβου καὶ τῆ Σέρει πῶν Ποταμῶν, καὶ μεταξύ πῶν Με-
 διολαίων καὶ τῆς Βελγίας ἀπ' ἀνατολῶν, ἐκατέρωθεν 30.
 μίλια ἀφισαμένη, ὅσα καὶ ὑπὸ τῆ Κώμης πρὸς ἀνατολάς,
 κτιθεῖσα ὑπὸ τῆ Ἐθνῆς πῶν Ὀραβίων· αὐτὴ ἤλθε εἰς
 τὴν ἐξουσίαν πῶν Ἑνετῶν ἐκ πῶν Μεδιολανικῶν Δυνάτων, ἐν
 ἔτει 1508. ταύτης τῆς πόλεως οἱ οἰκηταὶ εἶναι ὄφουεις,
 καὶ ἀσείοι κατὰ τὰ ἤθη. καὶ ἡ Κρεμωνία, ἣτις καὶ Κρέμα
 λέγεται, πόλις μεθ' ἑσθλὸν Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Βοιωτίας
 Ἀρχιεπίσκοπ., εἰς κάμπον ὠραῖον καὶ καρπερὸν δεισσο-
 μενή, καὶ ὑπὸ τῆ Σέρει ποταμ. ποτιζομένη· ἀφίσταται τῆς
 Κρεμωνίας πρὸς δυσμὰς 24. μίλια, καὶ ἄλλα πῶσα ὡς ἔγ-
 γιστα τῆς Βραβίας, καὶ 10. μίλια τῆς Λόδι· μεταξύ τῆς
 Βεράνας, καὶ Βρέσιας κεῖται ἡ Βεβιαδος λίμνη, κοινῶς κα-
 λουμένη Λάγο δι Γάρδα, ἣτις ἐκτείνεται κατὰ τὸ μῆκος
 μίλια 30., κατὰ δὲ τὸ πλάτος 6. μόνον, καὶ τοι ὁ Στρα-
 βων λέγει, τὰ εἶναι κατὰ μῆκος σταδίων 300., καὶ κατὰ τὸ
 πλάτος 30., ἔχει χελεῖς πολλὰς, καὶ αὐτὴ μόνον γεννᾷ
 τὸν ὀγροκτὸν ἰχθυὸν Καρπιῶνα. ὠθεῖται πόλις εἰς
 αὐτὴν ἡ Γάρδα, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἡ λίμνη παρονομαζέται·
 καὶ τὸ Σαλιώδιον, κοινῶς Σαλο, πόλις ὠραία, καὶ ὠρεῖται
 εἰς τὴν Δυτικὴν ὀχθρὴν τῆς λίμνης, μεταξύ τῆς Βελ-
 γίας, καὶ τῆ Τεϊδοῦς, τῆς μετ' 20. μίλια ἀπέχον, τὴ δὲ
 30., καὶ ἄλλα πῶσα τῆς Βεράνας πρὸς δυσμὰς. ἐκεῖ δὲ ὀ-
 πὴ ἐξέρχεται ἐξ αὐτῆς τῆς λίμνης ὁ Μίγγιος ποταμ. εἶ-
 ναι ἡ Πισκαρία, κοινῶς Πισχιέρα, ἣτις καὶ Ἀρδελικὴ κα-
 λέται, πόλις σμικρὰ ἀλλὰ ἐνδωαμαμένη, ἀφίσταται τῆς
 Βεράνας πρὸς δυσμὰς 15. μίλια, καὶ 25. τῆς Βελγίας πρὸς
 ἀνατολάς. Κατὰ τὴν Παιολίαν τῆς Βεράνας, πρὸς τὸν Ἀ-
 δρισιν ποτ. εἶναι τὸ Λεόνικο κοινῶς Λεγριαῖο, πόλις σμικ-
 ρὰ, ἀλλὰ καλῶς ἐνδωαμαμένη. μεταξύ δὲ τῆς Βερά-
 νας καὶ τῆς Βικοντίας εἶναι Ἀρτζιγναῖο. καὶ ἄλλαι τιτὲς.

καὶ ποσαῦτα μὲν ὄχι τῆς δεσποτείας τῆς Βενετῶν τῆς ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὄχι δὲ τῆς λοιπῶν αὐτῆς Ἐπαρχιῶν, καὶ πόλεων, ἐν ἄλλοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Λομπαρδίας, τὴν ὁποίαν δείξουσιν διάφοροι Πείγκιτες τῆς Ἰταλίας.

1. Ἐξω τῷ ῥιθύντος μέρους τῆς Λομπαρδίας, τὸ ὁποῖον δείξουσιν οἱ Βενετῆται, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸ ὀπίλοιπον αὐτῆς μέρος ἐξουσιάζουσιν Πείγκιτες διάφοροι, οἷον τῆς Μάντουας, τῆς Πάρμας, τῆς Μιρανδουλας, καὶ εἴτις ἄλλος· ἐκλήθη ἐπὶ τὸ μέρος Λογγοβαρδία, καὶ κοινῶς Λομπαρδία, τὸ ὁποῖον καὶ Γαλλία Τογάτα λέγεται, ὑπὸ τῆς Λογγοβαρδῶν, Ἑθνικῆς Γερμανικῆς καταγομῆς ὑπὸ τῆς Οὐαυδάλων καὶ Γότθων, οἱ ὁποῖοι ἔτις ἐλέγοντο ὑπὸ τῆς Λαγγ, καὶ Βάρδων, τὰ ὁποῖα ὀνόματα σημαίνουσι: μακρὰ γένεια, ὡσαύτῃ καὶ εἴη τινὰς Μακρογένειοι, ἢ μακρὰ μαλλία. καὶ ὡρεῖσθαι ἐπὶ τὸν τὸν ὅσον ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

2. Τὸ Πείγκιτῶν τῆς Μάντουας, Μητρόπολιν ἔχει τὴν Μάντουαν, ὑπὸ τῆς ὁποίας παρονομάζεται, κοινῶς λεγομένη Μάντοβα, πόλις μεγαλοσπετής, λαμπρὰ, καὶ ἀρόπερον πλοῦσι, καὶ ἀχυρωτάτη, ἢ ὁποῖα ἐν ἔτει 1619. ἐπάρθη ὑπὸ τῆς Γερμανῶν, καὶ ἐλευθῶς ἐληλατίσθη, ἀλλ' εἰς ὀλίγον καιρὸν ὕστερον ἐδόθη εἰς τὸν Δῦκα αὐτῆς τὸν ἐκ φυλῆς Γοντζάγα, καὶ αὐτίς ἐκαλλωπίσθη, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Ἀκυλνίας Ἀρχιεπίσκοπον, φέρεται εἰς ἑλῶδεις τύπας, καὶ χροδὸν εἰς τὴν μέσῳ τῆς λίμνης, τὴν ὁποῖαν ὑποπελεῖ ὁ Μίγκιος ποταμ., Μοῦτζο κοινῶς λεγόμενος. ἐκτίσθη ὑπὸ τῆς Τέσκων εἰς τὴν Τραυαδαῖναν Ἐπαρχίαν τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τῆς Ρώμης ἐπὶ 430., ἀπέχει τῆς Πισκαρίας ἀπὸ τὸν 18. μίλια, τῆς Πάδου ποταμ. ἀπὸ βορῆαν 10., καὶ 24. τῆς Βερῶνας. εἰς αὐτὴν εἶται

είναι ὁ θρόνος τῶ Δυκῶν. εἴ τιτι Κώμη αὐτῆς λεγομένη Ἄντες, ἐγενήθη ὁ Βιργίλιος Ποιητῆς· εἶτα εἶναι Γεαρδισάλλον, κοινῶς Γεασάλλα, πόλις πρὸς τὸν Πάδον ποτ., μεταξύ τῆς Μάυτοβας, καὶ τῆ Ῥέγγιο, ἑκατέρωθεν ἀφισχυμένη 18. μίλια, λαμαρά, καὶ αἰαία, ἡ ὁποία πύξῃθη καὶ ἀνεκαινίσθη ὑπὸ τῷ Φερράνδῳ Πείγκιπος, καὶ τῷ β. Φερδινάνδῳ τῷ Αὐτοκράτορος. ὁμοίως εἶναι καὶ ἄλλα Πολίσματα. Ὅσας δὲ πόλεις δείξει ὁ Δεξ τῆς Μάυτοβας εἰς τὸ Μονφερράτο, ἐκεῖ περὶ αὐτῶν διαλάβωμεν.

3. Τὸ δὲ Δυκάτων τῆς Μόδενας, ἀπ' αὐτῆς τῆς Μητροπόλεως ἐκλήθη, ἡ ὁποία, εἶναι ἡ Μάτινα, κοινῶς λεγομένη Μόδενα, πόλις ὄχυρά ἐνδον Λιμνῶν, μετ' Ὀφρείον πρὸς κτιθεσὶ, ἐγγὺς τῷ Σικίῳ Ποταμῷ, ἀπέχει τῷ Ῥηγίῳ Λεπίδῳ 15. μίλια, καὶ τῆς Βοιωτίας πρὸς ἀνατολὰς 20. εἰς αὐτῷ εἶναι ὁ θρόνος τῶ Δυκῶν, καὶ τῷ Ἐπισκόπῳ ὑπὸ τὸν Ῥαυσόνῃς Ἀρχιεπίσκοπον. παρ' αὐτῷ τὴν πόλιν εἶναι ἡ Αἰμιλία ὁδός. Ἡ δεσποτεία τῶ Δυκάτῳ ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ βορέως πρὸς νότον εἰς μίλια 60., καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὅπῃ δυσμᾶς εἰς 45. μίλια σχεδόν. αἱ λοιπαὶ πόλεις αὐτῆ εἶναι, Κάρπιον, κοινῶς Κάρπι, μετ' ἰτλον Πείγκιπάτῳ, πόλις μετ' Ὀφρείον ὄχυρον, καὶ μετ' Περιοχίῳ ἄρυσωρον, μόλις ἀπέχουσα τῷ Κορρέγιῳ, 4. μίλια, καὶ 12. τῆς Μόδενας πρὸς βορέαν. Κορρέγιον, κοινῶς Κορρέφιο, πόλις ἄρυσωρος καὶ κατοικημένη, μετ' Ὀφρείον ὄχυρον, ἡ ὁποία ποτὲ εἶχεν ἐδικῆς τῆς Πείγκιπας, ἀπέχει 10. μίλια ὑπὸ τῷ Ῥέγγιο, κατὰ τὸ Κάρπιον, καὶ 13. τῆς Μόδενας πρὸς δυσμᾶς. Βεϊξέλλον, κοινῶς Βερσέλλο, πόλις μετ' Ὀφρείον ὄχυρον εἰς τὸν Πάδον ποταμῷ, ἀπὸ τῷ Οὐιτελλίανῳ τῆς ἐν τῇ ἐπέρα ὄχθῃ τῷ Πάδου πόλεως. ἀπέχει τῆς Πάρμας πόλεως 8. μίλια, τῆς Κρεμῶνας 30., καὶ τῷ Ῥηγίῳ Λεπίδῳ 24. αὐτὴ ἡ πόλις εἶχε ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπῳ. καὶ Ῥήγιον Λεπίδον, κοινῶς Ῥέγγιο, πόλις ἐν τῇ Αἰμιλίᾳ, μετ' Ὀφρείον Ἐπισκό-

πε ὑπὸ τὸν 'Ραυσίνης 'Αρχιεπίσκοπον τὸ ἀρότερον, ταυτὶ ὑπὸ τὸν Βουωνίας, μεταξὺ τῆς Πάρμας, καὶ τῆς Μόδνας πρὸς ἀνατολὰς 15. μίλια, ἄποικία ἀρότερον τῆς Τύσκων, εἶτα τὸ Λεπίδα. ὄθεν καὶ Φόρος αὐτῆ λέγεται, εἰς τὴν ἐν αὐτῷ 'Εκκλησίαν τῆς Σέρβων εἶναι Εἰκὼν, τῆς Θεοτόκου θαυματουργός, καὶ τὰ ἐξῆς.

4. 'Επειθεὺς ἐπὶ δυσμάς, κάτωθεν τὰ Πάδα δέσκειται τὸ Δυκάτον τῆς Πάρμας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῆς 'Ενταπίων λό Στάτο δὲλ Δυκά δι Πάρμα λέγεται. Καὶ πρωτόδικον πόλιν ἔχει τὴν Πάρμας, ἢ ὁποῖα τέμνεται ὑπὸ τῆς Πάρμα ποτ., εἰς δύο μέρη, ἄρυσωρος, καὶ καλῶς κατοικημένη μὲ Φρέιον ὀχυρώτατον, καὶ μὲ Παλάτιον μεγαλοπρεπέστατον τῶν Δυκῶν, φεφανεσάτη μὲ τὰς πολυτίμης ζωγραφίας ὅπε ἔχει, κεῖται εἰς τὴν Φλαμινίω ὁδῶν, μόγις ἀφισαμένη 10. μίλια τῆς Πάδα πρὸς μεσημβρίας, μεταξὺ τῆς Μόδνας πρὸς ἀνατολὰς καὶ τῆς Πλακετίας πρὸς δυσμάς 35. μίλια, καὶ 50. τῆς Βουωνίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας τὸν 'Αρχιεπίσκοπον τελεῖ ὁ 'Επίσκοπος αὐτῆς, τῆς δὲ 'Ραυσίνης ἀπέχει μίλια 100., Πατρὶς Κασίε τῆ Σόληρη, ἔχει 'Ακαδημίαν, καὶ ἐδοθῆ αὐτῆ εἰς τὴν Δυκικὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τῆς γ'. Παύλε τῆς Πάπα ἐν ἔτει 1546. ὑπάκουται εἰς αὐτὴν ἡ Πλακετία, κοινῶς Πιατζότζα, τίτλον Δουκάτω ἔχουσα, πόλις μὲ Φρόκου 'Επισκόπου ὑπὸ τὸν Βουωνίας 'Αρχιεπίσκοπον, ἄρυσωρος, καὶ λαμπρά, ἔχουσα Φρέιον, ἐν μίλιον ἀφισαμένη τῆς Πάδα ποταμ., ὅπε αὐτὸς δέχεται τὸν Τρεβίαν ποτ., καὶ 18., τῆς Κρεμῶνας, ἀνω πρὸς δυσμάς κατὰ τὴν Παπίαν πόλιν, μεταξὺ τῶν Μεδιολαβῶν 40., καὶ τῆς Πάρμας πρὸς ἀνατολὰς 35. μίλια, ἔχει καὶ 'Ακαδημίαν. αὐτὴ ἡ πόλις ἐκάνη, καὶ ἠδαφίδη ὑπὸ τῆς 'Αμίλλης τῆς Στρατηγῆς τῆς Λιβύων, καὶ ἐφέρθη εἰς αὐτὴν ἄποικία 'Ρωμαίων. Βέργης, ἡτοι Προάσειον τῆς 'Αγίης Δομνίνης, κοινῶς Μπόργο δι Σαν Δαίνο λεγόμενον, ὡσαύτ' ὅπε εἰς αὐτὴν ἔμαρ-

μεγαλωτάτη, δίκλιον Θεάτρον, κατ' ὀλίγον ἐπὶ Λόφος ἑξει-
 ρομική, ἢ μεγαλοφρεπές αὐτὴ, ὡσαύτῃ κατὰ τὴν εὐράταν
 νότον, δεξιὰ εἶναι Παλάτιον, τὸ ὁποῖον νῦν μὲν εἶναι διὰ τὴν
 ναυ Πείρικια. ἀφίσχεται κατὰ τὸν μέσον τόπον τῆς Αὐ-
 θουτάτης αὐτῆς, εἰς τὸν Αἰγιάλον τῆς Λιγυσιτικῆς Θαλάσ-
 σης, μετὰ λιμνὴν χωρητικὴν, ἀλλ' ὀλίγον ἀσφαλῆ, ἔχει θρό-
 νον Ἀρχιεπισκόπου, εἶναι πλεσιωτάτη, καὶ ἐμπόριον δια-
 σημον. τὸν λιμνὴν αὐτῆς περικλείει Λόφος τῆς ποδῶν 600.,
 ἀντικρὺ τῆς ὁποίας ἐξέρχεται, ἐν ᾧ ἀνοικοδομητὸ Φάρος, κα-
 τασκώλης ὡραίας, καλούμενος κοινῶς λαὸ Λαυτέρη, ὅπου
 ποτὲ ἦν κἄντρον. ὠνομάσθη αὐτὴ ἢ πόλις ὑπὸ τινῶν καὶ
 Ἰαύα, τὴν ὁποίαν ἠδάφησαν ὁ ἐκ τῆς Καρθαγίνης Μά-
 γων, τὴν ἀνεκαίνισαν δὲ οἱ Ῥωμαῖοι. ἀπέχει τῆς Ῥώμης
 σχεδὸν 300. μίλια, καὶ 160. τῆς Φλωρεντίας πρὸς δυσ-
 μάς, ὁμοίως πρὸς δυσμὰς καὶ ἀπὸ τῆς Βενετίας 234., καὶ
 85. τῶν Μεδιολανῶν. ἐν ἔτει ἀπὸ Χρῆστου 935. ἐκλήθη ὑ-
 πὸ τῶν Σαρρακηνῶν, καὶ ἄλλοι μὲν τῶν Πολιτῶν αὐτῆς ἠφαι-
 ρισαν τελείως, ἄλλοι δὲ ἀλώθησαν ὑπ' αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι
 μετὰ τὴν βοήθειαν τῆς Δακκῆς τῶν Ἑσπετῶν, ἀνήλθον εἰς τὴν
 αὐτῶν πόλιν. ἢ ἔχεται πόλις ὅπου ὑπόκειται εἰς αὐτὴν
 τὴν Αὐθουσίαν κατὰ τὸν Αἰγιάλον ἀπὸ δυσμῶν, εἶναι Ἀλ-
 βιον Ἰντεμέλιον, ἢ Ἀλβιντεμέλιον, κοινῶς Βιντιμίγλια,
 πόλις ἀφ' ἧς Θαλασσία μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Με-
 διολανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξύ τῆς Ἀλβιγάνης 40. μί-
 λια, καὶ τῆς Νικαίας πρὸς δυσμὰς 20. σχεδὸν μίλια. εἶ-
 πα (ἀφημύων ἐν τῷ μέσῳ τῶν ελασσόνων,) εἶναι Ἀλ-
 βίγαννον, κοινῶς Ἀλβέγγα, πόλις ἀφ' ἧς Θαλασσία, μετὰ
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γέννας Ἀρχιεπίσκοπον, πε-
 ρεσμένη ὑπὸ τῆς γ'. Ἀλεξάνδρου τῆς Πάπας ἐν ἔτει 1179.,
 ἀφίσχεται ἐν ἐπιπέδῳ, πρὸς τὸν Ῥέτωλαν ποταμ., ἀντι-
 κρὺ τῆς ὁποίας εἶναι Νησίον σμικρὸν, Ἰνσολόττο δὲ Ἀλ-
 βέγγα καλέμενον, καὶ τὸ πάλαι Γαλβιναρία. ἀπέχει τῆς
 Γενόβας 60. μίλια κατὰ τὸ Ἀλβίγανον, ἔτινος ἀφίσχα-

ται 40. μίλια, λέγεται ἀκόμη ἢ διαλελυμένης Ἰαλιον Ἰγγανον. Νάυλον κοινῶς Νῶλι, πόλις σμικρὰ, εἰς τὴν Δυτικῶν ἄκρην τῆς Λιγυσιτικῆς θαλάσσης, ἐν ὄππῃ κειμένη, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆς Γένουας Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπέχει τῆς Σαυῖνας 10. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, ἢ τῆς Ἀλβιγαῦς 20. πρὸς δυσμὰς. λέγεται ἀκόμη ἢ Ναύλιον. ἀνάμεσα εἰς αὐτὰς τὰς δύο ρηθείσας πόλεις παρεπιπίπτει τὸ Φινάλε Πόλισμα τῶν Ἰσπανῶν με λιμενία, ὧς ἢ εἴρηται ἀνωτέρω. μετὰ τὸ Νάυλον εἶναι Οὐδα Σαβάτια, κοινῶς Βαδο, ἢ Βαϊ, λιμὴν τῆς Λιγυρίας, με Φρέιον ὁχυρὸν ἐν Λόφῳ κτιθεσὶ πρὸς τὴν ἐξαλειφθεῖσαν Σάβαταν πόλιν, πόρρω τῆς Σαυῖνας 3. μίλια πρὸς δυσμὰς, κατὰ τὸ Νάυλον, ἀφ' ἧς ἄλλα τεῖρα ἀπέχει. μεταξὺ τῆς, ἢ τῆς Γένουας κεῖται ἢ Σαυῖνα, ἢ Σαυῶν, πόλις με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μεδιολαῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχει Φρέια δύο, ἢ ποτὶ εἶχε καὶ λιμενία δ' ἄρ' ἔχον, ὅς τις καπεθάρη, ἢ ἐχαλάθη ὑπὸ τῶν Γενεζῶν, ἀπέχει 3. μίλια ὑπὸ τὸ Βαδο πρὸς ἀνατολὰς, 8. ὑπὸ τὸ Νῶλι, ἢ 22. ὑπὸ τὰ ὕδατα τῶν Σπατελίων πρὸς μεσημβρίας.

2. Πάλιν ἀπ' ἀνατολῶν ἐκ τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὴν Τυρρηνίαν, ἔπονται εἰς τὴν ἀνω ρηθείσαν Γένουαν ἐν τῇ αὐτῇ Αἰγιάλῳ, ὁ λιμὴν τῆς Δελφίνης, λεγόμενος κοινῶς Πόρτο Φίνο, πόλις σμικρὰ με Φρέιον, ἢ με λιμενία ὀλίγον τι χωρητικὸν, ἀπέχει τῆς Γένουας 20. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, κατὰ τὸ Ράπαλλον, 3. μίλια πόρρω αὐτοῦ. Ράπαλλον, κοινῶς Ραπάλλο, πόλις ἀδακτικὴ εἰς σμικρὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆς Πόρτο Φίνο, ἢ τῆς Λαυονίας πρὸς ἀνατολὰς. Σεγέση Τυγυλία, κοινῶς Σέσει δι' Ἀδριαντε, πόλις μεταξὺ τῆς Γένουας, καὶ τῆς Σπεδίας 30. μίλια ἐκατέρας ἀφισαμνίη, εἰς τὸν ἀνατολικὸν Αἰγιάλον τῆς Λιγυρίας δ' εἰσκομνίη. λιμὴν τῆς Ἀφροδίτης, κοινῶς Πόρτο Βερέρε, πόλις σμικρὰ με Φρέιον ἀνακρὺ τῆς Παλμα.

μαρίας νήσου, απέχει τῆς Γενοβάς πρὸς ἀνατολὰς 60. μίλια. καὶ πρὸς τὸν μικρὸν λιμένα, ὃ ὁποῖος τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο τῆς Σελήνης, καὶ τῶρα Γόλφο δέλλα Σπέτζια, εἶναι ἡ Σπεδία, κοινῶς Σπέτζια, πόλις μικρά, ἀλλ' ὀχυρά, απέχει τὸν Σερζάνων 7. μίλια πρὸς τὸν Θρακίαν, καὶ 4. ὑπὸ τὸ Πόρτο Βούρε πρὸς βορέαν. Πρὸς τὸν Μάκραν ποταμ. (ὅς τις κοινῶς λαὸ Μάγρα λέγεται, χωρίζων τὴν Λυκαίαν τῆς Τυρρηνίας, ἀρχεται εἰς τὸ πέρασ τῆς Δυκάτω τῆς Πάρμας, καὶ δεχόμενος τὸν Ουέρραν, τὸν Οὔλαν, καὶ ἄλλους ἐλάσσονας ποταμ. εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν εἰσέρχεται.) καὶ σμακραὶ τῆς Στόματος αὐτῆς εἶναι Σερζάνα, κοινῶς Σάρσανα, πόλις εἰς τὸ πέρασ τῆς Λιγυρίας, ἔχουσα Φρέιον ὀχυρώτατον, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πίσσης Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξὺ δεισκομένη τῆς Μέσσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Σπεδίας πρὸς δυσμὰς, απέχει τῆς Λέκας 34. μίλια κατὰ τὸ Βρενιάτον, ἀφ' ἧς απέχει 18. μίλια.

3. Κατὰ δὲ τὸ μεσόγειον πόλεις οἱ Γενοβέζοι ἔχουσι τὸ Βρενντον, ἢ Βρενιακὸν, κοινῶς Βρεντέτο, πόλις πρὸς τὸν Ουότρον, ἢ Βάτρον, ποταμ., ὑπὸ τὴν ὑπέρειαν τῆς Ἀπεννίνης Ὄρους, μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Γενοβάς Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφίσταται τῆς Ἀπέας πρὸς δυσμὰς 9. μίλια, καὶ τόσα τῆς Σπεδίας πρὸς βορέαν, τῆς δὲ Γενοβάς 50. κατὰ δὲ τὸ Μεδιολανικὸν Πέρασ εἶναι Σερραβάλλε. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπαρχίαν τῶν Γενοβέζων εἶναι καὶ ἡ Ἀπια, κοινῶς Ποντρεμόλι, πόλις πρὸς τὸν Μάκραν ποτ., τανυῶ ὑπὸ τὴν ἑσπέρειαν τῆς Μεγάλου Δυκὸς τῶν Τυρρηνῶν, ἐξῆς τῶν Ἀπεννίνων Ὄρων, τὴν ὁποῖαν πρὸ ὀλίγων ἔτων ἐπήρκεν ὑπὸ τῶν Ἰταλιῶν, εἶναι αὕτη ἡ πόλις κατὰ πολλὰ ὀχυρά, καὶ ἐνδυαματωμένη, απέχεσα τῶν Πηγῶν τῆς Μάγρα ποταμ. 5. μίλια, καὶ 4. μόλις τῆς Ἀπεννίνης Ὄρους, καὶ τῆς Σιυόρε τῆς Δυκάτω τῆς Πάρμας, καὶ 15. ἀπὸ τῆς Βρεννίτε πρὸς τὴν Θερινὴν ἀνατολῶν. καὶ αὐτῆς
βηθεῖ-

ρηθείσας πόλεις, ὑπόκειται εἰς τὰς Γουινέζας, καὶ ἡ Κορσικὰ νῆσος, μὲ ἄλλας σμικρὰς νήσους περὶ αὐτῶν, περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς ἔξῃς κατὰ πλάτος ρηθῆσεται.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Ζ'.

Περὶ τῆς Τυρρηνίας, τὴν ὁποίαν δείξει ὁ Μέγας Δυξ τῆς Φλωρεντίας, καὶ ἄλλοι.

1. Ἡ Τυρρηνία λέγεται ὑπὸ τῶν Λατίνων Ἐτρούσια, τῆς ὁποίας οἱ Ἑντόπιοι ἐκαλεῖτο Ἐτρούσκοι, καὶ Τυσκοί, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐκλήθη καὶ Τυσκία, κοινῶς Τασκανία, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔθνος ἀρχαιότατον, καὶ αὐτόχθονον, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς (Βιβλ. Α'.), ἄλλω γένει ἔτε ὁμόγλωττον, ἔτε ὁμοδίαιτον, ὁποῖους ἡμεῖς, Τυρρηνὲς καλεῖμεν". οἱ τινες ἦλθον ἐκταύθα ἕσπερον, ἐκ τῆς Θράκης καὶ τῶν Νήσων τῆς Αἰγῆς Πελάγους. ταύτης τῆς Ἐπαρχίας τὸ μεγαλύτερον μέρος, δείξει ὁ Μέγας Δυξ τῆς Τυσκίας, ὁ Φλωρεντικὸς Περγκιό. τὸ δὲ Παραθαλάσσιον αὐτῆς μέρος δείξουσιν αἱ Ἰσπανοί, αἰς ἀνωτέρω εἰρηται· τὸ ἀνατολικὸν μέρος ὀρίζει ὁ Πάπας τῆς Ρώμης, τὸ ὁποῖον καλεῖται Πατριμόνιον τῆς Πέτρα· τὸ Δυτικόν, μέρος καίτοι σμικρότατον, ἢ τῆς Λέκας Δεξιοκρατία· καὶ τῆς μετὰ παλαιᾶς Τυρρηνίας οἱ Ὄροι ἦσαν, μεταξὺ τῆς Μάκρας, καὶ τῆς Ἄρης ποταμοῦ, τῆς δὲ καὶ κατὰ τὴν νεωτέραν, εἶναι ὁ αὐτὸς Μάκρας, καὶ ὁ Τίβερις ποταμὸς.

2. Ἡ ἐν Λέκᾳ Δεξιοκρατία, ἢ ἁπλοῖα διοικεῖται καὶ δινομεῖται μετὰ καλλίστας νόμους, μετὰ ὅλον ὅπου ἔχει εἰς τὴν ἑξουσίαν τῆς σμικρᾶς περιοχῆς, ἐκτετατομένη μετὰ τὴν Τυρρηνὴν Πελάγους, καὶ τῆς Ἀπεννίνικης Ὄρας ἐκ μέρους, καὶ μεταξὺ τῆς Περγκιπάτα τῆς Μεγάλῃς Δυκῆς, καὶ τῆς Καρφορονίας Ἐπαρχίας τῆς Δυκῆς τῆς Μάδουας, τῆς ὁποίας Περιοχῆς τὸ μέγιστον Μῆκος μόγις εἶναι 30. μιλίαν, τὸ δὲ Πλάτος 25. χιλιάδων, καὶ Μητρόπολις ταύτης εἶναι ἡ Λέκα,

κα, πόλις ὀχυρωτάτη, με εὐδαικα Πυργοβάρεις, ἢ καλῶς κατοικημένη, περίμετρον ἔχουσα τεσσάρων μιλίων, πρὸς τὸ ρεῖθρον τῆς Αὐσῆρος ποτ., τὸν ὁποῖον ἢ Σάρκυλον καλεῖσι, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐλοδῆέρα, πλεῖστα, ἢ περιφανής, ἀφίσταται τῆς Τυρρηνικῆς Θαλάσσης 13. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, 10. τῆς Πίσσης, 40. τῆς Φωρυτίας, καὶ 60. τῆς Σύνης πρὸς δυσμαίς· ὑπόκειται εἰς αὐτῷ Βόργῳ Ἀμότζανῳ, καὶ ἄλλα ἐλάσσονα Πολίσματα. ἡ δὲ Μάσσα τῆς Καρράρας ἐποτομαζομένη, πόλις ἀρύχωρος, καὶ καλῶς κατοικημένη εἰς τῷ Λαυρεζιανῷ σμικρῷ περριοχῷ, ὑπόκειται εἰς ἐδικόν της ἴδιον Πρίγκιπα, με Τίτλον Δυκάτω, ἀφίσταται 3. μίλια πρὸς Αἰγιάλῳ τῆς Τυρρηνίας, ἢ 12. τῆς Σαρζανῆς πρὸς ἀνατολὰς. τὸ δὲ Ἱερὸν τῆς Ἡρακλέως ἦτον ἐκεῖ ὅπου εἶναι τῶρα ἡ Μασσακινέκολι Κάμη, εἰς τῷ ἀκρῶν τῆς ἐπανύμης λίμνης, καλέμενον ἢ παλαιῶν ὑπὸ τῶν Ἑντοπίων Τέμπιο δ' Ἐρχυλε, πόρρω τῆς Λέκας 9. μίλια πρὸς δυσμαίς· ἢ τὰ λοιπά.

3. Τὸ μέγα Δυκάτον τῆς Τυσκίας, λέγεται ὑπὸ τῶν Ἑντοπίων Γραῦ Δυκάτο δι Τοσκάνα (α), καὶ ἐκτείνεται μεταξὺ τῆς Θαλάσσης, ἢ τῆς Ἀπεννίνου Ὄρους, ὑπὸ τῆς περριοχῆς τῆς Λέκας, μέγχι τῆς Πατεμογίης τῆς Πέτρου, τῆς ὁποῖα Μητρόπολις εἶναι ἡ Φλωρυτία, κοινῶς Φιωρέτζα, πόλις μεγάλη, ὠφειφανιστάτη, ἢ ὠραιότατη, διαιρουμένη ὑπὸ τῆς Ἄρνε ποτ. θρόνος τῆς Μεγάλου Δυκῆς, ἢ τῆς Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς, με διπλῶν Φρέγιον εὐδωιαμμένη, ἔχουσα Παλάτιον μεγαλοπρεπέστατον, ἢ ὁποῖα ποτὶ κεφαλὴ ἦτον Ἀριστοκρατίας ἢ τῆς τυχεύσεως, καὶ ἐν ἔτει 1530. δέδωκεν αὐτῷ ὡς Δυκάτον ὁ ε. Κάρολος ὁ Αὐτοκράτωρ, εἰς τὸν αὐτῆς Γενεράλιον Ἀλέξανδρον Μεδίκον, τὸν αὐτῆς Γκαμβρόν, ἢ πρῶτον Δεῦκα τῆς Φλωρυτίας αὐτὸν ἀπέδειξεν. Ἐκτίθη αὐτῇ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Στρατιωτῶν

τῆ

(α) Ταυτὴ λέγεται: Βασίλειον τῆς Ἑτρυρίας.

τῆ Σύλλα, ἐν ἔτει ὑπὸ κτίσεως Ῥώμης 645. εἰς αὐτὴν ἔγινεν ἡ, Η'. Συνοδος τῆς ἐκ ἀληθείας ἐνώσεως τῶν Γραικῶν καὶ τῶν Λατίνων ἐν ἔτει 1435. εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Παλαιολόγος, Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος ὁ Δεσπότης τῆς Πελοποννήσου, Ἰωσήφ ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἄλλοι, εἰς τὸν καιρὸν τῆ δ'. Εὐγενεὶς τῆ Πάππυ, πλείων θεῖσαν ἀπροσφόρος ἐν ἔτει 1439. γίνεται ἐπιληψία τοῖς ἀνθρώποις εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, ὡς εἰς οὐδεμίαν ἄλλην τῆς Ἰταλίας. Πρὸς δυσμὰς ταύτης κεῖται Πισορία, κοινῶς Πισορία, πόλις πρὸς τὸν Σπέθλιαν ποταμ. μεταξὺ τῆς Φλωρεντίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Λύκας πρὸς δυσμὰς 20. μίλια ἑκατέρας ἀφισαμνή, καὶ μόλις 12. τῆς περιοχῆς τῆς Βοιωτίας· ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπίσκοπον. καὶ Πράτον, κοινῶς Πράτο, πόλις ὠραία, καὶ ὄχυρά, πρὸς τὸν Βισέντιον ποτ. μεταξὺ τῆς Φλωρεντίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Πισορίας πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τὸν Ἐπισκόπον τῆς Πισορίας· ἀναμίσσον δὲ τῆς Φλωρεντίας, καὶ τῆς Πίσσης, κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν, εἶναι Μινιάτον Τάβιτος, κοινῶς Σαν Μινιάτο ἀλ Τιδέσκο, πόλις μικρά πρὸς τὸν Ἄρνον ποτ. δεισκομένη ἐν Δόφω, μεταξὺ τῆς Πίσσης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Φλωρεντίας πρὸς ἀνατολὰς, νεωστὶ τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πίσσης Ἀρχιεπίσκοπον· ἀφίσταται ἑκατέρας τῶν ἀνωθεν πόλεων 20. μίλια.

4. Ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως ἤτοι τῆς Φλωρεντίας πρὸς τὴν Θερινὴν ἀνατολῶν εἶναι αἱ Φισβλαί, ἡ Φαίσευλα, κοινῶς Φισσολι, πόλις ποτῆ, παλαιῶν Ἐρίπειον, ἰδαφιδεῖσα ὑπὸ τὸν Γότθων, μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου, εἰς τὴν ὁποίαν σώζεται ὁμως ἡ Ἐπισκοπικὴ Ἐκκλησία, μεθ' ἄλλης τιᾶς Ναυς, καὶ Κοινόβια, 2. μίλια πρὸς τῆς Φλωρεντίας ἀφισαμνή. καὶ πρὸς τὸν Τίβερην ποτ. εἶναι Ἀρήτιον, καὶ Ἀρρήτιον, κοινῶς Ἀρέτζο, πόλις μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου

ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπίσκοπον, κτιθεῖσα ὑπὸ Ἀρήτη τὴν ἡμετέραν Ἰάννη, μία τῶν 12. Ἀποικιῶν τῆς Τουσκων, μεταξύ τῆς Φλωρεντίας, καὶ τῆς Περυσίας, τῆς μετὰ 40. μίλια τῆς δὲ Περυσίας 33. πρὸς τὴν Θερυνῶν Δύσιν, τῆς δὲ Σούης 28. εἰς ἀνατολὰς, δεῖσθαι ἐν ὄρει Πατρὶς Γυίδονος τὴν ὄρεα Ἰταλὸς πρὸς μισικῶν φωνῶν, τῶν Ρε, Μι, Φα, Σὸλ, Λα· ἐπαινεῖται αὕτη μὲ τὴν ἄφορῶν τὴν καλλίστην οἶνον· καὶ Κόρωνα, ἢ Τζερῶνα, πόλις ἀρκέτως ὄχυρα, καὶ ἀρχαιοτάτη, ἐν ὑψηλῶ ὄρει κτιθεῖσα, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπίσκοπον, μεταξύ τῆς Ἀρητίης, ἀφ' ἧς ἀπέχει 15. μίλια, καὶ τῆς Περυσίας 22. πρὸς δυσμᾶς, ὅπου δὲ τῆς Κλαυίδος Λίμνης 8., καὶ 4. τῆς Τρασιμῆνις λίμνης.

5. Ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως πρὸς μεσημβρίαν κλίνουσι Κόλλις, κοινῶς Κόλλις, πόλις μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐν Λόφῳ κειμένη, καὶ μακρὰν τῶν Πηγῶν τῆς Ἑλσα ποτ., καὶ ἀφισαμένη τῆς Σούης 15. μίλια, καὶ τῆς Πογγιοβονιτίης 4. Οὐλατέρραι, κοινῶς Βολτέρραι, ἀποικία καὶ πόλις ἀρχαιοτάτη, κτιθεῖσα πρὸ τῆς Ρώμης ἐπὶ 500. ὑπὸ τῆς Ἰάννης, ἢ ὑπὸ Τυρρίων τῆς Λυδίας, ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπίσκοπον, σῶζοντα πολλὰ Λείψανα ἀρχαιοτήτων, μεταξύ ἧσα τῆς Σούης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς πρὸς Πίσης δυσμᾶς, ἑκατέρως ἀφισαμένη 25. μίλια· εἶναι Οὐαδα Οὐλατεράνα, Βαδα κοινῶς, μικρὰ Κώμη μετὰ Λιμορία, εἰς τὴν πελοχίαν τῆς Πίσης, καὶ εἰς τὸν Αἰγυαλὸν τῆς Τυρρίων Πελάγους, 20. μίλια τῆς Ἀλιγερνῆς ἀφισαμένη πρὸς Ἑύρον, καὶ ἄλλα πῶσα τῆς Βολτέρρας πρὸς δυσμᾶς. ὁμοίως περὶ αὐτῆν εἶναι καὶ Ἀλυκαί, καὶ Μεταλλεῖαι Χαλκῆ, καὶ λίθου Κυανῆ, τὸν ὅποιον Λαζυλί καλεῖσι. Ξεμάκτρα πάντης μίλια 14. εἶναι Ἀγκαι Οὐλατεράνα, πλησίον τῶν ὀπίων εἶναι Λίμνη βαθυτάτη, ἄλλα μικρὰ, ἢ ὅποια πάντοτε κοχλαῖζει μὲ τὴν ἀνάδοσιν τῶν ὕδατων, τῶν ὀπίων ἢ ὄσμη, τὰς ἐπιτοὺς δυσώδης

δης είναι ἐν τῷ θεῷ, ὡς τε τὰ ἵπτάμενα ἀνω ταύτης πολ-
 λάκις ἐκ τῆς δυσωδίας νεκρὰ πίπτουσι. ταῦτα δὲ τὰ ὕδατα
 ποσῶτον κοχλαζέουσιν, ὡς τε ἐγείρονται ἐκ τῆς ἀναδύσεως τῆ
 πυρὸς πόδας θ., καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐντιθέμενα ζῶα ἄδύς
 εἶναι καὶ βράζουσι. Μόντε Πολιτανός, κοινῶς Μόντε
 Πυλτζιάνο, πόλις μεθ' ἑσθρονον Ἐπισκόπου, ἀλλὰ σμικρὰ,
 πλησίον τῆς Κλαυίδος λίμνης, ἐν Δόφω τραχεῖ, ἀφίσα-
 ται τῆς Περσσίας 28. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ τόσα ὑπὸ
 τῆς Σούης πρὸς Εὐρον. ἡ Κλαυίς, ἣτις καὶ Γλαυίς λεγε-
 ται, καὶ κοινῶς Κιαῖε Λίμνη εἶναι ἐπερομήκης, τῆς ὁποίας
 τὸ βόρειον μέρος κατὰ τὸ Μόντε Πυλτζιάνο, εἰς τὸν Ἄρνον
 ποταμ. εἰσέρχεται, τὸ δὲ νότιον κατὰ Κλαύσιον, καὶ τὴν
 Πλέβσ πόλιν, τὸν Κλαυίν ποτ. κοινῶς Κιαῖε ὑποτελεῖ.
 Μόντε Ἀλκίνοος καὶ Ἰλκινός, καὶ Ἰλκινον, καὶ κοινῶς Μόντε
 Ἀκίνο, πόλις μεθ' ἑσθρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σούης Ἀρ-
 χιεπίσκοπον, 17. μίλια ταύτας ἀφισαμένη, ὄχυρα καὶ ἐν-
 δυναμαμένη. Πισντία, κοινῶς Πισντζα, ἣτις ποτὶ καὶ
 Κορσινιανόν ἐλέγατο, πόλις ἐν Δόφω δειλακομένη, μεθ'
 ἑσθρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σούης Ἀρχιεπίσκοπον μικρὰ
 μεθ' ἀλλὰ κατοικημένη, καὶ ὄχυρα, 6. μίλια ἀφισαμένη
 τῷ Μόντε Πολιτανῷ πρὸς δυσμὰς, 13. τῷ Κλαύσι, καὶ
 25. τῆς Σούης πρὸς τὸν Εὐρον. Κλαύσιον, κοινῶς Κιαῖε,
 πόλις ἀρχαιοτάτη εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ποτὶ ὁ ἑσθρονος τοῦ
 Βασιλέως Πορσένα, μεθ' ἑσθρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σέ-
 ιης Μητροπολίτην, καὶ μίλια ἀφισαμένη τῆς Πλέβις πό-
 λεως, καὶ 20. τῆς Περσσίας πρὸς δυσμὰς, καὶ 10. τῆς
 Τρασιμουῦ λίμνης. 5. Σουανῆ, ἡ Σουαα, κοινῶς Σουαα,
 πόλις μεθ' ἑσθρονον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σούης Ἀρχιεπίσκο-
 πον, ὅφ' ἡς ἀπέχει 48. μίλια πρὸς τὸν Ὄσαν ποτ. κει-
 μένη εἰς τὸ ἀνατολικὸν πέρασ ἐπὶ τῷ Δακάτῃ, κατ'εὐθεῖαν
 μάλιτα πρὸς βορρῆαν ἀφίσταται τὸ λεγόμενον Προάσειον τῷ
 Ἁγίῳ Ταφῃ, κοινῶς Βόργο δι' Σαν Σεπόλκρο, δειλακό-
 μενον κατὰ τὸν Τίβεαν ποταμ. εἰς τὴν ἄχθίν τῆς Οὐ-
 βείας,

βείας, πόλις με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φλωρεντίας Ἀρχιεπ., ἀφ' ἧς ἀφίσταται 50. μίλια πρὸς ἀνατολάς. Ρ'αδακόφανον, τὸ ὁποῖον κ' κάστρον τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ λέγεται, κ' κοινῶς Ραδικόφανο, πόλις ὄχυρά, με Φρέιον ἰχυρότατον, ἐν Ὄρει ὑψηλῷ κτιθεῖ ὑπὸ τῷ πρώτῳ Φρειδερίκῳ, 7. μίλια ξέμακρα τῶν περάτων τῷ Σταύτῳ τῆς Ἐκκλησίας, κ' τῆς Σούης 28. μίλια.

6. Σούα, κ' Σούαι, κοινῶς Σιένα, γράφεται ὑπὸ τῷ Πτολ. κ' διὰ τῆς Αἰ: διφθόγῃ, πόλις με Φρέιον πενταγώνιον ἰχυρόν, ὡς φησὶ με θρόνον τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ, τιμηθεῖσα εἰς Μητρόπολιν ὑπὸ τῷ β. Πίῳ τῷ Πάπα ἐν ἔτει 1459. με τῷ Ἀκαδημίῳ, ὅπου ἔχει πεθεῖσαν ἐν ἔτει 1387., ἐσάθη αὐτῇ Κεφαλή Ἀριστοκρατίας πολλὰς χρόνας, ἀλλὰ τελευταῖον ἐπέβη ὑπὸ τῶν Ἰασηνῶν, κ' ἐδόθη τῷ μεγάλῳ Δυνάμει, με ὄλλῳ τῷ Περιοχῆν τῆς, ἀείσκειται μεταξὺ τῆς Φλωρεντίας 32. μίλια, κ' τῆς Ρώμης 107., ἢ μεταξὺ τῆς Κόλλε κ' τῆς Βολτέρας ἀπὸ δύσμων, τῷ Μυλτιώσῳ, κ' τῆς Πισίτζας ἀπ' ἀνατολῶν. εἰς αὐτῷ τῷ τῷ πόλιν λαλεῖται ἡ Ἰταλικὴ Διαλεκτὸς κρείττων ἢ ἄλλων πόλεων τῆς Ἰταλίας. Εἰς τῷ παραθαλασσίῳ ἄκρῳ τῷ μεγάλῳ Δυνάμει εἶναι Πίσαι, κοινῶς Πίσα (Πίζα) ἐγγὺς τῶν Ἐκβολῶν τῷ Ἄρνε πόντ. πόλις δ' ὀρυχώρος με Φρέιον ὄχυρότατον αὐτεκεφαλὸς ποτε, κ' Ἀριστοκρατία ἰχυρά, ἣτις ἐλάβθερωσε τῷ Σαρδινίας ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Σαρακηνῶν, ὑπέταξε τῷ Καρδαγίνῳ, κ' βοήθειαν ναυτικῶν ἔφερεν εἰς τὰς ἀνατολικὰς Χερσιανὰς κατεπολεμηθῆ αὐτῇ ὑπὸ τῶν Φλωρεντινῶν, ἐλάβθερωθῆ ὑπὸ τῷ ἡ. Καρόλῳ τῷ Βασιλεῶς τῆς Φραγκίας, τελευταῖον ἐδόθη εἰς τὸν Μεγαν Δυνάμει τῆς Φλωρεντίας, εἰς τὸν ὁποῖον κ' ταυτῷ ὑποτάσσεται. ἔχει θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, κ' Ἀκαδημίας πεθεῖσαν ἐν ἔτει 1339. ἐκτίθη πρὸ τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ ἀπὸ τῶν Πισαίων ἢ ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ τῆς Πελοποννήσου, κ' τῷ Στράβωνι ταυτῷ εἶναι

εἶναι καὶ θρόνος τῶ Ἰππέων τῷ Ἀγίῳ Σπυρίῳ· ἀπέχει
 τῶ ἐκβολῶν τῷ Ἄρνε ποταμ. 6. μίλια, τῆς Φλωρεν-
 τίας 40., μεταξύ τῆς Σύνης πρὸς ἀνατολὰς 50. μίλια,
 καὶ τῆς Λατίνης πρὸς δυσμὰς 40., ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ
 ἡ πελοχὴ τῆς Πισαῆς, καὶ ὁ λιμὴν αὐτῆς Πισαῶς, ὁ-
 μοίως καὶ ὁ Κόλπος. Τεῖα μίλια ξέμακτρα ταύτης, κατὰ
 τὴν πρὸς Λακκὰν ὁδὸν, δέξονται τὰ θερμὰ ὕδατα τῆς
 Πίσσης. Λιβερνὸς λιμὴν, ὅς τις καὶ Λιβρυνὸς Ἡρακ-
 λῆς λέγεται, καὶ κοινῶς Λιβόρρο, καὶ Λιγερρο, πόλις εἶναι
 νέα, ἀλλ' ὀχυρά, καὶ καλῶς κατοικημένη, καὶ ἐμπόριον πε-
 εἰρημον, μετὰ τεῖα Φρέζα, καὶ μετὰ λιμένα, ἐν ἐπιπέδῳ
 κειμένη, εὐδὸν ἐλάσας τόπον, ἐγγὺς τῷ Μέλανος Ὄρει,
 πόρρω τῆς Φλωρεντίας 65. μίλια, ἀπὸ τῶ Ἐκβολῶν
 τῷ Ἄρνε πρὸς ἀνατολὰς 10. μίλια, μεταξύ τῶν Πισῶν
 13. μίλια, καὶ τῶ Οὐάδων Βολατερράων πρὸς ἀνατολὰς
 20., εἰς αὐτῶν τὴν πόλιν εἶναι τὸ Νεώριον τῷ μεγάλου
 Δουκὸς. Τὸ πάλαι εἰ Λιβουρροὶ ἐχρῶντο Νῆας ἐλα-
 φράς, ὅθεν τὰ ὀγλήγορα ξύλα, Λιβυρνας Νῆας ἐκάλειν
 οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι. Οὐάδα Οὐολατερράνα, κοινῶς
 Βάδα, Κώμη τανῶ μετὰ λιμένα, εἶρηται περὶ αὐτῆς ἀ-
 νατέρω. Πλαμβινὸν, κοινῶς Πιαμβίνο πόλις εὐρύχωρος,
 καὶ ὀχυρά, εἰς τὴν μέσῳ σχεδὸν τοῦ Ὀρβιτέλλου πρὸς
 Εὐρον, καὶ τῷ Λιβυρνε πρὸς τὸν Θρασκίαν, 50. μίλια ἐ-
 κατέρωθεν ἀφισαμένη, ὡσπερ καὶ ἀπὸ τῶ Σενῶν καὶ 10. τῆς
 Ἰλίας Νῆας, ἐκτίθη αὐτὴ ἡ πόλις ἐν τῶ κρημισμάτῳ
 τῷ Ποπελωνίῳ, πλησιοχώρῳ ποτὲ εἰς αὐτῶν πόλεως, ὑ-
 πόκειται αὐτὴ ἡ πόλις εἰς ἐδικὸν τις ἴδιον Πείγκιπα, τὸν
 ἐκ φυλῆς Λαδοβισίας ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν ὄντα τῷ Βασι-
 λέως τῆς Ἰσπανίας, μετὰ τῷ ὁποῖον τὴν φύλαξιν καὶ τὴν δὴ-
 ναμιν συντηρεῖται αὐτῇ. προσέτι ὑπὸ τῆς Ἰξουσίας τῶ Ἰ-
 σπανῶν εἶναι καὶ μέρος τῆς Ἰλίας νῆας, ἡ ὁποία κοινῶς
 Ἐλβα καλεῖται, εἰς τὸ ὁποῖον μέρος κεῖται τὰ Περτολογ-
 γῶτε Φρέζιον, τὸ δὲ λοιπὸν μέρος τῆς Νῆας, δεῖξει ὁ

μέγας Δύξ, τῷ ὁποίῳ εἶναι ὁ Φερράειος λιμὴν, κοινῶς Πόρτο Φερράειο, ἀπὸ ἀπλήσιον Φρέειον ἢ ὀχύρωμα μὲ τὸ Πόρτο Λογγάνε. Παρα ταῦτα, τὸ αὐτὸ Δυκὸς εἶναι εἰς τὴν στρατὸν ἢ δύο συμικραὶ πόλεις πετιμημενῶν με Φρόνως Ἐπισκόπων, ὑπὸ τὸν Σείης Ἀρχιεπίσκο. ἡ Μάσσα Οὐστερνίωσι, ἀφισαμὸνῆ τῆς Σείης 35. μίλια πρὸς τὸν Ἀφεικόν, ἢ τὸ Ποπυλῶνιον, ἀφ' ἧ ἀπέχει 18. μίλια, ἢ τὸ Ράωσεν, κοινῶς Γρωσέτο, ἀφισαμὸνῆ 6. μίλια τῷ Ἐκβολῶν τῷ Οὐβρῶνο ποταμ. πρὸς βορῆαν, 12. τῆς Τελαμῶνος, ἢ 30. τῆς Πιομπίνο πρὸς ἀνατολίας. Ὅσα δὲ ἔπονται κατὰ τὴν τὴν ἀπὸ θαλασσίαν ἀκρῶν, μέχει τοῦ Κασεῖκῃ Περγιπάτε, ὑποκείνται εἰς τῆς Ἰσπανίης, δηλαδὴ ἡ Τελαμῶν, κοινῶς Τελαμῶνε, τὸ Ὀρβιπέλλο, τὸ Πόρτο Ἐρκυλε, μὲ τὸ Ἀργεντάειον Ὅρος, ἀπὸ τῷ ὁποίῳ ἀνωτέρω εἰρηται (α). τὸ λοιπὸν μέρος τῆς Τυρρηνίας, ἢ τῆς Τοσκάνας ἐκτίθεται εἰς τῆς Ἐπαρχίας, ἢ τῆς ὁποίας δεσπόζει ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Η'.

Περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, τῆς ὁποίας δεῖξεται ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία.

Ι. Τὸ Ἀυθεντικὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, τὸ ἄποῖον ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Στάτο δέλεα Κιέζα καλεῖται (β). μέρος εἶναι τῆς Ἰταλίας ἀπὸ βορῆας ἐπὶ μεσημβρείαν ἐκτεινόμενον εἰς μίλια 240., ὑπὸ τῆς Φραγωλίνα δηλαδὴ τῆς κἄσρε, τῆς ἐν τῷ τῆς Φερράρας Δυκάτω, μέχει τῆς Τερράκίνας τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κεντομυέλλης, ἢ τῆς

(α) Οἱ Ἰσπανοὶ αὐτὸν ἰδιωτικὸν ἔχουσιν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ.

(β) Καὶ κοινῶς: Ἱεραρχία ἐκκλησιαστικὴ ἔ πολετικὴ ἢ τῶν ἀρχῶν λαβῆσα περὶ τὸ 730. ἀνωτέρω ἕως ἐπὶ Γρηγορίου Β'. Πάπας τῆς Ῥώμης, καὶ Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος ἀναξίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

τῆς Τζιβιτᾶ Βείας, μέχρι τοῦ Ἀγκῶνος μίλια 120. ἀλλὰ εἰς ἄλλους τόπους πολλῶν ἔλασσον εἶναι, μάλιστα εἰς τὴν Ῥαμαδίολαν, ὅπου κατὰ πολλὰ συσέλλεται μετὰ τῆς Ἐτρεβίας, ἢ τοῦ τῆς Τυρρῶνίας, ἢ τῆς Ἀδριατικῆς Πελάγους. περατῆται δὲ καὶ μετὰ τῆς μεσημβρίας μετὰ τὸ Τυρρῶνόν Πελάγος· ὅπου δὲ ἀνατολῶν μετὰ τὸ Νεαπολιτανόν Βασίλειον· ὅπου τῆ βορέως μετὰ τὴν Ἀδριατικὴν Θάλασσαν, ἢ μετὰ τὸ Στάτο τῆς Βενετίας· ἢ ὅπου δυσμῶν μετὰ τὸ Δυκάτον τῆς Τοσκάνας, ἢ τῆς Μόδονας, ἢ ὑπόκειται ὅλον εἰς τὴν ἑξουσίαν τῆ Παπᾶ τῆς Ῥώμης.

2. Μέρη τῆς, ἢ τοῦ Ἐπαρχίας εἶναι ἡ Καμπανία Ῥωμαία, τοῦτέστιν ὁ Ῥωμαϊκὸς Τόπος ἢ Ἄγρος, ὁ ὁποῖος περιέχεται μετὰ τῆς ποτ., τὴν Τίβειν, ἢ τὴν Ἀνίονα, μετὰ τὴν κατὰ Θάλασσαν, ἢ μετὰ τὸ πέρασ τῆ Βασιλείου τῆς Νεαπόλεως. ἡ Ἐπαρχία τῆ Πατριμονίε τῆ Πέτρον, ἡ ὁποία εἶναι τὸ λοιπὸν μέρος τῆς δυτικῆς Τυρρῶνίας. καὶ Σαβίνα, ἢ τοῦ ὁ ἄγρος τῆ Σαβίνων, πέραν τῆ Ἀνίονος ποτ. τὸ Ὀρβιέτο Τερριτώριον. τὸ Τερριτώριον τῆς Περιγίας. ἡ Οὐμβρία, ἢ τοῦ τὸ Σπολετανόν Δυκάτον. ἡ Μάρκα τοῦ Ἀγκῶνος. τὸ Τερριτώριον τῆς πόλεως τοῦ Καστέλλο. τὸ Δυκάτον δι Οὐρβίνου. ἡ Ῥαμαδίολα, ἢ τοῦ καὶ Ῥωμαία. Ὁ ἄγρος τῆς Βονωνίας. ἢ τὸ Δυκάτον τῆς Φερράρας. ὑπόκειται ἀκόμη εἰς τὴν χροικὴν ἑξουσίαν τῆ Παπᾶ ἢ Ἀνίονων, ἢ τὸ Οὐινδασκινόν Δυκάτον εἰς τὴν Γαλιάν, τὸ δὲ Βενεβότον εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, μετὰ ὅλην τὴν αὐτῆ Πρειοχίαν. κηξήθη αὐτὴ ἡ ἑξουσία, ἢ ἡ Δεσποπία τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα μετὰ τὴν πλεοσιώδαρον φιλοτιμίαν τῆ Βασιλείου τῆς Φραγκίας τοῦ Πιπίνου, ἢ τῆ Τίε αὐτῆ Καρόλου τῆ Μάγνου, ἢ τῆ Λαδοβίχη Πίε τῆ Ἐγγόνου αὐτῆ, καὶ ἄλλων ἀρχόμεθα ἐν ἡμεῖς ἐκ τῆς Τυρρῶνίας, ὅπου ἀνωτέρω καταλήξαμεν.

3. Τὸ Πατριμόνιον, ἢ τοῦ ἡ Κληρονομία τῆ Πέτρον, τὴν ὁποία ἔχασεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ῥώμης ἢ ἐ-

δοξος ἢ ἐκλαμφοτάτη γυνὴ ἢ Μαθίλο, ἢ ὁ Κόμης τῆς
 Τυρρῶνίας οὗ ἐπι 1100., εἶναι μία Ἐπαρχία τῆς Ἰ-
 ταλίας μεταξὺ τῆ Τιβέριδος ποταμ. πρὸς ἀνατολὰς, καὶ
 μέρος πρὸς βορᾶν, τῆ Μάκτρα πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆ Τυρ-
 ρῶν Πελάγους. Μητρόπολις τῶτα εἶναι Οὐιτέρβιον, κοι-
 νῶς Βιτέρβο, πόλις ὑψόχωρος, καὶ καλῶς κτισμένη, εἰς
 τὴν ὑπώρειαν τῆ Κιμίνε Ὀρεος, ἢ ὁποῖα πρότερον Οὐε-
 τελονία ἐκαλεῖτο, ἀπέχει τῆς Ῥώμης 40. μίλια πρὸς
 τὸν Θρασκίαν κατὰ τὰς Σείας, καὶ 10. τῆς Οὐολωνίου
 Λίμνης· ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως πρὸς βορᾶν ἀφίσταται,
 ἀπὸ τῆς συρροῆς τῆ Γλαΐδος καὶ Τιβέριδος πᾶν ποτὶ τὸ
 Ὀροπίτον, τὸν ὁποῖον καὶ Ὀρίετον, καὶ Ὀρβίς Οὐέπας,
 ἦτοι παλαιὰ πόλις, καὶ κοινῶς Ὀρβιέτο λέγεται, καὶ Ἐρ-
 βανὸν ποτὲ, πόλις πρὸς τὸν Πελίαν ποτ., (ὅς τις ὀλί-
 γον κατωτέρω ἀέχεται τὸν Γλαΐν ποταμ. καὶ τετὰ μίλια
 κάτω πίπτει εἰς τὸν Τίβεριν) ἐν Δόφω, καὶ ἐν θέρει ὀ-
 χυρὰ, ὅτι κυκλωθεὶς ἔχει ὑποτόμους, καὶ κρημνωθεὶς Κοι-
 λαδας, κεφαλὴ τῆς ὄρειας Περλοχίης, ἣτις λέγεται
 Τερρίτωρον ὁ Ὀρβιέτο, μεθ' ἑσθόνου Ἐπισκόπου, ἀφίστα-
 ται τῆ Βιτερβίε πρὸς βορᾶν, 20. μίλια, 50. τῆς Ῥώ-
 μης 30. τῆς Περυσίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ μόγις 15.
 ὑπὸ τὸ Σωόρον τῆ μεγάλης Δυκὸς πρὸς ἀνατολὰς· εἰς τὸν
 Ἄχρον ταύτης εἶναι Βάλυρον Ῥηγός, ὅπερ καὶ Βαλυβορή-
 γον, καὶ Ῥόδα. καὶ κοινῶς Βαγνιαρέα, πόλις μεθ' ἑσθόνου Ἐ-
 πισκόπου, μεταξὺ ἑσθῆ τῆ Ὀροπίτη, καὶ τῆ Μόντις Φίσι-
 κωνος, 6. μίλια ἀφ' ἑκατέρας ἀφισταμένη. καὶ τὴν ἀνατο-
 λικῶς Ἄκραν τῆς Οὐολωνίας Λίμνης, ἢ ὁποῖα κοινῶς
 Λάγο δι Βόλοσσα καλεῖται, εἶναι πόλις Μόντις Φισκων
 λεγομένη, καὶ κοινῶς Μόντι Φιασκῶνε, σμικρὰ μὲν καὶ ἐ-
 περομήνης, ἀλλὰ μεθ' ἑσθόνου Ἐπισκόπου, 8. μίλια ἀφιστα-
 μένη ἀπὸ τῆ Βιτέρβου πρὸς δυσμὰς, καὶ 20. τῆ Κορνεῖτου
 πρὸς βορᾶν. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς λίμνης εἶναι Ἄχυλα, κοι-
 νῶς Ἀκκαπιδόντε, πόλις μεθ' ἑσθόνου Ἐπισκόπου, πεδίον

τῆ ὑπο τῆ Ἱ. Ἰννοκεντία, ἐν ἔτει 1647., ἐν ὑψηλῷ ἕργῳ
 κειμένη, πρὸς τὸν Πιλιαν ποταμ., Πάγλια κοινῶς λε-
 γόμενοι, πορρῶ τῆς Σερικῆς περιοχῆς 5. μίλια, καὶ 8.
 τῶν Οὐλοσινίαν. ὀλίγον ἀνωθεν τῆς Συρροίας τῆ Νά-
 ριδος, καὶ Τιβέριδος ἢ ποταμ. εἶναι Ὀρτανον, καὶ Ὀρτα,
 καὶ κοινῶς Ὀρτι πόλις ἐν Λόφῳ κειμένη, ὑπὲρ τῆ Ὀ-
 κεικάλου, ἀφ' ἧ ἀπέχει 4. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ ἄλλα
 πόσα τῆς Φαλίσκης πρὸς Βορέαν, καὶ 14. τῆ Οὐιπερβίου
 πρὸς ἀνατολᾶς. Κατωθεν τῆς συρροίας ποτ. ἀνωθεν ποτ.
 εἶναι Τζιτὰ Κασελλαά, τὴν ὁποίαν τινὲς λέγουσι να
 εἶναι ἡ Φεσκονία, ἢ καὶ Φεσκονιον, πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐ-
 πισκόπου. ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι ἡ Φεσκονία να εἶναι τὸ
 Γαλέσε, πόλις μικρὰ πρὸς τὸν Τίβερην ποταμ. ἔχουσα
 Τίτην Δυκάτη μεταξὺ τῆς Ὀρτας πρὸς βορέαν, καὶ τῆς
 Τζιτὰ Κασελλᾶς πρὸς Νότον, ἣτις ἀφίσταται 25. μί-
 λια τῆς Ρώμης πρὸς βορέαν, καὶ 4. τῆ Ὀκεικάλου, με-
 ταξὺ τῆς Ρώμης, καὶ τῆ Βιπερβία εἶναι Νέπετα, κοινῶς
 Νέπι, Πόλις μικρὰ, μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου, πλησίον
 τῆ Πότζολο ποταμ., 6. μίλια ἀφισταμένη τῆ Συτρίου πρὸς
 ἀνατολᾶς, καὶ 15. τῆ Μόντε Ρόαυλο καὶ τῆ Κασελλαῶν
 πόλιν. πλησίον ταύτης εἶναι Συτρίον, κοινῶς Σούτρε,
 πόλις μικρὰ, εἰς τὴν ἐπίσχεψιν τῆ Νεπέτης Ἐπισκόπου
 πρὸς τὸν Πότζολο ποταμ., ἣτις ἀφίσταται 5. μίλια τῆς
 Νεπέτης πρὸς δυσμᾶς, καὶ 3. τῆς Καπρανίκης πρὸς ἀνα-
 τολᾶς, καὶ τῆς Ρώμης σχεδὸν 25. Πρὸς τὸν Μάρταν ποτ.,
 ἔγγυς τῶν σομάτων αὐτῶν, εἶναι Κορνήτων, κοινῶς Κορ-
 νέτο, πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου, ἐν Λόφῳ κτιθεῖσα,
 2. μίλια ἕξμακρὰ τῆ Αἰγιάλου πρὸς βορέαν, καὶ 10. τῆς
 Γραύισκης πρὸς ἀνατολᾶς. ἀνώτερον πρὸς τὸν αὐτὸν ποτ.
 εἶναι Τεσκανία, κοινῶς Τεσκανέλλα, ἢ ὁποῖα τὸ παλαιὸν
 ἐλέγετο Σαδμεβρονα, εἶτα ἐκλήθη Τυρρίωικα, καὶ Τεσκ-
 αία, πόλις μεγάλη ποτ. καὶ πλουσία, ἀλλ' ὑπο πολλῶν
 πολέμων κατεπολεμήθη, καὶ ἠδαφίθη. ἄθρον ταυτῶν μικρὰ,

μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, δέισομοσὴν μεταξὺ τῶν Κάσρων πρὸς δυσμάς, καὶ τῶν Οὐιτέρβιων πρὸς ἀνατολάς, πρὸς τὸ σωφρονεῖν τῶν Κασρικῶν Δυκάτων. Πρὸς τὴν θάλασσαν εἶναι Κενταμκέλλαι, ἧτοι Ἐκατὸν Κέλλαι πόλις, ἣ ὁποία κοινῶς λέγεται Τζιβιτὰ Βέικια, περιφημὸς μὲ τὸν Διμένα ὅτι ἔχει καὶ μὲ τὸ κάσρον, γεωσι ἀνακαινιδεῖσα καὶ ὀχειρωθεῖσα ὑπὸ τῶν Πορτιφίκων, καὶ μάλιτα ὑπὸ τῶν Οὐγδῶν Οὐρβανῶν. ἀφίσταται τῶν Νέων Κάσρων πρὸς δυσμάς 6. μίλια, 9. τῶν Κορνικήτων πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 40. τῆς Ρώμης πρὸς δυσμάς, δέισκεται ἐν ἐπιπέδῳ, εἰς ἀντικατὰ τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ὁ Πάπ. Διμσία τῶν Τραϊανῶν ὀνομάζει, εἶναι τὸ Νεώριον, ἧτοι ὁ Ἄρσανῶν τῶν Πάπα. καὶ καὶ τῶν δεξιῶν ὄρμα τῶν Τιβέριδος εἶναι ὁ Ῥωμαϊκὸς λιμῶν, ὅς τις καὶ λιμῶν τῶν Αὐγέων λέγεται, κτιθεῖς ὑπὸ τῶν Κλαυδίων Αυτοκράτορος, καὶ ἀνακαινιδεῖς ὑπὸ τῶν Τραϊανῶν, καὶ κοινῶς Πόρτο, πόλις, ἣ ὁποία κατὰ φιδὴν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν πατὲρ, καὶ παρῶν δέισκεται γεδὸν ὀλοτελῶς κρημνισμοσὴ, ἀντικρὺ τῆς Ὠσίας ποτὲ πόλεως, δύο μίλια ἀφισαμοσὴς, ἀφίσταται ἀπὸ τῆς Ρώμης 16. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, φυλάττεται ὅμως ὁ θρόνος τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς, τὸν ὁποῖον κρατεῖ εἰς ἡμῶν ἐξ ἀρχαιτέρων Καρδιγάλων. μετὰ καὶ ἡμῶν ἀπὸ ῥηθειςῶν πόλεων, ὑπάγονται δύο πόλεις, ὑπὸ εἰς καὶ τὸν αὐτὸν Ἐπίσκοπον, οἷον ἡ Τοσκανία, καὶ τὸ Οὐιτέρβιον. ὑπὸ εἰς καὶ τὸν αὐτὸν τὸ Σαττεριον καὶ ἡ Νεπτα, τὸ Ὀρτανον καὶ ἡ Κασελλαία, καὶ τὰ ἔξης.

4. Τὸ Κασρικὸν Δυκάτον, τὸ ὁποῖον προσετέθη εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ δεσποτεῖαν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐν ἔτει γεδὸν 1649, λέγεται κοινῶς Σπάτο διὰ Κάσρο, καὶ πρῶτον ἦτον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Δυκῶν τῆς Πάρμας, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον, ὅτι ἠγέρθη διὰ τὸν φόρον τῶν Ἐπισκόπων, ἐδόθη τελευταῖον εἰς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης, καὶ τὰς ἀποστάς ὅτι ἔκαμον. δέισκεται λοιπὸν αὐτὸ μεταξὺ τῶν πελοχῶν τῆς Σικίας πρὸς δυσμάς, καὶ Οὐρβενταῖς

ταῦ πρὸς βορέαν, τῆ Πατριμονίᾳ τῆ Πέτρῃ πρὸς ἀνατολάς, καὶ τῆς Μεσογείας Θαλάσσης πρὸς μεσημβρίαν. Μητρόπολις τῆ ὁποίας ἦν τὸ Κάστρον, πόλις ὄχυρά, μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου, τῆ ὁποίας ἐν θεμελίῳ ἠδ' ἀφίστην ὁ Ἰ. Ἰννοκέντιος, καὶ τῆ Ἐπισκοπῆ αὐτῆς μετέφερον εἰς τῆ Ἀκκαλαν, καὶ δεῖσκειται αὐτῇ ἡ πόλις πρὸς τὸν Ὀλπίταν ποταμ. 13. μίλια πόρρω τῆς Θαλάσσης. τῆ αὐτῆ Δουκάτου ἦσαν ἀκόμη Φερρές, πάλιν πλησίον τοῦ κάστρου. καὶ Μόνσ' Ἀλτικς, ἡτοι ὄρος ὑψηλόν, κοινῶς Μοντάλτο, πόλις σμικρά, ἐν Λόφῳ κτιθεῖσα, πλησίον τῆ Μονακίᾳ ποταμ., μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Φιρμανῶν Ἀρχιεπίσκοπον, πόρρω τῆ Φέρμου 12. μίλια πρὸς νότον, καὶ 8. τῆ Ἀσκάλᾳ πρὸς βορέαν, ἔχουσα καὶ Λιμενία καλόν. ἡ δὲ Ῥογκιλίαν, ἀφ' ἧς παρονομάζεται καὶ ἡ πελοχήτης Στάτο δὲ Ῥογκιλίαν, πόλις εἶναι ὄχυρά, πρὸς τὸν Φάλισκον ποταμ. ἀπέχουσα τῆς Ρώμης 30. μίλια κατὰ τὸ Βίτερμον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 10. μίλια, καὶ ἦν πρῶτον ὑπὸ τὸν Δῦνα τῆς Πάρμας μεθ' ὅλων τῆν πελοχήν, ὑστέρων ἐδόθησαν ὅμῃ μετὰ τὸ ἀνώτερον Καστελόν Δουκάτων εἰς τὸν Πάπαν. τέτοις προσίθεται καὶ ἡ τῆς Περσικῆς Ἐπαρχίας, λεγομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἰλ Περυγίνο, πελοχήμενη μεταξὺ τῆ Τιβέριδος ποτ. καὶ τῆς Ουμβρίας πρὸς ἀνατολάς, καὶ τῆς Γλανίδος Λίμνης, καὶ τῆς Φλωρεντινῆς Ἀρχῆς πρὸς δυσμᾶς. Μητρόπολις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Περσικία, κοινῶς Περύζια, ὑπὸ δὲ τῆ Στραφῆ καλεῖται Περφαίσιον, πόλις ὀρύχουρα, καὶ κατοικήμενη, ἔχουσα Φράειον ὄχυράτατον καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Ἀκαδημίαν ἀρχαιοτάτην, ὑπὸ τῆ ε. Κλήμεντος κτιθεῖσα, ἀφίσταται τῆ Ἀσισίᾳ πρὸς δυσμᾶς 12. μίλια, καὶ 28. τῆ Ὀροπίᾳ πρὸς βορέαν καὶ τῆ Ρώμῃ, ἀφ' ἧς ἀπέχει 40. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, τῆς δὲ Τρασιμενοῦ λίμνης 9., ἡ ὁποία ἀπ' αὐτῆς κοινῶς παρονομάζεται Λάγο δι Περουζία, τῆς ὁποίας λίμνης ἡ περιέμετρος εἶναι 22. μιλίων, καὶ

Ἐν αὐτῇ εἶμι τεῖα Νῆστια, ὀνομασθὴ μέ ἐκέλευν τὸν φόρον, ὅτῃ ἔλαβον οἱ Ρωμαῖοι εἰς τὸν δόλιπον Διβουκὸν πόλιν μου ἔσθ' τῆ Ἀνιβία, εἰς τὸν ὅποιον πόλισμα τῶσιν δουμὸν, καὶ ὀριμῷ ἔχθαι οἱ πολέμαρες, ὡς ἐκέλευν τὸν μέγα σεσθιοῦ τῆς γῆς, τὸν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ γελοῖοσσι, δὲν τὸν ἐχρηστικῆσαν. δύνεσκεται αὐτὴ ἢ Λίμνη μεταξὺ τῆς Περσείας, καὶ τῆς Κροπόνης. Ἐπεύδω ἐποικίως ἀνερχόμεθα πρὸς βορέαν, ἀρκείδωσιν δέλομεν προχαρῆσσει ἐπι Νότον.

5. Ἡ ἰδίας Παμανδιόλια, καινῶσ λῆ Ρωμάγρια, ὅτῃσ τὸ πάλιαι ἦτον ἢ Αἰμιλία Χώρα, πρότερον ὠβείχης καὶ τὸν Ἄγρον τῆς Βουανίας, παυυ περατῆται μέ σωματῆρας Ὀρεσ, χλωεστά Σειρμυθὴ τῆς Ρωδιγυθῆς Χερσονήσσε τῆς Βουετῶν, τῆ Δυκάτῃ τῆς Φερράρας, καὶ τῆ σμικρῆ μέρας αὐτῆς, τῆ πρὸς μεσημβείας ἔσθ' τὸ Ἄπυσιου Ὀρος, τὸ ὅποιον ἰσσοκεται ἔσθ' τὸν Δυκα τῆς Φλωρεντίας. καὶ ἔχθαι αὐτὴ ἢ Ἐπαρχία ἔσθ' δουσιῶν τὸν Ἄγρον, ἢ τὸν τῶν πελοχλῶν τῆς Βουανίας, ἔσθ' τῆ βορῶσ τὸ Δυκάτων τῆς Φερράρας, καὶ ἔσθ' μεσημβείας, καὶ δουσιῶν τὸ Δυκάτων τῆς Οὐρβινο, καὶ τῆς Τυρρῶνίας. πόλις αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας, κατὰ τὸ Ἀδριατικὸν Πελάγος εἶναι Ράβωναι, καὶ Ράβωνα καὶ κοινῶσ Ραυονία, πόλις πρωτεύσσεισσασσασσ τῆς Αἰμιλίας, παυυ δὲ τῆς Ραμανδιόλιας, καὶ ἀρχαιοτέτῃ, κτιθεῖσσει ἔσθ' τῶν ὠεταλῶν κατὰ τὸν Στραβ., μετὰ τὸν Κατακλυσιμὸν 480., ἢ ἔσθ' τῶν Σαβίνοιων κατὰ τὸν Πλίνιον, ἢ ὀχυρωτῆται τὸ πάλιαι ἔσθ' ὄλας τῆς Ἰταλικῆς πόλις, εἰς τεῖα μένθ διαιρημένη, εἰς τῶν Παλαιῶν πόλιν, εἰς τῶν Καισάρεων Ὀδὸν, καὶ εἰς τὸν Νέον Λιμῆνα, τὸ πρῶτον ἦτον εἰς τὸν Αἰγυιαλὸν τῆς Θαλάσσης, παυυ ἀπέχθαι αὐτῆ τεῖα μίλια, μεταξὺ τῆς Φερράείας 50. μίλια, καὶ τῆ Ἀεμιλίας πρὸς ἀνατολάς 35., ἀπέχθασσει τῆς Βουανίας 45. μίλια, καὶ τῆ Ἀγκώσος 120., εἰς αὐτῶν ἢ τὸν ὀ ὠρος τῶν Ἐξάρθων, τῶν ὀπείων διαχθέντων ἔσθ' τῆ

τὸν Λογγοβάρδων, ἐκχειρίσθη ὑπ' αὐτῶ, ἐν ἔτει 744., εἶναι τετιμημένη αὐτὴ ἡ πόλις εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου Κερσία, κοινῶς Τζέρβια, πόλις μεθ' ἑσθ' ἡμέρας Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλὰ δυσκόλως κατοικημένη διὰ τὴν δυσκрасίαν τῆς ἀέρος, ὀνομαστὴ μετὰ τὰς Ἀλυκάς ὅπου ἔχει, ἀπέχει τῆς Ραυέννης 12. μίλια, καὶ 15. τῆς Ἀειμινίης· αὐτὴ ἐλέγετο ποτὲ καὶ Φυκόκλη. Ἀειμίον, καὶ Ἀειμίονιον, καὶ κοινῶς Ριμίνο, πόλις ἀρχαία, καὶ ὠραία εἰς τὴν ᾠκεανῶδη Πέλαγος, μεθ' ἑσθ' ἡμέρας Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ραυέννης Ἀρχιεπίσκοπον ἀπέχεσα τῆς Πισαύρας πρὸς δυσμὰς Θερινῆς 20. μίλια, καὶ 25. τῆς Ραυέννης πρὸς τὴν Χειμερινῶν Δύσιν, καὶ ὀλιγώτερον τῆς Οὐρβίνης πρὸς βορρῆαν. Εἰς τὸν καιρὸν Κωνσταντῆ τῆς Αυτοκράτορος συνήχθη εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν Συνόδος Ἐπισκόπων ᾧ ἔπειτα 400. οἱ ὅποιοι ἀπέδεχθησαν τὸ σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, μεθ' ὅσον ὅπου δὲ ἤρρεσκον εἰς τὸν Κωνσταντῆ, ἐκλήθη αὐτὴ ἡ πόλις ἀπὸ τῆς αὐτῆς ποτίζοντος ποτ. τῆς Ἀειμινίης, ὅς τις κοινῶς Μαυρένια λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Ἀπκωνίνης Ὀρεῶς, ἐγγὺς τῆς Πηγῶν τῆς Τιβερίδος, καὶ εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος εἰσέρχόμενος ἐγγὺς τῆς Ἀειμινίης ἀφίσταται τῆς Θαλάσσης πόλεις, τὸ Φόρον τῆς Κορινθίου, κοινῶς Ἰμολα, πόλις ὠραία, καὶ καλῶς κατοικημένη, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον 20. μίλια τῆς Βονωνίας ἀπέχεσα, καὶ 10. τῆς Φαουεντίας πρὸς Ἀνατολὰς, καὶ 16. ἀπὸ τὸ σιῶρον τῆς Φλωρεντινῆς ἑξουσίας πρὸς βορρῆαν. Φαουεντία, κοινῶς Φαουεντζα, πόλις μεθ' ἑσθ' ἡμέρας Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον μετὰ τὸ Φόρον Κορινθίης, καὶ τοῦ Φόρου Λιβίης, ἀφ' ἑκατέρου ἀπέχεσα 10. μίλια, τῆς δὲ Ραυσίνης 20. Φόρον Λιβίης, κοινῶς Φόρλι, πόλις μεθ' ἑσθ' ἡμέρας Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ραυσίνης Ἀρχιεπίσκοπον, ὑπὸ τῆς ἐποίας ἀφίσταται 12. μίλια, καὶ 4. ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἡλίας,

Ἡλίς, ἢ τὸ συνόρου τῆς Τυρρηνίας πρὸς βορείαν, μεταξὺ τῆς Φαουτίας, καὶ τῆς Κεσσίνης, ἑκατέρωθεν πόρρω 10. μίλια. εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν ἐπῆρσεν ὁ Ἀδάελος ὁ Βασιλεὺς τῆς Γότθων εἰς Γυναῖκα αὐτῆ Πλακιδίαν τὴν Ὀνωεῖς τὸ Αὐτοκράτορος. Βριτινώριον, κοινῶς Βερτίνορο, πόλις μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ραουένης Ἀρχιεπίσκοπον πρὸς τὸν Βέδερν ποτ., ἐκτίθη ἐκ τῆς κληρονομιάτων τῆ Φόρε Ποπιλίας, ἀπέχει τῆς Κεσσίνης 7. μίλια πρὸς δυσμὰς, ἢ 5. τῆ Φόρε Λιβίας πρὸς ἀνατολὰς, κείται ἔπι Λόφκ. Κέσσενα, κοινῶς Τζέσεν, γράφεται καὶ διὰ τῆς Αἰ διφθόγγου, πόλις μετ' ἑθρονὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ραουένης Ἀρχιεπίσκοπον, πρὸς τὸν Σάρπιν ποταμ. εἰς τὴν ὑπάρειαν, ἔχουσα Φρέιον ὄχυρόν εἰς τὴν κορυφῇ τῆ αὐτῆ ὄρους, μεταξὺ τῆς Φαουτίας, ἢ τῆς Αεμινίας πρὸς ἀνατολὰς, ἑκατέρας ἀφισαμὴν 20. μίλια, τῆς δὲ Ραουένης 24. πρὸς μεσημβρίαν, ἢ 10. τῆς τῆς Σαρσίνης πρὸς βορείαν, ἢ ἄλλα τόσα τὰ συνόρου τῆς Τυρρηνίας. Σάρσινα, ἢ τὴν κοινῶς ἀνομαζομένη, πόλις σημαντὴ, ἣτις μόγις ἔχει 50. σπίτια εἰς Κώμην κατανηύσασα, μετ' ὅλον ὅπε ἔχει ἑθρονὸν Ἐπισκόπου, δέικνεται πρὸς τὸν Σάρπιν ποτ., ὅς τις ἢ Ἰσαπὶς ὑπὸ τῆ Στραβ. λέγεται, ἢ κοινῶς Σάυιο, πόρρω τῆς Πηγῶν αὐτῆ 10. μίλια, ἢ 10. τῆς Κεσσίνης πρὸς μεσημβρίαν, τῆ δὲ Αεμινία 24. πρὸς δυσμὰς. τῶν ἀπασῶν μείζων ἢ ὀνομαστώτερα εἶναι ἡ Βονανία, ἢ ὅποια πρότερον Φελσίνη ἐλέγετο, κτισθεῖσα ὑπὸ Φελσίνε τῆ Βασιλέως τῆς Τάσκων ἐγγυὲς τῆ Ρίβν ποτ., ἢ κοινῶς παρ' ὅλων ταυμὶ λεγομένη Βολόγνια, πόλις μία τῆς ἐπισήμων μετ' ἑθρονὸν Ἀρχιεπισκόπου, τεθεῖσα ἐν ἔτει 1593., ἢ μετ' Ἀκαδημίας ἀρχαιοτάτῃ τεθεῖσαν τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆ Θεοδοσίου ἐν ἔτει 426. εἶτα ἀυξηθεῖσα ὑπὸ τῆ Μάγνη Καρόλε, ἢ τῆ Λοθαρείου τῆς Αὐτοκράτορων. λαμπρύνεται αὐτὴ ἢ πόλις μετ' ἀρχαῖα Οἰκοδομήματα ὅπε ἔχει, ἢ μετ' ἄλλα προτερήματα.

6. Πρὸς βορῆαν ᾠδοῦνται τὸ Δουκάτον τῆς Φερρῆρας, τὸ ὁποῖον ὑλθεν ὑπὸ τῆν ἔκτασιν τῆς Ῥωμανικῆς Ἐκκλησίας ἐν ἔτει 1598., διεσκομῆνον καὶ αὐτὸ εἰς τὰ πέρατα τῆς Ῥωμανιόλας, τὰ ὁποῖα Μητρόπολις εἶναι ἡ Φερρῆρα, κοινῶς Φερρῆρα, μία καὶ αὐτὴ τῶν ἑξαιρέτων πόλεων τῆς Ἰταλίας, διεσκομένη πρὸς τὸ ἐλάχισον ρεῖθρον τῆ Παῦδα, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Πὸ Μόρτο, ἀφ' ἧ ἐφέρθη ἀλλὰξ εἰς διάστημα 6. μιλίων μέχρι τῆ Φραγκολίνου, χάσει τῶν πραγματειῶν, ἔχει Φρέστον ὀχυρώτατον, θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Ἀκαδημίαν πεθεσαν ἐν ἔτει 1316. ὑπὸ Φεϊδελικῶ τῆ Αυτοκράτορος, ἀφίσταται τῆς Βουονίας 28. μίλια πρὸς βορῆαν. Κομακλον, καὶ Κομακκλα, καὶ κοινῶς Κομακιο, πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥαυόνης Ἀρχιεπίσκοπον ἐνδὸν λιμνῶν διεσκομένη, αἱ ὁποῖαι κοινῶς Βάδλι δὲ Κομακιο λέγονται, 3. μίλια ἀφισαμένη τῆ Αἰγιάλυ τῆ Ἀδριατικῆ Πελάγους, 20. τῆς Ῥαυόνης πρὸς βορῆαν, 12. τὸν Οὐολαίων πρὸς νότον, εἶναι μικρὰ καὶ ὑπὸ ὀλίγων κατοικεῖται, μάλιςα φάρων, διὰ τῆν δυσκρασίαν τῆ ἀέρος. Φραγκολίνου, πόλις πρὸς τὸν ἔστρον Ῥύακα τῆ Παῦδα διεσκομένη, ἡ ὁποῖος Ῥύαξ ἐκάνεται διὰ τῆς Διῶρυγος τῆς Φερρῆρας. Πόντε δι Λάγα Σκῆρο, πόλις πρὸς τὸν αὐτὸν ποτ. τέτα μίλια ἔμακρα τῆς Φερρῆρας. εἰς ἑτέρας τὰς τόπους ἡ Παῦδος ποτ. ὑπερτελεῖ μετὰ τὰ ρεῖθράτα καὶ Χερσονήσους, οἷον τῆν Χερσονήσον τῆ Ἀελανῆ κληθεῖσαν ἀπὸ τῆς Ἀελανῆ πόλεως, ἡ ὁποῖα Ἀελανῆ κοινῶς λέγεται, διεσκομένη πρὸς τὸν Παῦδον πόρρω τῆ Ἀδεῖα 9. μίλια πρὸς νότον, καὶ 25. τῆς Φερρῆρας πρὸς τῆν Θερινῶν Ἀνατολῶν, τῆν Χρισόνησον τῆ Ἀγία Γεωργία, καὶ ἄλλας. Ἐπεταται κατὰ τῆν Θάλασσαν.

7. Τὸ Δουκάτον τῆς Οὐρβίνας, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶν Ἐνοπιῶν Σπάτο δι Οὐρβίνο λέγεται, ὑπεραπομένον ἀπὸ τοῦ βορείως μετὰ τῆν Ἀδριατικῶν Θάλασσαν, καὶ τῆν

Ῥωμανδιόλαν, ἀπ' ἀνατολῶν μὲ τὸ Πικλῶν, ἄπο μεσημβείας μὲ τὴν Οὐμβείαν, καὶ ἄπο δυσμῶν μὲ τὴν Ἐτρειαν. Μητρόπολις ἐταῦς εἶναι τὸ Οὐρβινόν, κοινῶς Οὐρβίνο, πόλις πλησίον τῶν πηγῶν τῆ Ἰσαύρου ποτ., ὅς τις καὶ Πισαυρος λέγεται, καὶ κοινῶς Φόγλια, ἐν Ὄρει κειμένη, τιμημένη μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχουσα 20. μίλια τῆ Πισαύρου τῆς πόλεως πρὸς τὴν Ἀφεικόν, 25. τῆ Ἀρμινίε πρὸς μεσημβείαν, καὶ 7. τῆ Τιφέρνη Μεταύρου πρὸς τὴν Καιλίαν. ἄπο δυσμῶν ταύτης κεῖται Φέρον Σεμπρανίου, κοινῶς Φοσομβρῶνε, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Οὐρβίτου Ἀρχιεπίσκοπον, πλησίον τῆ Μεταύρου ποταμ. ὅς τις κοινῶς Μέτρο λέγεται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆ Ἀπεννίνου Ὄρου, καὶ ὑπ' ἄλλων Ποταμῶν ἀυξανόμενος, πίπτει εἰς τὸ Ἀδριατικόν Πέλαγος· ἀφίσταται αὐτῇ ἡ πόλις τοῦ Οὐρβίνου 10. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 10. τῆ Καλλίε πρὸς μεσημβείαν. ἀπὸ μεσημβείας Κάλλιον, κοινῶς Κάγλι, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Οὐρβίνου Ἀρχιεπίσκοπον πρὸς τὴν Βόασιν ποταμ., ὅς τις ὀλίγον ὕψερρον πίπτει εἰς τὴν Καντιανὸν ποτ. πόρρω τῆ Φόρου Σεμπρανίε 15. μίλια, καὶ 10. τῆ Πέρατος τῆ Πικλῶν, εἰς τὴν μέσῳ χερσὶν τῆ Οὐρβίνου καὶ Εὐγέβιου. Εὐγέβιον, κοινῶς Γέβιο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Οὐρβίνου Ἀρχιεπίσ., πρὸς τὴν Ἰπώρειαν τῆ Ἀπεννίνου Ὄρου, πλησίον τῶν πηγῶν τῆ Χιασεῖς ποτ., ἀπέχουσα τῆς Περουσίας 15. μίλια, καὶ ὀλιγώτερον τῆ Ἀσίε πρὸς βορέαν, καὶ πρὸς τὴν Τίβειν ποτ. εἶναι Τίφερον ἐπονομαζόμενον Τίβεινόν, πρὸς διασολῶν τῆ Μεταυρική Τιφέρνη, λέγεται κοινῶς Τζιττα δὲ Κασέλλο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐν ἑστῇ πέδῳ κειμένη, ἀπέχει 10. μίλια πρὸς μεσημβείαν ἄπο τῆ Βόργου Σαὶ Σεπόλχρο, καὶ 18. τῆ Ἀρηνίε πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 22. τῆ Καλλίε πρὸς δυσμᾶς. ἀπ' ἀνατολῶν εἶναι ἡ Οὐρβρατία, ἣτις καὶ Ἰερὸν τῆ Ἀγίε Λέοντος καλεῖται.

λείται, ἢ κοινῶς Σαῦ Λέο, πόλις σμικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβινὸ Ἀρχιεπίσκοπον, ἐν Λόφῳ κειμένη, πλησίον τῷ Ἀερινίῳ ποτ., πόρρω τῆς Σαρδίνης πρὸς Ἀνατολὰς 15. μίλια, ἢ 5. μόνον τῷ Σαῦ Μαεῖο πρὸς δυσμὰς. καὶ τὸ Ἱερόν τῷ Ἁγίῳ Ἀγγέλου ἐν Οὐάδῳ, κοινῶς Σαῖτ Ἀγγελο ἢ Βάδο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῷ Οὐρβινῷ, πλησίον τῷ Μεταύρι ποτ., πρὸς τὴν Ἰπώρειον τῷ Ἀπεννίνῳ ὄρεσι, ἀπέχουσα τῷ Οὐρβινῷ 15. μίλια πρὸς δυσμὰς. Πισαυρον κοινῶς Πέζαρο, κληθεὶς ὑπὸ τῷ Πισαύρι ποτ., πόλις σμικρὰ μὲν, ἀλλ' ὠραία μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβινὸ Ἀρχιεπίσκ., δεισκομένη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῷ Ἀδελαιτικῷ Πελάγῳ, μεταξὺ τῆς Σκιογαλλίας πρὸς ἀνατολὰς, ἢ τῷ Ἀερινίῳ πρὸς δυσμὰς, ἀπέχει τῷ Οὐρβινῷ 20. μίλια πρὸς βορῆαν, ἢ 4. τῷ Ἀγκῶνος πρὸς δυσμὰς. αὕτη ἢ πάλιν καταφίθη ὑπὸ τὸν Τοτίλα Βασιλέως, ἢ ἀνωκοδομήθη ὑπὸ τῷ Βελισσαίῳ, κατὰ τὸν Προκόπιον. οἱ ὀλιγώτατοι τῷ Ἐντοπίῳ ταύτης ζῶσι μέλει τῷ πεντηκოსοῦ. ἔτις, τὸ ὅποιον συμβαίνει ἐκ τῶν σύκων, ἢ τῶν ἄλλων πολλῶν ὀπώραν, τῶν εἰς αὐτὴν γιγνομένων, ἢ διὰ τὴν δυσκρασίαν τῷ αἵματι. Φαῖον Φορτῖναι, ἢτοι Ἱερόν τῆς Τύχης, κοινῶς Φαῖο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, μεταξὺ τῷ Πισαύρι πρὸς δυσμὰς 5. μίλια, ἢ τῆς Σκιογαλλίας πρὸς ἀνατολὰς 15. Σκιογαλλία, ἢ Σαῦ Γαλλικὴ, ἢ κοινῶς Σενγαλλία, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Οὐρβινὸ Ἀρχιεπίσκοπον, ὠραία, ἐν ὄρει, καίτοι μικρὰ μεταξὺ τῷ Πισαύρι πρὸς δυσμὰς, τῷ Ἀγκῶνος πρὸς ἀνατολὰς 20. μίλια, τῷ δὲ Οὐρβινῷ 30. δεισκομένη πρὸς τὸν Ἐκβολὰς τῷ Νιγάλα, ἢ Μίσα Ποταμῷ. αὕτη ἢ πόλις ἐκ ὁμοίρει ποτίμων ὑδάτων γλυκίων, ὥρα πλησίον ταῖς ἄλλαις. Ἐντεύθει κάτωθεν τῆς Θαλάσσης ἔπεται.

8. Ἡ τῷ Ἀγκῶνος Μάρκια, κοινῶς λεγομένη Μάρκια δ' Ἀγ-

δ' Αγκώνα, ἢ ὅποια εἶναι τὸ μέγιστον μέρος τῆ Πικηνῆ, ὑποπερατωμένη ὑπὸ μὲν τῆ βορέως ὑπὸ τῆ Ἀδριατικῆ Πελάγους, ὑπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆ Δυτικῆ τῆς Οὐρβίνας, ὑπὸ μεσημβρίας χωρίζεται τῆς Οὐμβρίας διὰ τῆ Ἀπεννίνου Ὄρου, καὶ ὑπὸ δυσμῶν διαιρεῖται τῆ ἀπαιτέρῃ Ἀπρυντῆ δια τῆ Τρεντῆ ποταμῶ. Μητρόπολις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι ἡ Ἀγκων, ἣτις καὶ ὁ Ἀγκων λέγεται, καὶ πρότερον Πικηνή, καὶ κοινῶς Ἀγκωνας, πόλις μὲ Φρέλιον ὄχυρον παρὰ θαλασσίαν, πλησίον τῆ Κρεμέρα Ἀκρωτηρίων, τὸ ὅποιον κοινῶς Μόντε Σαν Κυριακο καλεῖται, ἔχουσα λιμένα χρηστικώτατον, ἀλλ' ἐκ ἀσφαλῆ, καὶ θρόνον Ἐπισκόπου, ἀφίσταται τῆ Φίρμη πρὸς βορέαν 30. μίλια, καὶ 15. τῆ Ἀρξίμη πρὸς τὸν Καικίαν, καὶ 150. τῆς Ρώμης πρὸς βορέαν· εἶναι Ἐμπόριον διάσημον, ἐκτίθη ὑπὸ τῆ Συρακυσίων καὶ φυγόντων τῆ Τυραννίδος τῆ Διονυσίου, Ἀποικία καὶ Ἑλλήνων, εἰς αὐτῷ τὸ πάλαι ὕδατος εἰς ἄλλῳ Τύρον εβάρητο τὰ πορφύρα. κατοικοῦσι ταυτῶ εἰς αὐτῷ Ἑβραῖοι πλέον, καὶ εἰς ἄλλῳ πόλιν τῆς Ἰταλίας, ἐκ ταύτης πρὸς ἀνατολῆς εἶναι τὸ Λαυρήτον, κοινῶς Λορέτο, πόλις νεώσι τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἐπισκόπου, 15. μίλια πῶρῳ τῆ Ἀγκωνος, καὶ τέτα μίλια τῆς παρὰ θαλασσίας ἀκρας, εἰς τῷ ὅποιαν εἶναι ὁ παρὰ θαλάσσιον Ναὸς τῆς Θεοτόκου, ὅπου εὐρεῖται ὁ Οἰκίσκος τῆς Θεοτοκου Μαρίας, ἐν ᾧ ἀγγεγίθη ὑπὸ τῆ Γαβριήλ. λέγουσι δὲ τι κτος ἐφέρθη ὑπὸ Ἀγγέλου πρῶτον ἐκ τῆς Ναζαρέτ εἰς τὸ Ἰλνυρικόν, κακεῖθεν εἰς τὰς Βενετίας, καὶ πελοπόλεον ἑσταυθῆ. ὁ Ἐπίσκοπος τῆ Λαυρήτῆ ἐπισκοπεῖ καὶ τὸ Ρεκίονητον, Ρεκασάτι κοινῶς, πόλις ἐπερομήκης, ἐν Λόφῳ κειμένη, κτιθεῖσα ἐκ τῆ κρημισμάτων τῆς Ἑλληνίας Ρεκίτης, 5. μίλια πῶρῳ τῆ Λαυρήτου πρὸς δυσμῶν, καὶ 10. τῆς Μακεράτας πρὸς ἀνατολῆς. πλησίον τῆ Πορτοτῆ Ποταμῶ, εἰς τῷ αὐτῷ παρὰ θαλασσίαν ἀκρῶν εἶναι καὶ τὸ Φίρμιον, ἢ Φίρμιον, κοινῶς Φέρμο, πόλις μὲ θρό-

τον Ἀρχιεπισκόπου, ἀπέχουσα τῷ Λαυρήτι 18. μίλια πρὸς νότον, καὶ 25. τῷ Ἀσκάλῃ πρὸς βορέαν, καὶ ἄλλα πῶσα τῆς Μακεράτης πρὸς ἀνατολὰς. Ξέμακρα τῆς θαλάσσης 5. μίλια εἶναι Ῥίπα Τραυσῶνις, καὶ Τραυσῶνα. πόλις σμικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φερμίου Ἀρχιεπίσκοπον, κτιθεῖσα ἐν τῷ κρημνισμάτῳ τῆς Κέπρας Μονταβας. ἀφίσταται τῷ Ἀσκάλῃ 16. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 10. τῷ Φιρμίῃ. Αἴσιον καὶ Αἴσις, κοινῶς Ἰέσι, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Αἴσιον, ἢ Ἄσιον κοινῶς λεγόμενον Φικμεσίνο, ἐν Λόφῳ δεισικομῆν, ἣτις ἀπέχει τῆς Σκούγαθίας 12. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῷ Φαβειάτῃ 18. πρὸς τὸν Κακίαν. Ἀέξοιμον καὶ Ὄξιμον καὶ κοινῶς Ὄσιμο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Μονσῶνα ποταμ., ἐν Λόφῳ κειμένη, ἣτις ἀπέχει τῷ Ἀγκῶνος πρὸς μεσημβρίαν. 12. μίλια, καὶ ἄλλα πῶσα τῷ Αἴσιῃ, καὶ τῷ Λαυρήτι. ἐν τῷ μεταξύ τῷ ὁποίῳ ἀρίσκειται Ρεκίνητον, κοινῶς Ρεκανάτι, περὶ ἧς εἶρηται ἀνωτέρω. Τολοντινὸν, πόλις σμικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Φιρμίῃ Ἀρχιεπίσκοπον, πόρρω τῆς Μακεράτης 10. μίλια, καὶ τῆς Σεπτέμπεδας 6. πρὸς ἀνατολὰς· λέγεται κοινῶς Τολοντινὸν Καμερινόν, κοινῶς Καμερίνο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ ποτὲ μὲ τίτλον Δυκάτι, εἰς τὸ μέσον δεισικομῆν τῆς Μακεράτης, καὶ τῷ Σπολίτῃ, καὶ 25. μίλια ἀφισαμῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Φελγινίῃ. Μακεράτις, Ματζεράτι, πόλις πρωτεύουσα τανυῷ ἀπάσης τῆς Μαρκίας, ἥτοι τῷ Πικηνῷ θέματι, καὶ ἀρχαῖος πλησίον τῷ Χισίῳ ποταμ., ἔχουσα αὐτὴ καὶ τὸ Τολοντινὸν εἰς Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν Φιρμίῃ Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφίσταται τῷ Τολοντινῷ πρὸς ἀνατολὰς 10. μίλια, τῷ δὲ Λορέτῃ 15., εἰς αὐτῷ ἔχει τὸν θρόνον ὃ ὑπὸ τῷ Πάπα πέμπτομικος Ἡγεμῶν. Ἀσκελον Πικηνόν, κοινῶς Ἀσκάλις, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ἐν ὄρει κειμένη πρὸς τὸν Τρῆντιν ποταμ., 20. μίλια ὑπὸ τῆς ὠθρα θαλάσσης ἀπὸ τῷ Ἀλ
δρια-

θριατικῆ Πελάγης, καὶ 9: τῆ Μοντάλτο πρὸς νότον. Μόντο Ἄλτης, κοινῶς Μοντάλτο, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, πλησίον τῆ Μονοκίε ποταμ. 12. μίλια ἀφισαμνή τῆ Φέρμυ πρὸς νότον, καὶ 9. τῆ Ἀσκάλε πρὸς βορέαν. Μεταξὺ τῆ Ἀσκελι, καὶ τῆ Φέρμο, εἶναι Σεπτέμπεδα, κοινῶς Σαὶ Σόβρινο, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, ἐνδον Λόφου κειμένη πόρρω τῆ Καμαρινῆ πρὸς τὸν Καικίαν 12. μίλια, τῆ δὲ Ἀξίμυ 18., καὶ 6. τῆ Τολωντινῆ πρὸς δυσμὰς, καὶ 16. ὁμοίως τῆς Μακεράτης πρὸς τὸν Τεντίαν ποταμ. ἀεισκομένη.

9. Τὸ Σπολεταῖον Δυκάτον, τὸ ὁποῖον πρῶτον διατίχθη κατὰ τῆ Λογγίνε Ἐξάρχη, ὑποτασσόμενον καὶ αὐτὸ εἰς τὸν Πάπαν, καὶ τοὶ μετ' αὐτῶν ὄρει, εἶναι τὸ μέγιστον καὶ ἄριστον μέρος τῆς ἐδώθεν τῆ Ἀπυνιῶν ὄρων τῆς Οὐμβρίας. πόλις αὐτῆ αἱ πλησιέστεραι εἰς τὸ Ἀπυννον ὄρος εἶναι αὐταί. Ἀσισιον, κοινῶς Ἀσισι, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ἐν ὄρει κειμένη, μεταξὺ τῆς Περυσίας 10. μίλια, καὶ τῆ Φελγινίε πρὸς ἀνατολὰς 8. μίλια, καὶ 4. πόρρω πρὸς μεσημβρίαν τῆ Κλαυσίε ποταμ., ἤτοι τῆ Ἀσίε. Φουλγίνιον, κοινῶς Φολίγνιο, πόλις σμικρὰ, ἀλλὰ κατοικημένη μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου εἰς τὸν Τινίαν ποταμ. 20. μίλια πόρρω τῆς Περυσίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 10. τῆ Ἀσισίε. Νουρσία, κοινῶς Νουρτζια, πόλις σμικρὰ ἐνδον ὄρων κειμένη πρὸς τὸν Φρέδδαρτα ποτ., μεθ' ἑρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, μέση τῆς Ἀκσίλας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆ Σπολέτε πρὸς δυσμὰς, ἀπέχουσα ἑκατέρας 28. μίλια, καὶ 13. τῆς Ρεάτης. Σπολήτιον, κοινῶς Σπολέτο, πρωτεύουσα πόλις τῆ Δυκάτε, πρὸς τὸν Τέσσινον ποταμ. μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου 12. μίλια πόρρω τῆ Φελγινίε πρὸς Ἐυρον, καὶ 22. τῆ Καμαρινῆ πρὸς μεσημβρίαν. εἰς αὐτὴν τῆ πόλιν λέγει ὁ Δίβιος Βιβλ. 24. νὰ ἔγινε μία Γυνὴ Ἀνήρ. Τέρρη, καὶ Τερρη, καὶ Τερρητία, καὶ κοινῶς Τοδι, πόλις μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Τίβεριν ποταμ., ἐν

Δόφω κειμένη, μεταξύ τῆς Περσσίας, καὶ τῆς Ναρνίας 20. μίλια ἑκατέρας ἀφισαμένη. Ναρνία, κοινῶς Νάρνι, πόλις μεθ' ἑσθίων Ἐπισκόπου πρὸς τὴν Ἰπάρειαν τὴν ὄρη κειμένη καὶ πρὸς τὸν Νάρα ποταμὸν, κοινῶς Νάρνι, ἀπέχουσα τῆς Ἰνπεράμνας 6. μίλια, καὶ τὸ Οὐκεκλι 8., τῆς δὲ Ρώμης 40., ἐνταῦθα ἀναμταξὺ εἰς δύο Ἀπότομα ὄρη κατεσκόλασε τὸ πάλαι Αὐγυγος ὁ Καῖσαρ Γέφυραν, τῆς ὁποίας αἱ Καμάραι ἦσαν ὑψηλότεραι πασῶν τῶν ἄλλων, κατὰ τὸν Προκόπιον, καὶ λείψανα φαίνονται μέχρι τῆς σήμερον, Ἰνπεράμνα, κοινῶς Τέρνι, πόλις μεθ' ἑσθίων Ἐπισκόπου ἐν ὄρει κειμένη πρὸς τὸν Νάρα ποταμὸν, ἡ ὁποία ποτὲ ἦτον διάσημος, ἀπέχει τὴν Σπολέτη 12. μίλια, καὶ 6. τῆς Ναρνίας. 3. μίλια πόρρω ταύτης ἦσαν αἱ τρεῖς Ταβέρναι, ὅπου πῶρα εἶναι τὸ Πόντε Κενφίνο. καὶ Ρεάτι, ἧτις καὶ Ρεάτιον ὑπὸ τῆς Σικελίας λέγεται, καὶ κοινῶς Ρίετι, πόλις ἀρχαία τῶν Σαβίνων, καὶ τῶν Ἀβοειγίνων, (κατὰ τὸν Ἀλικαρνασσία,) πρὸς τὸν Οὐελινὸν ποταμὸν, εἰς τὸ σύνορον τῆς Νεαπολιτανῆς Βασιλείας, μεθ' ἑσθίων Ἐπισκόπου, μεταξύ τῆς Ναρνίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Ἀκείλας πρὸς ἀνατολὰς 15. μίλια ἑκατέρας ἀφισαμένη, τῆς δὲ Ρώμης 40. εἰς αὐτὴν ἀγέουσιν ὄνοι ὑπερέχοντες πάντων τῶν ἄλλων τῶν μεγέθει. καὶ αὐτὴν εἶναι καὶ Λίμναι, εἰς τὰς ὁποίας ριπτόμενοι οἱ ἄνυχες τῶν ζώων σκληρῶνται, καὶ ὡσαύτ' λίθοι γίνονται. ὁμοίως εἶναι καὶ Οὐελινὸς λίμνη, ἡ ὁποία κοινῶς Λάγο δι' Πισδίκυλο καλεῖται, ὅπου τὸ πορσκειμένον αὐτῇ κάσρῳ, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ριπτόμενον ξύλον, ἄποκτα τὴν φλέδα τῆς λιθίνῳ, ὡς λέγουσιν.

10. Ὁ δὲ τῶν Σαβίνων ἄγρος, ἧτοι ἡ Σαβινία. (κληθεῖσθαι ὅπου Σάβη τῆς Βασιλείας, τῆς ὁποίας ὁ Στράβων λέγει Βιβλ. ε. γὰρ ἦσαν ἔθνος ἀρχαιότατον, καὶ ἀπύχθον) εἶναι παντὶ κατὰ πολλὰ εἶδη, ἔχουσα ἀπλᾶδ' ὅπου δυσμῶν τὸν Τίβερην ποταμὸν, ὅπου μεσημβρίας τὸν Ἀνίενα ποταμὸν, ἀπ' ἀνατολῶν τὸ ἀπώτερον Ἀφρέτιον, καὶ ὅπου βα-

ρέως τὸν Νᾶρα, καὶ τὸν Οὐβλινὸν τὰς ποταμοί, καὶ εἰς αὐτὴν μία μόνη πόλις μετ' ἑξῆς Ἐπισκόπος εἶναι, ἡ ὁποία διδεται εἰς εὐὰ ὑπὸ τὰς ἐξ ἀρχαιοτέρης Καρδιναλεις, τὴ ὁποία ἡ Καθεδρὰ εἶναι εἰς τὰ Μαυλιακὰ, κοινῶς Μαχλιάρου, πόλις πρωτεύουσα τῆς Σαβινίας, πλησίον τῆς Τιβέριδος ποτ. πρὸς δὲ τὸν Ἀλλίαν ποταμὸν (ὅστις κοινῶς Καμινάτε λέγεται, ὀνομασθὸς μετ' ἑξῆς τὸν ῥόνον τῆς Φαβίων) εἶναι τὸ Νωμεντὸν κάστρον, κοινῶς Λαμεντανὰ λεγόμενον, καὶ ὀλίγον μακρὰ τῆς ποτὸς πόλεως Νωμεντὸς τῆς πρὸς Οὐϊκὸν Οὐαρρῶνις.

11. Τῆς δὲ Ῥωμαϊκῆς Καμπανίας, (ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὸ μείζον μέρος τῆς παλαιῆς Λατίας, καὶ ὑποπερατῆται ὑπὸ τῆς βορρῆως ὑπὸ τῆς Ἀίσιος ποταμοί, ὑπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Τιβέριδος ποταμοί, ὑπὸ μισημβείας ὑπὸ τῆς Μεσογείας θαλάσσης, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν μετ' ἑξῆς τὸν Λίαν ποτ.) Μητρόπολις εἶναι ἡ Ῥώμη, πόλις ὠραιότατη, Κεφαλὴ ποτὸς τῆς Οἰκουμένης, καὶ παντὸς ἀπάσης τῆς Ἰταλίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὁ ἑξῆς τῆς Πάπα, 12. μίλια ἀφισαμῶν τῆς ἐκβολῶν τῆς Τιβέριδος ποταμοί, καὶ τῆς Αἰγιαλῆς τῆς Τυρρῆνις Πελάγους πρὸς βορρῆαν, λαμφοτάτη μετ' ἑξῆς ἀρχαιότητος, καὶ τὰ μεγαλοπρεπέστατα Παλάτια. πρωτεύουσα Ἐκκλησιαστικῆς εἶναι ἡ Βασιλικὴ τῆς Ἁγίας Ἰωάννης ἐν τῇ Λατερανῷ, ἀλλὰ ἡ Βασιλικὴ τῆς Ἁγίας Πέτρος ἐν τῇ Οὐατικανῷ, εἶναι ἡ ὠραιότατη, καὶ μεγαλοπρεπέστατη πασῶν τῶν ἄλλων τῆς Οἰκουμένης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀδράκεται τὸ περιφανεστάτον Οὐατικανὸν Παλάτιον ἑξῆς Ποντιφικῶν. αὐτὴ ἡ Ῥώμη ἀλώθη ἀ. ὑπὸ τῆς Σερῶνων τῆς Γάλλων, ἐν ἔτει ὑπὸ κτίσεως αὐτῆς 362. Ὀλυμπιάδος 97., τῆς τρίτης ἔτει β. ὑπὸ τῆς Γότθων, διὰ τῆς Ἀθαλαρικῆς Βασιλείας αὐτῶν, ἐν ἔτει ὑπὸ Χεϊσε 410., γ. ὑπὸ τῶν Οὐαρδάλων διὰ τῆς Γεϊνσερικῆς Βασιλείας αὐτῶν, ἐν ἔτει 455. καὶ ἐν ἔτει 1527. κατεπολεμήθη ὑπὸ τῆς Ἰσπανικῆς Στρατεύματος τῆς ἐ. Καρόλικ, καὶ ἐλευθῶς κατεληλατίθη. τὸ Φρέ-

θιον ταύτης, τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι ἐλέγετο Λόφος Ἀδειανός, ἢ παρῶν Κασὲλ Σαὐτ' Ἀγγελο, ἀχυράθη τὰ μά-
 λιςα ὑπὸ τῆς ἡ. Οὐρβανῦ τῆ Παπᾶ: ἐκτίθη αὐτῆ ἡ Ρώ-
 μη ὑπὸ τῶν Ἀροελίνων, οἱ τινες ἐκαλεῖτο πρότερον Οἰ-
 νᾶτροι, ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθόντες, ὡς
 εἴρηται. νυξήθη ὑσερον ὑπὸ τῆς Αἰνεῖα μετὰ τὸν Τρωϊκὸν
 πόλεμον, ἢ ὑπ' ἄλλων, ἢ πρὸ τῆς ἐλδοσεως τῆς Εὐάνδρου,
 Οὐαλετῖα ἐκαλεῖτο, ὑσερον ὠνομάθη Ρώμη, τῆς τῆς ὀ-
 ποῖας λέγονται πολλὰ, ὡς τῶ βαλομενῶ ἐξεστὶν ἰδεῖν ἐν τοῖς
 Συγγραφεύσιν. ὁ Τίβερις ποταμ. ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Ἀλ-
 βυλᾶ, ἢ παρῶν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Τάβερε, ἀρχεται ἐκ τῶν
 Ἀπεννίνων, ἢ ἐκ τῆς Φαλπρωῖα Ὀρεος, πλησίον τῆς Μόν-
 το Κοράβιο Κώμης, ἢ δεχόμενος ἐν αὐτῇ πολλὰς Πο-
 ταμῆς, ποτίζων πρὸς ταῖς ἀλλαις Πόλεσι ἢ τὴν Ρώμην,
 εἰσέρχεται εἰς τὸ Τυρρηνὸν Πέλαγος, πλησίον τῆς Ὠσίας
 ἢ τῆς Ρωμαῖκῆς λιμένος. τὸ δεξιὸν εἶμα αὐτῆ καλεῖται Φι-
 μικῖνο. Τίβερις ἐκλήθη ὀσο τῆ ἐν αὐτῇ πηγυρότος Τι-
 βερινῆ Βασιλέως τῆ Ἀλβανῆ. Τιβερ, ἢ Τίβερις, καὶ
 Τίβυρα, ἢ Τσβερ Ἡρακλειον, ἢ κοινῶς Τίβολι, πόλις
 ἐν Λόφῳ μεθ' ἑρόνον Ἐπισκόπου πρὸς τὸν κατερρακτῶν τῆ
 Ἀνίονος ποταμῆ, ὅς τις κοινῶς Τσβερῶντ λέγεται, ὅπου
 εἴς ὀποῖον πετράς κομνίζεται. τὸ πάλαι εἰς αὐτῷ ἡ-
 τὸν διάσημον Ἴερον τῆ Ἡρακλέος, ἀπέχει τῆς Ρώμης 16.
 μίλια πρὸς ἀνατολᾶς, ἢ 12. μίλια τῆς Φρασκάταις πρὸς
 βορέαν. Πραίνεσον, ἢ Πραινέση, κοινῶς Παλεσεῖν, ὀ-
 εἰσκομένη εἰς Ὀρος ὕψηλόν, πόλις ἀρχαία, ἥτις ἢ Πο-
 λυεφανός κατὰ τὸν Στραβ. ἐκαλεῖτο, ἀλλ' αὐτῆ ἡ ἀρχαία
 κρημνιδεῖσα, ὑπὸ τῆς ἡ. Βονιφατῆς ἀνωκοδομηθῆ εἰς Κοι-
 λάδα κατὰ τὸν Βερεσῖν ποταμ. ἔχουσα ἑρόνον Ἐπισκό-
 πον, πόρρω τῆς Ρώμης 21. μίλια πρὸς τὴν Θερνῶν
 ἀνατολῶν, μετὰξὺ τῆς Τιβερ, ἀφ' οὗ ἀπέχει πρὸς ἑνῶν
 12. μίλια ἢ τῆς Ἀναγρίας, εἰς τὴν Πραινέσῶν εἰσέβον-
 τὸ τὸ πάλαι ἀκρῶς ἡ Μοῖρα ἢ ἡ Τύχη. Τεσκελον, και-

νῶς Φρασκάτι, πόλις με θρόνον Ἐπισκόπου, ἀπέχουσα τῆς Ρώμης 12. μίλια πρὸς ἀνατολάς. τὸ δὲ παλαιὸν Τέσκυλον πόλις ἀρχαιοτάτη, ἀπέχει πλείονα, τὸ ὁποῖον κατεκρημνίσθη ὑπὸ τῷ Ἐνρίκῳ Αὐτοκράτορος. Ἄλβατα, κοινῶς Ἄλβατο, πάλιν με θρόνον Ἐπισκόπου, (ἢ ἀποία Ἐπισκοπὴ ὑπενέμεται εἰς εἷα ὑπὸ τὴς ἀρχαιοτέρας Καρδινάλης, ὡσπερ ἢ αἱ ἀνωτέρω) κτιθεῖσα ὑπὸ τῶν κρημνισμάτων τῆς Ἄλβας Λόγγας, καὶ ἀπέχουσα τῆς Ρώμης 14. μίλια, ἔχει τίτλον Πειγκιπάτου, καθὼς ἀκόμη ἢ ἡ Ὠσία, ἢ καὶ τὰ Ὠσια Τιβερινα, πόλις ἀρχαιοτάτη, κτιθεῖσα ὑπὸ Ἀγκυ Μαρκίῳ εἰς τὰ Τιβερινα Ὠσια, ἢτοι σόματα, ἀφ' ὧν ὠνομάθη, ἕξμακρὰ τῷ Αἰγιάλι τεῖμα μίλια, ἢ τῆς Ρώμης 12. πρὸς μεσημβρίαν, ἕτις ὀλοπλάϊς κατιδαφίσθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν. ὁ δὲ λιμὴν τῶν Ὠσιῶν, ὅπου κατεσκόλαθη ποτὲ διὰ πολλῶν ἐξόδων εἰς τὰ αὐτὰ σόματα τῷ ποταμῷ, ἐχαλάθη τῇ προσαγῇ τῷ Πάπα, διὰ τὰ μὲν εἶναι ἢ εἰς χεῖσιν τῶν ἐναντίων.

12. Αἱ λοιπαὶ πόλεις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας δεισκονται εἰς τὴν πῶρυθαλασσίαν Ἀκραν. οἷον Νεπτινιον, κοινῶς Νεπτινο, τὸ ὁποῖον ἦτον ποτὲ τὸ Νεώριον τῶν Ἀρτιάτων, πόλις με λιμένα σμικρὸν, μεταξὺ τῶν Ταρρακινῶν ἢ τῶν Τιβερινῶν Ὠσιῶν, ἀφ' ἑκατέρας ἀπέχουσα 25. μίλια. Ἄσυρα ἢ Ἄσορα, ἢ τανυῷ Σπύρα, ἢ Σπύρα πόλις ποτὲ, τανυῷ Κασέλλι μικρὸν πρὸς τὸν ποτ., τῷ αὐτῷ ὀνόματος μικρὸν ὄστα. Ταρρακίνα κοινῶς Τερρακίνα, ἕτις ἐλέγετο ἢ Ἀξερ, πόλις με θρόνον Ἐπισκόπου ἢ με κάσρον, ἐγγὺς τῷ σόματος τῷ Οὐφροπος ποτ., καθὼς κατοικημένη διὰ τὴν δυσκρασίαν τῷ αἵματι, δεισκείται εἰς τὸ σωθῆρον τῷ Νεαπολιτανῷ Βασιλεῖ. Πιστὴν τὸν τόπον αὐτῆς λέγουσι νὰ ἦσαν θερμὰ ὕδατα ὑγιεινά, καὶ ἡ Ποσειδωνία Πηγή, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ ὅσοι ἀσκέπτως ἐπιπνον, ὑστερίζοντο τῆς ἑαυτῶν ζωῆς· ἀπὸ τῶν Ταρρακινῶν κατὰ τὸ Μισόγειον εἶναι Οὐέλιτραι, κοινῶς Βελίτρι, πόλις με
θρό-

Θρόνον Ἐπισκόπου τῷ ἔχοντος καὶ τὰ Ὠσία, ἀραία καὶ κατοικημένη καλῶς εἰς κατωφερῆ τόπον, εἰς τὴν Ἀππίαν ὁδὸν, 20. μίλια πόρρω τῆς Ῥώμης πρὸς τὸν Εὐρον, τῆς δὲ Ἄλβας 6. πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 25. τὸ Πιπέρο πρὸς δυσμὰς. Σιγνία, κοινῶς Σέγι, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου, καὶ μετ' ἰτὸν Δυκικόν, ἀφισαμένη τῆς Ῥώμης 30. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 9. τῆς Πραινέσης πρὸς μεσημβριαν. εἰς αὐτῷ ἀρέθισαν τὰ μουσικὰ ὄργανα, τὰ ὅποια κέχρηται ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία. αὕτη ἡ πόλις ἀείσκειται εἰς τὴν ἄκραν κορυφῇ τῷ Λεπίου Ὄρει. Ἀναγνία, κοινῶς Ἀνάγι, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου ἐν ὄρει ἀεισκομένη, ἡμισοκρημισμένη, καὶ ὑπ' ἀλίγων κατοικημένη, μεταξὺ τῆς Σιγνίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῷ Φερυτινῷ πρὸς ἀνατολὰς, ἀπέχουσα τῆς Ῥώμης 37. μίλια, καὶ τῆς Σώρας 20. πρὸς δυσμὰς. Φερυτινὸν, κοινῶς Φερεκτίτο, πόλις μικρὰ ἐν Δόφω κειμένη μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου, 2. μίλια ἀφισαμένη τῆς Ἀναγνίας πρὸς ἀνατολὰς, 9. τῆς Φρυσινῶνος πρὸς βορρῆαν, καὶ 4. τῷ Ἀλάτρο πρὸς δυσμὰς. Ἀλάτρον, καὶ Ἀλάτειον, κοινῶς Ἀλάτρο, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου, ἀφισαμένη τῷ Οὐέρυλῳ 6. μίλια, τῆς Ἀναγνίας 5., καὶ 4. τῷ Φερυτινῷ, καὶ 15. τῆς Πραινέσης. Οὐέρυλον, καὶ Οὐέρυλαι, καὶ κοινῶς Βέρολι, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Κόσαν ποταμ., μεταξὺ τῆς Ἀναγνίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Σώρας πρὸς ἀνατολὰς 9. μίλια ἀφ' ἑκατέρας ἀφισαμένη, πλησιόχωρος μετ' ἑσθ Φρυσινῶνα.

13. Πόλις ἐλάσσουσα, χωρὶς ἑσθρόνον Ἐπισκόπων εἶναι ἡ πόλις τῷ Γαβίῳ, ἀρχαία ὑπὸ τῷ Σικελῶν κτιθεῖσα, 12. μίλια πόρρω τῆς Ῥώμης, ὅπου πανυὼ ὁ τόπος λέγεται Κάμπο Γάβιο. τινὲς θέλουσιν, ὅτι αὕτη εἶναι τὸ Γαλλικαῖο, ἀλλὰ τὸ Γαλλικαῖο εἶναι ἐγγὺς τῆς Πραινέσης, καὶ ἄλλοι τὸ Ζεγαρόλο τὸ πλησίον τῷ Γαλλικῶν. Ἀελικία, κοινῶς Ρίτζια, πόλις ποτὲ μεγάλη, πανυὼ μικρὰ, μεθ' ἑσθρόνον

τίτλον Δυκάτω, ἐν Λόφῳ δεισσομένη, 16. μίλια ἀπέ-
 χουσα τῆς Ρώμης, ἐκτίθη ὑπὸ τῶ Ἀρχιλόχου, καὶ ὠνομά-
 δη ὑπὸ τῆς Ἀεικίας τῆς ἐρωμένης τῆ Ἰππολύτου, εἰς αὐ-
 τῷ ᾠδοῦνται ἡ Ἀεικινὴ λίμνη, ἡ ὁποία παλαιῶν καλεῖ-
 ται Λάγῳ δι Νέμι, καὶ ὁ Ἀεικινὸς Δρυμὸς τῆς Ἀρτέμι-
 δος, ὅς τις καὶ Λῆκος τῆς Ἐγχείας ἐκαλεῖτο, τῷ ὁποίῳ
 ἐπλαττον Σύζυγον τῆ Νεμῶ. Σάβηλλον, κοινῶς Σαυέλ-
 λο κάστρον, ἀλλὰ μισοκρημισμίου. Ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ πά-
 λαι ἡ Ἄλβα Λόγγα, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶ Ἀσκαρίου μετὰ
 τῷ ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐπ 32, εἶναι πῶρα τὸ Γαρδόλ-
 φο Κασέλλι, Λαυίνιον, κοινῶς Τζιττὰ Λαβίνια, πόλις
 ἀρχαία, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶ Αἰνεῖα μετὰ τῷ Ἄλωσιν τῆς
 Τρωάδος ἐπ 4. παλαιῶν μικρὰ ἀπέχουσα τῆς ᾠδοῦνται
 σίας Ἄκρας 9. μίλια, καὶ 18. τῆς Ρώμης πρὸς δυσμῶς.
 Λαύρεστον πόλις μικρὰ ἦτον, ἐπὶ τῶ Λαυινίῳ, ὅπου
 παλαιῶν εἶναι ὁ Τόπος ὅπου λέγεται Σαυ Λορεντζο, πλου-
 σίον τῆς Πομπτινῆς ἡ Παντινῆς λίμνης, ἡ ὁποία παλαιῶν
 Παλῶδι δι Πόντινε λέγεται, εἰς τῷ ὁποίῳ παλῶι Πο-
 παμοὶ εἰσέρχονται εἶναι Κιστέρνα, καὶ μικρὰ τῶ τελευ-
 ταβερῶν, αἱ τινες ἦσαν πόλεις μετὰ θρόνου Ἐπισκόπου
 ποτὲ. Κόρα κοινῶς Κόρι, πόλις μικρὰ 6. μίλια ἀφί-
 σάμω τῶ Βελίτσι. Σερμονέττα, ὅτις καὶ Σελμῶν ὑπὸ τι-
 νων λέγεται, πόλις μικρὰ ἀλλ' ὄχυρά. Σητία, κοινῶς
 Σέτζε, πόλις ἐν Λόφῳ δεισσομένη, καὶ ἀπέχουσα τῶ
 Ουεδιτῶν 17. μίλια πρὸς ἀνατολῆς, καὶ 9. τῆς Κόρας
 πρὸς τὸν Εὐρον. εἰς αὐτῷ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διαγεῖ ὁ Ἐ-
 πίσκοπος τῶ Ταρρακηνῶν. Κάσα Νόβα τῷ ὁποίῳ τι-
 νὲς λέγουσι νὰ εἶναι τὸ Φόρον τῶ Ἀππία, πόλις ποτὲ μετὰ
 θρόνον Ἐπισκόπου. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ Φόρον τῶ
 Ἀππία νὰ εἶναι ὁ Τόπος ὅπου λέγεται Ἅγιος Δονάτος,
 ἐνδον τῶ Ποντινῶν λιμνῶν δεισσομένης, καὶ ὀλίγας οἰ-
 κίας ἔχων. Πεινέρον, κοινῶς Πιπέρο, πόλις ἀρχαιο-
 τέρα

τέρα τῆς Ρώμης, ἐν Ὄρει κειμένη, εἰς τὸ Σιώνρον τῆς Νεαπολιτανῆς Βασιλείας, 5. μίλια, πόρρω τῆς Σητίας πρὸς τὸν Εὐρον, ἀρκετὸς μεγάλη, καὶ κατοικημένη.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Θ'.

Περὶ τῆς Νεαπολιτανῆς Βασιλείας .

1. **Τ**Ο Βασίλειον (ὡσπερ εἰώθασι λέγειν) τῆς Νεαπόλεως, ὅπερ καὶ Νεαπολιτανὸν λέγεται, διεκτατόμενον ὑπὸ τῆς Ὀρεσκίας τῆς Ἰταλιανῆς (α), περιέχει τὴν πρὸς μεσημβρίαν ἐκτετατόμενον λοιπὸν μέρος τῆς Ἰταλίας, καὶ διωπερατάται ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Σητίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς, ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Τυρρηνικῆς Πελάγους, ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ταρρυντικῆς Κόλπου, καὶ τῆς Ἰωνίου Πελάγους, καὶ ἀπὸ τῆς βορέως ὑπὸ τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, τὸ μέγιστον Μῆκος ταῦτα εἶναι ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τῆς Τρηντικῆς ποτ. μέχρι τῆς Λαυκοπέτρας τῆς Ἀκρωτηρίου μιλίων 330. τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ τῆς Γαιέτας πόλεως μέχρι τῆς ἐκβολῆς τῆς Ἀτρηνικῆς ποτ. μίλια σχεδὸν 90. καὶ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἦσαν τὸ Σαμνιὸν, ἡ Καμπανία, ἡ Ἀπουλία, καὶ ἡ μεγάλη Ἑλλάς. καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν Βασιλέων ἐδιαιρέθη εἰς πέντε Ἐπαρχίας, ἡ δὲ διὰ τῆς Εὐδαίμονα Καμπανίας, εἰς τὸ Ἀφρῆτιον, εἰς τὴν Ἀπουλίαν, καὶ εἰς τὴν Καλαβρίαν. ταυτῶν δὲ διαιρεῖται εἰς δώδεκα Ἐπαρχίας, αἱ ὅποιαι εἰσὶν αὐταί, ἡ Εὐδαίμων Καμπανία, τὸ ἐδάδιον Περγικῆς, τὸ ἐκεῖθεν Περγικῆς, τὰ Καπιτανιάτα, ὁ Βαριανὸς Ἄγρος, ὁ Ἰδρυντικὸς Ἄγρος, τὸ ἐδάδιον Ἀφρῆτιον, τὸ ἐκεῖθεν Ἀφρῆτικόν, τὰ Μολισινὸν Κομητῆτον, καὶ Βα.

(α) Ταυτῶν ἐποσηχθέν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς τῆς 1806. αὐτοκράτου βασιλέως αὐτῆς Ἰωσήφ, ὁ αὐτῆς ἀδελφὸς τῆς Ναπολιτικῆς αὐτοκράτου τῆς Γαλλικῆς, διωχθεὶς ἀπὸ οὐρετέρου βασιλέως αὐτῆς εἰς τὴν Σικελίαν.

Βασιλείατα, ἢ ἐδώθη Καλαβεία, ἢ ἢ ἐκείθεν Καλαβεία. ἀρχόμεθα ἐν ἡμῖς ἐνταῦθα πρῶτον νὰ ἐκθέσωμεν ἐκείνας τὰς πόλεις τῆς Ἐπαρχίῳν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑπὸ τῆς Λατίου μέχρι τῆς Σικελίας, ἐκείθεν τῆς Ἀπεννίνου Ὀροῦ, κατὰ τὴν κάτω θάλασσαν. εἶτα ἐκείνας, ὅπου εἶναι ὑπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς Ἀπεννίνου κατὰ τὴν ἄνω θάλασσαν, ἢτοι τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος.

2. Βασίλειον ἐκλήθη τὸ τοῦ μέρος τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν πρῶτον τρόπον. ἐν ἔτει ὑπὸ Χρῆστου 1000., οἱ Σαρακηνοὶ ὤρῃον ἐπὶ τὸν τόπον, τὴν Ἀπυλίαν δηλαδὴ, τὴν Καλαβείαν, καὶ τὰς πλησιοχώρας Ἐπαρχίας, ὅμοι μὲ τὴν Σικελίαν. κατὰ τὴν δὲ τὸν καιρὸν κάποιος Ταυκρέδου ἐκ τῆς Νορμανικῆς Γαλτίας, βιαθεὶς ὑπὸ τῆς ἐνδεΐας, ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅμοι μὲ τῆς ὑψὺς τῆ, ἢ μὲ ἄλλας Νορμανοὺς, κακεὶ δὴ τυχήσαντες ἐναντίον τῆς Σαρακηνῶν, διαξάντες αὐτὰς ἐκείθεν, ἔλαβον αὐτοὶ ἐπίτης τῆς πόλεως, μὲ τὴν ἔξουσίαν καὶ θέλησιν τῆς Ἐννεῖου Σακτῆ τῆ Καίσαρος, ἢ τῆ Κορράδου τῆ Σαλίκου. μετὰ ταῦτα ὁ Ροβέρτος εἰς τῆς ὑπὸ τῆς Ταυκρέδου κυρήτταται ἄ. Δυξ τῆς Ἀπυλίας, καὶ Καλαβείας, καὶ μετὰ τὴν Ρωγέλιου ὁ Δυξ, ὁ υἱὸς ἐπίτης τῆς Ροβέρτου, ἢ υἱὸς τῆς Ρωγέλιου Γιββόσου, πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Σικελίας κυρήτταται ὑπὸ τῆς β'. Ἀνακλήτης τῆς Πάπα, τῆς αὐτῆς τῆς β'. Ἰννοκεντίου πέδουτος, εἰς τὸν καιρὸν Σάξουτος Λοθάριου τῆς Αυτοκράτορος, ἐν ἔτει 1030. τὴν ὁποῖαν ἀξίαν τῆς Βασιλείας ἐβεβαίωσαν εἰς τὸν Ρωγέλιον ὁ β'. Ἰννοκεντίου Πάπα ἐν ἔτει 1039. (α) ὑπερον αὐτὸ τὸ Βασίλειον διηρέθη εἰς δύο

Βα-

(α) Ἡ ἀρχὴ πᾶσι τῆς Βασιλείας εἶναι πολλα σκοτεινὴ, ἔχει δὲν δευτὴν ἔχουμεν ἄλλω βεβαιωτέραν ἡδον πρὸς αὐτῆς, τὰρα ὅτι κατ' ἀρχαίς εἰς τὸν καιρὸν τῆς αὐτοκρατορίας Γραικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦσαν μία ἑπαρχία ὑποκείμενη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Ραυεῖνης. ἡ διοίκησις πᾶσαν τῆς αὐτοκρατορίας κατέδραβε πρὸς ταῦτῳ τὴν ἑπαρχίαν τῆς Νεαπόλεως, ὡς εἰς Νεαπολιτανῶς οὐνόματι Μήλοισι, ἀνθρώποις δρα-

Βασίλεια, εἰς τὴν τῆς Ἀπυλίας, ἢ τῆς Νεαπόλεως, ἢ εἰς τὴν τῆς Σικελίας. εἰς τὰ ὁποῖα Βασίλεια ἐν ὑστέροις χρόνοις, ἔγιναν διάφοροι μεταβολαί, ὡσαύτ' ὅπως πρώτον αἰσῶν τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως οἱ Νορμαννοὶ Γάλλοι, εἶτα οἱ Σουηβοὶ Γερμανοὶ, ἔπειτα οἱ ἐκ τῆς Ἀνδεγαυίας Γάλλοι, μετὰ τούτους, οἱ ἐκ τῆς Ἀρράγονίας Ἰσπανοὶ, καὶ πάλιν ἐκ τρίτου οἱ Γάλλοι, εἶτα πάλιν οἱ ἐκ τῆς Ἀρράγονίας Ἰσπανοὶ, καὶ περὶ ταῦτον οἱ Κασιλιανοὶ Ἰσπανοὶ, οἱ ὁποῖοι ἔσονται καὶ νὰ κυριεύσωσιν ὅλον τὸ Βασίλειον τῆς Ἰσπανίας, ἐπομοσίως ἐπεκράτησαν καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως, καὶ τὰ ἔξῃς, ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς Ἀρράγονίας Ἰσπανῶν, καθὼς κατ' ἀκρίβειαν εἰς τὰ χρονικά αὐτῶν φαίνεται.

3. Ἡ Μητρόπολις λοιπὸν ὡς τὸ Βασίλειον, εἶναι εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τὴν καλυμμένην Τέρρα δι Λαυόρο, κατὰ τὴν ὠκεανῶνα τὴν Τυρρήνην Πελάγους, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι ἡ Καμπανία, ἣτις διὰ τὸ εὐφορον, Εὐδαίμων λέγεται, καὶ μέρος τῆς Νέου Λατίου. αὕτη δὲ ἡ Μητρόπολις εἶναι ἡ

Νεά-

δραχμῆσι ἔοικας ὡς ἐλθούσης τῆς πατρίδος, γίνεται ἀρχηγός, διαφέρει μισθὰς ἐπαρχίας, ἔ' ἀποτινάξουσιν τὸν ζυγὸν τῆς Τυρηνίας ἀπ' ἑ ὅμων: ὥστε ὁ φιλοπῶταρ ἦλθε μίχελ πὺ Γουγαύ ὄρου, Τισοσαράκοντα Νορμαννοὶ πλήρη ζήλου ἔ' ἀνδρῆσι ἀπεράσαντες. ἐκείθεν ἐρχόμενοι ἐκ τῆς Παλαιστίνης, πρὸ 1016. ἴσται, ἰδοὺσιν ὑπόχρησιν εἰς τὸν Μῆλον ὅτι πρὸ ἐρχομένου ἴσται νὰ ἔλθωσιν εἰς βοήθειαν τῶν, καὶ πρὸ ὅτι πρὸ 1017. ἦλθον μετὰ καὶ τινων αἰώνων κρατιῶσιν Νορμαννῶν, οἱ τινεσὶ μετὰ τῶν Μήλων ἠλθούσαντα ταῦτῃ τὴν Ἐπαρχίαν. Τίλει τῶσων εἰς ἔξ' αἰώνων αἰών Νορμαννῶν Γουλιέλμος ὀνόματι, καὶ ὅς πρὸ Τανκρίδου ἀγενέσ Νορμαννῶν, διὰ τῆς πολλὰς ἔ' μεγάλας τῶν ἀνδραγαθίας ὀνομαθῆν Σιδηροβραχίων, ὅστις ἔ' ἰσχυροῦσιν Ἀρχηγός αἰώνων πρὸ 1043. ἴσται. ὅστις καὶ οἱ Ἀραβῆσι ἐκυριεύον τῆς Σικελίας. Νικολάου δὲ ὁ ὡσπὶ Παπῆσι, ὅστις ἔ' ὑπερασπίζουσιν αἰώνων ἀρχηγός, πρὸ 1059. ἰδοὺσιν τὸν Τίτλον εἰς τὸν Ροβέρτου ἀδελφόν πρὸ Γουλιέλμου, πρὸ νὰ λέγεται Δοξὸς τῆς Ἀπυλίας, τῆς Καλαβρίας, ἔ' τῆς Σικελίας, ἐπὶ συμφωνίᾳ πρὸ νὰ δώξῃ τῆς Ἀραβῆσι ἐκείθεν ὁ Ροβέρτος δώξῃσιν αἰώνων ἀτυχῶσιν, ἰδοὺσιν αὐτῶν πρὸ ἀδελφῶν αἰώνων Ροβέρτου, εἰς ἡπὺ ἔ' μικρότεροι καὶ πρὸ Τανκρίδου. κ. τ. λ.

Νεάπολις, κοινῶς **Νάπολι**, **Παρθενόπη** πρότερον κα-
 λιμμένη, ἢ ὑπὸ τῷ **Αὐγέστῳ** ἔπο κληθεῖσα, πόλις ἑρυχωρο-
 τάτη, ἢ Ἐμπόριον φερόμενον, πληθος ἀνθρώπων ἔχου-
 σα, ὡς ἕδεμία ἄλλη πόλις τῆς Ἰταλίας, λαμπροτάτη μὲ-
 τὴν μεγαλοφρέπειαν τῶν οἰκοδομημάτων, ἢ τῶν Παλατίων,
 ἢ τῶν Ἐκκλησιῶν, μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἢ ὀχυρω-
 τάτη μὲ τὰ πύργα Φρούρια ὅπως ἔχει, δηλαδὴ τὸ **Κασέλλο**
Νόβο, τὸ **Κασέλλο** δὲλ **Λόβο**, τὸ **Κασέλλο** δὲ **Σαῦ**
Ἐλμο, ἢ τὸ **Τορρίωνε** δὲλ **Κάρμινε**, πότις πρόσθεται
 ἢ τὸ **Πίτζο** **Φάλκωνε**. ἔχει **Λιμένα** χωρητικόν, ἢ **Κόλ-**
πον, ὅς τις κοινῶς **Κόλφο** δὲ **Νάπολι** λέγεται. εἰς αὐ-
 τὴν εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Ἀνθυπάτου, ἢ τοῦ **Βίτζε** **Ρέ**.
Παρθενόπη τὸ πάλαι ἐκλήθη ἅπτο μίας τῶν τειῶν **Σειρή-**
νων, τῆς **Λόκοσίας**, τῆς **Λαδίας**, ἢ τῆς **Παρθενόπης**,
 αἱ ὁποιαὶ μὴ δυνηθεῖσαι νὰ θάλασσοι τὸν **Ὀδυάσα** μὲ τὸ
 δάλημά της, ἐκρημνίσθησαν εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἄπολοντο.
 τῶν δὲ ἡ **Παρθενόπη** ἔσονται ἢ νὰ ριφθῆ ἔξω τῆς θα-
 λάσσης φεῖ αὐτὴν τὴν πόλιν, ἢ νὰ παθῆ ἐκεῖ, μετέδω-
 σα τὸ ὄνομά της εἰς αὐτὴν, ἢ **Ναυ** ἠξιώθη. ἐκτίθη αὐτὴ
 ἡ πόλις ὑπὸ τῷ Ἡρακλέει, ἢ κατ' ἄλλους ὑπὸ **Φαληρου**
 τῷ **Τυράννῳ** τῆς **Σικελίας**. εὐδοξος ἔσθη ἢ μὲ τὰς ἀνα-
 δὰς τῶν γραμμάτων, ἢ εἰς τὸν καιρὸν τῷ **Κικέρωνῳ**, ἢ **Οὐίρ-**
γίλιῳ. ἐκ τῶν ἑτέρων μέρων τῆς **Νεαπόλεως** ἦτον ἡ **Παλαι-**
πολις, ἢ **Νεάπολις**, ἢ τις ἢ ἄποικία τῶν **Κυμαίων** ἔσθη
 ἢ, ἀπέχει τῆς **Ρώμης** πρὸς **Ἐύρον** 125 μίλια. Ἀπὸ
 τῆς **Νεαπόλεως** πρὸς τὴν **Ρώμην** κατὰ τὴν ᾠθεῖα θαλασ-
 σίαν ἀκρῶν εἶναι **Πεπέλοι**, κοινῶς **Πατζέλο**, πόλις πο-
 τὲ μεγαλωτάτη, ἢ καλῶς κατοικημένη, ἢ τις ἢ **Δικαιαρχία**,
 ἢ **Δικαρχίς** ἐλέγετο, ἢ **Δικαία** ὑπὸ τῷ **Σπυραίῳ**, παλαιὴ
 δὲ σμικρὰ ἐν **Λόφῳ** κειμένη εἰς τὸ ᾠθεῖα θαλάσσιον, μὲ **λι-**
μένα χωρητικόν, ἢ ἀσφαλὴ, ἢ μὲ **Κόλπον** ἀπ' αὐτῆς πα-
 ρονομαζόμενον, ὅς τις ἢ **Κυμαῖος** ἐλέγετο ἅπτο τῶν **Κυμα-**
νων, ἔχοντων ποτὲ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν τὸ **Νεῶν** αὐ-
 τῶν .

των, ὠνομάθη καὶ Φλαυία ὑπὸ τῷ Οὐεσπεσιανῷ, ἔχουσα ποτὲ Ἀμφιθέατρον μεγαλῶτατον, καὶ Ναὸν τοῦ Διός, καὶ τὴν Ἀπόλλωνος. Πετρώλοι ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Φρεάτων τοῦ Φερμῶν ὑδάτων, πανυῦ ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Νεαπόλεως Ἀρχιεπισκοπον, καὶ Φρούριον ὀχυρὸν ἀφίσταται τῆς Νεαπόλεως, 6. μίλια πρὸς ἀνατολὰς. Αὐέρσα, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Νεαπόλεως Ἀρχιεπισκοπον, κτιθεῖσα ἐκ τοῦ κρημισμάτων τῆς Ἀπέλλας, μεταξὺ τῆς Καπύης πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Νεαπόλεως πρὸς μεσημβριάν, 8. μίλια ἑκατέρας ἀφίσταται. αὕτη εἶναι σμικρὰ ἐν Ἐπιπέδῳ κειμένη, ἥτις καὶ Νέα Ἀπέλλα λέγεται, ἢ δὲ Ἀπέλλα ἐκρημνίσθη ὑπὸ τῷ α. Καρόλῳ τῷ Βασιλεῶς τῆς Νεαπόλεως, καὶ κοινῶς καλεῖται πανυῦ Σαῖτ' Ἀρπινό. Κάπυα, ἢ Καπύη, κοινῶς Κάποα, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου, καὶ μεθ' ἑαυτὴν ὀχυρωμένη, ἥτις τὴν παλαιὰν Κασιλινὸν ἐλέγετο, κτιθεῖσα πρὸς ἄνω τῆς παλαιᾶς Καπύης 2. μίλια πρὸς βορρῆαν, ὑπὸ τῷ Λαυδωνῷ Κόμπῳ, καὶ Λαυδωνῷ τῷ Ἐπισκόπῳ πρὸς τὸν Οὐελτέρνον ποταμὸν, ἢ δὲ παλαιὰ εἶναι πανυῦ Κώμη Σαῖτα Μαεῖα καλυμένη, ἢ ὁποῖα ποτὲ ἐσάθη ὑπερήφανος, καὶ ἐφάμμιλος μεθ' αὐτῆς Ρώμῳ. τὰ δὲ Κασιλινῶν, τὸ ὁποῖον ποτὲ ἦν πόλις ἀντικρὺ τῆς Καπύης, εἶναι κρημισμένον, καὶ εἰς τὴν τόπον αὐτῆς, ἐκτίθη ἡ Νέα Κάπυα, ὡς εἶρηται. μόναι ἔτι εἰσὶν ἡ Γέφυρα ὅπου τῷ Οὐελτέρνῳ ποταμῷ, ἢ ὁποῖα ἀπ' αὐτῆς καλεῖται Κασιλινῆ, μεθ' ὅλον ὅπου τινὲς λέγουσιν, ὅτι Κασιλινὸς καλεῖται καὶ ὁ Βελτέρνος ποταμὸς ἀπέχει ἡ Κάπυα τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἀνατολὰς, 6. μίλια. Μεταξὺ τῆς Οὐελτέρνου ποταμοῦ καὶ τῆς Λεβελῆς ποταμοῦ, ἥς τις κοινῶς Καεργλιανὰ καλεῖται, εἶναι Κάβυς, κοινῶς Κάββι, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Καπύης Ἀρχιεπισκοπον, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Κάδα Ἀργοναύτῃ τῷ Τίῳ τῷ Βορέῳ, καὶ ἀπέχουσα 8. μίλια ὅπου τῷ Καλινῷ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 6. τῆς Καπύης πρὸς βορρῆαν. Καεῖνδα, ἢ ὁποῖα

ὅποια εἶναι πόλις μικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, ὀλίγον ἀφισαμμένη ὑπὸ τῆς κρημνισμάτων τῆ παλαιῆ Καληνῆ, ἢ 4. μίλια τῆ Αἰγιάλι τῆς θαλάσσης, ὅσα ἢ ὑπὸ τῆς Συέαςης. ἐρημώθη ὁλοτελῶς τὸ Καληνὸν διὰ τὴν δυσκρασίαν τῆ αἵρος. Ἰσανον Σικρινόν, κοινῶς Ἰίανον, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον ἀφ' ἧς ἀπέχει μίλια 12., τῆς δὲ Συέαςης 8. Σύνεσσα κοινῶς Σίεσσα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχουσα τίτλον Δυκάτω, μεταξὺ οὗσα τῆς Καπύης, 16. μίλια, ἢ τῆς Γαιέτας 20., ὑπὸ δὲ τῆς Νεαπόλεως ἀπέχει 32. πέραν δὲ τῆ Λεῖριος ποτ. εἶναι ἡ Καίετα, ἣτις ἢ Καίετα ὑπὸ τῆ Στραβ. λέγεται, ἢ κοινῶς Γαιέττα, πόλις παραθαλασσία ἐν Χερσονήσῳ, πρὸς τὴν ὑπάρειαν τῆ νὸς Λόφου κειμένη, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, ἢ μὲ Φυβειὸν διττὸν ὄχυρα, ἀπέχει τῆς Νεαπόλεως 58. μίλια κατὰ τὴν Ῥωμῆν. ὁ Κέλιπος ταύτης Καίεταρος καλεῖται, ἔχει λιμενία, ἢ Ἀκρωτήριον τῆ αὐτῆ ὀνόματος. Εἰς δὲ τὸ σύνορον τῆ Στάτω τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, εἶναι Φυνδοί, κοινῶς Φόνδι, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, μεταξὺ τῆς Φορμίας πόλεως κρημνισμένης, ἢ τῆς Τερράκινος 10. μίλια, πρὸς αὐτῆς τὴν πόλιν εἶναι ἢ ἡ Φυνδακὴ λίμνη, ἣτις ἐκ ὀλίγον ἐξηρανώθη.

4. Μετὰ τὴν Νεάπολιν, εἰς τὴν αὐτῆ Ἐπαρχίαν τῆς Τέρρα δι' Ἀλαβόρα, εἶναι τὸ Οὐισαυῖον ὄρος, τὸ ὅποιον ὑπὸ τὸν Ἑλλήνων Οὐέσβιον λέγεται, ἢ κοινῶς Μόντε δι' Σόμα ἢ Βιζαβιο φερόμενον μὲ τὰς φλόγας ὅπως ἀγάζει ἢ μέχει τῆς σήμερον, τὸ ὅποιον ποτὲ εἰς τὸ φερανότατον αὐτῆ μέρος ἦτον καταφυττον μὲ Ἀμπελώνας, παντὶ κατ' ὅλα τὰ αὐτῆ μέρη ἀδύλυτον, διὰ τὰς συχνὰς φλόγας ἢ ἐν ἔτει 1632. ποσαύτῳ φλόγα ἀπέδωκεν, ὡς πὲ ὀλίγον ἐλείψε, γὰρ φέρη ἢ εἰς αὐτῆ τὴν Νεάπολιν τὴν πελῆσαν, ἢ ἐχά-
τῆ

πικ φθόρα. Ἀπ' αὐτῶ τῷ Ὄρει ἀφάκονται πρὸς τὴν θά-
 λασσαν Οὐϊκος Αἰκισίσις, κοινῶς Βίκο, πόλις μικρὰ
 μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Συρρῆτε Ἀρχιεπίσκοπον,
 εἰς τὴν ἀφθαλασσίαν τῆς Νεαπολιτανῆς Κόλπου, 10. μί-
 λια πὸρ' ῥῶ τῆ Ἀκρωτείου τῆς Ἀθηνῶς πρὸς τὸν Κα-
 κίαν, ἢ ἄλλα τόσα τῆ Ἀμαλφίῳ πρὸς δυσμᾶς. Συρρῆν-
 τον, κοινῶς Συρρῆντο, πόλις ἀφθαλασσία, μὲ θρόνον
 Ἐπισκόπου, ἀπέχουσα τῆς Νεαπόλεως 24. μίλια, ἢ 6.
 τῆ Ἀκρωτείου τῆς Ἀθηνῶς πρὸς μεσημβρίαν ἔλαβε τὴν
 ὀνομασίαν αὐτῆ ἢ πόλις ὑπὸ τῷ Σειρήνων ὅπῃ ἐκατοίκη-
 σαν ἀπὸ τῆτον τὸν Τόπον. ἢ Μάδα δι' Συρρῆντο, ἢ ὀ-
 κεία τὸ πάλαι Ἱερὸν τῆ Ἡρακλεῖς ἐλέγτο, πόλις μι-
 κρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Συρρῆτε Ἀρχιεπίσκο-
 πον καὶ μὲ τίτλον Περγικιάτε, 4. μίλια ἀφισαμένη τῆ
 Συρρῆτε, πλησίον ἔσα τῆ Ἀκρωτείου τῆς Ἀθηνῶς, τὸ ὀ-
 ποιον ἢ Συρρῆντινὸν καλεῖται, ἢ κοινῶς Κάπο Καμπι-
 νίδα, ἀντικρὺ τῆς Καπριῶν Νησῶν, μεταξὺ τῆς Νεαπο-
 λιτανῆς ἢ τῆς Σαλερριτανῆς τῆς Κόλπου. κατὰ δὲ τὸ Μεσό-
 γηον, πόλεις εἶναι Ἀκείνον, κοινῶς Ἀκβίνο, πόλις μὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου (ὅστις κάθεται εἰς τὸ Πόντε Κυρβο,
 πλησιόχωρον πόλιν,) ἢ τις ἠδαφίδη ὑπὸ τῷ Κορνάδῳ Αὐ-
 τοκράτορος, Πατεῖς τῆ Ἀκωάτε Θωμά, τῆ Φιλοσόφου ἢ
 Θεολόγου, ἢ σμακρὰ ἔσα τῆ Λείριος ποταμῶ. Σῶρα πό-
 λις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, πρὸς τὸν Λείριον ποταμῶ, ἔχου-
 σα κάστρον λαμωρὸν, ἀφίσταται τοῦ Κασίνου 16. μίλια,
 60. τῆς Ρώμης, ἢ 4. τῆ Ἀρπινῶ αὐτῆ εἶναι πόλις ἀρ-
 χαία. Οὐσίαφρον, κοινῶς Βεσίαφρο, πόλις μὲ θρόνον Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπ., ἀλλὰ μικρὰ μὲ
 τίτλον Περγικιάτε, ἐν Λόφῳ κειμένη, οὐκ ὀλίγον ἀπέ-
 χουσα τῆ Οὐυλτέρου ποταμῶ, ἢ 10. μίλια τῆ Λείριος πρὸς
 ἀνατολᾶς. Ἀκέρραι, κοινῶς Ἀτζέρρα, πόλις μὲ θρό-
 νον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Νεαπόλεως Ἀρχιεπίσκοπ. πρὸς
 τὸν Κλαβίον ποταμῶ, ὅστις ἢ Λιπερνὸς λέγεται, ἀπέχου-

σα τῆς Νεαπόλεως 8. μίλια, ἢ 6. τῆς Νώλας. Καλατία. Καϊάτζο, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, πλησίον τῷ Οὐελτέρνῳ ποταμῷ κειμένη ἐν ὄρει, μεταξύ τῆς Καπύης ἢ τῆς Τελουσίας, 4. μίλια ἀπέχουσα τῆς Καισαρείας πρὸς βορῆαν. Κασέρτω, πόλις μικρὰ πρὸς τὸν Οὐελτέρνον ποταμὸν, μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Καπύης Ἀρχιεπίσκοπον, καὶ μετ' ἑσθρόνον Πειγκιπάτω, εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Τριφάνης ὄρει, ἀπέχουσα τῆς Καπύης 6. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 5. τῆς Καλατίας πρὸς νότον. ἢ Νώλα, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Νεαπόλεως Ἀρχιεπίσκοπον, παλαιὰ Ἀποικία τῶν Ῥωμαίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέθανεν Αὐγύστης ὁ Καίσαρ, τῆς ὁποίας τὰ Τείχη εἶναι κρημνισμένα, ἀπέχει τῆς Νεαπόλεως 14. μίλια.

5. Μετὰ ταύτας ἔπονται τὰ Πειγκιπάτα, τὰ ὅποια εἶναι δύο κατ' ἐξοχὴν λεγόμενα, τὸ ἓνα εἶναι κατὰ τὸ Μεσόγειον, καὶ καλεῖται Ἀπώτερον, τὸ ἄλλο εἶναι ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἢ ὀνομάζεται Ἐγγύτερον. τὰ Ἀπώτερα πόλις εἶναι Κόμψα, κοινῶς Κόντζα, μεθ' ἑσθρόνον Ἀρχιεπισκόπου, πλησίον τῶν Πηγῶν τῷ Ἀουφίδου ποταμῷ. (ὅς τις κοινῶς Ὄφωτο λέγεται, ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Ἀπεννίνης ὄρει, τὸ ὅποιον αὐτὸς μόνος τέμνει ἢ εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος εἰσέρχόμενος.) ἢ πρὸς τὴν Ἰπώρειον τῆς Ἀπεννίνης ὄρει, ἀφίσταται αὐτὴ ὑπὸ τὸ Ἀμάλφι πρὸς δυσμὰς 18. μίλια, ἢ 55. τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 26. τὰ Σαλέρνε, ἢ ἄλλα τόσα τὰ Βενεβόντε. Ἀβελλινὸν πόλις τῶν Ἰρπινῶν ἢ αὐτὴ, μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου πρὸς τὰ Σαββάτω ποτ. ἐν μίλιον, μετ' ἑσθρόνον Πειγκιπάτω, μεταξύ τὰ Βενεβόντε πρὸς βορῆαν, ἢ τὰ Σαλέρνε πρὸς μεσημβρίαν 30. μίλια ἀφίσταται τῆς Νεαπόλεως πρὸς ἀνατολὰς. Ἀβελλινὸν κοινῶς Ἀβελλὸν πόλις ποτὲ τῶν Ἰρπινῶν, μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Βενεβόντου Ἀρχιεπίσκοπον, ἐν ὄρει κειμένη, ἀφίσταται τῆς Λουκερίας 25. μίλια πρὸς

πόλις, ἢ 12. τῷ Βουβρόντι. Λακκεδαιμία, κοινῶς Λατζί-
 δούρια πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆς Κόμφης Ἀρ-
 χιεπίσκοπ., πρὸς τὰς Ἰπωρείας τῷ Ἀπεννίνῳ Ὄρει κει-
 μώνη, ἢ κατὰ τὸν Ἀφίδου ποταμ., ἐγγὺς τῷ Βισακίῳ,
 ἀπέχει τῆς Μεμφίας πρὸς τὸν Κακίαν 12. μίλια, καὶ
 14. τῆς Κόμφης. Μόνον Οὐίειδης, κοινῶς Μόντε Βερ-
 δε, πόλις σμικρὰ, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Κόμ-
 φη Ἀρχιεπίσκοπ., ἀφίσταται τῆς Κόμφης, ἢτοι Κόν-
 τζίας 13. μίλια πρὸς ἀνατολάς. ἢ 6. τῆς Μεμφίας, ο-
 σα ἢ τῆς Λακκεδαιμίας. εἰς τὴν μέσῳ τῷ ὁποίῳ κεῖται,
 Ἰερὸν τῆς Ἀγίας Ἀγάθης, κοινῶς Σαντ' Ἀγατα δι Γο-
 τι, πόλις σμικρὰ μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βουβρόν-
 τι Ἀρχιεπίσκοπον, εἰς τὴν μέσῳ χερδὸν κειμὼν τῷ Βουβ-
 βρόντι πρὸς ἀνατολάς, ἢ τῆς Κάπυας πρὸς δυσμὰς. Ἰε-
 ρὸν τῷ Ἁγίῳ Ἀγγέλου τῷ Δομβάρδου, κοινῶς Σαντ' Ἀγ-
 γαλο δι Δομπάρδι, πόλις εἰς τὰς Ἰπωρείας τῷ Ἀπεννί-
 νῳ Ὄρει κειμὼν, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμ-
 φην Ἀρχιεπίσκ., τῆς ὁποίας ἀφίσταται πρὸς βορῆαν 7.
 μίλια, ἢ 20. τῷ Βουβρόντι πρὸς τὸν Θρασκίαν. Φρεγκου-
 τον, κοινῶς Φειτζόντο πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, ὑπὸ
 τῷ Βουβρόντι Ἀρχιεπίσκ. ἐγγὺς τῷ Τειπάλτι ποταμ.,
 πρὸς τὴν Ἰπωρείαν τῷ Ἀπεννίνῳ Ὄρει, ἢ μεταξὺ χερ-
 δὸν τῷ Βουβρόντι 16. μίλια πρὸς ῥ' ἄ, καὶ τῆς Κότζας.
 Βουβρόντιν, κοινῶς Βουβρόντο, τὸ ὁποῖον πρότερον Μα-
 λιέντον ἐκαλεῖτο, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἀρχιεπίσκ. ἢ Κο-
 λώνια τῷ Ἰρπιῶν, κειμὼν πρὸς τὸν Καλῶρα, ἢ Σαβ-
 βατῶν τῆς ποταμο κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Διομήδεις, ὑπέκειται
 μετ' ἑσθρον Πέριοχλῶ τῆς εἰς τὸν Πάταν τῆς Ρώμης, δοθει-
 σα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῷ Αὐτοκράτορος, ἀπὲ τῆς Βαμβέργης
 πόλεως τῆς ἐν τῇ Φραγκονίᾳ τῆς Γερμανίας, ἀπέχει τῆς
 Κάπυας 28. μίλια, τῆς Νεαπόλεως 32. ἢ τῷ Σαλέρνῳ
 34., ἢ 28. μόνον.

6. Τῷ ἐγγυτέρῳ Πειγαπᾶτι, τῷ ὁποίῳ ὁ Τόπος εἰς

ραι αὐται, Ἀμαλφίς, καὶ Ἀμαλφίον, κοινῶς Ἀμάλφι,
 καὶ Μάλφι, πόλις Ἀρχιεπισκοπικὴ, ᾠθεσσαλασσία τῆς
 Πικουτίων, ἔχουσα τίτλον Δυκάτω, ἀφίσταται τῷ Σαλέρ-
 νῳ 15. μίλια πρὸς δυσμὰς, ἢ 26. τῆς Νεαπόλεως. εἰς
 αὐτῷ ὄρεθι πρῶτον ἡ Ναυτικὴ Πυξίς ὑπὸ τῷ Φλαυίῳ
 τῷ Γιώϊα ἐν ἔτει 1300. Σαλέρνον, κοινῶς Σαλέρνο, πό-
 λις μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου ᾠθεσσαλασσία, μὲ Φρι-
 εριον ἢ λιμενία χαρμητικόν, ὑπὸ τῆς ὁποίας παρωνομάζεται
 ἢ ὁ Παισαῶς Κόλπος, Σαλερνιτανῶς, καὶ κοινῶς Κόλφο
 δι' Σαλέρνο, ἔχει Ἀκαδημία πειθεῖσαν ὑπὸ τῷ β'. Φει-
 δεύκε τῷ Αὐτοκράτορος, ἀπέχει τῷ Βενεβούτῳ κατ' ἄλλης
 28. μόνον μίλια πρὸς μεσημβρίαν, ὅσα ἢ τῷ Ἀκρωτείῳ
 τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς ἀνατολὰς, τῆς δὲ Νεαπόλεως 24. Σκά-
 λαί, κοινῶς Σκάλα, πόλις τάνυ σμικρὰ, ἐν ὄρει κει-
 μένη, ἢ σμακρῶ τῆς θαλάσσης, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ
 τὸν Ἀμαλφίδος Ἀρχιεπίσκοπον ἀφ' ἧς ἀφίσταται 2. μί-
 λια. ἢ ἐν τῷ Ρεβέλλῳ. Μινῶρα, κοινῶς Μινῶρι, πόλις
 σμικρὰ εἰς τῷ ᾠθεσσαλασίῳ τῷ Σαλερνιτανῷ Κόλπῳ,
 μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀμαλφίῳ Ἀρχιεπίσκοπῷ,
 ἀφίσταται τῷ Σαλέρνου 8. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 3. τῷ
 Ἀμαλφίου πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 22. τῆς Νεαπόλεως πρὸς
 μεσημβρίαν. Βυζόντον, κοινῶς Πολίκατρο, πόλις μὲ θρό-
 νον Ἐπισκόπου, καὶ μὲ τίτλον Δυκάτω, ἀλλὰ λίαν σμι-
 κρὰ, ἢ οἷον εἶπεν ἔρημος ἀνθρώπων, εἰς τῷ ᾠθεσα-
 λασίῳ τῷ Τυρρηνῷ Πελάγῳς δεισμομῆ, ἢ ἀπέχουσα
 15. μίλια ὑπὸ τὸ Κάπο Πισκιῶτα πρὸς ἀνατολὰς, αὐτὴ
 καλεῖται ὑπὸ τῷ Στράβωνος, ἢ Πύξος, ὅτι ἐν αὐτῇ πολὺ
 λὴ γίνεται ὑπὸ τῆς ὁποίας παρωνομάθη. τῆς δὲ θαλάσ-
 σης ἀφίστανται αὐται. Σάρνον, κοινῶς Σάρνο, πόλις σμι-
 κρὰ εἰς τῷ Ἰπώρειῳ τῷ Οὐεσβίῳ ὄρει, μὲ τίτλον Δυ-
 κάτω, ἀπέχουσα τῷ Σαλέρνῳ 15. μίλια, τῆς Νάβλας 8.,
 καὶ 5. τῆς Νυκτείας πρὸς βορῆαν. Νυκτεία, κοινῶς Νυ-
 κτέρα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σαλέρνου

Ἀρχιεπίσκοπον, ἢ μέ τιτλον Δεκάτε, ἀφίσταται τῷ Σα-
 λέρνῃ 8. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 10. τῷ Ἀμαλφίῳ πρὸς
 βορέαν. Κάπουτ Ἀκουεον, κοινῶς Καπάκκιο, πόλις με-
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σαλέρνῃ Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφί-
 σταται τῷ Αἰγιάλῳ τρεῖς μίλια, ὅσα ἢ τῆς Παιῖς πόλεως
 κρημισμοῦς, ἢ 25. τῷ Σαλέρνῃ. αὕτη λέγεται καὶ Κα-
 πάκκιο Νυόβο, ἢτοι νέον, ὡσαν ὅπε νεωσι ὠκοδομήθη
 ἐν Ἐπιπέδῳ, ἄλλοτερον ἐν Λόφῳ οὖσα, ἢτις τανυῷ Κα-
 πάκκιο Βέκκιο καλεῖται. Καμπανία, κοινῶς Καμπάγνια,
 πόλις μεθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπ.,
 ἀφίσταται τῷ Σαλέρνῃ 16. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 11.
 πρὸς τῷ Ἰαθαλασσίῳ τῷ Τυρρηνῷ Πελάγῳ πρὸς ἀνατολὰς.
 Μάρσικον, κοινῶς Μάρσικο, πόλις μεθρόνον Ἐπισκό-
 πῳ ὑπὸ τὸν Σαλέρνῃ Ἀρχιεπίσκοπον, πρὸς τὸν Ἀκίρον
 ποταμ., ὅς τις καὶ Ἄγγελος καλεῖται, καὶ κοινῶς Ἄγγε-
 πίππων εἰς τὸν Ταρκεντινὸν Κόλπον, ἀφίσταται τῷ Σαλέρ-
 νῃ πρὸς τὸν Εὐρον 50. μίλια, ἢ πρὸς τῆς Τυρρηνῆς θαλάσσης
 18. τὸ δὲ νέον Μάρσικον ἀπέχει τῷ Παλαιῷ Μαρσίκου
 8. μίλια πρὸς τὰς Πηγὰς τῷ Ἄγγεῖ ποταμ.. Νεσκον,
 πόλις σμικρὰ μεθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Σαλέρνῃ
 Ἀρχιεπίσκοπον, πρὸς τὰς Ὑπώρειας τῷ Ἀπεννίνῳ Ὀ-
 ρῳ, ἀφίσταται τῷ Βιεβούτῃ 17. μίλια πρὸς Εὐρον. Ρέ-
 βιλλον, κοινῶς Ραυέλλο, πόλις σμικρὰ, ἐν Ὀρεῖ κειμέ-
 νη, 3. μίλια ἀπέχει τῷ Ἀμαλφίῳ πρὸς βορέαν, ἢ 10.
 τῷ Σαλέρνῃ πρὸς δυσμὰς. Παισον, κοινῶς Παισο, Κά-
 μη τανυῷ, τὸ πάλαι δὲ πόλις μεθρόνον Ἐπισκόπου, ἢ-
 τις ἢ Ποσειδωνία ἐλέγετο, ἀφ' ἧς ἀνομιάζετο ὁ προσκα-
 μένος αὕτῃ Κόλπος Ποσειδωνιάτης, ὡσπερ ἢ Παισανός,
 ἢ κοινῶς Κόλφο δι Σαλέρνο, ἀπέχει αὕτῃ ἢ Ποσειδωνία
 6. μίλια τῷ ἐκβολῶν τῷ Σιλάρῳ ποταμί, ὅς τις κοινῶς
 Σέλο λέγεται πρὸς μεσημβρείαν, ἢ 22. τῷ Σαλέρνῃ, 18.
 δὲ πρὸς Οὐαλίαν πρὸς βορέαν, ἢ ἄλλαι.

7. Μετὰ τὰ Περγικιπάτα, ἐπεταί ἡ Καλαβεΐα, ἢ ὁ
 T. II. N ποία

ποία ὁμοίως διαίρεται εἰς ἑγγυτέραν Καλαβείαν, ἢ ἀ-
 παύτην, ἀλλὰ πόσον ἢ μία, ὅσον ἢ ἡ ἄλλη δὲν φερέγει
 τὴν παλαιὰν Καλαβείαν, ἀλλὰ τὴν Ἄγρην, ἢτοι τὴν Πε-
 ριοχλὴν τῆς Βρυττίων ἢ μέρος τῆς μεγάλης Ἑλλάδος, ἢ
 ἐκνύθει αὐτὴ ἀπὸ τῆς Λυκαυρίας, ἢ τῆς Ταρρυντικῆς Κόλπης,
 ὅπῃ τὸν Σικελικὸν Παρθμόν, φερέχομεν ὑφ' ἑκατέρου Πε-
 λάγης. Τῆς μὲν οὖν ἑγγυτέρας Καλαβείας, Κεφαλὴ ἢ
 Μητροπόλις εἶναι ἡ Κονσεντία, κοινῶς Κονσεντζα, πό-
 λις τῆς Βρυττίων μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μὲ κά-
 στρον ὀχυρὸν, ἢ ὁποία κρημιθίσεια ὑπὸ τῶν σεισμῶν τῆς
 Γῆς, ὁμῶς μὲ ἄλλας πόλεις, ἀνεκτίθη εἰς τὴν Ὀχθῆν
 τῆς Κράθιος, ἢ Κράθιος ποταμ. ἐκεῖ ὅπου αὐτὸς δέχεται
 τὸν Βῆσσεντον ποταμὸν ἐν ἔτει 1638., ἀφίσταται τῆς ἀκρας
 τῆς Τυρρηνικῆς Πελάγης, 12. μίλια, 30. τῆς Ροσσάνης πρὸς
 νότον, 160. τῆς Νεαπόλεως, ἢ 80. τῆς Ρηγίης. ἢ πολὺ
 σμακρὰν τῆς παλαιᾶς Κονσεντίας πρὸς βορῆαν δέρισκον-
 ται τὰ Δείψανα τῆς Πανδοσίας πόλεως πρὸς τὸν Ἀχέροντα
 ποτ. πλησίον σμικρᾶς πόλεως καλεωμένης Κασὲλ Φράγ-
 κο, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐπροσάχθη ὑπὸ τῆς ἐν Δαφνῶν Μω-
 τεῖς Ἀλεξάνδρος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἡπειροῦ ἢ ἀπέχη, ὡ-
 σπερ καὶ ἀπὸ τῆς Ἀχέροντος αὐτῆς ποταμ., ὅτι ἐκεῖ ἔχει
 νὰ φονδύθῃ, ἀλλ' αὐτὸς λογιάσας, νὰ τῆς εἶπε τὸ Μωρτεσιον
 διὰ τὴν Πανδοσίαν, καὶ τὸν Ἀχέροντα τῆς Ἡπειροῦ Θε-
 αφρωτίας, ὅποπεπλανήται, ἢ ἐφονδύθῃ ἐκεῖ. ὑπὸ τῆς ὑπε-
 ρέτης Λυκαυρίας, ἢ τὸ στρατόματά τῆς καταναλώθῃ ὑπὸ τῆς Βρυτ-
 τίων. Ροσκίανον, ἢ Ροσκίανον, ἢ κοινῶς Ροσσάνο πό-
 λις μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἢ μὲ τίτλον Περιηγητά-
 του, ἀφίσταται τῆς Κονσεντίας 30. μίλια πρὸς βορῆαν,
 17. τῆς Βεσιδανῆς πρὸς ἀνατολὰς, 12. τῆς Θεβῆς πρὸς με-
 σημβείαν, καὶ 3. τῆς ἀκρας τῆς Ταρρυντικῆς, ἢ Ταρρυντικῆς
 Κόλπης. μεταξύ τῆς Ταρρυντικῆς, ἢ τῆς Σκυλακίης τῆς Κόλ-
 πης, εἶναι Βεσιδίαι, πόλις Ἐπισκοπικὴ, ἢτις ἢ Δεσί-
 δίαι ἢ Βεσιδιανὸν, ἢ κοινῶς Βεσιγυαίε λέγεται, ἐν Λό-

φω κειμένη με Φρέιον, πρὸς τὸν Κότιλον ποταμ. ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω σμίγεται μετὸν Κράδιον ποτ., ἀπέχει τὸ Ροσκιανὸν πρὸς δυσμὰς 15. μίλια, καὶ ἄλλα πῶσα τῆς ἄκρας τῆς Τυρρηνῆς Πελάγους, καὶ ὀλίγες τανυὺ τέσκαπί- κες ἔχει. Κάσσανον, κοινῶς Κάσσανο, πόλις σμικρὰ, μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κοουσιτίας Ἀρχιεπίσκο- πον, πλησίον τοῦ Λιῶνε ποταμ., ἀπέχει ὑπὸ τὸ Ρόσ- σανο 20. μίλια πρὸς βορέαν. Κόσα, κοινῶς Κόσανο, καὶ Κόσσανον, πόλις μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κοουσι- τίας Ἀρχιεπίσκοπον, ἐν τῷ ὄρει τραχεῖ κειμένη, ἀφίστα- ται τῆς Ἰθάκας ἀκρας 6. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 28. τὸ Ροσκιανὸν πρὸς βορέαν. Γεραντία, καὶ Γερωντία, καὶ Πέμοστον, κοινῶς Κερσούτζα, πόλις μετ' ἑθρόνον Ἐπισκό- που ὑπὸ τὸν Ἀγίας Σεβαστιανῆς Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπέχου- σα τῆς Σεβαστιανῆς 12. μίλια πρὸς μεσημβριαν, καὶ 18. τὸ Καελάτε πρὸς βορέαν. Μαιέρτιον, κοινῶς Μαρτόρανο πό- λις μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κοουσιτίας Ἀρχιεπί- σκοπον, ἀπέχουσα ταύτης 16. μίλια, καὶ 22. τὸ Ἴππο- νίς, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Πορθμὸς Μαιερτινός, ὅς τις καὶ Ῥήγιος ὑπὸ τὸ Στραβανὸς λέγεται, καὶ Πορθμὸς τῆς Σικελίας ὑπὸ τὸ Κικέρωνος, καὶ Σκύλαιος ὑπ' ἄλλων, καὶ κοινῶς ἰλ Φάρο δι Μωσίτα, μεταξὺ αὐτῶν τὸ Καίνιδος Ἀ- κρωτηρίον τῶν Βρυττίων, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι Βόλ- πε καλεῖται, ἢ κατ' ἄλλας Κάπο δι Πέαρολο, καὶ τὸ Πε- λῶρε ἀκρὸς τῆς Σικελίας, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι Φά- ρο ὀνομάζεται. καὶ Βεϊτανία, κοινῶς Οὐμβειάτικο, πό- λις μετ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀγίας Σεβαστιανῆς Ἀρ- χιεπίσκοπον, ἐνδὸν Ὀρῶν κειμένη, πρὸς τὸν Ἀρέταο, ἢ καὶ Ἀρετον ποταμ., τὸν εἰς τὸ Ἴόνιον Πέλαγος εἰσβάλλον- τα, ἀπέχει τὸ Καελάτε 10. μίλια πρὸς νότον, καὶ ὀλι- γώτερον τῆς ἄκρας τῆς Ἰουίαι, καὶ 24. τῆς Κρότωνος.

8. Τῆς ἀπωτέρας Καλαβρίας ἢ κραιβόυσα πόλις εἶ- ναι τὸ Κατάνιον, κοινῶς Καταζάρο, πόλις μεγάλη μετ'

Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίαν Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπέ-
 χουσα αὐτῆ, 80. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 30. τῆς Κρότων-
 ος, μέση ἔσται τῷ Σκυλλακίῳ, καὶ τῷ Βελλικάστρῳ, 11. μί-
 λια πόρρω ἑκατέρως. Χονία, καὶ Χονίς καὶ Βελλικαστρον,
 κοινῶς Μπελκάστρο, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου ὑπὸ τοῦ
 Σεβηλεῖνός Ἀρχιεπίσκοπον, τινὲς λογιάζουσιν, ὅτι τὸ Βελ-
 λिकासτρον γὰρ εἶναι ἡ Πετπλία τῶν Παλαιῶν, ἢ ἐκ τῶν κρη-
 μιτισμάτων αὐτῆς γὰρ ἐκτίσθη αὐτὸ, ἀπέχει τῆς Ταβέρνης
 πρὸς ἀνατολὰς 12. μίλια, καὶ ἄλλα τόσα τῆς Βρυσακίας,
 καὶ 20. τῷ Σκυλλακίῳ. Κρότων, κοινῶς Κροπῶνε, πόλις
 εὐρύχωρος, μεθ' Ὀφείλιον ἰχυρὸν, καὶ μεθ' ἑαυτὴν Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὸν Σεβηλεῖνόν Ἀρχιεπίσκοπον, εἰς τὴν ἄκρην τῷ Ἰο-
 νίῳ Πελάγῳς κειμένη, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῷ Αἴσαρος ποτ.,
 ἀπέχει τῷ Κατακίῳ 40. μίλια, ὅσα καὶ τῷ Σκυλλακίῳ.
 τὸ πάλαι αὕτη πόλις ἦτον διασημοτάτη, τῆς ὁποίας τὰ τεί-
 χη ἐτελεύηζον μίλια 12., καὶ διαμέσου αὐτῆς διέβαινον
 ὁ Αἴσαρ ποταμ., ἐπιπεινώθη ἀφ' ἧς ἦλθε κατ' αὐτῆς Πύρ-
 ρος ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου. εἰς αὐτὴν διέτριψε πολλὸν
 χρόνον ὁ Πυθαγόρας, καὶ ἔφερε τῆς Κροτωνιάταις ἀσελγεῖς
 ὄντας, εἰς καλὴν κατέσασιν. Ἐκλήθη ὑπὸ Κρότωνος τῷ
 ἀνδρὸς τῆς Λαύρης, ὑπὸ τῆς ὁποίας ὠνομάθη καὶ Λαύρη.
 Οἱ Κροτωνιάταις ἐσάθησαν ποτὲ καὶ ἀνδρείοι ὄντων καὶ πα-
 ροιμία: „Κροτωνιάτων ὁ ἕχαιος, πρῶτος τῶν ἄλλων Ἐλ-
 λήνων”. Εἰς τὰς ἐκβολὰς τῷ Αἴσαρος ποτ. ἦτον ὁ λιμὴν,
 καὶ τὸ Νεώριον τῶν Κροτωνιάτων. Σκυλλατίον, καὶ Σκυλλέ-
 τιον, καὶ Σκυλλακίον ὑπὸ τῷ Στράβωνος, καὶ Πτολεμ. καὶ
 ὑπ' ἄλλων, καὶ κοινῶς Σκυλλιάττι, πόλις μεθ' ἑαυτὴν Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίου Ἀρχιεπίσκοπον καὶ μεθ' ἑαυτὴν
 Πειργιπάτι, κατὰ τὴν ἄκρην τῷ Ἰονίῳ Πελάγῳς, καὶ τῷ
 Σκυλλακίῳ Κόλπου, τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθέντος, ἀφίσταται
 σχεδὸν ταύτης τῆς ἄκρας, 4. μίλια, καὶ 15. τῆς ἄκρας τῷ
 Τυρρῶνι Πελάγῳς πρὸς ἀνατολὰς, 75. τῷ Ῥηγίῳ πρὸς βο-
 ρεάν, καὶ 36. τῆς Κοισσιτίας πρὸς νότον, πλησίον ἔσται τῷ

Φαβιλιώνε ποταμ., εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν ἐφέρθη ποτὲ Ἀποικία τῷ Ἀθηναίων, τῷ ἀκολυθησαίων τὸν Μενεθέα. ὁ Σκυλλάνκειος Κόλπος, ὅς τις καὶ Σκυλλητικός καλεῖται, καὶ κοινῶς Κόλφο δι Σκυλλιάτζε, μέρος εἶναι τῷ Ἰονίου Πελάγους, εἰς τῷ ἀνατολικῷ ἄκρῳ τῆς ἀπαώρας Καλαβείας, μεταξὶ τῷ Ἀκρωτείῳ τοῦ Λακινίου πρὸς βορῆαν, καὶ τῷ Κοκίνοτε πρὸς νότον· τὸ δὲ κατὰ τῷ Σεβηελινῷ Βορειότερον αὐτοῦ μέρος ἐκτεινόμενον, Κόλφο δέλλε Κασέλιε ὑπὸ τῷ Ναυτῶν ὀνομάζεται. τὸ Λακινίον ἄκρον, ὑπὸ Λακινίε τῷ Κροτωνιάτε κληθεὶ Κάπο δέλλε Κολλῶνε λέγεται, ὑπὸ τῷ ἐκεῖ δεισκομοσῶν Κολλῶνε τῷ ποτὲ Ἰερῷ τῆς Λακινίας Ἦρας ἀφίσταται πρὸ τῷ Ἀκρωτήριον, τῆς Κρότωνος πόλεως πρὸς μεσημβρίαν 6. μίλια, 80. τῷ Ἰαπυγίῳ Ἄκρῳ πρὸς νότον 56., τῷ Κοκκῷδε Ἀκρωτείε πρὸς βορῆαν, 125. τῆς ἄκρας τῆς Κορφῶν νήσου πρὸς δυσμάς, καὶ 600. σχεδὸν ὑπὸ τῷ Τυρρῶνε Πελάγους πρὸς ἀνατολάς. τὸ δὲ Κοκκῷδον Ἀκρωτήριον ὅπερ Κοκκίνοτε λέγεται, καὶ Καρκινόν, καὶ Καικινόν, καὶ κοινῶς Κάπο δι Στίλλο, χωρίζει τὸ Σικελικόν Πέλαγος τῷ Ἰονίῳ, καὶ ἀπέχει αὐτὸ τῷ Σκυλλανίῳ τῆς πόλεως 22. μίλια. Σεβηελινῆ, κοινῶς Σαῦτα Σόστεινα, πόλις σμικρὰ, ἀλλὰ μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου τιμημένη, ἐν ὑποτόμῳ Πέτρῳ κειμένη πρὸς τὸν Νεαῖδον ποταμὸν, ἀφίσταται τῷ Ἰονίῳ Πελάγους 8. μίλια πρὸς δυσμάς, καὶ 22. τῆς Κρότωνος, 40. τῆς Κονσουτίας, καὶ 30. τῷ Σκυλλανίῳ πρὸς τὸν Καικίαν. Λαμητίαι, κοινῶς Σαῦτα Εὐφημία, πόλις δεισκομοσῶν εἰς τῷ ἄκρῳ τῷ Ἰππονιατέ Κόλπῳ, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λαμητίε ποτὸ ἀπέχουσα τῆς Κονσουτίας 22. μίλια, καὶ 6. τῷ ἐκβολῶν τῷ Λαμητίε ποταμ. ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ ὁ Κόλπος ὡδὴ τῷ Ἀεισοπέλει Λαμητικός, ὅς τις καὶ Τπειναῖος λέγεται, καὶ Ἰππονιατίς, καὶ Ναπιτινός, καὶ κοινῶς Κόλφο τῆς Ἀγίας Εὐφημίας, ἀπέχων τῷ Σκυλλανίῳ Κόλπῳ 20. μίλια, κατὰ τὸν Πλήνιον, ἢ 40. κατὰ τὸν

τὸν Σῶλινον. ὁ Λάμπος ποταμ. λέγεται κοινῶς Λαμέτο·
 ἔχει τὰς Πηγὰς ἐκ τῆ Ἀπεννίνου Ὄρους, καὶ εἰσβάλλει εἰς
 τὸν Λαμτικὸν Κόλπον. εἰς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Ἀγίας
 Εὐφημίας ἀδίσταται Κοράλλιον κάλλιον. Τίειρα, ἄπο
 τῆς ὁποίας ἐκλήθη ὁ Κόλπος Τηειναῖος, λέγεται κοινῶς
 Νοτζέρα, πόλις πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆ Ὀπίναρος ποταμ.
 ἦται τῆ Σαββάτω, ἀπέχουσα τῆς Κονσταντίας 16. μίλια,
 καὶ τῆς Ἀμαντίας 8. πρὸς βορέαν. Τηείνη, ἢ καὶ Τείνειρα
 καλεῖται καὶ ὁ ποταμ., ὅς τις ποτίζει αὐτῶ τὴν πόλιν.
 Ἰππῶν καὶ Ἰππώνιον, κοινῶς Μόντε Λεωνε, πόλις εἶναι
 ἐν Λάρω κειμένη, μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίε
 Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχουσα ὀλίγας Κατοίκους, ἀφίσταται τῆ
 Ἰωνίε Πελάγης 20. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 4. τῆς ἄ-
 κρας τοῦ Ἰπποναίου Κόλπου, τῆ ἀπ' αὐτῆς κληθέντος.
 Τρόπαια, κοινῶς Τρόπια, πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὸν Ῥηγίε Ἀρχιεπίσκοπον, εἰς τὴν ἄκραν τῆ Τυρ-
 ρήνου Πελάγης κειμένη, πλησίον τῆ Θυατικανῆ Ἀκρωτι-
 εῖς, τὸ ὁποῖον Βατικαῖο κοινῶς λέγεται, ἐκλήθη Τρόπαια
 ἄπο τῆ Τροπαίων τῆ Σιζῆτι Πομπηίε, τῆ νικησαντος ἐ-
 κκαὶ μεθ' ἑαυτὸν πόλεμον τὸν Ὀκταυιανὸν Καίσαρα, ἀ-
 πέχει τῆ Ῥηγίε 25. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 12. τῆ Ἰπ-
 ποναίου πρὸς δυσμὰς· εἰς αὐτῶ τὴν πόλιν ἐκεῖνοι ὁπαῦ
 πλέεσιν, ἔχουσι μέγαν κίνδυνον. Νικοτέρα, πόλις τῆ
 Θαλασσίας, μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίε Ἀρχιε-
 πίσκοπον, ἦτις τὸ πάλαι Μόδαμα ἐκαλεῖτο, ἢ κτισθεῖσα
 ἐκ τῆ κρημισμάτων αὐτῆς, ἀφίσταται τῆ Τροπαίων 10.
 μίλια, καὶ 10. τῆ ἐκβολῶν τῆ Μεταύρου ποταμ. Σκύλ-
 λα, κοινῶς Σκύλλιο, πόλις μετ' ἑαυτὸν Πειρακιπάτω, εἰς
 τὴν ἄκραν τῆ Τυρρηνῆ Πελάγης, πλησίον τῆ Σκυλαίου
 Ἀκρωτιεῖς, καὶ τῆ Σικελικῆ Ἀκρωτιεῖς, ἀπέχουσα τῆς
 Μεσσηνίε 15. μίλια πρὸς τὸν Καικίαν, καὶ ὀλιγώτερον τῆ
 Ῥηγίε πρὸς βορέαν· ἀνομάθη ἄπο Σκύλλης τῆς Πέτρας,
 ἢ τῆ Σκοπέλης. Ῥήγιον Ἰέλιον, κοινῶς Ῥέγγιο, πόλις

πρωτόκενα τῆς Καλαβρίας, μεθ' ἑσόνον Ἀρχιεπισκόπου,
 εἰς τὴν Ἰταλίας τῆς Σικελικῆς Πορθημῆς κειμένη, ἀ-
 περαντίας τῆς Σικελίας ἦσθε, καὶ τῆς Μεσσηνίας πόλεως, ἀφ'
 ἧς ἀφίσταται 9. μίλια πρὸς ἀνατολὰς κατὰ τὸ Ζεφύριον ἀ-
 κρον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 28. μίλια, καὶ 90. τῆς Κονδουτίας
 πρὸς μισημβείαν. Θέλουσι τινὲς νὰ ἐκλήθῃ Ῥήγιον, ὡστὶ
 τῆς Ῥήξως τῆς Σικελίας ὡστὶ τῆς Ἰταλίας, τῆς γενομένης
 ὑπὸ σεισμῶν τῆς Γῆς, καὶ τῆς ὀρμῆς καὶ βίας τῆς θαλάσ-
 σης, καὶ ἄλλοι λέγουσι νὰ ἀνομάσῃ Ῥέγιον, ἵνα νὰ εἰ-
 πῆς Βασιλικόν, διὰ τὴν χάριν καὶ ἐξοχότητα ὅπου ἔχει.
 ἐκτίθη αὐτὴ ἡ πόλις ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ Ἰοκάστου τῆς Τίμης τῆς
 Αἰόλου. ὁμοίως Ῥήγιον λέγεται καὶ τὸ Ἀκρωτήριον, ὅπου
 ὁ Βερέτιος λογιᾶζει νὰ εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον, Κάπο
 δέκα Ἄρμι, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τῶν πολλῶν λέγεται νὰ εἶναι ἡ
 Λοκόπετρα τὸ Ἀκρωτήριον, πλεονέχον δὲ τῆς Σικελικῆς Πορ-
 θμῆς, 12. μίλια ἀφιστάμενον τὸ Ῥηγίον πρὸς νότον, καὶ ἡ
 Λοκόπετρα τὸ Ἀκρωτήριον νὰ εἶναι ἐκεῖνο ὅπου κοινῶς λέ-
 γεται Πενταδέκα Σάττα, 8. μίλια ἐκείθεν πρὸς ἀ-
 νατολὰς ἀφιστάμενον. αὐτὰ τὰ Ἀκρωτήρια, ἐξοχα εἶναι
 τὰ Ἀπερύνια ὄρη. μετὰ τῆς Λοκόπετρας τὰ Ἀκρωτῆ-
 εἶναι 36. μίλια, καὶ τὰ Ζεφύρια Ἀκρωτήρια πρὸς βορρᾶν,
 κατὰ τὰς Λοκρῆς 50. μίλια, εἶναι τὸ Ἡρακλείον Ἀκρω-
 τήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι' Σπαρτιβοῦτο λέγεται,
 πλεονέχον τὰ ὁποῖα εἶναι Βόβα, ἢ καὶ Βόβα, πόλις σμει-
 κρὰ μεθ' ἑσόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Ῥηγίον Ἀρχιεπίσκοπον,
 20. μίλια ἀπέχουσα τὰ Ῥηγίον πρὸς ἀνατολὰς, 7. τὸ Ἡ-
 ρακλείον Ἀκρωτήριον, καὶ 3. τὰ Αἰγιαλῆς τῆς Ἰονικῆς Πελά-
 γος. τὸ Ζεφύριον Ἀκρωτήριον λέγεται κοινῶς ὑπὸ τινῶν
 Κάπο Βιάνο, καὶ ὑπ' ἄλλων Κάπο Βρασάο, ἐκδοῦναι εἰς
 τὸ Ἰόνιον Πέλαγος, καὶ ἀπέχει ὡστὶ τὸ Κάπο δι' Σπαρτι-
 βοῦτο 50. μίλια πρὸς βορρᾶν κατὰ τὰς Λοκρῆς ἔγγυς τῆς
 Βερζάνης καὶ τῆς Λοκροῦ Ἐπίζεφύριοι, πόλις ποτε μεγά-
 λη τῶν Βρεττίων, ἡ ὁποῖα πρότερον ἦτον ἔγγυς τῆς Ζεφύ-

εἰς Ἀκρωτηρία, ἀπὸ τῶ ὁποῖα καὶ Ἐπιζεφυεῖσι ἐκαλεῖται ὑπεροῦ μετεπέθη πρὸς τὸν Ἑσωπὶν τὸ ὄρος κατὰ τὸν Στράβ., τεῖα μίλια ξέμακρον τῆς ἀκρας τῆς Ἰονίης Πελάγους, ἀλλὰ καὶ ταύτης καταφθαρθεῖσης, ἐκ τῆς κρημισμάτων τῆς ἀκοδομηθῆ τὸ Ἰερακίον, κοινῶς Γιεράκι, καὶ Γιεράτζο, πόλις μεθ' ἑαυτὸν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίον Ἀρχιεπίσκοπον, μόλις εὐ μίλιον τῆς ἀνωτέρας ἀφίσταται, μεταξὺ τῆς Ζεφυεῖα ἀκρῆ ἕσα πρὸς τὸν, καὶ τῆς Κοκκιδῆ πρὸς βορέαν, ἀφ' ἑκατέρω ἀπέχουσα 18. μίλια, καὶ 40. τῆς Σκυλλακίου πρὸς τὸν, ἐν Λόφῳ κειμένη. Λέγει ὁ Πλίνιος Βιβλίῳ β'. Κεφ. 96., ὅτι εἰς τὰς Λοκρῆς, καὶ εἰς τὴν Κρόποτα, εὐδὲ ποτὲ νὰ ἐγίνετο λοιμὸς, μήτε μέγας σεισμός τῆς Γῆς. ἀκόμη λέγουσιν, ὅτι οἱ Πολῖται τῆς Λοκρῶν πρῶτοι αὐτοὶ νὰ ἐμπαχειρίζωντο χρῆπτος Νόμος, τῆς ὁποῖα ἐσυμῆσε Ζάλακος ὁ Νομοθέτης. Πλησίον ταύτης τῆς παλαιᾶς πόλεως τῆς Λοκρῶν ἦσαν αἱ ἐμβολαὶ τῆς Λυκαῖα ποταμ. μεταξὺ τῆς Κοκκιδῆ ἀκρῆ, καὶ τῆς Σάγρα ποταμ. ἦτον ἡ Καυλωνία πόλις, ἥτις καὶ Καυλων, καὶ Καυλωνία ἐλέγετο, καὶ Αὐλωνία ποτὲ, καὶ ταννὴ Κασίλ Βέττι, καὶ Βέπερι, ἐχουσα ποτὲ καὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ῥηγίου Ἀρχιεπίσκοπον, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν ἐν τῇ ἐπ' αὐτῶν ὄρει, 18. μίλια ἀφίσταται τῶν Λοκρῶν, ἢ τῆς Ἰερακίης. οἱ Πολῖται ταύτης διωχθέντες ἐκ τῆς πόλεως αὐτῶν ὑπὸ τὸν Βρεττίων, ἐπήγαν εἰς τὴν Σικελίαν, κακεῖ ἐκτίσαν πόλιν, καλεσάντες αὐτὴν κατὰ τὸ ὄνομα τῆς ἀρχαίας αὐτῶν πόλεως. Μετὰ τὸ Σκυλλακίον εἶναι τὰ τεῖα Ἀκρωτηρία τῶν Ἰαπυγῶν, καὶ ὁποῖα κοινῶς καλεῖται, Κάπο δέλλι Κασέλλι, Κάπο Ριζέτο, καὶ Κάπο δέλλι Νάε. περὶ τῆς Κοκκιδῆ, καὶ τῆς Λακινίου τῶν Ἀκρωτηρίων εἴρηται ἀνωτέρω.

9. Τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον πάλαι ἐκαλεῖτο Μεγάλη Ἑλλάς, ἀπὸ τῆς τῆς Πυθαγόρε ἐκεῖσε διατειχῆς, ἀξείχε τὴν ἐκατέρω Ἀπουλίαν, τὴν Μεσαπίαν, ἢτοι τὴν

Καλαβείαν, ἢ τὴν Λυκαίαν, μετὰ τὴν Βρυττίαν, ἀλλ' ὕστερον ἀπεπερατώθη μετὰ τὴν Ὄρην, ἢ φερέται μόνον τὴν Λυκαίαν, ἢ τὴν Βρυττίαν, μετὰ ὅλον ὅπερ πολλοὶ προσθέουσιν εἰς αὐτὴν ἢ τὴν Μεσαπλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοίκουν οἱ Καλαβροὶ, καὶ οἱ Σαλυντινοὶ. περιέχεται τὸ τὸ μέρος ἐκτὸς τῆς Αὔσωνίας Θαλάσσης, ἢ ὁποία εἶναι μέρος τῆς Ἰονίης Πελάγους, ἢ προσέτι καλεῖται ἢ Σικελική, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς Ἰαπυγίας Ἄκρας, ἣτις ἢ Σαλυντινὴ λέγεται, ἢ κοινῶς Κάπο δι' Σάντα Μαρία, ἐκτείνεται πρὸς μεσημβρίαν κατὰ τὴν Σικελίαν ἡσον. Αὔσωνία καλεῖται, ὅτι βρέχει τὴν Αὔσωνίαν Γῆν, πρυττεύει τὴν Βρυττίαν, ἢ τὴν Μεγάλῃν Ἑλλάδα. εἰς αὐτὴν οὐκ ἔστιν Αὔσωνιαν Θαλάσσαν εἶναι τρεῖς Κόλποι. ὁ πρῶτος εἶναι ὁ Ταρυντινός, κοινῶς καλούμενος Κόλφος δι' Ταρυντινῶν, μεταξὺ τῆς Ἀκραμείης τῆς Ἰαπύγων, ἢ τῆς Σαλυντινῶν (τὸ ὁποῖον λίαν ἐκτείνεται πρὸς τὴν Θαλάσσαν, ἀφιστάμενον τῆς Ἰδρωϊκῆς 20. μίλια πρὸς νότον, τῆς Ταρυντινῆς 50. πρὸς ἀνατολῆς, τῆς Ἀκροκεραυνίων Ὀρῶν τῆς Ἠπειροῦ 50. πρὸς δυσμᾶς· τὸσον εἶναι ἐκεῖ τὸ πλάτος τῆς Ἰονίης Πελάγους· 80. τῆς Λακινίης Ἄκρας, (ἢ τὸτο εἶναι τὸ ἀνωτέρω ρήθον Κάπο δι' Σάντα Μαρία) ἢ τῆς Λακινίης Ἀκραμείης, ἢτοι τῆς Κάπο δέξις Κολῶνε. ὁ δεύτερος εἶναι ὁ Σκυλλάκειος Κόλφος, κοινῶς καλούμενος Κόλφος δέξις Κασέλι, καὶ Κόλφος δι' Σκυλλάκειας ὡς εἴρηται. Μεταξὺ τῆς Λακινίης Ἄκρας πρὸς βορρῆαν ἢ τῆς Κοκινῆς, ἢτοι τῆς Κάπο δι' Στίλο πρὸς μεσημβρίαν· εἰς τὸ βόρειον μέρος αὐτῆς ἀφίσταται τὸ Κασέλι, πόλις σμικρὰ, ἀφ' ἧς ἢ ὁ Κόλπος παρονομαζέται. ὁ τρίτος Κόλπος εἶναι μεταξὺ τῆς Κοκινῆς Ἀκραμείης, ἢ τῆς Λεκόπετρας, ἢ καλεῖται τῶν Λοκρῶν. ἢ ἔτις εἶπεν τὸ πρόσωπον τῆς Ἰταλίας χρίζεται εἰς δύο κέρατα, εἰς τὴν Λεκόπετραν δηλαδὴ, καὶ τὴν Σαλυντινὴν, ἢ Ἰαπυγίαν Ἄκραν. ὁμοίως ἢ τὸ Ἀπέννιον Ὄρος, εἰς δύο ἐξοχάς, ἐκ τῆς ὁποίων ἢ μία εἶναι

ναι ἡ Λοκώπετρα, καὶ ἡ ἑτέρα τὸ Λακίτιον Ἀκρωτήριον.
 10. Μετὰ ταῦτα ἐπίται ἡ Ἐπαρχία, ἡ ὁποία καλεῖται
 Ἀπρῆτιον, καὶ κοινῶς Ἀβρῆτζο, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκα-
 τοῖκον ποτε οἱ Οὐβσινοί, οἱ Μαρυκινοί, οἱ Φρυντανοί,
 οἱ Πελιγνοί, καὶ οἱ Μάρσοι, Ἔθνη τῆς Ἰταλίας, ἔχουσι
 ὄρους ἀπὸ μὲν τῆ βορέως τῆς Μαρκίας τῆ Ἀγκωνός, καὶ
 τῆς Οὐμαείαν, ἀπὸ δὲ ἀναπλῶν, τὸ Ἀδριατικὸν Πέλα-
 γος, ἀπὸ μεσημβρίας τὸ Μολικίνιον Κομπάτον, καὶ ἀπὸ
 δυσμῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς Καμπανίας, καὶ τῆς Τέρρα δι
 Λαβόρο. διαιρεῖται ὁμοίως καὶ αὐτὴ διττῶς, εἰς ἀπωτέραν,
 καὶ ἐγγυτέραν· καὶ ἡ μὲν ἀπωτέρα σιμώπεται μὲ τῆς Μαρ-
 κίας τῆ Ἀγκωνός, καὶ φερέχει τῆς Μάρσος, τῆς Οὐβσι-
 νος, καὶ μέρος τῆς Πικλῶν. ὅσον ἡ ἀπωτέρα, ὅσον καὶ ἡ
 ἐγγυτέρα εἶναι Ἐπαρχία εὐφορᾶς καὶ καρπερᾶ· κεφαλὴ καὶ
 Μητρόπολις εἶναι τῆς ἀπωτέρας ἡ Αἰία, ἡ καὶ Ἀκβίδα,
 πόλις ἐστὶν Ἀετός, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ἐν ὄρει
 κειμένη πρὸς τὸν ὑπορρέοντα Ἀπρῆτον πᾶσι κατὰ τὸ Με-
 τόγειον, κτιθεῖσα ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Ἀμιπερνῆ, καὶ
 Φορκονία τῆς ποτὸς πόλεων, ἀπέχει τῆς Ῥώμης 60. μί-
 λια, καὶ τῆς Νεαπόλεως 120. Ἀμιπερνὸν, κοινῶς Σαῦ
 Βιτωῖνο, πόλις ποτε μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, παντῶν κρη-
 μνισμῶν. Ἀδεία, καὶ Ἀτεία, κοινῶς Ἀτει, πόλις ἐν
 Λόφῳ κειμένη, μεταξὺ τῆ Οὐομανῆ, καὶ τῆς Ματείνης τῆς
 ποταμῶν, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τεατινὸν Ἀρχιε-
 πίσκον, Πατεῖς τῆς αὐτοκράτορος Ἀδελαννῆ· ἀφίσταται τῆ
 Ἀδριατικῆς Πελάγους 4. μίλια, τῆς Ἰντερμυρίας 12. καὶ τῆς
 Πίννας 10 πρὸς βορέαν. Ἰντερμυρία, καὶ Ἰντερμυριον, κοι-
 νῶς Τέραμο, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, διεσκομένη
 μεταξὺ τῆς συρροῖαν τῆς Τερλίνας καὶ τῆς Οὐϊκιόλα τῆς ποτ.
 ἡ τῆς Βατίνης καὶ τῆς Οὐομανῆ τῆς ποτ., καὶ ἀπέχεται τῆς Αἰ-
 γιαλῆ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης 14. μίλια πρὸς δυσμᾶς,
 καὶ 13. τῆς Ἀσκυλοῦ, καὶ τῆς Γεάτης πρὸς ἀνατολᾶς 25.
 Πίννα, κοινῶς Τζιβιτὰ δι Πέννα, πόλις μὲ θρόνον Ἐ-
 πισκό-

πισκόπου ὑπὸ τὸν Τσατῆς Ἀρχιεπίσκ. Δεισμονεὴ μετα-
 ξύ. π. Ματείς καὶ τὸ Σύνιον ἤ ποτ. ἀλλὰ πλησιέστερα
 εἰς τὸν Σύνιον ποταμὸν, καὶ μεταξύ τῆς Τσατῆς καὶ τῆς Ἀ-
 τείας τῶν πόλεων. 12. μίλια ἀπ' ἑκατράς ἀπέχουσα, καὶ
 Κάμπλον, κοινῶς Κάμπλι, πόλις μεθ' ἑαυτῶν. Ἐπισκόπος
 ὑπὸ τὸν Τσατῆς Ἀρχιεπισκοπον.

11. Τὰ δὲ ἐγγύτερα Ἀπρυτίε πρωτόβυσα καὶ Μητρό-
 πόλις εἶναι Ἀνξασον, κοινῶς Λαντζιάνο, μεθ' ἑαυτῶν Ἀρ-
 χιεπισκόπος, ἀφισαμονεὴ τῆς ἀκραθαλασσίας 4. μίλια, καὶ
 2. π. τὸ Σάρν ποτ., τῆς Ὀρτωνας 7. πρὸς μεσημβρίαν, τὰ
 δὲ Λούπε ποτ. 12. Τσατέα, καὶ Τσατῆ, κοινῶς Τζιβιτά
 δι-Κιέτι, πόλις τὸ πάλαι φθίφηνος ἤ Μαρκικίων, καὶ
 ταυτῶ μεθ' ἑαυτῶν Ἀρχιεπισκόπος, ἐν Λόφω κειμένη πρὸς
 τὸν Ἀπρυτον ποτ. μεταξύ τῆς Ἀνξασῶ πρὸς Ἑύρον, καὶ τῆς
 Ἀντείας πρὸς βορῆαν. ἀφίσταται 8. μίλια π. Ἀλτέρρου
 πρὸς μεσημβρίαν, 8. τῆς Ἀδριατικῆς Παραθαλασσίας
 πρὸς δυσμᾶς, καὶ 35. τῆς Ἀκβιδας ἀπ' αὐτῆς τῆς πό-
 λεως ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν Τσατινῶν συντροφία. Εἰς
 τὸν Ἀπρυτον ταύτης (γράφει ὁ Πλίνιος Βιβλ. β. Κεφ.
 83.) ἐσυνέβη τερας κατὰ τὸ ἔχατον ἐπὶ τὸ Νεράνος,
 Ἄπας ὁ Ἐλαιῶν μετεπέθεις ἢ ἀπέρασε τὴν κοινὴν, καὶ
 λεωφόρον ὁδὸν, καὶ ναὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τῆς ὁδοῦ, καὶ
 ἐξουαντίας εἰς τὸν τόπον τῆς Ἐλαιῶνος ναὶ ἦλθεν εἰκείνο
 τὸ μέρος τῆς Γῆς, εἰς τὰ ὅποιον τὸν τόπον μετέβη ὁ Ἐ-
 λαιῶν. Ἀπρυτον, κοινῶς Πεσκάρα, πόλις καλῶς ἀχυ-
 ρωμένη τὸ πάλαι μεθ' ἑαυτῶν Ἐπισκόπος, κληθεῖσα ὑπὸ
 τῆς Ἀπρυτιε ποτ., ὅς τις καὶ αὐτὸς Πεσκάρα κοινῶς λεγε-
 ται, τὰς ἀρχὰς ἔχων 9. μίλια ἀπὸ τῆς Ἀκβιδας καὶ
 διαρῶν τὰ ἐγγύτερον Ἀπρυτίον π. ἀπὸ τῆς, εἰσβάλλει
 εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος. Τῆτος ὁ Ποταμὸς (λέγει ὁ
 Κικέρων καὶ ὁ Δίβιος) ναὶ ἔτρεξε ποτὲ αἶμα. ἀπέχει ἢ
 Πεσκάρα πόλις π. Ἀνξασῶ 16. μίλια, καὶ 12. τῆς Πεν-
 κας πρὸς Ἀραπλάς. Ὀρτων, κοινῶς Ὀρτωνά, καὶ ὑπὸ
 τῆ

ὁποῖον κοινῶς λέγεται Κονταδο δι Μολίσσι. Ἐπαρχία τῆς Βασιλείας τῆς Νεαπόλεως μεταξὺ τῆ ἐγγυτέρου Ἀπρυντίας πρὸς βορέαν, τῶν Καπιτανάτων πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ τῆς Τέρρας δι Λαβόρο πρὸς δυσμᾶς, ὀνομαθεῖσα ὑπὸ τῆς Μολισσίας πόλεως σμικρᾶς, 10. μίλια ἀφισαμικῆς ὑπὸ τῆς Αἰσερνίας πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ 10. τῆς Βοϊάνου πρὸς βορέαν. Πόλεις ἐστὶν τῆ Κομπάτε εἶναι: Λάεινον, κοινῶς Λάεινα, μεθ' ἑσθόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆ Βενεβόντε Ἀρχιεπίσκ., πλησίον τῆ Φρενόνε ποτ., τῆ κοινῶς Φρενόνε, ἀφίσταται τῆ Βενεβόντε 40. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 8. τῆ Ἰσονία. Τρεντον, καὶ Τρεντινόν, πόλις κρημισμικῆ πρὸς τὸν Τρεντον ποτ., τῆ ὁποῖαν τινεὶ λέγουσι εἶναι τὸ Πόρτο δ' Ἀσκολι, καὶ ἄλλοι τὸ Τόρρε Σιγούρο. Γουαρδία, κοινῶς Γουάρδια Ἀλφερς, πόλις μεθ' ἑσθόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντε Ἀρχιεπίσκ., πλησιόχωρος μεθ' ἑσθόνον Ἀνζατον 8. μίλια αὐτῆ ἀφισαμικῆ πρὸς Εὐρον. Αἰσερνία, κοινῶς Ἰσερνία, μεθ' ἑσθόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καπύας Ἀρχιεπίσκ., εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆ Ἀπρυνίνε ὄρεις κειμικῆ, 32. μίλια τῆς Καπύας ἀφισαμικῆς, καὶ 4. τῆ Βυλκέρνε ποτ. Βοϊάνον, κοινῶς Βοϊάνο, πόλις μεθ' ἑσθόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντε Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφίσταται τῆ Βενεβόντε 30. μίλια, αὐτῆ τὸ πάλαι ἦτον πλεσιωπάτη πόλις, καὶ Μητρόπολις τῶν Σαυνιπῶν. Παρὰ ταύτας, μετροῦνται καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Σαίπινον, κοινῶς Σαπίνο, εἶδον τῆ Ἀπρυνίνε ὄρεις, ἀφίσταται τῆ Βενεβόντε 20. Μίλια πρὸς νότον, καὶ 22. τῆ Τρεβόντε πρὸς βορέαν. Ἀλλίφαι, κοινῶς Ἀλλίφι, πόλις μεθ' ἑσθόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντε Ἀρχιεπίσκ., ἐν Ἐπιπέδῳ κειμικῆ πρὸς τὸν Βυλκέρνον ποτ., εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆ Ἀπρυνίνε ὄρεις, καὶ εἶναι κρημισμικῆ. Τελεσία, κοινῶς Τελέσε, πόλις κρημισμικῆ, μεθ' ἑσθόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντε Ἀρχιεπίσκοπον, πλησίον τῆ Σαββάτε ποτ. κειμικῆ, πόρρον

τῆ Βουβερῆ πρὸς δυσμὰς 16. μίλια, 23. τῆς Καπέας πρὸς ἀνατολὰς, ἢ 28. τῆς Αἰσερνίας πρὸς μεσημβρίαν, μόνον ταύτης τῆς πόλεως φαίνονται λείψανα, καὶ ἔχει διὰ τὸτο ἡ Καθέδρα τῆ Ἐπισκόπου αὐτῆς μεταπέδη εἰς τὴν πλησιόχωρον πόλιν τὴν Κέρικον, ἐν ἔτει 1612. Βουβύτον, ὅθεν τῆ ὁποῖα εἴρηται ἀνωτέρω. ἢ τὰ λοιπὰ.

13. Μετὰ τὸ ἀνωθεν Μολισινὸν Κομητᾶτον, ἐρχόμεθα εἰς τὰ Καπιτανάτα, Ἐπαρχία τῆ Βασιλείας τῆς Νεαπόλεως, ἢ ἐν μέρος τῆς Ἀπυλίας, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Ἀπουλία Δαυρία, ἔσοντας καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἡ Ἀπυλία ἐδιαιρεῖτο εἰς μέρη τρία, εἰς τὴν Ἀπυλίαν Πόκετιαν, ἢ εἰς τὴν Μεσαπλίαν, τὴν ὑπερον κληθεῖσαν Καλαβερίαν. μέρος τῆς Ἀπυλίας Δαυρίας εἶναι ἢ ἡ Ἰαπυγία, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι τὸ Γάργαρον Ὄρος. Ἰαπυγία ἐκλήθη ἢ ὕπο τῆ Ἰάπυγος Ἀνέμου, ἢ ἀπ' αὐτῆς πνέων Καυρὸς Ἀνεμος, Ἰάπυξ καλεῖται. Ἐχει λοιπὸν αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία τῆ Καπιτανάτων ὕπο τῆ βορείως, ἢ τῆς Ἀνατολῆς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, ὕπο μεσημβρίας τὸ ἀπώπερον Περγιπάτον, τὰ Βασιδικάτα, καὶ τὴν Βασιλιῶ Γῆν, ἢ ὕπο δυσμῶν τὸ Μολισινὸν Κομητᾶτον, εἶναι αὕτη ἡ Ἐπαρχία κατὰ πολλὰ καρποφόρος, ἢ κατάρρυτος. Μιτρόπολις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Μαυφρεδωνία, πόλις μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, κτιθεῖσα ἐν ἔτει 1200. ὑπὸ Μαυφρέδε Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, τῆ Γίε τοῦ β. Φειδέειος Αὐτοκράτορος, οὐ σμακρὰ τῆς Σηπτατος ποτῆ Πύλεως, τῆς ὁποίας φαίνονται τὰ κρημνίσματα εἰς τὴν Ἰαπυγίαν τῆ Γαργαῶν Ὄρος, ἔχει Διμυρία χαρητικόν, ἢ Φρέγιον οχυρὸν, κειμένη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀέραν τῆ Βουβητικῆ Κόλπου, ἢ ἀπέχουσα τῆ Ἐμβολῶν τῆ Ἀεφίδος ποτ. 22. μίλια πρὸς βορῆαν, ἢ 25. τῆς Λακεδίας πρὸς ἀνατολὰς. ἐπαρθη ποτῆ ὑπὸ τῆ Τέρκων, ἢ ἐλευθῶς αἰχμαλωτίδην, ταυὴν ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆ Ἰαπυγίων. τὸ Γάργαρον, ἢ Γάργαρον Ὄρος καλεῖται και-

τῆς Μόντης δι' Σαῦτ' Ἀγγελο. Ἀσκελον Ἀπελών, κοι-
 νῶς Ἀσκολι, πόλις μεθ' ὄρου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενε-
 βεῖτε Ἀρχιεπίσκ. ἢ μετ' Ἱτλον Πειριπῆτι, ἀφίσταται
 πρὸς Κάρφης 16. μίλια, ἢ 16. χεθὸν τῆς Οὐνεβίας,
 πρὸς Τρωίας 8., ἢ τὴ Βενεβόιτε 40., ἔσμακραὶ κείται
 τοῦ Ἀπενίνου Ὄρους πρὸς τὰς Πηγὰς τῆς Καραπέδα
 ποτ., λέγεται ὑπότινον Ἀσκολι δὲ Σατελαῖο. εἰς αὐτὴν
 πάλιν ἄτυχῶς ἐπολέμισαν ὁ Κέλιος, καὶ ὁ Φαβεί-
 κιος δι' Ἱταίην τὴν Ῥωμαίων, μετὰ τὴ Πύρρου τὴ Βα-
 σιλέως τῆς Ἡπειρῆ. Ἀπενέσαι, κοινῶς Βίεσα πόλις, Πα-
 ραθαλασσία εἰς τὸ Ἀδριατικὸν Πέλαγος, κατὰ τὴν Ἰ-
 πῆρειαν τὴ Γαρχάης Ὄρους, μεθ' ὄρου Ἐπισκόπου ὑπὸ
 τὴν Σιποντινὸν Ἀρχιεπίσκ., ἢ μετ' κάστρον ὄχυρον, ἀπέ-
 χεσθ' τὴ Τεῖν πρὸς Ἔυρον 16. μίλια, ἢ τὴ Σιποντινὴν
 39. χεθὸν πρὸς βορέαν. Βοβίνην, κοινῶς Βοβίνο, πόλις
 μεθ' ὄρου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴ Βενεβόιτε Ἀρχιεπίσκ.
 Δεισκομένη πρὸς τὰς Ἰπυρείας τὴ Ἀπενίνου Ὄρους
 πλησίον τὴ Κερχάρη ποτ., πόρρω τῆς Τρωίας 6. μίλια
 πρὸς Νότον, ἢ 12. τὴ Ἀειάης, ἔχει ὀλιγοτάτης τῆς ε-
 τοικουώτας. Ἐκαί, ἢ Ἐκανά, κοινῶς Τρωία, πόλις μεθ'
 ὄρου Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόιτε Ἀρχιεπίσκ., πρὸς
 τὸν Χιλόιον ποτ. Δεισκομένη κατὰ τὴν Ἰπυρείαν τοῦ
 Ἀπενίνου Ὄρους, καὶ ἀπέχεσθ' τὴ Βενεβόιτε 25. μίλια
 πρὸς ἀνατολὰς, 8. τῆς Λακεδίας πρὸς νότον, ἢ 18. τὴ
 Ἀσκέλης, τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἡ Τρωία εἶναι τὸ Αἰ-
 κυλάου ἢ Ἱρπιῶν, ἀλλ' αὐτὴ εἶναι τὸ Φετζζόιν, ἢ τοῦ
 Φοίμουτον, ὅθεν εἰρηται αἰωτέρω. Οὐκωτεραεῖα, κοι-
 νῶς Βολτεράρα, πόλις σμικρὰ, ἀφίσταται τὴ Βενεβόιτε
 23. μίλια πρὸς βορέαν, ἢ 12. τῆς Λακεδίας πρὸς δυσ-
 μάς τῆς Ἀπελών Δαυνίων ἦσαν πόλις ἀκόμι, Σαλα-
 πία, κοινῶς Σάλπε, πόλις Παραθαλασσία πρὸς τὰς
 Ἐκβολὰς τῆς Ἀερίδος ποτ. ταυτὶ Ἐρίπειον, ἀπέχει τὴ
 Βαρύλη 28. μίλια πρὸς δυσμάς, καὶ 29. τῆς Συπεντος
 πρὸς

πρὸς μεσημβάαν, πανυῶ είναι Κώμη. Τέασον, πόλις ποτὲ μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου, πανυῶ Ἐρείπειον, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Τζιβιπάτε καλεῖται. Λυκερία, ἣτις καὶ Νυκερία ὑπὸ τῆ Πτολ. λέγεται, καὶ κοινῶς Λοτζέρα, πόλις μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βενεβόντε Ἀρχιεπίσκ., ἐν Ἐπιπέδῳ κειμένη. ἀπέχει τῷ Βενεβόντε 30. μίλια πρὸς τὸν Καικίαν, 37. τῷ Σιπόντε πρὸς δυσμὰς, καὶ 7. τῆς Τρώας πρὸς βορῆαν. Ἄρποι πόλις ποτὲ ὑπὸ τοῦ Διομήδους κτιθεῖσα, πανυῶ Ἐρείπειον, μεταξύ τῆς Λυκερίας καὶ τῆ Σιπόντου ὑπὸ 18. μίλια. αὐτὴ ἐκλήθη καὶ Ἄργος Ἴππιον, καὶ Ἀργυρίππα καὶ τὰ λοιπὰ.

14. Τῆς δὲ Ἀπυλίας Πάκτικῆς τὸ μείζον μέρος, εἶναι ἡ Ἐπαρχία τῆ Βαεῖν, ἢ ἡ Φελοχὴ, ἢ ὁποία ὑπὸ τῶ Ἐντοπίων Τέρρα δι Μπάρι λέγεται. πρωτεύουσα πόλις ταύτης εἶναι τὸ Βάειον, κοινῶς Μπάρι, πεττιμημένη μὲ Θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ καλῶς ἀχυρωμένη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆ Ἀδριατικῆς Κόλπου, καὶ ἐμπόριον ὀνομαστόν, ἀπέχουσα τῷ Τρανί 24. μίλια, τῷ Βαρόλου 30. πρὸς ἀνατολὰς, τῷ Βιτόντε 8. καὶ 150. τῆς Νεαπόλεως. εἰς αὐτῷ φυλάττεται τὸ λείψανον τῆ Ἁγίας Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων. Τρανίον, κοινῶς Τράνι, Παραθαλασσία μεταξύ τῆ Βαρόλου πρὸς δυσμὰς 6. μίλια, καὶ τῆ Βαεῖν πρὸς ἀνατολὰς 24., μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου, ἀπέχουσα τῷ Κανουσί 17. μίλια. οἱ Ἐντόπιοι ταύτης θελοῦσι νὰ καλεῖται Τραιανέπολις, ὑπὸ τῆ Τραιανῆ Αυτοκράτορος τῆ Κτίτορος. Μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων πόλεων παρεμπόπτουσι πόλεις, Οὐιγλία, κοινῶς Βισέγλιο, μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τρανίου Ἀρχιεπίσκ., ἀφ' ἧς ἀφίσταται 5. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 19. τῷ Βαεῖν πρὸς δυσμὰς. Μελφικτον, κοινῶς Μολφέττα, Παραθαλασσία πόλις, καὶ ὡραία μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖν Ἀρχιεπίσκ., ὑπὸ τῆ ὁποία ἀπέχει πρὸς δυσμὰς 15. μίλια, καὶ 9. τῷ Τρανί, 3. τῷ Ἰσβουακίαν.

κίου, κοινῶς Γιοβανάτσο, πόλις Παραθαλασσία, μεθ' ἑθρό-
 νον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Βασιλ. Ἀρχιεπίσκ., ἀφ' ἧ ἀφί-
 σαται 12. μίλια πρὸς δυσμᾶς, ἢ 18. τῆ Βαρέλι πρὸς
 ἀνατολάς. Βάρολον, καὶ Βάρελον, καὶ Βάρητον ὑπὸ τοῦ
 Στραβ., ἢ κοινῶς Βαρλέττα, πόλις Παραθαλασσία, 4.
 μίλια ἀφισαμένη τῷ Ἐκβολῶν τῆ Ἀμφίδε ποτ. ἢ 4. τῆ
 Τρανίς, 30. δὲ τῆ Βαρέλι πρὸς δυσμᾶς. εἰς αὐτὴν δια-
 γει ὁ κατὰ Τίτλον Ναζαριῶδός Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Ἀου-
 φιδος ποτ. λέγεται κοινῶς Λοφάντο. Μονόπολις, κοινῶς
 Μονόπολι εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἄκραν τῆ Ἀδριατι-
 κῆ Κόλπου, μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Βασιλ. Ἀρ-
 χιεπίσκ., ἀφισαται τῆ Βαρέλι πρὸς ἀνατολάς 22. μίλια,
 τῆ Ταραντε 25. πρὸς βορρῆαν, ἢ 40. τῆ Βρουυδασίε πρὸς
 Ὀρασκίαν. ἀφισαται δὲ τῆς Θαλάσσης Ρουβιοι, κοινῶς
 Ῥέβιοι, κοινῶς Ῥέβο, πόλις μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπον ὑ-
 πὸ τὸν Βασιλ. Ἀρχιεπίσκ. μεταξὺ ἑσῶ τῆ Κανασίε πρὸς
 δυσμᾶς, ἢ τῆ Βαρέλι πρὸς ἀνατολάς 17. μίλια, ἀπέχει
 τῆς Ἀδείας 60. ἢ τῆ Βετουῦτε 9. μίλια. Κανύσιον,
 κοινῶς Κανόσα, πόλις ἐν Λόφῳ κειμένη, μεθ' ἑθρόνον Ἐ-
 πισκόπον ὑπὸ τὸν Βασιλ. Ἀρχιεπ., ἀφισαται τὸν Καν-
 νῶν 5. μίλια, ἢ 10. τῆ Βαρέλι πρὸς δυσμᾶς. Κανίαι,
 πόλις ποτὲ σμικρὰ, τανῶ Ἐρείπειον, ἥτις κοινῶς λέγεται
 Κανίαι δὲ Στρέπτα, διάσημος μετὰ τὸ νῆα εὐκλήθισαν εἰς αὐ-
 τὴν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ Ἀντίβα, ἢ νῆα ἔχουσαν 40. χιλιά-
 δας Στρατιώτας, ἀπέχει τῆς Ἀδριατικῆς Παραθαλασ-
 σίας 6. μίλια. Βετουῦπον, κοινῶς Βιπντο, πόλις Ἐ-
 πισκοπικὴ ὑπὸ τὸν Βασιλ. Ἀρχιεπίσκ. ἀπέχει τῆ Ῥέβιο
 10. μίλια, ἢ 8. τῆ Βαρέλι. Βίπκτον, κοινῶς Βιπέττο,
 μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὸν Βασιλ. Ἀρχιεπίσκ., ἀφί-
 σαται τῆ Βιτόντε 5. μίλια, ἢ 8. τῆ Βαρέλι. Κονκέρσα-
 τον, κοινῶς Κονκέρσανο, πόλις μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπον ὑ-
 πὸ τὸν Βασιλ. Ἀρχιεπίσκ., ἀπέχεσθαι τῆς Ἀδριατικῆς
 Παραθαλασσίας 5. μίλια, 14. τῆ Βαρέλι πρὸς Ἀνατο-
 λὰς,

λας, κὶ 8. τῆς Μοροπόλεως, κὶ εὐδον εἰς τὸ Μεσόγειον κατὰ τὸ Συῶρον τῆς Λευκανίας, εἶναι ἡ Γραυίνα, πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μαπολιανὸν Ἀρχιεπίσ., ἐκεῖθεν ἀφισαμενὴ 12. μίλια, ὅσα καὶ ὑπὸ τοῦ Μόντε Πιλόσο, κὶ 34. τῷ Βαεῖν.

15. Μεταξὺ δὲ τῆς Τέρρα δι Μπάρι, τῷ Ταρεντινῷ Κόλπου, τῆς Καλαβρίας, κὶ τῷ ἐγγυτέρῳ Περγκιπάτε, εἶναι Βασιλικάτα, τὰ ὅποια εἶναι μέρος Μεσόγειον τῆς Λευκανίας, ὁμοίως κὶ τῆς Ἀπυλίας, Ἐπαρχία ἀγρονος, κὶ ἀδελφότης, τῆς ὁποίας Πρωτόβυσα πόλις εἶναι ἡ Ἀχερωντία, κοινῶς Τζιρσίτζα, πλησίον τῷ Βραδαίου ποτ. εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῷ Ἀπεννίνῳ ὄρει, μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις ἔχει καὶ τὰ Μεπόλα ἀπέχει τῆς Οὐρενσίας 10. μίλια πρὸς Εὐρον, καὶ 28. τῷ Μαπόλων πρὸς δυσμὰς εἶναι καταπολλὰ σμικρὰ. Λαυέμπορ, κοινῶς Λαυιέμπο, πόλις σμικρὰ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαεῖν Ἀρχιεπίσκοπον, πλησίον τῷ Λοφανίτῳ ποτ. ἀπέχει τῆς Οὐρενσίας 6. μίλια πρὸς Βορέαν. Μόντε Πιλόουσιος, κοινῶς Μόντε Πελωῶζο, πόλις σμικρὰ, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀχερωντίας Ἀρχιεπίσκ., ὀλίγον ἀφισαμενὴ τῷ Βραδαίου ποτ., μεταξὺ δεισκομενὴ τῆς Ἀχερωντίας πρὸς δυσμὰς, τῆς Μαπόλης, κὶ Γραυίνης πρὸς Ἀνατολάς, ὑπὸ 6. κὶ 10. μίλια, κὶ 18. τῆς Ποτουτίας. Οὐρενσία, κοινῶς Βενόσα, πόλις σμικρὰ, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀχερωντίας Ἀρχιεπίσκ., κὶ μὲ Τίτλον Περγκιπάτε, πρὸς τὴν Ἰπώρειαν τῷ Ἀπεννίνῳ ὄρει κειμένη, καὶ ἀπέχουσα τῆς μερῆς Ἀχερωντίας 12. μίλια πρὸς βορέαν, 45. δὲ τῷ Βαεῖν πρὸς δυσμὰς, κὶ 25. τῆς Κόμφης, μεταξὺ ἕσα τῆς Νεαπόλεως πρὸς δυσμὰς, κὶ τῷ Ταρσίτε πρὸς Εὐρον ἀφ' ἑκατέρας 75. μίλια ξέμακρα. Μοῦρος, κοινῶς Μοῦρο, πόλις σμικρὰ, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπίσκοπ., ἀφ' ἧς ἀπέχει 12. μίλια πρὸς Εὐρον, 24. τῷ Μαρσίτε

πρὸς

πρὸς Βορέαν, καὶ 20. τῆς Ἀχερωντίας πρὸς δυσμὰς. Ῥα-
 πόλαια, πόλις σμικρὰ πλησίον τῆς Ἀπορνίνης Ὀρεος, ἀπέ-
 χουσα τῆς Οὐενεσίας 5. μίλια πρὸς Ἐυρον, καὶ 20. τῆς
 Κόμφης πρὸς ἀνατολάς. Ποτεντία, κοινῶς Ποτεντζα,
 πόλις μετ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μαπολῶν Ἀρ-
 χιεπίσκ., ἀπέχει τῶν Μαπολῶν 36. μίλια, τῆς Κόμ-
 φης 24., καὶ τῆς Σαλέριν 50. Τεικάειον, κοινῶς Τεικά-
 ειο, πόλις μετ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀχερωντίας
 Ἀρχιεπίσκ., ἀφίσταται αὐτῆς 18. Μίλια, ὅσα καὶ τῆς
 Ποτεντίας, 8. τῆς Μόντε Πελάω, καὶ 15. τῶν Μαπο-
 λῶν. Μελφίς, καὶ Μελφία, κοινῶς Μελφι πόλις σμικρὰ
 μετ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Κόμφης Ἀρχιεπίσκ. ἀ-
 φίσταται τοῦ Δοφαίτου ποταμοῦ 4. μίλια, 16. τῆς Κόμφης
 πρὸς ἀνατολάς 65. τῆς Νεαπόλεως πρὸς πρὸς ἀνατολάς,
 καὶ τῆς Ταρσίνης πρὸς δυσμὰς.

16. Ἡ Ἰδρουντινὴ Ἐπαρχία λέγεται κοινῶς ὑπὸ
 τῶν Ἐντοπιῶν Τέρρα δ' Ὀτραντο, ἡ ὁποία ἐκτείνεται
 σχεδὸν ὡσαύτ' Ἡερσόννησος εἰς ἀνατολάς, μεταξύ τοῦ Τα-
 ρεντινοῦ Κόλπου, καὶ τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης, ὅπου
 τὸ πάλαι ἦτον ἡ Σαλεντίνη, καὶ ἡ Ἰαπυγία, μέρος τῆς
 παλαιᾶς Καλαβρίας, εἶτ' οὖν Μεσαπίας. Μητρόπολις
 ταύτης ταυτῶν εἶναι τὸ Ἀλήτιον, κοινῶς Λέτζι, πόλις τῶν
 Σαλεντίνων, μετ' ἑρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἰδρουντι-
 νὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ωραία, καὶ μεγαλοπρεπής, ἀπέ-
 χουσα τῆς Αἰγιάλου τῆς Ἀδριατικῆς Θαλάσσης 7. μίλια,
 24. τοῦ Βρενδισίου πρὸς δυσμὰς, τοῦ δὲ Ταρσίνου 50.
 μίλια. Ἰδρούς, καὶ Ἰδρουῶν, κοινῶς Ὀτραντο, πό-
 λις τῶν Σαλεντίνων, μετ' ἑρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ὀχυρω-
 νται, μετ' ἑρόνον, καὶ μετ' ἑρόνον Διμορία χωρητικῶν, εἰς τὴν Πα-
 ραθαλασσίαν ἔουσα τῆς Ἀδριατικῆς Κόλπου, ἀπέχει τῆς Βρεν-
 δισίου 45. Μίλια πρὸς νότον, 20. τῆς Ἀλήτικης, καὶ 24.
 τῆς Γαλιπόλεως. Ἰδρὺς ὁμοίως ὀνομάζεται καὶ ὁ ποτα-
 μός, καὶ τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον, κοινῶς Κάπο δ' Ὀτραντο

λέγεται. αὐτὴ ἡ πόλις κατεπολεμήθη καὶ ὑπὸ τῶ Ἀχμέτ Πασιά, τῷ Ἰπποστασίῳ ὑπὸ τῶ β. Σουλτᾶν Μεχμέτ. καὶ πολεμήσας τὴν ἐπιήρην ἐν 1481., τῆ ἰ. α. ἢ Αὐγύστου, ἀλλὰ θαρόντος τῶ Σουλτᾶν, καὶ κλέσαιτες τὴν ἀγάπην, αἱ Τῦρκοι τὴν ἔδωσαν ὀπίσω, ἀπέχει τῶ Κορφῶν 40. μίλια Βρουδέσιον καὶ Βρενδίσιον, κοινῶς Βρενδισι, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τὴν Παραθαλασσίαν δεισκομένη τῶ Ἀδριατικῶ Κόλπῳ, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶ συντρόφων τῶ Διομηδῆς, καὶ κληθεῖσα ἄπὸ τῶ χρόματος τῆς Ἐλαφείας Κεφαλῆς, ἔσα τοικιτρόπως χηματομεσῆ, τὴν ὁποίαν σημαίνει τὸ Βρουδέσιον, κατὰ τὴν διάλεκτον τῶ Μασαπίων, καὶ ὅτι ἔχει Διμυρία ἀσφαλή, ὅς τις ἐγκολλητα εἰς πῶδες τύπος, δὴ τὴν Ἐλαφείων Κεράτων ἀπέχει τῆς Οὐείας 15. μίλια πρὸς Ἀνατολᾶς, καὶ ἔχει Φρέγιον ὀχυρόν. Μετὰ τῶ Βρουδισίῳ, καὶ τῶ Βερίῳ, ἦν ἡ Ἐγνατία πόλις, ἣτις καὶ Ἰγναρία ἐλέγετο, μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ποτὲ, ἡ ὁποία ταυτὴ κατήρτησεν εἰς Κωμίῳ, καὶ καλεῖται κοινῶς Τέρρη δ' Ἀνάσσο, ἀφισαμεσῆ 5. μίλια τῆς Μονοπόλεως πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ 30. τῶ Βρουδισίῳ. Ὁσενον, κοινῶς Ὁσενι, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Βρουδισίῳ Ἀρχιεπ., κατὰ τὴν Παραθαλασσίαν τῶ Ἀδριατικῶ Κόλπῳ, καὶ τὰ πέρατα τῆς Βασιλικῆς Ἐπαρχίας, ἀφισαμεσῆ τῶ Βρουδισίῳ 16. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ 22. τῶ Ταρσῶν πρὸς τὸν Καϊκίῳ. Κατὰ τὴν Νοτίαν Πλόρην ταυτῆς τῆς Ἐπαρχίας ὀδοκείται πόλεις, Μαπόλα, κοινῶς Μάπρα, μεθ' ἑσθρον Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς τὸν Κανάπρο ποτ., ἀφισαταί τῆς Ἀρχερωντίας 30. μίλια πρὸς ἀνατολᾶς, καὶ ὅσα τῶ Ταρσῶν πρὸς δυσμᾶς, καὶ 25. τῶ Βερίῳ πρὸς μεσημβείῳ. Κασελλανέτα, πόλις μεθ' ἑσθρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ταρσῶν Ἀρχιεπίσκ., καὶ μετὰ Τίτλου Πειγκιπάτω πρὸς τὸν Τάλῳ ποτ. δεισκομένη πόρρω τῆς Ἀκρας τῶ Ταρσῶν Κόλπῳ 9. μίλια. λέγεται αὐτὴ ἡ πόλις καὶ Κασαίη. Μότωλα, κοινῶς Μότωλα, κοι-

τῶς Μότολα, πόλις σμικρὰ πρὸς τὴν ὑπάρειον. τῆς Ἀπεν-
 νίνε Ὄρε, μεθ' ἑθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Βαρίν Ἀρ-
 χιεπ. ἀπέχουσα τῆς Ἀκρας τῆς Ταρωτίνε Κόλπου 7. μί-
 λια πρὸς Βορέαν, 13. τῆς Ταρωτῆ, καὶ 25. τῆς Βαείε πρὸς
 μεσημβρίαν. Τάρα, καὶ Ταρωτον, καὶ Τάρωντον, καὶ κοινῶς
 Τάραντο, πόλις τῆς μεγάλης Ἑλλάδος ἐν τῇ Μεγαπείᾳ,
 μεθ' ἑθρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ μεθ' Ὀφείριον ὀχυρωτάτην,
 διάσημος μεθ' ἑθρόνον τὸν Τίτλον τοῦ Περγαίτου, ἔχει Διμύσια
 χωρητικώτατον, ἀπέχει τῆς Βρονδισίε 3. μίλια πρὸς δυσ-
 μάς, 20. τῆς Μεταπόντε πρὸς ἀνατολάς, καὶ 90. τῆς Ἰα-
 πυγίε Ἀκρε πρὸς Βορέαν. εἰς αὐτῶν ἦτον ποτὲ Κολοσσ-
 σὸς τῆς Διὸς Θουμάσιος, καὶ ἔτερος Χαλκῆς ἔργον τῆς Λυ-
 σίπτε, τὸν ὁποῖον (αἰχμαλωτίσας αὐτῶν, Κρίντος Φά-
 βιος ὁ Μάξιμος) τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ρώμην· ἐκτίθη ὑπὸ
 Τάραντος τῆς Τίε τῆς Ποσειδάωνος. ὁ Ταρωτίνος Κόλπος,
 ὃς τις καὶ Ὀσεινός λέγεται, καὶ κοινῶς Κόλπος δι' Ταρωτῆ,
 μέρος εἶναι τῆς Ἰονίε Πελάγος, ἐπτανόμοστος μετὰ τῆς
 ἑγγυτέρας Καλαβείας, τῶν Βασιλικάτων, καὶ τῆς Ἰδριαν-
 τίνης Ἐπαρχίας, Ὀσειν, ἠτίς πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖ-
 το, καὶ ὑστερον Κόπιαι, πόλις μεγάλη ἦτον τῆς μεγάλης,
 Ἑλλάδος, μετὰ τὸν Ἐκβαλὸν τῆς Συβάρεως καὶ τῆς Ἀ-
 κράθιος τῆς ποτ. εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῆς Σαρωντινοῦ
 Κόλπου, ἔχουσα καὶ ἑθρόνον Ἐπισκόπου, πανυῶ εἶναι Ἐ-
 εἰπειον. ὅπερ πανυῶ εἶναι ὁ Πύργος, ἠτοι ἡ Τόρρε Βρο-
 δογιέτο, πολλὰ γράφουσιν οἱ ἑυγγραφεῖς περὶ αὐτῆς τῆς
 Συβάρεως πόλεως· εἰς τὴν ἀκρὰν γωνίαν τῆς Σαλαντι-
 νων, εἶναι Νηετον, κοινῶς Νάρδο, πόλις μεθ' ἑθρόνου Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὸν Βρονδισίαν Ἀρχιεπ., ἐν ὄψει δὲ πε-
 μνή, μόγις 3. μίλια τῆς Παραθαλασσίας Ἀκρας τοῦ
 Ταρωτίνε Κόλπου ἀπέχουσα, 7 τῆς Καλλιπόλεως πρὸς
 βορέαν, 13. τῆς Ἀλητίε πρὸς τὸν Ἀφεικόν, 25. τῆς Βρο-
 νδισίε πρὸς μεσημβρίαν, καὶ 40. τῆς Ταρωτῆ πρὸς Εὐρον.
 Ραδαῖοι ὑπὸ τῆς Στράβι, καὶ Ρῶδιαι ὑπὸ τῆς Σπεφ., πό-

λις ἦτον, 12. μίλια ἀφισαμὸν τῷ Ἀλπιῖ, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Ρεῖς κοινῶς καλεῖται. Καλλιπόλις, ἥτις ἢ Ἀλεξάνδρα ἐλέγεται, καὶ κοινῶς ταυτῷ Γαλιπόλι, πόλις ὄχυρῶτατη εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῷ Τεραντινῷ Κόλπου, μετ' ἄλλοις Ἐπισκόποις ὑπὸ τὸν Ἰδρῆντος Ἀρχιεπίσκ., ἀφισαταται τῆς Ἰδρουῦτος 30. μίλια πρὸς τὸν Νοτοδυτικὸν τῷ Τεραντινῷ 50., ἢ τῷ Ἰαπυγίῳ Ἀκρωτηρίῳ 30. πρὸς ἀνατολάς. Οὐξέντον, κοινῶς Οὐξέντο, πόλις μετ' ἄλλοις Ἐπισκόποις ὑπὸ τὸν Ἰδρουῦτος Ἀρχιεπ., 20. μίλια ἀπέχουσα ταύτης πρὸς Εὐρόν, ἢ 4. τῆς Παραθαλασσίας Τεραντινῷ Κόλπῳ, εἶναι σμικροτάτη, ἢ κακῶς κατοικεῖται. Κάστρον Ἀθλιάς, κοινῶς Κάστρο, πόλις ὄχυρῶτα εἰς τὴν Παραθαλασσίαν τῷ Ἰονίῳ Πελάγῳ, μετ' ἄλλοις Ἐπισκόποις ὑπὸ τὸν Ἰδρῆντος Ἀρχιεπίσκ., ἀπέχει τῆς Ἰδρουῦτος 6, μίλια πρὸς Νότον, 9. τῷ Ἀλεξάνδρῳ πρὸς βορῆαν, ἢ 16. τῆς Ἰαδυγίας Ἀκρας. Ἀλεξάνδρον κοινῶς Ἀλέσσανο, πόλις μετ' ἄλλοις Ἐπισκόποις ὑπὸ τὸν Ἰδρῆντος Ἀρχιεπ., πλησίον τῆς κρηνησιμῶν Λόκις πόλεως, ἢ τῆς Ἰαπυγίας Ἀκρας, ἀπέχει τῷ Ἀλπιῖ 25. μίλια, ἢ 20. τῷ Ἰδρῆντι, ὅσα καὶ τῆς Καλλιπόλεως. Οὐρία, κοινῶς Ὀρία, πόλις ποτὲ μεγάλη, ταυτῷ σμικρῶ, Ἐπίσκοπον, ἢ μετ' ἄλλοις, ἐν Λόφῳ κειμένη πρὸς τὴν Ἰπῶρειαν τῷ Ἀπερυντινῷ Ὄρει. ἀπέχουσα τῷ Βρενδισίῳ 16. μίλια πρὸς Δυσμῶν, καὶ 18. τοῦ Τεραντινῷ πρὸς ἀνατολάς, καὶ 23. τῷ Ἀλπιῖ πρὸς τὸν Ὀρασκίαν. ἢ Ἄλλαι.

17. Νῆσοι σμικρῶν παράκεινται τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν μὲν τῷ Διγυσικῷ Πελάγῳ, ἢ Τυρρῆνῳ, ἢ Αἰθαλίῳ, ἥτις ἢ Αἰθαλία λέγεται, ἢ Ἰλέα, καὶ κοινῶς Ἐλβα, νῆσος περὶ μίλιον ἔχουσα μιλίων 40., ὑπὸ τὴν διαστολίαν τοῦ Πλαυμπινῷ Πρίγκιπος, τῷ ὑπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῷ Ἰσπανῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι Φρέσιον ὄχυρὸν ἐν Λόφῳ κειμένῳ, λεγόμενον Πόρτις Λόγγους, ἢ κοινῶς Πόρτο Λογ

γῶνε. ὁ δὲ Δουξ τῆς Φλωρεντίας ἔχει μόνον τὸν Ἀρ-
 γῶν Διμένα, κοινῶς λεγόμενον Πόρτο Φερράτο, πόλις
 οχυρωταίη, καὶ καλῶς ἐκδυαμωμένη. κείται αὕτη ἡ Νῆ-
 σος ἀπὸ τῆς Πηπουλωνίης, ἥτοι τῆς Πιομβίττο πόλεως,
 ἀφ' ἧς ἀπέχει 10. μίλια, βρῦθει σιδήρῳ, καὶ ἔχει μόνον
 πρὸς τὴν Παροχίαν, ἔξω τῆς Πόρτο Λογγῶνε, καὶ τῆς Πόρτο
 Φερράτο. Καπραιά, κοινῶς Καπραια, νῆσος τῆς Τυρ-
 ρῆνης Πελάγους, εἰς τὸ Λιγυρικὸν Σιῶρον, μεταξὺ τῆς
 Ἄκρης τῆς Τυρρῆνίας, καὶ τῆς Κόρσικας Νήσου, μετὰ κα-
 σρον οχυρὸν ἐναντίον τῆς Ἐφοδῶν τῶν Πειρατῶν, εἶναι ἰ-
 σκαῶς κατοικημένη, ἀπὸ τῆς Ἑβροσίαν τῆς Γουλισίαν,
 χωρίζει μίλια 18., ἀπέχει τοῦ ἐγγυτέρου Αἰγιαλῶ τῆς
 Κόρσικας 25. μίλια, καὶ 36. τῆς Λιβυρῆς Διμένος, εἶναι
 νῆσος ὀρεικὴ, καὶ ἐκλήθη ὀνόματι τῆς Κάπρων, ἥτοι τῶν Αἰ-
 γῶν. Πανασία, καὶ Πανααία, καὶ κοινῶς Πιανῶσα, νῆ-
 σος τῆς Τυρρῆνης Πελάγους σμικρὰ, κατὰ τὸ Νότιον μέ-
 ρος τῆς Ἑλβας νήσου κειμένη, ἀπὸ τῆς ὁρείας μόλις 6.,
 ἢ 7. μίλια ἀπέχει πρὸς μεσημβρίαν, καὶ κείται ὅλη ἐπὶ
 ἑσπέδῳ, ἀπὸ τῆς Ἑβροσίαν τοῦ Μεγάλου Διπέδος τῆς Ἑ-
 τρείας, ἀπέχεσθαι τῆς Κόρσικας νήσου 30. μίλια πρὸς ἀ-
 νατολάς. Ποντία, κοινῶς Πόντζα, νῆσος τῆς Βασιλείης τῆς
 Νεαπόλεως, (καὶ πατέρις τῆς Πιλῶτις) πρὸ ὀλίγων ἐτῶν κα-
 τοικημένη, ἔρημος πρότερον ἦσα, μετὰ Κώμῳ καὶ Πύργῳ,
 ἀπὸ τῆς Ἑβροσίαν τῆς Διπέδος τῆς Πάρμας, 12. μίλια ἀ-
 πέχεσθαι τῆς Κιρκεῖς Ἄκρης, ἥτοι τῆς Μόντε Κιρκέλλο πρὸς
 μεσημβρίαν, καὶ 20. τῆς Ταρρακίνας. Πανδαταία, καὶ
 Πανδααία, καὶ κοινῶς Σάντα Μαρία, νῆσος σμικρὰ, κατὰ
 τῆς Παραθαλασσίας τῆς Λατίης, 8. μίλια ἀπέχεσθαι τῆς
 Ποντίας νήσου πρὸς ανατολάς, καὶ 18. τῆς Ταρρακίνας πρὸς
 μεσημβρίαν, καὶ 30. τῆς Ποντολιανῆς Κόλπης πρὸς δυσμᾶς.
 Παλμααία, κοινῶς Παλμαρουόλα, πλησίον οὕσα τῆς
 Ποντίας νήσου, καὶ δυτικωτέρα πασῶν τῶν ἄλλων. Παρ-
 θενοῦπη, κοινῶς Βεντοτικίε, νῆσος σμικρὰ, μετὰ ἄλλῳ ἡ-

λάσινα τοῦδακρυμίου κατὰ τὸν Φορμιανὸν Κόλπον, ἀπέχουσα τῆς Γαῖέτης πρὸς μεσημβρίαν 20. μίλια, καὶ 12. τῆς Αἰναρίας Νήσου πρὸς ἀνατολὰς. Αἰναρία, κοινῶς Ἰχία, καὶ Λεγία, νῆσος πλησιωτάτη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ἐπὶ τὸν Νεαπόλεως Ἀρχιεπίσκοπον, ἔχουσα πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόματος, καλῶς ἰχυρωμένη, μὲ Φρέιον, ἐν Σκοπέλῳ ὀρεινὸν κέντρον, ὡσαυτὴ τῆς λοιπῆς νήσου ξεχωρισμένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦταν τὸ Ἀσυλον Φερδινανδοῦ τοῦ Βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἡ. Καρόλε τῆ Βασιλέως τῆς Φράγκων, ὅς τις ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἐκυρίωσεν ὅλον τὸ Βασίλειον. Ἄστυ καλεῖται προσέτι Ἰνάρμη, καὶ Ἀρίμη ἐπὶ τῆ Ὀμήρου, Πιθικῶσαι ἐπὶ τῆ Στραβανος, καὶ ἐπὶ τῆ Στεφανῆ, καὶ Ἀππιανῆ. γυρίζει μίλια 18., καὶ ἀπέχει τῆς Νεαπόλεως μίλια 18., πλησίον ἔσται τῆς Προχύτης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεχίδη διὰ τῆ Πορθ. μῆ. Προχῦτη, κοινῶς Προχῦπε, νῆσος τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος εἶναι μιλίων τεσσάρων, μεταξὺ ἔσται τῆς Αἰναρίας πρὸς δυσμὰς, ἀπ' ἧς μόλις ἀπέχει ἐν μίλιον, καὶ τῆ Μισσιῶς Ἀκρῆ, τῆ κοινῶς Κάπο Μισσιῶ λεγομένη πρὸς ἀνατολὰς. ἀπ' ἧς μόλις ἐν μίλιον ἀφίσταται. Ἀπὸ δυσμῶν αὐτῆς ὄρεται μικρὰ νῆσος, κοινῶς λεγομένη, Ἰζολα δι' Κάπει, νῆσος μικρὰ, τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος εἶναι μιλίων 12., ἔχουσα πάλιν μικρὰν, ἀπέχει τῆ Ἀκρωτηρίου τῆς Ἀθίνας 3. μίλια, καὶ 24. τῆς Νεαπόλεως, εἰς αὐτὴν πιάνονται πέρδικες εἰς πλῆθος ἀμέτρητον δις τοῦ ἔτους. καὶ Σειρῶσαι, αἵ τινες καὶ Πέτραι τῶν Σειρῶων λέγονται, καὶ κοινῶς λέ Σιρῶες, τρεῖς ἔσται οἶονεὶ Σκόπελοι, εἰς τὸν Παισαῶν Κόλπον, πλησίον τῆ Ἀκρωτηρίου τῶν Σειρῶων, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο Λεκόσο, καὶ Κάπο δέλλα Λικόσα καλεῖται, καὶ αὐτὸ ὑπεπερατεῖ πρὸς ἀνατολὰς τὸν Παισαῶν Κόλπον. τέτων τῶν τεσσάρων νήσων ἡ ἐγγυτέρη, Λεκοσία, καὶ Λεκοσία, ἀνομάζεται, καὶ κοινῶς λέ Λικόσα, τῆ δὲ λοιπῶν δύο, ἡ μία Παρθενοπή, καὶ ἡ ἑτέρα.

ἡ ἑτέρα Αἰγία, καὶ κοινῶς ἡ μία τῶ Πέτρε, καὶ ἡ ἑτέρα Γαλέτσα· ἡ δὲ τῶ Λυκόφρονος ἡ μία καλεῖται Πεσιώνη, ἡ ἑτέρα Ἀγλαόπη, καὶ ἡ τρίτη Θελεξίπεια, ἐκλήσθησαν ὑπὸ τῶ Σειρλιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπέφθησαν πλησίον τῶ ἁγίου ῤηθούτος Ἀκρωτηρία· ἡ δὲ ἄν καὶ παροιμίαι λέγονται. Τῶν τῶ ῤηθουσῶν νήσων, ἡ μὲν Ποντία, καὶ ἡ Αἰναρία λέγονται καὶ Οἰνωτρίδες νῆσοι καὶ Οἰνωτρία, ἡ δὲ τῶ μεζόνων εφεξῆς.

18. Ἐν δὲ τῶ Ἰονίῳ Πελάγει εἰσίνονται αἱ Διομήδεια νῆσοι, τὸν ἀρχαῖον ποῦτε, ἐκ τῶν ὁποῖων τρεῖς μόνον ἐξαίρετοι εἶναι, δηλαδὴ ἡ πρώτη καλεῖται Σάντο Νικόλα δι Τρέμιτι, εἰς τὴν ὁποῖαν εἶναι Κοινόβιον τῶ Λαπερανυσιῶν Κανονικῶν, με Φρέλιον καλῶς ὠχυρωμένον· ἡ δευτέρα Σαν Δόμινο, ἡ ὁποῖα εἶναι ἑτερομήκης. καὶ ἡ τρίτη δὲ Καπράρα, ἀκατοίκητος· ἡ δὲ λέγεται ἰλ Κρεδάσκιο, ἀλλ' αὐτὴ μάλλον εἶναι Σκόπελος, μεταξύ τῶ Τρέμιτο, καὶ τῶ Σαν Δόμινο, ὡσαν καὶ ἡ πέμπτη ἧτις Βένια διομαζεται. Ἐξήρτωνται αὐταὶ αἱ νῆσοι ἐκ τῶ Βασιλείου τῆς Νεαπόλεως. Διομήδεια ἐκλήθη ἔξ αἰτίας τιαύτης. ὁ Διομήδης μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Τροίας, ἐπασσρέφας, εἰς τὴν ἑαυτῶ Γυναῖκα Αἰγιάλειον, μοιχοδομοῦν ὑπὸ τῶ Κομήτη τῶ Υἱῶ τῶ Σθενέλε, καὶ ὡς ὅτε ἔμελε νὰ φορέσθῃ ὑπ' αὐτῆς, ἦλθεν εἰς τὸν τόπον τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἐβασίλευεν ὁ Δαῦνος, ἀφ' ἧ ἐκλήθη ἡ Δαυρία, τῶ ὁποῖου βοηθήσας ὁ Διομήδης πολιορκημῶς, ἔλαβε παρ' αὐτῆ εἰς μισθὸν, τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτίσθη τὸ Ἀργυρίπην, ἧτις τὸ Ἰππειον Ἀργος. ὕστερον δὲ εἰπὼν ὁ Δαῦνος τοῦ Διομήδης νὰ διαλέξῃ διὰ νὰ λάβῃ ἡ τὴν Λείαν, ἧτοι τὰ κέρση τῶν ἐχθρῶν, ἡ ὅλην ἐπέμειν τὴν Γῆν· κατασάδεις δὲ εἰς ἐπίτο κερτῆς ὁ Ἀλθαῖνος ὁ νόθος ἀδελφός τῶ Διομήδης, ὅς τις ἠγάπα τὴν Εὐίππην τὴν θυγατέρα τῶ Δαῦνος, ὑποφάσισε νὰ λάβῃ ὁ Διομήδης τὴν Λείαν, καὶ ὁ Δαῦνος νὰ ἔχη τὴν Γῆν. διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Διομήδης τὸν

καπράδην, ἵνα μὴ διωκθῆ ποτὲ νὰ ἀπειρή τὴν Γλῶ, καὶ τὰ λοιπὰ, πελοταῖον ὁ Διομήδης ἐφορέθη ὑπὸ τῆ Δαύ-
 νη, τὸν ὁποῖον θρηνήσαντες οἱ φίλοι τε, μετεβλήθησαν εἰς
 ὄρνεις, ἢ πτερυγία, παράμοια τοῖς Κύκνοις, τὰ ὅποια
 ὅταν ἴδῃσι Βαρβάρους, φεύγουσιν, ὅταν δὲ ἴδῃσιν Ἕλλη-
 νας, πλησιάζουσιν εἰς αὐτὰς, τὸσαν ὥστε λαμβάνουσιν ἐκ τῶν
 χειρῶν αὐτῶν καὶ τροφάς. Λέγουσιν, ὅτι ὕπαι τὰ πτερυγία τὸ
 ταχὺ βρέχουσι μὲ τὰ πτεράτων τὸν πόπον, ἐκεῖ ὅπου ἔχον-
 ται. εἶτα πηγύνουσιν εἰς τὴν ἄρσιν, καὶ εἶτι ἀρξάσονται,
 ὅπως ἀνάμισόν τις τὸ μοιράζουσι, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ι.

Περὶ τῶν Νήσων τῶν ἀεισηνομένων μεταξὺ τῆς Ἰταλίας,
 καὶ Ἀφεικῆς. καὶ πρώτων περὶ τῆς Σικελίας.

1. Ἡ Σικελία καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Σιτζιλία, τῆς
 ὀνομασίαν λαβούσα ὑπὸ Σικελῆ τῆ Βασιλείας, τῆ Γιῦ τῆ
 Ποσειδῶνος, καὶ Ἀδελφῆ τῆ Ἰταλῆ, ἢ ὑπὸ τῶν Σικελῶν,
 Ἐθῆος ὅπως ἐκατοῖκει ποτὲ τὸ Λάτιον, ἢ ὅποια ἐκαλει-
 το καὶ Σικανία, ὑπὸ Σικανῆ τῆ Βασιλείας, τῆ ἀλθόντος
 κατ' αὐτῆς πρὸ τῆ Τρωικῆς πολέμου μὲ διώαμιν μεγάλῃν
 τῶν Ἰβήρων ὁμοίως καὶ Τελνακρία, ἢ Θελνακία, καὶ Τρί-
 γωνος, καὶ Δέλπα, ὑπὸ τριγῶν τῆ χήματος ὅπως ἔχει, τῆ
 παρεμφαίνοντος τὸ Δέλπα, διὰ τῶν τριῶν αὐτῆς Ἀκρωτ-
 ρίων, τῆ Παρυμῆ δηλ., ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅποιοι
 κοινῶς καλεῖται Κάπο Πάσσαρο· τῆ Λιλυβαίς, κοινῶς
 Κάπο Κόκκο, ὅπερ ἀντικρῦζει εἰς τὴν Ἀφεικίαν· καὶ τῆ
 Πελώρης, ἢ καὶ Πελωριάδος Ἀκρας, κοινῶς Κάπο ἰλ Φάρο,
 τῆ ἀντικρῦ τῆς Ἰταλίας· ἀκόμη ἐλέγετο καὶ νῆσος τῆς Γι-
 γανίων, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε τὸν Τυφῶνα.
 „Καὶ φλοξ κεραυνωθεὶς ἀπέστυτο τοῖο ἀνάκτος, Οὐρβῶς ἐρ-
 βήσασιν Αἰτῆς πεπαλοέσσης”. Μετ' ὅλον ὅπως Προκόπιος ὁ
 Καισαρεύς Νήσων Γιγανίων λέγει τὴν Δαμασκὸν, Διὸς

τρόποιον κατὰ Γηγάτων, καὶ ἄλλοι πᾶς Πιθηκίους νήσους πᾶς ὡς τὴν Ἰταλίαν, εἰς πᾶς ὁποίας ποτὲ ἐκατίκην οἱ Γίγατες, πᾶς ὁποίας δ' Ἰδὸς καταδαμάσας, κατέκνησον ἐκεῖ Πιθηκίους, πᾶς λεγομένους Σατύρους, καὶ Ἀρκοβιζάρους πρὸς ἀτιμίαν, καὶ αἰχμάλω τῶν Γηγάτων. Ἄυτη ἡ νῆσος ἦτον ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἥλιον, ὃν ἡ φασὶ πᾶς Ἡλίος βόας εἶναι. καὶ κατὰ τινὰς Συγγραφεῖς, ἦτον ποτὲ συνεχὴς μετὰ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ὑπὸ σεισμῶν τῆς Γῆς διαρραγούσης, καὶ ἐκχυθέντος τῆ Σικελικῆ Πορθμῆ, ἀπεσπάρθη τῆς Ἰταλίας, καὶ ἔγνω Νῆσος.

2. Περιέχεται ἡ Σικελία ὑπὸ μὲν δυσμῶν, καὶ Ἀρκτε, ὑπὸ τῆς Τυρρηνικῆς Πελάγος, ὑπὸ δὲ ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ἰονικῆς Πελάγος, καὶ ὑπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Ἀφρικανῆς. ἡ Περίμετρος ταύτης εἶναι μιλίων Ἰταλικῶν, κατὰ τινὰς 700., ἢ 650., κατὰ δὲ τὸν Κλυέειον 600. μόνον, διότι ἡ Βορρεια αὐτῆς Πλόρα, ὑπὸ τῆς Διλυβαίης ἄκρῃ, μέχρι τῆς Πελάγος εἶναι μιλίων 255., ἡ δὲ Νοτιὰ Πλόρα ὑπὸ τῆς Διλυβαίης Ἄκρῃ ἕως τῆς Παχυῆς εἶναι μιλίων 190., καὶ ἡ ἀνατολικὴ Πλόρα, ὑπὸ τῆς Παχυῆς ἄκρῃ, ἕως τῆς Πελάγος, καὶ τῆς Διλυβαίης τῆς ἄκρῃ, μιλίων 200., τὸ δὲ πλάτος ὑπὸ τῆς Παχυῆς Ἄκρωτις, μέχρι τῆς Κεφαλοειδίδος πάλειος, μιλίων 140. χωρίζεται τῆς Ἰταλίας διὰ Πορθμῆ σενῆ, ὄντος κατὰ τὸ πλάτος εὐρὸς καὶ ἡμίσειος μιλίας ἀπέχει τῆς Σαρδινίας νῆσος μέτρια 170., τῆς Ἀφρικῆς 127. πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Πελοποννήσου 380. πάλω δουρασίαν, καὶ εὐφορίαν τῆ πότις ἔχει, ὡς ἀνομάδην κατ' ἐξοχὴν Σιτοφυλακείον, καὶ Ἀποθήκη τῆς Ῥωμαίων. εἶναι χημάτος τεργώντα, ὡς εἴρηται, μεταξὺ τῆς Τυρρηνικῆς Θαλάσσης πρὸς βορρῆαν, τῆς ἀπ' αὐτῆς καλεμένης Σικελικῆς πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Λιβυκῆς, εἰτ' οὖν Ἀφρικῆς πρὸς μεσημβρίαν.

3. Πρώτῃς οἰκητῆς ἐδέξατο ἡ Σικελία τῆς Κύκλωπας, καὶ Λαισειγόνας, οἱ τίτες ἦσαν ἀἰθραποὶ Γηγαστιῶν, καὶ

Ἔστιν βάρβαρα, ἀνθρωποφάγα, καὶ μεγαλόσωμα, καθὼς μαρτυροῦσι τὰ ὑπερμεγέθη κέφαλα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα πανταχῶς εἰς τὴν γῆσον βλέσκονται. ἔτι ἐφόνδσαν καὶ τὴν σιυτροφίαν τῆς Οὐρασίας, ὡσαν ὅτι δὲ ἦσαν σιυηθισμοῖοι νὰ ὑποδέχωνται τὴν ξέναν. τὴν Λαισειγόνας κατεπέξδσαν ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἦλανε τὰς βίβας τῆς Γηρυόιοι. μετὰ τὴν τὴν ἐδέχθη τὴν Ἰβηρας ἐκ τῆς Ἰατανίας, ὁδηγὸν ἔχοντας τὸν Σικανὸν, εἶτα τὴν Σικελίαν, τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῆς Ἰταλίας ἐλθόντας. μετὰ τῆς ἦλθον εἰς αὐτὴν οἱ Φοίνικες ἐκ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος, καὶ ἐκυρίδσαν τὴν Αἰγιαλοῦς αὐτῆς, τὴν ἐποιοῦς τελόταιοι ἐδίωξαν οἱ Ἕλληνες, οἱ τινες ἔφερον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν γῆσον τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. καὶ πρῶτον ὤειζον τὴν γῆσον Βασιλεῖς αὐτῆς, καὶ Τύρανοι, εἶτα οἱ Καρχηδόνιοι ἐκυρίδσαν τὸ πλεονεκτήρον μέρος αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν ἐκβαλόντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἐκυρίδσαν ἔτι. ἔπειτα εἰς τὸν καιρὸν Ἰεσινιανὸν τὸν Αὐτοκράτορος ἐλθόντες ἐκ τῆς Ἀφρικῆς οἱ Οὐαυδαλοὶ τὴν ἐκυρίδσαν τῆς ἐδίωξε Βελισσαρίου. ὁ Δεξὸν τὸν Ἰεσινιανόν. ἔπειτα τὴν ὤεισαν οἱ Σαρακηνοὶ ἐλθόντες καὶ ἔτι ἐκ τῆς Ἀφρικῆς. τὴν ὁποῖαν τελόταιοι ἐξωστράκισε Ταυκρέδος ὁ ἐκ τῆς Νορμανίας, τὴν ὁποῖαν ὁ Ἐκγότος Ῥωγένιος, πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Ἀπελίας καὶ Σικελίας ἀνηγορεύθη, ὡς εἰρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἰταλίας, καὶ σχεδὸν τὴν αὐτὴν τύχην ἔλαβον ἡ Σικελία, πλεονεκτήτως μὲν τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως ὡσαν ὅτι μετὰ τὴν Νορμανοῦς, ἔλαβον τὴν Σικελίαν ὁ δὲ Ἐρμεικὸς ὁ Αὐτοκράτορ, διὰ τὴν σιυοικεσίαν τῆς Κωνσταντίας. εἶτα ὁ ἐκ τῆς Ἀνδεγαυίας Κάρολος, τὴν Μανφρέδε, καὶ Κοιραδίνου καταδαμασύνων, ἔπειτα οἱ Γάλλοι, τὴν ὁποῖαν φονδύσαντες οἱ Σικελοὶ εἰς τὰς λεγομένης Σικελίας Οὐέσσερας, ἀέλαβον Πέτρον τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρραγωνίας, καὶ τελόταιοι διὰ τὴν σιυοικεσίαν τῆς Φερδινανδῆ τῆς Βασιλέως τῆς Ἀρραγωνίας, καὶ Ἰσαβέλλης τῆς Βασιλίσσης τῆς Κασιλίας ἠνώθησαν ἔπειτα

κείνη τῆ Βασιλείᾳ, καὶ ἐποικίως ἢ Σικελία καὶ ὅσα ἄλλα ἦσαν ὑπὸ τὴ Βασιλείῳ τῆς Ἀρράγωνίας, μετέπεσον εἰς τὰς Βασιλείας τῆς Κασιλίας καὶ Ἰσπανῶν. Εἰς αὐτὴν τὴν Σικελίαν ἤλθον ποικαὶ Ἀποικίαι πρὸ τῆ ἐκ δουλῶσι ὁ β. Μεχμέτης τῶν Κωνσταντινῶν (ὁμοίως καὶ ἀφ' ἑ τῶν ἐδούλωσε, πόσον αὐτῶν, ὅσον καὶ τῶν Πελοπόννησον, καὶ τὸ Δυρράχιον) Ἀπὸ τῆ καὶ ἄλλα μέχρι τῆ νῦν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας (νῦν δὲ εἰς τὸν αὐτῆ βασιλέα) ὑπὸκεινται.

4. Διαίρεται τανῦν αὐτὴ ἢ νῆσος εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας μεγάλας, τὰς ὁποίας Οὐάλλες καλεῖσιν, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ καθεμία χωρίζεται μίαν Γωνίαν ὀνομασθῆναι, διὰ τὴ αὐτῆς Ἀκρωτείας. Πρῶτὴ λοιπὸν εἶναι Οὐάλλες Δαίμονα, κοινῶς λεγομένη λαβὰ δὲ Δέμονι. εἰς τὴν βερείαν Πλοδῶν αὐτῆς ἀείρονται πόλεις, Κεφαλοίδις, ἣτις καὶ Κεφαλήδιον λέγεται, καὶ Κεφαλώδιον, καὶ κοινῶς Τζιφαλε, μεθ' ὅρου Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Μεσσηνῆς Ἀρχιεπίσκοπου, καὶ μεθ' ἑ κατὰ τὴν Τυρρηνικὴν Θάλασσαν. ἐκλήθη ἕως αὐτὴ ἢ πόλις, ἢ ὁποία εἶναι ὄχυρὰ, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὡσαύτ' ὅτι τὸ πρῶτον ἐκτίθη εἰς τὴν Κορυφῶν ἄποτόμου Πέτρας ὑπὸ Ῥωγείν, καὶ ἐκδόσεως ἑπιπολὺ εἰς τὴν Θάλασσαν, ἕστερον δὲ μετέστη εἰς τὴν Γωνίαν αὐτῆς τῆς ἄποτόμου Πέτρας ὑπὸ Ῥωγείν τῆ Βασιλείας, ἀπέχει τὴ Πανόρμου πρὸς ἀνατολῆς 49. μίλια, καὶ 90. τῆς Μεσσηνῆς. Θερμαὶ ἐπονομαζόμενα Ἰμεραι πρὸς διαφοράν τῶν Θερμῶν, ἑτέρας πόλεως ἕσσης ἐν τῇ μεσημβρινῇ ἄκρᾳ, πόλις ποτὲ κτιθεῖσα ὑπὸ τῆ Ἡρακλέως κατὰ τὸν Διοδώρον. πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆ Ἰμέρα ποταμοῦ, ὅς τις κοινῶς Τέρμινη καλεῖται, ὡσαύτ' ἐπὶ τῆς Θερμῶν. ἠδαφίθη αὐτὴ ἢ πόλις ὑπὸ Ἀντίβα τῆ Ἀρχιερατικῆς τῶν Καρχηδονίων. εἰς τὰς ἐκβολὰς τῆ αὐτῆ Ἰμέρα ποταμοῦ, ἦτον καὶ Ἰμερα πόλις πλησίον τῶν Θερμῶν, κτιθεῖσα ὑπὸ τῶν Ζαγκλαίων, καὶ ὑπὸ τῆ Ἀντίβα κατασκαφείσα, Πατεῖς τῆ Σπαρχῶν Ποιτῆ, ἀφ' ἧς καὶ αἱ Θερμαὶ Ἰμεραι. Θερμαὶ δὲ, μεθ'

τὸ νὰ ἀναδίδονται ἐκεῖ θερμὰ ὕδατα. ὁ Ἰμέρας ποταμὸς
 χωρίζει τὴν Βαλκίαν διὰ Δάμοι τῆς Βαλκίαι Ματζαρε, καὶ εἰς-
 βάλλει εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν, πόρρω τὰ Πανόρ-
 μου πρὸς ἀνατολὰς 25. μίλια χερσὸν. Πάκται, κοινῶς
 Πάττι, πόλις τῆς Θάλασσίας, μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὴν Μεσσήνης Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 48.
 μίλια ἐκτίθη ὑπὸ τῆς Ρωγαεῖς Κόμης μετὰ τὴν φυλὴν
 τῶν Σαρακηνῶν. Τυωδαεῖς, καὶ Τυωδαεῖον, πόλις τὸ πα-
 λαι διάσημος, κτιθεῖσα ὑπὸ Τυωδαεῖ τῆς Λακεδεμονίαι,
 καὶ ἀπ' αὐτῆς ὀνομασθεῖσα, καὶ μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου,
 τῆς ὁποίας μέρος κατεπόθη ὑπὸ τῆς θα-
 λάσσης, φαινόμενον μέχρι τῆς γαλῆς τὸ Βάραθρον, μέγα καὶ
 φοβερὸν, λέγεται τῆς Σαῶται Μαεῖαι διὰ Τίνδαεῖ, ἀ-
 πέχει τῶν Πακτῶν 6. μίλια πρὸς νότον, καὶ 10. τῶν Μυ-
 λῶν πρὸς βορέαν. ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἐκλήθη καὶ τὸ
 Ἀκρωτήριον Τυωδαεῖον. Μύλαι, κοινῶς Μιλιάτζο, πό-
 λις ἀχυρὰ, ἐν Χερσονήσῳ κειμένη, ἢ εἰς τὸν ἀυχρῆα αὐ-
 τῆς, ὁ ὁποῖος κοινῶς καλεῖται Κάπο διὰ Μιλιάτζο, ἐναν-
 τίον τῶν Αἰολίῶν νήσων, ἀπέχει τῆς Πελώρας τῆς Ἀκρω-
 τηεῖαι 30. μίλια πρὸς δυσμᾶς, 17. τῆς Τυωδαεῖου πρὸς
 ἀνατολὰς, καὶ 50. τῆς Κατάτης πρὸς βορέαν. πρὸς αὐτὴν
 τὴν πόλιν τρέχει καὶ ὁ Μύλας ποτὸς. Διάσημος ἐγένετο αὐ-
 τὴ ἢ πόλις μετὰ τὸν θάνατον ὅπου ἔλαβε Σηξίτος ὁ Πομπηῖος
 ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς ὑπὸ τῆς Αυγούστου. μετὰ τῆς Μύλας
 εἶναι τὸ Φαλάκειον ἄκρον, κοινῶς Κάπο Ῥαζοκόλομο. τὸ
 δὲ Πέλωρον Ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο διὰ Φά-
 ρο καλεῖται, εἶναι εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκρην τῆς Σικελίας,
 ὅπου ἄρχεται ἢ βορεῖα Πλόδρα, ἑξεναντίας τῆς Καλα-
 βειας, ἀφ' ἧς ἀπέχει 6. μίλια πρὸς δυσμᾶς, καὶ 20. τῆς
 Μεσσήνης πρὸς βορέαν, ὁμοίως πρὸς βορέαν ἀπέχει καὶ
 τῆς Παχυνῆς ἄκρου 140. μίλια.

5. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν Πλόδραν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας,
 κατὰ τὸν Πορθμόν εἶναι ἢ Μεσσήνη, κοινῶς Μεσσίνα,

πόλις πρωτεύουσα, ἢ ἄρῦχωρος, με' ἑρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ με' λιμενία χωρητικώτατον, γήματος ἐπερομήκης, δια τῆ Ὀρη ὑφ' ἧν συσέλλεται. ἐχει Προάσεις μεγαλώταται δίκην Κωμῶν, εἶναι ὄχυρά με' τέσσαρα Κάστρα, ἢ με' 14. Λόφους, ἀφίσταται τῷ Πατόρμω 150. μίλια πρὸς ἀνατολάς, καὶ 60. τῆς Καταύης πρὸς βορέαν. αὐτὴ ἐκτίθη, καὶ ἐκλήθη ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων, τῶν ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων νικηθέντων, οἱ τινες καταλιπόντες τῷ ἑαυτῶν Πατείδα, ἢ ἐλθόντες ἐν ταῦθα ἐκτίσαν ἢ ἐκράτησαν αὐτῷ τῷ πόλιον, καὶ τῷ πολλῶν Πολιτῶν ταύτης φθαρύτων ὑπὸ τῷ λοιμῷ ποτῆ, οἱ ἐναπολιφθέντες Μεσσηνιοὶ ἐδέχθησαν εἰς τῷ πόλιον τῶν τῆς Σαμνίτας ἐκείνης, οἱ ὅποιοι εἶχαν πολεμήσει με' τῆς Συρακυσίους, οἱ δὲ Σαμνίται φονδύσαντες τῆς ἀρχαίας ἐνοπιίας ταύτης, ἐκράτησαν ὑψέρον αὐτοὶ τῷ Μεσσηνίω, οἱ τινες καὶ Μαιερτινοὶ ἐκαλῶντο, ὑπὸ τῷ Μάρτε, δηλαδὴ τῷ Ἀρεως, ὑψέρον δὲ οἱ Ἑσσηνοὶ εἶχασιν αὐτῷ τῷ πόλιον, ὡσπερ ἑρόνον, ἢ κρησφύγετον, ἐναντίον τῆς Λιβυκῶν πολέμων· τελευταίον ληφθεῖσα αὐτὴ ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, ἐλόθεραῖθη ὑπὸ τῆς Νορματῶν. εἶναι ἢ περικύθησιμος. τινες θέλουσιν, ὅτι αὐτὴ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Ζάγκλη, ἢτοι Δρέπανον, κτιθεῖσα ὑπὸ Ζάγκλη τῷ Γίγαντες, καὶ ἀνασκαφθεῖσα, ὑπὸ Ἀναξίλλου τῷ Τυρράννῳ τῆς Ρηγιῶν. καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ ἡ Ζάγκλη νῦν ἦτον ἐπερα πόλις τῆς Μεσσηνίας, πλησιόχωρος ὅμως με' αὐτῷ. Πόρρω τῆς Μεσσηνίας 24. μίλια, εἶναι τὸ Ἀργεονον Ἀκρωτήριον, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο δι' Σαῦτ' Ἀλέασιον καλεῖται, με' κἄλλον τὸ ἀρχαῖον ὄνομα φυλάττον. Σκαλέττα κἄστρον. Ταυρομορῶνιον, κοινῶς Ταορμίνα, πόλις με' ἑρόνον ποτῆ Ἐπισκόπου, ἢ με' λιμενία, ἀπέχουσα τῆς ἐκβολῶν τῆς Ταυρομορῶν ποταμ. 6. μίλια πρὸς βορέαν, καὶ 33. τῆς Καταύης πρὸς τὸν Καικίαν. ὁ Αἰγιαλὸς ταύτης τῆς πόλεως Κωπειας ἐκαλεῖτο, εἰς τὸν ὅποιον ὄξερια ἢ θάλασσα κομμάτια

μάτια νηῶν πῶν καταβυθίζομενῶν ὑπὸ τῆς Χάρυβδος. ὁ Ταυρομοσίος ποταμ., ὅς τις καὶ Ἀκασίνης λέγεται, καὶ Ἀσινῆς ὑπὸ τῆ Πλινίᾳ, καὶ κοινῶς Καῦταρα, ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Αἴτνης τῷ ὄρει, πλησίον τῆ Ρανδακίᾳ τῆς πόλεως, καὶ διὰ τῆ Ἀγρῆ τῶν Ταυρομοσίων διερχόμενος, πίπτει εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. Κατάνη, καὶ Κάτινα, κοινῶς Κατάνια, πόλις τῆς θαλασσίας, μεθ' ὄρον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μόντις Ρεγάλις Ἀρχιεπ., εἰς τὸν ἀπ' αὐτῆς καλούμενον Κατανικὸν Κόλπον, πλησίον τῶν ὑπαιρειῶν τῆς Αἴτνης τῷ ὄρει, τὴν ὁποίαν πόλιν βρέχει ὁ Ἀμυῆς ποταμ., ὅς τις κοινῶς Ἰνδιτζέλλο λέγεται, ἀπέχει τῶν Συρακυσῶν 40. μίλια πρὸς βορῆαν. κατὰ φλογίδην αὐτῆ ἢ πέλις ὑπὸ τῶν φλογῶν τῆς Αἴτνης ἐν ἔτει 1669. ἡ Αἴτνη τῷ ὄρει λέγεται κοινῶς Μογγιβέλλο, διάσημος μὲ τὰς κρατῆρας καὶ τὰς φλόγας, ὅπως δὲ γάζει, καθὼς καὶ ἐν ἔτει 1669. τέσσαρας πνεύμας ποτ. ἐξερράξατο, διὰ τῶν ὁποίων ἐβλάφη καὶ ἐπέφρασε πολλὰς τόπους πλησιοχώρας, μάλιστα εἰς τὸν Ἄγρον τῆς Κατάνης, ὅπως ἐκάνισαν 15. Κάσρα. τὴ ὕψος ἐπέκει τῷ ὄρει εἶναι μιλίων ὀκτώ, καὶ ἡ ὄριμος 60., ἀφίσταται τῆς Κατάνης 15. μίλια, καὶ 50. τῆς Μεσσήνης. εἰς αὐτὸ τὸ πάλαι ἦτον Ἰερὸν τῆ Ἥφαιστου, ὅπου ἐτελεύτησεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς. εἰς τὴν Ἰπώρειαν τῆς Αἴτνης ἦσαν αἱ Κεντῶραι, κοινῶς Τζεντῆρβι, πόλις ποτὲ πλεσιωτάτη, καὶ μεγίστη, ἣτις ἐκρημνίδην ὑπὸ τῆ β. Φεδερίκα τῆ Αυγῆς, παντῶ ὁμοίως δευ' φυλάττει τὴν ἀρχαίαν τύχην, ἐγγυς ἔσται τῷ Ἀδρανῶ ποταμ. 12. μίλια πόρρω τῷ Πατέρνω. Ἀδρανὸν πόλις, πρὸς τὴν Ἰπώρειαν τῆς Αἴτνης, Ἀδερνο κοινῶς, ἣτις ἀφίσταται τῆς Κατάνης 16. μίλια, καὶ τῷ Ταυρομοσίῳ 42. πλησίον τῷ Ἀδρανῶ εἶναι Πάτερνον, κοινῶς Πατέρνω, πόλις ἐκ ἀφανῆς, κτιθεῖσα ὑπὸ Ρωγεῖου τῷ Κόμητος ἐναντίον τῶν Σαρακηνῶν, ἀπέχει τῷ Ἀδρανῶ 4. μίλια, καὶ ἄλλαι.

6. Δεύτερα Ἐπαρχία τῆς Σικελίας εἶναι, ἢ λεγομένη ὑπὸ τῶν Ἐντοπίων, ἢ Βαλ δι Νότο, ᾧ ἐπέχουσα μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ μεσημβρίας τὸ Πάχυνον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κάπο Πίσσαρο, τὸ ὁποῖον ἀφίσταται τῆς Μεσσημίας 60. μίλια πρὸς βορρην, ἢ 140. τῆ Πελώρου Ἀκρωτ. πρὸς μεσημβρίαν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς. Μετὰ τῆν Ἐπαρχίαν τῆν ἢ Βαλ δι Δέμοι, εἰς τῆν ᾧ ᾤθαλασσίαν ἀκραν, εἶναι Λεόντιον, κοινῶς Λοντινι, πόλις ποτὲ μεγίστη, ἢ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Συρακυσῶν Μητροπολίτῳ (ὅταν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, αὐτὴ ἦτον Μητρόπολις,) κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ναξίων κατὰ τὸν Στράβωνα· ὁ θρόνος τῶν Λαιερυγίων, ἢ Πατεῖς τῆ Σοφισῆ Γοργία ἀφίσταται τῆ Αἰγιάλῃ 5. μίλια, 24. τῶν Συρακυσῶν πρὸς μεσημβρίαν, ὅσα ἢ τῆς Κατάνης πρὸς βορρην. Αὐγῆσα, κοινῶς Αἰγούσα, πόλις ᾧ ᾤθαλασσία πρὸς ἀνατολᾶς, ὀχυρωτάτη μὲ λιμένα χωρητικώτατον, ἢ καλωτάτον, ἀπέχει τῆς Κατάνης 18. μίλια πρὸς νότον, ἢ 25. τῆς Συρακυσῆς πρὸς βορρην, καίται αὐτὴ (ἣτις ἢ Ἐπιφωρία ἐκαλεῖτο) ἐν Χερσονήσῳ, πλησίον τῆ Ταύρου Ἀκρωτεῖς, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δι Σύντα Κρότζε λέγεται, καὶ πόρρω τῆ Μακρῆ Ἀκρωτεῖς, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δέξι Μαλῆνι λέγεται 24. μίλια πρὸς μεσημβρίαν. Τινὲς λογιάζουσι, ὅτι αὐτὴ νᾶ εἶναι ἢ Ἰβλα, ἣτις ἢ Μεγαρίς ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ σφάλουσιν· ἐπίδη αὐτὴ ἢ Αὐγῆσα ὑπὸ τῆ β., Φειδερῆκυ τῆ Βασιλέως τῆς Σικελίας. Συρακῆσαι, κοινῶς Συραγῆσα, πόλις τὸ πάλαι μεγαλωτάτη, σωισαμένη ἐκ πεισάρων Πόλεων, τῆς Νεαπόλεως, τῆς Ἀκραδίνης, τῆς Τύχης, ἢ τῆς νήσου, κατὰ τὸν Κικέρωνα, τὸν Διοδώρον, ἢ τὸν Λίβιον, ἢ Περίμετρος ταύτης ἦτον σταδίων 180., ἢτοι μιλίων 22., ἢ ἡμίσεως. εἶχε θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ταυτὴ ὅμως εἶναι πόλις μετρία, ὡσαν ἐν νήσῳ τῆ Ὀρτυγία μόνον κειμένη, ἢ κύκλωθεν ἔχουσα τῆν θάλασσαν,

ἢ μίαν μόνω Πόρτεν πρὸς τὸν Ἰθμόν, ὅπερ ἐκτίθεισαν
 ἢ δύο Προμαχεῶνες, μὲ διττὸν λιμένα, ὃ εἰς ὀνομαζόμε-
 νος Πόρτο Μαγγιῶρε, ἢ ὁ ἕτερος Πόρτο Πίκκολο, ἢ μὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μόντις Ρεγάλις Ἀρχιεπίσκ.,
 αὐτὴ ἢ Χερσονήσος ἐκτεινομένη εἰς τὴν θάλασσαν, εἶδος
 ἦσθε ὑποπελεῖ. ἐν τῇ κορυφῇ ἔχει Φρέγιον Μανιάτζε λε-
 γόμενον, ἢ κύκλωθον ὠχυρωμένον διὰ τῶν σκοπέλων, εἶ-
 ναι μόνον ἀκρῆ πέρα αὐτῆ ἢ πόλις διὰ τῶ οἶνε ἀφίσα-
 ται τῆς Κατάνης 40. μίλια πρὸς νότον, κατὰ τὸν αὐτὸν ἢ
 τῆς Αὐγῆσης 23., ἢ 38. τῶ Παχύνε ἀκρῆ πρὸς βορέαν.
 αὐτὴ ἢ πόλις ἐδέχθη πολλὰς μεταβολὰς, ἐκυριώθη ὑπὸ
 τῶ Διονυσίων, ἢ ἄλλων Τυραννῶν· ὠκευκλώθη ὑπὸ τῶ
 Ῥωμαίων, ἢ ἐν τριετία, διεφυλάχθη ὑπὸ τῶ Ἀρχιμήδου μὲ
 τέχην, ἢ βηπιδειότητα. πελοταῖον ἐπάρθη ὑπὸ τῶ Μαρ-
 κέλλε· ἢ μὴ θέλοντος αὐτῶ, ἐφορέθη ὑφ' ἐνὸς στρατιώτε ὃ
 Ἀρχιμήδου· ἔφερον κατὰ τῶ Συρακυσῶν ὄπλα ἢ οἱ Ἀθη-
 ναῖοι, ἀλλ' ἀκρῶς ἐδυσύχησαν, πληρωθέντες ὑπὸ τῆς ἀμφι-
 βόλου φωνῆς τῶ Δωδωναίης Μαντείας, εἰπόντος αὐτοῖς: Σικε-
 λίαν οἰκίξεν· ἐ ταύτῃ τῷ Σικελίαν νοῦντος, ἀλλὰ Ἀόφον
 τινὰ σμικρὸν ἔτω καλέμενον, πλησίον τῶ Ἀθηνῶν. Ἐλαμ-
 φαν ἀνδρες ἀξιόλογοι εἶξ αὐτῆς, ὃ Ἰέραν, ὃ Θεόκριτος, ὃ
 Φιλήμων, ὃ Ἐπίχαρμος, ἢ ἄλλοι. Νέητον, κοινῶς Νότο,
 λέγεται ἀκόμη ἢ Νέα, ἢ Νέαι, ἢ Νέτον, ἢ Νέκτον ὑπὸ
 τῶ Πτολεμῶ, πόλις κρωτόβισσα, ὑπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάζε-
 ται ἢ ἢ Ἐπαρχία, ἀφίσαται τῶ Παχύνε ἀκρῆ 18. μίλια
 πρὸς δυσμὰς, ἢ 24. τῆς Συρακῆσης πρὸς νότον. Εἰς τὴν
 Νοτίαν πλευρὰν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας εἶναι Καμαρίνα,
 κοινῶς Καμαραῖα, πόλις παντῶ κρημνισμένη, κτισθεῖσα
 ὑπὸ τῶ Συρακυσίων ἐν Ὀλυμπιάδι 45., μετὰ τὰς Συ-
 ρακῆσας ἐπὶ 135., ὑπὸ τῶ ὁποίων ὑστερον ἠδαφίθη, με-
 ταξὺ δύο πλησιοχώρων ποταμῶ, τῶ Οὐάνε, ἢ Ἰπόρε, ἢ
 τοῖ τῶ Φρασκολαί, ἢ τῶ Καμαραῖα. πλησίον ταύτης εἶ-
 ναι ἢ λίμνη. Γέλα, ἢ τῆς ἢ Τέρρα Νόβα λέγεται, πό-
 λις

λις σμικρά μὲν, ἀλλὰ κατοικημένη, εἰς τὴν ᾠθεῖα θαλασσίαν τῆς Ἀφρικής Πελάγους, μετὰ τὸν Δεκάτη, ἀφισαμένη τῆς Ἀγριγέντι 30. μίλια πρὸς ἀνατολάς, καὶ 35. ἢ Συρακυσῶν πρὸς δυσμᾶς, πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆς Γέλα ποταμικῆς, ὅς τις ἀπ' αὐτῆς κοινῶς λέγεται Φίωμε δι' Τέρρα Νύρβα, καὶ τὰ λοιπὰ.

7. Τετὴν καὶ τελευταία Ἐπαρχία τῆς Σικελίας εἶναι τὰ Βαλ δι' Μαζάρα, τὴν κλησὶν λαβῆσα ὑπὸ τῆς Μαζάρα πόλεως, καὶ ἐκτεινομένη πρὸς δυσμᾶς, ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸ Διλυβαῖον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κάπο Κοκκο, ὅπερ λίαν πρὸς δυσμᾶς ἐκτείνεται τῷ λόγῳ τῶν λοιπῶν δύο πρώτων Ἀκρωτηρίων. αὐτὴ ἡ Μαζάρα πόλις, πρότερον ἦτον Κατέλλι καὶ Ἐμπόριον, παντὶ εἶναι διάσημος, μετὰ λιμένα χωρητικώτατον, καὶ αρκετῶς ὀχυρὰ πρὸς τὸν Ποταμὸν ἔσα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, μετὰ τῶν Θερμῶν, καὶ τῆς Διλυβαῖα Ἀκρῆ, 30. μίλια ἀπέχουσα τῆς Δρεπάνου πρὸς νότον, καὶ 55. τῆς Ἀγριγέντι πρὸς δυσμᾶς. Εἰς τὸν νότιον Αἰγιαλὸν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας ᾠθεῖται, Ἀκράγας, καλεσμένη ὑπὸ τῶν Λατίνων Ἀγριγέντι, καὶ κοινῶς Γεργέντι, πόλις τὸ πάλαι ᾠθεῖται, καὶ πλεσιωτάτη, τῆς ὁποίας τὸν πληθὸν ἐφανέρωσαν αἱ Οἰκοδομαὶ καὶ τὰ πολυτελέστατα δεῖπνα τῶν Ἀκραγαντίνων, ᾠθεῖ τῶν ὁποίων εἶπεν ὁ Ἐμπεδοκλῆς, ἢ ὁ Πλάτων: „Οἱ Ἀκραγαντῖνοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς αἰετὸς βιωσόμενοι, δεῖπνεσι δὲ ὡς αἰετὸς τεθνηξόμενοι.“ Λέγει δὲ καὶ Τίμαιος, ὅτι ἐχρῶντο ἀργυραῖς λικυύδοις καὶ σλεγγίσι, καὶ ἐλεφαντίναις κλίνας εἶχον ὅλας, καὶ ἄλλα πολλὰ ᾠθεῖ τῆς πλεῖστος καὶ τῶν τρυφῶν, καὶ τῆς φιλαξενίας αὐτῶν ἄδονται. ἐφήμισεν αὐτῷ τὴν πόλιν καὶ ἡ σκληρότης τῆς Φαλάριδος, ὅς τις ἔθεσε πρώτον τὸν Ἀρχιτέκτονα Ἀθηναῖον εἰς τὸν Βέν, τὸ τιμαρτηρικὸν ὄργανον ἔχει παντὶ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Πανόρμου Ἀρχιεπίσκοπον, ἀφ' ἧς ἀπέχει 85. μίλια, πρὸς Εὐρόστον, ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Γελαῶν 100. ἐτὶ μετὰ τὴν Γέλαν, τῆς ὁποίας ἡ Περίμετρος ἦτον

10. μιλίων, ἢ εἶχε ποτὲ οἰκίας 800000., γίνεται εἰς αὐτὴν ἄλας κατὰ τὸν Σωλίον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ πῦρ λύεται, ἢ εἰς τὸ ὕδωρ σκάζει. Μότκα, ἢ Μότκα, ἢ κοινῶς Μόδικα, πόλις ὄρυζαρος, πρὸς τὴν Μοτυκανὸν ποτ., τὸν κοινῶς Ξικλί, ἀφισαμένη τῷ Παχιῷ Ἀκρωτείῳ 20. μίλια πρὸς δυσμὰς, ἢ 5. τῷ Αἰγιαλῷ τῆς Ἀφρικῆς Θαλάσσης πρὸς βορῆαν. Ἐγέσα, ἢ Αἰγέσα ὑπὸ τῷ Στραβ. ἢ Σεγέσα ὑπὸ τῷ Πτολεμ., πόλις ποτὲ κτιθεῖσα ὑπὸ Ἐγέσα τῷ Τρωϊκῷ, ἢ διάσημος, ταυτῷ Ἐρείπειον εἰς τὴν Κώμιῳ, ὅπερ καλεῖται Βάρβαρα, ἢ σμαυρὰ τῷ Ἐγέσαν ἢ Ἐμπορείς, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κασελ Ἀμαρ ὀνομάζονται. Κάλατα Βελώτα λέγεται καὶ ὁ Ἰσβερος ποτ., τὴν ἐπανυμίαν λαβὼν ὀπὸ τῷ Πολίσματι, τὸν ὁποῖον τινὲς λέγουσι νὰ εἶναι ὁ Σύσιος ποταμ., πλησίον τῷ Ἀγελγῶτι. Σελίνες, κοινῶς Τέρρα δι Πελιτζι, πόλις κρημισμένη ὑπὸ τῷ Μεγαρέων, ἢ τῷ Φοινίκων, μεταξύ ἔσα τῷ Ἰψα, κοινῶς Βελίκη, ἢ τῷ Σελινῶντος, κοινῶς Μαδῶνι τῷ ποταμ. Θερμὰ Σελινῶντια, κοινῶς Σάγκα, πόλις ποτὲ ἢ Κολώνια, μεταξύ τῆς Ἡρακλείας πρὸς ἀνατολὰς 20. μίλια, ἢ τῆς Σελινῶντος πρὸς δυσμὰς 18. Λιλύβαιον πόλις ποτὲ δεισκομένη εἰς τὸ Ἀκρωτείον τῷ ἀντὶ τῷ ὀνόματος καὶ οχυρωτάτη, ἣτις ὑπέφερε δεκαετὴν πολέμου κλωσιν τῷ ἔχθρῳ, κατὰ τὸν Διόδωρον, εἰς μάτῳ ἐκοπίασαν ποτὲ οἱ Ῥωμαῖοι νὰ ἐμφράξεν τὸ εἶμα τῷ λιμένος αὐτῆς ἐκ τῷ κρημισμάτων αὐτῆς ἐκτίθη ἡ Μάρσαλα πόλις, ὡς τινες λέγουσιν, ἢ ὁποῖα ἀπέχει τῷ Παρόρμε 60. μίλια, τῷ Δρέπωνι, 12. πρὸς νότον, ἢ 18. τῆς Μαζάρας πρὸς τὸν Καικίαν, εἶναι αὐτὴ Ὡδαθαλασσία, ἢ ἔχει λιμένα ὄρυζαρον, τῷ ὁποῖῳ τὸ εἶμα ἐφράξεν ὁ εἰ. Κάρολος.

8. Ἐκεῖθεν πρὸς βορῆαν εἶναι Δρέπων, κοινῶς Τράπω, πόλις οχυρωτάτη Ὡδαθαλασσία, μετ' Ὁρέλιον ἰχυρόν, καὶ Κολομπάρα λεγόμενον, ἢ μετ' ἄλλοις χωρητικώταται,

εστων, τὸν ὁποῖον ἀφελκείει ἡ πλάρα τῆς Χερσονήσου,
 εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται, ὑπὸ τῆς Ἰπωρείας τῶ Ὄρους τῆ
 Ἀγίας Ἰελιανῆ, οὐσα τὸ πρότερον ἐν τῇ Ἐρύκῃ τῶ Ὄ-
 ρεί, τῆς ὁποίας τανυῦ θεωροῦνται τὰ ἴχνη, ἀφίσταται τῆ
 Λιλυβαίης Ἀκρωτείης 12. μίλια, καὶ 60. τῆ Πανόρμου
 πρὸς νότον, 22. δὲ τῆς Μαζάρας πρὸς βορέαν, ἐκλήθη ἀ-
 πὸ τῆ Αἰγιαλιῦ αὐτῆς, γῆμα Δρεπανῆς ἔχοντος, ὅπερ ἀ-
 λισβεται Καράλιον κάλλιπον. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἔση-
 σε ποτὲ τὸν θρόνον τῆ Ἀρίλλας Βάρκας, ὁ Πατὴρ τῆ Ἀν-
 ζίβα, ἐναντίον τῆ Ῥωμαίων, καὶ διωαμάσας αὐτὴν, ἐφυ-
 λάθη ἐκεῖ πολυῦ καιρὸν, ἕως ὅπου διὰ προσαγῆς τῆ
 Καρχηδοῦν, ἐκαίον συμβιβάσεις μετὰ τὸν Λουτάτιον τὸν
 νικητὴν, πλησίον αὐτῆς ἦτον Ἐρυξ, πόλις ποτὲ, τανυῦ
 Κάμη, Τράπανο δὲλ Μόντε καλυμμένη 3. μίλια ἀφιστα-
 μὲν τῆ Δρεπανῆς πρὸς ἀνατολᾶς. τὸ Ὄρος εἰς τὸ ὁποῖον
 κεῖται, λέγεται τανυῦ Μόντε δι Σαν Γουλιανῶ, ἐκλήθη
 ὑπὸ Ἐρυκος τῆ κτίτορος τῆ Τίς τῆ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Ἀ-
 φροδίτης, ὀλίγον πρότερον τῆ ἐρχομῆ τῆ Λαιδάλα εἰς τὴν
 Σικελίαν κτιθεῖσα. Εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος ἦτον καὶ Ναὸς τῆς
 Ἀφροδίτης πολυδρήλυτος, καὶ ὁ τάφος τῆ Ἀγχύου. ἄλ-
 λοι λέγουσιν, ὅτι αὐτὴν τὴν πόλιν τὴν Ἐρυκα, καὶ τὴν
 Αἰγέσαν, καὶ τὴν Ἀταλλαν, ἐκτίσεν ὁ Αἰγέσης ὁ Τίος
 τῆ Κερμιαῦ, καὶ μίας τῆς Ουγατέρων τοῦ Φοινδαμάουτος
 Τρωός. Παύορμος, κοινῶς Παλέρμο, πόλις μεγαλωτάτη,
 καὶ ὠραιωτάτη καὶ Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Σικελίας, εἰς τὴν
 ὁποίαν ἔχει τὸν θρόνον τῆ Ἀνθύπατος, κτιθεῖσα ὑπὸ
 τῆ Φοινίκων, περὶ τῆς χρόνης τῆς ἐλάσεως τῆς Ἑλλήνων
 εἰς τὴν Σικελίαν· κεῖται εἰς τὴν βορείαν ἄκρην, πλησίον
 τῆ ἐκβολῶν τῆ Ὄρεθρ ποταμ. ἔχει θρόνον Ἀρχιεπισκό-
 πε, καὶ Παλάτιον βασιλικόν, καὶ κάστρον ὀχυρὸν, ὑπὸ τῆς
 ἐξουσίας τῶν Ἰαυναῶν, ἀφίσταται τῆς Μόντε Ρεάλε πό-
 λεως 4. μίλια πρὸς βορέαν, 60. τῆ Λιλυβαίης ἄκρην πρὸς
 τὸν Κακίαν, 140. τῆς Μεσσήνης πρὸς δυσμᾶς, καὶ 150.

τῆ Πελώρη Ἀκρωτείου. Μόνος Ῥεγάλις, ἢτοι Ὀρος βασιλικόν, κοινῶς Μόντε Ῥεάλτε, πόλις κτιθεῖσα ἐν Ὀρεῖ βασιλικῶς, ὑπὸ τῆ β'. Γελιέλμω τῆ Βασιλέως τῆς Σικελίας, καὶ μετὰ πολλὰς εἰσόδους πλατιθεῖσα, ἐτιμηθῆ δι' αὐτῆ καὶ μετὰ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τῆ γ'. Λακίς τῆ Πάπα καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ αὐταὶ μετὰ αἰρηθεῖσαι πόλεις εἶναι Παραθαλάσσιαι.

9. Μεσόγειοι πόλεις τῆς Σικελίας, ολίγαι παντῶν δεισκόνται. οἷον εἰς τὴν Βάλ δι' Νότον Ἐπαρχίαν, Κάλαι τὰ Ἰέρανος, κοινῶς Κάλαιτε Γιρῶνε, πόλις κειμένη ἐν δον Ὀρῶν, κτιθεῖσα ἐκ τῶν κρημισμῶν τῆς κατασκαφθεῖσης Ζωτικῆς πόλεως, πλησίον τῆ Ἀλίτε πατ., ὅς τις ἐκείθεν 25. μίλια εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἀφρικὴν Θάλασσαν· εἰς δὲ τὴν Βάλ δι' Μάζαρα, Κάλαιτε, κοινῶς Γάλατι, πόλις μετὰ τῶν Πακτῶν πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆ Τρένε πρὸς Ἔυρον. καὶ ἄλλαι ἀρχαῖαι πόλεις Μεσόγειοι τῆς Σικελίας ἦσαν, οἷον Ἀγύριον, ἢ Ἀγύριον, κοινῶς παντῶ Σαὶ Φιλίππο δ' Ἀγίρωνε, εἰς ὑψηλὸν λόφον δεισκομένη, 10. μίλια πρὸν Κεντυρίων πρὸς δυσμὰς, περὶφημος διὰ τῶ Πολίτε αὐτῆς Διοδώρου τῆ Ἰσορικῶ. Ἀσαῦρος, κοινῶς Ἀτζαρο, μετὰ τῆ Ἀγυεῖς, καὶ τῆς Ἰννης. Ἔννα, κοινῶς Κάσρο Ἰαντα, δεισκομένη εἰς ὑψηλὸν τόπον, ἀπέχουσα τῆ Ἀγυεῖς 13. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, κύκλωθεν ταύτης ἦσαν Δάση, καὶ Λίμναι, καὶ Λειμῶνες χαλεπῶταί μετὰ αὐτῆ. Ἀπ' αὐτῆ τῆ τόπου ἤρπαξεν ὁ Ἀἰδωνός Περσεφόνη τὴν θυγατέρα τῆς Δήμητρος· ὧσα ταύτας ἦσαν καὶ ἄλλαι πόλεις πολλόταται. εἰς τὴν Βάλ δι' Νότον εἶναι Ὀδίασεια Λιμὴν, καὶ Ἀκρωτήριον, κοινῶς Πόρτο δι' Πάλλο, καὶ Κάπο· ἀπέχον τῆ Παχῶν ἀκρῆ 8. μίλια πρὸς δυσμὰς. ἐκλήθη δὲ τῆ Ὀδυσσεώς, ὡσαύτ' ὅταν ἐπλάσθη εἰς τὴν Σικελίαν, ἐφοβᾶτο κατ' ὑπνους διὰ τὴν Ἐκάβην, ἢ τῆ πρώτης, αὐτὸς βαλὼν λίθους κατ' αὐτῆς. ὅθεν ἢ Ἐκάβη ἐφοίετο κατ' ὑπνους εἰς αὐτὸν καὶ τὸν ἐφοβίζε,

ζε, θωπασμάτων ἕσα φοβερῶν αἰτία, χαλκόπυες, καὶ ὀ-
 φιώδης, καὶ περαπόδης, αὐτὸ δ' ἔστι Ἱερὸν Ἐκάτης ἰδρύσατο, καὶ
 κροτάφιον Ἐκάβης. Εἰς αὐτῷ τῷ Σικελίῳ μυθολογῶνται
 προσέτι οἱ Ποιηταί, νὰ ἐπολέμησεν ὁ Ζεὺς μὲ τὸν Τυ-
 ρῶνος, τὸν ὁποῖον καὶ Δαίμονα ἑκατοντακέφαλον λέγουσι, καὶ
 κεραυνώσας αὐτὸν ἀπεπατέρωσεν· ἀλλὰ ταῦτα ἀληθοει-
 κῶς ἐννοήμενα, Τυφῶν λέγεται ὁ τύφος, καὶ ἡ κρονοδοξία,
 Ζεὺς δὲ ὁ σάφρων λογισμὸς, ὁ καταδαμαζῶν τὸν τύφον,
 καὶ τὰ λοιπὰ ἀνεστῆ προσέτι εἶναι ἡ Σικελία, καὶ διὰ τῶν
 μύθων τῆς Σκύλλης, καὶ Χάρυβδος· καὶ περὶ μὲν τῆς Σκύλ-
 λης μυθολογῶσιν, ὅτι τὸ πρότερον ἦτον Γυνὴ ὀπρεπῆς,
 συνδουλοποιήθη τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ὁποῖῳ ζήλοτυπήσατο
 ἡ Ἀμφιτεῖτη, καὶ φάρμακα ἐμβαλεῖσα τῇ Πηγῇ, εἰς τῷ
 ὁποῖῳ εἶχε σωήθειαν ἡ Σκύλλα νὰ λυέται, μετεβλήθη
 δι' αὐτῶν τῶν φαρμάκων εἰς θηρίον ἐξ κεφαλᾶς ἔχον, Κάμ-
 πης, Κυκλῶς, Λέοντος, Γοργῶνης, Φαλακίης, καὶ Ἀνδρῶ-
 πες, καὶ ὀδώδεκα πόδας, καὶ τὰ λοιπὰ ἑκατοῖκε δὲ εἰς τὸ Σι-
 κελικὸν πέλαγος, κατατρώγασα μερικὰς τῶν πλεόντων ἐ-
 κείσε. ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς κατὰ τὸν Πορθμὸν, ἐλαύ-
 νων τὰς Γηρνοείας Βῆς εἰς ἐρυθείας, ἤρπαξεν αὐτῇ ἡ Σκύλλη
 μερικὰς Ταύρας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐφόνόβησε. διὰ ταῦτα καὶ αὐ-
 τὴ φονδύεται ὑπὸ τῷ Ἡρακλέους. ὁ δὲ Πατὴρ ταύτης ὁ
 Φόρκυς κατακαύσας αὐτῷ μὲ λαμπάδας, καὶ βράσας αὐ-
 τῷ, πάλιν τῷ ἐζωοποίησε. ὑπὸ δὲ τῷ Τζέτζε, ἄλλως
 μυθολογεῖται, ὅτι ἡ Σκύλλα ἦτον θυγάτηρ Νίσου τῆς με-
 γάλου, ἡ ὁποία κόψασα τῷ χρυσῷν αὐτοῦ τεύχεα, εἰς
 τῷ ὁποῖῳν ἐρείσθητο ἅπαντα ἡ δύναμις αὐτοῦ ὡσαν
 καὶ τοῦ Σαμφῶν, τὸν ἔκαμεν ἀνδρῆς ἀνδρείας, καὶ δυνά-
 μεως· ὅθεν καὶ ἐφονόβη ὑπὸ τῷ Μίνωος. διὰ τὸ ὁποῖον
 μεταγνώσασα καὶ αὐτῇ, ἐκρεμάθη ὑπερον ἐκ τῆς πύρας τῆς
 νηὸς ἐκείνης, καὶ κρεμασμένη ἐσύρθη διὰ τῶν πελάγους, ἀ-
 πὸ τῆς ὁποῖας καὶ αὐτὸ παρονομάθη. ἀλλὰ ταῦτα, ἢ ὅτι
 μῦθος εἶναι, ἢ ἄλλως πως ἔχουσιν εἶδεν ὅπῃ τῷ παρόντος.

Τὸ ἀληθές ἔχει ἔπος, ἢ Σκύλα εἶναι Σκόπελον, καὶ ἄκρα τῆς Καλαβρίας, περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, εἰς τὸν Πορθμὸν τῆς Σικελίας, ὑποκάτω τῆς ὁποίας εἶναι πέτριαι ποταμοὶ, καὶ μεγάλαι, σπύλαια καὶ αὔτρα καὶ βαθουλάς τόπος ἔχουσαι, εἰς τὰς ὁποίας βρέιτκονται θηρία θαλάσσια, ὅσων καὶ ὁ τόπος κείνεται καὶ εἶναι κινδυνώδης. ὁμοίως καὶ ἡ Χάρυβδις, ἄκρα τῆς Σικελίας εἶναι ἀντικρὺ τῆς Σκύλλης, πλησίον τῶ Πελώρις Ἀκρωτεῖς, καὶ ἑσμακρῶ τῆς Μεσσηνίας πρὸς βορέαν, ἧτις κοινῶς Κάπο Φάρε λέγεται, καὶ Γαλοφάρο. Χάρυβδις καλεῖται καὶ ἡ ἐν τῷ Πορθμῷ ταύτης θάλασσι, ἢ καταπίνουσα τὰ πλοῖα, τῷ ἐνομοσίαν λαβύθου ὀνόματι ἀρπαγα καὶ δαμάτερα Χάρυβδις, τὸν ὁποῖον κεραυνώσας ὁ Ζεὺς, βεβλόμενον τὰς βεβ τῶ Ἡρακλέους ἀρπάσαι, κατέπνιξεν εἰς αὐτῷ τῷ θάλασσαν. ἀπ' αὐτῶν ἐρρέθη καὶ παροιμία: Θέλοντας ναυφυγῆ ἄπο τῷ Χάρυβδι, ἔπεσον εἰς τῷ Σκύλλαν. τῆσιν ἄπο τῶ εἶνα κακὸ, εἰς ἄλλο χειρότερον.

10. Μεταξὺ τῆς Ἰταλίας, καὶ Σικελίας ὠθράμεινται νῆσοι σμικραὶ αἱ λεγόμεναι τῶ Αἰόλου, ἢ Αἰολίαι, καὶ Ἡραισιᾶδες, ἀντικρὺ τῶ Τυυδαεῖς Ἀκρωτεῖς, καὶ μεταξὺ σχεδὸν τῶν Μυλων καὶ τῆς Λεκανίας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα. Λιπάρα, ἡ ὁποία ἔχει πόλιν τῶ αὐτοῦ ὀνόματος, καλῶς ὠχυρωμένη, με Φρούριον ἰχυρὸν, καὶ με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Μεσσηνίας Ἀρχιεπίσκ., καλεῖτο πρότερον αὐτῆ ἡ νῆσος Μελιγανίς, καὶ κατ' ὄν χρόνον τῶ Δυρράχιον ἐκτίθη, εὐγαζε καὶ αὐτῆ φλόγας μεγάλας. παντὺ ὅμως δὸν ἀγάζει, ὡς περ καὶ ἡ πλησίον ταύτης Βελκανία ἀπέχει τῆς ἄκρας τῆς Σικελίας πρὸς βορέαν 30. μίλια, καὶ 60. τῆς προσεχέστερας ἄκρας τῆς Καλαβρίας πρὸς δυσμᾶς. ἀπ' αὐτῆς καλεῖνται καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι Λιπαραὶ, καὶ κοινῶς Ἴζολε δι' Λίπαρε, ἀπέχουσαι τῶ Σικελικῶ Πορθμῶ κατὰ τὸν Στράβ. 200. σταδία. Ἰερά, ἡ ὁποία κοινῶς Βελκανίον, καὶ Βελκανία λέ-

γεται, πλησίον ἕσα τῆς Λιπάρας, εἰς διάστημα μιλίων
 4., ἐκαλεῖτο πρότερον Θηρασία κατὰ τὸν Πλίνιον, αὕτη
 ἐρβύγεται φλόγας. Στρογγύλη, κοινῶς Στρομπόλι, πυ-
 ροβόλος ἢ αὕτη, ἀπέχει τῆς Λιπάρας πρὸς ἀνατολὰς 10.
 μίλια, ὅσα μίλια εἶναι ἢ ἡ αὐτῆς Περίμετρος. Διδύμη,
 κοινῶς Σαλίνη, ἀπέχουσα τῆς Λιπάρας 4. μίλια πρὸς
 βορέαν, ἢ Περίμετρον ἔχουσα μιλίων 12. αὕτη ἢ νῆσος
 ἀγάζει οἶνον, καὶ συπτεῖαν. Ἰεσία, κοινῶς Πάναρη,
 πλησίον τῆς Διδύμης, ἢ 8. μίλια ἀπέχουσα τῆς Λιπά-
 ρας πρὸς ἀνατολὰς, ἢ γυρίζει μίλια 6. ἢ Θέρμισσα ὑπὸ
 τῷ Στράβ. λέγεται, ἐκ τῶν θερμῶν ὑδάτων. Ἐρικύσσα, ἢ
 Ἐρικώδης, κοινῶς Ἀλικερ, ἀφίσταται τῆς Λιπάρας 20.
 μίλια, καὶ 7. τῆς Φοινικέσης πρὸς δυσμὰς, καὶ 30. τῆς
 Εὐώνυμης πρὸς ἀνατολὰς, ἔχει ἐν ἑαυτῇ τινὰς καλύβας.
 Φοινικύσσα, ἢ Φοινικώδης, κοινῶς Φιλικερ, ἀπέχουσα τῆς
 Λιπάρας πρὸς δυσμὰς 10. μίλια, ὅσων μιλίων εἶναι ἢ
 ἡ αὐτῆς Περίμετρος, καί τοι ὁ Στράβ., γράφει γὰρ εἶναι
 αὕτη μεταξὺ τῆς Ἐρικέσης ἀπὸ 20. μίλια, ἢ τῆς Διδύ-
 μης ἀπὸ 30. καὶ Εὐώνυμος, κοινῶς Οὐσίκα, ἀπέχουσα
 τῷ Αἰγιαλῷ τῆς Σικελίας 60. μίλια, ἢ 60. τῶν λοιπῶν
 Λιπαρέων νήσων πρὸς νότον, ἢ Λιβόνοτον. εἰς αὐτὰς τὰς
 νήσους ἐξωρίσθη ὁ Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τῶν ἀέμων, ὅπου ἐτυ-
 χον ἐλέως, ἢ χαρίτων ὑπὸ τῷ Αἰόλῳ τῷ Βασιλέως τῶν
 ἀέμων, (παρ' ἑ ἢ Αἰολίαι ἀνομάσθησαν) ὥστε ἢ τὰς ἀ-
 εμίνας ἐγκατακλείσας ἐν τῷ ἀσκῷ ἔλαβε, μόνῳ δὲ τῷ Ζε-
 φύρῳ ναυιλλόμενος, διὰ τῷ ὁποίου ἐπλόσεν ὄντ' ἄρα νυχθῆ-
 μερα, τῇ δὲ δεκάτῃ ἰδὼν τῷ ἑαυτῷ πατεῖδα τῷ Ἰθα-
 κῷ νῆσον, καὶ τινὰς τῷ ἑαυτῷ οἰκίαν πυρπολῶντας, ἐκ
 τῷ κόπῃ ἢ τῆς ἀγαπηκτικῆς ἀπεκοιμήθη, οἱ δὲ σωτρώ-
 φοι τοῦ λογιάσαντες εἰς τὸν ἀσκὸν γὰρ εἶναι χρυσίον (κα-
 θως ἢ πῶρα συνηθίζουσιν οἱ συνοπίται τε Ἰθιακοὶ, καὶ
 Πυλαεῖοι) λύσσει τὸν ἀσκὸν, ἢ ὄψ' ἔλθόντες οἱ ἀ-
 νεμοὶ, ἢ ἀντιπρόως παράξαιτες τὸ πέλαγος, πάλιν εἰς τὰς

Αἰολίας νήσους ἀκοντες ὑπέσρεψαν, φερόμενοι ὑπὸ τῶν ἀνέμων, τὰς ὁποίας ἰδὼν ὁ Αἰόλος, δυσμενῶς ἀπέπεμπε τὸν Ὀδυσσεύα, λέγων .

„ Ἐρρῖ ἐκ Νήσου θάλασον ἐλάχισε ζώντων .

„ Ἐρρῖ, ἐπεὶ Ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος, ἐνθάδε ἰκάτοισ .

Οὕτως ὁ Αἰόλος Υἱὸς ἦτον τῷ Ἰππότῃ, Βασιλεὺς τῆ Ῥηγίης τῆς Ἰταλίας, ἀστρονομικώτατος, καὶ μαγικώτατος, καὶ πολυπειρος, ὁ ὁποῖος ἐφρόντιζε νὰ ἤξωρη πλέον τῶν ἄλλων περὶ τῶν ἀνέμων, καὶ νὰ προλέγη περὶ αὐτῶν, χάριν τῶν ναυτιλλομένων ὅθεν ἐκλήθη: Δεσπότης τῶν ἀνέμων ὥστε νὰ τὰς δένη καὶ εἰς τὸν ἀσκὸν, καθὼς προσέτι ὁμοίως ἐκλήθη ὁ Ἀμακλειδης, ὁ Πρωτοκλῆς, καὶ ὁ Πρωτοκρέων. ἀφῆσε δὲ ὁ Αἰόλος μόνον τὸν Ζέφυρον νὰ πνέη, ὡσαύτῃ ἐπεὶ αὐτὸς μόνος ἦτον χρεωδέστατος, καὶ σύμφωρος εἰς τὸν πλεον τῆ Ὀδυσσεύως, καὶ τῆ ἐξῆς . Ἰστέον ὅτι οἱ περὶ αὐτὰ δεινοὶ λέγουσιν, ἀρίστως καὶ τινὰς ἐκδείρη δελφίνα, καὶ ποιῆσαι αὐτὸν ἀσκὸν, τὸν ὁποῖον νὰ ἔχη πλησίον τε, καμνεὶ νὰ φυσᾷ ἐπείνον τὸν ἀνεμον, ὅπως θέλει .

11. Ἀντικρὺ τῆ Διλυβαίης Ἀκρωτηρίαι, ἢ τῆς Μάρσαλα Πόλεως, κείνται αἱ Αἰγαῖδες νῆσοι, ἐν τῇ Ἀφρικῇ Πιλάγῃ, μεταξύ τῆς Σικελίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Καρθαγίνης, καλέμεναι κοινῶς Γοτθῶν, τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, δηλαδὴ Φορβαυτία, κοινῶς καλεμένη Λεβρότζο, πρὸ τῆ Δρεπανῆς τῆς πόλεως βρεισκομένη, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει 12. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ 18. τῆς Αἰγῆς Νήσου, αὐτὴ γράφεται καὶ Φορφαυτία . ἡ Ἰερά, κοινῶς καλεμένη Μαρῆταμο, ἀπέχουσα τῆ Δρεπανῆς τῆς πόλεως πρὸς δυσμὰς 30. μίλια γεινᾶται εἰς αὐτῷ θύμος πολλότατος . καὶ ἡ Αἰγῆσα, κοινῶς Φαβογναῖα, μεταξύ ἕσθαι τῆς Ἰεράς, καὶ Φορβαυτίας, 10. μίλια ἀπέχουσα ἑκατέρας, καὶ 20. τῆ Δρεπανῆς τῆς πόλεως πρὸς τὸν Ἀφρικὸν, τῷ δὲ τῆ Πτολεμαίης Πακωνίαν, τινὲς λέγουσι νὰ εἶναι ἡ κοινῶς

τως λεγομένη Πατολαρέα, ἢ ἄλλοι ἢ Λέβικα, ἢ ἄλλοι ἢ Πορτζέλλι, ἀλλὰ δὲν συμφωνοῦσι καθ' ἑν. Θέσιν ὁ Πατολαρέος αὐτῷ τίθεισι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, ΙΑ΄.

Περὶ τῆς Σαρδῆς Νήσου, ἢτοι τῆς Σαρδινίας.

1. **Δ**ευτέρα Νήσος κατὰ τὸ μέγεθος μετὰ τῷ Σικελίᾳ εἶναι ἢ Σαρδῶ, κοινῶς λεγομένη Σαρδίνια, ἢ ὑπὸ τῆς Ἰταλιῶν Τζερδίνε, τῷ ὀνομασίᾳ λαβῆσα ἄπο Σαρδανός τῷ Τίῳ τῷ Ἡρακλέει, ἔσοντες ἢ ἀπὸ τῶν ναυκαλῆτο Σαυδαλιῶτες, ἢ Ἰχνησοῦ, ἄπο τῆς τῷ τόπῳ θέσεως, ἢ κατὰ τὸν Βόχαρτον, Σάραδα τῷ ὀνόμασας, ὅπερ θέλει νὰ εἴπῃ Ἰχνησον. Αἱ πρῶται ἀποικίαι, ἐσάθησαν εἰς αὐτῷ τῷ νήσῳ ἐκ τῆς Καρχηδόνος. Περιέχεται ἄπο μὲν ἀνατολῶν ὑπὸ τῷ Τυρρηνικῷ Πελάγῳ ἄπο δὲ μεσημβρίας ὑπὸ τῷ Ἀφρικανῷ, ἢτοι Λυβικῷ ἄπο Δύσεως ὑπὸ τῷ παρ' αὐτῆς ὀνομαζόμενῳ Σαρδῶν Πελάγῳ ἢ ἄπο βορέως ὑπὸ τῷ μεταξὺ αὐτῆς, ἢ τῆς Κύρῳ Πορθμῷ.

2. Ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς νήσου μόλις εἶναι 500. μιλίων, ἢ πέλαιχισον 450., τὸ δὲ Μῆκος ἄπο τῆς βορέως ὅπῃ νότον μιλίων 170., τὸ δὲ μείζον Πλάτος αὐτῆς, μιλίων 90. διαιρεῖται τῆς Κύρῳ, ἢτοι τῆς Κόρσικας διὰ τῆς Πορθμῆς, μιλίων τὸ Πλάτος ὅντος 8. πρὸς βορέαν ἄφίσαται τῆς Ἐλλάσονος Νήσου τῆς Βαλκάρων, μίλια σχεδὸν 400., τῆς δὲ Σικελίας 234. Αὕτη ἡ νήσος εἶναι καρποφόρος, σιτοφόρος ἢ εὐφορος, διὰ τὸ καὶ Μακαρία, καὶ Ὀλβία λέγεται, ἢ δὲ πλεῖρα ταύτης ἢ πρὸς βορέαν, καὶ τῷ Ἰταλίῳ ἀντικρῦζουσα, εἶναι τραχεῖα, καὶ οὐκ ἐκκενῆ. ὁ αἶρ αὐτῆς ὁ μεταξὺ τῆς Ὀρῶν, εἶναι μεμολυσμένος, καὶ ὡς ὅπῃ τὸ πλεῖστον λοιμῶντος, δὲν γεννῶνται εἰς αὐτῷ, ἢτε Ὀφεις, οὔτε Λύκοι, ἀλλὰ μόνον Ζωόφιόντι παρό-

παρόμοιον τῇ Ἀράχῃ, τὸ ὁποῖον Σολίφραγα οἱ Λατῖνοι καλεῖσιν, ὡσαύτ' ὅπερ φύγει ἐκ τῆ Ἡλίας, καὶ δεισκέται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς Μεταλλείας τῆ Ἀργύρου, (ὡσαύτ' ὅπερ ἡ Γῆ αὐτῆς ἔχει ἀργύριον,) βλαπτικώτατον εἰς τὰς ἀπερισκέπτως ἐπ' αὐτὸ καθεζόντας. γινώσκειται εἰς αὐτὴν καὶ ὀλεθρικὸν χόρτον, ἡ Σαρδωνία Βοπάνη, παρομοία ἔσται μὲ τὸ Ἄπιον, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ τινὰς φάγγη, συσελλομένων τῶν ἄλλων, ὑποθνήσκει ὡσανεὶ γελωντας, παρὴς ἐκράτσει καὶ παροιμία: Σαρδώνιος γέλωσ. Ἐχει αὐτὴ ἡ νῆσος καὶ Πηγὰς ὑδάτων θερμῶν, καὶ ὑγιεινῶν, τὰ ὁποῖα βοηθοῦσιν εἰς τὰ στυπθλασμένα ὄσα, εἰς τὸ φαρμακικὸν ἀσθενεῖν Ζωῦφιων, εἰς τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ εἰς ἄλλα.

3. Πρῶτοι ὅπερ ἔφερον Ἀποικίας εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ἦσαν, Σαρδων ὁ Υἱὸς τῆ Ἡρακλέους, ἐκ τῆς Λιβύης, καὶ Νόραξ ὁ Υἱὸς τῆ Ἑρμῆ ἐκ τῆς Ταρταρῆς πόλεως τῆς Ἰταλίας. ὁμοίως καὶ ὁ Ἰόλαος, ἀπὸ τῆ ὁποῖα ἐκλήθησαν οἱ οἰκουῦτες Ἰολαεῖς, εἶτα Ἰλιεῖς, καὶ Λοκροί. ἦλθον εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον καὶ οἱ Κόρσοι ὑπερον τὴν ὠρεσαν οἱ Καρχηδόνιοι, τὰς ὁποῖας διώξαντες οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὸν πρῶτον Λιβυκὸν πόλεμον, ἐπρόδρασαν εἰς τὸ Βασιλείον τῆς καὶ αὐτῆς, μέισαν ὑπ' αὐτῆς ἕως ὅπερ ἄρχισαν ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἀυτοκρατορία νὰ κλίνη. διότι τότε ἐλθόντες οἱ Σαρακηννοὶ κατ' αὐτῆς, τὴν ἐκυρίδυσαν. τῶν διωχθέντων ὑπὸ τῶν Γενελευσίων, καὶ Πισαίων, μεταξύ τῶν ὁποῖων ἐσαθῆ φιλονεικία ὤχλη αὐτῆς μεγικὸν καιρὸν, ἕως ὅπερ πελοῦται ὁ ἡ. Βονιφάτιος ὁ Πάπας λαβὼν αὐτὴν ἐκ τῶν ἀσθενεῖν δύο ἀντιπολεμικῶν, τὴν ἔδωκεν εἰς τὸν β'. Ἰάκωβον, τὸν Βασιλέα τῆς Ἀρραγωνίας, ἐν ἔτει 1326., ὅς τις μετὰ διαφορὰς πολέμους πελοῦται τὴν ἐκράτσει, καὶ ἐκποτὴ δεισκέται εἰς τὰς Βασιλείας τῆς Ἰταλίας μέχρι τῆς σημερον, διοικημένη ὑπ' αὐτῶν δια τῆ Ἀνθυπάτου αὐτῶν. ταύ.

πάντῳ τῷ Νῆσον ἐτίμησεν ὁ β'. Φεϊδέρικος ὁ αυτοκράτωρ εἰς τίτλον Βασιλεῖς. (α)

4. Τὰ ἔθνη ὅπερ ἑκατόκουν τὸ πάλαι εἰς αὐτῷ τῷ νήσον, κατὰ τὸν Πτολ. εἶναι ταῦτα, Τιβελάτιοι, Κόρσιοι, Κορακίνσιοι, Καλίνσιοι, Κανουσιτανοὶ, Σολητανοὶ, Λεκιιδανήσιοι, Αἰσαρωνήσιοι, Κορήνσιοι, Αἰχιλιώσιοι, Ρουακλώσιοι, Κελσιτανοὶ, Κορπικλώσιοι, Κορπικλώσιοι, Σκαπιτανοὶ, Σικελιώσιοι, Νεαπολίται, Οὐαλετινοὶ, καὶ τὰ ἔξῃς, καὶ εἰς αὐτῷ τῷ νήσον τὸ πάλαι ἦσαν πόλεις ὑπὸ τῷ ἔξῃσι τῷ Ῥωμαίων 42., αἱ ὁποῖαι παντῷ ἀνάγονται μόνον εἰς ὀκτώ. καὶ ὅταν ἀρχίσεν ἡ Ῥωμαϊκὴ Αὐτοκρατορεῖα νὰ κλίνη, ἐδιαρέθη ἡ Νῆσος εἰς τέσσαρα μέρη, δηλαδὴ εἰς τῷ Ἀρβωρίωσίᾳ, Καλλαριτανῷ, Γαλλεριτανῷ, καὶ Τερρίτανῷ, ἧτις καὶ μείζων τῶ λοιπῶν ἦτον, καθεμία ἀπ' αὐτῶν ἔχουσα ἐδικὴν τῆς Ἡγεμόνα, παντῷ ὅμως διαιρεῖται εἰς δύο μέρη ὑπὸ ποτ. τοῦ Κεδρε, καὶ τῷ Θύρσο, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ βόρειον μέρος λέγεται Ἐπαρχία, ἡ Ἀκρωτιέριον τοῦ Χρυσῆ Τόπε, καὶ κοινῶς ἰλ Κάπο δὲ Λογεδορε, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι ἦτον Ἐπαρχία ἡ Τερρίτανῆ, καὶ Γαλλεριτανῆ· τὸ δὲ Νότιον μέρος λέγεται Ἀκρωτιέριον, ἡ Ἐπαρχία Καλλαριτανῆ, καὶ κοινῶς ἰλ Κάπο δὲ Καγλιὰε, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν ἡ Ἀρβωρίωσία, καὶ Καλλαριτανῆ Ἐπαρχία. καὶ εἰς αὐτῶν τῶν δύο Ἐπαρχίας, εἶναι Χῶραι, τῶν ὁποίας αὐτοὶ Ἐγκοντραδάς καλεσιν 27. καὶ εἰς ὅλην τῷ νήσον εἶναι 11. Διμοεῖς, καὶ 94. Τερρές, ἦτοι Πύργοι πρὸς κατασκοπίῳ.

5. Ποταμοὶ ταῦτις τῆς Νήσου εἶναι ἔτσι, Τέρμος, εἰσβάλλων εἰς τῷ Θάλασσαν, κατὰ τῷ Δυτικῷ Πλευρῷ τῆς νήσου, ὡς περ καὶ ὁ Θύρσος κοινῶς Θύρσο, ὁ ἐξαίροτος

(α) Ταῦτῶν ὑπόκειται εἰς τὸν ἴδιον αὐτῶν Βασιλεῖα, ὅστις ἔλαβε τῶν τὸν Τίτλον πρὸς τὰ 1720. ἐπ.

ρετος ἀπάσης τῆς νήσου, τέμνων εἰς τὴν μέσῳ αὐτῷ, καὶ ὁ Ἰερός σμικρὸς ποτ., ὅς τις κοινῶς Ὀρβα λέγεται, εἰς τὸ Τυρρίτικόν Πέλαγος πίπτων, 12. μίλια πρὸ νότον ἀπὸ τῆς Ἀλεξίας. κατὰ δὲ τὴν Ἀνατολικὴν Πλευρὰν εἰσβάλλουσιν ὁ Σαπρός, ἢ καὶ Σαίπειος, καὶ ὁ Κέδριος, ἢ καὶ Κέδρος. Ὅρη δὲ ὀνομαστὰ αὐτῆς εἶναι τὰ φαινόμενα, κατὰ τὸ μεσόγειον εἰς τὸ βόρειον μέρος. τὰ ὅποια κοινῶς Καρέλλε λέγονται, κατὰ τὸν Ὀρτέλιον.

6. Μητρόπολις τῆς Νήσου εἶναι ἡ Κάλαις, ἥτις καὶ Καραλλίς ὑπὸ τῶ Πτολ. λέγεται, καὶ κοινῶς Καυλίαι, μεθ' ἑρῶνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῶ Ἀνθυπάτου, καὶ μεθ' ἑρῶνον Λιμνία χαρητικώτατον, εἰς τὴν Ἀφρικὴν Θάλασσαν, οὐ μακρὰ ταύτης εἶναι τὸ Καλαριτανὸν Ἄκρον, ἀπέχει τῆς Ἀρβορέας 50. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 1500. Σταδία τῆς Καρθαγίνης κατὰ τὸν Στράβωνα. Οὐίλλα, ἥτοι Κώμη τῆς Ἐκκλησίας, κοινῶς Ἰγκλέσια, πόλις νέα. ἐν τῷ Νοτίῳ Μέρει τῆς Νήσου κειμένη, ἀντικρὺ τῶν Κρημισμάτων τῆς ποτὲ διασήμης πόλεως τῆς Σέλαων, μεθ' ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Καλαριεὺς Ἀρχιεπίσκ., ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει 34. μίλια πρὸς δυσμὰς, εἶναι σμικρὰ, καὶ κακῶς κατοικημένη. Πάλμα Κάστρον, εἰς τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν αὐτῆς, εἶναι Ἀρβορέα, κοινῶς Οὐίσαγι, πόλις μεθ' ἑρῶνον Ἀρχιεπισκόπου, 6. μίλια ἀφισαμνή του Αἰγιαλῆ, ἔχουσα Λιμνία χαρητικώτατον, πρὸς τὰς Ἐξβολὰς σχεδὸν τῶ Ὀύρσε ποτ., ὡς φησὶται εἰς αὐτῷ καὶ Κόλπος Ἀρβοριώσιος. λεγόμενος, καὶ κοινῶς Κόλπος δ' Ὀείσαγι, ἀπέχει ἀπὸ τῆς Κάλαις 45. μίλια, καπεπόλεμηθη ὑπὸ τῶ Γάλλων ἐν ἔτει 1639. δυσκόλως κητείνεται διὰ τὴν τῶ ἀέρος δυσκρασίαν. Τινὲς λογιάζουσιν, ὅτι αὕτη νῆ εἶναι ἡ Οὐσελλίς τῶ Ἀρχαίων, ἀλλ' αὕτη ἀπέχει ταύτης πρὸς μεσημβρίαν 10. μίλια, καὶ καλεῖται κοινῶς Οὐσελ, πόλις καὶ ταυτῶ λίαν σμικρὰ, ἔχει ὁμῶς ἑρῶνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀρβορέας Ἀρχιεπίσκ. Πύρ-

γος Διβύσωνος, κοιῶς ταυῶ Πόρτο Τέρρε, πόλις ποτὲ
 ἦτορ αὐτῆ μεγάλη, εἰς τῶ Δυτικῶ Ἄκραν, ὅπε ἀρχεται
 ἢ Βορεία ἐκ τῆ Κρημισμάτων αὐτῆς, ἐκτίθη ἢ Σασ-
 σαεις, πόλις μεταγενεστέρα, εὐρύχωρος, μεθ' ἑσθρόνον Ἀρ-
 χιεπισκόπου, ὠραία, καὶ ὀλίγον ὄχυρά, ἀφίσταται τῶ Πύρ-
 γῃ τῶ Διβύσωνος πρὸς μεσημβρίαν μίλια 8., τῆς Πα-
 παραθαλασσίας Ἄκρας μίλια 18., κεῖται εἰς τὸ Βόρειον
 μέρος τῆς Νήσου. Βόσα, κοιῶς Βόσι, πόλις μεθ' ἑσθρόνον
 Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Τερρῆτανὸν Ἀρχιεπ., ἦτοι τὸν Σασ-
 σάρεως, κειμένη εἰς τῶ Παραθαλασσίῳ ἄκραν ἀφίστα-
 ται τῆς Σασάρεως, 30. Μίλια. Ἀλγάριον, κοιῶς Ἀλ-
 γερ πόλις Παραθαλασσία, μεθ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ
 τὸν Σασάρεως Μητροπολίτην, ἀφ' ἧς ἀπέχει 18. μίλια.
 Κάστρον Ἀραγονώσιον, κοιῶς Κασέλ Ἀραγονένσε, πό-
 λις ἀρκετῶς εὐρύχωρος καὶ κατοικημένη, ἐν τῶ Βορείῳ μέ-
 ρει ἔσα, μετὰ τῶ Κάλαιν, Πρωτεύσα τῶ ἄλλων πό-
 λεων, καὶ καλῶς ὠχυρωμένη, ἔχουσα ἑσθρόνον Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὸν Σασάρεως Ἀρχιεπίσκ., ἐγγυὲς τῶ ἐκβολῶν τῶ
 Ἀραγονώσιε ποτ. εὐεισκομένη, εἰς τῶ Παραθαλασσίῳ
 ἄκραν μεθ' ἑσθρόνον χωρητικὸν 24. μίλια τῆς Σασάρεως ἀ-
 φισταμένη πρὸς βορέαν, 80. τῆς Ἀρβορέας, καὶ 100. χεδὸν
 τῆς Καράρεως ὁμοίως πρὸς βορέαν, ἐρρέθη ποτὲ καὶ Σίβε-
 λα, καὶ Ἐμπορία. Ἀπ' Ἀνατολῶν εἶναι Τέρρα Νόβα,
 ἦτις τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Φαυσαία, πόλις μεθ' ἑσθρόνον Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὸν Τυρρῆτανὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ταύτης ἢ
 Ἐπισκοπῆ ἠνώθη ὁμοῦ μετὰ τῶ Ἐπισκοπῶ τῶ Ἐμπο-
 ρεῶν, ἦτοι τῶ Κάστρῳ Ἀραγονένσε, ἀφ' ἧς ἀπέχει 60. μι-
 λια πρὸς Ἀνατολῆς, ὅσα καὶ τῆς Σασάρεως. καὶ ἄλλαι
 ὄντα ταύτας, ὀνόματος ταπεινῆ. τὸ πάλαι δὲ διάσημοι ἦ-
 σαν ἢ Νέα Γερβελίς, ἢ Ὀλβία, τὸ Πλέβιον, καὶ τὰ λοιπά.

7. Παράκεινται ὡς τῶ Σαρδῶ Μῆσοι μικραὶ πολ-
 λόταται, μάλιστα κατὰ τῶ μεσημβρινῆν πλευρῶν αὐτῆς.
 ἐκ τῶν ὁποίων τινὲς ὀνομάζονται ὑπὸ τῶ Πτολεμαίε εἰπω.

Φίπωνος Νῆσος, κοινῶς καλεσμένη καὶ τὴν Ὀρτέλιον Ἴσο-
 λα Ῥώσα, κατὰ δὲ τὴν Πινέτον Ἴσλε δὲ Φίγο, νῆσος
 μικρὰ μετὰ τῆς Σαρδινίας καὶ τῆς Κόρσικας κειμένη.
 Ἰλέα, ἣτις καὶ Αἰθάλη, καὶ Αἰθαλία λέγεται, καὶ κοινῶς
 Ἐλβα, εἴρηται περὶ ταύτης. Νυμφαία, νῆσος μικρὰ με-
 ταξὺ τῆς Ἰλέας καὶ τῆς Διαβατῆς. Ἡρακλέες νῆσος, κοι-
 νῶς Ἀσιναιεὶα κατὰ τὴν Ὀρτέλιον, ἢ κατὰ τὸν Φραγκίς-
 κον Φάρα, Λιναιεὶα, εἰς τὴν Δυτικὴν ἄκρην τῆς Σαρδι-
 νίας κειμένη. Διαβατὰ, κοινῶς Φαλῆγα, κατὰ τὸν Βελέ-
 τιον, νῆσος μικρὰ, ἐγγὺς τῷ Ἐρμαίου Ἀκρωτείῳ τῆς
 Σαρδινίας, (τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο δὲλλα Κάκκα λέγε-
 ται, ἐγγὺς δὲ τῆς Ἀλγάρας πόλεως πρὸς δυσμᾶς.) ἀ-
 πέχει αὐτὴ τῆς νήσου τῆς Ἡρακλέες, ἣτις ταυτὶ Ζανάρε
 κατ' ἄλλης λέγεται, 28. μίλια πρὸς Νότον, καὶ 15. τὸ
 Γορδιτανῶν Ἀκρωτεῖον (τὸ ὁποῖον κοινῶς δι' Μόντε Φαλ-
 κᾶνε λέγεται, εἰς τὴν Δυτικὴν Πλευρὰν τῆς Σαρδινίας δὲ
 κατὰ τὸν βορρᾶν, καὶ 20. μίλια ἀπέχον αὐτὸ τὸ ἄκρον, ἀ-
 πό τῆς Σάσαριον πόλιν) Ἰεράων Νῆσος, κοινῶς Σὺν
 Πιέτρο, πλησίον τῆς Μολυβδάδης νήσου, Ἰωναντίας τῆς
 Σελκῶν τῆς ποτὲ πόλεως ἐν τῇ Σαρδινίᾳ. Μολυβδάδης
 νῆσος, κοινῶς Ἴσολα Πιαῖα κατὰ τὸν Βελέτιον, καίτις
 μικρὰ ἔσα εἰς τὴν Νοτίαν Ἄκρην τῆς Σαρδινίας. Φικα-
 εῖα, κοινῶς Σερπεντιέρα, ἢ κατὰ τὸν Κλεβέριον, Κολτε-
 λάτζο, ἐν τῇ αὐτῇ σχεδὸν κειμένη καὶ αἱ δύο κατὰ πολλὰ
 μικραὶ, ἀφίσταται αὐτὴ τῆς Καλάρεως πρὸς Ἀνατολὰς
 20. μίλια. Ἐρμαία, κοινῶς Ταυολέρα, εἰς τὴν ἀνατολι-
 κὴν ἄκρην ἔσα, ὅπερ ἄρχεται ἢ Βορρεία, πλησίον τῆς Κο-
 λυμπαεῖς Ἀκρωτεῖος. καὶ ἄλλαι.

τῆ νηὶ ὑπόκειται, (α) καίτοι πολλάκις ἐπειράχθη ὑπὸ τῶν Πισίων, καὶ ὑπὸ τῶν Βασιλέων τῆς Ἀργωνίας. Ὁλη αὐτὴ ἢ νῆσος εἶναι ὄρεινῃ, τραχεῖα, καὶ δύσβατος, ὅθεν καὶ ὀλίγον δευδωμένη. οἱ κάτοικοι ταύτης, ἢτοι οἱ Κόρσοι, τὸ πάλαι ἦσαν ἄγριοι, θηριώδεις, κλέπται, καὶ ἀχρεῖοι, οἰκοῦντες εἰς Ὀρη, καὶ εἰς σκληρὰς τόπους· καὶ ἔστιν διαφορὰ κωμῶδον τίθεισιν ὁ Πτολεμαῖος εἰς αὐτῶν.

3. Μητρόπολις ταύτης τῆς νῆσος εἶναι πανυῶ ἢ Βασιία, ἔτι καὶ κοινῶς ὀνομαζομένη, δεισοκομὴν εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς νῆσος, ἔπει τὸ πάλαι ἦτον τὸ Μαστινὸν· αὐτὴ ἢ πόλις ἔχει Φρέγιον ὄχυρόν, καὶ λιμένα χωρητικόν, εἰς τὸν Τυρρηνικὸν Αἰγιαλὸν, εἰς αὐτῶν εἶναι ὁ θρόνος τῆ Διοικητῆ, ἢτοι τῆ Γοβερνάτωρος Γεννησιῶν, ἀφίσταται τῆ Ἰερῆ Ἀκρωτηρία ταύτης τῆς νῆσος, (τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπο Κόσο λέγεται) λίαν ἐκτεινόμενον πρὸς βορῆαν κατὰ τὴν Λιγυρίαν πρὸς Νότον 20. μίλια, καὶ 70. σχεδὸν τῆ Βοιφακίης πρὸς βορῆαν· εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἶναι ἀκόμη Ἀλερία, πόλις ποτὲ διάσημος, πανυῶ Ἐρίπειον, τῆς ὁποίας ὁ Ἐπίσκοπος μένει εἰς τῶν πόλιν τῶν Κερκισίων, μεσόγειον οὖσαν. Εἰς τὸ Νότιον μέρος εἶναι Βοιφακίον, πόλις ὄχυρά με Λιμένα χωρητικόν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη καὶ ὁ Πορθμὸς λέ Βόρκε δι Βοιφακίον. αὐτὴ ἢ πόλις ἐκαλεῖτο καὶ Πάλλα. Πόρτες Οὐέως, κοινῶς Πόρτο Βέκιο, πόλις, καὶ λιμὴν, με Κόλπον χωρητικόν, ἢτις ποτὲ ἐκαλεῖτο Ἀλίσα, κατὰ τὸν Βερέτιον. ἀπέχει τῆ Βοιφακίης 15. μίλια πρὸς βορῆαν. Εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀκρην δέονται, Καλούϊον, κοινῶς Κάλβι, πόλις ὄχυρά, με Φρέγιον ἰχυρόν δίκην Χερσονήσου δεισοκόμου, κύκλωσεν ἀπόσιτον σχεδὸν, ἀπέχει τῆς Βασιίας πρὸς δυσμὰς 35. μίλια. καὶ 30. τῆ Αἰάτζο πρὸς βορῆαν. Ἀ-
διά·

(α) Ταῦτ ὑπόκειται αὐτῶν ἢ νῆσος ἐν τῶν Γαλίας, πατρίς τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος τῆ Α', αυτοκράτορος τῶν Γάλλων.

Θιάκιον • κοινῶς Ἀϊάτζο . πόλις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑ-
πὸ τὸν Πίσης Ἀρχιεπίσκοπον , ἥτις τὸ πάλαι Οὐρκίνιον
εἰλέγετο . Εἰς τὸ μεσόγειον ταύτης κεῖται Κουρία , κοι-
νῶς Κόρτε , πόλις ἐπὶ πέτρας ἰδρυμένη , ἐγγὺς τῷ Γόλα
ποταμῷ , εἰς τὴν ὁποίαν διατείνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ
Ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξίας , ἀφισαμένη ταύτης 18. μίλια
πρὸς δυσμᾶς , καὶ 25. τῷ Καλαίε πρὸς ἀνατολᾶς ἢ τὰ
λοιπά .

4. Εἰς αὐτὴν τὴν Κόρτικαν νῆσον ὑποτελεῖ καὶ ἡ Κα-
πραεῖα νῆσος σμικρὰ , κοινῶς λεγομένη λαὶ Καπραῖα , δι-
εισκομένη μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Τυσκίας , μὲ κάστρον ὑ-
πὸ τῆς Γεννησιῆς , χωρεῖ μίλια 18. ἀπέχει τῆς Ἀλι-
γέρης 36. μίλια , καὶ τῷ Αἰγιαλῷ τῆς Κόρτικας 25. ,
εἶναι ὄρεινὴ , καὶ κατοικημένη .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . ΙΓ' .

Περὶ τῆς Μελίτης Νήσου ἥτοι τῆς Μάλτας .

1. Τελειότατον μὲ αὐτὰς τὰς νῆσους σωμαπαιθεμεῖται
καὶ ἡ Μελίτη νῆσος , κοινῶς λεγομένη Μάλτα , ὠκεῖνος καὶ
ἀκερὴ εἰς ὅλον τὸν Κόσμον , κειμένη ἐν τῷ Ἀφρικῷ Πε-
λάγει , μεταξὺ τῆς Σικελίας , καὶ τῆς ἰδίας Ἀφρικῆς , ἔ-
λαβε τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῶν Μελιτῶν , ὡσαύτ' ὅπου εἰς
αὐτὴν γίνονται πολλαὶ αὐτὴ ὑπὸ μὲν τῷ Πτολεμ. τίθε-
ται εἰς τὰς ὠδακειμένης νῆσους τῆ Ἀφρικῆ , ὑπὸ δὲ τῶν
μεταγενεστέρων Γεωγράφων εὐπαύθως , ὅτι διωχθέντων καὶ ἀπ'
αὐτῆς τῶν Σαρακηνῶν , ὑπετάχθη καὶ αὐτὴ εἰς τὰς Βασιλεῖς
τῆς Σικελίας , ὡς κατωτέρω ρηθήσεται τὸ Μῆκος ταύτης
τῆς νήσου εἶναι μιλίων 20. , τὸ Πλάτος 12. καὶ ἡ αὐτῆς
ὠκεῖνος 60. Ὅλη εἶναι σχεδὸν ἐπίπεδος , ἀλλὰ πετρώ-
δης , καὶ ὑπὸ παντὸς ἀέρος πλιττομένη , ἔχει πολλὰς Λι-
μῆνας ἀσφαλεῖς καὶ καλὰς , εἶναι καρποφόρος σίτου , λίου ,
λαδικοῦ , ἥτοι γραφάλου , καὶ κυμίνου , γοντὰ σμικρὰ Σπα-

λάγια ὑπόλοιπα, με μαλὶ μακρὸν, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι ἔδονται. εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ὃ ὁποῖος ὤξέπεσον εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς παραχῆς καὶ ζάλης τῆς Θαλάσσης, καὶ τῆς ναυαγίας, φαίνεται καὶ τὸ ἀσήλαιον, ὅπως αὐτὸς ἐκάθισε καὶ ἐπέθηκε τὰ φρύγανα εἰς τὴν πυρᾶν, καὶ ἐκ τῆς θερμῆς ἐξήλθεν ἡ ἐχιδνα, καὶ καθήψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. (α) εἰς αὐτὸ τὸ ἀσήλαιον ἀνηγέρθη Νάος ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὰ ἄντρου κόπτεσιν οἱ ὄφιες γίνονται λίθους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὡσανὺ λίκνη γῆ, εἰς ἀντιφάρμακον τῶν δαγκημάτων τῆς Ὀφείων, ἐφοδίσκονται εἰς τὰς λίθους καὶ εἰς τὰς πέτρας, γλαῦσαι τινὲς λιθάδες, καὶ ἄλλοι λίθοι, τὰ ὁποῖα παρῆσαν τὸ χημὰ τῶν Ὀφείων, καὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ Θεὸς Παῦλος κατηράθη ὅλας τὰς ἐκεῖ Ὀφείας, καὶ τὰς μετέβαλεν εἰς λίθους, ὅταν ἐδαγκάθη ὑπὸ τῆς ἐχιδνῆς με ὅλον ὅπως καὶ ταυτοῦ δέουσονται ἐκεῖ πολλοὶ Ὀφείας, καὶ Σκορπίοι, ἀλλὰ ὑστερεῖται διὰ φαρμάκι, ὡσανὺ καὶ εἰς τὴν πλησιόχωρον Γαυλον νῆσον. καὶ ἀντινάς μεταφέρει Ὀφείας, καὶ Σκορπίας ἐκεῖθεν εἰς ἄλλον τόπον, γίνονται εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον φαρμακεροὶ, ὡσανὺ καὶ οἱ λοιποὶ, καθὼς λέγουσι. Τὰ πάλαι εἰς τὸ ἀνατολικὸν Ἀκρωτήριον ταύτης τῆς νήσου, ἐσμακρῶν τῆς πόλεως, ἦτον Ἱερὸν τῆς Ἡρας, ἕτινος μέχρι τῆς νυκτὸς σώζονται ἴχνη. ὁμοίως καὶ πρὸς μεσημβριαν ἦτον Ἱερὸν τῆς Ἡρακλείας, ὅπως δέουσονται νομίσματα ὄφιες γραφῆν ἔχοντα δι' Ἑλληνικῶν γραμμάτων: Μελιτέων, καὶ τὰ λοιπὰ. ἀπέχει ἡ Μελίτη ἀπὸ τῆς Παχύνε Ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας πρὸς μεσημβριαν 60. μίλια, ἀπὸ τῆς προσεχέστερας Ἀκρας τῆς Ἀφεικῆς 190. πρὸς βορέαν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας Πορτῆμα

(α) Κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐν αὐτῇ πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἀναφερομένην περὶ τῆς ναυαγίας τῆς ἐν τῇ ἀποστόλου Πύλου, φαίνεται πιθανῶς ὅτι δεῖ εἶναι αὐτὴ ἡ νῆσος ἡ Μάλτα δηλ. εἰς ἣν ἐναυαγήσεν ὁ Ἀπόστολος, ἀλλ' εἶναι ἡ συνώνυμος αὐτῇ Μιλιδα, καμῖνη ἐν τῇ Ἀδριατικῇ Πελάγει, ἀπέναντι τῆς Ραγέζης.

ὄμν πρὸς ἀνατολὰς 500. χεδὸν Λέγας Γαλλίας κατὰ τὴν Συρίαν, ἀφ' ἧς ἀπέχει περίπου τῶν 600.

2. Ἡ Μελίτη κατ' ἀρχὰς ὑπετάσαστο εἰς τὸν Βάττον τὸν Βασιλέα τῆς Κυρήνης, εἶτα εἰς τὰς Καρχηδονίους, μετέπειτα ὄμν μὲ τὴν Σικελίαν εἰς τὰς Ῥωμαίους, μετὰ τούτους, ὑπετάχθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ δὲρίσκειτο ὑπὸ τὴν ὀξυσίαν τῷ Βασιλέως τῷ Τύρσοι· ἐκ τούτων ἐπάρθη ὑπὸ Ῥωμηγεῖς Νορμανεὺς τῷ Κόμιστος τῆς Σικελίας ἐν ἔτει 1089., διαχθούτων ἐκεῖθεν τῶν Σαρακηνῶν, ὄμν καὶ ἡ Γαῦλος νῆσος, καὶ ἔκτοτε αἰεὶ ὑπετάσαστο εἰς τὰς Βασιλεῖς τῆς Σικελίας ἕως ὅπου τὴν ἔδωσαν ὁ ε. Κάρολος ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὰς Ἰταεῖς τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Ἱεροσολιμίτανι, ἐν ἔτει 1530., τὰς διαχθούτας ἐκ τῆς Ῥόδου ὑπὸ τοῦ α. Σελείμαν τῷ Βασιλέως τῶν Τούρκων, ἐν ἔτει 1523., ὅχι δὲ ἄλλο μᾶλλον, ὅσον διὰ φύλαξιν τῆς Σικελίας, ἐναυτίον τῶν καταδρομῶν τῶν Τούρκων. ὁ αὐτὸς Σελείμαν ἐσειλε κατ' αὐτῆς σόλον ἰχυρότατον, ἐν ἔτει 1575. ἀλλ' ἐγύρισεν ἀπρακτος. Οὗτοι οἱ Ἰταεῖς ἦτοι οἱ Καβαλιέροι, καλοῦνται καὶ Σταυροφόροι, τῶν ὁποίων τὸ Τάγμα διετάχθη ἐν ἔτει 1099. ὑπὸ τῷ Βεάτι Γεράρδῳ, ὁ Πρεσβυτὸς αὐτῶν καλεῖται κοινῶς Γραν Μαέστρο, τῆς Ἐφοροῦ τῶν Ὀσπιταλίων τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔχει τίτλον τὸν, Ἐξοχώτατος. (α).

3. Ἐχει αὐτὴ ἡ Μελίτη νῆσος πόλεις 4. καὶ Χωρία 60., πόσον εἰς τὸ Ἄσυ, ὅσον καὶ εἰς τὴν Προάσειν, καθε Παλάτιον ἔχει δεξιαμενὴν, ἦτοι σέρναν. Πρωτεύουσα πόλις εἶναι παννῶς ἡ Οὐαλλέτα, κοινῶς λέγεται Βαλλέττε, ὀχυρωτάτη, κειμένη εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Παραθαλασσίαν ἀκρὰν, ἡ ὁποία ἀρχισε νὰ κτιζέται ἐν ἔτει 1566., εἰς ἐκεῖνον τὸν

(α) Τῷ 1797. καταργηθὴ τὸ πᾶν Ἰταεῶν πᾶσαν ἀξίωμα, κλειδί-
θισης τῆς Μάλτας· ὑπὸ τῶν Γάλλων· τῷ δὲ 1799. ἐκλειθὴ ὑπὸ
τῶν Ἀγγλων, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ κρατῆται μέχρι τῆς σήμερον.

τὴν πόλιν, ὅπου ἦσαν τὰ στρατόπεδα τῶν Τέρκων ἐν ἔτει 1565., ὑπὸ τοῦ Γραῦ Μαέστρου τοῦ τότε ὄντος ἐξ Ἑθνικῆς Γαλλικῆς, Μουσῆρ δὲ Βαλλέτα καλεμῆς, ἀφ' ἧς ἠνωμαθῆ. Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν διατρίβουσι οἱ Κυβαλιέροι, καὶ ὁ Μίγισρος αὐτῶν. Μελίτη, κοινῶς Μελίδα, ἐν τῷ μεσογείῳ κειμένη, μετ' ἑσθρόνον Ἐπισκόπον ὑπὸ τὴν Πανόρμω Ἀρχιεπίσκοπον, πόλις ἀρχαία. τὰ ἄλλα εἶναι Φρούρια οἶον Βεργοί, καὶ ἡ πόλις τῆς Ἁγίας Ἀρχαγγέλης, κοινῶς Κασέλλο τῆς Μιχαήλ Ἀρχαγγέλης, περιεζωσμένη μετ' ἁλιδάκια. ἐνδωμαρωμένος μετ' ἑσθρία, ἦτοι μετ' ἁλιδάκια εἶναι καὶ ὁ Αἰμὴν αὐτῆς, ὁ κοινῶς καλούμενος Πόρτο δὲ Μάρτζα Σιρόκκο.

4. Ἀπ' αὐτῆς τῆς Μάλτας ἀφίσταται πρὸς δυσμὰς μίλια 5., ἡ Γαυλος νῆσος κοινῶς λεγομένη Γότζα, καὶ ὑπὸ τῶν ἐντοπίων Γαυδισκῶν, ἔχουσα Κάστρον τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἰππέων τῆς Μάλτας, συὺ ἀπάσῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾗ εἰσέχοντι δὲ εἰσεσκόμμενοι, εἰς τὸ ὅποιον παράκειται προαίσιον χάριον. οἱ ἐγκάτοικοι ταύτης τῆς νήσου, ὡσαν καὶ τῆς Μελίτης λαλοῦσι τὴν τῶν Σαρακηνῶν Διάλεκτον, γυρίζει αὐτῇ ἡ νῆσος μίλια 20., μετὰ τὴν ταύτης, καὶ τῆς Μελίτης εἶναι μικρὸν Νησίον Κομίνο κοινῶς λεγόμενον. Περὶ τῶν λοιπῶν νήσων τῆς Ἀφρικῆς Πελάγους, ἐν τῷ περὶ Ἀφρικῆς ρηθῆσεται.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ

Τ Μ Η Μ Α Ι Η.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Ἑλλάδος.

1. **Ἡ** Ἑλλάς, τὸ μέγα καὶ πολυθρόνητον ὄνομα εἰς τὰς ἀρχαίας καιρὸς, τὸ σμικρὸν καὶ δυσυχές, εἰς τὰς νῦν, Γραικία καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἑυρωπαϊῶν τῶν μὴ Ἑλλήνων, λαβύσα τὴν ὀνομασίαν ὑπὸ τοῦ Βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ Γραικοῦ, ὡς περ καὶ Ἑλλάς ἀπὸ Ἑλληνος καὶ Γίης καὶ Δουκαλίανος καὶ τῆς Πύρρας, κοινῶς δὲ παντὶ λέγεται ὑπὸ τῶν Τέρκων καὶ ἄλλων, Ῥεμελη, ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων τῆς νέας Ῥώμης, ἢτοι ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ μεταγαγόντος τὴν Αὐτοκρατείαν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ῥώμης, εἰς τὴν Νέαν Ῥώμην, ἢτοι τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ 335. Πρῶτον Ἑλλάς ἐκαλεῖτο ἢ ἰδίως Ἑλλάς, καὶ ἡ Θεσσαλία, μετὰ κοινὸν ὄνομα, ὡς περ μία Ἐπαρχία, αἱ ὁποῖαι ὑπερον ἀπ' ἀλλήλων ἐχωρίσθησαν. ὁ δὲ Ἄστυ καὶ ὁ Ὀμπρος Ἑλλήνας καλεῖ μόνον τὰς Φθιώτας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τὰς, καὶ τὰς Πελασγίους ὁ δὲ Ἀθηναῖος βιβλ. ιδ. τεία γένη τῶν Ἑλλήνων ἀειθμεῖ, τὰς Δωριεῖς, τὰς Αἰολεῖς, καὶ τὰς Ἴωνας. ὑπερον δὲ Ἑλλάς ἐκλήθη καὶ ἡ Πελοπόννησος, ὁμοίως καὶ ἡ Ἡπειρος, καὶ ἅπαντα ἡ Μακεδονία ἡ πλεονταῖον Ἑλλάς ἐκλήθη καὶ ἡ Κρήτη, καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους νῆσοι. Διέβη τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος

μετὰ τούτα, εἰς τὴν τὴν Ἰταλίαν, καὶ Σικελίαν, καὶ μὲγα μέρος τῆς Ἰταλίας ὠνομάσθη Μεγάλη Ἑλλάς. ὁμοίως ἐφθάσε καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν, ἢ ὅποια ὠνομάζετο Ἀσιατικὴ Ἑλλάς, πρὸς διαφορὰν τῆς ἄλλων, ὡς ἐν τῷ περὶ Ἀσίας λέξομεν.

2. Ὀλικῶς λοιπὸν λαμβανομένη ἡ Ἑλλάς, περατῶται ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Αἰγαίας Πελάγους· ὑπὸ μεσημβρίας ὑπὸ τῆς Κρητικῆς ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Ἰονίης Πελάγους· καὶ ὑπὸ βορέως τῆς Σαρδικῶν Ὀρῶν, δι' ἧν χωρίζεται τὴν Ἰλλυρικὴν, καὶ τῆς Μυσίας, καὶ τῆς Νέσσυ ποτ., δι' ἧς διαίρεται τῆς Θράκης.

30. Πρῶτον τῆς ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης, ἐκατοκίσθη ἡ Ἑλλάς ὑπ' ἀνθρώπων, ὡσαύτῳ αὐτὴ εἶναι πλησιέστερα εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ εἶχε τὸ πάλαι μεγάλην καὶ ἀσύγκριτον δόξαν, καὶ λαμπρότητα, εἰς ὅλας τὰς ἐκείνης καὶ τὰ ἔργα τῆς, διότι ἐσάθη αὐτῇ τὸ κατ' ἐκείνην τῆς Σοφίας, καὶ ἀπ' αὐτῆς διεδόθησαν αἱ ἐπισήμαι, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ ἄλλων τόπων. ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπέμψθησαν Ἀποικίαι Ἑλλήνων εἰς διαφόρους τόπους. ἐσολίδθησαν τὰ ἦδη τῆς ἀνθρώπων, διὰ τῶν νόμων τῶν Νομοθετῶν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐνὶ λόγῳ εἰπεῖν, ἐλαμψεν ἡ Ἑλλάς εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, καὶ διὰ τῶν λόγων, καὶ διὰ τῶν ἔργων, καὶ διὰ τῶν Ἐκστρατειῶν· ὡσαύτῳ ὅπως πρῶτη Ἐκστρατεία ἐσάθη ἡ Κολχικὴ, διὰ τῆς ὁποίας ἐπηγάθη οἱ ἄγχι νεοὶ τῆς Ἑλλάδος, νὰ λάβωσι τὸ χρυσὸν τῆς Βαρβάρων τὸ Χρυσὸν Δέρας. Δευτέρα περίφημος Ἐκστρατεία ἐσάθη ἐκείνη τῆς πολυδρυκτικῆς Πολέμου, δηλαδὴ τῆς Τρωικῆς τῆς ἀφιλίωτις, τῆς ὁποίας αἰτία ἐγένετο ἡ τῆς Ἑλένης ἀρπαγὴ ὑπὸ τῆς Παιίδος Ἀλεξάνδρου. μετὰ τῆτον τὸν Πόλεμον τῶν Ἑλλήνων, ἐδοκίμασεν ὁ Βασιλεὺς τῶν Περσῶν Κύρος νὰ κάμῃ ὑποτελή τὴν Ἑλλάδα, καὶ μετὰ τῆτον, ὀλίγῳ χρόνῳ παρελθόντος, ἐκστράτειε κατ' αὐτῆς μετ' ἐστράτευμα ἀπειρον Ξέρξης ὁ Τίος τῆς Δαρείου, καὶ μετ' αὐ-

αὐτὸν καὶ ἄλλοι πόλεμοι γέγονασι μεταξὺ τῶν Βασιλέων τῆς Περσίας, τῶν Ἑλλήνων. ὕστερον ἐγένετο ὁ ἐνδογενὴς καὶ ἐμφύλιος πόλεμος τῶν Ἑλλήνων, ὁ Πελοποννησιακός, πρὸς ὅποιον αἰτία ἔφαντο ἡ φιλοτιμία τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, περὶ τῶν πρωτείων τῶν δύο πόλεων αὐτῶν, ὁ ὅποιος Πόλεμος ἐξάβη αἰτία εἰς αὐτὰς, τῆς μεγάλης καταστροφῆς. Ἀφίνω ὁμῶς νὰ λέγω τὴν ἐκστρατείαν τῶν Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων διὰ τοῦ Μακεδόνα Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἀσίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐκυρίωσεν ἕ μόνον αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὅλην σχεδὸν τὴν Οἰκουμένην.

4. Καὶ πρῶτον τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος ἄριστον Βασιλεὺς αὐτῶν μισθοὶ καὶ ἐμπόιοι, Ἡγεμόνες, καὶ Ἀυτοκράται καὶ τὴν τάξιν, ὅπως εἶχον τὸ πάλαι, ἢ ἐδιοικεῖτο διὰ Δημοκρατιῶν, καὶ Ἀριστοκρατιῶν, τὰς ὁποίας ὕστερον εὐρῶν ἀδυνατίει ὁ τῶν Ἀμενέων Φίλιππος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων, ὡσαύτως ὅτι οἱ Ἕλληνας ἀκρῶς ἠδύνησαν ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ὅτι τὰς ἐτέλεσεν εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδόνων. τελευταῖον εἰς τὸν καιρὸν Περσείως τοῦ τελευταίου Βασιλέως τῶν Μακεδόνων ὑπέταξαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὴν Ἀυτοκρατείαν αὐτῶν, ἕ μόνον τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἕ τὴν τυχεστὴν φθορὰν εἰς αὐτῷ ἐμποιήσαντες. μετὰ τῆς Ῥωμαίας, ἠλθον καὶ τῆς Ἑλλάδος οἱ Γότθοι, καὶ οἱ Οὐνοὶ, καὶ τὴν ἠδύνησαν, τὰς ὁποίας ἐδίωξαν ἐκεῖθεν πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἠτοι οἱ Βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τελευταῖον δὲ ἐλθόντες οἱ Τούρκοι, καὶ κυριώσαντες αὐτῆς, τὴν δεικνύουσιν. Ἐκ ποσῶν, καὶ τοιούτων πολέμων, φεῦ τῆς ἐλθούσης κατασάσεως! ἢ πρὶν ὑπερλαμψρός, ὁλοτελῶς σχεδὸν ἀπρημαυρώθη, καὶ βεβαρβάρωται, φυγῆς ἐκεῖθεν τῆς Σοφίας, οἰκουμένης ὅρου τῆς καλιᾶς αὐτῆς! καὶ πῶς δὲ εἶναι θάυμασάον, ὡσαύτως ὅτι αὐτὴ ἡ Σοφία πολλὰς τὰς ἀποικίας ἐχρήσατο, ἠγχεν ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, τοῖς Πέρσαις, τοῖς Χαλδαίοις, τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλοις. μά-

λίσα ἐσήσατο τανυῦ τῶν καθέδρων αὐτῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ. ἀλλὰ μὲ ὅλον ὅπερ ἡ Ἑλλάς κατέλιπεν εἰς τοιχύτῳ ἀπευκταίαν κατάστασιν, ὅμως καὶ τὴν κοινὴν παροιμίαν: „Κάμμος φρωῖσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθησι φορτία.”

5. Οὐπο ποῖναι θεωρημένη ἡ Ἑλλάς, περιέχει Ἐπαρχίας, ἅπασαν τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ἡπειρον, τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Βοιωτίαν, τὴν Πελοπόννησον, τὰς Νήσους τῆ Ἰονίᾳ Πελάγους καὶ τῆ Αἰγαίᾳ, τὴν Θεσσαλίαν, καὶ εἰτις ἄλλῃ εἶναι παρὰ ταύτας, περὶ τῶν ὁποίων ἰδίως ἐφεξῆς λέγομεν ἄρχομοιοι ἐκ τῆ λοιπῆς μέρους τῆς Ἰλλυριδος, ὅπερ πρότερον περὶ αὐτῆς διαλαβόντες ἐσαθήμεν. Πρὸς ταῖσις ἰστέον ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἀφ' ἧ ἐξουσίας αὐτῶν τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἐδιείρεσαν εἰς δύο Ἐπαρχίας, εἰς τὴν Μακεδονίαν δηλαδὴ, εἰς τὴν ὁποίαν περιλαμβάναν τὴν τῆ Ἡπειρον, καὶ Θεσσαλίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, μετῆς ὁποίας τὸ ὄνομα περιέκλειον τὴν ἰδίως Ἑλλάδα, τὴν Πελοπόννησον, τὴν Βοιωτίαν, τὰς περὶ αὐτὰς νήσους, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Β'.

Περὶ τῆς Ἀλβανίας, ἢ τοι τῆς Ἀρβανιτίας.

1. Ἡ Ἀλβανία, ἢ τοι ἡ Ἀρβανιτία κοινότερον λεγομένη, εἶναι τὸ Δυτικὸν μέρος τῆς Μακεδονίας, τὴν ὀνομασίαν λαβούσα ὑπὸ τῶν Ἀλβῶν, οἱ ὁποῖοι δὲ εἶναι ἐκ γένους τῶν Ἰλλυριῶν, ὡς τινες οἴονται, εἴτ' ἐκ τῶν Ἀλβανῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀλλὰ κατάγονται ἐκ γένους Κελτικῆς, οἱ ὁποῖοι ἤλθον εἰς τὴν Ἰαπυγίαν τῆς Ἰταλίας, εἴτα ἐξ αὐτῆς διέβησαν εἰς τὸ Δυρράχιον, κακεῖθεν διέσπασαν. Πόλεις λοιπὸν ἀπαιθμῆνται καὶ μὲν τὸ σύνορον τῆς αὐῶ ρηθείσης Δαλματίας, κληθείσης ἀπὸ τῆ Δαλμινίᾳ, τὸ ὁποῖον ἦτον ποτὲ πόλις μεγάλη, αὐταί. Μετὰ τὴν Κόλπον τῆ Κάπυρο, καὶ τὴν Ἀκροθαλασσίαν εἶναι. Ἀντίβαρον, κοινῶς Ἀντιβάρι, πόλις ποτὲ μὲν θρο-

νον Ἀρχιεπισκόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπετάλαν ἐννέα Ἐπισκοπαι. Ὀλχίνον, τὸ ὁποῖον πρότερον ἐκαλεῖτο Κολχίνον, καὶ πῶρα Δολτζίνι, Κάστρον ὄχυρον, μὲ Λιμμένα χωρτικόν.

2. Μεσόγειοι δὲ Πόλεις ταύτης εἶναι Σκόδρα, κοινῶς Σκέταρι. παράκειται ταύτῃ τῇ πόλει καὶ Λίμνη, τῆς ὁποίας καὶ σμακρὰ κείται Δεῖβασον. πλησίον τῷ Δρεῖνου ποταμῷ, ὁποῖος χωρίζεται εἰς τὸν Σάον ποτ., εἶναι ἡ Δρεῖνοπολις μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, κοινῶς λεγομένη Δρευναβάρ. θρόνον Ἐπισκόπου ἔχει καὶ τὸ Δεῖβασον. αὗται αἱ πόλεις δεικνύονται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, τῶν δὲ Ἡγεμόνος, ἢ τοῦ Πασαῖ ὁ θρόνος εἶναι εἰς τὸ Σκέταρι, καὶ αὗται αἱ πόλεις εἶναι τῆς παλαιᾶς Ἰλλυρίας, τὴν ὁποίαν χωρίζει ὑπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ Δρεῖνων ποταμὸς, λεγόμενος κοινῶς Δεῖνο, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ σῶμα παράκειται ἡ Δισσός πόλις, ἢ καὶ Ἐλισσός, κοινῶς λεγομένη Ἀλέσσιο, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Τούρκων, καὶ αὐτὴ ἔσα εἰς τὴν ἐσχάτην ἀποχώρησιν τῷ Ἰλλυρικῷ Κόλπῳ, ὅς τις κοινῶς λέγεται Κόλφο δι' Δρεῖνο. Ἐνδοτεραι δὲ καὶ τὸ μεσόγειον, Σιπάγειον, εἶναι Σιπάρουντον, κοινῶς Σελατία, Θερμιδαυα, κοινῶς Δάγγο, μεταξὺ τῆς Σκόδρας καὶ τῆς Σιπαρίντε δεικνύμενον. πλησίον τῷ Ὀμφαλι Ὄρει, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Παπαδάρος, κείται πόλις ποτῆ, ἢ Ἐπικαρία καὶ τὸ Εἰμινάνιον. ἀναμεταξὺ τῶν Δρεῖνων καὶ τῶν Πανυάσων τῶν ποτ., τρέχει ὁ Ἰκανὸς ποταμὸς.

3. Τὸ Δυτικὸν ὠκεανῶδες μέρος τῆς Μακεδονίας, τὸ ὁποῖον ἀρχεται ὑπὸ τῷ Δυρράχιῳ, καὶ λήγει εἰς τὸν Κέλδων ποταμ., τὸν χωρίζοντα τὴν Μακεδονίαν τῆς παλαιᾶς Ἡπέρου, Ταυλαυτία λέγεται, ὠκεανῶδες τῆς Ἐλυμιάτης καὶ τὴν Ὀρεσίδα. ἐκλήθη αὕτη καὶ Νεῖα Ἡπειρος, πρὸς διαφορὰν τῆς Παλαιᾶς Ἡπέρου, καὶ πόλεις ἔχει ταύτας, Δυρράχιον, κοινῶς Δυρράτζο, πόλις τὸ πάλαι ὠκεανῶδες, μὲ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου καὶ μὲ λιμμένα. ἐκτίσθη
αὐ.

αὐτῆ, μετὰ τῶν ἀλώσειν τῆς Τρωάδος, ἐπὶ 120., εἰς Χερσὸν ἰσθμὸν, τῆς ὁποίας ραδίως διώταται ὁ ἰσθμὸς νὰ κοπῆ, καὶ πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐπίδαμνος, καὶ Ἐπίδαμνον, ἀλλὰ μετὰ νὰ εἶδον Οἰωνὸς οὐκ ἀγαθὸς αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ὡσαύτ' ὅπως ἐσημείωτον Ἐπίδαμνον, ἦτοι ἐπὶ ζημίαν ἔχουσι νὰ πηγύονεν, τῶν ὀνόμασιν Δυρράχιον. καὶ σμακρὰ ταύτης εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν ὁ Πανύασσος ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Σπιρνάτζα. Εἰσβολαί, ἢ ὁποία ἦν Παρθυαίων ἦτον, ἔχουσα Ὀρός τὴν αὐτὴν ὀνόματος, κοινῶς λέγεται Κροῖα, πόλις ταυτὴν ἀνωτέρωσα, καὶ ὄχυρά, ἀεισηπομένη κατὰ τὸ μεσόγειον, πλησίον τῆς Δισαίνα ποταμ., μετὰ τῆς Δυρράχης, καὶ τῆς Δεβάρης, τῆς αὐτῆς Δερίβιμ λεγομένη· ὁ δὲ Χαλκοκοινὸς Κρούας ταύτῃ καλεῖ: ἢ Πατεῖς τῆς ἀερίφης Γεωργίης Κασερίου τοῦ Σκενδέρμπει, καὶ τῆς ἐξῆς. πόλις μεσόγειος ἦν Ταυλατίων ἦτον ποτὲ ἢ Ἀρριασα, ταυτὴν κρημνισμένη, καὶ κοινῶς λεγομένη Ἀλάδα. Μετὰ τὸν Πανύασσον ποτ. εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἰόνιον Πέλαγος ὁ Ἄψος ποταμ., κοινῶς Καυεῖον λεγόμενος. μετὰ τῶν εἶναι Πύργος, πόλις ποτὲ παραθαλασσίαν, καὶ κατὰ τὸ μεσόγειον ἦτον Ταυλαίτιον, κοινῶς ταυτὴν Ταμωεῖτζα, ἢ κατ' ἄλλως, Μισσαίχια. καὶ πολὺ σμακρὰ τῆς Πύργου εἰσέρχεται ὁ Κενετός ποταμ. καὶ μετὰ τῶν ὁ Ἄψος ποταμ., κοινῶς λεγόμενος Βοῦσα, ἐγγὺς τῆς ὁποίας ἦτον ἢ Ἀπολλωνία, κοινῶς ταυτὴν Πόλινα, κρημνισμένη, πόλις ποτὲ ὀνομαστάτη, κτίσμα Κερειθίων καὶ Κερκυραίων, τῆς Ποταμὸς μὲν ἀπέχεσσα Σπιδίους δέκα, τῆς δὲ Θαλάσσης 60., ἠνθισεν αὐτὴ εἰς τὰς ἀσπιδὰς ἦν Γραμμαίων, εἰς τὴν κειρὸν τῆς Καίσαρος: ὅθεν εἰς αὐτὴν ἐσάλθη αὐτὸς ὁ Καίσαρ Ὀκταύγιος, νέος ὢν, χάριν μαθησέως. εἰς αὐτὴν ἐχάραττον καὶ ἀργυρὰ νομίσματα ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται ἢ Ἰγνατία ὁδὸς, καὶ πελοῦται μέγιστος τῆς Ἐβρου ποταμ., καὶ ἦν Κυφέλων, εἰς καθὲρ μίλιον ἔχεσσα σήλιον. εἰς τὴν Χώραν ἦν Ἀπολλωνιαίων εἶ-

ναι πέτρα τις, πυρ αναδιδέσα, Νυμφαῖον καλυμένη, ὑπ' αὐτῇ δὲ κρῖναι ῥέουσι χλιαρῆ Ἀσφάλτε, καιομένης ὡς εἰκὸς τῆς Βάλου τῆς Ἀσφάλτιδος. Μετὰ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Ἄωκ ποταμ. εἶναι Αὐλών, πόλις παραθαλασσία, ἢ Ἐπίγειον ποτῆ, καλεῖται κοινῶς Αὐλώνας, ἢ ὑπὸ τῷ Ἰταλῶν Βαλῶνα, τῷ ἐκυρίδισαν οἱ Βενέτσι ἐν ἔτει 1690., εἴπε μετ' ὀλίγης μῆνας, διωχθεῖτες ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἢ κρημνίσαντες αὐτῷ κατέλιπον. μετ' αὐτῷ ἦτον πόλις παραθαλασσία τῷ Ἑλληνιστῶν ἢ Βελίς, ὡς περ ἢ μεσόγειος τὰ Ἐλύμα, κληθεῖσα ὑπὸ Ἐλύμα τῆ ἰόδα Υἱε τῆ Ἀγχίσα. αὐτῷ τινὲς οἰοῦνται νὰ εἶναι τὰ Κανίνα, πόλις πλησίον τῆ Αὐλώνας δεισκομένη κατὰ τὸ μεσόγειον, ἢ ἄλλοι νὰ εἶναι ἡ Χειμάρρα, ἀλλ' ἀπατώνται, ὅτι ἀπ' αὐτῆς ἡ Χειμάρρα ἀπέχει 25. μίλια. τῆς δὲ Ὀρεσίδος ἦτον ἡ Ἀμαντία, πόλις παραθαλασσία, ἣτις τανυῦ λέγεται Πόρπο Ραγυζέο, μεταξὺ τῆ Αὐλώνας, ἢ τῆ Ὠαικε, ἢ σμακρῷ τῷ Ἀκροκεραυνίων Ὀρῶν. ὁμοίως ἢ ἄλλῃ Ἀμαντία αὐτῆς ἦτον Μεσόγειος, λεγομένη κοινῶς Ἀβόσομα, ἐκλήθησαν αὐταὶ αἱ πόλεις ὑπὸ τῷ Ἀμαντῶν τῷ περὶ τὸν Ἐμαφίνον, οἱ ὅποιοι μετὰ τῷ ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, διέβησαν εἰς τῷ Ἠπειρον, ἢ τελευταῖον κατώκησαν πῆτες τῆς τόπης, περὶ τὰ Ἀκροκεραυνία Ὀρη. αὐτῇ ἡ Χωρρα ἐκλήθη Ὀρεσίς ὑπὸ τῆ Ὀρέσα, τῆ καταφυγόντος εἰς ἔσπον τὸν τόπον. τελευταῖον εἶναι ὁ Κέλυδνος ποτ. ὅς τις χερίζει τῷ Ὀρεσίδα τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς Ἠπέρου λέγεται κοινῶς ἔτος Σαλίκη.

4. Ταύτης τῆς Ἐπαρχίας μεσόγειοι πόλεις, αὐτὰς ῥηθεῖσας, εἶναι ἢ αὐταί. Ἀλβανόπολις, ἢ Μητρόπολις ποτῆ τῷ Ἀλβανῶν. Λόκη Πέτρα, ἔρημος. τῷ δὲ Ἐορδετῶν πόλεις ἦσαν, οἱ Σκαμπεῖς, τῷ ὁποίᾳ τινὲς λέγουσι νὰ εἶναι τὰ Βελάδαγρα, ἦτοι τὸ Μπεράτι, λεγομένη ὑπὸ τῷ Τούρκων Ἀρναύτ Μπελιγραδ. πόλις τετειχισμένη ἐπὶ τῆς κόρυφῆς τινὸς Βουνῆ, μετ' ἄρῳνον Ἐπισκόπου.

ἄλλοι

ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ Σκαμπεῖς νὰ εἶναι ἡ Στρέγγη, καὶ τὰ Βελαδάγρα νὰ εἶναι ἡ λωκὴ Πέτρα. Δαυλία, πικρὸν ποταμὸν, ὅτι αὐτὴ νὰ εἶναι τὸ Ἐλιμπασάνι, πόλις ὀνομασθῆ, καὶ Ἐμπόριον διάσημον. Δήκομα, κοινῶς Δαρδάγο κατὰ τὸν Μολέτιον, καὶ ἄλλαι, περὶ τῶν ὁποίων ἐν τῷ περὶ Μακεδονίας ἔργῳ. παντῶ ὅμως εἰς εὐταπὴ τὰ μέρη εἶναι Πολίσματα ἀκυσά, Βοσκόπολις, Γυιόριζα. καὶ τὰ λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Γ'.

Περὶ τῆς Ἠπειροῦ.

1. Ἐπετα ἡ Παλαιὰ Ἠπειρος, ἀκυσθὴ καὶ περιφθίμας καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν, Ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ὄνομα δὲν σημαίνει ἄλλο πλὴν ἄπειρος, (α) καὶ τρέπομεν τὰ ἄ εἰς ἡ, Ἠπειρος, διὰ τὸ ὁποῖον ὀνόματος ἐσημαίνον οἱ Παλαιοὶ ἕκαστον τῶν τριῶν μερῶν τῆς Γῆς. (Διοδώρ. Περιηγ. , Μίαν δὲ καὶ περὶ ἐκείνων, ἀνθρώποι τριῶν ἦσαν ἐπ' ἀπείροις δάσαντο) καθόλου λαμβανόμενον* μερικώτερον δὲ ἐννοούμενον, ἕδεν ἄλλο μέρος σημαίνει, εἰ μὴ τὸ περιεχόμενον μεταξύ τῆ Κελύδων ποταμ. δι' ἣ χωρίζεται τῆς Ταυλαυτίας, καὶ τῆς Μακεδονίας, κατὰ τὸν βορρῆαν* τὰ Πίνδα Ὀρεῖ, δι' ἣ χωρίζεται τῆς Θεσσαλίας* ἀπ' ἀνατολῶν τῆ Ἀχελώε ποτ., διὰ τὸ ὁποῖον [διαμερίζεται, ἀπὸ μεσημβρείαν ἐκ τῆς Αἰτωλίας, καὶ τῆ Ἰονίου Πελάγους ἀπὸ δυσμῶν, καὶ αὐτὸ καλεῖται Παλαιὰ Ἠπειρος.

2. Χῶραι ταύτης, ἢ μικρότεραι Ἐπαρχίαι εἶναι Χαορία, Μολοασία, Δρυοπία, Θεσπρωτία, Ἀλμῖνα, Κασσιοπαία Μεσόγειος, Ἀμφιλοχία, Ἀγραῖς, Ἀκαρνανία,

καὶ

(α) Ἐπρὰ δηλ. ὁ εἰς Σπερῆ, ὅς ἐστι διαφορὰ τῶν νήσων, ὑπὲρ ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης μὴ ἔχουσα. εἶναι φανερόν ὅμως ὅτι ἐδόθη ἡσθὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν κατ' ἀντικρὺ αὐτῆς χωρίων νήσων εἶσιν.

ἢ κατὰ ἄλλη ᾠδὴ ταύταις, περὶ τῶν ὁποίων ἐφεξῆς ἐρ-
 μων. ὁμοίως ἢ περὶ τῶν Ἐθνῶν, ὅπερ ἐκατόικεν εἰς αὐ-
 τὰς. ᾠδαῖνται δὲ ἢ νῆσοι εἰς αὐτῶν κατὰ τὸν Πτολεμῶ
 ἢ ἄλλως, αἱ ἐν τῷ τέλει τῷ Κεφ. ρηθισόμεναι.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ καὶ διάσημοι τῆς Ἡπέιρου εἶναι,
 ὁ Ἀχελῷος, κοινῶς καλέμενος τανῶν Ἄσπρος, τῶν ἀρ-
 χῶν τῶν πηγῶν ἔχων ἀπὸ τῆ Πίνδα Ὀρεος, πλησίον τῶν
 πηγῶν αὐτῆ ἦτον πόλις ποτὲ, Χαλκίς λεγομένη, διαβαί-
 νει διὰ μέσῃ τῆς Δολοπίας, κοινῶς ὀνομαζομένη κατὰ τὸν
 Σχολιστῆν τῷ Θυκιδ. Ἀνόβλαχα, ἢ πῶρα κοινότερον, τὸ
 μὲν ἐδώδεν τῷ ποταμ. μέρος Ῥαδοβισθ, καὶ Βάλτος, τὸ
 δὲ πέραν, Ἄγραφα. ἢ εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν οὐ
 σμακρὰ τῆς Κατοχῆς. ἔτος ὁ Ποταμὸς πρότερον ἐλέγετο
 Θέσις, ἀπὸ τῆς ταχύτητος, Ἄξιος, Θέσιος, ὅς αἰτίας
 τοιαύτης: Ὁ Θέσιος ὁ Τίος τῷ Ἄρειος ἢ τῆς Πεισιδῆκης,
 διὰ τινὰ περίεσιν οἰκειαντῶν, ἐπήγεν εἰς τὴν Σικυῶνα,
 ἦτοι τὴν Δημητριάδα, ἢ ἰκανὸν χρόνον διατείψας ἐκεῖ,
 πάλιν ἐγύρισεν εἰς τὸ πατρικὸν τῷ ἔδαφος, ὅπερ εὖρε τὸν
 Τίον τῷ Καλυδῶνα ἢ ἀπεπαύεται ὁμῶς μετὰ τῆς Μητρός τῃ,
 καὶ ἀποπτόσας νὰ εἶναι κανόνιας μοιχός, τὸν ἐφόνδυσεν,
 ὕπερον δὲ γενόμενος αὐτόπτης τῆς ἀελπίστῃ πράξεως, ἐρ-
 ρίψε τὸν ἑαυτὸν τῷ εἰς ἑῷτον τὸν ποτ., ὅθεν ἐκλήθη Θε-
 σιος. ὕπερον ἐκλήθη Ἀχελῷος, ἀπὸ Ἀχελῶος τῷ Τίου
 τῷ Ὠκεανῆ ἢ τῆς Ναΐδος Νύμφης, ὁ ὁποῖος γενήσας
 θυγατέρα τῶν Κλησορίαν, ἐσωσισιάζετο μὲ αὐτῶν, χω-
 εἰς νὰ τῶν ἠξέδρη, ὕπερον δὲ γυνὴ, ἢ λίαν λυπηθεῖς τῷ
 φραχθέντος ἐνεκα, ἐρρίψε τὸν ἑαυτὸν τῷ εἰς τὸν Θεσίον
 ποταμ., ἢ ἀπ' αὐτῆ ἐκλήθη Ἀχελῷος. Μυθολογοῦσιν ὅ-
 τι ἑῷτος ὁ Ποταμὸς ἦτον Τίος τῷ Ὠκεανῆ ἢ τῆς Γῆς.
 ὁ δὲ Ἐκαταῖος τὸν λέγει, Τίον τῷ Ἡλίε καὶ τῆς Γῆς,
 ἢ ἄλλοι ἄλλως. ἀκόμη νὰ ἐμνησθῆται ἑῷτος ὁ Ποταμὸς
 τῶν Διαφείραν, τῶν θυγατέρα τῷ Οἰνέως τῷ Βασιλέως
 τῶν Αἰτωλῶν, τῶν ὁποῖαν ἐμνησθῆται ἢ ὁ Ἡρακλῆς. ἑ-

πρεπε λοιπόν να γινή ἀναμεταξύ αὐτῶν τῶν δύο Μυση-
ρων κενσίας ἀγῶν, διὰ τὴν δοθῆ εἰς τὴν νικητῆν ἡ Διαίει-
ρα ὡσαύτῃ βραβεῖον, διὰ τὸ ὅτι Ὁ Ἀχελῷος λαμβάνει μορ-
φὴν Ταύρου, καὶ φέρεται μὲ μεγάλῃ ὀρμῇ κατὰ τὴν Ἡρα-
κλέα, τὴν ὁποῖον τὸ κέρασ ἐξέκοψεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅθεν
νικηθεὶς ὁ Ἀχελῷος, δὲν ἐζήτησε πλέον τὴν Διαίειραν,
ἀλλὰ μόνον τὸ δεξιὸν τῆς κέρασ, καὶ αὐτὸ αὐτὸ ἐχάρισεν εἰς
τὸν Ἡρακλέα τὸ κέρασ τῆς Ἀμαλθείας. ἡ Ἀμάλθεια
λέγουσι τινὲς νὰ ἦτον Αἶγα, ἡ Τροφὸς τῆς Διὸς, τῆς ὁ-
ποίας τὸ Κέρασ εἶχε τοιαύτῃ ἰδιότητι καὶ δυνάμει, ὡς τὴν
ὅποιος τὸ εἶχον, εἴτε ἐπεθύμει, τόσον ποτὸν, ὅσον καὶ
τροφὴν, τὸ ἀπελάμβανε, καὶ ἄλλοι ἄλλως. Λέγονται ὑπὸ
τῶν Ποιητῶν περὶ τὴν Ἀχελῷον καὶ ἄλλα πολλὰ: ὁ Ἡρα-
κλῆς μὲν τὸ νὰ ἦτον Γαμβρός τοῦ Οἰνέως, καὶ αἰθρῶπος
ἀεργετικώτατος, ἐμπόδισε τὸ ρεῦμα τῆς ποταμ., τὸ ὁποῖον
ἐπιγιγε τὸν κάμπον τῆς Ζαπαντιῆς, καὶ ἔφερε βλάβην με-
γάλῃ εἰς τὰς πελοπόννησον διὰ τὸ αἰασρέψας τὸ δεξιὸν τῆς
κέρασ, τῆς τῆς δεξιὸν ρεῦμα, ὀπίσω εἰς αὐτὸν τὸν ποτ.,
ἔλαβεν αὐτὸ αὐτὸ τὸ κέρασ τῆς Ἀμαλθείας, δηλαδὴ ταύ-
τῃ τῆν μεγάλῃν ὕδατιαν, καὶ εὐφορίαν, ὅπως ἐπέλεσεν
ἐκείνη ἡ Γῆ εἰς τὰ ἀπορρέματα καὶ εἰς τὰς καρπύς, δι' ἣν αἰ-
τίαν λέγουσι οἱ Ποιηταί, νὰ εἶναι γεμάτο αὐτὸ τὸ κέρασ
ἀπὸ κάθε καρπῶν. Ἐπαινέται τὸ ὕδωρ τῆς Ἀχελῷον, νὰ
εἶναι ὑγιέστατον καὶ νοσιμώτατον κατὰ τὸν Ἡρόδ. ἐν τῇ Εὐ-
τέρῃ. ὅθεν ἐσωλήθιζον οἱ ἀρχαῖοι νὰ καλέσῃ τὸ ὕδωρ,
ὅπως ἔβανον εἰς τὰς θυσίας, Ἀχελῶον, ,, Μάλιστα γὰρ τὸ
ὕδωρ Ἀχελῶον προσαγορεύομεν ἐν τοῖς ὅρκοις, καὶ ἐν ταῖς
ἑχθαῖς καὶ ἐν ταῖς θυσίαις". ἀκόμη καὶ κάθε ὕδωρ ἐπιτῆδειον
τῆν εἰς μίξιν τῆς οἴνου, Ἀχελῶον ἐκάλεον, ὡσαν ὅπως κα-
τὰ τὴν Σαπφῶν, πρῶτος ὁ Ἀχελῷος ἦεν τῆν κράσιν τῆς
ὑδατος καὶ οἴνου καὶ τὰ λοιπὰ ὁ Ἀρχαῖος, ἦτοι τὸ Ποτάμι
τῆς Ἀρτίας. ὁ Ἰναχος, τὸ Ποτάμι τῶν Ῥωγῶν. ὁ Θυά-
μις κοινῶς Γλυκὺ. καὶ ὁ Ἀχέρων, κοινῶς Καλαμῆς. καὶ
εἰ τι

εἰ τινες ἄλλοι, πῶν ὁποῖων ποταμ. ἀν εἶναι καὶνὰ ἀξίον ἀκοῆς, ἐφεξῆς ἐρεῖμον.

4. Ὅρη διάσημα τῆς Ἡπειρῆς εἶναι τὸ Πίνδον, ἢ ἡ Πίνδος, κοινῶς πολλὰς ὀνομασίας ἔχον, κατὰ τὰς διαφόρους τόπους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λέγεται τῷ Μετζόβει καὶ Βενά. ἐκλήθη Πίνδον, καὶ Πίνδος, ἀπὸ τῶ Πίνδα τῷ Τίῳ τῷ Μακεδόνοσ, ὅστις φθονηθεὶς ὑπὸ πῶν ἀδελφῶν τε, ὡσάν ὅπερ ἦτον καὶ ὠραιότερος, καὶ φρονιμώτερος αὐτῶν, ἀνεχώρησε τῆς πατρίδος ἀρχῆς, καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τι χωρίον ἐπέπε τῷ Ὄρει, δι' ἀνεσιν τῆς ψυχῆς αὐτῆ καὶ τῆ σώματος, καὶ ὡς ἐλεύθερος ὅπερ ἦτον, ἐκαταγίνετο πάντοτε εἰς κυνήγια διαφόρων ζώων, καὶ μάλιστα νεβρῶν, καί ποτε ξεπέζόσασ τῷ ἵππῳ, καὶ ἐρόνωντας εἰς τὸ δάσος, καὶ εἰς τὰ ἄντρα τῆς νεβρῆς, ἀκείει φωνὴν, ὅπερ τὸν ἐσπρόσαξε, πῶν νεβρῶν μὴ ἄψι. θεωρῶντας δὲ περιγύρω, ὡσάν δὲ εἶδε τίποτε, ἐλογίασεν ὅτι ἡ φωνὴ νὰ εἶναι ἀοράτως, καὶ ὅξ αἰτίας κρείττονος. τῇ δὲ ἐρχομένῃ ἡμέρᾳ, πηγύσει πάλιν μὲ τὸν ἵππον τε μοναχός τε εἰς τὸν ἴδιον τόπον, νὰ ἰδῆ μήπως νὰ εἶναι καὶ ἄλλοι θηρῶνται, καὶ θεωρῶντας ὀπμιελῶς τὰ πέριξ, δὲν βλέπει ἄλλο, ἢ μὲγαν Δράκοντα, ἐγείροντα ὀλίγοντι τὴν κεφαλὴν του πρὸς αὐτὸν, ἀπὸ τῆς ὁποίας θεῆας ὁ Πίνδος ἐξεπλάγη, ὡσάν ὅπερ ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ δέρη τῷ Δράκοντι, νὰ ἦτον μεγαλήτερα ἀνδρός τελείη, ὡσάν δὲν ἐφυγεν ὡσάν δειλός, ἀλλὰ μὲ κάποιαν σοφίαν καὶ τέχνην ἐδείξεν εἰς τὸν Δράκοντα χῆμα ὀλαβείας. καὶ ἀπὸ τὸ κυνήγι ὅπερ εἶχε, τῷ ἔδωσεν ὡσάν προσκυμητικὸν χύσισμα. ὅθῳ καὶ ὁ Δράκων ἰδὼν τὴν εὐνοίαν τῶ νεῦ, ὀλοπῆλῳ δὲν τὸν ἐπέειραξε (ποιαύτῳ ἰχθῦν ἔχασι τὰ ἄωρα, ὡς τε καὶ τὰ ἄλογα ζῶα ἡμερώνουσι)· λίαν οὖν ἐχάρη ὁ Πίνδος. καὶ ἐκτοτε κυνηγῶντας ἐφιλοδώρει καὶ τὸν Δράκοντα, ὡς ἀκείβόν τε φίλον. καὶ μᾶλλον εἰς τὸ κυνήγιον δούτῳχαι, ὡς ἐκτινος θεῆας αἰτίας. Ἄλλ' ὅσον ἡγαπάτο ὁ Πίνδος παρ' ἄλλῶν, τόσοσ ἀνδρῶν, ὅσον καὶ γυναικῶν, διὰ τὴν

ἔμφυτον αὐτῆ καλοκάγαθίαν, ἵσον ὑπὸ πῶν ἀδελφῶν τῷ ἐμισείτο· οἱ τινες παραφυλάττοντες τὸν μίαν τῶν ἡμερῶν καὶ οἱ τρεῖς ὅμῃ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος, πλησίον τῆ ποταμῆ, τὸν φονδύσι μὲ τὰ ξίφη· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ὠραίος, ὡσαν μοναχὸς ὅπῃ ἦτον, μὴ δουκθεῖς νὰ κάμῃ ἄλλο, ἐφώναζε χοεραῖς, τὸν ὁποῖον ἀκίσσας ὁ φίλος τῆ Δράκων (ὅτι αὐτὸ τὸ ζῶον εἶναι φύσει οὐζύκοον), ἔτρεξε μὲ μεγάλῳ ὀρμῶν, καὶ δῖρων τῆς ἀδελφοκτονίας, ἐπνίξε καὶ τῆς τρεῖς, καὶ δευ' ἀνεχώρει ἀπὸ τῆ λειψάνῃ τῆ Πίδου· ἀλλ' ὡς καλὸς παραστῆς φιλικῶς τὸν ἐφύλαττε, διὰ νὰ μὴ ἠθελε βλαφθῆ τὸ σῶμά τῃ ὑπότινος ἄλλῃ θηρίῃ, ἕως ὅπῃ ἤλθον οἱ φίλοι τῆ Πίδου, καὶ ἰδόντες μὲν αὐτὸν φονδύμιον, ἐκλαιον, ἐφοβήτο δὲ νὰ πλησιάσῃσι διὰ νὰ τὸν θάψωσιν, ἕως ὅπῃ ὁ Δράκων ἐγνώρισε τῶ καλῶν τῶν διάθεσιν, καὶ ἀναχωρήσας, τοῖς ἐδῶκε τόπον, καὶ τὸν ἔθαψαν ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος, ὅπου εἰρέθη φονδύμιος. (Αἰλιακὸς περὶ ζῶων. Ἰσορ. Βιβλ. ι.).

Εὐρίσκειται εἰς τὸ ὄρος ὁ Γαλατίης Λίδος, ὁ ὁποῖος τριφθεῖς εἰς τερὸν, τὸ καίει ὡσαν γάλα, καὶ βασάζομενος ὑπὸ τῆ γυναικῶν ταῖς κατηβάζει γάλα. Ἐκατίκων εἶστο τὸ ὄρος μεγὰ ὄν, ἐκτεινόμενον ἀπὸ τῆς Ταυλαντίας μέχρι τῆς Ἑλλάδος, πρὸς δυσμὰς οἱ Περραιβοί, πρὸς μεσημβρίαν οἱ Δόλοπες, μεταξύ τῶτων οἱ Ἀθάμαιες, καὶ ἄλλα διάφορα ἔθνη· οἱ Ζάλαιες, Μολοτικὸν φύλον, καὶ Αἰθίκες, ἐς ἑξελαθῆναι φησὶν ὑπὸ Περσίδῃ τῆ Κερταύρα, ὁ Ποιητής· ὑπερον ἐλθόντες οἱ Βλαχοὶ ἐκ τῆς Δακίας, ἠτι τῆς μεγάλης Βλαχίας, ἐκατίκισαν εἰς αὐτὸ, καθὼς καὶ εἰς τὸ Ταύγετον τῆς Πελοποννήσου. εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη κείνται καὶ τὰ Χωρία τῆ Ἀγραφῶν, καὶ τῆ Κερταύρα. Τὰ Ἀκροκεραύνια ὄρη, κοινῶς παντῶ λεγόμενα τῆς Χειμάρρας τὰ Βυνα· ἐκλήθησαν Ἀκροκεραύνια εἶστο τὰ ὄρη, καὶ Κεραύνια Δρυμα, κατὰ τὸν Περσηγητῶν, ἀπὸ τῆς συχρῶν Κεραυιῶν, ὅπου εἰς αὐτὰ γίνονται, καὶ ἀπὸ τῆ ὕψους, τὸ ὁποῖον ἔχουσι. τὸ Ἀκρωτι-

εἶον

ριον ὅπερ ἔποπλῆσιν αὐτὰ τὰ Ὅρη κατὰ τὸν Ὠκεῖον Λει-
 μῶνα, λέγεται Χειμέριον. καὶ δι' αὐτῶ τῶ Ἀκρωτεῖσι τῶ
 Ἀκροκεραυνίων, καὶ τῶ Κελύδνε ποταμῷ, χωρίζεται ὁ Ἰό-
 νιος Κόλπος τῶ Ἀδριατικῷ, καὶ ὄχι εἰς τὸ Δυρράχιον κα-
 τὰ τὸν Πτολεμ., ἔτ' ἄλλῃ κατ' ἄλλῃς. ἐκλήθη ἕως ὁ Κόλ-
 πος Ἰόνιος, κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἄπο' Ἰούς
 τῆς θυγατρὸς τῶ Ἰνάχε· διότι αὐτὴ ἡ Ἰώ, καθὼς μυθο-
 λογῶσιν, ἀπέρασε δι' αὐτῆς τῆς θαλάσσης, μορφωθείσα εἰς
 βῆν. ἄλλοι λέγουσι νὰ ἐκλήθη ἄπο' τῶ Ἰάονος τῶ Ἰταλῆ,
 τῶ Πατρὸς τῶ Ἀδρία, ἄπο' τῶ ὁποῖα, κατὰ τινὰς, ἐκλή-
 θη ὁ Ἀδριατικὸς Κόλπος, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶ Ἰονίῃ τῶ Ἰῆ
 τῶ Δυρράχια, τὸν ὁποῖον φονέσας ἀφρόνως ὁ Ἡρακλῆς,
 τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Εἶναι καὶ ἄλλα Ὅρη τῆς Ἡ-
 πείρου ἀξιόλογα, οἷον πλησίον τῶ Ἰωαννίνων τὰ Κιμμέ-
 ρια, Τζεμέρκα λεγόμενα κοινῶς, Μετζεκέλι, Ὀλύτζι-
 κα, καὶ ἄλλα πᾶσα ταῦτα ἐν ἄλλαις Χώραις, καὶ τὰ λοιπὰ.
 5. Πρῶτος Βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου, ἀεισκομῶν εἰς τῆς
 Ξυγχαφίς, νὰ ἐσάθῃ μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν, ἀπὸ τῶ Τρωϊ-
 κῷ Πολέμῳ, ὁ Φαέθων, ὄχι ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἄλλος
 τις, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν Ἡπειρον, ὅμῃ μὲ τὸν Πε-
 λαγόν. ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐβασίλευσαν ὁ Δόδικαλίων καὶ
 ἡ Πύρρα, ὑποταχθέντες εἰς τὴν πρῶτον τῶ ἐν Δωδαί-
 νῃ Μαντεῖα, εἰπόντος αὐτοῖς, νὰ κατοικήσων εἰς τῆς Μο-
 λδαίας καὶ Θεσπρωτίας. ὅτι δὲ νὰ ἐσάθῃ Βασιλεὺς τῆς Ἡ-
 πείρου καὶ ὁ Αἰδονεύς, εἶναι φανερὸν ἐκ τῆς Ἰσορίας τῶ Θη-
 σέως καὶ τῶ Πειρίδῃ, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς
 Ἑλένης, ἐκατέβησαν καὶ εἰς τὴν Ἡπειρον ν' ἀρπαξῶσι τὴν
 Περσεφόνην τὴν θυγατέρα τῶ Αἰδονέως, εἰς γυναικα τῶ
 Πειρίδῃ, καὶ φθάσαντες ἐκεῖ, χάνουσι καὶ πολὺ σράτῳμα,
 καὶ αὐτοὶ συλλαμβάνονται. τῶ ὁποῖοις εἶχε φυλακωμένῃς ὁ
 Αἰδονεύς εἰς τὴν Κίχυρον, ἕως ὅτε ἦλθεν ὁ Ἡρακλῆς
 ἐκεῖ, καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐλευθέρῳσῃ τὸν Θησέα. ἄπο'
 ἐκείνου τῶ συμβαίνοντος ἔλαβον οἱ Ποιηταὶ ἀφορμὴν νὰ λέ-
 γω.

γασιν. ὁ Ἡρακλῆς ἐκατέβη εἰς τὰς τόπας τῆ Ἄδου, καὶ τὸν ἐδέχθη ἐντίμως ἡ Περσεφόνη, ὡς ἀδελφόν τῆς, καὶ τῆ ἐχάεισε τὸν Θυσία κῆ τὸν Πειρίδην, τὰς ὁποῖους ἀέβασον, ὅμῃ κῆ τὸν Κέρβερον Κωῖα, καὶ τὰ λοιπὰ Διόδωρ. Βιβλ. δ'. Πλευτάρχ. περὶ Πύρρου.

Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, πρῶτος ἐκατέβη εἰς τὴν Ἡπειρον, ὁ Πύρρος ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τῆς Δειδαμίας τῆς θυγατρὸς τοῦ Λυκομήδου Βασιλέως τῆς Σκύρου, κατὰ τὸν Πυρραῖον ἐν τοῖς Ἀττικοῖς. ἐλέγετο Πύρρος, μετὰ τὸ νὰ εἶχε τὰς τεύχας τῆς κεφαλῆς τοῦ ξανθοῦ. εἶτα ἐκλήθη καὶ Νεοπόλεμος, μετὰ τὸ νὰ ἐπῆγε κατὰ πολλὰ νέος εἰς τὸν πόλεμον, μετὰ τὸν ὁποῖον λαβῶν χρησμάς ἀπὸ τοῦ Μαντεύου Ἐλευθ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πειλάμου, δεῦ ἐγύγεσεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν τὴν Πατριίδα του, ἀλλ' ἦλθεν εἰς τὴν Ἡπειρον, ἔχωντας κῆ διὰ γυναῖκα τοῦ τὴν Ἀδραμάχην τὴν γυναῖκα τοῦ Ἐκτορος, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐγέννησε τὴν Μολοσσὸν, τὴν Πύελον, καὶ τὸν Πέργαμον. εἶχον ἀκόμη μετὰ λόγους τὸν Ἐλευθὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Πειλάμου, τὸν ὁποῖον βλέπωντας ἄξιον, τὸν ἠγάπα. ὅθεν τῷ ἔδωκε τὸ Βασίλειον τῆς Χαονίας νὰ οὐρίη. εἶτα κατὰ τύχην δέρισκει ὁ Πύρρος εἰς τὸ Δωδωναῖον Μαντεῖον, τὴν Λάνασσαν τὴν Ἐγγόνην τοῦ Ἡρακλέους, καὶ θυγατέρα τοῦ Κλεοδέου τοῦ Ἰλίου, κῆ τὴν ἀρπάζει, μετὰ τὴν ὁποῖαν γενναῖα οὐκὼ παιδία, τὰ πλεονόστερα ἦσαν θηλυκά, καὶ τὰ ὑπαύδρους μετὰ τὰς πλεσιοχώρους Βασιλεῖς, μετὰ τῶν ὁποῖων τὴν βοήθειαν ἔλαβε πλεονό πολλὰ, κατὰ τὸν Ἰεστίνον, κῆ δεῦ ἐχάεισθη εἰς αὐτὰς τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ἐπῆρε κῆ τὴν Ἐρμιόνην τὴν θυγατέρα τοῦ Μενεσελάου κῆ τῆς Ἐλευθῆς, δίδωντας τὴν Ἀνδρομάχην, εἰς γυναῖκα τοῦ Ἐλευθῆ. αὐτὴ δὲ ἡ Ἐρμιόνη εἶχε πρότερον νυμφόβη μετὰ τὸν Τυῶδαρον τὸν Πάπον τοῦ Ὀρέου, κῆ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν φροδίσεται ὁ Πύρρος ὑπ' αὐτὴν εἰς τὰς Δελφούς. ἀπὸ τοῦ ὁποῖου Πύρρου, κῆ ὅλοι οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἡπέρου Πυρρίδαι ἐκαλῶντο.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆ Πύρρῃ, ἐδιαδέχθη ἅπασαν τὴν Βασιλείαν τῆς Ἡπειρῆ ὁ Ἐλενος ὁ Υἱὸς τῆ Πελάμου, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν Ἀνδρομάχην γεννᾷ τὸν Κεσεῖνον, καὶ ἀποθανὼν ἀφῆκε διάδοχον τῆς Βασιλείας, ὄχι τὸν Υἱὸν τῆ Κεσεῖνον, ἀλλὰ τὸν Μολοσσὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Πύρρῃ.

Μετὰ τὸν Ἐλενον εὐδοξὸς Βασιλεὺς ἐσάθη ὁ Μολοσσὸς ὁ Υἱὸς τῆ Πύρρῃ. διὰ τῆτο δὲ ἐσάθη εἰς τὴν Ἡπειρὸν μήτε ὁ Κεσεῖνος ὁ Υἱὸς τῆ Ἐλενοῦ, μήτε ὁ Πέργαμος ὁ ἀδελφὸς τῆ, μήτε ἡ Ἀνδρομάχη ἡ Μητρὶς. ἀλλ' ἐπήγαγε εἰς τὴν Ἀσίαν.

Μετὰ τῆτον, δ. Βασιλεὺς τῆς Ἡπειρῆ ἐσάθη ὁ Πύρρος ὁ Υἱὸς τῆ Πύρρῃ, καὶ ἀδελφὸς τῆ Μολοσσῆ. καὶ ἄπο τὸν καιρὸν ἐτέτων τῆς Βασιλείαν, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῆ Βασιλείας Θάρυπος, ὅπῃ ἐν τῷ μεταξύ ἀπέρασεν χεῖρον γενεῇ δεκαπέντε, ἅπαντα ἡ Βασιλεία τῆς Ἡπειρῆ ὑπὸ εἰνα Βασιλέα ἐπέλει, κατὰ τὸν Πausανίαν ἐν τοῖς Ἀτ., καὶ ὁ Υἱὸς διεδέχετο τὴν Βασιλείαν τῆ Πατρὸς, καταγόμενοι ἅπαντες ἄπο τῆ Πύρρῃ, ἀφ' ἧ καὶ Πυρρίδαί ἐκαλεῖτο. παρελθόντος δὲ ποσῆτος χρόνου, ὅπῃ ἡ ἀρχὴ τῆς Ἡπειρῆ ἦτον κατὰ διαδοχὴν εἰς τὰς Πυρρίδας, μετὰ τῆς γίνεται Βασιλεὺς αὐτῆς ὁ Θάρυπος, καταγόμενος ἀπὸ τῆ Ἡρακλέως, καὶ ὄχι ἄπο τῆ Πύρρῃ. αὐτὸς πρῶτος ἐσόλισε τὰς ἀνθρώπους μὲ ἦθη Ἑλληνικά, καὶ μὲ γράμματι (ἔσονται καὶ νῦν ἦσαν βάρβαροι, καὶ πολὺς καιρὸς, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωίδος ἀπέρασεν, ὅπῃ οἱ Ἡπειρώται δὲ ἐγνώριζον τὴν χρῆσιν τῆ ἄλατος (Ὅμηρ. ἐν Ὀδυσσ.) ὁμοίως καὶ τὰς πόλεις μὲ φιλιανθρώπους νόμους, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀεργεσίας ἔκαμνεν, ἔσονται καὶ νῦν ἦτον ἔμπειρος καὶ διάσημος. ἐτέτος γεννᾷ Υἱὸν τὸν Ἀλκέταν, τὸν ὁποῖον ἀφῆκε διάδοχόν τῆ.

Ὁ Ἀλκέτας ζῆ ὀλίγον καιρὸν εἰς τὸ βασίλειον, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆ ἀφῆκε διάδοχον τὸν Υἱὸν τῆ Ἀρρῦβαν ὑπὸ Ἐπιτρόπος, σμικρὸν ἐτι ὄντα.

Σπύλεται ὁ Ἀρρῦβας ὑπὸ τῷ Ἐπιτρόπων, καὶ τῷ Ἐξόχων τῆς Ἡπειροῦ εἰς τὰς Ἀθήνας χάριν μαθήσεως, καὶ ἔχωντας δ' ὤφειαν μεγάλῃ καὶ ἀγχίνοϊαν, εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔλαβε προκοπὴν μεγάλῃ. ὅθεν ἐπαναστρέφει εἰς τὸ Βασίλειόν τε, καὶ μᾶλλον ἠγαπήθη ὑπὸ τῷ Ἡπειρωτῶν ὡς σοφώτερος. ἐσάθη εὐδοξος εἰς τὴν βασιλείαν, ἐνομοθέτησε νόμους λυσιτελείς, ἐδιάταξε Σὺγκλητον, Ἀριστοκρατίαν, καὶ τὴν κατ' ἔπος τῷ Κριτῶν Φερίδον. καὶ καθὼς οἱ Ἡπειρωταὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον ὑπὸ τῷ Πύρρῳ τοῦ Τίος τε Ἀχιλλέως, ἔτι ἀπὸ τῆς τῷ Ἀρρῦβα ἦδη κάλλιπα, καὶ νόμους εὐδοξίας. ἐγέννησαν Τίος μὲ τὴν Τρωιάδα, Ἀλκίεταν, Αἰακίδῳ, καὶ Νεοπτόλεμον. καὶ ζῶντας ἀκόμη ὁ Ἀρρῦβας, ἔδωκε τὸ βασίλειόν τε εἰς τὸν μεγαλύτερόν τε Τίον τὸν Ἀλκίεταν, τὸν ὁποῖον πάλιν εὐγαλε, μὲ τὸ νὰ ἦτον ἀνδρωπὸς θυμῶδης καὶ ἀκρατῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆ ἔβαλε τὸν ἄλλον τε Τίον Αἰακίδῳ. ὁ δὲ Ἀλκίετας μὴ δυναμένοσ νὰ τὸ ὑποφέρῃ, ἐπήγυν εἰς τὰς Συρακῆσας, καὶ κατὰ τῆτον τὸν καιρὸν ἐν Ὀλυμπιάδι 98. Διονύσιος ὁ τῷ Συρακῆσῶν Τύραννος, ἐσυλλογίζετο διὰ νὰ κυριεύσῃ τὴν Ἡπειρον, ὅχι δι' ἄλλο, παρέξ νὰ δυναθῇ μὲ ἔτατο νὰ συλλήσῃ τὸν ἐν Δελφοῖς Ναόν, πλήρη ὄντα χρημάτων, καὶ κειμηλίων. διὰ τῆτο πέμπει συμμαχίαν μεγάλῃ εἰς τὰς Ἴβυριεὺς μὲ τὸν Ἀλκίεταν, στρατιώτας μὲν δύο χιλιάδας, καὶ πανοπλίας πεντακοσίας. ὁμοίως καὶ οἱ Ἴβυριοὶ συναθροίσαντες δυνάμεις πολλὰς, ἐπήγυν ἐξαιφνης κατὰ τῷ Ἡπειρωτῶν, καὶ μάλις εἰς τὸ βασίλειον τῷ Μολοτῶν, καὶ ἔκαμον μεγάλον ἀφαιισμόν εἰς τὰς Ἡπειρώτας, ἔσοντας καὶ νὰ ἐφόνδισαν ἀπ' αὐτῶν, πλείους τῷ μυρίαν πεντάκις χιλίων, καὶ αὐτῶν τὴν ἄλογον ὄρμην καὶ τόλμην τῷ Βαρβάρων ἀέσειλαν οἱ Ἡπειρωταὶ διὰ τῆς βοηθείας, ὅπου τὰς ἔσειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, μαθόντες τὰ κατ' αὐτῶν (Διοδ. Σικελ.). Βασιλεύοντες λοιπὸν τῷ Αἰακίδῳ, μετὰ τὴν θάνατον τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Ἀρρῦβου, ἐκράτισε
τῷ

τῶ ἀρχῶ τῆς Ἠπειροῦ Ἀλέξανδρος ὁ Τίος τῆ Νεοπτο-
 λέμῃ, καὶ Ἀνεσίος τῆ Αἰακίδῃ, ἔσαντες καὶ οἱ ἄνω ρη-
 θούτες Ἀδελφοὶ οἱ Τίοι τῆ Ἀρρύβῃ, καὶ ἔσασίαν ἀ-
 γάμεσόν τας. ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἀλέξανδρος ὁ Τίος τῆ Νεοπτο-
 λέμῃ ἦεν περιφῆμος καὶ κατὰ τὸ γένος, καὶ κατὰ τὴν ἀξίαν,
 καὶ τὴν αἰραιότητα, ὁμοίως καὶ δια τὴν συγγένειαν ὅπερ εἶ-
 χε μετὰ τὸν Φίλιππον τὸν Πατέρα τῆ μεγάλης Ἀλεξάνδρῃ,
 ὡσαύτῃ ὅπερ τὸν εἶχε Γαμβρόν εἰς τὴν Ἀδελφῶν καὶ τὴν Ὀ-
 λυμπιάδα τὴν Μητέρα τῆ Ἀλεξάνδρου. διότι ὁ Νεοπτο-
 λέμος ὁ Ἀδελφός τῆ Αἰακίδῃ ἐγέννησεν αὐτὸν τὸν Ἀλέ-
 ξάνδρον, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα. ἄταν δὲ ὁ Μέγας Ἀλέξαν-
 δρος ἐπολέμει κατὰ τῆ Περσῶν καὶ τῆς Ἀνατολῆς, οἱ Τα-
 ραντινοὶ ἔκραξαν ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον τῆ Νεοπτολέμῃ,
 καὶ ἀπέρασαν εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ καὶ κλειδίση τὴν Δύσιν.
 φθάσας δὲ μετὰ τὸ στρατόμακτα εἰς τὴν Καλαβρίαν, ἐπέ-
 ταξε μερικὰς πόλεις τῆ Βρυττίαν καὶ τῆ Λυκαυῶν, τὸν ὁ-
 ποῖον ἰδόντες οἱ Ῥωμαῖοὶ ἐκινήθησαν κατ' αὐτῆ, καὶ αὐτοὺς
 ὄχι φοβούμενος, ἀλλὰ σοχαζόμενος καὶ ἀυξήση τὴν δυνάμιν
 καὶ, ἔκαμν ἀγάπην μετ' αὐτῆς. τελευταῖον λαβὼν χρῆσμον
 ἀπὸ τῆ Δαδωναίῃ Μαντεῖῃ, ὅτι ἔχει καὶ κινδυνώση εἰς
 τὴν πόλιν Πανδοσίαν, καὶ εἰς τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν καὶ
 ὅποια ἐλογιάζετο καὶ εἶναι μόνον εἰς τὴν Ἠπειρον, ἐκεῖ
 ὅπερ ἦεν τὸ Βασίλειόν του, ἀπέρασαν εἰς τὴν Ἰταλίαν,
 διὰ καὶ ἐλύθη τῆς τοιαύτης ἀπολήψεως. ἔσοιτας λοι-
 πὸν καὶ καὶ κληθῆ τὸ στρατόμακτα ὑπὸ τῆ Λυκαυῶν, τῆ
 ἐλθόντων εἰς βοήθειαν τῶν Σαμνιτῶν, οἵτινες ὤριζον τὴν
 πόλιν, ὅπου ταχυῶ κοινῶς λέγεται Ἀβρουτζο, πλησίον
 τῆς Πανδοσίας, καὶ φονδίσας αὐτῆς ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Ἀρ-
 χιστράτηγον τῶν Λυκαυῶν, φεύγοντας ἐπήγχε εἰς τὸν Ἀ-
 χέροντα ποτ., καὶ κεί βιαζόμενος καὶ τὸν ἀπέραση, ἠκασον
 ἐνὸς Στρατιώτῃ βλασφημῆντος αὐτὸν, καὶ λέγοντος, ὅτι δε-
 καίως ἀνομάθη Ἀχέρον, ἦγεν Ποταμός τῆ Ἄδῃ. καὶ ὁ
 Ἀλέξανδρος ἐνθυμέμενος τὸν Χρησμόν τῆ Μαντεῖῃ, ἔσα-

μάτησεν ὀλίγον, ὑποράντας τὴν νῆα κάμη, καὶ ὠλοκρινάμενος ὑπὸ τῆ Σωτηνίᾳ ὑπεράσθη, ἐφονόθη ἐκεῖ ὑπὸ τινὸς ἀποδότῃ Λυκαίῳ. ὕστερον δὲ ξεχίσαντες τὸ σῶμά τε ὅλον τὸ ἔφερον εἰς τὴν Κουσούτζαν, καὶ κείθεν εἰς τὴν Μεταπόντε, καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Ἠπειρον καὶ εἰς τὴν Κλεοπάτραν τὴν Γνωϊκά τε, καὶ εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀδελφίω τε, καὶ Μητέρα τῆ Ἀλεξάνδρου τῆ Μακεδόνας, ὡς γράφ. Τίτος Λίβιος, Διόδ. Σικελ. καὶ Πλίνιος.

Μετὰ τὸν θάνατον ἐπέτε τῆ Ἀλεξάνδρου, δέχεται πάλιν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἠπειροῦ ὁ Αἰακίδης, ὁ ὁποῖος ἀνάσας πῶς ὁ Κάσανδρος περιέκλεισεν εἰς τὴν Πύδναν, πόλιν τῆς Μακεδονίας, τὴν Ὀλυμπιάδα, ἔχουσαν μεθ' ἑαυτῆς τὴν Υἱὸν τῆ μεγάλης Ἀλεξάνδρου, καὶ τὴν Θεσσαλονικίω, τὴν Θυγατέρα τε, (ὡσὺ ὅπου αὐτὸς ὁ Αἰακίδης γενεῖα μετὰ τὴν Φθίαν τὴν Θυγατέρα τῆ Θεσσαλοῦ Μεσάνου, ἄνδρος εὐδοκίμου καὶ ἐξόχου γεγενημένου πατρὸς τῶν Λαμιακῶν Πολέμων, τὴν Πύρρον, καὶ δύο Θυγατέρας, τὴν Διδάμειαν, καὶ τὴν Τρωιάδα,) ἐθυμώθη λίαν, διότι εὐερίσκετο πάντοτε ὑπὲρ τῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ σωμαθροῖσας ἀνδρώπας, ὑπήγε κατὰ τοῦ Κασάνδρου, ἀλλ' ὁ Κάσανδρος ἀνάσας τὴν ἐρχομὸν τῆ Αἰακίδου, προέπεμψεν ἕνα Στρατηγὸν τὸν Ἀπαρρίαν μετὰ δυνάμιν ἰκανὴν, νὰ πιάσῃ τὰ σπῆα. καὶ ἐκ τῆς ἐμείνου ἀπρακτὸς ὁ Αἰακίδης, καὶ μάλιστα οἱ Ἠπειρώται διὰ τὴν ἔχθραν, ὅπου εἶχαν εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα, δὸν ἠθέλον νὰ στρατεύσεν κατὰ τῆς Μακεδόνου. ὁ δὲ Αἰακίδης θέλωντας νὰ βοηθήσῃ τῆς Ὀλυμπιάδος, ἀπέλυσεν ὅσας τῆς Ἠπειρώτων ἠθέλησεν νὰ ζυεῖσεν ὀπίσω, καὶ ἐκράτισε μόνον ἐκείνας, ὅπως θεληματικῶς ἠγάπησεν νὰ κινδυνεύσεν μετὰ αὐτὸν. Μετὰ αὐτὰς λοιπὸν ὑπήγεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ φονόει διὰ τῆς Ὀλυμπιάδος τὸν Ἀριδαῖον τὸν Ἀδελφὸν τῆ Ἀλεξάνδρου, ὁμοῦ καὶ τὴν Γνωϊκά τε, ὕστερον δηλαδὴ τῆς τελευτῆς τῆ Ἀλεξάνδρου ἐπὶ ἐξ ἡἡμισυ, καὶ ἄλλα ἀνόσια ἐπραξε κατὰ τῆς Μακεδό-

αίδεων, τὰ ὅποια μαθόντες οἱ Ἑπειῶται ἐσαΐασαν καὶ τὰ τῆ Βασιλέως αὐτῶν, καὶ μὲ κοινῶ γνώμην ἀπεφάσισαν, αὐτὸν μὲν τὸν Αἰακίδην νὰ διώξωσι τῆς Βασιλείας, καὶ νὰ δεχθῶσι τὸν Κάσανδρον τὸν ἀλλότερον, ὡς Βασιλέα τες, τὸ ὅποιον καὶ ἐτελείωσαν· καὶ αὐτὴ ἐσαΐθη ἡ πρώτη ἄποστασία τῶν Ἑπειῶτων.

Ἀπονεύματες λοιπὸν οἱ Ἑπειῶται τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑπέρας εἰς τὸν Κάσανδρον, αὐτὸς μὲν ὁ Κάσανδρος δευρὸν ἐκατέβη εἰς τὴν Ἑπειρον, ἀλλ' ἐπέμψεν αὐτ' αὐτὸς Ἐπιμηλιτῶν καὶ Στρατηγὸν τὸν Υἱὸν τῆ Λυκίσκου, ἐν Ὀλυμπιάδι, ριέει ὡς γράφει Διόδωρ. Σικελ. φυλ. 685.

Παρελθόντες ὀλίγου καιρῶ, ἐσυμπάθησαν οἱ Ἑπειῶται τὸν Αἰακίδην, καὶ πάλιν τὸν ἠθέλησαν νὰ ἔλθῃ εἰς αὐτὸς ὡς Βασιλεὺς νόμιμος καὶ γνήσιος, τὸ ὅποιον μαθὼν ὁ Κάσανδρος ἐναντιώμετο εἰς αὐτὸς, καὶ δευρὸν αὖτις τὸν Αἰακίδην νὰ κατέβῃ εἰς τὴν Ἑπειρον. ὥστε ἐσωσέβη νὰ κέρμην πόλεμον ὁ Φίλιππος ὁ Ἀδελφὸς τῆ Κασάνδρου, καὶ ὁ Αἰακίδης πλησίον τῶν Οἰγιαδῶν, ἡτοι τῆς Κατοχῆς, εἰς τὸν ὅποιον πόλεμον λαβὼν καιρίαν πληγὴν ὁ Αἰακίδης, ἐτελεύτησε μετ' ἑ πολὺ, τὸ ὅποιον μαθόντες οἱ Ἑπειῶται καὶ ἀδρακηνθεύτες ὑπὸ τῆ Κασάνδρου, πόσον ἠγεώθησαν, ὥστε ἐκ τῆς ὀργῆς αὐτῶν, ὑπῆξαν νὰ φονεύσωσι καὶ τὸν Υἱὸν τῆ τὸν Πύρρον, νῆπιον ἔτι ὄντα καὶ ἀδῶν, τὸν ὅποιον οἱ Συγγονοὶ τῆ καὶ ἡ Μήτηρ τῆ, ἐσειλαν κρυφίως εἰς τὴν Ἐρῶν τὴν Γυωαῖκα τῆ Γλαύκῃ τῆ Βασιλέως τῶν Ἰλλυριῶν, διὰ νὰ τὸν ἀναδρέψῃ, καὶ νὰ τὸν αὐξήσῃ, ὡσαν ὅπως καὶ αὐτὴ ἐκαταγέτο ἐκ τῆ γούνης τῶν Αἰακιδῶν.

Δέχονται λοιπὸν οἱ Ἑπειῶται Βασιλέα τοὺς πάλιν τὸν Ἀλκιέταν τὸν πορροσβύτερον Υἱὸν τῆ Ἀρρύβου, ἀλλ' αὐτὸς δευρὸν μετέβαλε τὴν ποροσβύτερον τῆ γνώμην, ἀλλ' ἐφάνη χειρότερος εἰς αὐτὸς. διὰ τῆτο ἀδημονήσαντες οἱ Ἑπειῶται, ἐπῆξαν κατ' αὐτὴ τὴν νύκτι, καὶ τὸν ἐφόνευσαν, ὁμοίως καὶ τῆς Υἱᾶς τῆ. καὶ ἐκλέγμεσι διὰ Βασιλέα τες τὸν Πύρρον τὸν
Υἱὸν

Τῖόν τε Αἰακίδα, καὶ τὸν καλεῖσιν ἐκείθεν, ὁ ὁποῖος ὄταν ἦλθον εἰς αὐτὰς ἦτον κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπὶν εὐδεκία, Ἐπιπτος ὁ Πύρρος ὁ Τῖός τε Αἰακίδα τόσοι ἠγαπήθη ὑπὸ τῆ Γλαύκῃ τῆ Βασιλέως τῶν Ἰλλυριῶν, διὰ τὰ δὲ γε- νικά τε καὶ βασιλικά ἦδη, ὅπῃ ἀκόμη μικρόθεν ἐλαμπον, ὥστε ἔγινεν Τῖός θειὸς αὐτῆ, καὶ τόσοι τὸν εβουήθησαν, ὥστε τὸν ἐλόβθέρωσαν ἐκ τῶν μεγάλων ἀπειλῶν τοῦ Κασάνδρου, μὲ ὄλον ὅπου ὁ Κασάνδρος ἐταξε νὰ δώσῃ τῷ Γλαύκῃ διακόσια τάλαντα, μόνον νὰ τῆ δώσῃ τὸν Πύρρον, καὶ τὸν κατβάξῃ μὲ μεγάλῃ δυνάμει εἰς τὴν Ἡπειρον διὰ νὰ λάβῃ τὴν πατρῴαν βασιλείαν, τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν μετὰ χαρᾶς οἱ Ἡπειρώται διὰ τὴν μεγάλῃν ἀποκοπὴν, ὅπου ἐκ νεότητος εἰδείχον· εἰς τὰς ἀρχὰς μὴ ἔχοντας ἀκόμη ὁ Πύρρος ἰκανὰς δυνάμεις, ἔρχεται κατ' αὐτοῦ μὲ πολὺ στρατόμα τῶν Μακεδόνων Κασάνδρος ὁ Τῖός τε Ἀντίγονο, ἐχθρὸς πατρικός τε, καὶ ὡσάν ὅπου ὁ Πύρρος δεῦ ἠδύνατο νὰ τὸν ἐναντιωθῇ, φάγει ὑπὸ τῆς Ἡπέρας, καὶ πηγύει εἰς τοὺς Πτολεμαῖον τε Λαγῶν, τὸν Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, τὸν ὁποῖον δεξιωθεὶς ὁ Πτολεμαῖος, τῆ δίδει εἰς Γυναικὰ τὴν Προγονίω του Ἀντιγόνου, καὶ μὲ μέγαν σὸλον τῶν Αἰγυπτίων ἐλθῶν εἰς τὴν Ἡπειρον, εὐγαλε τὸν Νεοπτόλεμον ἐκ τῆς βασιλείας, τὸν ὁποῖον εἶχε βάλλει ὁ Κασάνδρος· καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐσερέωσε τὴν Βασιλείαν, καὶ ἔγινεν εἰς ὅλας φοβερὸς, ἐκυριόσα τὴν ἡσον τῶν Κορφῶν, καὶ πολλὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας, καὶ Σικελίας, διώχρει δύο Βασιλεῖς ἐκ τῆς Μακεδονίας, τὸν Ἀντίγονο τὸν Τῖόν τε Κασάνδρου, καὶ Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν, καὶ κυριόσα τὴν ἄνω Μακεδονίαν, τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ἄλλας πολλὰς πόλεις. Ἐπιπτος ὁ Πύρρος ἐσάθη ὁ φρῶτος ὅπῃ ἔφερε πόλεμον κατὰ τῶν Ῥωμαίων· διότι πρὸ αὐτῆ ἔδειξ ἄλλος τῶν Ἑλλήνων ἐτόλμησε νὰ στρατόσῃ κατ' αὐτῶν· ἔτε ὁ Διομήδης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἀργεῖοι λέγονται νὰ ἤφερον ὅπλα κατὰ τῆ

Αίρειν, μετὰ τὴν ἀλασιν τῆς Τρωάδος· ἢ με' ὄλον ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἐβύλοντο νὰ κατασρέψεν τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ἀπέτυχον, διὰ τὸ πείθουσιν ἐτούτων τὸν Πύρρον, νὰ πηγοῦν κατ' αὐτὸν, λεγοντές τε ἢ ἄλλα πολλὰ, ἢ ὅτι μείζονα ἀδαιμονίαν θέλει ἔχει, ὥστε νὰ οὐρεθῇ ἢ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐνεθυμήθη τὴν ἀλασιν τῆς Τρωάδος, ἢ ὅτι δίκαιον εἶναι, αὐτὸς ὡς Ἀπόγονος ὅπερ ἦτον τῶν Ἀχιλλέως, νὰ πηγοῦν σφαιτίον πῶν ἀποίκων Τρωαδίων, ἢ ὁδὸς τὸν λόγον εἰς ἔργον ἐβαλε. Ταχύς γάρ ὢν, ἢ τόλμῳ μεγάλῳ ἔχων, οὐδὲ πατε βραδέως ἐφέρετο ἐφ' ὃ ἂν ἐβούλετο.

Εἰς τὸ πρῶτον ἐπὸς τῆς ριέ. Ὀλυμπ. ἦλθε κατὰ τὸν Ῥωμαίων ὁ Πύρρος, καὶ πρῶτος κατ' αὐτῶν ἀφίει τῆς Ἑλέφαντας, ὅπερ εἶχε λάβη εἰς τὴν πόλεμον, ὅπερ ἐκαμὲ μετὰ τῶν Δημητρίου τῆ Βασιλείας τῶν Μακεδόνων, τῆς ὁποίας ἰδόντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἀκρῶς ἐφοβήθησαν, λογιάζοντες, ὅτι θέλει εἶναι τίποτε ἄλλα φαύτισμα παρά ζῶα. ἐπειδὴ ἢ ἄλλῳ φορᾶν δεῦν τῆ εἶδαν, με' ὄλον ὅπερ τὸ ὄνομά τες ἤκουον. διότι πρὸ τῆ νὰ πηγοῦν οἱ Μακεδόνες μετὰ τῶν Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Ἀσίαν, οὐδεὶς τῶν Εὐρωπαϊῶν εἶδε τὰ ποιαῦτα ζῶα, πλὴν τῶν Ἰνδῶν ἢ Λιβύων. τελευταῖον, ἢ ἄλλως πολλὰς πολέμους ποιήσας με' ἄλλως, φοβέεται εἰς τὰ Ἄργος τῆς Πελοποννήσου, πληγαθεὶς ὑπὸ μίας Γυαικῆς με' ἓνα κεραμίδι εἰς τὴν κεφαλῇ, τὴν ὁποίαν Γυαικῆα οἱ Ἄργεῖοι λέγουσι νὰ ἦτον ἡ Δῆμητρα Θεὰ, ὁμοιωθεῖσα εἰς χῆμα Γυαικῆς. ἢ καὶ τὸ δεῦν ἐπαρήλλαξε τὸν Αἰακιδῶν Προπατόρων τε, ὡσανὺ ὅπερ ὁ Ἀχιλλεύς ἐφρονόθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῶν Πειάμου, καὶ τῶν Ἀπόλλωνος, ὁ Πύρρος ὁ Υἱὸς τῶν Ἀχιλλέως εἰς τῆς Δελφῶν ὑπὸ τῶν Ὀρέων προσαχθεὶς ὑπὸ τῆς Πυθίας, καὶ τελευταῖος ἐπὶ τῆς ὁ Πύρρος εἰς τὸ Ἄργος ὑπὸ τῆς Θεᾶς Δῆμητρος. Ἐπὶ τῆς ὁ Πύρρος κατὰ τὴν ἰδέαν τῆ προσώπου ἐπαράγει τὸ Βασιλικὸν ἀξίωμα φοβερόν, δεῦν εἶχε τῆς ὁδόντας

χαρισμένους, ὡσαύτ' οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν μόνον συνεχὲς ὄσ' ἔν, τὰ ὁποῖα μὲ γραμμαῖς ἐχαρακτηρίζουτο οἱ ὀδόντες. τὸ μέγα δάκτυλον τῆ δεξιᾶτου ποδὸς εἶχε κάποιαν θυμασίαν διύαμιν, δι' ἧς ἰατροὺς τῆς Σπληνιασμοῦς καὶ τῶν τὸν τρόπον τῆς ὀξείων ὑπτιᾶς, καὶ μὲ αὐτὸν τὸν δάκτυλόν τε τῆς ἐθλίβε τὴν Σπλῆνα, θυσία ζώτης ὁμῆ καὶ λίκον Ἀλεκτρυόνα. καὶ δεῦ ἦτο καεῖς ἔπε πόνης, ἔπε ἀδοξος, ὅπε νὰ μὴ ἀπελάμβανεν ὀπὸ τῆ Πύρρε ταύτης τῆς θεραπείας, καὶ ὁ μισθὸς τε ἦτον ὁ ἀλεκτρυόν, ὅπε ἐσφαζε χαριέσατος εἰς αὐτὸν, καὶ ἔπιτον τὸν δάκτυλον λέγεισι μετὰ τῷ πελοτύῳ, ὀλοπελῶς ἢ φωτιά, ὅταν τὰ ἐκάψαν τὸ σῶμα, νὰ μὴ τὸ ἐγγίξεν. ἐσάθη περίφημος καὶ ἐφάμιλλος μετὸν Ἀλέξανδρον, ἢ καὶ μετὸν Ἡρακλῆ εἰς τὰς πράξεις, καὶ Ἡρώας, ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῆς στρατιωτῶν τε Αἰῶς, καὶ αὐτὸς ἀπεκρίνετο. Τί γὰρ ἔ μέλλω, τοῖς ὑμετέροις ὄπλοις ὡς περ ὠκυπέροις αἰρόμενος; γράφει τὸν βίον αὐτὸς ὁ Πλάταρχος, καὶ ἄλλοι.

Καὶ καθὼς ἀρχισε τὸ Βασίλειον τῆς Ἠπειρε ἀπὸ τῆ Πύρρε τῆ Γιῶ τῆ Ἀχιλλείας, ἐτζί ἐτελείωσεν εἰς τὸν Πύρρον τὸν Γιόν τῆ Αἰακίδε. διὸ μετὰ τῷ πελοτύῳ αὐτῷ, δεῦ ἐσάθησαν ἄλλοι Βασιλεῖς τῆς Ἠπειρε ὀνομαστοί. μάλιστ' ἔ παρελθόντος τῆ μεταξὺ χρόνου, ἐγένεν ἡ παντελής καταστροφὴ τῆς Ἠπειρε ὑπὸ Παύλε Αἰμιλίῳ τῆ Ἀρχιστρατήγε τῆς Ῥωμαίων. ὅτι καθὼς οἱ Ἠπειρωταὶ μετὰ τῆ Πύρρε, παρῶτοι τῆς ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπῆγαν κατὰ τῆς Ῥωμαίων, ἐτζί καὶ οἱ Ῥωμαῖοι παρότερον ἤλθαν καὶ Ἠπειρωτῶν, εἴτε καὶ καὶ τῆς λοιπῶν Ἑλλήνων, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσάθη ὁ Παῦλος Αἰμιλίος Ὑπατος ἐκ τῆς Ῥώμης ἐναντίον τῆ Περσέως τῆ νόθε Γιῶ τῆ Φιλίππε τῆ Βασιλέως τῆς Μακεδόνων, τὸν ὁποῖον πολεμήσας ἐνίκησεν ὀλοπελῶς. Μετὰ ταῦτῳ τῷ νίκῃ ἐπῆγεν ὁ Παῦλος Αἰμιλίος εἰς τῷ Ἑλλάδα, θρωείας χάειν, εἴτε ἤλθεν εἰς τῷ Ἠπειρον, ἐσωντας καὶ νὰ εἶχε ὀόγμα τῆς Συγκλήτης,

ὅτι ὅλας τὰς Στρατιώτας αὐτῆ, καὶ τὰς ὠφελήσῃ, καὶ καὶ τὰς πλετίσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἡπειροῦ. διὰ τὴν χωρεῖς καὶ ἡξίβρην οἱ Ἡπειρώται, κρᾶζει τὰς Προεσὲς αὐτῶν, καὶ τὰς προσάζει, τὴν ταύδε ἡμέραν καὶ τὰ φέρων ὅσον χρυσῶφι καὶ ἀσήμι δίδονται εἰς τὰς Οἰκίας, καὶ εἰς τὰς Νῆας αὐτῆ, καὶ εἰς καθ' ἕνα ἀπ' αὐτῶν τῆς Προεσῶν τῆς Ἡπειρωτῶν, οἱ ὅποιοι ὅλοι ἦσαν δέκα, εἶδασθε καὶ ἀπὸ ἐκαστοῦ Ταξίαρχον μετὰ Στρατόδωμα τάχα διὰ φύλαξιν, τῆς ὁποῖων Ταξιαρχῶν παρήγγειλε κρυφίως, τὴν ταύδε ἡμέραν καὶ κάμει ὅλοι καταδρομὴν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ κατὰ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἀνδραπέων, καὶ ἔτι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἡμέραν ἐδάλωσαν Ἀνδραπέτες χιλιάδας 150. καὶ πόλεις ἐπάρθισαν 70., καὶ ἀπὸ τὴν φθορὰν καὶ πανολεθρίαν ὅπως ἔκωμον, ἔπεσαν τῷ καθῆ Στρατιώτῃ εἰκοσθε δραχμαί, μετὰ ταῦτα ἐπήγετο ὁ Αἰμίλιος εἰς τὸ Ὀρεῖον, κακείθεν ἐπλάσθη εἰς Ἰταλίαν (Πολύβιος παρὰ τῆς Στράβωνι, καὶ ἄλλοι). Καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς καταστροφῆς, ἕως τῆς μοναρχίας τοῦ Αὐγύστου Καίσαρος ἀπέρασαν ἐπὶ σχεδὸν 139., ὅποταν αὐτὸς ὁ Αὐγύστου Καίσαρ ἰδὼν τὰς πόλεις τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Θεσπρωτίας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐκλελυμέναι καὶ διαφθαρμέναι ὑπὸ τῆς συνεχῶν πολέμων τῆς Μακεδόνων καὶ τῶν Ῥωμαίων, τὰς ἐκατοῖκησεν ὅλας εἰς τὴν Νικόπολιν τὴν παρ' αὐτῆ κτιθεῖσαν, Στραβ. Βιβλ. η. „Πάλαιρος τε καὶ Ἀλυζία, καὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλαχικόν, καὶ Ἀμβρακία, καὶ ἄλλαι πλείονες τῶν 17. Περιοκίδες γεγόνασιν, ἢ καὶ πᾶσαι τῆς Νικοπόλεως”. καὶ ἐκτοτε ἐμεινον ἔρημοι πόσαι πόλεις τῆς Ἡπειροῦ ὡσαύτως ἐρημώθη καὶ ὑπὸ Γάτων, καὶ Γαλλοθηρακῶν, ὁποῖων τακτῶν ἐδαφίσματα καὶ λείψανα διαρροῦται.

6. Αἱ πόλεις τῆς Ἡπειροῦ ἦσαν εἰς μὲν τὴν Χαονίαν (ἢ ὁποῖα Χάρα, ἢτοι ἡ συμπερατέρα Ἐπαρχία λέγεται κοινῶς πῶρα Δέλβινον, καὶ Χειμάρρα) τὴν κληθεῖσαν ἀπὸ Χαόνου Τίμω τῆς Πελάμης, ὁ ὅποιος ἐσώντας καὶ καὶ εὐχρη ὁ
 με

μὲ μὲ πὺν Ἀδελφόν τε πὺν Ἑλευσὸν εἰς τὸ κυνήγιον, ὕψρον ἀφ' ἑκατοίκισαυ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος εἰς ἐπὶ τὸν τόπον, ἐφρονέθη ὑπ' αὐτῶ Ἑλευσὸν τε Ἀδελφὸν τε καὶ ἀγροίαν. λαβὼν ἐν ὃ Ἑλευσὸς ἀκρὰς λύπην διὰ τὸν ἀκέρσιον φόνον, ὠνόμασε τὸν τόπον ἐκεῖνον, πρὸς ολίγην αὐτῶ παραμυθίαν, Χαονίαν. ἀπ' αὐτῆς τῆς Χαονίας ἐκλήθησαν καὶ οἱ Οἰκουῦτες Χαόνες, Χαόνειοι, Χαονίται, Χαονικοὶ, Χαόνιοι, καὶ τὸ θυλικὸν Χαονίς. οἱ Χαόνες, κατὰ τὸν Θεόπομπον, παρὰ τῷ Σράβῳ, ἐσάθησαν οἱ ἐδοξότεροι πὺν δεκατεσσάρων Ἑθρῶν τῆς Ἡπείρου, καὶ μετὰ τῆς οἱ Μολοττοὶ, μετὰ τὰ ἐκυριώσαν ἀπάσης τῆς Ἡπείρου, καὶ μετὰ τὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν τὸν ἐν Δαυδά-νῃ Μαντεῖον. εἰς τὴν Χαονίαν ἐκατοίκει πάλαι τὸ ἔθνος ὅπῃ ἐκαλεῖτο Συλίονες. δέρισκομεν καὶ Νομίσματα, πὺν ὁποῖων αἱ ἐγγραφαὶ λέγῃσι, Χαόνιτων. οἱ ὅροι αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας εἶναι πρὸς μετὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἡ Μεθρασία, πρὸς μεσημβρίαν ἡ Θεσπρωτία, πρὸς δυσμὰς τὸ Ἴονιον Πέλαγος, καὶ πρὸς βορρῆαν ἔχει τὸν Κέλυδνον ποταμὸν. Πόλεις λοιπὸν ταύτης τὸ πάλαι ἦσαν, Ὠρικὸν ἦτις καὶ Ὠρικός καὶ Ὠρικὸν ἐλέγετο, πόλις Παραθαλασσία, κτίσμα πὺν Κόλχαν. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ἐπαρχία Ὠρικία, καὶ ὁ λιμὴν Ὠρικός, καὶ Ὠρικία Τερέβυνθος. λέγεται κοινῶς τῶρα καὶ τὸν Νίχρον. Ὀρχαί πλυσίον εἶπε τὰ Κόλπῃ, ἡ τῆς πόλεως ἦτον ὁ τάφος τῶ Κάδμου, καὶ τῆς Γυναίκος τῶ Ἀρμονίης, ὀνομασθὸς εἰς τῆς Ποιπῆς. διὰ τὸν ὁποῖον λέγει ὁ Περικληγῆτης.

„ Καίνον δ' αὖ περὶ Κόλπον ἴδοις Ἐρυδῆα Τύμβον,

„ Τύμβον ὃν Ἀρμονίης Καδμοῖο τε φῆμις σῆσαι.

„ Κεῖθε γὰρ εἰς ὄφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο.

Λέγῃσιν ὅτι εἰς τὸ γῆρας πὺν ἦλθεν ἐκεῖ ὁ Κάδμος, καὶ ἡ γυναῖκά τε Ἀρμονίην ἐκ πὺν Θηβῶν, καὶ μετεβλήθησαν εἰς γῆρας σκολιὸν Ὄφειων, ταυτῶν εἶπειν, ἔγιναν Φίδια, ὡσαύτῃ ὅπῃ δέρισκόμενος ὁ Κάδμος εἰς τῆς Θήβας, ἐφρό-
νδισε

ἴδαστε τὸν Δοῦκοντα τῆς Ἀρέως τὸν φύλακα τῆς Κρήνης Δίρκης, καὶ τὰ ἔξῃς. Ὁμῦδος, δὲν φανερώνας ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ἐλθόντες εἴποι ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐπίστον τὸν τόπον, μετέβαλον ἐκεῖνα τὰ καλά ἦδη, ὅπερ εἶχαν, καὶ Ἑλληνικῶς χρῆσοῦσθαι, καὶ μετέπεσον εἰς διασραμμένα καὶ σχολία ἦδη, καὶ οἷον ὀφιώδη καὶ βάρβαρα, τὸ ἐναντίον παθόντες τῷ Κεκροπος, ὅπου ἄπο εἴφως ἐγένετο ἄνθρωπος, ὡς σαὶ ὅπου ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐλθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφίνωντας τὰ βάρβαρα ἦδη τῆς Αἰγύπτου, καὶ δεχόμενος τὴν Ἑλληνικῶς ἐπιεικίαν, ἐγένετο ἄνθρωπος. Εἶναι λοιπὸν ἐπίστος ὁ τάφος δύο Πέτραι ἀντικείμεναι καὶ πλησίον, αἱ ὁποῖαι πολλὰκις εἰσίντο, καὶ ἐκτύπα μία τὴν ἄλλην, τὸ ὁποῖον ἦτον σημεῖον εἰς τὴν Ἐντοπίαν, δυσυχίας καὶ πολέμων. Τίος τὸ Κάδμου καὶ Ἀρριονίης ἦτον ὁ Ἴλλυριος, ἀπὸ τῶ ὁποῖου ἐκλήθησαν οἱ Ἴλλυριοὶ καὶ τὸ Ἴλλυρικόν. Πάνορμος Λιμνῶν, κοινῶς Πάνορμος, ἀεισκόμετος κατὰ τὸν Στράβωνα ἐν μέσοις τῆς Κεραυνίως Ὀρεσίν. ἐκλήθη Πάνορμος, μετὰ τὸ εἶναι ἐπιτήδειος ναῖ ἴσεται εἰς αὐτὸν κάθε ξύλον. Ὀρχισμος Λιμνῶν, λέγεται πῶρα κατὰ τινὰς τὸ Σοποτό, καὶ παρ ἄλλων οἱ Ἅγιοι Σαραῖτα, ἢ Ὀρχινο, 12. μίλια ἀφισάμενον πρὸς βορέαν τῶν Κορφῶν. Κασσιόπη, Λιμνῶν καὶ πόλις ποτὲ Παραθαλασσία, ἀντικρὺ τῆς Κασσιόπης τῶν Κορφῶν.

7. Πρὸ τῶ να εἰπόμεν δια τῆς Μεσογείας πόλεις αὐτῆς, εἶναι χρεῖα να εἰπόμεν περὶ τῆς Χώρας τῶν Μολοσῶν, ὡσαύτῃ ὅπερ πολλὰκις λαμβανέται ἢ μία αὐτῆς τῆς ἄλλης. Διαδέχεται τὴν Χαονίαν πρὸς τὰ Ἀνατολικώτερα καὶ Βορειότερα μέρη ἢ Μολοσσία, τὴν ὀνομασίαν λαβούσα ἀπὸ τῆ Μολοσῶν τῆ Τίε τῆ Πύρρος τῆ Ἀχιλλέως, καὶ τῆς Ἀνδρομάχης, τῆ βασιλεύσαντος ἐκεῖ. αὐτὴ ἢ Μολοσσία λέγεται καὶ Φαονία, καὶ κοινῶς πῶρα ἢ Ἐπαρχία τῆς Δρυιουπόλεως, κατὰ τὸν τίτλον τῆ Ἐπισκόπου αὐτῆς, ἢ τῆ Ἀργυροκάστρου. ἢ Δρυς ἦτον πόλις τῆς Ἠπειροῦ, κληθεῖ-

σα ὑπὸ τῆς Παρθένου Δρυόπης τῆς Οἰχαλίας, τὴν ἔποιον ἤρπαξεν ὁ Ἀπόλλων, τῆς τελευταίου μεταβληθείσης εἰς Δρῦν. οἱ Κάτοικοι αὐτῆς τῆς πόλεως, καὶ οἱ περὶ αὐτὴν, ἐκαλεῖντο Δρυόπες, Στράβ. βιβλ. 8. καὶ 13. Πλίνιος δ' ἐν ἀρχῇ. λέγεται κοινῶς Δρυινέπολις, καὶ τοὶ Ἑρείπειοι, μὲν θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἰωαννίνων Μητροπολίτην ὑποτελέντος.

Οἱ Μολοασοὶ ἦσαν τὸ πάλαι περίφημοι. αὐτοὶ ἐκλεῖψαν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τὸν χρυσὸν σέφανον τοῦ Ἰσάου, τελῶσάσας αὐτῶν αὐτῆ θυσίαν, καὶ μὲν ὅλον ὅπου εἰ Κεφαλληνίται αὐτῶν εἶδον ἄλλον χρυσὸν σέφανον, ἢ Ἀρτεμις ὅμως δεῦν τὸν εἰδέχθη, ἀλλ' ἀρέσθηκαμαὶ κέμενος, (Ἡρακλ. περὶ Πολ.). Βασιλεὺς ὀνομασθεὶς ἐσάθη ταύτης καὶ ὁ Ἀείσβας, ὁ ὁποῖος ποιήσας τὴν φροξερῖαν τῆς Θυγατρὸς τῆ Νεοπτολέμου τῆς Ὀλυμπιάδος μετὰ τῆ Φιλίππου τῆ βασιλείας τῆ Μακεδόνων, ὡς Ἐπίτροπος ὅπως ἦτον τῆς Κόρης, καὶ λογιάσας ἢ αὐξήσας τὸ Βασιλείον τῆ διὰ τῆ Φιλίππου, αὐτὸς ἔπαθε τὸ ἐναντίον, ἐξωριθεὶς ὑπὸ αὐτῆ (Κρίντ. Κ.) ὡσαύτως καὶ ὁ Σάρις, ὁ Βασιλεὺς τῆ Μολοασῶν ὑπερον ὑπὸ πολλὰς καὶ ἀξίας ἐργασίας ἐξωριθεὶς τῆς αὐτῆ Βασιλείας ὑπὸ τῆ Φιλίππου, καὶ ἀπέθανε γέροντας εἰς τὴν ἐξορίαν. Ἐξαίρετοι καὶ ὀνομαστοὶ εἶναι οἱ κυνέες τῆς Μολοασίας, τῆς ὁποῖους θέλκωσι οἱ Ποιταὶ νὰ κατὰγονται ὑπὸ ἐκείνῃ τῆ χαλκῆ κυνός, τὸν ὁποῖον ἐχάλλκωσεν ὁ Ἡφαίστος, καὶ τὸν ἐχάρισε τῆ Διός, καὶ ὁ Ζεὺς τῆς Εὐρώπης, καὶ ἡ Εὐρώπη τῆ Πρόκεδος, καὶ ὁ Πρόκελις τῆ Κεφάλῃ. (Πολυδ. βιβλ. 6. κρφ. 6.) ὁμοίως δὲ εἰσκεταὶ ὡσαύτως τοῖς Ποιταῖς καὶ τῆς Μολοασῶν μὲν τρεῖς μακρὰς μετρώμενος, οἷον Αἰνείας, ἔπω κληθεῖς, ἢ τοὶ ὑπὸ τῆ πηδύματος τῆ τύπε, ἢ ὅτι μὲν τέτοιον μέτρον ἐμέτρων τῆς ὡδῆς τῆ Διός, τῆς εἰς μνήμῃν τῆ Μολοασῶν, καὶ τὰ λοιπά.

8. Μετόγειοι πόλεις τῶν τῆ Ἐπαρχιῶν ἦσαν, ἀρ-
χαιο-

γαιοτάτη ἢ Δαδώνη, καὶ τὸ πάλαι διάσημος, μάλλον τῆς Χαονίας, ἢ τῆς Μολοσσίας, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆ Δουκαλίω-
νος μετὰ τὸν Κατακλυσμόν, εἰς τὴν ὁποίαν ἑσωμαθροί-
θισαν ὅσοι ἑσώθησαν ἐκ τῆ Κατακλυσμῆ. ἐκλήθη Δα-
δώνη, ἢ ὑπὸ τῆς Ὠκευίδος Νύμφης Δαδώνης, ἢ ὑπὸ
τῆς Δαδώνης τῆς Θυγατρὸς τῆ Διὸς ἢ τῆς Εὐρώπης, ἢ ἢ
ὑπὸ τῆ Δάδωνος ποτ. ἐλέγετο ἀκόμη καὶ Δαδών.

Λέγουσιν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Δαδώνην, πρῶτος ἀπάν-
των ἁ Πελασγὸς ἐδίδαξε τὰς ἀνθρώπους, νὰ τρέφονται μὲ
βαλάνη, ἔσωντας καὶ ἀπόπερον ἢ τροφή αὐτῶ ἕτην ρίζαις καὶ
χέρτα ἀνώφελη, διὰ νὰ μὴ εἰπῶ θανατηφόρα ὄθρη εἰώ-
θασιν λέγειν, „ Ἀντὶ βαλάνων, Δαδώνην.” καὶ εἰς αὐτὴν
ἀκόμη τὰς ἐδίδαξε, νὰ σκεπάζονται μὲ δέρματα ζῶων διὰ
νὰ ζεσαίνονται. οἱ Κάπριοι ταύτης τῆς κόλεως ἐνομιζον-
το Ἴεροί, καὶ διὰ τὸτο εὐεῖς ἤξις ἐπιφέρειν πόλεμον ὡς
Ἴερεῖς ὅπερ ἦσαν, καὶ τὸν Ξυνοφῶντα βιβλ. α. καὶ ὡς τοιαῦ-
τοι ἐδέχοντο πρῶτοι ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ κει-
μήλια, τὰ ὁποῖα ἐπέμποντο ὑπὸ τῶν Ὑπερβορείων ἐν κα-
λάμῃ πυρὸς δεδεμέννα ὕσερον δὲ λαβόντες χρησμάς ὑπὸ
τῆ Δαδωναίης Μαντεῖς, εἰπόντος αὐτοῖς.

„ Στείλτε μαϊόμενοι Σικελῶν Σατορνίου Αἴαν.

„ Ἦδ' Ἀβοελγινέων κοτύλλην, εἰ νησος ὀχεῖται.

„ Οἷς ἀνάμιχθότες δεκάτην ἐκπέμψετε Φοῖβον.

„ Καὶ κεφαλὰς Κρονίδην, καὶ Πατὲρ πέμπετε φῶτα.

ὑπῆγαν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Πλησίον ταύτης δεῖσκετο τὸ ἀρχαιότατον πρῶτων τῶν
Ἑλληνικῶν χρησιμῶν καὶ μαντείων, τὸ Δαδωναῖον Μαντεῖον,
εἰς τὸ ὁποῖον ἦλθον οἱ Πελασγοὶ καὶ ἠρώτου, ὡν πρέ-
πη νὰ λάβωσιν καὶ αὐτοὶ ἐκεῖνα τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν, τὰ
ὁποῖα ἔφερον ἐκ τῶν Βαρβάρων. διότι πρῶτων ἐθυσίαζον
οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰς Θεάς, ἀλλ' οὐ τινὸς ἐπωρυμίας αὐτῶν,
καὶ ἀφ' οὗ τὰς εἶπεν ἐπὶ τὸ Μαντεῖον νὰ λέγουσιν εἰς τὰς
Θυσίας τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν ἐκεῖνα ὅπερ ἠκούσαν, ἀρχη-

σαν να επικαλέσθαι τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν Διόνυσον, καὶ τὰ ἑξῆς, (καὶ Ἡρόδ.). πρῶτον αἱ Δαδωνίδες Ἰερεῖαι, τὰς ὁποίας καὶ Μελαινάς, ἦτοι μαύρας Περιστραῖς ἐκάλεον, εἶπαν τὰ ὀνόματα τῶ Θεῶν. οἱ Ἔφοροι τῶ Μαντεῖς ἔλεγον, ὅτι ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς ἦσαν αὐταὶ μαύραι περιστραῖς, ἐξελθῆσαι τῶ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡ μία αὐτῶν ὑπήγεν εἰς τὴν Λιβύην, ἡ δὲ ἕτερα ἦλθεν εἰς ἐπύθον τὸν τίπον, καθίσασα ἐπὶ Δρυός (ὡσαν ὅπως εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἦτον μέγας Δρυμὸς Δρυῶν καὶ Φηγῶν) καὶ ἰδῆσα τινὰς τῶν Θεσπρωτῶν, ἐλάλησεν εἰς αὐτὰς μὲ ἀνθρωπίνῳ φωνῷ, λέγασα, ὅτι πρέπει εἶδω να κτίσεν τῶ Διὸς Μαντεῖον. ἄθρον καὶ αὐτοὶ ἐκτίσαν τὸ Μαντεῖον, λογιάσαντες να εἶναι ἡ φωνὴ ἐκ τινος Θεῆας αἰτίας· καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν Θεσπρωτῶν Κτιτόρων ἐκλήθη ἡ Δαδωνὴ ὑπὸ τῶν Ποιητῶν, Θεσπρωτὶς· οἱ δὲ Ἰερεῖς τοῦ Θηβαίου Διὸς ἔλεγον αὐτὰς, Γυναικὲς να ἦσαν, καὶ ὅχι περιστραῖς μέλαιναί· ὅτι ἐκ τῶν Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἐξῆλθον, καὶ ἡ μία αὐτῶν ἐπωλήθη εἰς τὴν Λιβύην, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὕτη ἐκαλεῖτο Πελασγία, δευτέρα πρῶτον τοὺς Θεσπρωτὰς, εἶπε κτίσασα Ἰερὸν τῶ Διὸς ὑποκάτω εἰς μίαν Φηγὸν, παρόμοιον μὲ ἐκεῖνο ὅπως ἦτον εἰς τὰς Θήβας. Περιστραῖς ἐκαλεῖντο, μὲ τὸ να ἦσαν Βάρβαροι, καὶ ἐφαίνοντο εἰς αὐτὰς να λαλῆν ὅμοια μὲ τὰ Πελλία, καὶ μετὰ πολὺν καιρὸν ἡ Πελειὰς ἐλάλησε μὲ ἀνθρωπίνῳ φωνῷ, ὡσαν ὅπως ἐγνώρισαν ἐκεῖνα, ὅπως ἔλεγε, καὶ ἀκόμη οἱ παλαιοὶ Θεσπρωτὶ καὶ οἱ Μολοττοὶ ἐκάλεον τὰς Γραίας, Πελλίας, καὶ τὰς Γέροντας, Πελλίς. ὅθρον καὶ αὐταὶ Πελειάδες να μὴ ἦσαν, ἀλλὰ γράϊαι Γυναικὲς. Ὡλεῖζον αὐτὸ τὸ Μαντεῖον πρότερον τρεῖς ἄνδρες, ὑστερον δὲ τρεῖς γράϊαι γυναῖκες, καὶ πρότερον δεικνυτο εἰς τὴν Σκόπασαν πόλιν τῆς Θεσσαλίας, ὑστερον κατὰ τὸν χρῆσμον τῶ Ἀπόλλωνος ἐφέρθη εἰς τὴν Δαδωνίην, ὑποκάτω τῶ Τομάρι Ὀρεος, ὑπὸ τῶ ὁποίῳ ἐκ-

ληθῆσαν οἱ τῷ Διὸς Ἵποφῆται, Τόμυροι, οἷον Ἀριπτό-
 ποδες, καὶ χαμαιῦνται Τόμυροι (Στράβ.)· ἐγείνοντο δὲ αἱ
 Μαντεῖαι ὄχι διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ συμβόλων, παρομοίως
 μὲ τὸ ἐν τῇ Διβύῃ Ἀμμωνιακόν. ὥστε ἰδοὺ τῆς πτήσεως πῶν
 πτερυγῶν, ἔλεγον τὰς Μαντείας αἱ Ἴβρειαί. Ἐπαύω τέτι
 τῷ Ἴβρῳ ἦτον Χαλκεῖον, καὶ αὐτῷ τῷ Χαλκεῖσι ἴσατο ὁ Ἀδεῖας
 τῷ Διὸς, κρατῶν μάστιγα χαλκῆν τετράπλην ἀλυσίδατω, ἐκ
 τῆς ὁποίας ἐρέμοντο Ἀσράγαλοι. μὲ αὐτῷ ἐβάρει τὸ
 Χαλκεῖον, πνέοντες τινὸς πῶν Ἀνέμων, καὶ τῶν μακρῶν ἦ-
 χον ἐπέλει ὁ κτύπος, ὥστε ὁ ἀνθρώπος ἐδύνατο νὰ μετρήσῃ
 ἰδοὺ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς μέχρι τῆς λήξεως, αειθμονὲς τετρακο-
 σίας. ἀπ' αὐτῶ ἐγράψθη παροιμία ἐπὶ πῶν πολυλόγων,
 Δωδωναῖον Χαλκεῖον, καὶ: Κερκυραίων Μά-
 ριξι, ὡσαύτῃ ὅτι αὐτὸν πῶν Ἀδεῖαντα πῶν ἀφιέρωσαν οἱ Κερ-
 κυραῖοι. εἰς αὐτὸ τὸ Μαντεῖον ἦλθεν ὁ Αἰνεῖας μετὰ τινῶν
 Τρωαδικῶν, νὰ λάβωσι χρησμὸν, πῶ ἐγὼσι νὰ κατοικήσῃν;
 ὅτι δὴ πῶν Ἐλεον πῶν Ἰῖον τῷ Πελάμῃ, ἐχάρη καὶ
 ἀφιέρωσε πολλὰ καὶ μεγάλα ἀνάθηματι, ἀνάμεσα εἰς τὰ
 ὅποια ἦσαν καὶ ἐκεῖνα τὰ πείφνυμα χάλκινα ποτήρια.
 πλησίον πῶν Δωδωναίων ἦσαν οἱ Σελδοί, οἱ τινὲς καὶ δίχα
 τῷ Σ. Ἐλλοὶ λέγονται. καὶ τὸ „ Ἀμφὶ δὲ Σελδοῖσι ναίε-
 σιν Ἵποφῆται”. ὁμοίως πλησιοχωροὶ μὲ τῆς εἶναι καὶ
 οἱ Ἐλλοπέες, πῶν ὁποίων ἡ Χώρα, ἠτι ὁ τόπος, Ἐλλο-
 πία καλεῖται, καὶ κοινῶς Λοπεσία, καὶ Λοπεσοί. εἰς αὐ-
 τὸ τὸ Μαντεῖον ἦτον καὶ ἐκεῖνη ἡ Θαυμασία καὶ ὀνομασθῆ Πη-
 γὴ τῷ Δωδωναίῃ Διὸς, ἡ ὁποία εἶχε ἰδιότητα, ὅτι αἱ
 ἀγαμμόναι λαμπάδες, ὅτι ἐβάλλοντο μέσα εἰς αὐτῷ νὰ
 σβύωνται, καὶ ὑπερὸν ἡ ἀνάπτει μοναχαί τας. Φοινίκη,
 πόλις τὸ πάλαι εὐδοξός, παντῶ ὀλοτελῶς ἠδαφισμένη,
 πλησίον τῷ Δελβίνῃ δειλοκομένη. Ἀντιγόνη, λέγεται
 παντῶ Ἀργυρόκαστρον, κτιθεῖσα ὑπὸ τῷ Ἀντιγόου, καὶ
 σώζεται. Πασαρῶν Χώρα τῆς Μολοττίδος, εἰς αὐτῷ
 ἐσωκλήθιζον οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἠπειροῦ καὶ τὸ πλῆθος ὄλον

να κάνουν θυσίας εἰς τὸν Ἄρειον Δία, καὶ να ὀρκωτοῦν, οἱ μὲν Βασιλεῖς λέγοντες, ὅτι ἔχεν να βασιλεύειν, καθὼς θέλωσιν οἱ νόμοι· τὸ δὲ πλῆθος ἔλεγεν, ὅτι να φυλάττουεν τὴν Βασιλείαν ὁμοίως, καθὼς προσάξουσιν οἱ νόμοι. Βαϊάκη, πόλις τὸ πάλαι τῆς Χαονίας. Ἐκατόμπεδον, κοινῶς Σοποτὸ, κατὰ τὸν Σοφριανόν, τὸ ὅποιον τινὲς οἴονται, να λέγεται καὶ Κεσερίνη. πλυσίον τῆς τίδεται ἢ Μαιανδεΐα, κοινῶς Ἀλανδριανά. Ὀμφάλιον, Ἐλαιῆς, ἢ Δόκνη, καὶ εἰτις ἄλλη, αἰτινες ὁλοτελῶς εἶναι κρημισμαίαι. Ὀγομασά Χωρία, ἢ μάλλον Κῶμαι εἶναι τῶρα Δέλβιον, Νίβιτζα, Λυκερσοί, Χειμαρῖα. λέγουσι τινὲς να εἶναι αὐτὴ, ἢ ὅποια ἔλεγεν τὸ πάλαι Ἐλυμα. Ἄγιοι Σαραῶται, οἱ ὅποιοι τὸ πάλαι ἔλεγοντο Ὀγχιριος Διμῶ, καὶ Ὀγχιριος, καὶ Δρυμάδες.

9. Μετὰ τὴν Μολοσσίαν, καὶ Χαονίαν, ἔπονται οἷον εἰπεῖν, ἀπὸ μεσημβρίας ἢ Θεσπρωτία καὶ ἢ Ἀλμίνη, αἱ ὅποια κοινῶς λέγονται τῶρα Παρακάλαμος, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν καλεῖται Βεθρωτὸ καὶ Γλοκέως. Ἐκλήθη Θεσπρωτία ὑπὸ τῆ Θεσπρωτῆ τῆ Λαοκῶντος. οἱ Θεσπρωτεῖ ἔλεγοντο καὶ Αἰγεσαῖοι ὑπὸ τινος Αἰγεσαίου Στρατηγῆ. πόλις τὸ πάλαι ὀνομασθῆ ἦτον τὸ Βεθρωτὸν, τῶρα Φρέλιον ὑπ' ὀλίγων ἀνθρώπων κατοικησίον, καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλέμενον, ἐκλήθη ἔπος ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ὁ Ἐλενος ὁ Υἱὸς τῆ Πελαγίης καὶ Ἐνάβης, ὠντας ἐξάιρετος εἰς τὴν Μαντεϊάν, προσέγνω τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ἐκ τῆς σιδηρεῖτε λίθου, ὅθεν δείχνωντας εἰς τὰς Ἑλλήνας τόπους ἀρμολίης, διὰ τῶν ὅποιων ἦτον διωκτὸν να τὴν πάρειν, ἐφυλάχθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ πλέωντας ἐκ τῆς Τρωάδος εἰς τὰ Δυτικὰ μέρη, ἐφθασεν εἰς τὴν Ἠπειρον· ὄγκωντας λοιπὸν ἐξω να θυσιάσῃ τὰ Ἀποβατήρια, ἐτυχὲ να θυσιάσῃ μία βούς, τὴν ὅποιαν κτυπήσας ἐκεῖνος ὅπῃ ἐσφατε τὰς βεῖς, καὶ πληρωμένη αὐτὴ ἐφυγε, καὶ ἐκ τῆ φόβου ἐμβήκεν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ φέγγουσα δι' αὐτῆς, ἐξήλθε

θου εις ἐπίτον τὸν τόπον, καὶ αὐτὴ ἐπελώτισον· ὁ δὲ Ἐλε-
 ρος μανθῶται, καὶ κατὰ τὴν Μαντείαν, ἐκτίσεν ἐκεῖ αὐ-
 τῆν τὴν πόλιν. εἰς αὐτὴν εἶναι καὶ Κόλπος, Βεθρωτικός
 καλεῖται, εἰς τὸν ὁποῖον εἰσέρχεται ὁ Δῶδων ποτ., κοι-
 νῶς λεγόμενος Πίσειτσα, ἢ Παῦλα. ὁ Λιμὴν ὅπερ εἶναι
 εἰς αὐτὸν, Ἀγχισης λέγεται καὶ Πηλώδης, καὶ τὸν Σρά-
 βωνα λέγοντα. „Μετὰ δὲ Ὀγχιμον, Ποσειδίου ἄκρον καὶ
 Βεθρωτῶν, ἐπὶ τῷ εὐματι τῷ καλεῖται Πηλώδης Λιμέ-
 τος, ἰδρυμένον ἐν τῷ περὶ χερσονησίῳ· εἶχεν αὐτῇ ἡ
 πόλις καὶ ἐποίκας Ῥωμαίους. Ποσειδίου Ἄκρον, δέδοικε-
 ται ἀντικρὺ τῆς Κασσιόπης τῷ Κορφῶν, ἴσως αὐτὸ εἶναι
 τὸ Κάβο Σέρπα. Πηλώδης Λιμὴν, λέγεται νῦν εἶναι τὸ
 Πόρτο Παγαλά. εἶπε εἶναι ἡ Σαῖαδα, λεγόμενη κατὰ
 τῶν Ἰταλῶν Βασίε, ὅπου εἶναι ἡ Σαλα. Πλησίον τῆς
 Σαῖαδας εἶναι αἱ Ἐκβολαὶ τῷ Ἀχέροντος ποτ. ἤτοι τοῦ
 Καλαμά. Περὶ αὐτὰς λέγεται νῦν κάμη Λίμνη, Ἀχερε-
 σίως λεγόμενῳ, καὶ σμακρῶν ἀπεδῶ ἤτοι Φρέγιον τῶν Τέρ-
 κων Τζανακ Λιμῶν λεγόμενον, ἐρημωθὲν πηνυῦ. Ἐνδορ
 κατὰ τὸ Μεσόγειον τῆς Θεσσωτίας, ἤτοι ἡ Πανδοσία,
 ἣτις παλαιῶν Παλαιοβενετιῶν λέγεται, πόλις διάσημος, εἰς
 τὴν ὁποῖαν ἤτον ὁ Βασιλικὸς Θρόνος τῷ Πύρρῳ. δι' αὐ-
 τὴν τὴν Πανδοσίαν, καὶ τὸν Ἀχέροντα ποταμ., ἐλογίασεν
 ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μολοτικός, τὸ Μαντεῖον, ὅπου τῷ εἶπε,
 „ Πανδοσίῃ Τρικόλυνε πολλῶν ποτῶν λαὸν ἐλέσεις”. καὶ ἀ-
 πατηθεὶς, ἐφθάρη εἰς τὴν Πανδοσίαν, καὶ τὸν Ἀχέροντα τῆς
 Ἰταλίας, ὡς εἶρηται. Βρυάγιον πόλις τὸ παλαιὸν τῶν Θε-
 σπρωτῶν. Πάλιν κατὰ τὸ παραθαλάσσιον, μετὰ τὴν Γυμε-
 νίτζαν, εἶναι Λιμὴν, ὅπερ καλεῖται κοινῶς Νίσα, εἶπε
 τὰ Σύβωτα Λιμὴν, καὶ τεία Νησιῖδια ὀγγύς τῆς Στερεῆς.
 ὠνομάθησαν Σύβωτα, μετὰ τὸ νῦν ἔχει καλὴν τροφὴν διὰ
 τὰς Χοίρας, ὡσαν καὶ Συβώτης δὲν λέγει ἄλλο, παρὰ Χοι-
 ροβοσκός. Παναός πόλις ποτὲ τῆς Θεσσωτίας. Τορώνη,
 ἢ καὶ Τορώνη, χωρίον καὶ πόλις, λέγεται νῦν Παλαιῶν

πάργα. Πάργα, ἢ Ὑπαργος, κάστρον νέον καὶ μικρὸν εἰς τὴν Ἀκροθαλασσίαν κτιθεσὺ, καὶ φυλαττόμενον ὑπὸ τῆς Ἑυτοπίων, ὑπὸ τῷ ἐπίσκεψιν τῆς Ἀεισοκρατίας τῆς Ἑνεπῶν (α)· λέγεται τινὲς αὐτὴν εἶναι ὁ Λιμῶν, ὅπερ ἐλέγετο Ἐλαία. αὐτὴ ταύτης εἰς τὴν στρατὸν εἶναι Μαργαρίτη, πολίχη, ἢ καὶ κωμόπολις, κατοικημένη ὑπὸ Τερκῶν. Κάστρον τῆς Ἁγίας Δουάτις, τὸ ὁποῖον καὶ Παραμυθία λέγεται, καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἀϊδωνά (β), ἢ ὁποῖα ἀφότερον Γλυκὺ ἐκαλεῖτο. Κάτωθεν αὐτῆς κατὰ τὴν Θάλασσαν, εἶναι τὸ Φανάρι, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Θυάμιος Ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος λέγεται πῶρα Γλυκὺ, εἰςβάλλων εἰς τὴν Θάλασσαν πλησίον τοῦ Θυάμιος Ἀκρωτηρίου, τὸ ὁποῖον Ἀκρωτήριον, ὡς περὶ καὶ ὁ ποταμὸς χωρίζουσι τὴν Θεσσαρτίαν τῆς Κεσεϊνίας. Πλησίον ἐπιπέτου τῆς ποταμ. ἦτον ἡ Κεσεϊν πόλις, τῷ ὁποῖου ἐκτίσθη ὁ Κεσεϊνὸς ὁ Τίος τῆς Ἐλεσῆς, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Κάδμος ποταμ. Κεσεϊνός· καὶ αὐτὸ Φανάρι ἦτον ἡ Κεσεϊν, ἀνοικθεῖ καὶ ὁ ποταμὸς τὸ Γλυκὺ νὰ εἶναι ὁ Κεσεϊνός. εἰς τὴν Παραθαλασσίαν Ἀκραν μεταξὺ εἰς τὸ Φανάρι καὶ τὴν Πρέβεζαν, εἶναι Ῥινιάσα, κάστρον ταυτὶ ἔρημον,

κα-

(α) Ταυτὶ ὅμοι δυνάμει δημοκρατικῶς ὑπὸ τῷ ἐπίσκεψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθὼς καὶ ὁ Πρέβεζα, καὶ ἡ Βενιτσα. Πρὸς τὴν ἀνατολικὴν τῆς Παργῆς κίεται τὸ Βυθὸν Σάσι ὀνομαζόμενον ἐπὶ τῷ ὁποῖου εἶκοντο ἀρκυτὰ χωρία (καί τις πόλις παλαιὰ Ἀσαρὸς καλεῖται), διασημὸν διὰ τῆς συνεχῆς πολέμου, τῆς ὁποῖας ἔχον οἱ ἰγκάπηκοι αὐτῶν μὴ τῶν Ἡγεμόνων τῆς Ἡπείρου· ἔστι αἱ νωπηκοὶ Σπαρτιάται, οἱ Σηλιῶται δὲλ. ἐσθλῶσαν ἐλδῶροι ἔ διαυδεῖσθαι τὴν πατρίδα αὐτῶν μὴ μὲν Ἡρωισμόν εἰς αὐτῶν τῆς καταδρομῶν αὐτῶν τῶν Ἡγεμόνων, μέγιστον τῶν παραδόξων αὐτῶν, ἀλλὰ τέλος ταύτων εὐνοητικῶς ἀπὸ ζουτροφίας, ἔκ τῆς τῶν βίαιων ὀρμῶν τῶν ἐχθρῶν, τῶν διὰ ἀποδοσίας γινόμενων, ἀφῆκαν τὴν πατρίδα αὐτῶν ἔκ τῆς ἀποφυγῆς εἰς τὴν Πάργαν ἔκ τῆς πῆρας τῶν Ἰονικῶν πελάγους. Οὗτοι οὐκ ἀπὸ αὐτῶν ἀδελφῶν, ἔκ προσωπικῶν γυναικῶν, ἀπέστειλοντο εἰς παραράκοντα χιλιῶδες Ἀλβανικῆς στρατιώματος τῶν τῶν Ἡπείρου Ἡγεμόνων.

(β) Μητρόπολις τῆς Τζαμίδων.

κατοικησύνον ὁμως εἰς τὸν καιρὸν τῆς Γερνητῶν μας, ἴσως αὕτη εἶναι ἡ Ἀλμῆνη πόλις, ἢ ἡ Ἐλατρία, αἱ ὁποῖαι ἦσαν πόλεις Παραθαλάσσιαι. ἀνάμεσα εἰς τὸ Φανάρι καὶ εἰς τὴν Πρέβεζαν εἶναι δύο Λιμένες, ὁ εἰς Κόμαρος κατὰ τὸν Στράβωνα λεγόμενος, ὃς τις κάμνει Ἰσθμὸν μετὰ τὴν Νικόπολιν, ἢτοι τὴν Παλαιωπρέβεζαν, ἢ μάλλον εἶπειν, μετὰ τὸν Ἀμβρακικὸν Κόλπον, τὸ ὁποῖου τὸ μῆκος εἶναι κατὰ τὸν Στράβωνα, σαδίων, 60. ἢτοι μιλίων 7. καὶ ἡμίσεως. (ἐξελάμβδωσεν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, κατὰ τὸ 1684. ἔτος, ὁ Μαυροκύνος ὁ τῆς Ἐνετῆς Ἀρχιστράτηγος) ὁ δὲ ἄλλος Λιμὴν εἶναι μεγαλήτερος. πλησίον τοῦ στόματος τοῦ Κόλπου, καὶ τῆς Πρέβεζας, καὶ πλησίον αὐτῆς τῆς Λιμῶν ἀείσκονται ἐν τῇ Θαλάσσει αἱ Φαρσάλιαι Πέτραι. Πρέβεζα, Κάστρον νέον κτισθὲν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἔτει 1495., εἶτα πάλιν πελειωθεὶ ὑπὸ αὐτῶν, ἐν ἔτει 1530. σχεδὸν, ἀντικρὺ τῆς Ἀκτίος Ἀκρωτείης, ἠλθον εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Οὐρανῶν, ἐν ἔτει 1684., καὶ ὑπὸ αὐτῶν καταφίδθη ἐν ἔτει 1701. μετὰ τῆς συνθήκας ὅπως ἕκαμον. Ἀπὸ αὐτῶν ἀρχεται ὁ Ἀμβρακικὸς Κόλπος, ὁ δὲ Πορθμὸς, ὁ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἀκτίος, εἶναι σαδίων πεσάρων. τριγύρω εἰς αὐτὸν τὸν Κόλπον κατοικῶσι πρὸς βορρῆαν Ἀμφίλοχοι, ἢτοι Ἀρπνοὶ πρὸς Ἀνατολὰς Ἀκαρναῆες, κατὰ τὴν Βαλτικὴν, Ξερομελίται, καὶ Βουιτζάνοι. πρὸς Νότον εἶναι ἡ Λόδικας, καὶ πρὸς ἀσπμάς ἀποπερματίζεται ἡ Κεσερῆα, ἢ Θεσπρωτία, κατὰ τὸ ὁποῖον μέρος ἐκτίθη ὑπὸ Αὐγύστου Καίσαρος, μετὰ τὴν περὶ τὴν νίκην, ὅπως ἐγίνη ὑπὸ αὐτῆς, κατὰ τὴν Μάρκην Ἀντωνίαν καὶ τῆς Κλεοπάτρας, εἰς μνήμην αἰώνιον ἡ Νικόπολις, κληθεῖσα ἔτις ὑπὸ τὴν ὑποπελέσματος, ὡσαύτῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς νίκης, τῆς γεγονουίας ἐν ἔτει τῆς αὐτῆς Βασιλείας ἰδ. εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκατοίκησε τῆς ἀνδρώπικης τῶν ἄλλων πάλευσιν τῆς Ἠπειροῦ, καὶ τὴν ἐκόσμησε μετὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ θαυμάσια ἔργα. εἰς τὸ Προάσειον αὐτῆς

καπεσκίασε Τέμεϊος, ἦτοι Βαμὸν ἄξιον Σεωρίας, ὁμοίως
 καὶ Σάδιον, καὶ γυμνάσια, περὶ αὐτῶν ἦτον καὶ Ἄλσος, ἔχον
 ἓνα Λόφον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀφισρωμένος εἰς τὴν Ἀπόλλω-
 να. ἔσπασε μέσα εἰς τὴν Νικόπολιν ὁ αὐτὸς Σεβασὸς καὶ
 Σπύλας Χαλκῆς Ἀνδρῶπις καὶ Ὀνε. διότι λέγουσιν ἐκεί-
 νῳ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινεν ἡ Ναυμαχία καὶ
 ἡ Νίκη, ἐσωκλήτισεν ὁ Αὐγετος τὸ παχὺ ἓνα ἀνδραπον
 μὲ ἓνα ὄνον, καὶ τὸν ἐρώτισε πῶς ὀνομάζεται; αὐτὸς δὲ
 τὸ ἀπεκρίθη, ἔμένα καλεῖται Εὐτυχῆ, καὶ τὸν Ὀνον μου
 Νίκωνα, ὅπου τοῦ ὁποῖου Νίκωνος, λέγει ὁ Πλευτέρχος
 ἐν τῷ περὶ Ἀνωτίε, να ὠνόμασε καὶ τὴν πόλιν Νικό-
 πολιν. Ὅθεν διὰ τὸ ἀγαθὸν συνέτημά τας, καὶ τὴν δτυ-
 χεσάτιον ἰκίω, ὅπως ἐδύλακ, ἀνεσῆλωσεν αὐτὸν Στήλας,
 καὶ ὁποῖας ὑπερον ἐπῆραν ἐκεῖθεν, καὶ τὰς ἤφεραν εἰς τὸ
 Βυζάντιον, γήσαντές τας εἰς τὸ Ἰππαδρόμιον. Γράφει ὁ
 Ἐπιφάνειος Κύπρις, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν Νικόπολιν δρέθη
 κρυμμένη μέσα εἰς πιδάριον Ἐκτὴ ἐκδοσις τῆς παλαιᾶς Δια-
 θήκης, εἰς τὴν καιρὸν ὅπου ἐβασίλευον Ἀλέξανδρος ὁ
 Παιὶς τῆς Μαμαϊᾶς, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τῆς Αυτοκρατορίας,
 τὴν ὁποίαν ἔφερον ὁ Ὀρειγῶνης εἰς τὰ αὐτὰ Ἐξαπλά.
 εἰς αὐτὴν παρεχέμασεν ὁ μακάριος Παῦλος. ἐτιμήθη
 ὑπερον καὶ μὲ θρόνον Ἐπισκόπου. ἦλθεν αὐτὴ ἡ Νικόπο-
 λις εἰς μεγάλην αὐξήσιν καὶ λαμπρότητα, πόρα δὲ κεῖται
 ἔρημος, καὶ καλεῖται κοινῶς Παλαιοφρέβεζα. Ἀντικρὺ αὐ-
 τῆς εἰσιαι Φρέειον ἔρημον, κοινῶς λεγόμενον, κάσρον Κελε-
 φῆς. Οὐ σμακραν τῆς Νικοπόλεως εἰσέρχεται εἰς τὴν
 Θάλασσαν ὁ Ἰναχος ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος, Ποτάμι-
 πὸν Ῥωγῶν. ὁ αὐτὸς Ποταμὸς λέγεται καὶ Ὀρωρός, ὡσαν
 ὅπου ἐκ πῦ Ὀρους ἔρει, εἴδα φαίνονται λείψανα τῆς
 Ἰδραγωγίας, διὰ τῆς ὁποῖας ἔφερον τὸ Νερόν ἐκεῖνο,
 ὅπου δαγαίει ποταμιδὸν ἐκ τοῦ Ὀρους, ὅπου πλησίον
 τῷ καλουμένου Χωρίου, Ἅγιος Γεώργιος, δεισκεται,
 ἐγγὺς τῷ ὁποῖου Χωρίου εἶναι Γέφυρα, δι' ἧς διέβαινε τὸ
 ὕδωρ.

ἄνω . μεταξύ τῆς Νικοπόλεως, καὶ τῆς Πρέβεζας εὑρον ἐν Λίθῳ τοιαύτῳ ἐπιγραφὴν . „ Παιμφίλη Παιμφίλη τῶν ἑαυτῶν γυναῖκα, Ἐπαφροδίτος Ἐπαφροδίτη, κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς .” τῆς Θεατρατίας ἦτον καὶ ἡ Κίχυρος πόλις, πλησίον εἰς τὸ Φανάρι, κατὰ τὸν Στράβωνα βιβλ. ζ'. ἡ ὁποία πρότερον ὠνομάζετο Ἐφύρη καὶ Ἐφουρα, ἀπὸ τῶν Ἐφύρη τῶν Τιῶν τῶν Ἀμάρακος τῶν Θεατρατῶν . αὐτῶν τῶν πόλιν ἐπολιόρκησε καὶ ἠδαιφισεν ὁ Ἡρακλῆς, ὅταν ἦλθε κατὰ τῶν Θεατρατῶν μετὰ τῆς Αἰτωλίας, φονδύσας τὸν Βασιλέα αὐτῶν Φινέα, καὶ ὁποῖα τῶν Οὐγατέρα Ἀσυόχῳ ἔλαβε δάλλῳ, καὶ μετὰ αὐτῶν ἐγέννησε τὸν Τληπόλεμον . πλησίον τῆς Κιχύρος ἦτον τὸ Βουχαίτιον, ὀλίγον ξέμακρα τῆς Θαλάσσης, πολύχυιον, κτίσμα τῶν Κασσιοπαίων καὶ τὰ λοιπὰ .

10. Μετὰ τῶν Θεατρατίαν, καὶ τῶν Ἀλμηνῶν, εἰς τὸ Μεσόγειον τῆς Ἠπείρου, εἶναι ἡ Χώρα, ἦτοι ὁ τόπος τῶν Κασσιοπαίων, καλεσμένη Καλλιοπαία . καὶ ἀνωτέρω αὐτῶν ἦσαν οἱ Δόλοπες, ἔθνος τῆς Ἠπείρου . Μητρόπολις τῶν Κασσιοπαίων ἦτον ἡ Κασσιόπη, ἔρημος καὶ κρημνισμένη περὶ τῶν, ὡσαύτῃ καὶ αἱ λοιπαὶ πόλεις τῆς Ἠπείρου, λέγεται περὶ κοινῶς Κασεῖτζα . Λέγει Λαόνικος ὁ Χαλκοκουνδύλης εἶναι αὕτη τὰ Ἰωάννινα, ἀλλὰ τὰ Ἰωάννινα εἶναι ξέμακρα παύτης πλείον διαστήματος δύο ὥρων, πόλις περὶφημος καὶ ἐπαινετὴ διὰ τῶν δεικρῶν καὶ χάριν τῶν τόπων, τῶν ὁποῖαν πόλιν ἐτείχησε Μιχαὴλ Δούκας ὁ Σεβασοκράτωρ, εἶπε καὶ Θωμᾶς ὁ Δεσπότης εἶναι αὕτη Μητρόπολις ἀπάσης τῆς Ἠπείρου, καὶ Ἐμπόριον ὀνομαζόν, παρακειμένη εἰς τὴν Ἀχερῶσιαν λίμνην (α), ἐκ τῆς ὁποίας

Λίμ-

(α) Ἐχει δὲ ἡ λίμνη αὕτη τὴν νῆσον ἐν τῇ μίσῳ ἀρκαστῶ μεγέθους εἰς ἧς ἔχει ἡ χερσὶν, καὶ μνηστέριον, ὅπου οἱ Ἰωαννῖται ἐρχόμενοι συχρᾶ φερεῖ ἐξερῶσιν, ἥτις πλημμυρᾶ ἔχει ἀπὸ Γαδύρας καλῆς καὶ Ἐγχιλῆς (χελιά). Τὰ Ἰωαννῖνα περὶ ἔχει δύο ἄχολα ὑπερῶσιζόμενα ἀπὸ ἀνδρῶν φιλογενῆς καὶ φιλοπατριδας, τὸ ἑν ἀπὸ τῶν ἀδελφῶ-

Λίμνης ἐξέρχονται δύο ποταμοὶ ὀνομαστοὶ παρὰ τοῖς Ξυγγραφεῦσι ἢ Ποιηταῖς, Κωκυτὸς ἢ Ἀχέρων. ἐκλήθη Ἀχερυσία ἢ Ἀχερουσιάς ἀπὸ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ, αὐτὸς δὲ ἐτυμολογεῖται, ἢ ᾠδαὶ τὸ Ὑσερῖσαι χαρᾶς πὺς ἐκεῖ κατιήταις, κατὰ τοὺς μύθους τῷ Ποιητῷ, ἢ ᾠδαὶ τὸ Ἄχεα ῥέων, ἢ καθ' ὑπέρθεσιν Ἀχέρων, καὶ Ἀχερών, ἢ ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἀριστέλης καλεῖ ὅλα τὰ ὑλῶδη φυτὰ, Ἀχερυσία. Δύο λοιπὸν Ἀχερουσιάδας Λίμνας εὐρίσκομεν, τὴν μὲν εἰς τὰ Ἰωάννινα, περὶ τῆς ὁποίας διαλαμβάνει Σράβων, Βιβλ. 5. ἢ 1. καὶ ὁ Πausανίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, „ τῆς δὲ Γῆς τῆς Θεσσαρωτίδος, ἔστι μὲν περὶ καὶ ἄλλα θεᾶς ἄξια, Ἰερόν τε Διὸς ἐν Δωδώνῃ, καὶ ἱερὰ τοῦ Θεοῦ Φηγῶς ἑπὶ δὲ τῇ Κιχύρῳ, Λίμνη τε ἐστὶν Ἀχερυσία καλεσμένη καὶ Ποταμὸς Ἀχέρων, ῥεῖ δὲ καὶ Κωκυτὸς ὕδαρ ἀπερπνέσασιν.” καὶ αὐτὴ δὲ εἶναι ἄλλη ᾠδαὶ ἐπέων, ὡσαν ὅπως ἐξ αὐτῆς ἀγαίνει ὁ μὲν Ἀχέρων δι' ὑπογείων Σωλιῶν πρὸς Δυσμας εἰς τὸ Χαρίον ὅπου λέγεται Ῥαδατόβι, καὶ φαίνεται πάλιν ὁ αὐτὸς ὑποκάτω εἰς τὸ χαρίον τῆς Βελιτζίσης. καθεῖθεν ῥέων σμίγεται μὲν ἄλλα ἓνα Ποτάμι, ὑποκάτω εἰς τὸ χαρίον Ῥαῖνον, καὶ καταρτὰ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως θέπει καὶ ἄλλῃ Ἀχερυσιάδα, ὡς εἴρηται, καθὼς καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι ἔπειτα δὲ ἀντικρὺ καὶ ἐναντίως ῥέων Ἀχέρων, ὅς δι' ἐρήμων τόπων ῥεῖ ἄλλων, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ Γῆν ῥέων εἰς τὴν Λίμνην

ἀφικ-

σται τῷ Ζωσιμάδων, ἔτι ἄλλο ἀπὸ τῶν Ζώλων Καπλανῶν, εἰ οἱ σπουδάζοντες μεθοδικῶς ἢ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ, ἢ Φιλοσοφίᾳ, καὶ αἱ Ἐπιστήμαι, πλετισμένα μὲν βιβλιοθήκας, καὶ μὲν αἱ ἐπιστημονικὰ ὄργανα, ὅσα αἱ περιστάσεις ἀνυχωρῶσιν. Ἐκ αὐτῶν ἐν τῆς φροντιστικῆς πόλεως πρὸς Ἠπείρην, ἔστι εἰς τὴν παρελθόντα, ἔστι εἰς τὴν παρόντα αἰὼνα ἐκλήμψαν πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπ' ἐρατῇ καὶ παιδείᾳ, οἱ τινες συμμασίφωρον πολὺ διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ὁποῖους ἔτι ἢ ἐπερχομένη γενεὰ θέλει τιμῆσαι μὲν ἀθανάτους εἰσφάνεις, κατ' ἀξίαν τῆς συμμασφορᾶς καὶ αὐτὴν ζῆλον αὐτῶν.

ἀφαιρείται τὴν Ἀχερουσιάδα . ἡ ἄλλη Ἀχερυσία Λίμνη εἶναι περὶ τὴν Ἡράκλειαν, εἰς τὴν Χώραν τῆς Μακεδονίαν . ὁ δὲ Κωκυτός ἐξερχόμενος ὄψους εἰσέρχεται ὑποκάτω τῆς Κασσιόπης εἰς τὸν τόπον, ὅπου κοινῶς λέγεται Βοεικοβα . εἶναι καὶ ἄλλη Λίμνη Ἀχερυσία πλησίον τῆς Μέμφρας τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὸν Διόδωρον Σικελ. ὅπου ἔλεγον γὰρ κατοικῆναι οἱ πεπελοκότες, οὐχι δι' ἄλλο, παρὲς μὲ τὸ νὰ εἶχαν ἐκεῖ οἱ Αἰγύπτιοι τῆς πατρὸς αὐτῆς, καὶ τὰ ἔθνη . ἐτιμήθη ἡ πόλις τῆς Ἰωαννίνων μεθ' ὄνομα Μιτροπολίτε ὑπ' Ἀνδρονίκου τοῦ Βασιλέως, καὶ μετὰ ἄλλα διάφορα φροτηρήματα ἔπειτα εἶχε . ἐπάρθη καὶ ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ β' Σουλτάν Μυράτ τῆς Τούρκων, διὰ μέσον τοῦ Ἀμουράτμπε, ἐν ἔτει 1424 . ὑπὸ Χρυσῆ, ὑπερον ἀφ' ἧς ἐδαλώθη ἡ Θεσσαλονίκη . Πρὸ τῆς Τούρκων δὲ ὑπέταξεν αὐτῷ τῷ πόλιν τοῦ Ἰωαννίνα ὁ Στέφανος ὁ Βασιλεὺς τῆς Τριβαλιῶν, ἡπὶ τῆς Σέρβων, φθί τὸν καιρὸν τοῦ Σουλτάνου τοῦ τρίτου Βασιλέως τῆς Τούρκων, ἐν ἔτει σχεδὸν 1350 . Ἀπ' αὐτῆς τῆς πάλευς τῆς Ἰωαννίνων πρὸς βορρῆαν μετὰ διείσκειται ἡ Βελά, καὶ ἡ Κόνιτσα, πάλαις ποτε, ταυτῶν δὲ Κωμῶν ὑπὸ τῶν διοικήσεων τοῦ Βελάς Ἐπισκόπου . εἶτα τὰ Χωρία τῆς Πωγωνιακῆς ἔχοντα θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, μετὰ ὅλον ὅπου ταυτῶν εἶναι σχεδὸν ἐρημωμένα . πρὸς μεσημβρίαν δὲ ταυτῆς κεῖται τὸ Λαχανάκαστρον, καὶ πρὸς βορρῆαν ἡ Πρεμπί, καὶ ἄλλα τινὰ Πολίσματα ἀσημῶν ὀνόματος (α) .

11. Μ.

(α) Ἄνω τῆς Ἰωαννίνων πρὸς βορρῆαν, ὅπουθεν αὐτὴν Μιχαηλίου κοινῶς λεγομένη, μακρὰν σχεδὸν πέντε ἡμέρων διάστημα κεῖται ἡ ἔκταρχία Ζαγορεῖ λεγομένη, ἡτις ἀστυίδεται ἀπὸ σπουδαίων καὶ χωρῶν κατοικημένων ἀπὸ Γραικοῦ, ὡς κερατὴ εἶναι τὸ Καπίσοβον, ὅπου διαγὰ ὁ Πριεσὼς αὐτῆς, ἡπὶ ὁ Δημοσθέν . ἡ διοίκησις ταυτῶν τῶν χωρῶν εἶναι σχεδὸν Δημοκρατικὴ, χαίρουσα πολλὰ δημοκρατικῶν ἐκδηλώσεων ὅπως ἀπὸ τῶν ὀνημάτων τῆς Ἡπείρου . οἱ Ἐγκάτωκαί ποτε φιλοκαλοὶ, φιλοφάστευοι, γενναῖοι, ἀγχινοὶ, ἔπειτα ὅσοι καὶ ἀποφῶν Ἰατροὶ, ὡς ὁνομαστῶν ἀποδεικνύει τῶν ἡμερῶν αὐτῶν πρὸς τῆς μετὰ τὴν διαδοχίαν . Πρὸς τὸ βορρῆον τῆς Ζαγορεῖς κεῖται ἡ Κόνιτσα, χώρα ἀριστῶν με-

11. Μετὰ τὴν Κασιοπαίαν, ἔπεται πρὸς μεσημβρίαν ἡ Ἀμφιλοχία, ἣ ὅποια ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς Ἀμφιλοχίης τῆς Γίης τῆς Ἀμφιάρεως. Μητρόπολις ἐπέτε τὸ τόπον εἶναι ἡ Ἄρτα, ἣτις τὸ πάλαι ἐλέγετο Ἄργος Ἀμφιλοχικόν, κτιθεσὺν ὑπὸ τῆς αὐαυθῆς Ἀμφιλόχου, ὕπερον ἀφ' ἧς ἐζύρεισεν ἐκ τῆς Τρωάδος εἰς τὴν Πατείδα τε, ἣτις ἦτον τὸ Ἄργος τῆς Πελοποινήσου, ὁ ὅποιος μὴ θελήσας νὰ καθίῃ σὴν ἐκεῖ, ἔσαντας καὶ νὰ ἦεν τὴν Μητέρα τε Ἐρυφίλλου φονδρμωίῳ ὑπὸ τῆς Ἀδελφῆς τε τῆς Ἀλκμαίανος, ἦλθεν εἰς ἐπέτεν τὸν τόπον, καὶ ἔκτισε ταύτην, καὶ πολὺ σμακραῦν τῆς Ἀμβρακικῆς Κόλπου, ὀνομάσας αὐτὴν Ἄργος, κατὰ τὸ ὄνομα τῆς Πατείδος τε, καὶ Ἀμφιλοχικόν κατὰ τὸ ὄνομά της, μὲ ὄλον ὅπε τινὲς λέγουσιν, ὅτι μετὰ τὴν Τροίαν ἦλθον

δ

μεγέθεις, ἣτις χωρίζεται ἐκ τῆς Ζαγορείου διὰ τῆς ποταμῆς, κατοικημένη ἀπὸ Γραικοὺς καὶ Τέρκους, ἔχουσα ἑὸς ἡολίον Ἑλληνικόν, ὅπου διατεθεβῆ ἔσ' ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Βελῆς. Ἡ δὲ Βελῆ κῆται πρὸς τὸ δυτικοβόρειον τῆς Ἰωννίνων, ἣτις δεῖ εἶναι καθ' αὐτὸ πόλις, ἀλλὰ ἰσπαρχία κε εἰχουσα τινὰ χωρία, ἔσ' ἐν μοναστήριον καὶ ἑὸς ἰδοθῆ ἔσ' ὄνομα. Πρὸς τὸ ἀναφικόν τῶν Ἰωννίνων μέρει, σχεδὸν ὀκτώ ὄρων διάστημα πρὸς τῶν Ἀραχθῶν ποταμόν, ὑπὸ τὴν δυτικῶν ὑπαίρειαν τῆς Πίνδου ὄρη κῆνται τὰ Βλαχοχώρια λεγόμενα, κατοικημένα ὄλα ἀπὸ Γραικοὺς, καὶ ὄν δύο χώραι εἰσὶν αἱ ἐπισημότεραι. Πρῶτη ἡ Καθαρρῦσι, χωρία ἀρκετῶς μεγάλη, διοικημένη καὶ αὐτῶν Δημοκρατικῶς, ἐξηρημένῳ ὄμως ἀπὸ τῶν Δημογέροντε τῆς Ζαγορείου, καὶ ἡ Συράκα. Οἱ ἐγκαταῖκοι τῶν τῶν χωρίων εἶναι φιλομαθεῖς καὶ φιλοσαύτριδοι, ὅπου καὶ εἰς ἔμπορειν καὶ κέρδεις ἀρισκονταὶ σχεδὸν διαπαρμένοι εἰς ὄλας τὰς παραθαλασσίαι πόλεις τῆς Εὐρώπης, μίχει καὶ αὐτῶν τῶν Ἑρακλειῶν Σπηλιῶν ἔμπορεῖόμενοι πῆς ἐκ τῶν Σκυθίων σωτηρόμενας Κάπαι, πῆς πρὸς χερσὶν τῆς ναυτῆς. Ἀνωτέρω δὲ τῶν πρὸς βορῶν, ἀναμῆσεν τῶν βουνῶν τῆς Πίνδου, κῆται τὸ Μεσόβιον ἢ τὸ Μιτζοβιον, χωρία ἀρκετῶς μεγέθεις, καλῶς κατοικημένη, ἔχουσα καὶ αὐτῆ ἡολίον Ἑλληνικόν. οἱ ἐγκαταῖκοι αὐτῆς τῆς χωρίας διοικῶνται δημοκρατικῶς ἐξῆρησμένοι ὄντες ἀμίσως ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔχουσαν ποσὴ διάφορα φρονόμοια βασιλικά· εἶναι ὄξιννοι, ἐπιτάδειν εἰς πᾶν ἐπιχείρημα, καὶ φιλομαθεῖσασιν. πηλοσίον τῶν κῆνται ἔσ' ἐν μικρὸν χωρίον Ἀγκυλιον ὀνομαζόμενον. αὐτῶν οἱ Μιτζοβίται, καλῶς καὶ οἱ Καθαρρῦσαι ὄμιλοῦσι καὶ τὴν Βλαχικὴν διάλεκτον.

ὁ Μόψος καὶ ὁ Ἀμφίλοχος εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ θέλωντας ὁ Ἀμφίλοχος νὰ πηγύῃ εἰς τὸ Ἄργος, παρέδωκεν εἰς τὸν Μόψον τὴν Βασιλείαν αὐτῆς, νὰ ἔχη τὴν φροντίδα καὶ φύλαξιν μέχρι εὐδὸς αὐαυτῆς. τελειωθέντος δὲ τῆς ἐνιαυτῆς, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ ὁ Μόψος δὲν πρὸς τὴν ἔδωκεν ὅσον φιλονεικίσαντες περὶ τῆς Βασιλείας, ἐφορέθησαν ἐπ' ἀλλήλων, τοὺς ὁποίους θάψαντες οἱ Ἑσπότιοι, κατεσκάδασαν Πύργον ἀναμεταξὺ τῶν τάφων αὐτῶν, ὥστε μηδὲ μετὰ τὸν θάνατον ν' ἀνταμωθῶσιν. Ὁ δὲ Στράβων καὶ πρὸς Ἐφορον, λέγει, βιβλ. ζ'. ὅτι μετὰ τὴν τῆς Ἐπιγόνου εἰς Θίβας στρατείαν, ὁ Διομήδης ἐκράζε τὸν Ἀλκμαίωνα, καὶ ὑπῆγαν ὅμῃ εἰς τὴν Αἰτωλίαν, καὶ ἐκυρίευσαν τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν. κραχθεύσης δὲ ὑπὸ τῷ Ἀγαμέμνονος, νὰ πηγύεν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τρωάδος, ὁ Διομήδης ἐπῆγαν, ὁ δὲ Ἀλκμαίωι ἔμειπεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ ἔλθων εἰς τὴν Ἀμφιλοχίαν, ἔκτισε τὸ Ἄργος, ὀνομάσας αὐτὸ Ἀμφιλοχικόν, ἐπάνωρον τῷ Ἀδελφῷ τῷ, τὸν δὲ ποταμὸν ὅπερ τρέχει πλησίον αὐτῆς, ὠνόμασεν Ἰναχον, καθὼς ἐκαλεῖτο καὶ ὁ ποταμὸς Περίδος τῆς Ἄργους δηλ., ἀλλ' ὁ Ποταμὸς τῆς Ἄρτας καλεῖται κατὰ τὸν Πτολεμ. Ἄραχθος, διότι τῆς ὁποίης ἐκλήθη κατὰ φθορὰν ἢ Ἄρτα. ὥστε φαίνεται κρείττον, ὅτι ὁ Ἀλκμαίων νὰ ἔκτισε τὸ κάστρον τῆς Ῥωγῶν, καὶ τὸν Ποταμὸν ὅπερ διαβαίνει ἐκεῖ πλησίον, τὸν ὠνόμασεν Ἰναχον. Δείσκειται αὐτὸ τὸ Κάστρον ταυτῷ ἔρημον. Τῆς τῷ Ἀμφιλοχικόν Ἄργος, ἦτοι ἢ Ἄρτα, τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτον πόλις μεγάλη, καὶ εἶχε οἰκήτορας ἀνδρικωτάτους, ὕπερον δὲ διεφάρισαν, ὥστε ἐκράζαν τῆς Ἀμφρακιώτης, μετὰ τὴν νὰ τῆς εἶχαν πλησιοχώρους, νὰ κατοικήσων ἐκεῖ. καὶ ἔλθοντες οἱ Ἀμβρακιῶται ἐδίδαξαν τῆς Ἄρτινης τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι πρώτον ἦσαν βάρβαροι καὶ ἀφύσικοι, καὶ πλοῦταίον τῆς ἐδίωξαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκατοίκησαν μόνοι οἱ Ἀμβρακιῶται, καὶ τὰ ἔξῃς (ζήτετε

πάρειαν. Βασίλειον, τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἐλέγετο καθε
 Αὐθροτία αὐτόνομος, με ὄλον ὅπου εἶχε χέσιν με κα-
 μίαν ἄλλην Αὐθροτίαν, ἢ δι ἀποικίαν, ἢ δι ἄλλην αἰ-
 τίαν, ὅτι λογιῆς ἦτον ἡ Ἀμπαρκία, ἢ ὅποια με τὸ νὰ ἦ-
 τον ἀποικία τῶν Κορινθίων, πάντοτε ἐβοήθει αὐτῷ. Ὁ
 Ἔφορος λέγει, τὰς Ἀκαρνανὰς νὰ μὴν ὑπῆγαν κατὰ τῆς
 Τρωάδος. διότι ὁ Υἱὸς τῆ Ἀμφιάρεως, ἐσωτας κὶ νὰ ἐ-
 κρατοῦσεν ὄμῃ με τὸν Διομήδην, κὶ με τὰς ἄλλας Ἐπι-
 γόνους, κὶ νὰ ἔκαμον πόλεμον με τὰς Θηβαίους, κὶ μετὰ τὸν
 νίκην ὅπῃ ἔκαμον κατὰ τῶν Θηβαίων, νὰ ἦλθαι ὄμῃ διὰ
 νὰ παιδεύσεν τὰς ἐχθρὰς τῆ Οἰνέως, κὶ τῆ μὲν Διομή-
 δης παρέδωκε τὴν Αἰτωλίαν, αὐτὸς δὲ ὁ Ἀλκμαίων ἐπῆ-
 γον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, κὶ τὴν ἐκυρίωσεν. Εἰς ἐτέρον
 δὲ τὸν καιρὸν ὁ Ἀγαμέμνων ὑπῆγε κατεπαῶ τῶν Ἀρ-
 γείων, κὶ με ὀκολία ἐξουσίασε τὰς περισσότερας ἐκείνων,
 ὅπῃ ἠκολέθησαν τὸν Διομήδην· κὶ με τὸ νὰ ἐσωμέβη νὰ
 ἐκρατοῦσεν οἱ Ἕλληνες κατὰ τῆς Τρωάδος, ὁ Ἀγαμέμ-
 νων ἐφοβήθη, μήπως κὶ λείπωντας αὐτὸς εἰς τὴν Τρωά-
 δα, γυρίσῃν ὀπίθεν οἱ περὶ τὸν Διομήδην, κὶ λάβῃ ὁ Διο-
 μῆδης τὴν ἀρχήν. ἐσωτας κὶ νὰ πρέπη εἰς αὐτὸν, ὡσαύ-
 ὅπῃ ὁ Ἀγαμέμνων ἦτον κληρονόμος τῆ Ἀδράστῃ, ὁ δὲ Διο-
 μῆδης τῆ Πατρός τῆ, κὶ μάλις ὅπῃ ἤκουον, ὅτι ἐρχεται
 κατ' αὐτὰ με μεγάλας δυνάμεις. διανοόμενος λοιπὸν ἐτα-
 τα, τὸν κράζει διὰ νὰ λάβῃ τὸ Ἄργος, κὶ νὰ πηγύεν κὶ
 κατὰ τῆς Τρωάδος, ὅθεν ὁ Διομήδης κατεπέειδεν κὶ ὑπῆ-
 γον. ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἀγανακτῶντας δὲν ἐφρόντισε νὰ πι-
 γύῃ, διὰ τὸτο ὡτε οἱ Ἀκαρνανῆες ὑπῆγαν κατὰ τῆς Τρωά-
 δος· προσκόντως ἄρα ἔφερνον τὸτο τὸ δικαιολόγημα εἰς τὰς
 Ῥωμαίους μετέπειτα, ὅταν τὰς ἐπολέμουν διὰ νὰ τὰς δαλώ-
 σεν, ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ Ἀκαρνανῆες δὲν ἐπῆγαν εἰς τὸν
 πόλεμον τῆς Τρωάδος, ἐναντίον τῶν ἐδικῶν τῆς Προγό-
 νων. διὰ τὸτο κὶ οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς Ἀπόγονοι τῆ Τρωα-
 διτῶν, ἔχουσι χρέος νὰ τὰς ἀφῆσιν τῆν Αὐπερομίαν. ἐ-
 τῆτι

τῶν οἱ Ἀκαρνανεὺς εἶχασιν πάντοτε πολέμους καὶ εἶδας μετὰ τὰς Αἰτωλούς· ἦσαν ἀξιόλογοι καὶ ἐπαινετοὶ εἰς τὴν σφουδρόν, ἔκαμον πόλεμον καὶ μετὰ τὰς Ἀχαιούς, ὅταν οἱ Πελοποννήσιοι ἐπολέμουν μετὰ τὰς Ἀθηναίους. ὅθεν καὶ πέμπεται κατὰ τῶν Ἀκαρνανῶν ὁ Ἀγισίλαος, καὶ παρ' ἐξῆς (Ξενοφῶν βιβλ. εἰ. τῶν Ἑλληνικῶν Ἰστοριῶν)· ἦσαν δόσμοιοι οἱ Ἀκαρνανεὺς τὸ πάσαι εἰς τρυφὰς καὶ ἀσελγείας, ἀλλὰ τῶρα δειρίζονται εἰς ἀκρὰν κακοπάθειαν, μετὰ τὸ νὰ ἐργάζονται τὴν γῆν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἀκαρνανίας ἦτον Φίλιππος ὁ Ἰατρός καὶ φίλος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὁ ὁποῖος διεβλήθη ὑπὸ τῷ Παρμενίωνος, πῶς θέλει νὰ τὸν φαρμακώσῃ· καὶ Λυσίμαχος ὁ Παιδαγωγὸς τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἄλλο ἀσεῖον, ὅθεν ἔλεγε τὸν ἑαυτὸν τοῦ Φοίνικα, τὸν Ἀλέξανδρον Ἀχιλλεῖα, καὶ τὸ Φίλιππον. Πηλέα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἠγάπατο. ἀπ' αὐτῆς ἀκόμη ἦτον ὁ Ἀμβρακιανὸς ὁ ἠγαπημένος τῷ Σουλτάν Σουλεϊμῷ, ὁ ὁποῖος τὸν ἠγάπα τόσον διὰ τὰς ἀρετὰς τῶν, ὥστε τὸν ἔκαμε Πασιᾶν, καὶ ἐλογίζετο ὑπὸ πάντων τῶν Τούρκων ὡς δούτερος Βασιλεὺς, ἀλλὰ τελευταῖον οἱ ἐχθροὶ βαλόντες ὑποψίαν εἰς τὸν Βασιλεῖα, πῶς λέγει αὐτὸς, ὅτι ἔχει νὰ βασιλεύσῃ, τὸν ἐπνίξεν εἰς τὸν ὕπνον τῶν, μὴ ἐνδυμθεῖς τὴν τόσην ἀγάπην. δὲν ἔχει τῶρα ἢ Ἀκαρνανία καμῖαν πόλιν, ἢ Κᾶσρον κατοικημένον, μετὰ ἄλλων ὅπου τὸ πάσαι εἶχε τὰς ἐφεξῆς.

13. Ἀμβρακία, ἣτις καὶ Ἀμφρακία γράφεται, πόλις τὸ πάσαι διάσημος τῆς Ἠπείρου, ἐλέγετο πρότερον Ἐπειία. ὕστερον ἐκλήθη Ἀμβρακία ὑπὸ Ἀμβρακος τῷ Γιῆ τῷ Θεσσαρῶν τῷ Λαοκόωντος, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀμβρακίας τῆς Ουγατρὸς τῷ Αὐγαίῳ, τῶν ἐκτίσεν ὁ Τόλγος ὁ Υἱὸς τῷ Κυφέλει τῷ Τυραίνῳ τῆς Κορίνθου, εἰς τὸν τόπον ὅπου φαίνεται σήμερον κρημνισμένη, φέρωντας εἰς αὐτῶν ὀποικίαν τῶν Κορίνθιων. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Ἀμβρακικὸς Κόλπος. εἰς αὐτῶν μυθολογεῖται νὰ ἐσωμάχθησαν οἱ Θεοὶ διὰ τὰ

καί μιν συμβεβλήω . Ὁ Ἀρριανὸς λέγει , κατὰ τὸν Λογοποιὸν Ἐκαταῖον , ὅτι ὁ Γηρυόνης κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπῆρχεν ὁ Ἡρακλῆς , νὰ μὴ ἦτον ἐκ τῆς Ἰβηρίας , ἀλλὰ νὰ ἦτον Βασιλεύς τῆς Ἠπείρου τῆς ὡσεὶ τῆς Ἀμβρακίας , καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου ταύτης ἀπήλυθε πρὸς Βόας , καὶ ἐκεῖ τὸ φαῦλον ἀθλον κτήθεμονος . Ἄλλοι θέλουσι πρὸς Βόας τῆς Ἠπείρου νὰ ἔμενον ἐκ τῆς γούνης τῆς Γηρυόνης βοῶν , κλέψαντος παρ' Ἡρακλέους Λαεῖνε τινός , ἀφ' οὗ καὶ Λαεῖνοι καλεῖνται , ὡς καὶ τῷ Πενδάρω , Νσοπτόλεμος δι' ἀπείρω διαφυσία , ὡς καὶ οἱ ἐξοχοὶ κωρῶνες καὶ κωρὸς τροφίω βοῶν ἐξαιρέτοι τυγχάνουσιν . ἐξάθην εἰς αὐτὴν ὁ Βασιλικὸς θρόνος τῷ Πύρρῳ . ἀπ' αὐτῆς ἦτον ὁ Κλέμβροτος , ὅστις μαθὼν τὸ βιβλίον τῷ Πλάτωνος περὶ ἀθανασίας ψυχῆς , ἐκρημνίσθη ἐκ τῆς τείχεως αὐτῆς εἰς τὴν θάλασσαν . Χωρεία τῆς Ἀμβρακιοῦν ἦσαν ἡ Ἀμβρακος , ἴσως ἡ Ἀμβρακία ὅπως λέγεται πῶρα , Κράνια . ἐλέγετο καὶ μέρος τῆς Ἀμβρακίας Δεξαμεναί , ὀνομασθεὶς ὑπὸ τῆς Δεξαμενῆς τῆς Τίῆς τῆς Μολοσσῆς , καὶ Ἀμβρακίας τῆς Θυγατρὸς Φόρβαντος Τίῆς τῆς Ἡλίου . οἱ Ἀμβρακίωται ὡς Ἀποικοὶ , ὅπως ἦσαν τῆς Κορινθίων , εἶχασιν καί ποτε ἀντιπάθειαν μὲ πρὸς λοιπὰς Ἀκαρνανίας , οἱ ὁποῖοι ἦσαν βοηθοὶ τῆς Ἀθηναίων , καὶ τὰ ἐξῆς , Θεκυδ. Ἐπιγραφή β' . Ἐφθάρθη πρῶτον αὐτὴ ἡ Ἀμβρακία ὑπὸ τῆς Μακεδόνων , εἶτα ὑπὸ τῆς Ὑπατῶν τῆς Ρώμης , τελευταίου τῆν ἐρήμωσεν Αὐγύστος ὁ Καῖσαρ , κατὰ τὸν Παισιανὸν λέγοντα ἐν τῷ Α' . τῆς Ἡλιακῶν , „ Ἀμυρακίωται δὲ καὶ Ἀνακτορεῖς Ἀποίκους Κορινθίων οὗτες , ἐπηγάγετο ὁ Ρωμαίων Βασιλεὺς εἰς Νικοπόλεως συνοικισμὸν πρὸς τῷ Ἀκτίῳ ” . Ἀλύζεια , πόλις ἦτον τῆς Ἀκαρνανίας κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀλυζέως τῆς Τίῆς τῆς Ἰκαρίας τῆς Πατρὸς τῆς Πηνελόπης , καὶ Ἀδελφῆς τῆς Λόκαδης , λέγονται πῶρα τὰ κρημνίσματα αὐτῆς κοινῶς Αἰλιάς εἰς τὴν Βόνιτζα . ἀπέχει τῆς θαλάσσης κατὰ τὸν Στράβ. 15. 5άδια . πλησίον ταύτης εἶναι ὁ Ἴσρος λιμὴν τῆς Ἡρακλέους . εἰς αὐτὴν

Ἐλευσίαν ἦτον Ναὸς ἐπίσημος τῷ Ἡρακλέει, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν οἱ ἄθλοι τῷ Ἡρακλέει κατασκευασθέντες ὑπὸ τῷ Λυσίππῳ τεχνικώτατα, τῶς ὁποῖας ἰδὼν ἐρριμμένους εἰς τὸπον, κάποιος Ἡγεμῶν, ὅπως ἦλθον ἐκ τῆς Ρώμης ἐκεῖ, τῶς ἐπῆρε, καὶ τῶς ἔφερεν εἰς τὴν Ρώμην. εἰς αὐτὸ τὸ Χωρεῖον δὲ εἰσκονταί μεχρὶ τῆς σήμερον πολλαὶ Ἀρχαιοότητες. κῦρα καὶ ἐγὼ ἐν τοῖς ἄλλοις, εἰς οὗα λίθον ἔπιτο τὸ Ἐπίγραμμα, εἰς τιμὴν τῷ Ἡρακλέει.

Μ Α Χ Α Τ Α Σ Π Ο Η Σ Ε .

- „ Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε . Γόνου . τιμαῖσιν . ἀέζων .
 „ Υἱὸς Λαδοείας . εἵσεν , Ἄγαλμα ποδῶ .
 „ Μνήμην . ἀθάνατον . σώζων . Πατρός τε . καὶ αὐτῆς
 Λαφαέως . κλεινῶ .
 „ Λοξεία ἐν Τεμεσίῃ .

Οὐ σμακρὰ τῆς Ἐλευσίης εἶναι τὸ Ἀνακτώριον, ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, πόλις τὸ πάλαι περιφημὸς μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου Μητροπολίτην, λέγεται κοινῶς Βόνιτζα, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ἡ πελοχή τῆς Ἀνακτορίας Γῆ. ὡς περὶ καὶ παρῶν καλεῖται καὶ ἡ πελοχή τῆς Βόνιτζα. Ἀποικία ἦτον αὐτῆ τῶν Κορινθίων. ἀτικρὺ αὐτῆς εἶναι Λιμνοθάλαττα Μυρτιντίον λεγομένη, καὶ πῶρα Μυρτιάει. καὶ σμακρὰ ταύτης εἰς τὸ Ἰθάκηθαλάσιον, εἶναι Χωρεῖον ὃ Ἅγιος Πέτρος, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνονται ἴχνη πόλιως μεγάλης. εἶτα εἶναι τὸ Ἄκτιον Ἀκρωτίειον, κοινῶς λεγόμενον Πῦντα, ἀτικρὺ τῆς Πρέβεζας, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον τὸ περιφημὸν καὶ διάσημον Ἱερόν τῷ Ἀκτίῳ Ἀπόλλωνος ἐπὶ Λόφῳ, καὶ πλησίον τῷ Ναῷ ἦσαν τὰ Νεώρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἀφιέρωσεν ὁ σεβαστὸς Καῖσαρ τῷ δεκαετηεῖ Ἀκροθῆνιον ὑπὸ Μονηκράτους, μεχρὶ Δεκῆρας, ἢτοι ἀφιέρωσεν δεκαετηεῖα Καραβία, δωδεκάετησιν τῆς νίκης, ὅπως ἔκαμην,

ἄριστον, ἀρχίζοντας ὑπὸ τοῦ Καραβι, μετὰ τὸν Κωπὶ,
 εἰς εἰς τὰ δέκα, τὰ ὅποια ἐκάθησαν ὑπερον, ὅμως καὶ τὰ
 Νεώρια. εἰς αὐτὸ τὸ Ἄκτιον ἐγυρόντο γυμνικοὶ ἀγῶνες
 διάφοροι, καὶ Ἰππικοὶ, καὶ Ἀμιλλα τῶν Πλοίων, τῶν ὁποίων
 πάντων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχασιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ πρό-
 προν ἐγυρόντο εἰς καθε πένμπτον ἔτος, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔκαμε
 τὴν νίκην ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, πλέον ἐτιμήθησαν, καὶ
 ἐθέλωσι νὰ γίνωνται εἰς καθε τρίτον ἔτος. ἐκαλεῖτο καὶ
 ἐπι οἱ Ἀγῶνες, Σπεφάνιται. φαίνονται ἕως τῆς σήμερον
 τὰ λείψανα τῶν Ἀρχαιοτήτων. ἀπ' αὐτῶν τὸ Ἄκτις ἐκλήθη
 καὶ ἡ Ναυμαχία τοῦ Καίσαρος Ἀκτιακὴ. ὁμοίως ὑπὸ τοῦ
 Ἄκτις σωστέθη καὶ ἡ Ἰνδικτιῶν, τὴν ὁποίαν Ἐποχλὴν
 ἔλαβον οἱ Αὐτοκράτορες νὰ υπογράψωσιν ἐκ τοῦ Αὐγέσου
 Καίσαρος, καὶ δεῦρ σημαίνει ἄλλο, ὡς καὶ τὸ Λατινικόν,
 ἐν Ἄκτιον, δηλαδή ἡ νίκη ἐγένετο, ἢτοι ἡ Αὐτοκρατορία,
 εἰς τὸ Ἄκτιον, κατὰ τὴν ἀφθοράν τῆς Λέξεως Ἰνδικτιῶν:
 τρέχει αὕτη ἕως τὸ δέκατον πένμπτον ἔτος, ὅτι καὶ ὁ Σεβα-
 στὸς Καῖσαρ, ὅταν ἐπελείωσεν ἐκείνῳ τὴν νίκην, δέκα-
 τον πένμπτον ἔτος εἶχον, ἀφ' ἧς ἤρξεν. Λέγεται αὕτη καὶ
 Ἐπιπέμοσις, καὶ Πεντεκαίδεκαπερὶς. τρίτη ἐν εἶναι αὕτη,
 ἢ μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢτις ἀρχεται ἐκ τῶν Σεπ-
 τεμβριῶν Καλανδῶν. ἢ δὲ Καισάρεια, ἢ ἐκ τῆς κατὰ τὰ
 Σεπτεμβρ. ἀρχομένη, ἢ δὲ Ῥωμαϊκὴ, ἢ ἀρχομένη ἐκ τῶν
 Ἰανουαριῶν Καλανδῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς αὐτὴν τὴν Βόνιτ-
 ζαν φαίνονταν ἀκόμη ἔχειν δύο πόλεων μεγάλων, ἢ μία
 εἰς τὴν Κεχροπέλαν, ἢ ἄλλη εἰς τὸν Ἅγιον Βασίλειον, ὅπου
 εὔρον ἐπιγραφὰς τοιαύτας ἐν τινὶ ἀξιολόγῳ λίθῳ. „Τελ-
 λίας Πυθίωνος”. ἐν ἑτέρῳ δὲ. „Ἡράκλειτος Τυανδῆς
 ἐπὶν ὁ χαῖρε”. ἀρχισαν οἱ Βούρτοι ἐν ἔτει 1686. νὰ κτί-
 σουν ἀντικρὺ τῆς Λαδικῆς εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, Κα-
 σέλλι, ἀλλὰ δεῦρ τὸ ἐπελείωσαν. Κωνῶπι πόλις ἦτον τῆς
 Ἀκαρνανίας, τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια φαίνονται πλησίον
 τοῦ Χωρίου Κωνωπίνας. Λύγκος, ἐκτίθη ὑπὸ τοῦ Λυγκέως,

λέγεται κοινῶς τώρα Λυγοβίτζι. Κόραντα πόλις τῆς Ἀκαρνανίας. Ἀλίκαρνα Κώμη αὐτῆς ἦτον. Μέταπα πόλις. Μάραθος πόλις. Ἀκαρνανῶν πόλις μεσόγειος, ἴσως εἶναι ἡ Πόρτα. Τράγασα, ὀνομάδῃ ἀπὸ τῆς Τραγαῶσε, εἰς χάριν τῶ ὁποῖοις ὁ Ποσειδῶν ἔδειξε τὴν πῆξιν τῆς ἁλατος, ἴσως γὰρ εἶναι αὐτὴ, ἡ νῦν Τραγαμέση. Ἐχίνοσ πόλις τῆς Ἀκαρνανίας, κτίσμα Ἐχίνου. Ἀετὸς Κάστρον, καὶ πόλις ποτὲ μεθ' ὄνομα Ἐπισκόπου, ἀπὸ τὸν Ναυπάκτου Μητροπολίτην. καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κάστρον ἦτον ὁ θρόνος τῆς μεταγενεστέρας Δεσποτῶν. Τινὲς θέλουσιν, ὅτι αὐτὸ γὰρ εἶναι ἡ Καλυδῶν. Μῆλος Κώμη ἀρχαία τῆς Ἀκαρνανίας· εἰς τὴν ὄχθρῶν τῆς Ἀχελῷου, πρὸ ὀλίγου ἐρημώθη, λέγεται τώρα Μῆλα. Ἀσακος καὶ Ἀσακός, κληθεῖσα ἀπὸ Ἀσακῆ τῆς Τίε τῆς Ποσειδῶνος, καὶ τῆς Ὀλβίας Νύμφης, κειμένη πλησίον τῆς Ἀχελῷου, καθὼς τὴν περιγράφου. φαίνεται γὰρ εἶναι τὸ κάστρον τῆς Μαῆς. Ἐρυσίχη, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἐρυσίχης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἀχελῷου, ὕστερον ὀνομάδῃ Οἰγοῖας. Τόσον αὐτὴ ἡ πόλις, ὅσον καὶ ἡ πελοχίτης, κεῖται ἐσμακρὰ τῆς σῶματος τῆς Ἀχελῷου. ὁ Ἐξηγητὴς τῆς Θεκυδίδου λέγει, γὰρ εἶναι ἡ Δραγαμέση, ἀλλὰ ἡ Δραγαμέση ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τῆς ἐκβολῶν τῆς Ἀχελῷου, διὰ τοῦτο φαίνεται γὰρ εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον Τεῖγαρδον, θρῆσκόμενον πλησίον τῆς Κατοχῆς· λέγεται ἀκόμη κατὰ τὸν Στράβ. καὶ Αἰνεῖα, αὐτὴ δὲ ὅπῃ τῆς Ποταμῶ, ἡ μὲν παλαιὰ ἐκατοικημένη, ἴσον ἀπέχεσσα τῆς Θαλάττης καὶ τῆς Στράτης, ἡ δὲ νῦν ὅσον 70. σταδίαις ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχεσσα· καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ Κατοχή, ἡ ὁποία εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλείων Χριστιανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτον Δεσποτεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπῆρσεν ἡ Αὐγούσα Βασίλισσα Θεοδώρα διὰ πόρον ζωῆς της, καὶ ἐκατοίκησεν ἐκεῖ. Πλησίον τῆς σῶματος τῆς Ἀχελῷου εἶναι αἱ Ἐχινάδες νῆσοι, αἱ ὁποῖαι λέγονται κοινῶς Σκρόφαι· λέγουσι γὰρ ἦσαν πολλαί, καὶ αἱ περισσότεραι αὐτῶν γὰρ κατεπόθησαν,

ἢ νὰ ἐσκεπάζθησαν ὑπὸ τῆς πηλῆς καὶ τῆς ἀμμου, ὅπῃ καθ-
 βάζει τὸ Πιτάμι, ἐκλήθησαν Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχύ
 καὶ ἀκανθώδες αὐτῶν, παρομοίως μὲ τὰς Ἐχίνους. ταῦτας
 αἰεὶ Ἐχινάδας πᾶς ὑπὸ τῷ Μέγῃ κατῶκεν οἱ Ἐπειοί.
 ὁ Ἀλκιμάων ὁ Τῆδος τῶν Ἀμφιάρεως μετὰ τῷ Μιτροκτο-
 νίῳ, ὅπου ἔκαμιν, ἐπλαγατο ἐδῶ καὶ δοῦ εὐρίσκετο τῶν
 πεδῶν καὶ ἄνεσιν. ὄδον ὑπῆρχεν εἰς τὸ Μαντείον τῶν Ἀ-
 πόλλωνος, νὰ ἐρωτήσῃ, πῶς νὰ κατοικήσῃ; καὶ αὐτὸ τῶ ἐί-
 πε, νὰ κατοικήσῃ ἐκτὼ τῷ γῶν, ἢ ὅποια ὅταν ἐτελε-
 σον αὐτὸς τῷ μιτροκτονίῳ, δυνήτων γῆ, ἢτε ὑπὸ τῶ Ἡ-
 λίου ἑώρατο, ὡσαν ὅπῃ ἀπασα ἢ ἄλλη γῆ ἐμαύθη ὑπὸ
 αὐτῆ, καὶ δοῦ τὸν ἐδέχετο. Διὰ τὸτο δῶρον αὐτὸς τῷ τοιαύ-
 τῳ νεογνήνῳ γῶν, ἐκατοίκησε πλησίον ἡδὲ Οἰνιάδων.
 Λίμναι ἡδὲ Οἰνιάδων τίθονται αὐταί· Μελίτη, καὶ ἄλλη
 Κωμία λεγομένη, διπλασία τῆς ἀνωτέρας καὶ κατὰ τὸ μήκος,
 καὶ κατὰ τὸ πλάτος· αὐτὴ ἐκδίδωσιν εἰς τῷ θάλασσῳ, καὶ δὲ-
 ρίσκεται μεταξύ τῶ Ἀποκύρου καὶ τῶ Ζυγῆ. καὶ τρίτη Λίμνη
 Ουρία κελυμενή, πολλῶ μικροτέρα. Στρατὸς ἐγγὺς τῆς
 δεξιᾶς ὀχθῆς τῶ Ἀχελώε, ταύτη καὶ τείχη φαίνονται ἕως
 τῶρα ἐγκρημισμένα, ἢ ὅποια ἦτον Μιτροπόλις ἡδὲ Ἀ-
 κρῶντων, καὶ ἀπέχει τῶ εἰσόδου τῶ Ἀχελώε πλέον ἡδὲ
 διακοσίων σαδίων, κατὰ τὸν Στράβωνα, ἀνάπλην ἔχουσα
 τῶ Ἀχελώε, πλειόνων, ἢ διακοσίων, σαδίων· ἐλέγετο
 καὶ Στράτιον, διάσημος εἰς τὰς Ζυγρηφίαις, λέγεται κοινῶς
 Σεροβίγλι· ἀπὸ ταύτης εἶναι τὸ Χωρίον Λεπτοῦν. πλη-
 σίον ταύτης ἦτον ἡ Λιμναία Κορμη, καὶ Φοιτίαι πόλις,
 κληθεῖσα ἀπὸ τῶ Φοιτίαι τῶ Τῆδος τῶ Ἀλκιμάωνος, καὶ τὰ
 λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β΄.

Περὶ τῶν παρακειμένων Νήσων τῆ
Ἡπείρου. (α)

1. **ΕΙ**ς τὸ Ἴόνιον Πέλαγος, τὸ ὅποιον ἀρότερον ἐκαλεῖται Κόλπος Κρόνιος, καὶ τῆς Ρέας, εἶτα Ἴονιον, ὡς εἴρηται κεφ. γ'. παραγρ. 4., δεικνύονται νῆσοι ἀπὸ τῆς Ἡπείρου, ἀπὸ τῆς μεν, ἀπὸ τῆς Δυσμᾶς τῶν Ἀκροκεραυνίων Ὀρών, ἢ Σάσιων, κοινῶς λεγομένη Σάζωνα, ἢ ἁποία κατὰ τὸν Στράβωνα βιβλ. 9. μέση πῶς ἴδρυται τῆς περὶ Ἰαπυγίας καὶ τῆς Κεραυνίων τῆς Ἡπείρου, δηλαδὴ ὅσων ἀπέχει ὑπὸ τῆς Ἀκροκεραυνίων Δρυμῶν, τῶν καὶ ὑπὸ τῆ Βρεντεσίᾳ. αὕτη εἶναι ἀκατοίκητος καὶ ἔρημος ἀνθρώπων. ἢ δὲ Ὀθρωνὸς νῆσος δεικνύεται ἀπὸ τῆς Δυσμᾶς τῶν Κορφῶν, Ὀθωνοὶ κοινῶς λεγομένη, ὡσαύτῃ ἔχει δύο κορυφὰς Ὀρών, κατοικημένη ὑπὸ ὀλίγων ἀνθρώπων. εἰς τῆς Ὀθρωνοῦς λέγει ὁ Λυκόφρων νὰ ἐκατοίκησαν ὁ Ἐλαφίνωρ μετὰ τῷ τῆς Τροίας ἄλωσιν, τὸν ὅποιον ἠνάγκασεν ὄφις δρακοντοειδῆς νὰ φύγῃ ἐξ ἐκείνου τὰ τόπων καὶ νὰ πηγῆ πάλιν εἰς τῷ Ἀματιῶν, μετ' ὅλον ὅπῃ ὁ Ὀμηρος λέγει, ὁ Ἐλαφίνωρ νὰ ἐφονεύθῃ εἰς τῷ Τροίᾳ. Ἐπιπλοῦς ὁ Ἐλαφίνωρ ἦτον Ἰῖδός τε Χαλκιδόντος καὶ τῆς Μελανίππης, ἰδὼν δὲ τὸν ἑαυτῆ Πάππον, τὸν Ἄβαντα νὰ χειραγωγῆται ἀμελῶς παρ' οἰκέτου, ἀφείδον ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτου, ἀείλῃσιν ἄκων τὸν αὐτῆ Πάππον, ὅθεν ἐξωείδῃ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ Πατρίδος, ἀλλ' ὅταν οἱ Ἕλληνες ἐσωμάζοντο κατὰ τῆς Τρωάδος,

(α) Αἱ παρακείμεναι τῆ Ἡπείρου νῆσοι, παυσανεύς τῆς Βενετικῆς διοικήσεως, ἐκτελεσθῆσαν ὑπὸ τῆς Γαλλῶν τῆ 1797. ἀλλὰ τῆ 1799. κυριεθεύσαν ὑπὸ τῶν Ρωσο-Αγγλο-Τύρκων, ἀποκαταστάθυσαν ἐλάττωσαι ὑπὸ τὸ ὄνομα: Ἐπτάνησος Πολιτεία, ὑπὸ τῷ ὑπεράσπασιν ὅμως τῆς Ρωσίας. Ἡ διοίκησις αὐτῆς τῆς Ἐπτανήσου Πολιτείας εἶναι Ἀριστο-δημοκρατικῆ.

δος, ἤλθε κ' αὐτὸς ἔξω τῆς Εὐβοίας, κ' εἰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε τὸν στρατὸν, εἰπὼν, ὅτι δεῦ ἦτον δυνατὸν γὰρ ἔμβη εἰς τὴν Πλατείδα, διὰ τὸν ἀκίσσιον φόνον, ἀποῦ ἔκαμον. εἶτα συστράβει κ' αὐτός.

2. Κέρκυρα κ' Κόρκυρα, ἡ νῆσος τῶν ΚΟΡΦΩΝ, παλαιότερος κ' τῶρα, κ' τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἔχει πόλιν, ἢ Κίσρον ἰχυρότατον, τὸ αὐτὸ ὀνόματος, κ' ἄλλα Κασέλλια περὶ αὐτὸ, νεωστὶ γεγονότα, δεισιφομένη ὑπὸ τῆς Ἑσπίας τῆς Ἑρετῶν. αὐτὴ ἡ νῆσος ἀνομάζεται ὑπὸ τῆς Ἰσορικήων μετὰ πολλὰς ὀνομασίας, λέγεται Σχερία, ὡς τὸ „ Ζεὺς Σχερίης ἐφέπων δ' ἱεράν πεδίον ” παρὰ τὸ κ' Διμήτρος δέησιν ἐπιχεθῆναι τὰ τῶν τῆς ἀντικῆς Ἠπειροῦ ποταμῶν ῥέματα, κ' τὸν Εὐσαθ. Φαιακία, „ Οὐ γὰρ Φαιακίαι μέλει βίος, κ' δὲ φαρέτρι, ἀλλ' ἴσοι κ' ἐρετμὰ νηῶν, κ' νῆες εἶσαι. ” καὶ τὰ ἔξης. Φαιακία ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Φαίακος τῆς Τίης τῆς Ποσειδῶνος κ' τῆς Πιτάνης ἢ Μεδῶνης. κ' καθὼς οἱ Φαίαικες ἐπαινοῦνται ὑπὸ τῆς Ὀμήρου, εἰς τὴν ναυτικὴν, ἔπω κ' αἱ γυναῖκες αὐτῶν εἰς τὴν ἰσχυρίαν. Κόρκυρα κ' Κέρκυρα, ὑπὸ τῆς Κόρκυρας τῆς Οὐγατρὸς τοῦ Αἰσωπῆ κ' τῆς Μεδῶνης, ἢ κ' Μεπόπης τῆς Οὐγατρὸς τῆς Λάδωνος, τὴν ὁποίαν ἀρπάξας ὁ Ποσειδῶν, τὴν ἔφερον ἐκεῖ, ὅπως γεννήσασα τὸν Φαίακα (ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθη Φαιακία ὡς εἴρηται) κ' τὴν πλοῦτήσασα, ἐπέφη εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον. Δρέπανον, (Ἀπολλωνίου βιβλ. δ.) ἔστι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἐκρυφθῆναι πολὺν χρόνον τὸ Δρέπανον, μετὰ τὸ ὅποιον ὁ Ζεὺς ἀπέτεμε τὰ κείδια τῆς Παιτρὸς τῆς Κρόνης, κ' τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τῆς ἀφρῆς τῆς ὁποίας Θαλάσσης ἐγεννήθη ἡ Ἀφροδίτη, ἥτις μεταβλήθεισα εἰς Χίνα. Θαλασσία, κ' πλοῦτήσασα, ὑπήγεν εἰς τὴν Κύπρον, κ' τὰ ἔξης. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐπέτω τὸ Δρέπανον ἦτον τῆς Διμήτρος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδίδαξε τὰς Τιτάνας νὰ σαχυοποῦσιν· κατέφηκε γὰρ ἡ Ἔσος ποτὲ τὴν νῆσον, ἀγαπήσασα Μάκριν τὴν τῆς Διὸς Τραφόν.

φόν· καὶ ἄλλοι πάλιν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἔλαβον ἢ Διμήτρα τὸ Δρέπανον παρὰ τῷ Ἡφαίστῳ. κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον, ὅτι ἡ νῆσος ποιεῖται μνηοειδῆς χήματος ἔτυχε. Μάκρῃς δὲ ἐρρέθη, ὑπὸ τῆς Τροφῆς τῷ Διονύστῳ. Ἄργος, καὶ τὰ ἔξῃς. Οἱ Φαίακες ὑπὸ τῶν Ποιητῶν λέγονται νὰ καταγωγαί καὶ τὸ γένος ἀπὸ Θεῶν. ἐλθὼν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ὁ Ἡρακλῆς πρὸς καθαρισμόν τῶν παίδων, ἔλαβον εἰς Γυναικὰ Μελίτην τὴν θυγατέρα τῷ Αἰγίου ποταμῷ, ἐξ ἧς ἔχε τὸν Ἰλλόν, ὅς τις αὐξήσας καὶ τῆς ἡλικίας, ἀπειθῆς ἐφαίνετο εἰς τὸν Ναυσίδιον, καὶ συναῖξας τινὰς τῶν Φαίακων, κατόκησε περὶ τὴν Κρονίαν Θάλασσαν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκλήθησαν οἱ Ἰλλίαι, καὶ ὁ ἔσθ τῆ νήσῳ καύτη Ἰλλικός Διμήν. ἀπὸ δὲ τῆς Μελίτης ἀνομάθη τὸ Μελίτειον Ὅρος ταύτης τῆς Κερκύρας, τὸ ὁποῖον κοινῶς Παντοκράτρας λέγεται. Ἠλθον εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον οἱ Κόλλοι, ὅταν ἐδίωκον τὸν Ἰάσωνα, καὶ τὴν Μυδείαν, πῶς συνελθούσας εἰς γάμον κοινωίαν ἐν αὐτῇ τῇ Νήσῳ, εἰς τὸ Ἄντρον τῆς Μάκρειδος, ὃ Ἰερόν ἐστὶ τῆς Μυδείας, πῶς ὁποῖας ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν εἰς τῶν Βακχεϊαδῶν ὁ Χερσοκράτης, ἔκτισε τὴν Κέρκυραν. Οἱ Βακχεϊάδαι ἦσαν δὲ γενέσταιοι, καταγόμενοι ὑπὸ Βακχεῖα τῷ Ἰῖ τῷ Διονύστῳ, καὶ κατοικῶντες ἐν τῇ Κορίνθῳ, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐξεβλήθησαν διὰ τὸν θάνατον τῷ Ἀκταίῳ, καὶ τὰ λοιπὰ. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ Κορίνθιοι νὰ ἔκτισαν τὴν πόλιν ταύτην, ἐπὶ Ὀλυμπιάδι ἰ. ἢ. ὃ ὁποία πόλις ἔφθασε ποτὲ εἰς μεγάλην δυνάμιν, καὶ πολλὰς πολέμους ἔκαμε, κατὰ τὸν Θεκυδίδην, καὶ πάλιν τόσον ἐρημώθη, ὥστε καὶ παροιμία ἐρρέθη. „Ἐλδοθέρα Κέρκυρα, χαῖζ’, ὅπως θέλεις.” Οἱ Κερκυραῖοι ὤρσαν καὶ πολλὰς τόπας, καὶ νήσους, καὶ τὸ Δυρράχιον· ἐσέβοντο τὸν Διομήδην πρότερον ἔτοι, τὸν φονεύσαντα τὸν Ἀργεῖν Δράκοντα, ἐλθόντα ἐκεῖ πρὸς τὸ ζητῆσαι τὸ χρυσὸν Δίρας. Περὶφημος εἶναι αὕτη ἡ νῆσος καὶ διὰ τῆς φήμης τῶν Κήπων τῷ Ἀλκίνοῳ, ὅς τις Βασι-

λως ἐσάθη τῶν Φαιάκων, Γυαῖκα λαβὼν Ἀρήτην τὴν
 θυγατέρα Ῥεξήνορος, τὴν συζύξασαν τὸν Ἰάσωνα καὶ τὴν
 Μήδειαν, ἐλθόντας ἐκεῖ, καὶ δώδεκα θεραπαινίδας αὐτοῖς
 χαρίσασαν. Οὗτος ὁ Ἀλκίους δεξιῶθεις τὸν Ὀδυσσεῖα
 καταπτήσαντα ἐκεῖ μὲν τὸ ναυάγιον, τῷ ἔδωσκον εἰς Γυαῖ-
 κα τὴν θυγατέρα τῆς Ναυσικαῆαν, καὶ τὰ ἔξης. λέγεται ὁ
 πὸ τῶν Ποικτῶν, φύλαξ τῶν Κήπων. Συνεχῶς ἐγίνον-
 το εἰς τὰς Κερκυραῖκας σασιάσεις, καὶ Κερκυραῖαι ἀταξίαι.
 ἔθρον καὶ παροιμία. „Κερκυραῖα μάστιξ.” μεγάλη διπλῆ
 καὶ διπλῆ, καὶ οἷον ἐλεφαντοκόπος. Ἐπετάχθησαν οἱ Κερ-
 κυραῖοι εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν τῶν Ἑνετῶν, ἐν ἔτει 1382.
 θεληματικῶς, λαβόντες παρ’ αὐτῆς διάφορα προνόμια. ἄλ-
 λοι δὲ λέγουσιν, ὅτι εἰς αὐτὰς τὴν ἐπώλησε Λαδισλάος ὁ
 Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, ὃς τις τὴν ἄρξεν, διὰ 30.
 χιλιάδας δηνάρια, ἐν ἔτει 1041. Ἦλθε καὶ παρ’ αὐτῆς
 τῆς νήσου ὁ Σουλτᾶν Σελεῖμαν ἐν ἔτει 1537. μετὰ μέγαλον
 φόρον, ἀλλὰ ματαίως. ἀπέχει αὐτῆς ἡ νήσος τῆς Βε-
 νετίας μίλια 800., τῆς Μοδῶνης 300., τῆς Ναυπλίου
 500. τῆς Ἰαπυγίας ἄκρας τῆς Ἰταλίας 90., καὶ μόλις 6.
 τῆς ἄκρας τῆς Ἡπείρου. τὸ μήκος ταύτης τῆς Νήσου εἶναι
 μιλίων 50., ἡ δὲ πλάτος 80. καὶ περιγράφεται ὑπὸ
 τῆς Πτολεμαῖκῆς ἕως. Κασσιόπη, πόλις ποτὲ καὶ ἄκρα, λε-
 γεται κοινῶς Κασσώπη, ὅπου εἶναι ὁ Ναὸς τῆς Θεοτόκου,
 ὑποπέλασσις ὁσημέραι θαύματα. Πτυχία πόλις ποτὲ.
 Κόρκυρα ἡ πόλις τανῦν τῶν Κορφῶν, ὀχυρωτάτη, μετὰ θρό-
 νον Μητροπόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν δέουσονται Ἐπιγρα-
 φαὶ ἔχουσαι ἕως. „Πόλις Γερμανικὸν Καίσαρα Τιβερίου
 „ Καίσαρος Τίον, Σεβαστοῦ Καίσαρος Τίωνόν, Ἐπα-
 „ τῶντα Θεοῖς”. καὶ ἕτερα. „Ἰελίαν Θεοδώραν ἀρετῆς ἔ-
 „ νεκον Θεοῖς”. καὶ ἕτερα. „Ἄ πόλις Μάρκας Καλη.....
 „ Γαίης Τίον Βύβλον τὸν Πάτρονα, καὶ δὲργετα Ἐρμα
 „ Ἡρακλεῖ”. ἐν δὲ τῇ Παλαιόπολει, ὅπου τῆς Πυλῆς τῆς
 ἐκείσε Ἐκκλησίας.

- „ Πίσιν ἔχων Βασιλείαν ἑμῶν μεσίων συνείδον .
 „ Σοὶ Μάκαρ Ἰψιμέδον τὸν δ' Ἰερόν ἔκτισα Ναόν .
 „ Ἐβλήνων Τεμένη κ' Βωμὰς ἔβαλαπάξας .
 „ Χειρὸς ἀπ' ἐτιδάσῃς Ἰοβιαδὸς ἔδνον Ἄνακτι .

Λόκιμμα ἄκρα, κοινῶς Ἀδύκη· Ἀμφίπαγος ἄκρα, Φαλακρὸν ἄκρον· μεταξύ τῶ ὁποῖοις κ' τῆς Κασσιόπης εἶναι ὁ Λιμὴν τῶ Ἀλκινόου· εἶναι κ' ἄλλος Λιμὴν αὐτῆς Σπιλέα λεγόμενος, ἀλλ' ἔτίθεται ἐκεῖ, ὅπῃ λέγουσι τώρα Σπιλιὰ τὸν Λιμῶνα· αὐτὴ ἡ νῆσος εἶναι κατάφυτος με' ἐλαίαις, κ' τὰ ἐξῆς· κείνται περὶ αὐτὴν κ' Νησιῖδια, οἷον τὸ Λαζαρέτο, ἡ νῆσος τῆς Πυθίας, κοινῶς Νησι τῶ Βίδι, τὸ Κορδιλονῆσι, κ' ἄλλα, ἐκ τῶ ὁποῖων εἶναι κ' ἓνα Νησίον ἐκ Πέτρας λούκῃς, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς ἐκεῖνον, ὅπου τὸ θεωρεῖ μακρόθεν, ὡς ἓνα Καραῖβι· ὅθεν κ' οἱ Πελλαιοὶ ἔλεγον, γὰ ἐξήλθεν ἐκ τῆς Θαλάσσης τὸ πνευμαῖον Καραῖβι τῶ Ὀδυσεύως, καὶ γὰ ἐμταβλήθη με' ὅλα τὰ πᾶνια εἰς πέτραν· κείνται μεταξύ τοῦ Ἀμφιπάγου, καὶ τῶ Φαλακρῆ τῶ Ἀκρωτείων, ἀντικρὺ τῶ ὁποῖων ἦτον ποτὲ ἡ Καλυψὼ νῆσος, ἧτις κ' Ὀγυγία ἐλέγετο, ἀπέχουσα πρὸς βορρᾶν τῶ Λακινίε ἄκρη 15. μίλια, πρὸς τῆς Ἐκβολᾶς ἔσα τῶ Νεάθε ποτ. τῆς Καλαβρίας, καὶ τὸν Ταρκωτικὸν Κόλπον, παντῶ ὅμως ἔ φαίνεται, ὡς περ καὶ ἡ Διόσκυρος ἑτέρα νῆσος.

3. Ἐρεκῆσαι νῆσοι, κοινῶς Παῆοι, αἱ ὁποῖαι εἶναι τρεῖς, Παῆοι, Ἀντιπαῆοι, καὶ Δασκαλιῶ, πρὸς Νότον ἐκ τῶ Κορφαῖν κείμεναι, κ' κατοικημέσαι ὑπ' ὀλίγων ἀνδράπων, ἐχόντων ἐλεῶνας· ἐκλήθησαν Ἐρεκῆσαι, διὰ τῶ ἐκεῖ φουμῶων Ἐρείκων, εἶδος φυτῶ, τὸ ὁποῖον χιζεται ραδίως· ἀπέχουσι τῆς Παραθαλασσίας ἄκρας τῆς Ἠπειρῆ πρὸς δυσμὰς 12. μίλια, γονῶνται ἐν αὐταῖς πολλοὶ ὄφεις, ἀλλ' ἀβλαβεῖς· τὰ σίδηρα τῶ Γεωργῶν δὲ φθείρονται ὑπὸ τῆς γῆς, ὡσαν κ' τῶ ἄλλων, κ' τὰ λοιπά·

4. Ἀδύκας, κοινῶς Ἀδύκαδα, κ' Ἀγία Μαύρα, ἡ ἀ-
 παία

ποία τὸν παλαιὸν καιρὸν δεῦ ἦτον νῆσος, ἀλλὰ Χερσον-
ησος τῆς Ἀκαρνανῶν Γῆς, ἢ Ἀκτὴ τῆς Ἠπείρου, κατὰ
τὸν Ὅμηρον, ἢ Θεκυδίδην. τμηθεῖσα ὑπὸ τῶν Κερκυραίων
ἐν Ὀλυμπιάδι 86., μετὰ τὴν Ναυμαχίαν τῶν Λαί-
τιον, ἢ καὶ τὸν Στράβωνα ὑπὸ τοῦ Κορινθίου τοῦ πεμ-
φθούτων ὑπὸ Κυψέλου τοῦ Παιδῆς τοῦ Περγαίου, εὐθὺς εἶπε
ἐπὶ Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος οὗτος, ἢ τὸ Γαργάσι· οἱ δὲ
ποιοὶ σκάφαντες τὸν Ἰθμοῦ τῆς Χερσονήσου, ἀπέπεσαν
τὴν Λακκάδα νῆσου, καὶ μετασχόντες τὴν Νῆστον ἐπι-
τὴν τόπον, ὅς ἦν ποτὲ Ἰθμός, νῦν δὲ Πορθμός, Γεφύ-
ρα ζώκτες, μετωνόμασαν Λακκάδα, ἢ ὕπο τοῦ Λακκάτε
Ἀπόλλωνος, ἢ ὕπο τῆς λακκῆς πέτρας, τὴν ὁποίαν ἔχει
ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, ἐκκλίνουσαν πρὸς τὴν Θάλασσαν καὶ τὴν
Κεφαλληνίαν. εἰς τὴν Κορυφὴν ταύτης τῆς Πέτρας ἦτον τὸ
Ἱερόν τοῦ Λακκάτε Ἀπόλλωνος, καθάως ὁ Αἰλιακὸς λέ-
γει. ἐν δὲ τῇ Λακκάδι, ἀπρὰ μὲν ἐστὶν ὑψηλὴ, Νεὸς δὲ
Ἀπόλλωνος ἱδρυται. εἰς αὐτὴν αἰατίζεται καὶ Ἐπίγραμμα
Φιλίππου τινός.

Λακκάδος αἰπὺν ἔχων Ναύταις πλεσκόπου ὄχθαι .

Φοῖβε τῶ Ἰονίῳ λυγρόμοιο Πελάγει .

Δέξαις Πλωπύραι μάζης χειφυρέα δαῖτα .

Καὶ σπανδῆν ὀλίγη κερναμυλίην κύλικι .

Καὶ βραχυφγγίτη λύχνη σέλας ἐκ βιοφειδῆς .

Οἷτις ἡμιμεθεὶ πικρόμορον σάματι .

Ἄϊθ' ὡν Ἠλιακοῖς ἐπὶ δ' ἰσία πέμψαν Ἀήτιν .

Οὔθειοι Ἀκτιακῆς συνδρῶμον εἰς Λιμνίας .

Πάτερον εἶχασιν οἱ Λακκάδιαι, τὰ καθε ἕτος, καὶ κρη-
μιζῶσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας εἰς τὴν ὑπόδηθύναν θα-
λάτῃ, εἰς τὴν δημοτελεῖ θυσίαν, ὅπως ἀπέπεσαν τὸ Λακκά-
τε Ἀπόλλωνος, λαοτραπῆς χάριν, περιάπτοντες περὶ αὐ-
τὸν παστοδαπὰ πτωρὰ, καὶ διάφαρα πτωρὰ, πρὸς κρισμὸν
τοῦ Βάρους αὐτῆ. Ὑποκάτω δὲ τῆς Πέτρας ἐπὶ τῆς Θαλάσ-
σης, ἐστὶκοιτὰ καὶ Πλοῖα πολλὰ ἀκτρωτοὶ χάριν ὑπαδα-

χῆς αὐτῆ, ὁ ὁποῖος ἀνίσως κ' ἐσώζετο κατὰ τινὰ τρόπον, δὲ ἦτον ὁμοῦς δυμητὸν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διατεῖβη εἰς τὰ σιμάρα τῆς Λοκαδίων, ἀλλ' ἐπέριπετο ἔξω τῶν Ὀρείων αὐτῶν. Προσέτι λέγουσιν, ὅτι κ' ὁποῖος ἦτον δοσμενός εἰς ἔρωτα τινός, ἰατρούετο ἀνίσως καὶ ἐπιπτεν, ὄχι χωρὶς κινδύνου, ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας· διότι πεσὼν ἠσόχα πὺν ἔρωτα, κ' ἐσωφρονίζετο. Πρῶτος τῶν ἄλλων ἀπ' αὐτῆς ἐκρημνίσθη (κατὰ τὸν Πλάταρχον, εἰς τὸ περὶ ἐνδόξων Γουναϊκῶν) ὁ Φῦκος, κατὰ δὲ τὸν Μένανδρον ἢ Σαφῶ, διὰ τὸν ἄκρον ἔρωτα ὅπῃ εἶχε πρὸς τὴν Φάονα. ὑπ' ἄλλων δὲ λέγεται, πρῶτος νὰ ἐκρημνίσθη ἀπ' αὐτῆς ὁ Κέφαλος, διὰ τὸν ἔρωτα ὅπῃ εἶχε πρὸς τὴν Παόλαν, τὴν Θυγατέρα τῆς Διιονέως. καλεῖται τῶρα ἐπὶ τοῦ τόπου Ἱερά, ὅπῃ εἶναι Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Νικολάου. ἐκαλεῖτο προσέτι αὕτη ἡ νῆσος καὶ Λοκαδία, ἀπὸ Λοκαδίου τῆς Ἰκασίας, Πατρός τῆς Πινελόπης, κατὰ τὸν Εὐστάθιον, καὶ εἶχε τὸ πάλαι τρεῖς πόλεις, τὴν Νήριον, ἣτις κ' Νήριος ὠνομάζετο, μόλις σώζουσα ἴχνη τινὰ μέγχι τῆς σήμερον, ὡς περ κ' ἡ Γέφυρα ταύτης. τὴν Κροκύλεια, κ' τὴν Αἰγίλιπα, ἣτις ἐκλήθη ἔπο μὲ τὸ νὰ ἦτον ὑψηλῆ, πετρώδης, κ' ἀπόβατος. ἀποικία ἦτον ἡ Λοκάς, (ἣτις κ' Σκόπελος ὑπὸ τῆς Ἀρχαίων ἐλέγετο) τῆς Κορινθίων· οἱ Λοκαδιοὶ ἐσάθισαν αὐτόνομοι, τῆς ὁποῖων τὰ Νομίσματα ἔχουσι περιγραφὴν ἐκ τῆς δεξιᾶς μέρους, Λοκαδίων, κ' ἐν τῆς μέσῃ ἐν Δόρυ, μὲ τρεῖς (οἷον εἶπειν) Κεφαλὰς, σημαῖνον ἴσως τὰς τρεῖς πόλεις αὐτῶν, ἐκ δὲ τῆς ἀριστερῆς ἐν Πρόσωπον. ἐκυβέρησαν τὸ Κάστρον τῆς Ἁγίας Μαύρας, κ' ὅλην τὴν Λοκάδα οἱ Τῦρκοι εἰς τὸν καιρὸν τῆς Δεύτερης Σελτῆν Μεχμέτ, διαζωντες ἐκεῖθεν πρὸς Βενετίας, οἱ ὁποῖοι Βενετικοὶ τὸ ἀνέλαβον πάλιν ἐν ἔτει 1500., ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένης συμβιβάσεως, ἐδόθη εἰς αὐτῆς πρὸς Τῦρκας, κ' ἐξ αὐτῶν πάλιν τὸ ἐπιήρην οἱ Βενετοὶ ἐν ἔτει 1684., ἡ Ἰδραγωγία ἐκτίθη ὑ·

πὸ τῶν Τέρκων, τῆς ὁποίας τὸ πλάτος εἶναι πῶδες 3. ἑ-
χουσα Καμάρας 360. εἶναι τετιμημένη ἢ Λόκας εἰς Θρό-
νον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Ἰθάκη, κοινῶς Θιάκη, κειμένη μεταξὺ τῆς Κεφα-
ληνίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῶν Ἐχινάδων νήσων πρὸς Ἀ-
νατολὰς· ἐκλήθη ἔτι αὕτη ἢ νῆσος ὑπὸ τῆς Ἰθάκῃς Ἡ-
ρωος, τῆς πρώτης οἰκήσαντος ἐν αὐτῇ. ἐλέγετο καὶ Νηρείος,
καὶ Νηρείς, κατὰ τὸν Περικλητὴν, ὑπὸ τῆς διασημῆς Ὀρῆς
αὐτῆς Νηρείω, ἀφ' ἧς καλεῖται καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Νηρείτιος
Στρατηγός, τῆς ὁποίας Ὀδυσσεὺς Πατεὶς εἶναι αὕτη ἢ Ἰ-
θάκη, (μὲ ὄλον ὅπερ ὁ Λυκόφρων λέγει, ὅτι γὰρ ἐγενή-
θη εἰς τὴν Βοιωτίαν.) καὶ Γεννήτορες τῆς ὁ Λαέρτης καὶ ἡ
Ἀντίκλεια. ἐκλήθη δὲ Ὀδυσσεὺς, παρὰ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὄσσει.
ἔγκυος γὰρ οὖσα ἡ Ἀντίκλεια, ᾤδεν ἐπιτὸ Νηρείον
Ὀρῆς, ὑετὴ δὲ γενομένη σφοδρῶς, ὀλιθήσασα, καὶ πεσῶσα
ἐγέννησεν αὐτὸν κατὰ τὸν Σιλήνιον Χίον. ἢ κατ' ἄλλους,
τὸ τοῖκτον ὄνομα ἔδωκεν ὁ Αὐτόλυκος εἰς τὸν Ἐγγονόν τε,
ἐκ τοῦ μίσσης, ὅπερ εἶχασιν οἱ πολλοὶ εἰς αὐτὸν διὰ τὴν
κλεπτοσύνην τε. δῆλον γὰρ ὡς ᾤδασατο αὐτῷ ἐκεῖνοι.
διὰ τὸ καὶ φιλεῖται τὸ, Ὀδυσσεὺς, δασυώσται δὲ καὶ τὸν
Σιλήνιον, ἐσάθη φρονιμώτατος καὶ ἀξιώτατος. ὄθεν καὶ πα-
ραβάλλεται ὑπὸ Ὀμήρου μὲ τῆς Θεῆς: „Διὶ μῆτιν ἀτάλαν-
τον”. ἀπ' αὐτῆς ἐπεκράτησαν καὶ παροιμίαι, οἷον: „Ὀδυσσεῖα,
καὶ Ὀδυσσεῖος μηχανή”. ἐπὶ τῶν πανύργων, καὶ τὰ ἐξῆς. εἶ-
χε τὸ πάλαι ἢ Ἰθάκη πόλιν καλεσμένην Ἀλαλκομεναί,
ὀνομαδεύσαν ἔτι, ἢ ὑπὸ τῆς Σισυφῆ τοῦ βιάσαντος τὴν
Ἀντίκλειαν Παρθένον ἔτι ἔσαν, ἥτις ὑπ' αὐτῆς σινέλαβε
τὸν Ὀδυσσεῖα· ἢ ὅτι λαβὼν εἰς Γυναικὰ τὴν Ἀντίκλειαν
ὁ Λαέρτης, τὴν ἔφερεν εἰς τὸ Ἀλαλκομεναίων πόλιν τῆς
Βοιωτίας, ὅπου ἐγέννησε τὸν Ὀδυσσεῖα. ἐπανακάμψατες
δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην, ὠνόμασαν τὴν πόλιν ταύτην Ἀλαλ-
κομεναί. Ἡρακλέων ὁ Γλαύκος, κατὰ τὸν Στέφανον πε-
ρὶ Πόλ. λέγει, τὴν Ἰθάκην τετραμερῆ, τῆς ὁποίας τὸ
πρῶ-

ἑσπέρων μέρος ἐπὶ μεσημβρίαν, καὶ Θάλασσαν, τὸ δεύτερον
 ὀνομάζει Νήϊον, ἐκ τῶ Ὄρους αὐτῶ. τὸ γ'. Κροκύλειον,
 καὶ τὸ δ'. Αἰγυρία. εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον οἱ Λαγωοὶ δεδ
 ζῆσιν, αἱ Αἶγες πληθύνονται. ὁ Ποταμὸς ἢ ὁ Χειμάρ
 ρος ταύτης, ὁ ἐκ τῶ Νήϊου Ὄρους τρέχων, Ῥεῖθρον κα
 λεῖται. ὁ δὲ Λιμὴν αὐτῆς, Κόρακος Πέτρα, ὡς περ καὶ
 τοπος τις αὐτῆς, πῶν ὁποῖον οἱ κατοικοῦντες Κόρακοπετραῖοι
 ὀνομάζονται ἀπέχει τῶ Ἀραξοῦ Ἀκρωτηρίαι 30. μίλια
 πρὸς δυσμὰς, καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Κεφαλῶνία, κοινῶς Κεφαλονία, νῆσος ἀντικρὺ τῆς
 Ἀκαρνανίας κειμένη, Τειγῶνα χῆμα σώζουσα. ἐκλήθη
 ὑπὸ Κεφαλῆ τῶ Υἱῶ τῶ Διονέως, τῶ ἐξελεθόντος ἐκ τῶ
 Ἀθηνῶν, ὅμω μετὰ τὸν Σωτρώφον τῶ τὸν Ἀμφιτρώνα, πῶν
 στρατεύσαντα ἐπὶ τῆς Τηλεβοίας, πρὸς ἐκδίκησιν τῶ φόρου
 πῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἀλκμῶνῆς, καὶ τῶ ταύτης Πατρὸς· καθ'
 ὃν καιρὸν ἄρῶν ἄδειαν ὁ Ζεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῆς Ἀλ
 κμῆνης, ὑποτελέσας τὰς τρεῖς ἑσπέρας μίαν, εἰς τὴν ὁ
 ποῖαν ἑσπέραν ἐπαυκαμψας καὶ ὁ Ἀμφιτρώων, ἐκοιμήθη
 καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς Ἀλκμῶνῆς. ὅθεν καὶ αὐτὴ συλλαβούσα
 ἔτεκε δύο Παιδας, τὸν Ἡρακλῆ ἐκ τοῦ Διὸς, κληθεῖσθαι
 καὶ πῶν τριῆσπερον, καὶ τὸν Ἴφικλῆ ἐκ τῶ Ἀμφιτρώωνος, ὁ
 Κεφαλος ἐξῆλθε πῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸν θάνατον, ὅπως
 ἔκαμε καὶ συμβεβηκὸς τῆς Γυναικὸς τῶ Πρόκτιδος, διὰ τὸν
 ὁποῖον ἐλυπήθη καὶ πολλὰ, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀπελεθόντος οὖν
 καὶ νικήσαντος τῆς Τηλεβοίας, ἔδωκεν ὁ Ἀμφιτρώων ταύτην
 τὴν νῆσον εἰς τὸν Σωτρώφον τῶ Κεφαλον, ὑπὸ τῶ ὁποῖον
 ἐκλήθη ὡς εἴρηται. Δεὺ ἠξῶρε πῶς ἐπεκράτησε γὰ γρά
 φεται ὑπὸ πῶν Παλαιῶν μετὰ δύο μ. ἐκαλεῖτο αὐτὴ καὶ Σά
 μος καὶ τὸν Ὀμηρον, καὶ Δελίχειον, καὶ Τάφιον κατὰ τὸν
 Στράβωνα, καὶ καὶ τὸν Πλίνιον Μέλαινα. τὸ πάλαι εἶχε
 τεσσαρας πόλεις, κληθείσας ὑπὸ πῶν Υἱῶν τῶ Κεφαλῶν,
 τῶ μεταβληθέντος ὑπὸ τῶ Διὸς εἰς λίθον, κατὰ τῆς Ποι
 τῆς. Κρατίον, Κρασιὰ, πλησίον εἰς τὸ Ἀργεόλι. Σά
 μος,

μων, ἢ καὶ Σάμιω, τῆς ὁποίας οἱ Πολῖται Σαμίιοι λέγονται, πρὸς ἀντιδιαστολῆν Σαμίω τῆς Ἰωνικῆς Σάμου. Παλιῶν, ἢ ὁποία κοινῶς λέγεται Λιζούρι, καὶ Πρόννη. γράφει ὁ Στράβων, ὅτι ὁ Γάιος Ἀντώνιος, ὁ Θεῖος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου, φυγὼν ἐκ τῆς Ῥώμης, καὶ ἐλθὼν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ὡς εἰς ἴδιον κτῆμα, ἐκτίσθη καὶ ἄλλων πόλιν, ἐν ἔτει ὑπὸ κτίσεως Ῥώμης 692. ἀλλὰ δὲν ἐφθάσε νὰ τὴν κατοικήσῃ, ὡσαν ὅπως ἐκράχθη ἐκ τῆς ἐξουσίας ὀπίσω εἰς τὴν Ῥώμην. Ὄρη ὀνομαστὰ τῆς Κεφαλληνίας εἶναι ὁ Αἶνος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον Ἱερὸν τῶ Αἰνιοῦ Διὸς, καὶ ἡ Βαία, κληθεὶς ὑπὸ Βαίε τῶ Κυβερνήτου τοῦ Ὀδυσσεύς. Γράφει ὁ Αἰλιαδὸς, ὅτι αἱ Αἶγες εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἐξ μύκας νερόν νὰ μὴ πίνωσιν, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῆς αὔρας νὰ δροσίζωνται. Ἡ περίμετρος ταύτης τῆς νήσου εἶναι μιλίων 130., τὸ μῆκος μιλίων 40., εἶναι ἀφορωτάτη, ἀπέχει τῆς Ζακύνθου 20. μίλια, ἔχει κάστρον ὀχυρώτατον ἐν Λόφῳ κείμενον, κατὰ τὸ Νότιον μέρος τῆς νήσου, καὶ ἀπέχον τῶ Λιμενίου, ὅς τις Ἀργοςόλι καλεῖται 60. μίλια. ἐτιμήθη πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ υποτελεῖ ἡ Ζακύνθος, καὶ ἡ Ἰθάκη, πρότερον Ἐπισκοπὴ ἔσα τῶ Κορίνθου, ἐν ἔτει 1499. ἐπῆρε καὶ τὴν Κεφαλληνίαν ὁ Σελτὰν Μπαγιαζήτης, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Μοδώνης καὶ Κορώνης, διώξας ἐκεῖθεν τὰς Βενετίκας, ἀλλὰ γενομένης τῆς συνθήκης, τὴν ἔδωσαν εἰς αὐτὰς, καὶ αὐτὴν αὐτῆς τῶ ἔδωσαν τὴν Ἁγίαν Μαύραν, τὴν ὁποίαν εἶχασιν ἀποαρπάξῃ. καὶ πάλιν ἐν ἔτει 1537., ἀφρακτοῦ ἐπιστρέψας ὁ εὐλόγος τῶ Σελτὰν Σηλεϊμαὺ ἐκ τῶ Κορῶν, ἐλευλάτισε καὶ κατέφθειρε ὅλλω σχεδὸν τὴν Κεφαλληνίαν. καὶ τὰ λοιπὰ. Εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Κεφαλληνίας, Πισκάρδο πανυῶ καλούμενον, εὗρέθη Ἐπιγραφή τοιαύτη. „Τίτος Φλαύιος Διονύσιος ἐνορχίζουαί σοι τὸν σεβάσιον ὄρκον, μηδενὶ ἐξόν εἶναι, ἀδοῖξαι ταύτην τῆς σορὸν Ὀλυμπιάδος. εἰδὲ τις ἀδοίξῃ, δώσει τῶ φίσ-

κω δεινάεια δισχίλια· πεντακόσια, καὶ ὑφέξει λόγον ἀσβεβείας”.

7. Μεταξὺ τῆς Κεφαλίνας, ἢ τῆς Ἰθάκης εἶναι νησίον Ἀσσεῖς ἢ Ἀσσειά καλέμενον, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Ἀπολλόδωρος τὰ ἦτον ἢ Πολίγνιον Ἀλαλκωμεναὶ ὀνομαζόμενον, ἢ εἶχε ἢ δύο Λιμνάας, κατὰ τὸν Στράβ., πόρα δὲ εὐδὲ Ἀγκυροβόλιον. λέγεται κοινῶς Διδασκαλειῶ. ἢ δὲ Ταφιάς νησος ἀπέχει τῆς Κεφαληνίας καὶ τὸν Στέφανον 30. σταδίους· ἢ δὲ Τάφος, ἦτις καὶ Ταφίωσα, καὶ Μενίω πόλις ἐλέγετο, πόλις ἦτον τῆς Κεφαληνίας.

Μεταξὺ τῆς Κεφαληνίας, τῆς Ἰθάκης, τῆς Λαυκάδος, τῆς Ἀκαρνανίας, ἢ τῶν Ἐμβολῶν τῶ Ἀχελῶος, εἶναι Νησία περὶ τὴν 30., ἔρημα, ἢ ἀκατοικητε ὑπ’ ἀνθρώπων, μὲ κοινὸν ὄνομα καλέμεται Ἐχινάδες, Ὀξείαι, ἢ καὶ τὸν Ὀμηρον Θοαί, ἢ κοινῶς Ὀξείαις, αἱ ὁποῖαι εἶναι μάλα σα ἐκεῖνα τὰ Νησία, τὰ ἀποκείμενα εἰς τὰς Ἐμβολὰς τῶ Ἀχελῶος, ἢ κοινότερον λεγόμενα Κερτζολαί. περὶ αὐτὰ ἐγένον ἐκεῖνη ἢ ἀκουσὴ ναυμαχία τὸν Χερσιανῶν κατὰ τὸν Τέρκων, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐφονεύθησαν 25. χιλιάδες Τέρκοι, καὶ 4. χιλιάδες ζῶντες ἐδεδωθήσαν, ἢ φωνεῖσθαι δὲ ἢ Κάπεργα αὐτῶν 200. τὸν δὲ Χερσιανῶν ἢ ὀλίγης ἦτον χιλιάδες 14., Προεσὸν ἐχόντων τὸν Ἰωάννην δὲ Ἀσσειά. συνέβη δὲ αὕτη ἢ νίκη τὸν Χερσιανῶν μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Ῥόδου, ἐν ἔτει 1571., τῇ ζ. τῶ Οκτωβρίου. ἐκ τῶν ἀνωθεν νησίων τινὰ ἔχουσιν ἴδια ὀνόματα, οἷον Κάρρος, κοινῶς Κάλαμος· τὸ Δολίχειον, κοινῶς Μέγα Νησί· ἢ Ἄπκος, καὶ τὰ ἐξῆς. μυθολογοῦσιν, ὅτι αὐταὶ αἱ Ἐχινάδες νησοὶ, τὴν ἀρχὴν ἦσαν Νύμφαι ὠραιόταται, αἱ ὁποῖαι εἰς ὅλας τὰς Θεὰς προσέφορον θυσίας, πλὴν τῶ Ἀχελῶος, τὸν ὁποῖον καὶ μὲ ὑβριστικὰς λόγους καπεφρόνησαν, εὐδὲ μίας τιμῆς ἀξιώσαντες αὐτὸν. ὅθεν ὀργισθεὶς κατ’ αὐτῶν ὁ Ἀχελῶος, εἰς Σκόπελα ταύτης μετέβαλεν. ἢ δὲ ὠραιότερα αὐτῶν ἦτον ἢ Πσειμνή, τὴν ὁποῖαν ἀπο-

φως ἢ γὰρ ὁ Ἀχελῷος, ὅπερ γινέσθαι ὁ Πατήρ αὐτῆς, τελευταῖον μὲ θυμὸν πολῶν, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν Θάλασσαν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀχελῷος τὸ ποιῆσαι, καὶ βυλόμενος ὀλοπλῶς μὴ σεσηθῆναι ταύτης, παρεκάλεσε τὸν Ποσειδῶνα ὑπὲρ ταύτης. ὅθεν καὶ ὁ Ποσειδῶν μετέβαλεν αὐτῷ εἰς Νησίον, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸν Στράβωνα τὸ Δυλίχειον.

8. Μεταξὺ τῆς Κεφαλληνίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς Δυτικῆς Πλοῦρας τῆς Πελοποννήσου, κεῖται ἡ Ζακύνθος, νῆσος περὶφημος, κληθεῖσα ὑπὸ Ζακύνθου τῆ Τις τοῦ Δαρδαίου, καὶ τῆς Βατείας. πρῶτον ἐκαλεῖτο Ἰεῖα, Κασσιόπη, καὶ Δυλίχειον, ὕστερον δὲ ὑπότινον ἐκλήθη καὶ Ἰερουσαλήμ, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ραβέρτος ὁ Γεῖσκαρδος πλάσας διὰ τὴν Ἰερουσαλήμ, ἐξῆλθεν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ὅπως ἀδοκίμασας βαρέως, ἠρώησε τὸς περὶ αὐτὸν, πῶς ὀνομάζεται αὐτὴ ἡ νῆσος; οἱ τινες τὴν ἀπεκρίθησαν, ὅτι καλεῖται Ἰερουσαλήμ. τὸ ὁποῖον ἀκούσας, ἐλογιάσεν ὅτι ἠγγικε τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς, ἔσωντας καὶ νὰ προεῖδεν ὄνειρον σημαντικὸν τῆς τοιαύτης ἀποθέσεως, τὸ ὁποῖον ὀλίγον ὕστερον ὑποπληρωθῆν, ἔδωκεν ἀφορμὴν, ὅτι ἐκ τῆς νῆς κληθῆ Ἰερουσαλήμ. ἔχει Κάσρον, τὴν ὁποῖαν ἡ Ἀκρόπολις Ψωφίς τὸ πάλαι ὀνομάζετο. τὸ μήκος ταύτης τῆς Νήσου εἶναι μιλίων 25., τὸ πλάτος 20., ἡ περίμετρος 60., ἀπέχει τὴν Χελωνάτιν Ἀκρωτείαν τῆς Πελοποννήσου πρὸς δυσμὰς 15. μίλια. ἔχει πόλιν μεγάλην καὶ ὀχυρὰν, τὸ Φρέγιον αὐτῆς εἶναι ὅτι Λόφος, ἔχει πλῆθος αὐθρόπων, εἶναι καρποφόρος, καὶ εὐκρατος, ὑποτάσσεται εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν τῶν Ἑσπεῶν, ὡς περὶ καὶ αἱ ῥηθεῖσαι αὐωτέρω. Οἱ Ζακύνθιοι καὶ τὸν Δειπνοσοφιστὴν βιβλ. ιβ', ἦσαν τὸ πάλαι ἀπειροὶ πολέμων, δοσμῖοι δὲ εἰς τὰς τρυφὰς, καὶ λοιπά. πόρρω τῆς Ζακύνθου Μίλια 35. πρὸς βορῆαν, καὶ τῆς κωρῆς πρὸς Εἰρόνοτον μίλια 40., ἀπικρὴ τὴν Κυπαιωσίαν Ἀκρον, κεῖνται δύο μικρὰ νῆσοι, Στροφαδες καλούμεναι, καὶ Πλωταί, καὶ κοινῶς Στροφαδία· αἱ δὲ εἰς

τῆ Σικελικῶ Πελάγει Στροφάδες, Καλυδναὶ ὑπὸ τῆ Ποιη-
τῆ καλεῖνται. Στροφάδες ἐκλήθησαν, καθὼς οἱ περὶ τοῦ
Ζήτην Βορεάδαε ὄπιστραφεῖτες αὐτῶσαν, ἠΐξαντο τῶ Διί,
καταλαβεῖν τὰς Ἀρπείας. εἰς μίαν αὐτῶν εἶναι Μονασή-
ριον διάσημον, καθὼς καὶ εἰς τῶν Λητώων ἡσόν, ἥτις καὶ
Λητώια καλεῖται, καὶ κοινῶς Βαρδιαῖοι, καὶ σμακρὰ κειμένη
πρὸς Νότον ἀπὸ τῆς Κεφαλῶνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Αἰτωλίας.

1. **Μ**Επὶ τῶν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὰ πέρατα τῆς Ἠπείρου,
κεῖται ἡ Αἰτωλία, ἡ ὁποία χωρίζεται τῆς μετὰ Ἀκαρνα-
νίας διὰ τῆς Ἀχελῶος ποτ., καὶ δὲ Λοκρῶν διὰ τῆς Εὐήνης
ποταμῆ, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἰδίως Αἰτωλία, μετὰ ὅλον ὅπου
πλατύτερον λαμβανομένη, περιέχει τῶν Λοκρίδα, τῶν
Δωριδα, τῆν Φωκίδα, καὶ ἄλλας, τὰς ὁποίας ὁ Πτολεμαῖος
μετὰ τὸ ὄνομα τῆς Ἀχαιῆς καθόλου ἐμπειλαμβαίνει. ἐ-
κλήθη Αἰτωλία ὑπὸ Αἰτωλῆ τοῦ Τιῆ τοῦ Ἐνδυμίωνος,
ὅς τις ἐκβλήθεις τῆς Πατρίδος αὐτῆ, ἥτοι τῶν Πιστῶν τῆς
Πελοποννήσου ὑπὸ τῆς Σαλμωνέως, κατῴκησεν ἐκεῖνον τὸν
τόπον, τῆ ὁποία οἱ Ἐγχώριοι πρότερον ἐκαλοῦντο Ἰα-
τες, καὶ ὁ τόπος Ἰαυτις. Ὄρη τῆς Αἰτωλίας εἶναι ὁ Κό-
ραξ, ὅς τις συνάπται μετὰ τῶν Οἰτῶν τὸ ὄρος τῆς Ἐλλά-
δος· ἐν δὲ τῶν Μεσογαίῳ ὁ Μάρλαος, ἡ καὶ Μαλαός, καὶ ὁ
Ἀράκωδος. Ποταμὸς δὲ διάσημος εἶναι ὁ Εὐνήος, κοινῶς
Φιδάει, κληθεὶς ἀπὸ Εὐήνης τῆς Γαμβροκτόνου, ὅς τις νικη-
θεὶς ὑπὸ τῆς Ἰδα τῆς Ἀδελφῆς τῆς Λυγκέως τῆς λαβόντος τῆν
αὐτῆς θυγατέρα Μάρπησσαν, ὡς ἀρεῖσειον, καὶ μόνον τοῦς
ἑαυτῆ Ἰππυς κατέσφαξεν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἐρρίψεν εἰς τὸν
Ποταμὸν, ὅς τις Λυκάρμας ἀνομάζετο πρότερον, καὶ ἀπὸ
αὐτοῦ ὕπερον Εὐνήος. ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Καλλιδείμου
Ὄρους κατὰ τινὰς, ἢ μᾶλλον εἶπεν ἐκ τῆς Κόρακος, εἰσερ-
χεται

χεται εἰς τὴν Θάλασσαν, πλησίον τῆς Γαλατῆς Χωρίου, παράκειται εἰς αὐτὸν καὶ Ὀρος κλειόμενον Μύηνον. Οἱ Αἰτωλοὶ ἐσάθυσαν περιφημοὶ, μετὰ τὸ νὰ εἶχασιν φρονόμιον, γὰρ εἶναι αὐτοὶ οἱ Ἑλλανοδίκαι. διότι ὁ Ἡρακλῆς ὁ πρῶτος Ἀγωνοθέτης ἀφῆσε τὴν διοίκησιν πῶν Ὀλυμπίων Ἀθῶνων εἰς τὸν Αἰτωλὸν Ὄξυλον, καὶ ἐφεξῆς εἰς τὰς Διαδόχους αὐτοῦ. ἐπαινοῦντο ποτὲ καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν, καὶ διὰ τὴν μακροβλωτέραν σφενδόνην, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐρρέθη, τὸ ἐκ τῆς ἐκκηβολίας. Ἡπατήθυσαν ἔτι ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ πῶν τῶν τρόπων ὁ Διομήδης κατηράθη τὴν γῆν πῶν Δαυνίων, ἥτοι πῶν Καλαβρῶν, ποτὲ νὰ μὴ καρποφορήσῃ, ἀνίσως καὶ δεῦν ἐργαθῆ ὑπὸ Αἰτωλῶν. ὅθω οἱ Δαύνιοι ἀπελθόντες εἰς τὴν Αἰτωλίαν ἐκήρυξαν, ὅτι ὅποιος τῶν Αἰτωλῶν θέλει νὰ πηγυῆ εἰς τὴν Δαυλίαν, νὰ λαμβανῆ ὅσην γῆν ἦτον τῆς Διομήδης. ἀπελθόντες ἐν οἱ Αἰτωλοὶ, καὶ ζητήσαντες τὴν ἐπαγγελθεῖσαν γῆν τῆς Διομήδης, κατέχασαν αὐτὰς οἱ Δαύνιοι εἰς τὴν γῆν, εἰπόντες, ἀπὸ κλειφάτε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ ἡμῶν αἰτεῖτε. Ἐκαμον οἱ Αἰτωλοὶ καὶ μεγάλης πολέμους ὄχι μόνον κατὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ κατὰ πῶν Ῥωμαίων, μετὰ τὰς ὁποίας ποτὲ ἦσαν σωωμοσμένοι, καὶ ἠνωμένοι ὡσαν σωτροφοὶ τελύτατον νικηθέντες ὑπὸ αὐτῶν πῶν Ῥωμαίων, πόσον κατεφρονήθυσαν, ὡς τὰς Προσβὰς καὶ Ἡγεμόνας αὐτῶν ἔβαλον εἰς τὰς Λατομίας. Ἐφιλονείκων ποτὲ οἱ Αἰτωλοὶ μετὰ τὰς πλησιοχώρας αὐτῶν Ἀκαρνανίας, διὰ τὴν Παραχελωίτην γῆν, ὄχι διὰ Διαιτητῶν, ἀλλὰ διὰ πῶν Ὀπλων. ἐρρέθη δὲ πῶν Αἰτωλῶν καὶ παροιμία: „ Τῶ μὲν χεῖρ ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νῦς ἐν Κλοπιδῶν”. ἦγεν ὁ Δείνας καὶ δωροδοκεῖται, καὶ ραδιεργεῖ, ταῖς χερσὶ μὲν αὐτῶν, τὰ νῦν δὲ κλέπτων. καὶ τὰ λοιπὰ.

2. Πόλεις τῆς Αἰτωλίας τὰ πάλαι ἦσαν πολλαὶ, ἀλλ' ἐδαφιδεῖσαι ὑπὸ πῶν Ῥωμαίων, πανυ ἕδειμία σάζεται. Τὸ Ἀγγελόκασρον ὅμως δεῦν εἶναι πόλις ἀρχαία, ἀλλ'

ἐν ὑσέροις ἐκτίθη, ἀφ' ἧ καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔλαβον. Αἱ ὀνομασώτεραι τῶν παλαιῶν πόλεων ἦσαν αὐταί. Καληδῶν, ὅπερ ἐσέβετο ἡ Λαφεία Ἀρτεμις. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Καλυδῶνιος Δρυμός, καὶ ὁ Ἀγελόχοιρος, τὸν ὁποῖον ἐπτεῖεν ὁ Μελέαγρος, ἀφ' ἧ καὶ ἡ παροιμία: „Κίλικος καὶ χεῖλεως ἄκρος, πολὺ τὸ μεταξὺ πέλει”. Ἐπιτεῖτο καὶ ὁ Καλυδῶνιος οἶνος, καὶ τὰ ἐξῆς. Ὠλένος, ἐκλήθη ἀπὸ Ὠλέως τῆς Υἱῆς τῆς Διός, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ Ὠλενία Αἰξ, τεθεισα ὑπὸ τῶν Πιοιτῶν εἰς τῆς Ἀσέρας, ὡσαύτῃ ὅπερ ἔδωκε γάλα εἰς τὸν Δία. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ἐκ ἐξ. αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι τῆς Πελοποννησίας Ὠλένης. Πλησίον τῆς Καλυδῶνος ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Παντοκράτορος Διός. Περαντία πόλις, ὁμοίως καὶ αὐταί: Πλούρωνη, Ἀραχθός, Μακρύεια, ὅπερ εἶναι τῶρα τὸ Χωρεῖον Μακρυῆ, καὶ τὰ λοιπά. Καλεῖται τῶρα αὕτη ἡ Ἐπαρχία ὑπὸ τῶν Τέρων Κάρτε Σατζάκ, περιέχουσα καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ εἶναι εἰς αὐτὴν Κομοπόλεις Ζαπαῶτι, Βραχῶει, Μεσολόγγι, ἡ κρεῖττον Μεσολάγιον, καὶ Νῆσος, ἐν Λιμνοθαλάττῃ Αἰτωλικόν, ἡ κοινώτερον Ἀνατολικόν, ὅπερ πρὸ ὀλίγου χρόνου ἐξήρχετο ἐκ τῆς Γῆς ἀνακοχλάζον αἶμα, καὶ ἐγειρόμενον πολλῇ βίᾳ πλείον μίᾳς πύχως. ὁ Ἰδμός τῆς Χερσονήσου τῆς Αἰτωλίας, εἶναι σχεδὸν μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ τῆς Κατοχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. 5'.

Περὶ τῆς Ὀζολαίας Λοκίδος.

1. **Η** Ὀζολαία Λοκίς λέγεται κοινῶς ἡ Περιοχὴ τῆς Ναυπάκτου, καὶ περατῆται ὅτι δυσμῶν ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν, ἡ τῆς Εὐνήης ποτ, ὅτι μεσημβρείας ὑπὸ τῆς Κελασιῶν Κόλπου, ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῶν Φωκέων, καὶ ὅτι βορείας ὑπὸ τῶν Δωρέων. Ἐκ πρώτης ἀρχῆς οἱ Ὀζόλαι Λοκοὶ ἐκατίκισαν περὶ τὰ σῶματα τοῦ Κερινθιακοῦ Κόλπου,

κλη.

κλιθεύσας ὑπὸ τῆ Ἀπογόμης τῆ Ἀμφικτύωνος, ἢ τῆς Χθρο-
 ὑπάτρας, τῶν ὁποίων Υἱὸς μὲν ἦτον ὁ Φύσκος (ὑπὸ τῆ
 ὁποῖα πρότερον ἐκαλεῖτο Φύσκοι,) Ἐγγονος δὲ ὁ Λοκρὸς
 ὁ Υἱὸς τῆ Φύσκει, ὑπὸ τῆ ὁποῖα ὠνομάθησαν Λοκροὶ,
 οἱ τινες πολλῶν πρότερον Λέλεγες ἐλέγοντο. Ὁξόλαι δὲ,
 ἢ Ὁξῶλαι ὠνομάθησαν, ὡσαύτῃ οἱ πρῶτοι Κάπικοι
 τῆ τῆ Τόπης ἦσαν ἀπεπισήμονες ὑφαντικῆς τέχνης, ἐσκέ-
 ποντο δὲ μόνον μὲ δέρματα ἀλόγων ζῴων ὠμά, καὶ ὄχι
 ἠργασμεία, θέτοντες ἐξωθεν τὰς τείχας, δίκλιω ζῴων,
 χάσεν καλλωπισμῶ· ὄθεν ἐκ τῶν ἰδρώτων, ἐσήποντο τὰ
 δέρματα, ἢ ὡζεν πόσον αὐτῶ, ὅσον καὶ οἱ ἀνδρωποί, ἢ
 ὑπὸ τῆς τοιαύτης δυσωδίας, ὠνομάθησαν Ὁξόλαι, ὑπὸ
 τῆ Ὁξείν, κατὰ τὸν Πausανίαν ἐν τοῖς Φωκικοῖς, ἢ καὶ
 ὑπὸ τῶν ὄζων τῆ κλήματος, τῶν ὁποίων ἡ Ἴσορία ἔχει
 ἔτις. Εἰς τὸν καιρὸν, ὅτε ἐβασίλευον εἰς ἐπὶ τὸν τό-
 που ὁ Υἱὸς τῆ Δακαλίωνος Ὁρεσθίδης, μία Σκύλλα τῆ
 Ὁρέσει ἀπὸ Σκυθλακίαι, ἔτεκε ξύλον, τὸ ὁποῖον ξύλον
 σκάψας ὁ Ὁρεσθίδης ἔθαψε, ἢ ἐξ αὐτῆ, τὸ ἔαρ ἐφύτρω-
 σέ κλήμα, ὑπὸ τῆ ὁποῖου τῶν ὄζων ἐκλήθησαν Ὁξόλαι,
 ἢ ἢ ἄλλως πως. Ἀπ' αὐτῶν ἐσάλθη ἀποικία εἰς τὴν Ἰ-
 ταλίαν, οἱ ὄπικληθεύσας Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι.

2. Ταύτης τῆς Ὁξολαίας Λοκρίδος πολλαὶ Κῶμαι ἢ
 Πόλεις μετροῦνται, οἷον Ἀταλάντης Σημεῖον, Ἄργος,
 Ὀλιγώνιον, Θρακίς, Ὁπόδοπον, Λοκεῖς, Λήμνισκος,
 Λήδη, Νέων, Κανώπη, Τείχιον, Μεδέων, Πρόχιον,
 τὸ ὁποῖον πρότερον Πηλῶν ἐκαλεῖτο. διασημότεραι δὲ τῶ-
 νων ἦσαν, Μολυκεία, πόλις Παραθαλασσία, τῆς ὁποίας
 ὁ Τόπος λέγεται πῶρα Καυρολίμνη, ὑπέρεκται ταύτης
 Ὁρος ἢ Χαλκίς, κοινῶς λεγόμενον Βαραάσοβα, ἐν ᾧ ἢ
 πόλις ὀμώνυμος αὐτῶ ἦτον ἢ Χαλκίς. ἢ ὁ Ταφίασος τὸ
 Ὁρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἢ Μακυνία πόλις· μετὰ τῶν
 Μολυκείων εἶναι τὸ Ἀντίρριον Ἄκρον, ὅπου ἐκτίθη τὸ
 Νεόκαστρον, τὸ ὁποῖον ἠδάφισαν οἱ Βούετοι διὰ τῶν σιμῶν.

θηκῶν, ὅπῃ ἐτέλεσαν μὲ τῶς Τέρκως ἐν ἔτει 1701· εἶ-
 τα Ναύπακτος, πόλις Παραθαλασσία καὶ ὄχυρά, Μη-
 τροπόλις ἀπάσης τῆς Λοκείδος καὶ Αἰτωλίας, θρόνον Μη-
 τροπολίτε ἔχουσα, ἐκτίθη ὑπὸ τῷ Ἡρακλείδων, καὶ ἐκ-
 λήθη Ναύπακτος ὑπὸ τῆς ναυπηγίας, ὡσαύτῃ εἰς αὐ-
 τῷ ἐναυπήγησαν, καὶ τὸν Στράβωνα ἢ ἄλλως πως, κατὰ
 τὸν Πausανίαν. αὐτῷ ἐπῆραν οἱ Βούετοι ὑπὸ Παύλου
 τῷ Σπάτα, ἐν ἔτει 1388., καὶ ἀπ' αὐτῶ οἱ Τέρκοι, διὰ
 τῷ Σελτῶν Μπαγιαζίτ, ἐν ἔτει 1499., ὅχι διὰ ξίφους,
 ἀλλὰ μὲ τὸ γὰ ἴδαν οἱ Ναυπάκτιοι τὸν μέγαν Στόλον αὐ-
 τῷ, παρεδόθησαν. ὅθεν ἔλαβον φρονόμιον ἀτελίας αὐτοῦ
 τελετῆς. πάλιν ἐν ἔτει 1686. τῷ ἀνέλαβον οἱ Βούετοι
 ἀπ' αὐτῶ, καὶ διὰ τῆς μεταξὺ αὐτῶν συμβιβάσεως τῆς ἐν
 ἔτει 1699. ἐκδύσαντες τὴν ὀλοτελῶς, τὴν ἀπένεμον εἰς τῶς
 Τέρκως ἐν ἔτει 1701. τῇ δ. πῦ Αὐγύστου, ἀπέχει τῆς
 Νικοπόλεως τῆς Ἡπείρου, σχεδὸν 100. μίλια, τῆς δὲ
 Μοδαίνης πρὸς βορρῆα 150., καὶ 80. Κορινθῆς. Μετὰ τῷ
 Ναύπακτον ἦσαν ποτὲ καὶ ἄλλαι πόλεις Παραθαλάσσιαι,
 Εὐρωθία, εἶτα καὶ Χαλεῶς, κείμεναι καὶ τὴν Βετρονίτζα.
 τῷ δὲ Μεσογείων ἢ Ὠκεανῆς ἦτον ἢ Ἀμφισα, ἢ με-
 γίστη καὶ οἰομασοτάτη πόλις τῷ Λοκρῶν, πόρρω τῷ Δελφῶν
 120. σταδίους, καὶ τὸν Πausανίαν, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀμ-
 φίσσης τῷ Μάκαρος τῷ Αἰόλου, ἢ μὲ τὸ γὰ ἦτον ἀμφίβιος,
 ἔχουσα διπλαθὲ τῷ τροφίῳ ἔκτε τῆς γῆς, καὶ τῆς θαλάτ-
 τος. ὁ γὰρ Βασίλευς τῷ τόπῃ ἐκεῖτε ἴδων πολὺπουν ὀ-
 δόντα ἐκεῖ, καὶ ζῶντα ἐντε τῇ γῆ, καὶ τῇ θαλάττῃ, κτί-
 σασ τῷ πόλιν, ὠνόμασεν Ἀμφισα, ἢ ὅποια πανυῶ κα-
 τήνησεν εἰς Κῶμῳ, καὶ κοινῶς λέγεται Λαμπύωσι. τινὲς
 λέγουσιν, ὅτι αὐτῇ γὰ εἶναι ὁ νυῦ Σάλωνας. Εἰς αὐτῷ
 τῷ πόλιν ἔκειτο ἢ Θῆκη, εἰς τῷ ὅποιον ἐτέθη τὸ Εἶδω-
 λον τῆς Παλλάδος, τῆς ἀχθείσης εἰς τῷ Τροίαν. ἐκρημνί-
 θη ποτὲ καὶ ὑπὸ τῷ Ἀμφικτυόνων, καὶ πάλιν ἀνηγέρθη,
 ὅπῃ κατέφυγον οἱ πλείοι τῶν Αἰτωλῶν, ὅταν διὰ τὸν συ-

ῥοικισμὸν τῆς Νικοπόλεως, ἀσάτως ἐποίησαν αὐτὲς Αὐ-
γούσος ὁ Καῖσαρ· ἀπὸ μὲν τῆς Ἀμφίσσης πρὸς Ἡπειρὸν
30. σταδίους, ἦτον ἡ Μυωνία, πολίχμιον ἐπὶ Τόπυ ὑψη-
λῆ· πρὸς Θάλασσαν δὲ, ἡ Οἰαΐθρα, κατὰ τὸν Παισα-
νίαν ἐν τοῖς Φωκικοῖς.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Ζ'.

Περὶ τῆς Δωείδος .

1. Ἡ Δωεὶς ἀπὸ τῆς Αἰτωλίας κείται, καὶ τῆς Λοκεί-
δος καὶ τὸ Μεσόγειον, ἔχουσα ὑπὸ μὲν τὴ Βορείως τὸ Ὀρ-
θρυ Ὄρος, ἀπ' Ἀνατολῶν τῆς Φωκείας, ὑπὸ Μεσημβρίας
τῆς Λοκρῆς, καὶ ὑπὸ Δυσμῶν τῆς Αἰτωλίας· καλεῖται κοι-
τῶς Λοιδωρικίον, καὶ Κράβαρι. Δωεὶς ἐκλήθη, ἢ ὑπὸ
Δωείδος τῆς Νηρηίδος, ἢ ὑπὸ Δῶρι τῆ Ἑλλῆνος, ἢ καὶ
τὸν Γεωγράφον, ἀπὸ Δωεῖς, τὸ ὅποιον ἄλλοι λέγουσι να
εἶναι Ὄρος, καὶ ἄλλοι Πεδίον· ὡσαύτως ταύτῃ, εἶναι καὶ
ἄλλη Δωεὶς πρὸς τὸν Σπερχειὸν ποταμ., καὶ ἕτερα Δω-
εὶς τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας.

2. Αὕτη ἡ Δωεὶς, περὶ ἧς νῦν ὁ λόγος, εἶχε τὸ πά-
λαι μὲν ἕξ λαμπαρὰς πόλεις, Κυτεῖνιον, Βίον, ἢ Βοιωῶ,
Λίλαια, Κάρφαια, Δρυόπιον, καὶ τὴν Ἐρινεὸν, καί ποτε
ἡ Λίλαια ἀπαριθμεῖται καὶ ἐν τῇ Φωκίδι, ὡς ὁμορος,
πῶρα δὲ οὐδεμίαν, εἰ μὴ εἶποι τις τὸ Λοιδωρικίον, τὸ ὁ-
ποῖον Κωμόπολις ἐστίν, ἔχουσα Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ
τὸν Λαεΐσσης Μητροπολίτῃ· ἀπὸ αὐτῆς τῆς Ἐνεοῦ πό-
λεως ὠνομάθησαν καὶ αἱ φαῦλαι Συκαὶ Ἐρινεοὶ· ὑποκά-
τω μίας Ἐρινεῦ ἰδῶν ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τὴν ἐπαύοδον ἐκ
τῆς Ἐρυθείας, σὺν πῆξι Βοσὶ τῷ Γηρυόνει τὸν Κάλχαν-
τα, ἦτοι τὸν Μόψον, ἠρώτησε, πόσας Ὀλυμπεὺς ἔχει ἡ
Ἐρινεὸς; εἰς τὸν ὅποιον ἀπεκρίθη ὁ Κάλχανς, δέκα Με-
δίμνους, καὶ εἷα Ὀλυμπον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς βιάθει να
συμφορῆσθαι τοῖς δέκα Μεδίμνοις καὶ τὸν εἷα Ὀλυμπον,

καὶ μὴ δυνάμεις, περιεπαίζετο ὑπὸ τῷ Κάλχωντος· ὅθεν
 θυμωθεὶς, καὶ πληξάς αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς τῷ γρόνθῳ, ἀ-
 πέκτειν·, ὄντινα περὶ τὴν Ἐλευθέρων ἔστασαν. καὶ τὰ ἔξης.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Η'.

Περὶ τῆς Φωκίδος.

1. **Μ**επὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ τὴν Παραθαλασσίαν Ἀ-
 κρῶν τῷ Κελασίῳ Κόλπῳ, ἐπέται ἡ Φωκίς, κοινῶς λε-
 γομένη Σάλανας, κληθεῖσα ἀπὸ Φώκω τῷ Υἱῷ τῷ Ὀρ-
 νυτίῳ τῷ Κορινθίῳ, ἢ ἀπὸ Φώκω τῷ Υἱῷ τῷ Αἰάκω,
 ὅς τις ὀλίγον ὑπερον τῷ ἀνωτέρῳ, εἰσηλθὼν ἐκεῖ Ὀδηγὸς
 τῷ σόλῳ τῷ Αἰγυλιῷ· ἐν αὐτῇ τῇ Φωκίδι εἶναι τὸ διά-
 σημον καὶ πολυθρύλλητον ὄρος ὁ Παρνασσός, κοινῶς λε-
 γόμενον Διάκρυα (α) ὁ ὄρος, καὶ τῆς Ποικίτης, καὶ ἡ Κα-
 θέδρα τῷ Μισῶν, κληθεῖσα ἀπὸ Παρνασσῶ τῷ ἐνοπίῳ
 Ἡρώς, ἢ ἀπὸ τῆς Λάρνακος τῷ Δωκαλίῳ, ἢ ὁποῖα
 μετὰ τὸν Κατακλισμὸν προσωρμίθη ἐκεῖ, Λαρνασσός, καὶ
 τροπῇ τῷ λ. εἰς π. Παρνασσός· πλησίον αὐτῷ εἶναι ἡ
 Κασαλία Πηγὴ, εἰς τὴν δεξιὰν τῆς ὁδοῦ κατ' ἐκείνον, ὅπερ
 ἀπέβαινον ἐκ τῷ Γυμνασίῳ εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς Ἱερὸν ὠνο-
 μάθη ἀπὸ Κασαλίας τῆς Παρθένου, τὴν ὁποῖαν μυθο-
 λογοῦσι, φέρονσαν τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ μετεβλήθη εἰς Πη-
 γλῶν· ἡ διασημοτέρα Κάμη τῷ ἐν τῷ Παρνασσῷ, εἶναι ἡ
 Ἀράχωβα· αὕτη ἡ Φωκίς ἔχει ἀπ' Ἀνατολῶν τὴν Βοιω-
 τίαν, καὶ τῆς Κρημνίδος Λοκρῆς, ἀπὸ Βορέως τὴν Δωρι-
 δα, ἀπὸ Δυσμῶν τὴν Λοκρίδα, καὶ ἀπὸ Μεσημβρίας τὸν
 Κελασίον Κόλπον.

2. Πό-

(α) Τὴν ὀνομασίαν λαβὼν ἐκ τῆς Λοκρῆς πόλεως. Πρότερον
 ἐκαλεῖτο πρὸ τοῦ περιήρητον ὄρος Λαρνασσός, ἐκ τῆς λάρνακος τῷ Δω-
 καλίῳ, ὅστις εἰς τὸν Κατακλισμὸν τῆς Θεσσαλίας ἀπεσώθη ἐκεῖ δι'
 αὐτῆς· μετέπειτα δὲ μετατραπέντω· τῷ λ. εἰς π. ἐκλήθη Παρνασσός.

2. Πόλεις Παραθαλάσσιαι τῆς Φωκίδος, ἦσαν ποτὲ αἰ διασημότεραι τῶν ἄλλων αὐταί. Μετὰ τὴν Χαλκῶν τῆς Λοκρίδος, ἢ Κύρρα, ἣτις καὶ διὰ τὴν ἰῶτα γράφεται, πόλις ποτὲ ἀκουσὴ καὶ ἀρχαία ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ ἰδρυμένη ὑπὸ τῇ Κίρρῃ τῶν Ὀρει, ἀπὸ τῆς Σικυῶνος, ἀφ' ἧς ἢ ἀβάσσις εἰς Δελφὸς ὀδοποιεῖται πρὸς τὰς Σαδίων, ἢ κατὰ τὸν Παισανίαν, 60. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Ἀπόλλων Κίρραϊος· πλησίον ταύτης ἦτον τὸ Νεώριον τῶν Δελφῶν· ἀρκεῖται τῆς Κίρρας τὸ Κεισσαῖον Πεδίον, εὐδαίμον καὶ καρποφόρον. Κρίσα, πόλις ποτὲ κειμένη πρὸς τὸν Τερμησσὸν ποταμ., κτιθεῖσα ὑπὸ Κρίσῃ τῶν Ἀδελφῶν τῶν Παπαπέως, ἐπὶ τὸν ἑσπέρην τῆς εἰς Δελφὸς ἀγωγῆς ὁδῶν· οἴονται τινὲς, ὅτι μία καὶ ἡ αὐτὴν εἶναι ἢ Κίρρα, καὶ ἢ Κρίσσα· ἀπ' αὐτῆς τῆς Κρίσσης παρωνομάθη ὁ Κόλπος τῆς Κορίνθου Κεισσαῖος· ὅσον ἢ Κίρρα, ὅσον καὶ ἢ Κρίσσα ἠδαφίσθησαν εἰς τὸν Κεισσαῖον Πόλεμον, ἢ μὲν Κίρρα ὑπ' αὐτῶν τῶν Κεισσαίων, ἢ δὲ Κρίσσα ὑπερον ὑπ' Εὐρυλόχῃ τῶν Θεταλῶν· ἀπασαὶ δὲ αἱ πόλεις τῆς Φωκίδος κατεβλήθησαν εἰς ἕδαφος ὑπὸ Φιλίππῃ τῶν Ἀμυνῶν ἐν τῷ ἱερῷ Πολέμῳ, τανυῶν ἐν αὐτῇ τῇ Κρίσῃ, ἢ πλησίον ταύτης εἶναι ἢ λεγομένη Κώμη Χεισσό. Ἀντίκυρρα πόλις ποτὲ Παραθαλασσία, μεταξύ τῆς Κρίσσης ὑπὸ Δυσμῶν, καὶ τῆς Βελλίδος ἀπ' Ἀνατολῶν· εἰς ἐκεῖνον ὅπου εἰς αὐτὴν ἤρχετο ἀπὸ Ἀμβρωσῶν, ἦτοι ἀπὸ τὸ Δίσιμον, εἶται ἢ ὁδὸς (καὶ τὸν Παισανίαν) ὅσον σαδία δύο ἀνωτῆς, κακείθεν, ὅπου ἦτον ποτὲ τὸ Ἱερόν τῆς Δικτυωνναίας Ἀρτεμίδος, καὶ ἐκ ταύτης ἢ ὁδὸς εἰς Ἀντίκυρραν· τινὲς λογιάζονται εἶναι τὴν Ἀσπρα Σπίτια, Διμῶν περίφημος, ἀλλ' αὐτὰ ἦτον τὸ Νεώριον τῶν Ἀμβρωσίων. ἢ δὲ Ἀντίκυρρα εἶναι τὸ Μετόχι τῶν Ἀγίων Λακῶν, τὸ ὁποῖον κοινῶς Σιδεροκαυχίον λέγεται· λέγουσι τινὲς ὅτι εἶναι αὐτὴ ἐκεῖνη ἢ Ἀντίκυρρα, εἰς τὴν ὁποίαν γεννᾶται ὁ Εὐμέβορος καὶ τῶν παραφρονοῦντων, ἀφ' ἧς ἐκράτισε παροιμία,

„ Πλεῖν

ἢ Πλεῖν ἐς Ἀντικύρραν". διότι ἐκείνη γὰρ εἶναι Νῆσος τῆ Οἰῆος Κόλπου· ἀλλ' ἐπι ἴσως σφάλῃσι. Πόρρω τῆ Λιμνῆος τῆς Ἀντικύρρας σαδίς ἑκατὸν, ἦτον ἡ Βελλίς, πόλις ὄμορος τῇ Φωκίδι, ἀπέχουσα τῆς Βοιωτικῆς Θήσβης 80. σαδίς, κειμένη ἐπὶ ὑψηλῆ τόπῳ, ἀπὸ τῆς Λιμνῆος αὐτῆς ἐπτα σαδίς. ὁ δὲ ἐκεῖ ῥέων Χείμαρρος, Ἡρακλείος ὀνομαζέται: φαίνονται ἴχνη τινὰ ταύτης εἰς τὸ Παρθαλάσσιον, ὑποκάτω ἀπὸ τὸ Δομπὸ τὸ Μονασήριον.

3. Μεσόγειοι δὲ πόλεις τῆς Φωκίδος ἦσαν πολλαί, τῶν ὁποίων αἱ ἀξιολογώτεραι μετρῶνται αὐταί. Μετὰ τὴν Χαιρώνεια τῆς Βοιωτίας, τὴν κοινῶς πανυῦ Κάπρωσαν λεγομένην, εἰς διάστημα πρὸς Δυσμὰς σαδίων 20. κατὰ τὴν Παιονίαν, ἦσαν οἱ Πανοπεῖς, τῶν ὁποίων ἡ πόλις καὶ Πανοπαία, καὶ Πανόπη ἐλέγετο, ἀπὸ Πανοπέως κληθεῖσα τῆς Τίης τῆς Φώκας, πανυῦ Ἐρίπειον, ὡς περ καὶ αἱ λοιπαί, λέγεται κοινῶς ἢ ὑπ' αὐτῶν Κάμη, Ἄγιος Βλάσιος. εὖρον εὐνίτι λίθῳ εὐδον αὐτῆς, ἐπιγραφῶν: „Ἐπ' „Εὐδαμῶ“ „ πόρρω ταύτης σαδίς ἐπτα, ἢ καὶ πλείονες, κεῖται ἡ Δαυλίς, κοινῶς Δαύλεια, πόλις ποτὲ ἀξιόλογος, ἔχουσα Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθίνων Μητροπολίτην, ἐκλήθη ἀπὸ Δαυλίδος τῆς Θουατρὸς τῆ Κιφισσοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν σιωεχῶν δευδρῶν, τὰ ὁποία ἦσαν ἐκεῖ, ὅπερ ἡ πόλις ὠκίδη· Δαύλια ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλέμενα τὰ δασέα. Λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ Δαυλίδι αἱ Γυναῖκες γὰρ ἔθεσαν ἐν τῇ τραπέζῃ πρὸς τοὺς ἄλλοις εἰς τὴν Τηρέα, καὶ Παιδα ἐψιμῶν, καὶ ἐκτοτε ἤρξατο ἐν ἀνθρώποις τὸ τῶν ἐπὶ τραπέζῃ μiasμάτων. „ Ἐν ταύτῃ τῇ „ Γῆ Χελιδόνες ἔτε τίκωσιν, ἔτε ἐκλέπασί γε τὰ ὠά, „ ἐδ' ἀπ' ἀρχῆν πρὸς οἰκῆματος ὀρόφῳ νεοσσίων Χελιδῶν „ ποιήσαντο· εἶναι καὶ Χώρα, ἢπι Τόπος τῆς Δαυλίδος Τρανίς καλουμένη, ὁμοίως εἶναι καὶ ἀπόδος διὰ τῆς Δαυλίδος ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Παρνασσῆς, μακροτέρα τῆς ἐκ Δελφῶν, ὅμως ὄχι τόσον δύσβατος, καὶ χαλεπὴ ὡσαύτ' ἐκείνη.

ἐκ τῆς Δαυλίδος καὶ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Δελφούς ἀγύσαν ἐ-
 πί τὰ πρόσω, ἐν τοῖς ἀριστεροῖς τῆς ὁδοῦ, ἦτον ποτὲ Οἰ-
 κοδόμημα Φωκικὸν καλυμμένον, ἐν ᾧ συνυψοῦντο οἱ Φω-
 κεῖς ἀφ' ἐκάστης πόλεως αὐτῆς· ἀπ' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ πλέον
 ἐπί τὰ πρόσω, καὶ τὰς Δελφούς προχωρῶν, ὀρύσεις τὴν
 ἄνω ὁδὸν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφρονόμισεν ὁ Οἰδίπους τὸν
 ἑαυτοῦ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ εἰς τὸ μεσαίτατον τῆς τεμνοῦ
 κείνται τὰ Μνήματα τῶν Λαίῶν καὶ τῶν Οἰκέτων, ὅπερ τὸν ἡ-
 κολέθη, ἔχοντα λίθους μεγάλους σφισσοειδέας, τὰς ὁποίας
 ὄρων ἐκεῖ ἐφρονόμισεν Δαμασίρατος ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Πλαταιῶν ἑθαίρων. αὕτη ἡ ὁδὸς ἀπεδῶ μέλει τῶν Δελ-
 φῶν, ἦτοι τῶν Κασσίων, εἶναι προσαύτης καὶ χαλεπωτέρα. Ἐ-
 πί τῆς ἡμετέρας ἐπαναστρέφοντες εἰς τὴν Δαυλίδα λέγομεν, ὅ-
 τι, εἶναι καὶ ἄλλη ὁδὸς ἐκ τῆς Δαυλίδος τραχεῖα καὶ ὀρει-
 νὴ τὸ περισσώτερον, ἢ ἀγύσα εἰς Στίριον, πόλιν ποτὲ τῶν
 Φωκίων, ἣτις καὶ τοῖς Ἐρίπειον, Στίριον προσέτι ὀνομάζε-
 ται, ἀπέχουσα τῆς Δαυλίδος περίπου τῶν 95. σταδίων·
 εἰς αὐτὴν ἐκατοίκησαν πρῶτον Ἀθλιῶται ἐκ τῶν Δήμων τῶν
 Στιρέων, ὅσοι ἠκολέθησαν τὸν Πεπεῶνα, διωχθέντες ὑπὸ
 τῶν Αἰγέων ἐκ τῶν Ἀθλιῶν, ὅστις πρῶτον ἦλθεν ἐκεῖ·
 ἀπὸ τῶν ὁποίων Στιρέων ὀνομάθη ἡ πόλις Στίρις, κει-
 μένη ἐπὶ ὑψηλῆς τόπῳ καὶ πετρώδεις, διὰ τὴν αἰτίαν οἱ Στι-
 ρεῖται ἐσπαύοντο ποτίμεν ὕδατος ἐν ᾧ τῶν θέρων· κατὰ
 δὲ τῆς Πόλεως τέσσαρας σταδίους κατερχόμενοι, ἐλάμβανον
 ὕδωρ ἐκ Πηγῆς, ἢ ὁποία ἦτον ἐν πέτραις ὄρωρυγ-
 μῶν, καὶ τὰ ἐξῆς ἦτον καὶ Ἱερὸν ἐν τῇ Στιρίδι τῆς Ἀρτέ-
 μιδος, ἐκ λίθου Πεντελικοῦ, δαδάς ἐχέουσα, καὶ τὰ ἐξῆς
 πανυῶν δὲ κείται ἐκεῖ τὸ διασημώτατον Ἱερὸν ἐπ' ὀνόματι
 τῶν Ὁσίων Πατρὸς Λουκά, τοιαύτης κατασκευῆς καὶ ὠραϊό-
 πτος, ὡς ἔδεν ἄλλο τῶν ἐφ' ἡμῶν, κτισθὲν ὑπὸ Ῥωμαίων,
 καὶ τὰ ἐξῆς ἐν ᾧ διάγουσι Καλόγηροι. ἐν τισὶ λίθοις τῶν
 Ἱερῶν ἀνεγνων ἐπιγραφὰς τοιαύτης. ,, Θεοῖς Σεβαστοῖς, καὶ
 ,, τῇ πόλει, τὴν Κριῶν καὶ τὰ πρὸς τὰς Βαθμοὺς, καὶ

„ τὸ Ἐποικιον Ἑσποκράτης ἢ Ἐυμαρίδας ἀνέθηκεν ἐκ τῶν
 „ ἰδίων, ἢ τῶν τῆς ὕδατος εἰσαγωγῶν. ” ἢ ἄλλας ἐκ Στε-
 ρεως ἐπὶ Ἀμβρωσσον ἢ ὁδὸς εἶναι πεδιάς 60. σταδίων,
 καλεῖται αὕτη ἢ ποτὲ πόλις, τανυῦ σμικρὰ Κώμη, Δί-
 σμοιο, κληθεῖσα ἀπὸ Ἀμβρώσσης Ἡρώος τινός, κεῖται
 ὑπὸ τὸν Περνασσὸν τὸ ὄρος, τῆς ὁποίας τὰ τεῖχη ἦσαν
 διττά, καὶ μετὰ τὸ πλάτος μίαν ὀργύϊαν, καὶ δὲ τὸ ὕψος
 δύο καὶ ἡμίσειαν, σιωμαεθμεμένα μὲ τὰ Βαβυλώνια, τὰ
 Ῥόδια, καὶ τὰ Βυζάντια, τῶν ὁποίων τανυῦ μόλις φαίνον-
 ται λείψανα, ἐκτίθησαν ὑπὸ τῶν Θεβαίων, εἰς τὸν και-
 ρὸν τῶν Μακεδονικῶν πολέμων ἀέγων ἐκεῖ ἐπιγραφὰς
 τριαύτας .

„ Αὐτοκράτορα Καίσαρα Μαυρώλιον Κόμοδον Ἀπτω
 „ ρεῖνον Αὐτοκράτορος Καίσαρος λ'. Σεπτιμίου Σευήρου
 „ Περτίνακος Σεβαστοῦ Ἀραβικῆ Ἀδιαβηνικῆ παρθικοῦ,
 „ μεγίστη ἀδελφοῖν, ἢ πόλις Ἀμβρωσσέων ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
 „ αὐτέρωτος τῆ αὐτέρωτος καὶ ἀτυχεσάτω πζηθς ἐπι-
 „ μεληθῶν ρος τῆ ἀρχοτος Ϛ β' ”. Ἐν ἄλλῳ λίθῳ.
 „ Αὐτοκράτορα Νέρωνα Τραϊανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερ-
 „ μαρικὸν, ἢ Βελή καὶ ὁ Δῆμος Ἀμβρωσίων ”. καὶ ἐν ἄλλοις.
 „ Ἀλκαῖος Ἀμβρωσέων Ἀμφίδαμος, Σάραπι, Ἴσι, Ἀ-
 „ νυβι, ἀεισαδας πριλιακον. „ Καλλιστρατε.
 „ Ἀπόλλων .. νικίας .. Ἐπαφροδειτον χαῖρε. ” καὶ τὰ ἐ-
 ξῆς. τὸ Πεδίον τῆ Ἀμβρωσσέων κεῖται ἐν μέσῳ Ὀρῶν,
 καὶ τὸ περαιοτέρον μέρος αὐτῆ, ὡσπερ τὸ πάλαι, εἶναι καὶ
 τανυῦ κατὰφυτον μὲ ἀμπέλους. γίνονται καὶ πολλοὶ Θάμνοι
 συνεχεῖς ὡσπερ αἱ Ἀμπελοι, ἀφ' ὧν σιμαίγασσι τὸ περι-
 νοκόκιον. καὶ τὰ ἐξῆς.

Δελφοί, κοινῶς Κασεῖ, πόλις ποτὲ διάσημος, τανυῦ
 σμικρὰ Κώμη. Δελφοὶ ἐκλήθησαν ἐξ αἰτίας τριαύτης.
 Κασαλίου τοῦ Κρητὸς πέμψαντος ὑποικίαν, ὁ Ἀπόλλων
 ὁμοιωθεὶς μὲ Δελφίνα, κρονηγεῖτο τῆς Νεῶς ἕως τῆ Κρισ-
 σαίης Κόλπου, ἢ κατ' ἄλλους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ναῦν,

κὶ τῶν τῶν τόπων, γὰ ἐπήδησαν εἰς τὴν Θάλασσαν,
 ὅπε εἰσέλθων ὁ Κασάλιος, κὶ κραπίσας τὴν τόπον, Ἰερὸν
 τὴν Δελφινίαν Ἀπόλλωνος ἰδρύσας. ἄλλοι δὲ πάλιν λέγου-
 σι, Δελφοὶ γὰ ἐκλήθησαν, ὑπὸ Δελφινίαν τὴν Δράκοντος,
 ὃν ὁ Ἀπόλλων ἐκτείνεν. ἀπέχει αὐτὴ ἡ πόλις τῆς μετὰ
 Κείωνος μίλια ἑπτὰ, τῆς δὲ Θαλάσσης πρὸς βορείαν δέκα.
 πλησίον τῶν Δελφῶν ἦτον καὶ ἡ Πυθία πόλις, ὅτις καὶ
 Πυθῶ ἐλέγετο, κὶ Πυθῶν καὶ τὸν Ὀμηρον. „ Πυθῶνα
 „ Πετρήεσσαν, κὶ Παρνασσία Νάπη”. Πυθῶν δὲ ἄνομά-
 δη, ὅτι ἐν αὐτῇ τῷ τόπῳ τοξόβσας ὁ Ἀπόλλων τὸν Δρά-
 κοντα ἐκτείνε, κὶ θανάτων ἐσώθη, τὸ ὅποιον ρῆμα λέγεται
 Ἐκλιωσι, Πύθω, ὡς παρ’ Ὀμήρω. „ Δευκ’ ὄσέα πύ-
 „ θεται ὄμβρον”. ὁ Πausanias λέγει. ὅτι μία κὶ ἡ αὐ-
 τὴ πόλις εἶναι ἡ Πυθία, κὶ οἱ Δελφοὶ, εἰς τὴν ὁποίαν
 ἐτελείτο ἡ λαμπρὰ Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρις τῶν Ἐκλιῶν,
 τὰ Πύθια δηλαδή, ὃ εἰς τῶν πεσσάρων ἀγῶνων, εἰς μνή-
 μιν τῆς Πυθῶνος Δράκοντος, ἀφ’ ἧς κὶ ὁ κτείνας Ἀπόλ-
 λων Πύθιος παρονομάζεται. Οὗτος ὁ Ἀγὼν τῶν Πυθίων
 ἐπέθη πρότερος πολλοῖς ἔτεσι τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ τῆς Ἀ-
 πόλλωνος, ὅς τις εἰσέλθων ἐκ τῆς Λυκίας εἰς τὰς Δελφούς,
 ἐβόσκε βόας εἰς τὸν Πυθῶνα, κλέψας δὲ τὰς βεῖς τῆς Ἀ-
 πόλλωνος ὁ Ἑρμῆς, κὶ ληφθεὶς ἐπ’ αυτοφόρῳ, ἔδωκεν αὐ-
 τίποινον τῆς κλοπῆς εἰς τὸν Ἀπόλλωνα τὴν τετράχορδον
 Χέλυ, ἣτοι τὴν Λύραν. ἰὼ αὐτὸς εὐρεν, ἔχουσιν αὐτὴν
 χορδῶν, λίθον ἐνημμεύειν, καὶ αὐτ’ αὐτῆς ἔλαβε ὥδα πῦ
 Ἀπόλλωνος τὸ Κηρύκειον: λαβὼν δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν τε-
 τράχορδον Χέλυ, ἐπτάφθογγον ἐποίησεν, ἐξελὼν τὰ λι-
 τα ἐκ τῆς Λύρας, καὶ βαλὼν αὐτ’ αὐτῶν τὰ Νεῦρα, μα-
 θῶν δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν τέχνην παρὰ τῆς Πανός,
 πρῶτον θεμισθεὶς εἰς τὰς Ἀρκάδας, εἶτα ἔρχεται εἰς ἔτατο τὸ
 Μαντεῖον, εἰς τὸ ὅποιον πρῶτον ἐχρησιμώθησεν ἡ Νύξ, εἶτα
 ἡ Θέμις. τὴν Πυθῶνος ὄψεως κυριεύοντος τότε τῆς Προφητικῆς
 Τειπόδος, εἰς τὴν ὁποίαν Τειπόδα πρῶτον ὁ Διόνυσος ἐθε-
 μίσθη.

μίσθισε. πξόδας δὲ ὁ Ἀπόλλων τὸν Πυθῶνα ὄφιν, τίθει
 σι τὸν Πυθικὸν Ἀγῶνα, ὃν καὶ Γυμνικὸν ὠνόμαζον, ἐν ᾧ
 παρῶπι Πυθιονίκα ἐσάθισαν εἰς μετὰ τὸ σταδίον ὁ Κάτωρ,
 εἰς δὲ τὴν Πυγμῶν ὁ Πολυδοκῆς. εἰς τὸν Δολιχὸν ὁ Κα
 λαίης, ὁ Ζήτης εἰς τὸν Ὀπλίτην, ὁ Πηλοῦς εἰς τὸν Δίο
 κον, ὁ Τελαμών εἰς τὴν Πάλλιν, καὶ ὁ Ἡρακλῆς εἰς τὸ
 Παγαράτιον, τῆς ὁποίας ὁ Ἀπόλλων ἐσεφάωσε μετὰ Δάφ
 νην, ἀπελθὼν δὲ ὁ Ἀπόλλων εἰς τὴν Κρήτην, ὑπὲρ τῶν
 ἀθωωθῆναι ἐκ τῆς Δρακοντοκνίας ὑπὸ τῆς Χρυσοθέμιδος,
 καὶ ἐπανακάμψας εἰς τὰ Θεσσαλικά Τέμπη, ἐκαθάρισθαι
 ἐκεῖ κατὰ τὸ πρόσταγμα τῆ Διός, σεφνωθεὶς τὴν κεφαλὴν
 ἐκ τῆς ἐκείσε Τεμπικῆς Δάφνης, ἐκ τῆς ὁποίας λαβὼν
 καὶ κλόνον εἰς τὴν δεξιῶν χεῖρα, ἐπῆλθεν αὐθις εἰς τῆς
 Δελφῆς, καὶ παρέλαβε τὸ Μαντεῖον, καὶ τότε οἱ οἱ Δελ
 φοὶ παραλαβόντες, ἐπεμπον κατ' ἔτος ὄγενεῖς νέους πρὸς
 τὸ κομίσαι σεφάνας ἐκ τῆς Τεμπικῆς Δάφνης, μετὰ τῆς ὁ
 ποίας ἐσεφον τῆς Πυθιονίκας. τῶν δὲ Κελασίων καὶ Κιρ
 ραίων κλεπτῶντων, καὶ πράγματα παρεχόντων τοῖς εἰς τὸ
 Χρησῆριον ἐρχομένοις Ἕλλησιν, ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν
 ὁ Θεσσαλὸς Εὐρύλοχος, συνάμα τοῖς Ἀμφικτύοσι, καὶ ἐλ
 θὼν ἐπ' αὐτῆς καὶ καταπολεμήσας τῆς Κιρραίας, πάλιν
 ἀνέθηκε τὸν Ἀγῶνα, Χρηματίτην αὐτὸν τότε διατάξας,
 ὡσὰν ὅπερ διὰ τὴν λησεικίαν τῆς Κιρραίων ἐφοδὸν, ἐλει
 ψε μερικὸν καιρὸν. μετὰ δὲ χρόνον ὄξαστη, Στεφανίτην
 Ἀγῶνα ἀνεκίρυξεν. Ἐπελείτο δὲ ὁ Ἀγῶν διὰ ἐναετηρί
 δος, εἴτα εἰς προταετηρίδα μετέστη ἐκ τῶν Παρνασσίδων
 αἱ ὁποῖαι ἔφερον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, μετὰ τὸ ἀποικτεῖναι
 τὸν Φύλακα Ὄφι κατὰ τὰ Μαντεῖα, τῆς ἐν ταῖς χερσίν ὁπώ
 ρας. καὶ τὰ λοιπὰ.

Τὸ δὲ ἐν ταῖς Δελφοῖς Μαντεῖον καὶ Ἱερὸν, (διὰ τῆς ὁ
 ποίας οἱ Δελφοὶ ἔγιναν περίφημοι καὶ ἀκρῶς χεδὸν εἰς ὅλον
 τὸν Κόσμον, ὡσὰν ἀπόμι καὶ διὰ τὴν ἐκείσε συνάθροισιν τῶν
 Ἀμφικτυόνων) εἰς πόσην ὄλλαβειαν τὸν εἶχαν οἱ Παλαιοὶ,

καὶ εἰς πόσιν ἀγίοτητα τὸν ἐνόμιζον, ὥστε ἐκ τῆς Ἰουδαίας αὐτῶν πίστεως καὶ δυσειδαιμονίας, ἀφιέρωναν πλεῖστη ὑπερβολικὰ καὶ ἀσύγκριτα. ὁ Κροῖσος ὁ Βασιλεὺς τῶν Λυδῶν ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸ χρυσὴν ἀσπίδα εἰς τὴν πρόνοιαν Ἀθηνῶν. ἔστειλεν ἐκ καθαρῶν χρυσῶν χιλίας πλίνθας, διὰ τῶν ὁποίων κατεσκευάσασαν τὴν χρυσὴν Βωμὸν τῆς Ἀπόλλωνος. οἱ Ἕλληνες ἀφιέρωσαν χρυσὴν Τεῖποδα, ἐφιστάμενον ἐπὶ χαλκῷ Δράκοντος, ἐκ τῶν σκύλων καὶ λαφύρων τῶν ἐν ταῖς Πλαταιαῖς νικηθεύτων Μήδων, ἐπάνω τῶν ὁποίων ἀναβαίνοσα ἡ Μάντις ἀπεκρίνετο τοῖς ἐρωτήσιν· αὐτὰς δὲ τὰς ἀποκρίσεις τῆς Πυθιάδος τοσούτων ἀληθεῖς ἐνόμιζον, ὥστε καὶ παροιμία ἐπεκράτησε: „ Πᾶν τὸ ἀληθές, ἐκ Τεῖποδος λέγειν“. ὁ Θεμισοκλῆς ἀπελθὼν εἰς Δελφοὺς ἠ ἀφιέρωσεν ἱερὸν δῶρον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ἐκ τῶν σκύλων τῶν Μήδων, καὶ ἐρωτήσας τὴν Πυθίαν, αὐτὴν θέλην νὰ τὴν ἀφιέρωσεν εὐδον; προσάζεται νὰ τὴν δὲγάλη ταχέως ἐκ τῆς Ἰερῆς. ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸ τὸ Ἱερὸν, καὶ κεχρυσωμένον Εἰδῶλον τῆς Πόρνης Φρυγῆς ὑπὸ ἀσελγῶν νέων, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσεν ὁ Πραξιτέλης ἐραῖμος καὶ αὐτὸς ταύτης· ἔτινος ἡ ἐπιγραφή ἔλεγε. „ Φρυγὴ ἐπικλῆς Γυῆ Θεσπικῆ“. τοιαύτης ὠραιότητος ἦτον αὐτὴ ἡ Φρυγὴ, ὥς τε ὁ Πραξιτέλης ἀπ' αὐτῆς ἔλαβε Παράδειγμα, ὅτε κατεσκευάζει τὴν Κριδίαν Ἀφροδίτην· καὶ ὁ Ἀπελλῆς ἀπ' αὐτῆς γυμνῆς αὐσῆς, ὅτε ἐζωγράφησε τὴν Ἀφροδίτην ἐξερχομένην ἐκ τῆς θαλάσσης. Εἰς τὴν εἴσοδον τήτου τῆς Ἰερῆς δέξινοντο γεγραμμένα τὰ Ἀποφθέγματα τῶν Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, οἷον

- | | |
|--------------------|-----------------------|
| 1 Θεὸν σέβει. | 8 Γνώθι σεαυτὸν. |
| 2 Γονεῖς τίμα. | 9 Αἰσχρὰ φεύγε. |
| 3 Ἐπαίνει τὰ καλὰ. | 10 Μάρτυρε τὰ δίκαια. |
| 4 Φιλόσοφος ἔσο. | 11 Φιλοπονίαν πάρεχε. |
| 5 Φθόνη ἀπέχε. | 12 Ζημίαν φείδε. |
| 6 Γαμεῖν βελόει. | 13 Κέρδος κράτει. |
| 7 Ἐγγύην φεύγε. | 14 Θεοῦ δι' αὐτῆς. |

- | | | | |
|----|----------------------|----|--------------------------------|
| 15 | Τὰ δόλια φοβῆ . | 25 | Μηδονὶ ἀπέλει . |
| 16 | Μηδονὶ ἄγαν . | 26 | Πίσιν φύλασσε . |
| 17 | Φήμην καλλιῆ ἔχε . | 27 | Παρόντα κατηγόρει . |
| 18 | Τύχην νόμιζε . | 28 | Τὲ βίε σε φρόντιζε . |
| 19 | Φιλοτεικίαν φεύγε . | 29 | Ἐπίτασσε σαυτῷ . |
| 20 | Τέκνοις ἐπίτασσε . | 30 | Ὅμοιους σεαυτῷ φίλοις
χρῶ . |
| 21 | Ὅχλῳ ἄρεσκε . | 31 | Γήρας ἐδέχευ . |
| 22 | Οὐδένος καταφρόνει . | 32 | Χρήσιμα ἐτοίμαζε . |
| 23 | Νόμοις ὑποτάγηδι . | 33 | Θυσίαζε καθὼς ἔχεις . |
| 24 | Βλέπε τὰ μέλλοντα . | | |

καὶ τὰ παραπλήσια . Ἐσουλῆθη δὲ καὶ πολλὰκις τὸ τὸ Ἱερόν
ὑπὸ ἱεροσουλῶν καὶ ἀσσιῶν ἀνδρῶπων . ὁ ἐκ τῆς Εὐβοίας
Λησιῆς Κρίος , καὶ τὸ Ἔθνος τῶν Φλέγων , καὶ ὁ Πύρρος
ὁ Τίος τῆ Ἀχιλλέως ἔφερον κατ' αὐτῶ χεῖρας ἱεροσουλῆς ,
ὁμοίως καὶ μέρος ἐκ τῆ στρατεύματος τῆ Ξέρξου . βελι-
θεῖς δὲ καὶ ὁ Ἡγεμὼν τῆ Γάλλων ὁ Βρεῖνος μετὰ τὸ ἐλ-
θεῖν μὲ πολλὰς μυριάδας κατὰ τῆς Ἑλλάδος , νὰ ἐλθῆ καὶ
καὶ τῶν Δελφῶν , διὰ νὰ συλήσῃ αὐτὸ τὸ Ἱερόν , καὶ τὴν Δελ-
φίδα Γῆν , καὶ φοβηθεῖτες αὐτῶν οἱ Δελφοὶ , ἠρώτησαν περὶ
τῆς τῶ Μαντεῖον , εἰς τῆς ὁποίας ἀπεκρίθη . „ Ἐμοὶ μελή-
σει ταῦτα , καὶ Λόγκις Κόραις . ” ὅθεν τελοῦνται οὐδὲν Ἱερός
Λαός , ἦτοι οἱ Δελφοὶ πολλὰς τῶν ἐκείσε ἐλθόντων Γάλλων
ἀπέκτειναν . καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐσάθησαν Ἱερόσυλοι , μὲ
τῆς ὁποίας συναπαρτιζομένη καὶ ὁ Νέρων , καὶ τὰ λοιπὰ . ἀ-
νάγνωθι περὶ τῶ Πausania τὸν κατάλογον τῶν ἐκεῖ ἀ-
ναθημάτων . Λέγεται προσέτι , ὅτι ἐκεῖ νὰ ἦτον ἀρχαιοτά-
τη πόλις , τῆς ὁποίας καταποντιδεῖσθαι ὑπὸ ὀμβρῶν τῆ
καὶ Δουκαλίωνα συμβαῖντων , καὶ οἱ ἐκεῖθεν τότε φυγόντες
ἐκτίσαν ἑπτα πόλιν εἰς τῆς Κορυφῆς τοῦ Παριασσοῦ ,
Λυκῶρειαν κληθεῖσαν ἀπὸ Λυκῶρε τῆ Κτίτορος . πλησίον
τῆ Δελφῶν τρέχει καὶ Χειμάρρους Φλεῖσος λεγόμενος , ὅς
τις κατέρχεται ἐπὶ Κίρραν τὸ Ἐπίνειον αὐτῶν .

4. Πόρρω τῶν Δελφῶν σταδίς 60 . καὶ τὰ ἄκρα τῆ Πα-
ριασσε ,

μασῆ, κεῖται τὸ Κωρύκειον Ἄντρον, τὸ πλεον περιφημον
 καὶ ἀξιολογώτερον πῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις
 λοιπῶν Ἄντρον, κληθεὶς ὑπὸ Κωρυκίας τῆς Νύμφης, καὶ ε-
 φιερωθεὶς εἰς τὰς Κωρυκίας Νύμφας, καὶ εἰς τὸν Πάνα, ὡς
 οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκοντες ἤγνυται. Ἀποτέρω δὲ τῆς
 Δελφῶν μίλια 20. κατὰ τὸν Πλίνιον, ἦτον ἡ Αἰγοθουσία
 πόλις ποτέ. Τιθορέα, καὶ Τιθορέα πόλις ποτέ, ἀπέχε-
 σα πῶν Δελφῶν σταδίους 80., ὀνομαθεῖσα ὑπὸ Τιθορείας
 τῆς Νύμφης, τὴν ὁποίαν πρότερον Νεῶνα ἐκάλεον. Τι-
 θορέαν δὲ ὠνόμαζον τὴν ἄκραν τῆς Παρνασσῆς. εἰς αὐτὴν
 τὴν πόλιν ἦσαν ἀξιομνημόνευται Ἄλσος, καὶ Ἄγαλμα τῆς
 Ἄθηναις, καὶ τὸ Μνήμα τῆς Ἀντιόπης, καὶ τὸ Φάκε ἐν ἐνὶ
 καὶ τῷ αὐτῷ συνταφύτων. οἱ Τιθορεῖς ἐκοπίαζον τὸ κα-
 τ' ἔπος, κατ' ὃν χρόιον τρέχει ὁ Ἥλιος τὸ Ζῶδιον τῆς Ταύ-
 ρης, να κλέψωσι χῶμα ἐκ τῆς Μνήματος τῆς Ζήθης καὶ Ἀμ-
 φίωνος, τῆς ἐν Θηβαίαις ὄντος, καὶ να τὸ περιελάσωσι εἰς τὸ Μνή-
 μα ταύτης τῆς Ἀντιόπης, νομίζοντες καὶ πιστεύοντες καὶ τὸν
 Χρησμόν τῆς Βακχίδος, ὅτι ἐκ κείνου, οἱ μὲν ἀγροὶ αὐτῆς
 ἔχουσι να καρπίσωσιν, οἱ δὲ ἀγροὶ τῶν Θηβαίων ὀλί-
 γον καρπὸν θέλουσι δώσει. διὰ τῆς καὶ οἱ Θηβαῖοι κα-
 τ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐφρέμαν τὸ Μνήμα τῆς Ζήθης καὶ Ἀμψί-
 ωνος. Πλησίον τῆς Τιθορείας τρέχει ὁ Καχάλης Ποταμὸς,
 ἀφ' οὗ οἱ Τιθορεῖς καταβαίνοντες ὅπῃ τὴν Ὀχθὴν ἐλάμ-
 βανον ὕδωρ. ἐπαινεῖται τὸ ἔλαιον τῆς Τιθορείας ὑπὸ τῆς
 Πausανίης, ὡς αἰσον κατὰ τὴν χρόαν, καὶ ἠδορὴν. εἰς
 αὐτὴν παντὶ κεῖται τὸ Κάσρον τῆς Σαλώνων, τὸ ὁποῖον
 δεῦν εἶναι ἀρχαῖον, ἀλλὰ μεταγενέστερον, τιμηθεὶς εἰς θρό-
 νον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπολίτην. δεῦν ἡ-
 ξεῦρω ἐκ τίνος ἀμαθείας ἐπεκράτησε να γράφεται αὐτὸ
 Σαλώνων, Σόλωνος, ὡς καὶ αὐτὴ Δαυλείας, Διαυ-
 λείας, καὶ αὐτὴ Ὀπυντίων Μεδινίσσης, καὶ τὰ ἔξης.
 Μετὰ τὴν Τιθορείαν ἦτον ἡ Λέδων πόλις, καὶ Ναοὶ
 περιφημοί, οἶον πέρρω τῆς Τιθορείας σταδίου 70., ὁ

Ναός τῷ Ἀσκληπιῷ· πύπυ δὲ ἀφίστατο σαδίους 40ι, τὸ Ἀγιώτατον Ἱερὸν τῆς Ἰσίδος, ὡς αὐτοὶ ἐβόλδοντο. εἶτα καταβαίνοντες ἐκ τῷ Παρνασσῷ, καὶ ἀφισάμενοι τῶν Δελφῶν σαδίους 180. δέρισκομεν τὴν ποτὴ πόλιν Λιλαιαν, ἀξιόλογον ἕσων, ἢ ὁποῖα ἐκλήθη ὑπὸ Λιλαΐας τῆς Νύμφης, ὅπου σχεδὸν ἔχει τὰς ἀρχὰς ὁ Βοάγειος Ποταμὸς· πλησίον ταύτης εἶναι τανῷ Κώμῃ Σεβάλα λεγομένη. Ἄνω δὲ τῆς Λιλαΐας σαδίας 20. ἐπὶ ὑψηλῆ Κρημνῆ ἦτον ἡ Χαράδρα πόλις, κληθεῖσα ὑπὸ Χαράδρῃ τῷ ποτ. τρία σάδια ἀπέχοντος ταύτης. πόρρω δὲ τῆς Λιλαΐας σαδίας 60. ἦτον ἡ Ἀμφικλεία πόλις, ἣτις καὶ Ὀριτεία ἐλέγετο. ἴσως αὕτη εἶναι ἡ Κώμῃ καλεσμένη Δαδί. ταύτης ἀνωτέρω σαδίας 15. ἦτον τὸ Τιθρῶνιον, πόλις ἐν Πεδίῳ κειμένη, τῆς ὁποίας ὁ τόπος καλεῖται τανῷ Παλαιῇ Θῆβαι. ἢ, καὶ Βελίτζα. πόρρω δὲ τοῦ Τιθρῶνιου σαδίους 20. ἦτον ἡ Δρυμαία πόλις, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Ἀγία Μαρίνα τανῷ ὀνομάζεται. Διελθόντες τὸν Βοάγειον Ποταμὸν δέρισκομεν Κωμόπολιν καλεσμένην Τερκοχωε, καὶ ὑπὸ τῆς Τέρκων Ἐσέδ, καὶ ἀνωτέρω ταύτης πρὸς βορέαν φαίνονται τὰ ἴχνη τῆς Ἐλατείας πόλεως, ἢ ὁποῖα ποτὴ ἦτον ἡ μέγιστη τῆς ἐν Φωκίδι πόλεωσιν μετὰ τῷ τῶν Δελφῶν πόλιν, κληθεῖσα ὑπὸ Ἐλάτῃ τῷ Ἀρκάδος. αὕτη ἐνεπίσθη ὑπὸ τῆς Μήδων, κοινῶς λέγεται (καίτοι σμικρὰ Κώμῃ) Λεῦτα, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφικλείας 180. σαδίας. ἐν αὐτῇ ἀνέγνω ἔπιγραφάς. „ Ἀντοκράτορα „ Καίσαρα Μάρκον Αὐρήλιον Ἀντωνεῖνον Εὐσεβῆ Σεβαστὸν „ τὸν Μέγιστον, ἢ Βυλῆ καὶ ὁ Δῆμος Ἐλατέων. ” Ἐτέρων ἐν λίθῳ ἐγγεγλυμμένῳ. „ Ἐπὶ Ῥωμαίῳ φίλῳ Καλλιδώ- „ ρα. (ἐν ἄλλῳ) Νέμεια Ἐφεσον, Ἀδελφία β. ” καὶ ἄλλας πλείσας. Περὶ αὐτῷ τῷ Ἐλατίαν κεῖται Κύφος τὸ Περραιβικὸν ὄρος, κοινῶς λεγόμενον Φοντάνα. Ἄβαι πόλις ποτὴ, κληθεῖσα ἀπὸ Ἄβαντος τῷ Οἰκιστοῦ, πόρρω τῆς Ἐλατίας σαδίας 20. κειμένη εἰς τὰ ἀεισερὰ τῆς

πῆς ὁδῶ, κατ' ἐκείνον ὅπῃ ὁδύει ἐκ τῆς Ὀρχομενοῦ εἰς Ὀπῆντα. κεῖται τῶρα ἐν αὐτῇ Κῶμη καλεσμένη Μόδι. εἶπα μετ' αὐτῷ Ἰάμπολις, κοιτῶς Ἰάμπαλι, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἰαυτῶν Ἐθνης τινός. δέρισκετο αὐτῇ ἡ πόλις εἰς αὐτῷ τὴν ὁδὸν τῷ ἀγασαν εἰς Ὀπῆντα. πλησίον ταύτης εἶναι τῶρα Κῶμαι σμικραὶ, τὸ Μεγαλοκῆρι, καὶ ἄλλαι.

5. Πρὸς τούτοις ἴσῃσκ, ὅτι οἱ Φωκεῖς ἔχοντες ποτὲ πόλεμον μετ' τῆς Θεσσαλῶν, καὶ θέλοντες νὰ ὀρμήσωσι κατ' αὐτῶν, εἰς τοιαύτην ἀπέγνωσιν ἤλθον, ὥσε συμαθροῖσάντες τὰς ἐαυτῶν γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα, ἐωρῶσαζον τὰς φύλακας, ὅτι δούδῃς ὅπῃ νὰ ἴδωσι τὰς Φωκεῖς νενηκημένους, ἔ' ἀνάψωσι τῷ Κάμηνον, καὶ νὰ καύσωσιν ἀσπιδεῶς τὰς τε γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰς παῖδας. Τῶν ὁποίων ἡ βουλή, νικηθεῖσάντων τῶν Θεσσαλῶν, δὲν ἐπληρώθη. ὄφθον παροιμία ἐρρέθη ἀπ' αὐτῶν, „ Ἀπόνοια Φωκικὴ ”. περὶ ἀνοήτου καὶ μωροῦ συμβεβηῆς.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Θ'.

Περὶ τῆς Ὀπωπιῶν, καὶ τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν.

1. Μεταξὺ τῶν Φωκείων ὑπὸ μεσημβρείας, τῆς Θεσσαλίας ἀπὸ δυσμῶν, τῆ Ὀσεία Κόλπε ὑπὸ βορέως, καὶ τῆς Βοιωτίας ἀπ' Ἀγαπῶν, δέρισκονται αἱ Ὀπῆντιοι, κληθεῖσες ἀπὸ τῆς πρωτογένους πόλεως αὐτῶν τῆς Ὀπουντος, ἡ ὁποία παναῶ Πεντηνίτζα καλεῖται, ἐκλήθη δὲ αὐτῇ ὑπὸ Ὀπῆντος τῆ Ἰῆ καὶ τῆς Διός καὶ τῆς Πρωτογενείας, ἡ ὑπὸ τῆ ἐν αὐτῇ βασιλεύσαντος Ὀπόοντος. ἡ Πατρίς εἶναι αὐτῇ τῆ Πατρόκλη, τῷ ὁποίῳ ἐπαινεί ὁ Πίνδαρος, ὡσαν ὅπῃ ἐσάθη ππάλαι εὐδοξος, ἔχει Ἐθρονόν Ἐπισκόπε ὑπὸ τῆν Ἀθῶνων Μητροπολίτην. Ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Εὐβοϊκὸς Κόλπος καὶ Ὀπουντιος, ὡς τις καὶ

Οἴτις ὀνομαζέται, ἄπο Οἴτις τῆ Ὀρους, καὶ Μελια-
 κός, καὶ Λαμιακός, ὑπο πῦ Πausανίου, καὶ Μελικός
 ὑπο πῦ Θουκυδίδου, καὶ Μελίς ὑπο πῦ Ἡροδότου καὶ
 κοινῶς Κόλπος τῆ Ζητανίς, ἀπέχων τῆ Κριαταίς Κόλπος
 508. σταδίαις, πῦ δὲ Ἀμβρακίου 800. κατὰ τὸν Στρα-
 βωνα. ἢ δὲ Οἴτις ἐστὶ τὸ διάσημον ὄρος τῆς Ἑλλάδος, τὸ
 ὁποῖον διακόπτει αὐτὴν, ὡς περ τὸ Ἀπείριννον τῆ Ἰτα-
 λίαν, ὅπου ἐκατοίκουν τὸ πάλας οἱ Ἀνιᾶνες, Ἐθνος ὀ-
 γοέστατον, καὶ ἀνδρικώτατον, τῆ ὁποίων ἐξαλειφθέντων ὑ-
 σερρον, οἱ Γεωγράφοι μυθία αὐτῶν καὶ ποιοσιν. ἀρχεται ἢ
 Οἴτις ἐκεῖθεν, ὅπου πελάττει τὸ Πίνδον ὄρος, καὶ ἐκτε-
 ρεται πλαγίως ὡς πρὸς τὴν Πίνδον εἰς πολὺ διάστημα,
 ἔχουσα πρὸς μεσημβρίαν τὴν Παρνασσόν. εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος
 τῆ Ὀίτιν εἶναι τύπος Πυρᾶ λεγόμενος, ὅπου βαλὼν ὁ
 Ἡρακλῆς ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ ἀπεθεώθη. κατὰ δὲ τὴν ὑ-
 πώρειον τῆς Οἴτις, εἶναι αἱ Πύλαι τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁ-
 ποῖαι ἄπο τῆ ἑκείσε ἐξερχομένην θερμῶν ὑδάτων, Θερ-
 μοπύλαι ὀνομαζέονται. αὐτὰ δὲ τὰ θερμὰ ὑδατα, Λατρά
 τῆ Ἡρακλέως ποτάλαι ἐκαλεῦτο. ὅν εἶναι ἄλλο λοιπόν.
 αὐταὶ αἱ Θερμοπύλαι, ὡδα μία Δίοδος ἐστὶ καὶ ἐπιμη-
 κης, περιεχομένη ὑπὸ τῆ θαλάσσης ἀλιμένη, καὶ ὑπο ἔλεος
 ἀβάτε καὶ βαραθρῶδες, ἐκ δὲ τῆ ἑτέρῃ μέρει ὑπο τῆς Οἴ-
 τος τῆ Ὀρους, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι δύο Κορυφαὶ ὄρων ἀπό-
 κρημοι, ὧν τῆ μὲν Τειχιέντα καλεῖσι, τῆ δὲ Καλλιδρό-
 μον. δι' αὐτῆ τῆ Καλλιδρόμου ὄρος ἔφερε μέρος τῆ στρατό-
 ματος τῆ Ξέρξης ὁ Τραχυῖος, ἢ ὁ Ἐπίαλος, καὶ ἐπαρόδωσε
 τῆς Ἑλλήνας. εἰς αὐτὰς τὰς Θερμοπύλας ἠγωνίσθησαν οἱ
 περὶ τὸν Λεονίδην τὸν Βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων μετὰ
 τῆ Περσῶν θαυμασίως, καὶ ἔδειξαν κατ' αὐτῶν ἐκείνῳ
 τῆ ἠρωϊκῆ, καὶ ὑπεράδρωπον δυνάμιν, φονδέντες
 πλῆθος αὐετρον τῶν Περσῶν, πελάττειον φονδέντες καὶ
 οὔτε ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν Ἑλλήνων. ὅθεν καὶ Σι-
 μωνίδης ὁ Μελοποιοῦς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἐγκώμιον
 ποιῆ-

ποιήσας λέγει, ὡς παρὰ τῆς Διοδώρου φαίνεται, βιβλ. 1^α „ Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων δὲ κλεῖς μὲν ἂ τὴν χα, καλὸς δ' ὁ πότμος, βωμὸς δ' ὁ τάφος, προγόμων δὲ μνάσις. ὁ δ' οἶπος ἔπαινος. Ἐντάφιον δὲ ποιούτην „ ἐτ' ἄρως, ἐξ' ὁ παυδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν „ ἀγαθῶν. ὁ δὲ σηκὸς οἰκετῶν βδοξίαν Ἑλλάδος εἰλατο, μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδαο ὁ Σπάρτης Βασιλεὺς, ἀρβίας μέγαν λελοιπῶς κόσμον, ἀετῶν τε κλέος. Μετὰ τῆς Θερμοπύλας εἶναι ἡ Γέφυρα ἐπὶ τῆς Σπερχειῆς Ποταμῆ, ὅς τις καὶ Ὀλυρας ὑπὸ τινῶν λέγεται, καὶ κοινῶς Ἑλλάδα, ὡσαν ὅπερ ἔπος χωρίζει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ὅς τις πολλὸ μέρος τῆς Αἰγιάλης καὶ τῆς Ἑλῆς ἐπλήρωσαν ἄμμοι καὶ πηλῆ. Αἱ λοιπαὶ δὲ πόλεις τῶν Ὀπυντίων ἦσαν, Νίκαια, Σκάρφεια, ἧτις καὶ Σκάρφη ὑπὸ τῆς Στράβωνος λέγεται, ἀπὸ τινος εὐδοξοῦ Γυναικὸς κληθεῖσα, ἐφ' ἕβους κειμένη, καὶ τὸν Γεωγράφον, χώραν εὐκαρπὸν καὶ εὐδυσδρον ἔχουσα. ὅς τις φησὶν ὅτι καλεῖται νυνὶ Φαρυγαί, ἔχουσα Γερόν Φαρυγαίας Ἴρας· ἀπέχει τῆς Θρονίης σταδίους 30., καὶ τῆς Θαλάσσης ὑπέρεται σταδίους δέκα. ἀλλ' αὕτη ὑπὸ σεισμῶν τῆς γῆς ποτὲ ὀλοτελῶς ἠδαφίσθη, καταχωθέντων ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων 2500. Θρόνιον πόλις ποτὲ, παννῶν Ἐρίπειον, ἀνωθεν δὲρυσκόμενον ἀπὸ τοῦ Ῥωμῆν τῶν Κωμῶν, τοῦ ὁποίου ὁ τόπος καλεῖται κοινῶς Παλαιόκαστρο εἰς τὰ Μαρμαρα, ὅπερ εὐρον ἐπιγραφῶν ποιούτην.

„ Ἀγαθὰ τύχα. Ἄρχοντος Ἀλεξίου Γραμματέως Εὐφρανόρος, Ταμῆα Ἀριστένης, ἔδοξε τὰ Βυλά καὶ τῶν Δάμων Θρονιέων Ἀλκίνοα Δημηξίῳ ἐφ' Ὀπυντίων ὀλογχητῶν. πόλις ποτὲ Μεσόγειος, καὶ τὰ λοιπὰ. Τώρα ὡς τὸ Παραθαλάσσιον δὲρυσκονται Κάμαι τινές, οἷον ὁ Μόλος, ἀρχῆθεν ἔπος ὀνομαζόμενος, ὁ Ἄντερας, καὶ εἰτις ἄλλη.

2. Μετὰ τῆς Ὀπυντίας, καὶ τὸ Παραθαλάσσιον Ἄνα-

πολικώτεροι είναι οἱ Ἐπικνημίδιοι Λοκροί, κληθεῖστές ὑπὸ Κνημίδος τῷ Ὄρει, ὡς περ καὶ Ὑποκνημίδιοι, τὸ ὅποιον Ὄρος κοινῶς ὀνομάζεται Χλωμός, καὶ τὰ Βενά τῷ Ταλατίῳ. τῶν Πόλις ἦτον ἡ Κνημὶς, ὁμονύμως τῷ Ὄρει λεγομένη, ἣτις καὶ Κνημίδος ὀνομάζεται, Παραθαλασσία. ὁμοίως καὶ Ὀρώσιον Πόλις ποτὲ τῷ Λοκρῶν, καὶ ἑτέρα Πόλις αὐτῶν, Κυωὸς λεγομένη, εἰς τὴν ὅποιαν ἐκατίκισσον ὁ Δόκαλιών. πλησίον ταύτης κεῖται καὶ Ἀκρωτήριον τῷ αὐτῷ ὀνόματι. μεταξὺ τῆς Ἀταλαΐτης Νήσου, καὶ τῆς Κνημίδων, ταυτὶ ἐδεμία Πόλις αὐτῶν εἶναι, ἀλλὰ Κωμαι μόνον, καί τις Κωμόπολις ὑπὸ τῷ Κνημίν τῷ Ὄρει, Ταλατίον καλεσμένη, μετ' ὄρον Εἰσιπόπε ὑπὸ τὸν Ἀθηνῶν Μηξοπλίτῳ, ἀπὸ τῆς Ἀταλαΐτης Νήσου, ἢ ὅποια Ταλαυτοννήσι κοινῶς λέγεται, καὶ ὀλίγον ὑπερκειμένη τῷ Αἰγιάλῳ τῷ Εὐβοϊκῷ Κόλπῳ. εἰς αὐτὸ τὸ Τολαῦτι ἴδοι ἐπιγραφὰς ποικίλας, ἀλλὰ διεφθαρμένας, εἰς τὴν Ἁγιον Παντελεήμονα: „ Ἀγαθὰ τύχα δάμω. Ὀπέντιαι „ ἔδωκαν..... τικον αὐτοῖ καὶ Ἀνγοι..... „ ἀσυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ κατὰ Θάλασσαν τ..... „ Ἀρχοντος Ἐροδάμω Νικόβουλος Νικοτέα. εἰς δὲ τὸν „ Ἁγιον Νικόλαον:“ Ἡ ῥόδοτος λάμπων Ἀμφιανθέοις, „ καὶ ἑτέρα: „ Ὁ παλαιὸς Τάτιος ὁ πολιχετ..... „ καὶ ἄλλας διεφθαρμένας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι'.

Περὶ τῆς Βοιωτίας.

1. ΣΥνέχεται μετὰ τῆς Ἐπικνημίδιους Λοκρούς ὑπὸ Μεσημβρίας αὐτῷ ἢ Βοιωτία, Σατραπία μεγάλη, κληθεῖσα ὑπὸ Βοιωτῶ τῷ Ἰθωνῷ καὶ τῆς Μελάμπης, ἢ τῆς Ἄρης, ἢ ὅποια λάθρα τεκῆσα αὐτὸν, περὶ βοῶν ἔθετο κόπρως, καὶ τὸν Εὐφορέϊωνα λέγοντα. „ Βοιωτὸν δ' ὀνόμειε, τὸ γὰρ „ καλέσαντο Νομῆες, ὅτι εἰς πατράσιν βοῶν ἀπεθήκα-

„ τὸ Κόμορις “. τὰ δὲ Ἰθωνᾶ Πατὴρ ἢ ὁ Ἀμφικτύων ἢ ἠνομάθη Βοιωτία, ὅπο τῆς βοῦς τῆς καθηγησαμένης αὐτόθι τῷ Κάδμῳ, ἀπερχομένη εἰς τὰς ἐν Φωκίδι Δελφάς, ὁ ὁποῖος πληρώσας τὴν τιμὴν αὐτῆς, τὴν ἐλδύθῃ-
 ρωσεν ἐκ τῶ Βεκωλείς τῶ Πελάγοντος, κατὰ τὸν χρησμὸν τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τῶ Μαντεῖς· εἶχον αὐτῇ ἢ βοῦς ἐκατέρωθεν τῆ πλοῦρων σημεῖα λάβκα, εἰκόνα Σελλήως παυσελίως ἐμφαίνοντα· ἀφοερέθη δὲ εἰς τὸν Κάδμον, καὶ εἰς τὰς συντρόφους τῆ ὑπὸ τῶ ἐν Δελφοῖς Μαντείου, ὅτε ἐκεῖ νὰ κτίσωσι Πόλιν, καὶ νὰ κατοικήσωσιν, ὅπως νὰ ἴδωσι βοῦν ἀποσαμνίω ἐκ τῆς ὁδοῦ νὰ πέσῃ, καὶ τὸν Ἀπολλοδώρον βιβλ. γ. Χρηδαὶ δὲ καθοδηγῶ βοῖ, καὶ Πόλιν κτίζεν, εἶτα αὐ αὐτῇ πέσῃ καμῖσα τὸ ἄποιον ἰδόντες, τελευταῖον ἀπετέλεσαν· ὅπως ὁ Κάδμος θυσιάσας τὴν βοῦν, ἔσειλε τὰς δύο φίλας αὐτῆ τὸν Διπολέοντα, καὶ τὸν Σείριφον νὰ φέρωσιν ὕδωρ ἐκ τῆς Κρήνης τῆ Ἀρεως, τὰς ὁποῖους ἀπέκτεινε Δράκων ὁ φύλαξ τῆς Κρήνης· ὕστερον δὲ κτεῖνας τετονὶ τὸν Δράκοντα ὁ Κάδμος, ἑσπερὸς τὰς οὐδόντας αὐτῆ, ἐκ τῶ ὁποῖων ἐφύτρωσαν οἱ Χρυσόπηλικες Γίγαντες, καὶ τὰ ἐξῆς τότε δὲ ἐκτίσεν ἐκεῖ τὴν Καδμείαν μόνον, καὶ μὲν δὲ καὶ τὰς Θηβας. Ἄλλοι πάλιν λέγουσι, νὰ ἐκλήθησαν Βοιωτοὶ παρὰ βοῦς, ὡς μὴ ὄντες τὰς διανοίας ἄγαν ἐκίνητοι· ὅθεν καὶ παροιμία παρὰ τῶ Πινδάρῳ. Βοιωτία ὡς κατὰ τὴν σκώπτονται οἱ Βοιωτοὶ, καὶ πάντες οἱ ἀμβλεῖς τὸν νῦν. Πρῶτον ἢ Βοιωτία ἐκαλεῖτο Ἀωνία, καὶ Ὠγυγία, ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ Ἀυτοχθονοῦ Βασιλέως τῶ Ἠκτιῶν, τῶ οἰκησάντων παρὸν τὴν Θηβαΐδα· ἔχει ἢ Βοιωτία ἀπὸ Ἀνατολῶν τὸν Ἐυβοϊκὸν Κόλπον, καὶ τὴν Ἐυβοίαν, ἀπὸ Βορείως τὴν Λοκρὴν καὶ τὸν Οἰτεὸν Κόλπον, ἀπὸ Δυσμῶν τὴν Φωκίδα, καὶ τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον, καὶ ὑπὸ Μεσημβρίας τὴν Ἀττικὴν.

2. Οἱ Βοιωτοὶ ἐσάθησαν τοπάλαι ἀδρεῖοι, γυμναστικοί,

κοί, ἄκρως καταγινόμενοι περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς γυμνασίας ὡρίσαν καὶ μέρος τῆς Θεσσαλίας, ἀφ' ἧς Ἀιολεῖς ἐκλήθησαν. ὁ Ἡρακλῆς μὲν τὴν ἀναγωγὴν τῆς Θεσείας, καὶ τῆς Κερβέρου ἐκ τῆς τῆς Ἄδου, ἐλθὼν εἰς Θήβας, καὶ ἰδὼν τὸν Βασιλέα αὐτῆς Λύκον, σπιοχωροῦντε τὴν Γυναῖκά τε Μεγάρων, διὰ τὰ τὴν πάρη αὐτὸς εἰς γυναῖκά τε, πηδύσας τὸν ἐφόνδισε· διὰ τὴν ὁποῖον τὸν θάνατον ὀργιθεῖσα ἡ Ἡρα, ἔφερεν εἰς τὸν Ἡρακλέα τὴν μαρίαν, ὅς τις ἐκφρων γινόμενος, ἐφόνδισε τὴν γυναῖκά τε Μεγάρων, καὶ τῆς παιδᾶς τε. Ἐπανηγύριζον οἱ Βοιωτοὶ καὶ διαφόροις Παναγύρις, Ἀγῶνας τε καὶ Ἐορτῆς, εἰς μὲν τῆς Θήβας τὰ Ἡρακλεία, ἄτινα καὶ Ἰολαία ἐκάλει· εἰς τῆς Θεσσεϊᾶς τὰ Ἐράτεια· εἰς τῆς Πλαταιᾶς τὰ Ἐλδύθεια· εἰς τὴν Ὀρχομενὸν τὰ Χαριτῖσια· εἰς τὴν Λεβαδίαν τὰ Βασιλεία, ἢ καὶ Τροφῶνια· εἰς τὸν Ὠρωπὸν τὰ Ἀμφικαῖα. οἱ Πλαταιεῖς ἐπανηγύριζον προσέτι καὶ τὰ Δαίδαλα, δι' αἰτίαν τοιαύτην: ἡ Ἡρα καίσασα τὸν Διὸς, καὶ ἀναχωρίσασα ἀπ' αὐτῆς, διέτριβεν εἰς τὴν Ἐυβοίαν, ὁ δὲ Ζεὺς μὴ δυνηθεὶς διὰ πολλῶν τρόπων τὰ φιλιώθῃ μὲν αὐτῷ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Κιθαίρωνα τὸν Βασιλέα τῆς Πλαταιῶν, (ὅς τις ἦτον εἰς τὴν σοφίαν, καὶ ἐπιτηδεύματα, ὡς οὐδεὶς ἄλλος) καὶ ἐπῆρε βελὴν ἀπ' αὐτῆς, ὅτι τὰ ἡθελε βάλῃ εἰς τὴν Ἀμαξίαν ξύλινον Εἶδωλον, καὶ τὰ τὴν συνεπάσῃ, καὶ τὰ προσάξῃ τῆς περιφέροντας τὴν Ἀμαξίαν καὶ κηρύττωσιν, ὅτι εὐδον τῆς Ἀμάξης εἶναι ἡ Οὐγάτηρ τοῦ Ἀσωποῦ ἢ Πλάταια, τὴν ὁποῖαν ὁ Ζεὺς θέλει τὰ λάβῃ εἰς γυναῖκά τε. τῆς τελευτήτος, τὸ ἤκεσε καὶ ἡ Ἡρα, καὶ δραμεῖσα εἰς τὴν Ἀμαξίαν τὰ ἰδῆ τὸ ἀκιδεῖν, καὶ περιρρήξασα τὴν ἐδῆται τὴν Ἀγάματος, βλέπει ὅχι τὴν Πλάταιαν, ἀλλὰ ξύλινον Εἶδωλον· γινῶσα δὲ πῶς ἠπατήθη, δ' ἔδους ἐφιλιώθη μὲν αὐτὸν τὸν Δία. εἰς μνήμην λοιπὸν ταύτης τῆς φιλιώσεως, ἐορτάζον τὰ Δαίδαλα. Δαίδαλα δὲ οἱ πάλαι τὰ Ξόανα ἐκάλει.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Βοιωτίας εἶναι ὁ Βοάγειος, κοινῶς λεγόμενος Γαβειᾶς, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Φωκικῶν Ὀρῶν, καὶ τὸν Γεωγράφον, πλησίον τῆς Λιλαίας ποτὲ Πόλεως, ὁ ὁποῖός δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰ ἄλλα ὕδατα, καὶ τὸν Κηφισὸν, ἠτοι τὸ Μαυροπέρι, ἀφ' ἧς πολ- λάκις καὶ αὐτὸς Κηφισὸς μετονομάζεται, πίπτει τελευ- ταιὸν εἰς τὰς Χονδύτρας, διὰ τῆς Κοπαίδος Λίμνης, ἠτις καὶ Κηφισίς ἀπ' αὐτῆ παρονομάζεται, καὶ κοινῶς λέγεται ἡ Λίμνη τῆς Ταπόλιας. ἐπὶς ὁ Βοάγειος Ποταμὸς πολλά- κισ, καὶ μάλις α τὸ θέρους ὀλοπλῶς σχεδὸν ξηραίνεται, πολ- λάκις δὲ πᾶν τὸν ὕδωρ καταφέρει, ὡς ἐκχυλᾷται, καὶ πε- λαγίζει τὸν Κάμπον. ὁ Μέλας, κοινῶς λεγόμενος Μαυ- ροπόταμος, ὅς τις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἀπ' αὐτῆ τῆς ποτὲ πόλιν τῆς Ὀρχομενίων, ἡ ὁποία παρῶν καλεῖται καίτοι Κῶμη, Σκεῖπε. „ Πολὺς καὶ πλόϊμος ἐν πηγαῖς μόνος „ τῆς Ἐβλικῶν Ποταμῶν (καὶ τὸν Πλετάρχον ἐν τῷ τῆ „ Σύλα βίω.) αὐξόμενος δὲ ὑπὸ τροπᾶς θεινᾶς, ὡ- „ σπερ ὁ Νεῖλος, καὶ φέρων ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ φύόμενα, „ πλὴν ἀκαρπα, καὶ ἀναυξῆ, πόρρω δὲ ἐ ἀρείσιν, ἀλ- „ λα τὸ μὲν πλεῖστον δι' ὅς εἰς Λίμνας τυφλάς καὶ ὑλῶ- „ δεῖς ἀφαιρίζεται· μέρος δὲ οὐ πολὺ τῷ Κηφισῷ συμ- „ μίγνυται, περὶ ὃν τόπον μάλις ἡ Λίμνη δοκεῖ τὸν „ αὐλητικὸν ἐκφέρειν κάλαμον”. Εἰς αὐτῆ τῆς Λίμνης βυθίζονται καὶ ἄλλοι Ποταμοὶ, οἷον ὁ Περμηναῖος, καὶ ὁ Ὀλμειος, τρέχοντες ἐκ τῆς Ὀρῶν τῆς περὶ τὸν Ἐλικῶ- να, κακεῖθεν ὀλίγον δι' ὑπογείων Σαλμῶν διερχόμενοι, ὅλοι ὁμοῦ εἰσέρχονται ἐ πολὺ σμακρῶν τῆς Λαρυμνῆς πο- τὲ Πόλεως, καὶ εἰς τὸ Σκεῖπονέρι, καὶ τελευταῖον εἰς τὸν Εὐβοικὸν Κόλπον εἰσέρχονται. ὁ Ἰσμῶνός, ὅς τις καὶ Ἰσ- μίνιος λέγεται, εἰσβάλλων εἰς τὸν τῆς Εὐβοίας Εὐεῖπον, μεταξὺ τῆς Αὐλίδος, καὶ τῆς Σαλμωνείως τῆς ποτὲ Πόλεως, ἀπὸ τῶ ὁποῖα Ποταμοὶ ἐκαλεῖτο οἱ Θηβαῖοι Ἰσμῶνιοι, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶ Ἰσμῶνίδες, καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἰσμίνιος.

ετος ὁ Ποταμὸς πρὸ πολλῆ ελεῖψεν. ὁ Ἀσωπὸς, ὃς τις χωρίζει τὴν Βοιωτίαν τῆς Ἀττικῆς, εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὴν ὁποῖον κείται ἡ Γέφυρα τῆς Μητροπόλεως, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, μεταξὺ τῆς Κυωσέρας, καὶ τῆς Χερσονήσου τῆς Ἀκρωτείων. ὁ Ὑψαρνος, καὶ ἄλλοι τινές, περὶ τῶν ὁποίων εὐ τοῖς ἰδίοις τόποις ρηθῆσεται. Γράφουσι τινές να ἦτον καὶ φρέαρ εἰς τὴν Βοιωτίαν, πῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ ἐθανάτωνε τοὺς πίνοντας, καὶ τὰ ἐξῆς.

4. Ὁρη πείφιμα τῆς Βοιωτίας εἶναι ὁ Ἐλικῶν, κοινῶς Λικῶνα, καὶ Παλαιόβεννα, τὸ διάσημον καὶ περίφημον εἰς τὰς Ποιητὰς, ἀφιερωμένον εἰς τὰς Μῆσας, ἄτινες εὐ αὐτῷ ὑμνοῦσι τὸν Πατέρα αὐτῶν, διὰ χορῶν καὶ μουσικῶν ᾠδῶν, ὑπὸ τῶ ὁποῖα Ὄρους Ἐλικωνίδες αὐταὶ ἐκλήθησαν. τῆτο εἶναι τὸ δὺφορωτάτον πάντων τῶν ἄλλων Ὄρων τῆς Ἑλλάδος, ἀμφιλαφές καὶ κατὰσκιον, δάδες ἐκ τῶν Κέδρων καὶ Πόλων, καὶ δροσερόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἰσχυροῦσιν, ὅτι κα φύεται φαρμακρόν χορτόν, ἔτε γονῶνται ἐκεῖ Ζῶα, καὶ Θεῖα φαρμακρά. Πρῶτοι ἄπτε ἔφερον αἰδῶ καὶ δῖσέβειαν τῶν Μῆσῶν ἐπὶ τῶ Ἐλικῶνος, ἐσάθησαν ὁ Ἐφιάλτης καὶ ὁ Ὠπός, ὀνομάσαντες αὐτὸ τὸ Ὄρος Ἱερόν. εἰς τὴν Ἐλικῶνα ἦτον τὸ Εἰδῶλον τῆς Τιτθίος τῶν Μῆσῶν Εὐφήμης, καὶ τῶ Λίνε τῶ εὐδόξε εἰς τὴν μουσικῶν τέχνῶν ἐκεῖ ἐφαίνετο ἀκόμη καὶ ὁ Ἀπόλλων χαλκῆς, καὶ ὁ Ἑρμῆς φιλοεικῶν με αὐτὸν περὶ τῆς Κιθάρας ὁμοίως καὶ ὁ Θάμυρος τυφλός, τὴν συντεταμμένῶν Λύραν ψηλαφῶν, καὶ ὁ Ἀεῖων καθεζόμενος ἐπὶ Δελφίνος, καὶ ὁ Ἡσίοδος ἔχων τὴν κιθάραν εἰς τὰ γόνατα, καὶ ἄλλαι πολλαὶ εἰκότες τῶν μουσικῶν ἀνδρῶπων. Πρὸς τὴν ὑπῶρειαν αὐτῆ εἶναι ἡ Ἀγαπίπη Πηγή, εἰς τὸν τόπον τῶν Βασιαίων, κατὰ δὲ τὸν Διοδώρον βιβλ. 9. εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος να ἦτον καὶ ἡ Νύσα Κώμη τῶ Βάκχε, καὶ τὰ ἐξῆς ὁ Κιθαίρων κοινῶς Ἐλατειάς, κείμενον μεταξὺ τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

τικῆς. Ἐκλήθησαν ταῦτα τὰ δύο ὄρη, ἀπὸ τῶν δύο Ἀδελφῶν τῶ Ἐλικῶνος, καὶ τῶ Κιθαίρωνος, πῶν διαφορὰς τὰς διαθέσεις τῶν τρόπων ἐχηκότων· διότι ὁ μὲν Ἐλικῶν ἦτον ἀνδρωπὸς πρῶτος καὶ προσωπῆς, ὁ δὲ Κιθαίρων πλεονεκτὴς καὶ σκληρὸς, ὅς τις φονδίσας πρῶτον τὸν Πατέρα τῶ, καὶ ὑπερον βεληθεὶς δολίως νὰ κρημνίσῃ διὰ νὰ θανατώσῃ καὶ τὸν Ἀδελφόν τῶ Ἐλικῶνα, συκρημνίζεται μὲ αὐτὸν καὶ αὐτὸς, καὶ πλοῦτως ἀμφοτέροι ὄθεν εἰς ὁμώνυμα ὄρη μεταμορφῶνται· καὶ ὁ μὲν Κιθαίρων τὸ ὄρος διὰ τὴν ἀσέβειαν, Ἐρινυῶν Μῦθος παρονομάζεται, ὁ δὲ Ἐλικῶν διὰ τὴν φιλοσοργίαν, Μισῶν Ἐνδιαίτημα. εἰς τὸν Κιθαίρωνά εἶναι τὸ Σφραγιῶν Ἄντρον τῶν Κιθαίρωνιδων Νυμφῶν, ὅπου τῶ ὁποῖα μέχρι τῆς Κορυφῆς τῶ ὄρους εἶναι χεῖδαν σάδιοι δεκαπεντε, ὅπου ἦτον ὁ πολυδρῦλλον Βαίμος· εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος ἰδῶν ὁ Τειρεσίας ὄφεις σύμβασιαζομένους, καὶ φονδίσας τὴν θήλειαν, γίνεται Γυνή, εἴτα φονδίσας τὸν ἀρρεῖνα, γίνεται ἀνδρὶς Ἄνθρωπος· ἢ κατ' ἀλλοῦ, γυνὴ ἐγένετο, ὅτι ἴδε τὴν Ἀθλίωα γυμνῶ· μυθολογῶσιν, ὅτι φιλονεκῆσαντες ποτὲ ὁ Ζεὺς, καὶ ἡ Ἥρα, περὶ τοῦ, ποῖος τάχα ἐν τῇ συμβουρίᾳ πτεροσπότερας ἦδεν τῆς Ἰσπολαμβάει; ὁ μὲν Ζεὺς λέγων, ὅτι αἱ Γυναικες, ἡ δὲ Ἥρα· ὅτι οἱ Ἄνδρες· ὄθεν συμφωνίως κατέστησαν αἰρετὸν Κριτὴν τὸν Τειρεσίαν, νὰ διαρίσῃ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ὅς τις ἀπέφησεν, ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ Ἄνδρός ἡ Γυνή· διὰ τὴν ὁποῖαν ἔπαυσαν ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα τὸν ἐτύφλωσεν· ὁ δὲ Ζεὺς τοῦ ἐχάρισεν ἀσφαλῆ τὴν μαντικὴν, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· τῆτου τῶ Τειρεσίᾳ ὁ Τάφος κεῖται εἰς τὸ Τιλφῶσιον ὄρος, ὅπου καὶ αὐτὸ τῆς Βοιωτίας εἶναι, ὡσαν καὶ τὸ Λειβήθρον, τὸ Λαφύσιον, τὸ Πῶρον, καὶ ἄλλα, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἰδίῳ τόποις.

5. Πόλεις Παραθαλάσσιαι τῆς Βοιωτίας ἦσαν, εἰς μὲν τὸν Αἰγιάλον τῶ Κελασῆ Κόλπον, μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν Βαλῖδα τῆς Φωκίδος, ἡ Κρέουσα, ἡτις καὶ Κρέουσις ἐλέ-

γετο, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀρεόσης τῆς Γυναικὸς τῆ Ζούθου,
 καὶ Ουγατρός Κρέοντος τῆ Βασιλείως τῶν Κορινθίων, ἀ-
 πέχεσα τῶν Θεσπιῶν 20. σταδίους, εἰς αὐτῷ ἦτον τὸ
 Ἐπίνειον τῶν Θεσπιῶν, καλεῖται ὁ λιμὴν αὐτῆς κοινῶς
 Σαραντι. Θίσβη, κοινῶς Γιατίκι, ἢ Ἀλυκὴ, καὶ τοὶ Ἐ-
 ρίπειον, κειμένη μετὰ τῆς Κρέοντος, καὶ τῶν Σιφῶν, καὶ
 ἀπέχεσα τῆς αὐτῆς Πελοποννήσῳ Σικυῶνος καὶ τὸν Στρα-
 βωνα 160. σταδίας. ὠνομάζετο αὐτὴ καὶ Ὀρυγία, καὶ Τα-
 ντις, εἰς τῷ ὁποίῳ εἶναι πλῆθος Περιστέρων κατὰ τὸν
 Ὀμηρον. Σίφαι, κοινῶς Λιβαδόσρα, αὐτὴ εἶχε καὶ Νεώ-
 ριον καὶ τὸν Στέφανον, εἰς τὸν μυχὸν ἀεισκομένη τῆς Θε-
 βῶν· εἰς δὲ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Αἰγαίης Πελάγης, καὶ τῆς
 Ἐκβολῆς τῆς Ἀσωπῆς Ποταμοῦ, καὶ τῷ Χερσονήσῳ Ἄ-
 κρας, ἦτον Πόλις ποτὲ, τανῦν Κώμη ὁ Ὀρωπὸς κοινῶς
 Ὀρωπὸς, εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἀττικῆς κειμένη, πόρρω τῆς
 Χαλκίδος 20. Μίλια, τῆς δὲ Ταναγρας 18., τῆς δὲ Θε-
 βῶν 36., καὶ 44. τῆς Ἀθηνῶν, ἐξημιώθησαν οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων διὰ τῷ καταστροφῷ, ὅπου εἰς
 αὐτῷ ἐποίησαν πεντακόσια τέλιαι, κατὰ τὸν Ἄυλον
 Γέλιον· ἔσμακρα τῆς Ὀρωπῆς, καὶ τῆς Χερσονήσου Ἄ-
 κρας εἶναι τόπος Γραία λεγόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον
 τὸ Γερον τῆς Ἀμφιάρεω, καὶ τὸ Μνήμα Ναρκίσου τῆς Ἐρε-
 τειῶς, ὃ καλεῖται Σιγηλῆ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἐπεὶ
 σιγῶσιν οἱ ἐκεῖ παριόντες. Μετὰ ταῦτα εἶναι τὸ Σικαμί-
 τον, τανῦν Κώμη, εἰς τῆ ὁποίᾳ τῷ Ἐκκλησίῳ τῶν ἀ-
 γίων μ. Μαρτύρων κεῖται λίθος ἐπιγραφῶν ἔχων, „ Ἀ-
 ροδίσσιος Ζωπύρου Ὀρωπίος.” εἰς δὲ τὸν Εὐβοϊκὸν Κόλ-
 πον ἦσαν περὶ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Ταναγραίας Γῆς, Δῆ-
 λιον, κοινῶς Δῆλις, πόλις ποτὲ σμικρὰ, εἰς αὐτῷ εἶ-
 χασιν οἱ Ταναγραῖσι τὸ Ἐπίνειον αὐτῶν. Αὐτὴς πόλις
 ποτὲ, ἔχεσα Λιμῶνα, κειμένη ἐπὶ χωρίου πετρῶδους,
 ἀπὸ τῆς Χαλκίδος, ἦτοι τῆς Εὐρύπου, ὅπου συναχ-
 θόντες οἱ Βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων συνώμασαν, ὅπως στρα-
 τείσω.

τρίσῳσι κατὰ τῆς Τρωάδος, τῶν ὁποίων ὁ **Ναύσαθμος** ἦν εἰς τὸν μέγαν Λιμένα, ὅστις **Βαθύς** κοινῶς καλεῖται, πλησίον τῆς **Λιμένος** τῆς **Αυλίδος** κείμενος· αὐτὴ πόλις κεῖται ὁ **Καράμπαμπαξ** Φρέσιον ἰχυρὸν ἐναντίον τῆς **Χαλκίδος**, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῶν **Τέρκων** οἰκοδομηθῆναι· μετὰ τῷ **Αυλίδᾳ** ἦσαν αἱ **Ἐκβολαὶ** τῷ **Ἰσμίῳ** **Ποταμῷ**· εἶτα **Χωρίον** κείμενον ἐφ' ὕψους, **Σαλγαυδὸς** καλούμενον, ἐπάνυμον τῆς **Σαλγαυείας**, ἀνδρὸς **Βοιωτῆ** τῆς περὶ τῆς ἐκεῖ, καὶ πόλις ποτὲ τῆς αὐτῆς ὀνόματις, τῷ ὁποίῳ ὁ **Πτολεμ.** **Σαγαυέα** καλεῖ, ὁ δὲ **Στράβων** **Σαλγαυείαν**, ἀρ' ἔστι βραχὺ τὸ ἀπέρασμα εἰς τῷ **Εὐβοίαν**. **Ἀνθηδῶν** πόλις ποτὲ **Παραθαλασσία**, **Ληκίσι** κοινῶς λεγομένη, κειμένη ὑπὸ τὸ **Μεσάβιον** Ὄρος, πλησίον τῆς ὁποίας ἐπὶ **Θαλάσῃ** εἶναι τῆς **Γλαύκης** τὸ **Πήδημα**· περὶ τῆς ὁποίας ὄρα τὸν **Παυσανίαν** ἐν τοῖς **Βοιωτικοῖς**. ἐξ **Ἀνθηδῶνος** εἰς **Ἀκραίφνιον**, τὸ ὁποῖον ἦν ποτὲ **Πόλισμα** ἐν Ὄρει τῷ **Πύῳ**, ἡ ὁδὸς εἶναι τὰ πλείω **Πεδιάς**· ὑπερβαλόντες δὲ τὸ **Πύῳ** Ὄρος, δέξομεν τῷ **Λάρυμναν** πόλιν, κοινῶς **Λάρτες**, τῆς ὁποίας τὰ ἴχνη φαίνονται, ὅπου εἶναι **Λίμνη ἀγχιβαθύς**, ἐγγὺς τῶν **Τειχῶν** ταύτης, ἐξέρχεται ὕδωρ γλυφόν, κινητικὸν καὶ καθαρτικόν, πρὸς ὃ τρέχοντες πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δις τὸ κατ' ἑπερ, τὸν **Μαῖον** μύα, καὶ τὸν **Ἀυγεσον**, καὶ πίνοντες ἐξ αὐτῶν ποσότητα οὐκ ὀλίγην, δέξομεν τινὲς μὲν **Θεραπείαν** παθῶν αἰσάτων, τινὲς δὲ **Θάνατον**, οἱ ἀλόγως αὐτῷ χρώμενοι. **Ἀλαί**, ἢ καὶ **Ἀλαία**, πόλις ποτὲ ἐπὶ τῇ **Θαλάσῃ**, ἡ ὁποία χωρίζει τῷ **Λοκρίδᾳ** ἀπὸ τῆς **Βοιωτίας**, λέγεται κοινῶς ὁ τόπος ταύτης **Ἅγιος Γωώνης** ὁ **Θεολόγος** ὑποκάτω τῆς **Μαλεσίνης** **Κάμης**· καὶ αὐταὶ ἦσαν αἱ διασημότεραι πόλεις τῶν **Παραθαλασσιῶν** τῆς **Βοιωτίας**.

6. **Μεσόγειοι** δὲ **Πόλεις** αὐταὶ ἦσαν. Μετὰ τῆς **Παιωνίας** τῆς **Φωκίδος** ἦν ἡ **Χαιρώνεια**, πόλις ποτὲ διά-

σημος, ἡτις πρότερον Ἀρνή ἐκαλεῖτο, ὑπὸ Ἀρνης τῆς Θυγατρὸς τῆ Αἰόλα, ἢ ὑπὸ Ἀρνης τῆς Τροφῆ τῆ Ποσειδά-
 νος, ἡτις ζυπῆτος τῆ Κρόνος τὸν Ποσειδάνα, ἀπηνήσατο
 μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὑπερον δὲ ὠνομάσθη Χαϊρώνεια, ὑπὸ Χαί-
 ρανος τῆ Υἱῆ τῆ Ἀπόλλωνος, καὶ Θυρῆς τῆς Θυγατρὸς τῆ
 Φύλατος. ταυτὶ ὀνομάζεται καίτοι Ἐρίπειον, Κάφραι-
 να. περὶ τὴν Χαϊρώνειαν νικήσας Φίλιππος ὁ Ἀμύντου
 Ἀθλωαίς, Βοιωτῆς, καὶ Κορινθίαις, Κύριος τῆς Ἑλλά-
 δος κατέστη. εἰς αὐτὴν ἐνίκηθη καὶ ὁ Μιδειδάτης ὑπὸ
 τῆ Σύλα. Πατεῖς ἦσαν αὐτῆ τῆ Πλατάρχη, καὶ τῆ Σέξ-
 τε τῶν ἁλοήμων ἐπ' ἀρετῇ ἀνδρῶν. εὖρον ἐπιγραφῆς εἰς
 μετ' αὐτῆ Βρύσιν ταύτης ταύτῃ. „ Σέξτων Κλαυδίου ἀμ-
 „ τόβελον ὁμώνυμον τῆ Πατεῖ, ἔκτων ὑπὸ Πλατάρχη,
 „ ἀρετὴν πᾶσαν ἐν βίῳ καὶ λόγοις ἐπιδειξάμενον, ἐν τῇ...
 „ Φιλοσόφον ἔπων... β'. ἢ πρὸς Μιχῆος Μάμμη Καλ-
 „ λικλέ... ι. οἱ Γονεῖς, καὶ αἱ Ἀδελφαὶ τῆ ἡρώ... δι...
 „ β. δ"... εἰς δὲ τὸν Ναὸν τῆς Παναγίας ἐν λίθῳ.
 „ Ἀρχοντος Φιλοξένου, μνηὸς ἀλαλκομενῆς πεντηκαί-
 „ δεκάτη, ἀλέξων ῥόδωνος ἀνατίθησι τὴν ἰδίαν δούλην
 „ Διοτυσίαν τὴν τῆ ζῶν χρόνον ἀνάθεσιν ποιήμενος διὰ τῆ
 „ συνεθείς κατὰ τὸν νόμον.”
 „ Ἀρχοντος Καφισίου, μνηὸς Βεκατίς τετρακάδι, Κρά-
 „ των Ἀμινίς, καὶ Εὐγिताῦ Ἰκαρέτε, συνεδαρες ἔκτων καὶ
 „ τῆς Υἱῶν, ἀνατίθησιν τὸ δελικὸν αὐτῶν κοράσιον Σω-
 „ σίχαν ἱερὸν τῆ Σέραπι ᾠδαμίαν. „ Κράτων καὶ Εὐ-
 „ γिताῦ ἕως αὐ ζῶσιν ἀνεκλήτως τὴν ἀνάθεσιν ποιήμε-
 „ νοι διὰ τῆ συνεθείς κατὰ τὸν νόμον.” Ἀρχοντος Διοκλέους
 „ τῆ Συμμίς, μνηὸς Συναομοχῶς πεντηκαίδεκάτη δεξ...
 „ τὰ λοιπὰ διεφθαρμένα.
 „ Ἀρχοντος Πάφωτος, μνηὸς παθανίς, παρόντος αὐτῆ
 „ τῆ ἀνδροχῶς σαμίχε τῆ φιλοξένου, ἀνατίθησιν δῶρον πᾶσι ἰ-
 „ δίας δέλας Καλλιίδα καὶ πυθινίς... ἐν τῆ αὐτῆ λίθῳ
 „ εἰσι καὶ ἄλλαι πλεῖσαι, ἀλλὰ διεφθαρμένα· ἐν ἄλλῳ „ Εὐνόμης
 „ ἀμ-

„ ἀμφίλυτος Κετόλα ὕπουθίας ἀρταμίδει λειδίη ἐνπε-
 „ δανος ἀρχοντος μηνός θηλυθίς προπεκαδεκάτη,
 „ παλλὰς Κράτωνος ἀνατίθωσιν τῷ ἰδίαν ἑραπαιρω
 „ Καλλῶ Ἰεραῶ τῇ ἄρτεμι καὶ τὰ λοιπά .” ἐν
 ἑτέρῳ λίθῳ . „ Κετόλαος ἀεισίαν .

„ Κάλλις Καλλιπίδας Ἀρταμίδει λειδίη .” ἐν ἑτέ-
 ρῳ . „ χαίροις σωτήρε, καὶ ἐν θνητοῖς ποθητέ .” ἐν ἑτέ-
 ρῳ . „ Ὀχαισιήλιον .

Εἰς τῷ ἀγίαν Παρασκευῶ τῆς Δωριεῦς, ἐν τῇ
 πλακί τῆς προσκομιδῆς .

„ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεῷ Ἀδελανοῦ Τίῳ

„ Θεῷ Τραιανῆ Παρθικῆ Τίανῶ, Θεοῦ Νερβᾶ ἐγγόνῳ

„ Τίτῳ Αἰλίῳ Ἀδελανῶ ἀντι ἐν ὄσειβῆ σεβασῶ

„ Ἀρχιερεῖ μεγίστῳ Δημάρχῳ σεξου ιας

„ τὸ γ' Ἰπάτω γ' Πατρὶ Πατρίας ἰγγυπτ .” ἐν ἑ-
 τέρῳ εἰδῶλον ἀνδράπε ἔχοντι καὶ κυνός, καὶ ἐπιγραφῶ,

„ πολυξένης .” καὶ ἄλλαι ἐκ ὀλίγαι .

Ὁρχομενός, κοινῶς Σκερπεῖ, πόλις ποτὲ πλεσιωπάτη
 καὶ ἰχυρωπάτη, ἀρότερον καλυμνῆ Βοιωτικαὶ Ἀθῆναι, εἰς
 τῷ ὁποῖαν ἦτον ὁ Ναός τῶν Χαρίτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἐ-
 πλήρωνον τέλη οἱ Θεβαῖοι, οὕτως τὸ ἐδάφος ἀνεσκαφθῆ
 ποτὲ ὑπὸ τῷ Ἀσπιδάγκων . ἐπανηγύριζον εἰς αὐτῷ τὴν
 πόλιν τὰ Χαριτίσια, τὰ ὁποῖα Ἀγῶνος ἕβρον ἐπιγραφῆς
 ἐν σήλαις ἐνδον τῆ κτιζέντος Ναῶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεο-
 πικῆ, ὑπὸ τῆ Πρωτοσαθαρεῖς Λέοντος, ἐπὶ τῶν Βασι-
 λέων Βασιλείς, Λέοντος, καὶ Κωνσταντίνε, ἐχέσας ἔως .
 ἐν μετ' τῇ μιᾷ κοινῶς

„ Οἶδε εἰκῶν τὸν ἀγῶνα τῶν χαριτισίαν .

„ Σαλπισίς .

„ Μῆνις Ἀπολλωνίε Ἀντιοχῶς ἀπὸ Μαιάνδρου .

„ Κήρυξ .

„ Ζωῖλος Ζωΐλου Πάριος .

„ Ῥαψωδός .

- „ Νουμήνιος Νυμνηνία Ἀθηναῖος .
 „ Ποιητὴς ἐπῶν .
 „ Ἀμνίας Δημοκῆς Θεβαῖος .
 „ Αὐλητής .
 „ Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδότῃ Κρής .
 „ Αὐλαδός .
 „ Ῥόδιππος Ῥοδίππου Ἀργῆος .
 „ Κιθαριστής .
 „ Φανίας Ἀπολλοδώτῃ τῷ Φανίῳ Αἰολίδῃ ἀπὸ Κύμης .
 „ Κεθαρωδός .
 „ Δημήτριος Παρμενίσκου Καλχηδόνιος ,
 „ Τραγωδός .
 „ Ἴπποκράτης Ἀριστομένεος Ῥόδιος .
 „ Κωμωδός .
 „ Καλλίστρατος Ἐξακῆς Θεβαῖος .
 „ Ποιητὴς Σατύρων .
 „ Ἀμνίας Δημοκλῆς Θεβαῖος .
 „ Ἵποκριτής .
 „ Δωρόθεος Δωροθέῃ Ταραντινός :
 „ Ποιητὴς Τραγωδιῶν .
 „ Σοφοκλῆς Σοφοκλέως Ἀθῆναιός .
 „ Ἵποκριτής .
 „ Καβίριχος Θεοδώρῃ Θεβαῖος .
 „ Ποιητὴς Κωμωδιῶν .
 „ Ἀλέξανδρος Ἀείωνος Ἀθῆναιός .
 „ Ἵποκριτής .
 „ Ἀτταλος Ἀττάλῃ Ἀθῆναιός .
 „ Οἶδε στίκων τὸν γέμπτων ἀγῶνα τῶν ὁμοδιῶν .
 „ Παιδας αὐλησίας .
 „ Διοκλῆς Καλλιμῆδου Θεβαῖος .
 „ Παιδας ἡγεμόνας .
 „ Στρατῆνος Εὐνίκῃ Θεβαῖος .
 „ Ἄνδρας Αὐλητίας .

- „ Διοκλῆς Καλλιμήδου Θηβαῖος .
 „ Ἄνδρας ἠγεμόνα .
 „ Ῥόδιππος Ῥοδίππου Ἀργεῖος .
 „ Τραγωδός .
 „ Ἴπποκράτης Ἀεισομένους Ῥόδιος .
 „ Κωμωδός .
 „ Καλλίστρατος Ἐξακῆς Θηβαῖος
 „ Τὰ ὀπνίκια .
 „ Κωμωδιῶν Ποντίας .
 „ Ἀλέξανδρος Ἀεισίανος Ἀθηναῖος .

Ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ Δωρικῶς .

- „ Μνασίω ἀρχοντος ἀγωνοθετίουτος τὸν Χαριτεῖσιον ,
 „ Δαειόσω πάντω ὅς τυδε ἐνικώσω τὰ χαριτεῖτια .
 „ Σαλπικατῆς .
 „ Φίλιμος Φιλίνω Ἀθαῖος .
 „ Κάρυξ .
 „ Εἰρώδας Σωκράτιος Θείβειος .
 „ Ποιητῆς .
 „ Μήσωρ Μήσορος Φωκαίδος .
 „ Ραψαδός .
 „ Κράτων Κλίανος Θείβειος .
 „ Αὐλειτῆς .
 „ Περγασεὶς Ἡρακλεῖδαο Κεζικλῶς .
 „ Αὐλασίδας .
 „ Δαμήνετος Γλαύκω Ἀργίος .
 „ Κιθαριστῆς .
 „ Δάματρος Ἀμαλῶν Αἰολίδος ὑπὸ Μουείνας .
 „ Τραγαυδός .
 „ Ἀσκληπιόδωρος Πουθεῖο Ταραντινός .
 „ Κωμωδός .
 „ Νικόστρατος Φιλοστράτω Θείβειος .

„ Τὰ ἑπὶ κείῃ Κομαιεύδος .
 „ Εὐάρχος Ἡροδότῳ Κορωνεύς .

Ἐν ἄλλῳ Λίδῳ .

„ Μύριχος Πολυκράτης Ἰαράνυμος Διογίτινος ἀνδρῶν
 „ σι χοραγείσωντες νικάσαντες Διονύσει ἀθήνησιν Τίμωνος
 „ ἄρχοντος αὐλίοντος κλέος ἄδοντος Ἀλκιδοσίος .”

Ἐν ἑτέρῳ . Λίδῳ .

„ Θωάρχω ἄρχοντος, μείνος Θελευθίῳ, ἀρχι.....
 „ως Εὐβαλί ἀρχεδάμῳ φωκείᾳ.....ος ἀ-
 „ πέδωκα ἀπὸ τῆς συγγραφῆς πέδα τῶν πολεμάρχων,
 „ κὴ ἴθι κατοπτιῶν, ἀελοόμενος τῆς συγγραφῆς τῆς κι-
 „ μείας παρ εὐφρονα, κὴ φιδίῳ κὴ πασικλείν.....
 „κὴ τιμέμειδον φωκείας, κὴ δαμοτελεῖν λυσιδάμῳ,
 „ κὴ διοίτυσον καφισοδάμῳ χηρωνείᾳ, κατ τὸ ψάφισμα
 „ τῶν δάμῳ .”

ΜΕΝΟΥΣΕΤΟΙΙΙ

„ Θωάρχω ἄρχοντος, μείνος ἀλαλκομεσίῳ F ἀρνῶν
 „ πολυκλείος ταμίας ἀπέδωκε εὐβαλί ἀρχεδάμῳ φωκείῃ
 „ ὑπὸ τῆς συγγραφῆς τὸ καταλύπον κατ τὸ ψάφισμα τῷ
 „ δάμῳ, ἀελοόμενος τῆς συγγραφῆς τῆς κιμείας παρ σῶ-
 „ φιλεν, κὴ εὐφρονα φωκείας. κὴ παρ διωνύσιον καφισο-
 „ δάμῳ χηρωνείᾳ, κὴ λυσιδάμον δαμοτέλιος πέδα ἴθι
 „ πολεμάρχων, κὴ ἴθι κατοπτιῶν .”

ΝΙΛΕΗΛΕΤΕΤΟΙΙΙΘΗ

„ Ἄρχοντος ἐν ἔρχομεσὸ Θωάρχω, μείνος Ἀλαλκο-
 „ μεσίῳ, ἐν δὲ F ἑλατίν Μενοίτιο ἀρχελάῳ μείνος φρά-
 „ τῳ . Ὁμολογᾷ Εὐβαλί F ἑλατίν, ο κὴ τῇ πόλι ἑρ-
 „ χομῶ .

,, χομενίων. Ἐπειδὴ κειομένη Εὐβωλος παρ τῆς πόλιος
 ,, τὸ δαίειον ἅπαν κατ τὰς ὁμολογίας τὰς τεθίσας θυ-
 ,, νάρχω ἄρχοντος, μεινὸς Θειλεδία, κῆ εἴτ' ἐφειλέτη αὐ-
 ,, τὸ ἐτι εἶσθαι παρ τὴν πόλιν, ἀλλ' ἀπέχει πάντα περὶ
 ,, παυτός, κῆ ὑποδεδοῦσθαι τῇ πόλι τὸ ἔχοντες τὰς ὁμο-
 ,, λογίας, εἰ μὴ ποτὶ δεδομένον χρόνον εὐβωλυ ἐπὶ το-
 ,, μίας F ἐτι ἀπέταρα βέτασι σὺν ἵππυς διὰ κατῆς
 ,, Fι κατι προβάτους σου ἤγυς χειλῆς ἀρχὴ τῷ χρόνω
 ,, ὁ εἰαυτὸς ὁ μετὰ θυάρχον ἄρχοντα ἐρχομενίυς ὑπο-
 ,, γραφέδῃ δὲ εὐβωλον κατ' εἰαυτὸν ἕκασον παρ τὸν τα-
 ,, μίαν κῆ τὸν νόμων αὐ τῆτε καύματα τῶν προβάτων,
 ,, κῆ τῶ ἠγῶν, κῆ τῶν βῶν, κῆ τῶν ἵππων, κῆ κατι-
 ,, νὰ ἀσταμαίων. Σίκη τὸ πλειθος μεί ὑπογράφεσο ὡδε
 ,, πλίονα τῶ γεγραμμένων ἐν τῇ συγχωρείσι η δεκατις
 ,, . . . η τὸ εἰνόμιον εὐβωλον ὀφείλει λῆς τῶ ἐρχο-
 ,, μενίων ἀργεῖω τετραράκοντα εὐβωλυ καθ' ἕκα-
 ,, στον εἰαυτὸν, κῆ τόπον φερέτω δραχμῶς τας μνάς
 ,, ἕκαστας κατὰ μείνα τὸν κῆ ἔμπαρκτος ἔσω τὸν
 ,, ἐρχομενίον κῆ τὰ ἐξῆς .

Ἐν ἄλλοις Λίθαις.

,, Ἀνοδώρα σὺνφορον χαιρέ. ΝΟΚΕΣ. Καλλιπί-
 ,, τὸν ἀμφάειχος". κῆ ἄλλαι. Ἐν εἰδεμία Ἐπιγραφή ἴδον
 ,, τόνον, ἡ πνεῦμα, ἀ δὲ ἡμεῖς ὑπογράφομεν, οἱ παλακοῖ
 ,, ἠρσοῦρασον. κῆ τὰ ἐξῆς.

Ἀσπληδῶν, πόλις ποτὲ μετὰ τῆν Ὀρχομενῶν, τῆν ὁ-
 ,, ποίαν οἱ Οἰκισαὶ κατέλιπον διὰ τὸ ἀσπλίζειν ὑδάτος. Λα-
 ,, βαδία, κῆ Λεβαδεῖα, κοινῶς Λεβαδία, πόλις κῆ ταυῶν,
 ,, ἐκ ἐν τῷ πρότερω τόπῳ κειμένη, ἀλλ' ὀλίγον ἀνωτέρω,
 ,, μεταξὺ τῆς Χαίρωνείας, τῆς Ὀρχομενῆς, κῆ τῆς Κορωνείας,
 ,, ὑπὸ τὸν Ἀθηνῶν Μητροπολίτην, διάσημος ποτὲ διὰ τὴν
 ,, Μαρτεῖν τὴν Τροφωνίαν, τὸ ὅποιον ὑπερείχε πάντων τῶν

ἐν Βοιωτία ἄλλων, κατασκοπαθὲν ὑπόγειον οἶκημα ὑπ' αὐτῆ καὶ Τροφωνίᾳ, Ἄνδρὸς φιλοδόξου, ὃς τις εἰσερχόμενος ἐν αὐτῷ ἐμυστόβητο, καὶ λιμαγχομηθεὶς ἀπέθανεν, ἐν ᾧ κατοικήσας ἐφεξῆς Κακοδαίμων, ἀπετέλει τὰς μαντείας. σὼζεται ἕως τῆς σήμερον αὐτὸ τὸ ὑπόγειον οἶκημα, ἀνα εἰς τὸ κάστρον τῆς Λεβαδίας. ἀνάγκη ἦτον εἰς τὸς ἐρχομένους μαντοδιδῆναι εἰς αὐτὸ τὸ Τροφώνιον, καὶ φυλάξαι πάντα τὰ ἔδιμα. Πρῶτον δηλαδὴ ἔφραπεν ὁ μαντοδυσόμενος καὶ κλειθῆ μερικὸν καιρὸν εἰς τὸν οἶκον τῆ Ἀγαθοδαίμονος, καὶ μετὰ τὸ διατελεῖν ἐν αὐτῷ τὸν διωρισμένον χρόνον, καὶ διέλθῃ καὶ διὰ τῆς ἄλλων γενῶν καὶ καθαρισμῶν ἔλκετο καὶ μόρον εἰς τὸν Ποταμὸν τῆς Ἐρκυῖας, (ὃς τις εἶναι τὸ ποταμὸν τῆς Λεβαδίας) ἀπέχων Λουτρῶν θερμῶν. ἐδίδου δὲ εἰς αὐτὸν κρέατα πολλὰ ἐκ τῆς θυσίων, καὶ ὅποια λαβῶν ἔφραπε καὶ εἶναι παρατηρητὴς αὐτῷ, καὶ μάλιστα τῆς ἐπιτεθῆναι καὶ καθένος ζωῆ καὶ θυσιαζομένη, ἐκ τῆς ὁποίων καὶ φρογναεῖσι, αἰσίωσι καὶ ὁ Τροφώνιος θέλει εἶναι εἰς αὐτὸν ἐμβόδοντα ἐν τῷ αὐτῷ Ἄντρῳ, ἑλαρὸς καὶ ἡμερὸς. ἐγγίζοντος δὲ τῆς χρόνου καὶ καταβῆ, φρῶτον ἔφραπε τὴν νύκτα ὑπὸ δύο παιδῶν αὐτοχθονίων, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντων ἑπὶν δεκατετάρων, πρὸς ὁποίους Ἐρμῆς ἐκάλεν, εἰς τὴν Ἐρκυῖαν, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐπλυῖετο, καὶ ἀλείφετο μὲ ἐλαιον, κακείθου φερόμενος ὑπὸ τῶν Ἱερέων, μετὰ ἐκείνων τῶν πηγῶν, ἐκ τῆς ὁποίων ἐφορᾶζετο καὶ πῖν τὸ ὕδωρ τῆς λήθης, ὡς αὐτοὶ τὸ ὠνόμαζον διὰ τῆς ὁποίας ἡσόχα πάντα τὰ ἐν οἷς φροτέρου κατεγίνετο, εἴτε καὶ πῖν τὸ ὕδωρ τῆς ἀγαμνήσεως, διὰ καὶ ἐνθυμῆται ὅσα ἔχει καὶ ἰδῆ ἐῖδον τῆ Τροφωνίᾳ: καὶ τότε μετ' ὄχλων καὶ δεήσεων ἐπλησίαζε εἰς τὸ Μαντεῖον, περιεζωσμένος καὶ σφιγμένος μετὰ Ταινίαις λιναῖς, καὶ κατέβαινε διὰ στενωπῆς ὁπῆς, τῆς ὁποίας τὸ πλάτος ἦτον δύο σπιθαμῶν, τὸ δὲ ὕψος μίας σπιθαμῆς. Πρῶτον δὲ ἐμβαζε τὰ σκέλη, εἴτε κατ' ὀλίγον τὸ λοιπὸν σῶμα, ὡς περ' ὑπὸ τινοσ δίκης καὶ βαράθρου βυθιζόμενος,

μαζας μελιτέρας, κὺ πόπανα φέρων, διὰ τὰ δάση εἰς τὰς ἐκεῖ ἐμφωλόοντες ὄφεις, ἵνα μήτι κακὸν ὑπ' αὐτὸν πάθῃ· Ἰδύς δὲ ὡς ὑπὸ Σκύλλης κὺ Χάρυβδος, ὑπὸ τῶν Ἑλικῶν τὴν Ἄντρε ἠρπάσσειτο. τσαυτῶν δὲ ἐκπληξιν ἐκεῖ ἐπάθουσι, εἴτε ἀπὸ τῶν Ὀφείων εἴτε ὑπὸ τῆς Κακοδαίμονος, ὡς τε ἐκ ἐτι ἐγέλα εἰς τὸ ἐξῆς. ὄθου καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγέλας κὺ σιναφρωμοσίων, τὸ „ Ἐς Τροφῶνίε μεμαυτόταί. Πλησίον τῆς Τροφῶνίε ἦτον τὸ Ἱερὸν τῆς Ἐρκύνης τῆς Θουγατρὸς αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀναμάθη ὁ ποταμὸς τῆς Λεβαδίας. Περὶ αὐτῶν ἦσαν Ἱερὰ τῆς Ἀγαμήδης, κὺ ἄλλων. λογιάζουσι τινές, ὅτι ἡ Λεβαδία πρότερον τὰ ἐκαλήτο Μυθεῖα. ἄλλοι δὲ ὅτι ἡ Μυθεῖα τὰ ἦτον ἑτέρα πόλις, ἀλλὰ πλησίον ταύτης. Κορωνεῖα πόλις ποτὲ ἀξιόλογος, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἀθηνῶν Μητροπόλιν, κειμένη ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τῆς ὁποίας ὁ τόπος Καμάρι τανῶν λέγεται, κὺ μόλις αὐτῆς ἴχνη τινὰ φαίνονται. Περὶ αὐτῶν ἐπίσθησαν Ναοὶ Χριστιανῶν, ἐκ τῶν Λίδων ταύτης, ὧν εὐδεὶς χεδὸν ἀπὸ Ἐπιγραφῆς: οἶον εἰς τὸν Ταξίαρχον „ Πόπλιον Αἴλιον Ἀδελιανὸν ἢ Βελλῆ κὺ ὁ Δῆμος“. Θεὸν Ἀδελιανὸν ἢ Βελλῆ καὶ ὁ Δῆμος ἐπικαλεσμένους με“. καὶ πλεῖστα οὐνόματα συν τῷ Χάρι. Πόρρω τῆς Κορωνεῖας σαδίεσ πεσάρανοντα ἐστὶ τὸ Λειβήθειον Ὅρος, κὺ σαδίεσ εἰκοσι τὸ Λαφῆσιον. Ἀλαλκομεναί, πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς Κορωνεῖας, καὶ τῆς Ἀλιάρτε, Ἐρίπειον κὺ αὐτὴ ὡς περ καὶ αἱ λοιπαί, κοινῶς λέγεται Ἐμεναί, ὀλίγον ἀνωτέρω ἀπὸ τὸ μέγα Μελκι, ἢ ὁποία εἰς τὸν καιρὸν τῆς Πausανίε ἦτον Κώμη κὺ μεγάλη πρὸς ὑπώρειαν Ὅρος μικρῆ. ρεῖ πρὸς αὐτῶν κὺ χεῖμαρρὸς, Τείτων λεγόμενος, ὅτε ἐτράφη ἡ Ἀθηνᾶ. Θεσπιτις πόλις ποτὲ, κοινῶς λεγομένη Ἐρημόκαστρον, ὅπου εὐρον Ἐπιγραφάς. „ Θεσπιτέων ἢ Βελλῆ κὺ ὁ Δῆμος. ἄρουν παραμόνε ἀρετῆς εἰνεκον. „ Αὐτοκράτορα Τραϊανόν Ἀδελιανὸν Καίσαρα Σεβασόν τὸν Εὐεργέτην καὶ

„Κτίστω ἡ πόλις Θεσπιῶν Θεοῖς”. Ἐπὶ Χαρικλεῖ “Ἡρωί”. καὶ τὰ λοιπά. Ἀλιάρτος, πόλις ποτὲ διάσημος, λέγεται κοινῶς Παλαιοπαναγιά, ἢ Τριδοῦνι, πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Κιαῦσα Κρήνη, εὔδα μυθολογᾷσι τὰς Τιθήνας νύπιον ἐκ τῆς λοχείας ἀπολῦσαι τὸν Διόνυσον. καὶ γὰρ οἰνωπὸν ἐπισίλβει τὸ χρῶμα, καὶ διαυγές, καὶ πιεῖν ἠδύσον. ἀπέχει τὸ Τιλφῶσιον Ὄρος τῆς Ἀλιάρτε σταδίαις πεντήκοντα, ἐστὶ δὲ ἐν τῇ Ἀλιάρτιδι καὶ Ποταμὸς Λόφιος καλούμενος, ὁ ὁποῖος εἶναι κείνος ὅπου καταβαίνει εἰς τὸ Καναβάρι, καὶ πολὺ μακρὰν τῶν Θεβῶν. Θεσπειά, κοινῶς Κακόσι, πόλις ποτὲ μεγάλη, ὑπὸ τὸν Ἐλικῶνα τὸ Ὄρος, τῆς ὁποίας Ἐπίγειον ἦτον ἡ Κράσις, ὠνομάθη ὑπὸ Θεσπειᾶς τῆς Θυγατρὸς τῆ Ἀσωπῆ, εἶχε ποτὲ θρόνον Ἐπισκόπου, πρῶτον μὲν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Μητροπολίτην, ὑστέρῳ δὲ ὑπὸ τὸν Θεβῶν, ἀφιερωμένη εἰς τὰς Μάσας, ἀφ’ ἧς Θεσπιᾶδες ἐκλήθησαν. εἰς τὰς Θεσπιεὺς ἐχάρισεν ὁ Πραξιτέλης τὸ διάσημον Γλυκερίον, ἦτοι τὴν Πόρρω τῶν Θεσπειῶν, τὴν εἰς τὸν Πίνακα τῆ Ἐρωτος. Θαυμάσια φαίνονται τὰ Τείχη αὐτῆς, καὶ τὰ παρὰ αὐτῆν λαλατομημενία Μνήματα. δικαίως ἄρα λέγει ὁ Πausanias ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς: “Ἕλληνας εἰσὶ δεινοὶ καὶ ὑπερέχοντες ἐν θαύματι τίθεσθαι μείζονα, ἢ τὰ οἰκεία”. ἀπέχει τῶν Θεβῶν πρὸς μεσημβρίαν σχεδὸν 40. μίλια. εἰς αὐτῆν ἦτον καὶ ἡ Βρύσις, ἡ ὁποία ἐφανέρωσεν εἰς τὰς Γυναικας τὰς συλλήψεις, καὶ τὴν Πλίνιον βιβλ. ΛΑ. κεφ. β. εὗρεν Ἐπιγραφὰς ἐν αὐτῇ “..... ον Δακικὸν Παρθικὸν Ἰπατορα τὸ β. Μ. Οὐλπιος Βράχας Ἐπιφανιστὸς Φιλοκαῖσαρ, καὶ οἱ Τίτοι αὐτῶ Οὐλπιος Δημωθένης, Οὐλπιος Κράτων, καὶ αἱ θυγατέρες Οὐλπία Εὐπορεία, Οὐλπία Βροχίλλα ἐκ τῶν ἰδίων” ἐν τινι Λίδω ἑτέρῳ „Λαδάμας”. καὶ τὰ ἐξῆς. Πόρρω τῶν Θεσπειῶν 5. Μίλια κατὰ τὸν Ἐλικῶνα, ἦτον ἡ Ἄσκη ἐπὶ Τόπυ ὑψηλῆ καὶ σκληρῆ, ἡ Πατεῖς τῶ Ἡσιόδα, καὶ εἰπόντος παρὰ αὐ-

αὐτίκῃ· " Ἀσκη χεῖμα κακὴ, θέρους ἀργαλή, ἔ ποτε ἐ-
 " ἄλῃ ". ἐκτίθη αὐτὴ ὑπὸ Ἐφιάλτου καὶ Ὠπε. Πλα-
 ταιαί, κοινῶς Κόκλα, πόλις ποτὲ διάσημος, μὲ Θρόνον
 Ἐπισκόπου, ὡς περ καὶ αἱ Θεσσαίαι, κειμένη ὑπὸ τῷ Κι-
 θαιρῶνι τῷ Ὄρει, παρὰ τῷ δημοσίῳ ὁδῷ, πλησίον τῷ
 Ἀσωπῷ Ποταμῷ, κληθεῖσα ὑπὸ Πλαταιᾶς τῆς θυγα-
 τρός τῆ Ἀσωπῆ Βασιλέως, ἀφ' ἧ παρανομάθη καὶ ὁ πρὸς
 αὐτῇ Ποταμὸς, ἢ ἀπὸ τῆς Πλάτης, ὃ σημαίνει τῷ κώπῃν,
 ἢ διὰ τὸ ἔχειν τάφους, καὶ τρόπαια ἀνδρῶν ἀγαθῶν, τῷ
 τῷ Ἑλλάδα ἐλδθερωσάτων, οἱ ὅποιοι τάφοι μέχει τῆς
 σήμερον σώζονται. Περὶ αὐτῷ τῷ πόλιτι νικηθεὶς Μαρ-
 δόνιος ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆ Περσικῆ στρατεύματος τῷ τελέ-
 κοντα μυριάδων (α), ὑπὸ τῷ Ἑλλήνων ἐχόντων Ἡγεμό-
 να τὸν Πausανίαν (β) ἠφανίσθη συνάμα τῷ κρείττονι μέ-
 ρει τῆ στρατεύματος· διὰ τῷ ὁποίαν νίκῃ οἱ Ἕλληες ἰ-
 δρῦσαντο ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει, Ἱερὸν τῷ Ἑλδθερεῖ Διός,
 τῆς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τελοῦσάτων, δημοσίᾳ θάψαστες, καὶ
 ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτῃ τελέσαντες, τὰ ἐλδθερεῖα ἀ-
 πέδειξαν. Ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει ἦτον καὶ Ἀγαλμα τῆς Ἥ-
 ρας καθέζομένης ἐπὶ Θρόνου, ἔργον τῆ Καλλιμάχε, πλη-
 σίον αὐτῆς ὀλίγον ἐτραπέσιν εἰς τὰ δεξιά τῆς δεθείας,
 ἐν τῷ Κιθαιρῶνι εἶναι τὰ Ἐρεπικῶ Ὠσιῶν, καὶ Ἐειδρῶν
 Πόλεων ποτὲ ὁμορος μὲ ταις Πλαταιαῖς ἦτον καὶ ἡ κα-
 λεμένη πόλις Ἑλδθεραί, ἢ ὁποία ἴσως νὰ εἶναι τὸ Πε-
 τρογεράκι. εἰς ἐκεῖνας, ὅπῃ πηγῶσιν ἐκ Πλαταιῶν εἰς
 Θήβας, μὲ τῷ Περῶνι τὸν Ποταμὸν, ἢ Χειμαρρῶν, πρὸ
 τῆ ἡ ἀπερασῶσι τὸν Ἀσωπὸν ποτ., παρ' αὐτὸ τὸ Ρεῦμα,
 κάτω ὅσον σταδίς 40., εἶναι τὰ ἴχνη τῆ Σκῶλης, πόλεως πο-
 τέ. Σκῶλος ὁμοίως λέγεται καὶ τὸ ἐκεῖ Ὄρος. πλησίον τῆ
 Σκῶ-

(α) Ὁ εἰς 300, 000, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, κατὰ δὲ τὸν Σικελ.
 Διόδωρον 500, 000, περὶ τὸ 479. ἴσως πρὸ Χερσῶ.

(β) Καὶ τὸν Ἀριστῶτα.

Σκώλη ἢ τον Ὀΐωνος, πόλις ποτὲ. Θῆβαι Βοιωταίαι, κοινῶς Θήβα, ἡ Μητρόπολις τῆς Βοιωτίας, Φερίφημος τὸ πάλαι καὶ ἀκρῆ, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Μητροπολίτε, κειμένη πρὸς τὸν ποτὲ Ἰσμμινὸν Ποταμὸν, ὃν καὶ Λαδωνα ἐκάλουν. ἡ Ἀκρόπολις ταύτης Καδμεία ὠνομάζετο, κτισθεῖσα ὑπὸ τῷ Καδμῷ. αἱ δὲ Θῆβαι τὸ πρῶτον ἀτείχιστοι ἦσαν, ὑπεροκτιθεῖσαι καὶ αὐταὶ Θῆβαι ὠνομάθησαν ὑπὸ Ζήνθε καὶ Ἀμφίωνος τῷ Λυρωδῶν, διὰ τὴν συγγένειαν τῆς Θήβης τῆς Θυγατρὸς τῆ Προμηθεύς, ἀπέχει τῷ Ἀθηνῶν 50. μίλια. 30. τῆς Εὐρείπυ, καὶ 40. τῆς Λεβαδίας. ἐνομιζέται αὐτὴ ἡ πόλις ὑφ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος μεγάλη καὶ ἰχυρά, διὰ τὴν δυνάμιν, καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων. ἠνδισαν οὗ αὐτῆς Ἄνδρες ἐπισημοῦται εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ μάθησιν, ὁ Λίτος, ὁ Πίνδαρος, ὁ Κέβης, ὁ Ἐπαμινώνδας, ὁ Πελοπίδας, καὶ ἄλλοι πόσοι καὶ πόσοι. αὐτὰς τὰς Θήβας ἠδάφισεν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος (α) αὐλεντος τῷ Ἰσμμινίῳ, καὶ πάλιν τὰς ἀνέκτισε χάριν τῷ Θηβαίου Ἀθλητῆ, ἡ καὶ μετὰ εἰκοσι ἔτη τὰς ἀνέκτισεν ὁ Κάστωδρος μάλιστα διὰ τὴν ἔχθραν, ἣν εἶχε πρὸς Ἀλέξανδρον. περὶ αὐτῷ τὴν πόλιν εἶναι Πηγαὶ πολυθρύλλητοι, οἷον ἡ Ἀγαπίπη, ἡ Ἰπποκρήνη, τὰς ὁποίας μυθολογεῖσι να εὔρειν ὁ Κάδμος διὰ τῷ οὐνοχος τῷ πτερωτῷ Ἰππῷ, ἡ Ἀρέθουσα, ἡ Δίρη, ἀφ' ἧς ὁ Πίνδαρος Διρκαῖος προσωνομάθη, καὶ ἄλλαι. καλεῖνται αὐταὶ αἱ Θῆβαι Ἐπτάπυλοι, ὡσαν ὅπερ τὸ πάλαι εἶχασιν ἑπτὰ Πύλας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἦσαν ταῦτα. Ἡλεκτεῖς Πύλη, κληθεῖσα ὑπὸ Ἡλέκτρας τῆς Ἀδελφῆς τῷ Καδμῷ, δι' αὐτῆς ὠδῶεν εἰς τὰς Πλαταιάς. Προίτις, ὠνομαθεῖσα ὑπὸ Προίτε Ἄνδρὸς ἐπιχωρεῖ, δι' ἧς εἰς τὴν Χαλκίδα, καὶ Τάμπεσόν ἐφέροντο. Νηίτις, λαβῆσα τὴν κλησιν ὑπὸ τῆς Νήτης, τὴν ὁποίαν χορδῶν εἰς αὐτῷ τὴν Πύλῳ εὔρειν ὁ Ἀμφίων, δι' αὐτῆς ἀπήρχοντο

ἕπι

(α) Καθ' ὃν χρόνον ἠεθμῶντο ἐν αὐτῇ, 50,000 ἰσχυάταινοι.

ἐπὶ τῷ Ὀγκαῖδα πόλιν, παρ' ἧς ἢ Ὀγκαῖς ἐλέγετο. Ἰ-
 ψίση, μετὰ τὸ νῦν ἦτον πρὸς αὐτῇ Γερὸν τῆ Ἰψίση Διός,
 ἢ ἄγρσα ἐπὶ τῆς Ποτνιας. Κρηνίς, ἢ ἐπὶ τῆς Θεραπνῆς
 φέρουσα. Ὠλυγία, ἢ τις ἢ Ἀρτυολάτη, δι' ἧς ἐγένετο ἡ
 οἰδιποδικὴ ὁδός. ἢ ἡ Ὀμολωίδις, κληθεῖσα ὑπὸ Ὀμο-
 λωίδος τῆς Θυγατρὸς τῆς Νιόβης. αὐτὴ ἦτον ἢ ἐπὶ τὸν Ἰο-
 μπιὸν ἄγρσα. ἀνωτέρω τῆ Ἰομπνῆ εἶναι ἢ Κρήνη τῆ Ἀ-
 ρειῶς. Μυθολογοῦσιν ὅτι ὁ Ἀμφίων ἐκτίσσε τὰ Τείχη τῆ
 Θεβῶν, διὰ τῆ λαλήματος τῆς Κλεοπάρας, ἐμφαίνοντες, ὅ-
 τι ἐσάθη ἑξάημερος εἰς τὴν Μυσοικὴν, ἢ εἰς τὴν Ἀρμο-
 νίαν, τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη παρὰ τῆ Ἀυδῶν, ἀφοδεύσας
 εἰς τὰς τέσσαρας ἀποτέρας χορδὰς, ἀλλὰς τρεῖς ἀνέθεύσας
 παρ' αὐτῆ. Ἐδυσίαζον οἱ Θεβαῖοι ταύτης τῆ Πολίτιν Ἀ-
 πόλλωνι. καλεῖσιν οἱ Ποιναὶ τὴν Θεβαῖδα, καὶ Ὠλυ-
 γίαν. ἢ τὰ ἕξης. Πόρρω τῆ Θεβῶν δέκα σταδίαις, εἶναι
 τὰ Ἐρείπεια τῆ Ποτνιαῶν τῆς ποτὲ πόλεως. Μετὰ τὴν διά-
 βρασιν τῆ Ἀσωπῆ Ποταμῆ, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγρσαν ἐκ
 Θεβῶν ἐπὶ τὴν Χαλκίδα, εἶναι Ἐρεῖον Τόμισσος καλε-
 μνον, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ ἀεὶσέρα μέρη ἐπὶ σταδία παρεμ-
 πρὸς εἶναι τὰ Ἐρείπεια τῆς Γλισαῶτος ποτὲ πόλεως. ὑ-
 πὲρ Γλισαῶτος εἶναι τὸ ὄρος Ἰπῆατος ὀνομαζόμενον, ἢ
 Χείμαρος ὁ Θερμόδων. Μετὰ τὴν Τόμισσον ἐπομείνας
 κατὰ τὴν Λεωφόρον τὴν ἄγρσαν ἐς Χαλκίδα, εἶναι τὰ Ἐ-
 ρίπεια τῆς πόλεως, ἢ τις Ἄρμα ἐκαλεῖτο. μετὰ ταῦτ' ἦ-
 τον ἢ Μυκαλησός, ἢ μετὰ ταῦτ' ἢ Αὐλῆς, περὶ ἧς ἐρ-
 ρεθη ἀνωτέρω. Τανάρα, ἢ τις καὶ Ποιμανδρεία ἐλέγετο,
 ἢ Γραία, ἢ τῶρα Τεάναρα, κληθεῖσα ὑπὸ Τανάρας τῆς
 Γυναικὸς τῆ Ποιμανδρῆ τῆ οἰκιστῆ τῆς πόλεως, καὶ Θυγα-
 τρὸς τῆ Αἰόλου. πόλις ποτὲ ὠρεῖσμος, μετὰ θρόνον Ἐ-
 πισκόπην ὑπὸ τὸν Ἀθηνῶν Μητροπολίτῃ, ἀπέχεσα τῆ
 μετὰ Πλαταιῶν σταδίαις 200., τῆ δὲ Ὠρωπῆ 130. κατὰ
 τὸν Παιουσίω, ἢ 150. τῆ Θεβῶν. εἰς αὐτὴν ἐχρυσῶν-
 το βόες ἀεῖσι. πλησίον ταύτης εἶναι τὸ Κηρύκιον ὄρος,

εἰς τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ὁ Ἑρμῆς. Ἐκ τῆ ἀνωτέρω ρηθούσης Ἀκραφνίς, ὅπερ καὶ Ἀκείφεια ἐλέγετο, ἐπὶ Κωπαίδα, τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πεδίον, Ἀθαματίον καλεῖται, ὑπὸ τῆ ἐν αὐτῷ οἰκήσαντος Ἀθάμαντος. Κῶπαι πόλις ποτὲ, πλησίον τῆς Κηφισίδος λίμνης, ἡ ὁποία ἀπ' αὐτῆς καὶ Κωπαῖς ὠνομάσθη, λέγεται πῶρα κοινῶς ἢ λίμνη τῆς Τωπόλιας, ἢ περὶ μέτρος ταύτης τῆς λίμνης ἐμετρεῖτο ποτὲ σαδίως 380. ἐν αἰσθερᾷ τῆς Κωπῶν παρεμβῆρος σαδίως 12., ἦσαν οἱ Ὀλμανεὲς πόλις. πόρρω τῶν σαδίως ἑπτὰ ἦτον ὁ Ἰντύπος πόλις. τῆ δὲ Ἰντύως σαδίως 20. ἀπέχουσιν οἱ Κύρτωτες, Πόλισμα ἐπὶ Ὄρει ὕψηλῃ. ἐκ δὲ τῆς Κιρπῶνων μετὰ τὴν διάβασιν τῆς Ὄρει, ἦτον ἡ Κορσεία Πόλισμα, καὶ εἰς τὸ χθαμαλὸν μέρος τρέχει Ποταμὸς Πλατάνιος λεγόμενος, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐχισὸς, Τέγυρα, Λεῦκτρα, ὅπου νικήσωτες οἱ Θεβαῖοι τῆς Λακεδαιμονίως κατέσφαξαν αὐτῆς (α), καὶ ἄλλα Πόλισματι, καὶ Κῶμαι ὀνομασαί. Τελούταιον ἴστέον, ὅτι ἀναμεταξὺ τῆς Ράδης, τῆ Προσκυῶ, καὶ τῆς Λυκίσι Χωρίων τῆς Ταλαρτίς, εἶναι Μετόχι τῆς Ἁγίας Γεωργίως τῆς ἐν Μαλασιγίταις, Ἁγιος Ἀθανάσιος εἰς τῆς Βεσύδρα ἐπονομαζόμενον, ὅπερ ποτὲ ἦτον Τέμενος τῆς Ἀσκληπιῶς Σωτῆρος, καθὼς ἐκ τῶν ἐκεῖσε δεισικομῶν ὀπγραφῶν δηλεῖται. οἷον ἢ ἐν τῷ πλησίον Ναῶ τῆς Ἁγίας Νικολάου, Ἁγαθὴ τύχη. Ἐδοξεν τῇ ἱερᾷ γενεῇ τῆς σωτῆρος Ἀσκληπιῶς ἐν κοινῷ σήλην ἀναγραφῆναι, ἐν ἡ σήλη εἶναι τῆς ὑπογεγραμμῆς. αὐτὴ πολλῶν καὶ μεγάλων, ὧν δὲ ἐργασίῃ παρὰ τῆς θεᾶς ἐμνήμης αἰεὶς Ἰάλιος Ἀειθέας. ἐχαρίσατο διὰ τῆς Θεᾶς

ἢ τῇ

(α) Αὕτη ἡ πειρῆσις μάχη ἐγένετο περὶ τὸ 371. ἴσως ἐπὶ Χερσεῖ, ὅπερ ἱσραφίην τῆς Θεβαίων ὁ Ἐπαμινώνδας ἔπαυσε οἱ ἐνδοξότατοι ὅλον τὸ κράτωμα τῆς Θεβαίων σωίσαντο ποτὲ ἀπὸ 400 ἰσπῆς, ἔ 600. πεζῆς, τῆς δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ 1600. ἰσπῆς, ἔ 24,000. πεζῆς.

ἢ γερμοῖα χωρίδιον συφλ. εἰον πῦτι πλεισιογεί-
 ἢ ποπες ἄπο μὲν Ἦες Ἀυειθάλαμος, καὶ πρὸς νότον Καλ-
 ἢ λίσης κληρονόμων, ἄπο δὲ Ἀκρτε αὐρ Θεόδωρος.
 ἢ ἀπὸ Δύσεως οἱ ἀρέσιμοντες Ὀλμανίε κληρονόμοι. ἀπὸ
 ἢ δὲ Μεσημβρίας συμ. ορος ονιος καὶ οἱ Νικοστράπυ
 ἢ κληρονόμοι ὅπῃ τι φυτῶση τῆς γερμοσίας τῆς καὶ
 ἢ ἀχε αἰώνιον ἀναφέροντον. ὁμοίως ἐδοξεν κατὰ
 ἢ τῶν αὐτῶν. καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ἄλλαι πλείσαι, ἃς ἐν ἄλ-
 ἢ λοις ἐκδέσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περὶ τῆς Μεγαρείδος.

Ἰ. **Δ**ιαδέχεται τῶν Βοιωτίων ἡ Μεγαρίς, σμικρὰ Χώ-
 ρα τῆς Ἑλλάδος, ἀπτεμένη τῶ Ἰθμῷ, καὶ τῶ Σαρωνικοῦ
 Κόλπε· ἔχουσα ἄπο Δυσμῶν καὶ τῶ Βορέως τῶν Βοιω-
 τῶν· ἀπ' Ἀνατολῶν τῶν Ἀττικῶν, καὶ ἀπὸ Μεσημβρίας
 τῶν Πελοπόννησον· ἐκλήθη Μεγαρίς ἀπὸ Μεγάρων τῆς
 Μητροπόλεως αὐτῆς. αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα ὠνομάθησαν
 ἐξ αἰτίας τοιαύτης: Καθ' ὃν χρόνον ἐβασίλευεν ὁ Κάρης
 ὁ Υἱὸς τῶ Φορονέως τῶτον τὸν τόπον, τότε πρῶτον ἐκτίθη-
 σαν αὐτὰ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, ἀφιερωθέντα αὐτῇ· καὶ
 ὠνομάθησαν Μέγαρα κατ' ἐξοχίαν, ὡσαν ὅτι οἱ παλαιοὶ
 Ἑλλῶες Μέγαρα ἐκάλουν τῆς Ναῆς καὶ τὰ Ἱερά τῆς Θεῶν,
 καὶ τὰ ὑπερῶα οἰκήματα· ταυτὶ ὅμως αὐτῆς ἡ πόλις, ἢ
 τις τὸ πάλαι εἶχε καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἰθμῶν
 τῶν Μητροπολίτων, κατῴκησαν εἰς Κώμην, φυλάττωσα
 μένον τὸ πρῶτον ὄνομα. ἐξ αὐτῆς κωθῆσαν εὐδοξοὶ Ἄν-
 δρες, ὁ Θεόγνης, ὁ Εὐκλείδης, ὁ Στίλπωνα, καὶ ἀπ' αὐ-
 τῆς ἐκλήθησαν οἱ Μεγαρεῖοι Φιλόσοφοι. οἱ Μεγαρεῖς ἦ-
 σαν ἴσον δόσμοιοὶ εἰς τὸν γέλωτα, ὡσεὶ καὶ παροιμία ἀπ'
 αὐτῆς ἐρρέθη, ἐπὶ τῆς ἀμέτρως γελῶντων. "Μεγαρεῖος
 γέλωσ". ὁμοίως καὶ ἄλλαι οἶον: "Μεγαρεῖκα δάκρυα".

ἐπὶ τῷ προαποικισμῶν· "καὶ Μεγαρικὴ τέχνη", ἐπὶ τῷ δολερῶν· ἢ "Μεγαρέων ἀξιοὶ μερίδος". ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι· αὐτῷ δὲ αἱ Πόρραι, Μεγαρικαὶ Σφίγγες καλοῦνται· Οἱ Μεγαρεῖς πρώτον ὑπετάσσοντο εἰς τὰς Ἀθηναίους· κατ' ὄν δὲ χρόνον ἐβασίλευεν ὁ Κόδρος τῷ Ἀθηναίων, οἱ Πελοποννήσιοι ἤγειραν πόλεμον κατὰ τῷ Ἀθηναίων (τὸν ὁποῖον Δωρικὸν καλεῖσι) καὶ μινδὸν ἄλλο φρέξαντες, ὅτι μὴ λαβόντες τὰ Μέγαρα, ἀφῆσαν τὰς Κορινθίους, καὶ ἄλλας τὰ κατοικέσιν εἰς αὐτὰ· ἐκ τῶν ὁποίων εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοὶ οἱ Μεγαρεῖς μετέβαλον τὰ φρότερα ἡδὴ αὐτῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν τὰς διάλεκτον, ἢ ἐγγινόν Δωρικοί· Εἰς τὴν πόλιν τῶν Μεγάρων κατεσκιάσεν ὁ Θεαγένης Πηγιῶν ἀξιόλογον, διὰ τε τὸ μέγεθος, τὸν καλλωπισμὸν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν σιλῶν· ἐκ τῆς ὁποίας ἔτρεχε τὸ Ἰδαρὸν τῶν Συθνίδων Νυμφῶν, τὰς ὁποίας οἱ Μεγαρεῖς αὐτόχθονας ἐβούλοντο εἶναι ὅς ἂν μὴ συμμιχθεῖς ὁ ἀσελγῆς Ζεὺς, ἐγκύνησέ τὸν Μεγάρον, ὅστις φυγὼν τὸν κατακλισμὸν, τὸν ἐπὶ τῷ Δολικαλίῳ, καὶ κολυμβήσας, ἔφθασε μέχρι τῆς κορυφῆς τῆ Γερατικῆ Ὀρεῖς· κληθεῖς ἕπως ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν Γερατῶν, τὰς ὁποίας κολυμβῶν ἠκολούθει· εἰς τὰ Μέγαρα ἦτον ἢ ἡ ἐσία τῶν Θεῶν, πλοσίον τῆς ὁποίας ἔκειτο ὁ λίθος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἀπόλλων ἔθεσε τὴν κιάραν, ὅταν ἐβοήθησε τοῦ Ἀλκμαίδου κτίζοντος τὴν τείχη· ἕως ὁ λίθος πληττόμενος δι' ἑτέρου σμικροτέρου λίθου, ἀπετέλει ἡχὸν παρόμοιον τῷ τῆς κιάρας ἡχῷ· περὶ τὰ Μέγαρα ἦσαν Ναὸς τῆς μελιφόρου Δήμητρος, ἢ Παλαίστρα τῆς Κερκύωνος, ὁ Βωμὸς τοῦ Ἀχελώου· καὶ τὰ ἐξῆς· εἰς αὐτὰ εὐρὸν ἐπιγραφεῖς τοιαύτας·

„ Σαβελίνας βασιλίαν σέβασίω νέων Δήμητρα, Αὐτοκράτορος Ἀδελιανῆ γυναῖκα Πάμφιλος, . . . ὑπὸ τῷ ἐπιμέλειαν Ἰελίαν Κανδίτη τῆς κρατίσε Ἀνδραπάτης στρατηγόντος Αἰχλιῶνος τῆς Δημοκρατίας. (Ἐτέρα.) ἢ Βελλῆ

„ ἢ ὁ Δῆμος Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἰπατρὸν ἐπὶ ἄστρ-

„ γασίαις καὶ ἄνοια τῆ παρὸς τῶ Πόλει „ Ἐπὶ εἰς
τῶ εἰσοδὸν τινὸς ποτὲ Ναῦ.

- „ Ὀλύμπια ἐν Πείσῃ
- „ Πύθια ἐν Διελφοῖς β
- „ Νέμεια ἐν Ἄργει γ
- „ Ἴθμια β
- „ Παναθηναῖα ἐν Ἀθῶναις
- „ Ὀλύμπια ἐν Ἀθῶναις
- „ Πανελληνῖα ἐν Ἀθῶναις
- „ Ἐλδσεινῖα ἐν Ἀθῶναις γ
- „ Ἡράκλεια ἐν Θήβαις
- „ Τροφῶνια ἐν Λεβυδαίᾳ β
- „ Ἐλδθεῖα ἐν Πλαταιαῖς
- „ Τῶ εἰς Ἄργεος Ἀσπίδα.

Ἐν τῷ ἀντικρῦ ἐπὶ λίθῳ.

- „ Πύθια ἐν Μελίτῳ
- „ Πύθια ἐν Μαγνησίᾳ
- „ Κοινὰ Ἀσίας ἐν Φιλαδαλφείᾳ
- „ Ἄκτια ἐν Νικοπόλει β
- „ Πύθια ἐν Σίδῃ β
- „ Πύθια ἐν Πέργῃ δ
- „ Πύθια ἐν Θεσσαλονίκῃ
- „ Ἀσκληπιδαῖα ἐν Ἐπιδαύρῳ
- „ Καπετώλια ἐν Ῥώμῃ
- „ Ἀθῶνᾶς Προμάχῳ ἐν Ῥώμῃ δ
- „ Εὐσέβεια ἐν Παριόλοις
- „ Σεβασὰ ἐν Νεαπόλει.

Τὸ Ἐπίρειον ποτὲ ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ ὁ Λιμὴν,
Νισσαῖα ἐκαλεῖτο, ἔχων Φρούριον ἰχυρὸν ποτὲ, πόρρω
τῶν Μεγάρων σταδίῳς 18., ἀντικρῦ τῆς Μεινώας Νήσου
χεδὸν κείμενον. Πλησίον τῷ Ἴθμῳ ἦταν Ἀγρόνη, παλιὰ

χρη παραθαλασσία· εἶτα τὸ Ὀχύρωμα τῆ Πανδίωνος· καὶ μετὰ τούτο, Σίδος, πολίχνη, ἢ καὶ Κώμη παραθαλασσία· μεταξύ τῶν Μεγάρων, καὶ τῆ Ἰθμῶ, ἔστι πολὺ μακρὰ ταύτης, ἄρχονται αἱ Σκειρωνίδες Πέτραι, αἱ ὁποῖαι (καθὼς μυθολογοῦσιν) εἶναι τὰ ὄσα τῆ Σκειρωνος Ἀγρῶ ἀώθεν δὲ τῆς Σίδος, κεῖται τὸ Γερανίον Ὄρος, ἀφ' οὗ ἔλετο ἡ Γυνὴ, φύγεται τὸν Ἀδάμαντα· ἔτος ὁ τόπος λίαν ὠχύρωτο ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀθλιωαίων, ἐναντίον τῶν Κορινθίων· ὁ δὲ Σκειρων τὸ Ὄρος κεῖται καὶ τῶν Βοιωτῶν, ὁμοίως καὶ τὸ Ἀκιδιον· εἰς τὰ ὁποῖα Ὄρη τίθεται ἡ Εἰδυλία, Πολίχνη ποτὲ. Κατὰ τὰς Σκειρωνίδας πέτρας, ἔστι πολὺ σμακρὰ τῆς Νισαίας, εἶναι ἡ Μινωία Ἄκρα, περὶ τῆν ὁποῖαν ἐπολέμησαν ὁ Θεσβὴς μὲ τὸν Σκειρωνά τὸν Ἀγρῶν, καὶ μὲ τὸν Πιτυοκάμπην, οἱ τινες ἐλήϊζον ταύτην τῶν ὄρεινῶν, τὸ πλεῖον μέρος τῆς Μεγαρέδος ἐπέχεσι τὰ καλέμενα Ὄρη Ὀρεα· τὰ ὁποῖα εἶναι Ῥάχις τῆς μηκνωμένη μετὰ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων Πετρῶν ἐπὶ τῶν Βοιωτῶν καὶ τῶν Κιθαίων, διείργασα δὲ τῶν καὶ Νισαίαν Θάλασσαν, ἀπὸ τῆς καὶ Κερίαν Θάλασσης, Ἀλκυονίδος προσαγορευομένης. τὰ ὄρη τῆς Μεγαρέδος, καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι δύο Ὄρη, Κέρατα καλέμενα, ἐν τῇ Παραλίᾳ τῇ καὶ Σαλαμίνα ὀρεοκόμενα. Πόλις παραθαλασσία τῆς Μεγαρέδος ἦσαν τὸ πάλαι διάσημος αἱ Πηγαί, μετ' ὅρον Ἐπισκόπε ὑπὸ τῶν Ἀθλιωῶν Μητροπολίτην, κειμένη καὶ τὸν Ἰθμὸν εἰς τὸν Αἰγυαλὸν τῆ Κορινθιακῆ Κόλπε· ἡ ὁποῖα τανυῶν εἶναι Ἐρίπειον, καὶ καλεῖται Λιβανόδοσαν, ἀπέχεσα τῶν Μεγάρων πρὸς δυσμὰς 25. μίλια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς Ἀττικῆς.

1. Ἐπιτετα μετὰ τῶν Μεγαρέδων ἡ Ἀττικὴ (οἷον εἶπεν Ἀττικὴ, τροπῇ τῆ κ, εἰς τ.) τῶν ὀνομασίαν λαβῆσα ἢ ἀπὸ

από τῆς Ἀκτῆς, ὡσαύτῃ τὸ πλεῖον μέρος ταύτης ἐκ-
 τρέχει πρὸς τὴν Θάλασσαν, ἢ ἀπὸ τῆς Ἀκτῆος τῆς Βασι-
 λέως αὐτῆς· ἐκαλεῖτο προσέτι Ἀκτὴ, Ἀτθίς, Μοφο-
 πία, ἐκ ἀπὸ Μόφου τῆς Παιδὸς τῆς Μῦθης τῆς Οὐγα-
 τρὸς τῆς Τειρεσίης, ἀλλ' ἀπ' ἄλλου τινός· Κεχροπία, ἀπὸ
 Κεχροπος, ὅς τις ἐλθὼν ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ βασιλεύ-
 σας ἐν αὐτῇ, σωφρόνισεν τὰς Ἀθῶνας· ἐκαλεῖτο δ' οὗτος
 δίμορφος, καὶ διφυής, ἢ ὅτι εἶχε μέγεθος δύο ἄνδρων, ἢ
 ὅτι ἤξευρε δύο διαλέκτους, τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ τὴν Ἑλ-
 ληνίδα· ἀφίνομεν τὰς ληραῦτας, ὅτι εἶχε τὰ μὲν αὐτῶν
 ἄνθρωπος, τὰ δὲ κατὰ δράκοντος· ἐστάνη ἕως βασιλεὺς
 ἀγαθός, ὑποβαλὼν τὴν θηριωδίαν πῶν Ἑθνῶν, καὶ διδά-
 ξας αὐτὰ ἔχειν μίαν σύμπνοιαν, καὶ γινώσκειν Ἡγεμόνα
 καὶ Βασιλέα αὐτὸν μόνον, καὶ ἄλλα παραπλήσια· πρὸς τὰ
 τοιαῦτα ἐθέσπισεν, ὅτι οἱ παῖδες αὐτῶν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ
 εἶναι μοιοφρεῖς, ὡς τὸ πρότερον, ἀλλὰ διφυεῖς· τὰς τε
 γνωρίζουσι καὶ Πατέρα, καὶ Μητέρα, καὶ ὅχι μόνον Μητέ-
 ρα διότι, τὰ πρότερον οὐκ ἐμίγνοντο καὶ συζυγίαν, ἀλ-
 λά δίκην ἀλόγων ζώων· ὅθεν καὶ αὐτὸς διφυής ἐκλήθη·
 καλεῖται προσέτι Ὠκυγία, Ἰωνία, καὶ τὰ ἐξῆς· κεῖται
 μεταξὺ τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ Νοτίας Γαυίας τῆς Ἑλλά-
 δος, ἰκτεινομένη μέχρι τῆς Σηνίης Ἀκρωτείης, τῆς Νοτιω-
 πάτω πάντων πῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος· Ἐστάνη τοπάλαι
 λαμπροτάτη Ἐπαρχία, καὶ διάσημος εἰς ὅλον τὸν Κόσμον·
 τῆς ὁποίας οἱ Ἑντόπιοι κατ' ἐξοχὴν ἐκαλεῖντο Γηγυεῖς,
 καὶ Ἀυτάρχονες, κληθσῆτες ἀπὸ Ἑριχθονίης, τῆς γεννηθέν-
 τος κατὰ τῆτον τὸν τρόπον· Ἰδῶν δ' Ἡφαιστος τὴν Ἀθη-
 ναῶν ἀπελθὼσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὰ τῆς κατασκευάσεως ὄπλα,
 ἠράθη αὐτῆς, καὶ φθάσας ταύτην φάγγετον ἀπ' αὐτῆς, ἐ-
 πεθύμει συνωσιαθῆναι ταύτῃ, καὶ βιαζόμενος αὐτήν, ἢ
 Ἀθῶνα ἀπέτιπεν εἰς αὐτὸν· ὅθεν περὶ τὰς αὐτῆς αὐ-
 τῆς ἀπεσπέρημεν· ἢ δὲ μουσαχθεῖσα, ἐρείω εἰς γλῶτταν
 γόνον ἀπέρριψεν· ἐκ τῆς ὁποίου ἀεδόθη ὁ Ἑριχθόνιος,

κληθείς ἀπὸ τῶν ἑσίων, καὶ τῆς χθονός, καὶ ἀπ' αὐτῶν οἱ αὐθραυτοὶ γηγενεῖς, καὶ αὐτόχθονες· γνωστικὸν σημεῖον τὰτε φέροντες ἐν ταῖς θείξιν αὐτῶν Κικὰδα ἀπρητμεύω· καὶ τὰ ἑξῆς·

2. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Ἀττικῆς πρότε εἶναι· ὁ Ὑμητός δηλαδὴ, τὸ διασημότερον τῶν ἄλλων, ὅπερ καὶ Κεκρόπιον ἑκαλεῖτο, νῦν δὲ κοινῶς Τηλεβάνι, περιφημον διὰ τὴν καλλίστην μέλιτος, καὶ δὲ χρήσιμην πρὸς ἰατρούαν, Ὑμηττίαν καλεομένην· ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος ἦσαν ποτὲ Ἱερά τῶν Διός, καὶ τῶν Ἀπόλλωνος· ὅθεν καὶ Ὑμηττεῖοι λέγονται· πλησίον τήτου τῶν ὄρων ἦτον καὶ ἡ Ἐλίκη Πολίχη, ὁ Πάρνης, ὅπερ καὶ Παρνέθην ὑπὸ τῶν Ἀθινῶν λέγεται, καὶ κοινῶς Πεντέλη, εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος ἦσαν τοπάλαι λιδοτομίαι ἀξιόλογοι, καὶ ἀμπελώνες· ὁμοίως καὶ τὸ Ἱεράν τῆς Ἀθίνας, νῦν δὲ τῆς Θεοτύκας Βεληναός, τὸ ὄποιον κοινῶς λέγεται Ὀξείας· Λυκαβηττός, ὄρος ὑψηλόν, πλησιόχωρον μὲν τὸν Ὑμηττόν, τὸ ὄποιον εἶναι καὶ ἐλαιοφόρον· καὶ Κορυδαλός, τὸ ὄποιον κεῖται μεταξὺ τῆς Ἐλδσίσιδος, καὶ τῆς Πειρεᾶ· ἀπὸ τῶν αὐτῶν ὄρων ἐκλήθη καὶ ὁ Δῆμος Κορυθαλεῖς· Ποταμοὶ δὲ ὀνομασθὲν μετρῦνται οὕτοι, ὁ Εἰλιατός, ὅστις ποτὲ ἦτον περιεσώτερος, νῦν δὲ Χειμάρρους μόνον, κοινῶς καλεομένης Καλλιρρόην· εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν μεταξὺ τῶν Διμυίων τῆς Πειρεᾶ, καὶ τῆς Μυνηχίης· ὁ Κηρυστός, καὶ ὁ Ἡεϊδανός· μεταξὺ τῶν τῶν ποταμῶν καὶ τῶν Ποταμῶν τῆς Ἐλδσίσιδος, κατὰ μὲν τὸ Παραθαλάσσιον μέρος, ἦσαν Ἱερά, Βωμοὶ, καὶ Τάφοι διαφόρων Θεῶν, καὶ Ἡρώων· εἶον ὁ Βωμός τῆς Τριπτολέμας, τῆς μελιχίης Διός, τῆς Μυνησιθέου ὁ Τάφος, τῆς Θεοδώρας, καὶ ἄλλα ἀξιόλογα· κατὰ δὲ τὸ Μεσόγειον ἦσαν τὰ Θεοδέκτε τὸ Ὀχύρωμα, καὶ ἄλλα παραπλήσια τοῖς ἀνωτέρω, περὶ τὴν Ὀχθίω τῆς Εἰλιασίας ποταμῶν· ὁφραϊνομένη καὶ παῖξσα ἡ Οὐείθεια, ἠρπάγη ὑπὸ τῆς Βορέως, καὶ ἠνάθη με αὐτὸν εἰς γάμην κοινωσίαν· ὅθεν καὶ διὰ τὴν συζ-

χούσιαν τῆς Ἀθιναίων, ὁ Βορέας ἠγάγησεν πολλὰς Τελευ-
ρεις τῆς Βαρβάρων, τῆς κατὰ τῆς Ἀθιναίων ἐλθόντων
καὶ τὰ ἐξῆς.

3 Πόλεις καὶ Κῶμαι ἀξιωματιόδοτοι τῆς Ἀττικῆς ἦ-
σαν, Παραθαλάσσιαι μὲν αὐταί: Ἐλδούσις, ἢ καὶ Ἐλδού-
σιν, κοινῶς Ἐλδούσινα, πόλις ποτὲ, ταυτοῦ ἕδε Κῶμη·
μεταξὺ τῆς Νισαίας τῆς Μεγαράων, καὶ τῆς Πειραιᾶ κειμέ-
νη, πρὸς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, τὸν ἀπ' αὐτῆς Ἐλδούσι-
μιον κληθούσα. ἀνομάσθη αὕτη Ἐλδούσιν, ἢ ὀνόματι τῆς Ἐλδού-
σίνας Ἑρμῆ, ἢ ὀνόματι τῆς ἐλδούσεως τῆς Δήμητρος τῆς ἐλθέ-
σης ἐν αὐτῇ, καὶ ὄψεως τὸν καρπὸν· ἢ καὶ ὅταν ζιτῆσα
τῶν θυγατέρα τῆς, κατέλυσεν εἰς αὐτῶν τῶν πόλιν, εἰς
τῶν ὁποίων ἠγέρθη ὑσερον ὁ διαβόητος Ναός τῆς Δήμη-
τρος, ὅπως ἐτελεύτησε μουσικῶς τὰ Ἐλδούσινα Μυσήσια, μη-
δενὸς ἔσθαι ὄντος. αὐταὶ δὲ αἱ τελεταὶ ἦσαν σεβασμιώτε-
ραι, καὶ τιμιώτεραι τῆς ἄλλων εἰς τὰς Ἀθιναίους, οἱ τινες
σωμέτρεχον εἰς αὐτὰς ὁμοθυμαδὸν, καὶ ἐσσηνίζον αἱ ἀρ-
χόντισσαι γυναῖκες αὐτῶν, ἐκ τῆς Ἀμάξης, ἢ ἐπωχεῖτο
ἐκάστη, νὰ ὄξενον τῶν ἄλλων μὲ λόγους ὑβριστικὰς, ἀλλ'
ἐλδούθεως, χαλεπότητος καὶ ἀσεβότητος οὕτως· ἀφ' ὧν
ἐκράτησε καὶ παροιμία, ἢ „Ὡς ἐκ Δίφρου λαλεῖ“· περὶ
τῆς ἐλδούθεως λαλοῦντων. οὗτος ὁ Ναός τῆς Δήμητρος,
(τῆς ὁποίας τὸ Ἄγαλμα σώζεται μέχρι τῆνυ (α), μέ-
γα ὄν, καὶ σέφανον ἐχηματισμῶν ἔχον, ἀξιόβαρον αὐτῇ.)
εἶναι ταυτοῦ Ἐρείπιον, ὅπου εὖρον ἐπιγραφὰς ἐν λίθοις
ποιαύταις. Δῆμιτελ καὶ Κόρη ἢ Ἰερά Γερμασία Μ. Αὐ-
„ ρήλιον λιθοφόρον πρόσδεκτον Πισοκράτης κεφαλῆθεν
„ πρεσβύσαντα πορτοῖκα, τιμηθούσα δὲ ὑπὸ Θεῶν Κομ-
„ μόδε τῆ Ῥωμαίων Πόλις τει ἀρχαῖα τῆ Κιρῶ-

„ κων

(α) Κατὰ δυσυχίαν καὶ ἀπὸ τοῦ τίμιον λείψανον τῆς ἀρχαιότητος,
πρὸς τοὺς ἀλλοίους, μᾶλλον τὸ ἐπὶ τῶν οἱ Ἄγγλοι πρὸ τοῦ 1802. σωθῆ-
σαν ἔπει.

„ κων γόνυς, ἀρξάντα τῆς ἱεραῖ Γερμασίας, ἀσεβείας ἕνεκα”
 „ Ἀττικὸς Εὐδόξος Σφήτις ἐποίησε (καὶ ἑτέρα)
 „ Κηπίκλεια Ἀπολλωνίου Ἀχαρνέως ὀργιασῆς τὸν
 „ ἑαυτῆς αὐδρα Σοφοκλῆν Ἐσποκλέους Ἀχαρνέα δαδευχή-
 „ σαυτε Δῆμητρι καὶ Κόρη δις ἀπέθικεν”. καὶ ἄλλας τι-
 νὰς. Οὐ πολὺ σμακρυῶ τῆς Ἐλδυσίνος τρέχει καὶ σμι-
 κρὸς ποτατ. ὅσις εἶναι τὸ πέρας τῆς Μεγαρείδος. Περὶ τὴν
 Ἐλδυσίνα εἶναι τὸ Θηράσιον Πεδίον, εἰς τὴν ὁποίου τὴν
 εἰσοδὸν μετὰ τὴν Μεγαρίδα εἶναι αἱ Θηράσιαι Πύλαι.
 Θηράσιος ὁμοίως καλεῖται καὶ ὁ Αἰγιαλὸς αὐτῆ· ἢ δὲ ὁ-
 δὸς ἢ ἐκ τῆς Ἐλδυσίνος ἐπὶ τὰς Ἀθίνας, Ἱερά ἐκαλεῖ-
 το, λιθόστρωτος ἔσα. Εἶπε ἀντικρὺ τῆς Σαλαμίνοσ κείται
 ἢ Ἀμφιάλη. Ἀκρα, ἀφ’ ἧσ ἢ ἐπ’ αὐτῆν τὴν Νῆσον διά-
 βασις βραχεῖα ἐστὶ· ταύτης δὲ τῆς Ἀμφιάλησ Ἀκρας ὑ-
 πέρκειται Λατόμιον. Πλησίον δὲ τῆς Ἐλδυσίνος ἦσαν προ-
 σέτι ὁ Ναὸς τοῦ Ζάρακοσ, ἢ Ἀκέρρα Πολίχρη, ἢ καὶ
 Κώμη, τῆς Πυθιονίκοσ τὸ Ὀχύρωμα· καὶ τὰ ἔξῃσ μῦ-
 δὲ τὴν Ἀμφιάλλω Ἀκραν, εἶναι ὁ Κολοίασ τὸ Ἀκρωτί-
 ριον, καὶ μετὰ τὴν ὁ Φαληρὸς Λιμὴν, Ἀκρωτίριον, καὶ
 Νηύσαθμοσ, ἢ τὸ Νεώριον ποτὲ τῆσ Ἀθηναίων· διότι
 ὁ Πειραιῆσ ἀρχῆθεν Ἐμπόριον ἦτον τῆσ Ἀθίναίων, καὶ
 ἄχι Ναύσαθμοσ· τὸν ὁποῖον ὕστερον ἐποίησε Λιμὴνα, καὶ
 Νεώριον ὁ Θεμισοκλῆσ, προεσῶσ ὡν περὶ τῆσ Ἀθίναίων,
 χωρητικὸν γεγονότα 400. Νηῶν· διότι ὀλιγωτέρασ Νῆασ
 δευ ἐσελθον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς πόλεμον· λέγεται κοινῶσ τῶ-
 ρα ὁ Πειραιῆσ: Πόρτο τῆσ Ἀθίνας, καὶ Δράκο· καὶ ὑ-
 πὸ τῆσ Ἰταλῶν Πόρτο Λεῶνε, ἀπὸ τῆσ Λεόντων τῆσ Λι-
 θίνων, μεγάλων ὄντων καὶ ἀξιολόγων, οἱ τινεσ ἐκεῖντο περὶ
 αὐτὸν τὸν Λιμὴνα, ληψούτεσ ἐκεῖθεν ὑπὸ τὸν Βενετικῶν
 μῦ τὸ λεηλατῆσαι τὰς Ἀθίνας (α), ἔπει χεδὸν ἀπὸ Χει-

58,

(α) Κεῖνται αὐτῶ ἐπι οἱ Λίοντεσ ἐκ τῶ σφραγισμοσ τοῦ Νεωρίου
 τῶσ Βενετίας.

1687. Τινές θέλωσιν ὅτι ὁ Φαληρεὺς τὰ καλεῖται
 Πόρτο Λεῶνε· ἀπέχει ὁ Πειραιῆς τῆς Πόλεως, σαδίας
 πέντε καὶ τετράκοντα, τὸν ὁποῖον σιωέδρον μὲ τὴν πόλιν
 δύο τοῖχοι, ὡσὰν δύο βραχίονες· ἑκατέρου τὸ μήκος ὄν
 σαδίων 40. φαίνονται τασυῦ εἰς αὐτὸν λείψανα μόνον καὶ
 ἴχνη Οἰκιῶν, καὶ Οἰκοδομημάτων, καὶ Φρέατα ξηρὰ πολ-
 λότατα. Μετὰ τῶν εἶναι αἱ ἐκβολαὶ τῆς Εἰλιαεὺς ποταμοῦ.
 εἶτα ὁ Μενυχίας Λιμῆν, κοινῶς παντὶ λεγόμενος Τρεῖς
 Πύργοι. Ἐκλήθη ὑπὸ Μενυχίου τῆς ἡγεμόνος, ὅσις κα-
 τεσχάσασα εἰς αὐτὸν καὶ Ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ τῆς ὀ-
 ποίης καὶ αὐτῆς Μενυχία ὠνομάθη· πλησίον τῆς ἦτον Λό-
 φος τῆς περιζωσμοῖος κύκλοθεν ὑπὸ τείχεος, καὶ καλε-
 μένος Μενυχία, ἢ Ὀπλοθήκη τῆς Φίλωνος, ποικίλας Κα-
 τοικίσεις εὐδοθεν ἔχουσα· ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθησαν καὶ πελε-
 ται τινές. Τελεταὶ τὸν ἱερῶν Μενυχίων. αὐτῶν τὴν Μεν-
 υχίαν ἰδὼν ὁ Φαίσιος Ἐπιμενίδης, καὶ προγνωρίσας, ὅτι
 ἐξ αὐτῆς οἱ Ἀθλιῶται μέλλουσι λαβεῖν βλάβην, προεί-
 ρηκε κατ' ἔπος τοιαῦτα: Ἀνίσως οἱ Ἀθλιῶται ἠθέλον ἡ-
 ξέσθην, ὅσα ἢ Μενυχία κακὰ θέλει φέρει εἰς αὐτοὺς, παν-
 τως τὴν ἔρωγα μὲ τῆς ὀδόντας, ὡσὰν ἄρτον. Μετὰ τῶν
 εἶναι ὁ Ὑφορμος λιμῆν, καὶ πλησίον τῆς ἦ Νῆσος τῆς
 Πατρόκλη. ἀντικρὺ δὲ ταύτης εἰς τὴν σερσαὺ ἦσαν ἢ Ἀ-
 λώπη, ὁ βωμὸς τῶν Ἀγνώστων Θεῶν, καὶ ἄλλα. Εἶτα καὶ
 ἕτερος λιμῆν, Λαύρειον λεγόμενος, εὐδα ποτὲ Ἀθη-
 ναίοις ἢ ἀργύρεα μέταλλα καὶ τὸν Πausανίαν. μετὰ τού-
 τον ἔπεται τὸ Σένιον Ἄκρον τὸ διασημώτατον καὶ νοτιώτα-
 τον ἀπάσης τῆς Ἀχαιῆς, ἢ τοι τῆς Ἑλλάδος· τὸ ὁποῖον
 καὶ Ἱερὸν ὀνομάζεται, καὶ Κάβο Κολῶνε, ὑπὸ τῶν κολα-
 νῶν, ἢ τοι τῶν σηλῶν τῆς Ἱερῆς τῆς Σενιάδος Ἀθηνῶν, τοῦ
 κατασκευασθέντος ἐπάνω αὐτῆς τῆς Ἀκρωτείου· εἶτινος αἱ
 Στήλαι μέχει τῆς νυκτὸς ὄρωνται. εἰς αὐτὸ ἐτιμᾶτο καὶ ὁ Σεν-
 υίδης Ζεὺς. πλησίον τῆς τῆς Ἀκρωτείας εἶναι ὁ Λιμῆν
 τῆς Σενιάδος Ἀθλιῶν, καὶ ποτὲ μεταξὺ αὐτῶν, καὶ τῆς νῦν

Κώρης Κερατίας, ἦσαν μεταλλεῖαι χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου· καὶ τὰ ἐξῆς. περὶ τῆς ρηθούσης τόπας ἦσαν Κώμαι, καὶ Πιλιχναὶ ὀνομασαι, οἷον αἱ Πρασιαὶ κοινῶς Πρασαί, αἱ Ἀλμυεῖδες, καὶ ἄλλαι. Ἐκ τῆς Σενίης Ἀκρωτεῖς, ἀρχετρεῖς ἢ ἀνατολικὴ πλοῦρα τῆς Ἀχαιῆς κατὰ τὸν Πτολ., καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἀφορώσα ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, τῆς ἑποίας ἢ περιγραφὴ ἔχει ἕως: μετὰ τὸ Σένιον Ἄκρον, ἔπεται ὁ Πανόρμος Λιμῶν, κοινῶς λεγόμενος Πόρτο Ῥάφτη· πλησίον τῆς ὁποίας ἦτον ὁ Ναός τῶν δωδεκά Θεῶν· ἐν τῷ μεταξύ δὲ τῆς Σενίης, καὶ αὐτῆς τῆς Πανόρμου λιμνῆς, τίθονται ἢ Ζωστήρ Ἀθῶνα, τὸ Θερίον, καὶ ὁ Κάβος λιμνῶν· μετὰ τὸν Πανόρμον λιμνῆς, ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Ἀρτεμίδος· ἔπειτα ἢ Κυυόστυρα Ἄκρα, κοινῶς λεγομένη Κάβο Σίδρο, πλησίον οὕσα τῶν ἐκβολῶν τῆς Ἀσωποῦ Ποταμῆς· μετὰ δὲ ταύτας, εἶναι ἢ Χερσόνησος Ἄκρα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Ὠρωπός, πόλις ποτὲ τῆς Βοιωτίας, εἰς τὸ σιῶρον τῆς Ἀττικῆς. περὶ τῆς ὁποίας εἴρηται.

4. Μεσόγειοι δὲ πόλεις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας μετρῶνται αὗται. Οἶνον, κειμένη κατὰ τὸ πέρας τῆς Βοιωτίας, μεταξύ τῶν Θιβῶν πρὸς Βορέαν, καὶ τῶν Ἀθῶνων πρὸς Μεσημβριαν, σχεδὸν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, ἀπέχουσα τοῦ Γῆμου πρὸς Βορέαν 35. μίλια· ταυτῶν κεῖται Ἐρείπειον, κοινῶς καλεσμένη Μυέπολι, καὶ Πετρογεράκι, πλησίον Χειμάρρε τινός, ὅσις ὅταν ἐπλημμύριζον ἐκ τῶν ὑπερῶν, μεγάλην βλάβην ἀπετέλει εἰς τὸν Κάμπον. ὁδὸν καὶ πορομίαι: „Οἶνος Χαράδραι“. καὶ τὰ ἐξῆς. Ἄθηναι, κοινῶς Ἀθῶνα, ἢ Μητρόπολις τῆς Ἀττικῆς, τοπάλαι ἐκλαμπροτάτη καὶ διάσημος εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμενὴν, κτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Κέκροπος, καὶ ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἄθηναις Θεᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιερῶθη, ὡσπερ ἢ Ἐλευσίν εἰς τὴν Δήμητρα, ἔχουσα καὶ Ἀκρόπολιν ἰχυρωτάτην ἐπ' Ἀκροτόμων Πετρῶν κειμένην, καὶ θεωρεῖσαν ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ λαμπρότατα Προπύλαια (ἐκ τῶν ὁποίων σώζεται μέχρι

τῶ νυν ἢ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆ Πύλῃ, πλησίον ἑσάτης Καλλιρρόης, ἔχουσα ἐπιγραφὰς ἐκ τῶ εὐδὸς μὲν μέρος, ταύτην: " Αἰδ' εἰσὶν Ἀθῶναι Θεσέως ἢ πρὶν πόλις ". ἐκ δὲ τῶ ἑτέρου ποιαύτην: " Αἰδ' εἰσὶν Ἀθῶναι, κ' ἔχ' ἢ Θεσέως πόλις ".) ὁμοίως κ' τῶν θάλασσαν ταύτην τῶν Ἀκρόπολιν κατ' ἐξοχὴν ἐκάλεν Ἄστυ· εὐδὸν τῶ ὁποῖον ἦσαν θῆαιρέτα, ὁ Ναὸς τῆς Ἀθῆνας, μετονομασθεὶς ὑπερον Ναὸς τῆς Θεοτόκου, κ' τελευταῖον ἀποκατασταθεὶς Ἱερὸν τῶν Τέρικων, ἢτοι Σμαγίδι, ἔργον ἀξιοθαύμαστον, τὸ ὁποῖον τελευταῖον ἠδαφίσθη ὑπὸ πυροβόλου κόνεως, κ' τῆς ἐν αὐτῶ πειρασῆς Βόμβης, διὰ τῆς βολῆς τῶν Βενετικῶν ἐν ἔτει 1687. τὸ Αὐθουτικὸν Παλάτιον, καὶ ἄλλοι Ναοί. Εἰς αὐτῶν τὴν πόλιν ἐσωμάχον ὁ Θεσέως τῆς Ἀθηναίης, οἱ ὁποῖοι τὸ πρῶτον ἦσαν σποράδιον, καὶ κατὰ Δῆμους εἰς 180. Κώμας· ὅθεν ὑπερον ἐόρταζον οἱ Ἀθηναῖοι τῆς 15. ἡμέρας τῶ ἑκατομβυαῖονος μηνός, ἢτοι τῶ Κρονίῳ, καὶ Μετοίκια, ἀπερ κ' Θεσεία, κ' Παναθηναῖα ἐκάλεν. Κεῖται αὐτῆ ἢ πόλις μεταξὺ τῆς Ἐλδυσίνος, κ' τῶ Σουνίου Ἀκρωτηρίου, τῆς ὁποίας τὰ μέρη τοπάλαι τεία ἦσαν κ' τῶν Θεουκιδίδων· τὸ Ἄστυ, ἢτοι αἱ Ἀθῆναι· δεύτερον μέρος, τὸ μακρὸν Τεῖχος· καὶ τρίτον οἱ Διμυῖες, τὸ Φαληρικὸν δηλαδὴ, ὁ Πειραιεὺς, κ' ἢ Μενυχία. Ἐσάθη αὐτῆ ἢ πόλις μήτηρ καὶ τροφὸς πασῶν τῶν Ἐπισημῶν, κ' πάσης μαθήσεως, κ' ἰσορίας. αὐτῆ καλεῖται ὑπὸ τῶ Θεουκιδίδου: Παιδείσις Ἑλλάδος· ὑπὸ Διοδώρου τῶ Σικελιώτη Κοινὸν πάντων ἀνθρώπων παιδευτήριον· ὑπὸ τῶ Στραβῶνος: Σοφῶν οἰκητήριον· ὑπὸ τῶ Ἀριστοτέλους: Σοφίας πρυτανεῖον, καὶ τὰ ἐξῆς· εἰς αὐτὴν ἔτρεχον πλῆθος ἀνθρώπων, ἢ διὰ νὰ μάθωσιν, ἢ διὰ νὰ διδάξωσι· διότι ἢ Ἑλλάς ἐπέχει τὸν μέσον τόπον τοῦ Κόσμου, τὸ μέσον τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀττικῆς, τὸ μέσον τῆς Ἀττικῆς αἱ Ἀθῆναι· ὥστε αὐτῆ ἢ πόλις ἐσάθη ὄντως ἢ κατοικία τῶν Σοφῶν, ἢ Ἑλλάς τῆς Ἑλλάδος, ψυχὴ, καρδία, ὄφθαλμὸς, κ' εἴτε

ἄλλο καλὸν καὶ ἐπαινετὸν εἶποις. Ἦνθησαν δὲ αὐτῆς τῆς πόλεως ἄνδρες λαμπρότατοι, καὶ ἀξιολογώτατοι τὸσον εἰς τὰ πολεμικά, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἀσθεῖας τῶν γραμμάτων· Ὁ Θησεύς, ὁ Κόδρος, ὁ Μιλτιάδης, ὁ Θεμισοκλῆς, ὁ Κώνων, ὁ Θρασύβουλος, ὁ Αἰγύλος, ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Εὐρυπίδης, ὁ Ἀεισοφάνης, ὁ Μένανδρος, ὁ Σωκράτης, ὁ Δημοσθένης, ὁ Αἰσχυρίης, ὁ Ὑπερίδης, ὁ Δημάδης, ὁ Θεκυδίδης, ὁ Δράκων, ὁ Σόλων, ὁ Πλάτων, καὶ ἄλλοι τῶσοι, καὶ τῶσοι. Ἐδιαίρειτο τοπάλαι αὐτὴ ἢ πόλις εἰς δέκα Φυλάς, καὶ ὑπερὸν εἰς δώδεκα· ἢ Φυλὴ ἦτον τὸ δέκατον, ἢ δώδεκατον μέρος τῆς Πόλεως· τὸ δὲ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς, Τριττὺς ἐκαλεῖτο· ἢ Συμμορία ἦτον ἀειθμὸς ἐξήκοντα σωμάτων. ἦσαν εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν Σχολαὶ καὶ Γυμνάσια τῶν ἀσθεῖων ἄνδρων, ἢ Ἀκαδημία τῷ Πλάτωνος, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀκαδήμης τῷ καταλείψαντος τὴν κτήσιν αὐτῆς πρὸς ἐπισκευὴν τῶν τόπων· τὸ Λύκειον τῷ Ἀριστοτέλει, καὶ τῷ Ἴεσοκράτει· ἢ ποικίλη Στοὰ κεκοσμημένη μετὰ διαφόρους ζωγραφίας, ἔργον τοῦ Πολυγνώτου, ἀπὸ τῆς ὁποίας παρωνομάζοντο οἱ Στοῖκοι Φιλόσοφοι, ὡπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀκαδημαῖοι, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἄλλως.. Ἐξω δὲ τοῦ Ἄσειος ἦτον τὸ Κυνόσαργες, εἰς τὸ ὁποῖον Γυμνάσιον ἐξισκοῦντο οἱ Νόθοι, περὶ οὗ διαλαμβάνει ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ τοῦ Θεμισοκλέους βίῳ. ἦσαν καὶ Κῆποι, εἰς τῆς ὁποίας ἐφιλοσόφει ὁ Ἐπίκουρος, καὶ οἱ Ὀπαδοίτις. διάσημον ἦτον καὶ τὸ Δικαστήριον, εἶταν ἢ Βουλὴ, ὁ Ἄρειος Πάγος, ὡσανὺν εἰπῆς Λόφος τῷ Ἀρειῳ, κληθεῖς ἔτι, ὅτι ἐκεῖ ἐπῆξεν ὁ Ἄρης τὸ Δόρυ, ὅταν ὁ Ποσειδῶν τὸν ἐκατηγόρει διὰ τὸν φόνον τοῦ Τίου αὐτῷ Ἀλιθορίου, βιασαμένῳ τῷ Ἀλκίππῳ. τῶντι Κεῖταιον, ὅπου ἐθεωρεῖντο αἱ ἐγκληματικαὶ ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων οἱ Κεῖται Ἀρειοπαγῖται ἐκαλοῦτο, εἶξ ἂν ἦτον καὶ ὁ θεῖος Διονύσιος, ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν, φοροβληθεὶς ὑπὸ τῶν μακαρίων Παύλου, τῶν ὁποίων

γίνεται μνήμη Κεφ. ιζ'. πῶν Πράξεων. Ἐθεωροῦντο ἐν αὐτῷ αἱ ὑποθέσεις τῶν νύκτα, ὁμιλούντων τῷ Ῥητόρων ἀνδ' προοιμίαν καὶ παθῶν, ἵνα μὴ ὁ νοῦς τῷ Κελευθῶν διαπεθῆ ὑπότινος πάθους, καὶ παρῆδη τὸ δίκαιον, καὶ τὰ ἐξῆς. ἦτον καὶ Θεάτρων τὸ Διονυσιακόν, κληθεὶς ὑπὸ τῷ Βάκχου, ἦτοι τῷ Διονύσει, ὅπου συνηδροῦντο ὁ Δῆμος, καὶ ἦκεν πᾶς δημογορίας. ἦτον καὶ ἡ Βελή τῷ ἑξακοσίων, καὶ τὸ Πρυτανεῖον, καὶ ἄλλα παραπλήσια ἀξιόλογα. ἐκ τῶν ὁποίων ἴχνη τινὰ μέλει τῆς σήμερον σώζονται, ἐμφαίνοντα τῶν ἄκρων αὐτῶν μεγαλοπρέπειαν. Ἐπαινείται ὑπὸ τῶν Ποιητῶν καὶ ἡ Πηγὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἡ Καλλιρρόη, ἐνεακρονος λεγομένη. Πρὸ τῆς πόλεως ἦτον τόπος τῆς Κεραμικῆς λεγόμενος, εἰς τὴν ὁποῖον ἦσαν Σπαι, Ἀγάλματα, καὶ τὸ Κοινοταφεῖον, ὅπου ἐφυλάττοντο τὰ ὅσα πῶν πελοποννησίων ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως νόμος ἦτον τοῦ Σόλωνος, ὅτι εἰς τὴν πόλιν να μὴ θάπτωσι τοὺς νεκροὺς. " τὸ Ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἐφόρου τῆς πόλεως, ἐκράτει δόρυ τῆ χειρὶ διὰ τὸ σαφερὸν αὐτῆς, καὶ ἀνδρείον, ὁμοίως καὶ ἀσπίδα, διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλήν, διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι. ἡ αὐτὴ γὰρ ἔσι πῶ νῶ. καὶ περικεφαλαίαν διδῶσιν αὐτῆ, διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον, ἀθέατον καὶ ἐλαίαν, ὡς καθαρᾶς ἐσῆς ἔσης. φωτὸς γὰρ ὕλη ἡ ἐλαία. καὶ Γοργῶνα διδῶσιν ἐπὶ τῷ σῆματι αὐτῆ, διὰ τὸ ταχὺ τῷ νε. Ταῦτῆς τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ὄρεον νομίζεται ἡ Γλαυξ, τῆς ὁποίας ἡ πῶσις σύμβολον νίκης ἐλογίζετο. δεικνύεται ἐν ταῖς Ἀθήναις πλῆθος Γλαυκῶν. ὄρεον καὶ παροιμία, " Γλαυκὰς ἐκ Ἀθηνᾶς". ἀφ' ἧ λοιπὸν τῆ τῷ χρόνῳ φορᾶ μετέπεσαν ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀξιότητος, καὶ ὑπετάγη εἰς τῶν τῶν Ῥωμαίων αυτοκρατορίας, ὁ ἡγεμῶν πῶν Ἀθηνῶν ἔλαβε παρὰ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ τίτλον Μεγάλῳ Δεσπότης, καθὼς καὶ ὁ τῆς Πολοποννήσου τὸ τῷ Περίκιπος. ὁ τῆς δὲ Βοιωτίας, καὶ πῶν Θηβῶν τὸ τῷ μεγάλῳ Πειμι-

κρηίου, ὃν ὕψηρον κατὰ φθορὰν τῆς λέξεως, Μέγαν Κύνειον ἐκάλεον. ἔλαβον προσέτι παρ' αὐτῆ τῆ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁ μὲν Ῥωσσικὸς ἡγεμὼν τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπι τῆς τραπέζης· ὁ δὲ τῆς Σικελίας τὸ τῆ Ῥηγός, καὶ ἄλλοι ἄλλα. καὶ ἔκτοτε μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως, ἐκαλεῖτο ὁ ἡγεμὼν τῶν Ἀθηνῶν μέγας Δεξ. ἢ δὲ Σατραπία αὐτῆ: τὸ Δουκάτον τῆς Ἀττικῆς. ὤρισαν τὴν Ἀθῶνα καὶ ἡγεμόνες ἐκ τῆς Νεαπόλεως, καὶ ἄλλοι. πελοπόννησον ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, διὰ τῆ Οὐμῆρη τῆ Τίε τῆ Τεραχάεω, παρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ὕψηρον δὲ ἐλθὼν εἰς αὐτὰς καὶ ὁ Σελταὺς Μεχμέτης ὁ Υἱὸς τῆ Ἀμυράτ, μετὰ τὸ κυριεύσαι τὰς πόλεις τῆς Πελοποννήσου ἐν ἔτει 1456. χάριν θεοῦ, ὡμολόγησε χάριτας πρὸς αὐτὸν Οὐμῆρη, διὰ τῆ ὁποῖου ὤρισε τοιαύτην πόλιν. Ἐχει αὐτῆ ἡ πόλις θρόνον Μητροπόλεως. ἀφίσταται τῶν μὲν Θηβῶν 40. μίλια παρὸς Νότον, τῆς δὲ Κορινθίου 44., τῆς δὲ Λακεδαιμόνος 145. τανυῶ κατὰ πλάτος, καὶ εἰς ἐπιδαμνὴν κατὰ ἄστρον καὶ βαρβαρότητα. Φαίνονται εἰς αὐτὴν λείψανα ἀρχαιοτήτων πολλότατα, καὶ ἐπιγραφαὶ ἐν Δίδοις καὶ Στήλαις Ἀνδρῶν ἀξιωματικοῦ ὄντων πλείους, ἅς διὰ τὸ συνήτομον τῆς παρέσης παραγματείας ἐκ ἐκθέτομον, ἀλλὰ μόνον μίαν, ἢ δύο. οἶον,

„ Ἡ Βελή ἢ ἐξ Ἀρειοπάγε, καὶ ἡ Βελή τῶν χ., καὶ ὁ

„ Δῆμος, Ἰελίαν Βερουίκην Βασίλισσαν μεγάλην, Ἰουλίαν Ἀχρίππα Βασιλέως θυγατέρα, καὶ μεγάλων Βασιλέων εὐεργετῶν τῆς πόλεως Ἐκχογον, διὰ τῆς παραγοίας Ἐπιμελητῆ τῆς πόλεως Τιβ. Κλαυδίου Θεογένους Παιανιέως. Κῶμαι τῶν Ἀθηνῶν πεπάλαι ὀνομασαι ἦσαν πολλόταται, καὶ ὁποῖων αἱ διασημότεραι μετρῶνται αὐται: Ῥαμνῆς, κειμένη κατὰ τὴν παραθαλασσίαν, καὶ πολλὸν σμακρῶν τῆ Ὠρωπέ, καὶ ἀπέχεσα τῆ Μαραθῶνος σταδίους 60. τοῖς ἴσοι τὴν παραθαλασσίαν, κατὰ τὸν Παιανισαγίαν. καὶ μικρὸν ὑπὸ Θαλάσσης ἀπὸ ἠπὸν ὁ Ναὸς τῆ

Ἀμφιάρεω, καὶ τῆς Νεμέσεως, ἡ ὁποία ἀπ' αὐτῆς ἐκαλεῖτο Ῥαμνεσία, σκληρὰ, δυσμενής, καὶ ἀφιλίωτος εἰς τὰς κακὰς ἀφ' ἑωπίους, πλεῖον πῶν ἄλλων Θεῶν. ἀνομαζέτω φησὶ καὶ Ἀδρασία. ταύτης ὁ Φειδίας ἰδρύσατο Ἄγαλμα ὀλόλιθον, δεκάπηχυ, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ κλάδον μυλίας, ἔργον εἰσαίρετον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐχάραξεν ἐπιγραφὴν ποιαύτην, Ἄγορακείῃ Παιεῖ Ἄγαλμα. εἰς χάριν διπλαθὴ τῆ ἐρωμένης ὑπ' αὐτῆ Ἀγορακείῃ. Βραυρων, κοινῶς Βραωνας, ἀφ' ἧς ἐκαλεῖτο ἡ Βραυρωνία Ἑορτὴ τῆς Ἀρτεμίδος. Μαραθῶν, κοινῶς Μαραθῶνας, κειμένη κατὰ τὸν Αἰγιαλὸν τῆ Αἰγαίᾳ Πελάγους, 35. μίλια πόρρω πῶν Ἀθηνῶν. Γράφει ὁ Πausanias, ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν τόπον εἶναι Ὀρη, καὶ ἐλώδης τόπος, ὅπου ἐφάνησαν φόβητρα θαμάσια. ὁμοίως καὶ πηγὴ Μακαρία λεγομένη, κληθεῖσα ὑπὸ Μακαρίας τῆς θυγατρὸς τῆ Ἡρακλέους καὶ Διωναίρας, ἡ ὁποία ἐσφαξεν ἑαυτῷ ἐκεῖ χάριν τῶν Ἀθηναίων. αὐτῷ εὐίκησεν ὁ Θησεύς τὸν Μαραθῶνιον Ταῦρον. αὐτὴ ἐγένεν ἡ νίκη τῶν Ἀθηναίων ἐχόντων Στρατηγὸν τὸν Μιλτιάδην, καὶ συμβουθῆς τὰς Ἰλαταίεις, κατὰ τῶν Μηδικῶν Σατραπῶν τῆ Δάτιδος, καὶ Ἀρταβάξου, τῶν πεμφθειῶν ὑπὸ τῆ Δαρείου, διὰ τὰ ὑποτάξωσι τῷ Ἑλλάδα. οἱ τινες ποσῶν εὐίκηθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὥστε ἡ ποιαύτη νίκη ἀσύγκριτος ἀνομάθη, καὶ τὰ ἐξῆς (α). Ἀνάφλυτος, πόλις ποτὲ πλησίον τῆς Περσικῆς Περσικῆς Ἀκρας. Δεκέλεια, Στιχάς, Μιρρίνας, Κηφισία, καὶ ἄλλαι πολλαί.

5. Νῆσοι δὲ παρακείμεναι τῇ Ἀττικῇ αὐταί. ἡ Αἴγι-

γι-

(α) Εἰς αὐτῷ τὴν περίφημον μάχην, ἦντις ἐγένετο ἐπὶ Χερσῆ 490. ὁ Μιλτιάδης εἶχε 10,000 ἀνδρείς Ἕλληνας, οἱ τινες εὐίκησαν κατακράτωσι τῷ στρατῷ τῆ Δάτιδος, τῷ ὁποῖον ἐβουλεύσατο ἀπὸ 100,000, πίζου καὶ 10,000, ἰσπίσις.

γίνα ἐν τῷ Σαρανικῷ Κόλπῳ κειμένη, μεταξύ τῆς Ἐπι-
 δαύρου πρὸς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ τῆ Πειραιᾷ λιμένος· ἐ-
 κατέρωθεν ἀφισαμένη μίλια 28. ἔχει πόλιν τῆ αὐτῆ ὀνόμα-
 τος, μεθ' ἑρῶνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Φρέγιον κτιθεσὺ ὑπὸ τῶν
 Τούρκων εἰς φύλαξιν τῆ Κόλπου. ἡ Περίμετρος ταύτης τῆς
 Νήσου εἶναι μιλίων 40., καὶ ἡ βραχυτέρα διάστασις αὐτῆς
 ὑπὸ τῆς Σαλαμίτος μιλίων 8. ἀνομάθη δὲ ὑπὸ Αἰγίτης τῆς
 θυγατρὸς τοῦ Ἀσωποῦ, τῷ ὁποίῳ ὁ ἀσελγὴς Ζεὺς
 ἐραθεῖς, σιωδρείσκειτο με αὐτῷ, εἰς τόπον Φιλύτα κα-
 λόμενον, τὸ ὁποῖον μαθὼν ὁ πατὴρ αὐτῆς παρὰ τῆ Σι-
 σύφου, καὶ δραμῶν ἐκεῖ νὰ ἰδῆ αὐτὴ εἶναι ἀληθεῖς, ὁ Ζεὺς
 τῷ μὲν Αἰγίαν μετέβαλεν εἰς τῷ ἐπώθυμον αὐτῆς νῆ-
 σον, τὸν δὲ Σίσυφον ἔτιμωρῆσεν, ὅτι ἐν τῷ Ἄδῃ νὰ
 βαρᾶ λίθον μέγαν. ἐκαλεῖτο πρότερον αὐτῆ ἡ νῆσος Οἰ-
 νῶνη, ἀπὸ Οἰνῶνης τῆς θυγατρὸς τῆ Βουδίου. διάση-
 μος ἐγένετο καὶ αὐτῆ πρόπαλαι ἐκτε τῶν πολεμῶν τῶν Ἀ-
 θηναίων καὶ τῶν Περσῶν, καὶ ἕξ ἄλλων. οἱ Αἰγινῆται
 πρότερον ἐκαλεῖτο Μυρμηδόνες καὶ Μύρμηκες, καὶ Γεώ-
 ρυχοι, ἕξ αἰτίας τοιαύτης: Ἡ νῆσος αὐτῶν ἦτον τραχεῖα,
 καὶ σκληρὰ, αὐτοὶ δὲ ἐκοίλαιον τῷ γλυῦ, δίκην Ἄστρων,
 καὶ Σπηλαίων· ποτὸ μὲν διὰ νὰ κατοικήσωσιν ἐσθὸν τῶν
 ὀπῶν, ποτὸ δὲ, ὅτι διὰ τῆ χῶματος (τὸ ὁποῖον εὐχα-
 ζοῦν ἐκ τῶν ὀπῶν, καὶ τὸ ἔρριπτον εἰς τῷ γῆν) ν' ἀποτε-
 λέσωσιν αὐτῷ εὐχρησον πρὸς τῷ σπορᾷ τῶ ἀναγκαίων.
 ὕστερον δὲ μετοικήσαντες τινὲς αὐτῶν με τὸν Αἰακὸν εἰς
 τῷ Φθίαν, ἐπῆραν μεθ' ἑαυτῶν καὶ τῷ κλησιν αὐτῶν,
 ὀνομάσαντες τῆς μὲν Φθιώτας Μυρμηδόνας, τῆς δὲ συμ-
 πατριώτας αὐτῶν Αἰγινίτας. με ὅλον ὅπου μυθικῶς λέ-
 γουσιν, ὅτι γεννηθεῖς ὁ Αἰακὸς ἐκ τῆς Αἰγίτης, διέτρι-
 βε μόνος ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ. ὅθεν θυχεράνας εἰδέθη τοῦ
 πατρὸς αὐτῆ Διὸς, ἵνα οἱ ἐκεῖσε Μύρμηκες μεταβληθῶ-
 σιν εἰς Ἄνδρας ὅπερ καὶ ἔγινεν. διὰ ποτὸ ἀνομάθησαν Μυρ-
 μη-

μυδόνες οἱ Αἰγυῖται. οἱ τινες ἐχρημάτισαν ποτὲ εἰς τὴν
 Ναυτικῶν διάσῃμοι· τὰς ὁποίας φοβηθούτες οἱ Ἀθηναῖοι
 ὡς πλησιοχώρους ἐφόραξαν ἀπανθρώπως, καὶ ἀηλεῶς νὰ
 κοπῶσιν οἱ ἀσπίχειρες, τῆτέσιν οἱ μεγάλοι δάκτυλοι τῶν
 χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ δυῶνται νὰ ἔλκωσι τὴν κώ-
 πην. καὶ τὰ ἔξῃς. Σαλαμῖν, καὶ Σαλαμῖς, κοινῶς Κυ-
 λουρι, κειμένη καὶ αὐτὴ ἐν τῷ Σαρωνικῷ Κάλπῳ, (ὅς
 τις ἀπ' αὐτῆς ἐρρέθη καὶ Σαλαμίνιος, καὶ Σαλαμινια-
 κός.) μεταξύ τῆς Πελοποννήσου, καὶ τῆς Ἀττικῆς πλησίον
 τῆς Αἰγίνης, ἔχουσα ποτὲ καὶ πόλιν τοῦ αὐτοῦ ὀνόμα-
 τος, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἀθηνῶν Μητροπο-
 λίτην. παρῶν κατ'ὠπίσσω εἰς Κώμην, καλυμμένη κοινῶς
 Ἀμπελάκι. πρότερον ἐκαλεῖτο αὕτη ἡ νῆσος καὶ μὲ ἄλλα
 ὀνόματα, οἷον Σκιρὰς, Κυχεῖα, καὶ Πιτυῶσα κατὰ τὸν
 Στράβωνα, καὶ νῆσος Δράκοντος. ἀπέχει τὰ Πόρος μίλιε
 15. ἡ Περίμετρος τῆς εἶναι πλεῖστον τῶν 30. μιλίων. ἐν
 αὐτῇ εἶχε τὸν Βασιλικὸν τοῦ θρόνου Τελαμων ὁ Πατὴρ
 τῶ Αἰάντος, καὶ τῶ Τύρρη, διὰ τῶν ὁποίων, ὡσπερ καὶ
 τῶν ἐκεῖ ὑπαρξάντων Αἰακιδῶν, γέγονε ἐπιφανής. οἱ
 Ἀθῆναιοι δὲ αὐτῶν τῶν Νήσων ἠγείραν πολέμους μεγά-
 λους, καὶ βαρεῖς ὡς ἀγανακτῶσάντες ἐξ αὐτῶν, ἐθέσι-
 σαν, ὅτι πλεόν νὰ μὴ τολμήσῃ τις νὰ προβάλη λόγον
 ὑπὲρ πολέμου τῆς Σαλαμίνος· εἰ δὲ καὶ προβάλοι, νὰ εἶ-
 ναι ὑπέθλυτος κεφαλικῆς τιμωρίας· ἀλλ' ὁ Σόλων σα-
 χαθεῖς τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, καὶ προσωπιθεῖς ἀφρο-
 συύλω, ἐδημηγόρησε διὰ σίχων, ὅτι πρέπει καὶ συμφέρεει
 εἰς τὰς Ἀθῆναις, νὰ πολεμήσωσι διὰ τὴν Σαλαμίνα. ὁ
 ποταμὸς ταύτης τῆς Νήσου Βώκαρος, καὶ Τωκαλίας καλεῖ-
 ται· εἶχε ποτὲ καὶ Φρέγιον, Βουδόειον καλέμενον. Σα-
 λαμινία ἐκαλεῖτο καὶ ἡ Ναῦς τῶν Ἀθῆναιῶν, ἡ ἄγυσα τῆς
 ὑπόθλυτος τῶν δικαστηρίων· ὡσπερ καὶ τὰ εἰς θυσίαν πεμπό-
 μενα, Πάραλος ὀνομάζετο. ἠκέθη αὕτη καὶ γνωστὴ εἰς τὸν
 Κόσμον ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς ναυμαχίας τῶν Ἀθῆναιῶν, καὶ
 τῶν

ἢ Μήδων (α), ὡσπερ καὶ ἡ πλησιόχωρος αὐτῇ σμικρὰ Νῆσος ἡ Ψυτταλία, κειμένη πρὸ τῆς Σαλαμίως ἐν τῷ Πόρῳ, εἰς τὴν ὁποίαν καταναμαχίθη ὁ Στόλος τῶ Ἰέρου, καὶ περὶ αὐτὴν ἐχυθῆ, καὶ ἐξελπίθη τὸ πλεῖον μέρος αὐτῆ· περὶ τὴν Σαλαμίνα εἶναι καὶ δύο Νησῖα, ὧν τὸ μὲν μείζον, Ἀταλαίτη καλεῖται, ὁμωνύμως τῇ περὶ Εὐβοίαν, καὶ Λοκρῆς Νήσω, πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ὁ Φάρων Λιμὴν· εἰς εἷς ἀπὸ αὐτῶ τὰ δύο Νησῖα εἰδεικνυτο ὁ Τάφος τῆς Κίρκης· πελώταία εἶναι ἡ Μινώα Νῆσος σμικρὰ, κειμένη πρὸς τὰ πέρατα τοῦ Σαρανικοῦ Κόλπου· ἐκλήθη ἀπὸ τῆ Μίνω τῆ βασιλέως τῆς Κρήτης, ὡσπερ ἀπ' αὐτῆ καὶ αἱ Κυκλαδες νῆσοι, Μινωίδες, μεταξὺ τῆς Μινώας, καὶ τοῦ Εὐρε λιμένος, ἢ καὶ τῆς Σαλαμίως, καὶ σμακρῶν τῆς Νισαίας, πρόκεινται Νησῖα πέντε, μικρὰ καὶ ἀκατοίκητα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Ι Γ' .

Περὶ τῆς Πελοποννήσου, ἢτοι τῆς Μωρέως,

Ι. **Δ**Ιδοῦσαντες ἐν ἐπιτόμῳ τὰς ῥηθείσας Ἐπαρχίας, εἰσερχόμεθα πρῶτον διὰ τῆ Ἰθμῆ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἢ ὁποία εἶναι Χερσονήσος, κύκλοθεν ὑποπεριματίζομένη ὑπὸ τῆς Θαλάσσης, πλὴν τῆ Ἰθμοῦ, διὰ τῆ ὁποίου συγχίζεται μὲν τῷ Στερεῶ· ὅθεν λέγεται Χερσονήσος, καὶ ὄχι Νῆσος. Ἐλέγεται ποτε αὕτη Ἀκρόπολις ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὁποία Ἑλλάς ἐδιαιρεῖτο εἰς δύο συστήματα, εἰς τὸ ἐκτὸς τῆ Ἰθμῆ, (τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται μέχρι τῶν Ἐκβολῶν τῆ Πηνειοῦ, καὶ τὸ εἶναι τὸ Θωτταλικὸν) καὶ εἰς τὸ εἰς. Τῆ Ἰθμῆ ταύτης τῆς Πελοποννήσου τὸ πλάτος εἶναι

(α) Περὶ τὸ 480. ἔτι: ὅρα Χερσὸν ὅπου ὁ Θμιστοκλῆς ἐναυαρχεῖται τῶ στόλου ἢ Ἀθηνῶν, ὅτι ἐσωίσατο ἀπὸ 380. πλοία, ὃ δὲ ἢ Περσῶν ἀπὸ 1207.

καὶ μελίων· πεσάρων· ἢ πέντε, τὸ ὁποῖον λέγεται ἀκόμη μέχει τῆς σήμερον Ἑξαμίλιον, ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ὅταν ὁ βάρβαρος Ξέρξης ἤγειρε τὸν πόλεμον καὶ τῶν Ἀθηναίων, φοβηθεῖτες οἱ Πελοποννήσιοι, μήπως καὶ ἔμβη μέσα εἰς αὐτῶν, ἀπεφάσισαν κοινῶς νὰ ἐνώσκον τὰς δύο θαλάσας, κατέστη τὸ Ἴόνιον Πέλαγος, καὶ τὸ Αἰγαῖον, με Τεῖχος· ὄδον καὶ εἰς τὸ ἔργον ἐλθόντες πολλοὶ ἀνδραποῖ, εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὸ ἐτελείωσαν, ἤτοι ἑξαμέρας, τὸ ὁποῖον Τεῖχος Ἑξαμίλιον ἐκάλεσαν. τοῦτο δὲ ἐγένε μετὰ τῷ σφραγῶν τοῦ Λεωνίδα, τῷ εἰς τὰς Θερμοπύλας γενόμενῳ. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἀποδομήθη τοῦτο τὸ Τεῖχος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. ὀλίγον, ἢ τρίτον ἀποδομήθη ὑπὸ τῆ Ἰουστινιανῆς τῆ Βασιλείας τῶν Ῥωμαίων, ὁμοίως πεπάρτην φεραὲ ὑπὸ τοῦ Ἐμμανὴλ τῆ Βασιλείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆ ὁποίου οἱ Ἰῶοὶ ἐδίωξαν πύς Ἰταλὸς ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἐγένον ἡ διατείχισις τῆ Ἰδμῆ, ἔργον μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς φύλαξιν· τελευταῖον καὶ οἱ Βυζάντιοι ἐν ἔτει 1463., ἔζωσαν τὸν Ἰδμῶν μετὰ ἓνα Τεῖχος, ἔχοντα Πύργους 136., καὶ Χανδάκια μεγάλα καὶ διπλά, τὸ ὁποῖον ἐτελείωσαν ἐν ἡμέραις δεκαπέντε, ἔχοντε καὶ τὰς Πελοποννησίους συμβουθεύς. ἀλλ' ὀλίγον ὑπερον πάλιν ἐκρημνίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων.

2. Ἐκεῖ ὅπου σκοπεῖ ἔπιτος ὁ Ἰδμὸς τὸ ὀλιγαίτερον, ἀπτεται ἐκ τοῦ εὐρὸς μέρους τῆς Θαλάσσης, πλησίον τῶν Κεγχρεῶν, καὶ ἐκ τῆ ἑτέρας, πλησίον τῆ Λεχαίης, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκεῖ, ὅπε ἀράζον τὰ ξύλα, τὰ ὁποῖα ἔρχονται εἰς τῷ Κόρινθον διὰ τῆ Κελαϊκῆς Κόλπε. Ἐπίτον τὸν τοῖχον τῆ Ἰδμῆ, κατεπολέμησεν ὁ β'. Σουλτὰν Μουράτης, ἐν ἔτει 1446., τῇ 18. τῆ Δεκεμβρίου, με 60. χιλιάδας ὠθρώπων, καὶ δι' ἐπιβελῆς ἀφέθη τὸ Τεῖχος ἡμέρῃ σαββάτῳ, τὸ ὁποῖον κρημνίσαντες, εἰσῆλθον εἰς τῷ Πελοπόννησον, καὶ ἐκυρίευσεν σχεδὸν ὅλῳ αὐτῷ, καὶ τότε ἐκοφαν Χριστιανῆς οἱ Τούρκοι 22. χιλιάδας, καὶ μεγάλῳ λεηλατή-

σιν ἕκαμον. οἱ δὲ Παλαιολόγοι ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Θωμᾶς διὰ τῆς φυγῆς ἐλυτρώθησαν.

3. Ἐπεὶ τὸν Ἰθμόν ἐβυλήθησαν καὶ πολλοὶ τῶν παλαιῶν νὰ κόψω, καὶ ἀρχίζοντες, τινὰς αὐτῶν δὲν ἄρεθον νὰ πελειώσῃ τὸ ἔργον. γινώσκεται ὅμως ἕως τῶρα, ἐκεῖ ὅπῃ ἀρχισαν τὸ Χανδάκι, ἀλλὰ τινὰς δὲν ἐφθάσαν ἕως εἰς τὰς πετρώδεις, καὶ λιθάδεις τόπους. Πρῶτος πάντων ἐβιάσθη νὰ τὸν κόψῃ Δημήτριος ὁ Βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων. εἶπε Ἰβλῖος ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων. ἔπειτα Γάιος ὁ Καλιγόλας διὰ τῶν Ἀνθυπάτων Κλαυδίου. μετὰ τούτους ὁ Νέρων, ὁ ὁποῖος ἀρχίζοντας τὸ τοιοῦτον ἔργον, ἔδωκε σημεῖον εἰς τὰς στρατιώτας διὰ σάλπιγγος, καὶ πρῶτος αὐτὸς ὁ Νέρων λαβὼν Δίκελλαν ἔσκαψε καὶ εὐχαλεπῶς σκαφθεῖσαν γλῶσσαν, ἔξω ἀπὸ τὸ Χανδάκι μετὰ τὸ ναῖσεν, καὶ πεδύταιον ὁ Ἀττικὸς Ἡρώδης, αὐθροπος ἰδιώτης. εἶπε ἡ Πυθία εἰς τὰς Κενδίας, ὅπῃ ἔσκαπτον Ἰθμόν τι νὰ, ὅτι δυσκολώτατον εἶναι εἰς τὰς ἀθροώτους, ἢ ἀτίκεινται εἰς τὰ Θεῖα ἔργα. καὶ ὅταν ἤρξαντο τὸ ἔργον οἱ περὶ τὸν Νέρωνα, ἀεδόθη αἷμα ἐκ τῆς γῆς, ἠκέδησαν οἰμωγαὶ καὶ μυκηθμοὶ, καὶ εἶδωλα πολλὰ ἐφάνηκαν κατὰ τὸν Δίωνα, καὶ τὰ λοιπὰ εἶρηται περὶ τὸ σκάπτειν Ἰθμόν, καὶ κατ' ἀρχάς. ἐσμακρῶν τὸ Ἰθμὸν, ὑποκάτω τῆς Κορίνθου, καπεσκόδασαν εἰς τούτους τὰς καιροὺς Φρέσια, διὰ ξύλων καὶ χωμάτων, καὶ Χανδάκια μεγάλα οἱ Βούστοι, ἐμποδίζοντες δι' αὐτῶν τὰς καταδρομὰς τῶν Τέρκων.

4. Αὐτὴ ἡ Χερσονήσος ἐκαλεῖτο πρότερον Αἰγιάλεια, ὑπὸ τῶν Αἰγιάλέων τῶν Τίμων τῶν Ἰνάχων, καὶ Μελίας τῆς Θυγατρὸς τῶν Ὀλεωνῶν. εἶπε ἐκλήθη Ἀπία, ὑπὸ Ἀπίδος τῶν Παιδῶν τῶν Φορωνέων, καὶ Τηλοδίκης. ἔπειτα Ἄργος, ἀπὸ Ἄργων τῶν Παρόπιων, ἢ τοῦ τῶν Πολυφθαλμοῦ, τῶν Τίμων τῶν Διῶν καὶ τῆς Νισβῆς τῆς Ἀδελφῆς τῶν Ἀπίδων. πεδύταιον Πελοπόννησος, ὑπὸ Πέλοπος τῶν Τίμων τῶν Ταυταίων, τῶν Βασιλέων τῆς Φρυγίας, ὁ ὁποῖος Πέλοψ ἔστρωσε καὶ

ἐπὶ νίκησιν μετὰ τὸ τρέξιμον τῆς ἀμάξης, Οἰνόμαος τὸν Βασίλεια τῆς Ἡλίδος, ἔλαβε καὶ τὸ Βασίλειόν τε, καὶ τὴν θυγατέρα τε τὴν Ἰπποδάμειαν εἰς γυναῖκά τε. λέγεται ὅτι ὁ Οἰνόμαος ἦτον γιὸς τῆς Ἄρεος καὶ τῆς Ἀρπίνης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἀσωπῆς, ἢ τῆς Εὐειθῆς τῆς θυγατρὸς τῆς Δαναῦ. ὁ ὁποῖος εἶχε θυγατέρα τὴν Ἰπποδάμειαν, καὶ ἔλαβε χρησμὸν ἐκ τῆς Μαντεῖας, ὅτι εἶχε νὰ φονεῖθῃ. διὰ τὸ δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς ἄλλον τὴν θυγατέρα τε, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον, ὅπου νὰ τὸν νικήσῃ διὰ τῶν ἵππων. ἦσαν δὲ εἰς αὐτὴς οἱ Ὀροὶ τῆς τρέξιματος τῶν ἵππων, ὁ Κλαδέως ποταμὸς, ἢ Ἀρεμεία, ἢτοι ἀπέκει ὅπου ἀπέλυον. καὶ ὁ Ἰδμὸς τὸ τέρμα, ἢτοι ἐκεῖ ὅπου τελότατον ἐσέκοντο. καὶ μετὰ τὸν τὸν τρόπον ἐφόνευσεν ἕτατος ὁ Οἰνόμαος μνηστῆρας τῶν θυγατέρων τε δεκατρεῖς, ἢ κατ' ἄλλως, δεκαπέντε. ἀλλὰ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέλοψ ἐπὶ τὸν ἀθλον μετὰ τῶν ἵππων (τὰς ὁποίας ἵππους καλυμμένας Ψίλλα καὶ Ἄρπια, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν) καὶ ἰδὼσα αὐτὸν ἡ Ἰπποδάμεια, τὸν ἠγάπησεν. ὅθεν καὶ κατέπεισε τὸν Μυρτίλον, τὸν γιὸν τῆς Ἐρμού καὶ τῆς Φαιθύσης, ἢ τῆς Μυρτίης τῆς Ἀμαζόνος, ὁ ὁποῖος ἦτον ἠνίοχος τῆς Οἰνομάας, νὰ μὴ ἐμβάλῃ τὸ ἐμβολὸν ἐπὶ τῆς ἀκραξονίης, ἢ καὶ αὐτὸ ἐμβάλῃ, νὰ τὸ κάμῃ κήρυον. διὰ τὸ ὁποῖον ἐσυμβέβη νὰ ἐκκυλισθῇ τῆς τροχῆς ὁ Οἰνόμαος, καὶ νὰ ἀπεθῆν, καὶ μετέπειτα ὁ Πέλοψ νὰ πάρῃ τὴν θυγατέρα τὴν Ἰπποδάμειαν εἰς γυναῖκά τε.

5. Κοινῶς πόρα αὕτη ἡ Χερσονήσος λέγεται Μωρέας ἴσως μετὰ τὸ νὰ ἔχη πολλὰ Μωρέας, ἢτοι Συκαμίνους μαύρας. ὁμοιάζει κατὰ τὴν θέσιν τοῦ τόπου, μετὰ Ἄκρωτήρια ὅπου ἔχει καὶ τοὺς Κόλπους, φύλλον Πλατάνου. γυρίζει μίλια 550., ἢ 600. τὸ μᾶκρος τε εἶναι μιλίων 157. καὶ ἄλλων πσοῦτων τὸ πλάτος τε. οἱ ἐξαιρητοὶ Κόλποι αὐτοῦ εἶναι ἕξ. ὁ Κελασιῶς, ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς πόλεως Κελασῆς τῆς Φωκίδας. λέγεται ἀπόμνη ἕτος καὶ Κορινθιακός, καὶ κοινῶς Κόλφος τῆς Ναυπακτίας.

πάπτι. ὁ Σαρωνικός, ὀνομασθεὶς ὅσον αὐτὸς, ὅσον καὶ ὁ λιμνὴν, ὁ δεισκόμενος πρὸς τὸν Ἰσθμὸν, ἀπὸ Σάρωτος τῆ Κωνητῆ, ὁ ὁποῖος κυνηγῶντας ἐκεῖ ἔλαφον, ἐμάτη, καὶ ἢ ἔλαφος διωκομένη, ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὸ Πέλαγος, αὐτὸς δὲ τῆ μαγία φερόμενος, ἐκρημνίσθη εἰς τὸ Πέλαγος, καὶ ἀπεπνίγη· τὸ δὲ σῶμα αὐτῆ βλήθη κατὰ τὴν Φοιβέαν λίμνην, ἀπὸ τῆ ὁποῖα ὀνομάσθη καὶ αὐτὴ Σαρωνίς. ἔπος ὁ Κόλπος ἐνομίζετο Ἱερὸς τῆς Ἀρτέμιδος, ὃν ὡ φασι τὴν Σκύλλαν ὑπὸ Μίνως ἐλκυσθῆναι, καὶ τὰ ἐξῆς· καλεῖται προσέτι καὶ Σαλαμίνιος, ἀπὸ τῆς Σαλαμίτος νήσου, καὶ κοινῶς Κόλπος τῆς Αἰγίνας· ὁ δὲ Σαρωνικός Πόρος, ὅπερ εἶναι εἰς αὐτὸν τὸν Κόλπον, λέγεται κοινῶς Πόρτο Πόρο· ὁ Ἀργολικός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῆς Ἀργολίδος, τῆς Ἐπαρχίας, λέγεται κοινῶς Κόλπος τῆς Ναυπλίας· ὁ Λακωνικός, κοινῶς λεγόμενος Κόλπος Κολοκυνθιάς· ὁ Μεσσηνιακός, κοινῶς Κόλπος τῆς Κορώνης, καὶ ὁ Κυπαρισίος, κοινῶς Κόλπος τῆς Ἀρκαδίας.

6. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Πελοποννήσου εἶναι ἑτάτοι· ὁ Πηνειὸς, ὁ ὁποῖος εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν, πλησίον τῆς Χελωνίτις Ἀκρωτηρίας, λέγεται νῦν εἶναι αὐτὸς, τὸ Ποτάμι τῆς Γασύνης· ὁ Ἀλφειὸς τῆς Ἡλίδος, κληθεὶς παρὰ τῆς θεραπείας τῆς Ἀλφειῆς, ἢ ἀπὸ τῆς Ἀλφειῆς, τὸν ὠφελεῖν· διότι τὸ ὕδωρ αὐτῆ εἶναι ὠφελίμον, ἢ ἄλλως πως· ἔπος ἐκαλεῖτο πρότερον Στύμφιλος, καὶ Νύκτιμος· ἢ πηγὴ αὐτῆ εἶναι μεταξὺ τῆς Τραχέως Ὀρέας, εἰς τὴν ὁποῖον τὴν ὑπ᾿ ὀρειαν, ἦτον τὸ πάλαι ἢ Ὀρχομενὸς πόλις, καὶ τῆς Ἀλκυονίδας λίμνης· εἰσέρχονται εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλοι πολλοὶ, οἷον ὁ Ἐλιαδός, ὁ Γόρτιμος, ὁ Ἀχελώας, ὁ Βεφαγος, ὁ Λαδων, ὁ Ἐρυμανθός, ὁ Ἀχέρων, καὶ ἄλλοι, καὶ τρέχων διὰ τῆς Ἀρκαδίας καὶ Ἡλίδος, ποτίζει τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ τὰς Πίτας, καθεῖθεν ὑπὸ γλῶσσει εἰσδύς κατὰ τὰς μύθους τῶν Ποιπτῶν, ἐξέρχεται πάλιν εἰς τὴν Σικελίαν, ἐγγυὲς τῶν Συρακουσῶν, καὶ τὰ ἐξῆς· λέγεται κοινῶς

καὶ τῶρα Ρ'εφιάς, καὶ ἡ πηγὴ τε εἶναι εἰς τὸν Πύργον; εὐλίγον κατωτέρω τῆς Λυκείας, ἢ καὶ ἐκεῖνη ὅπως εἶναι εἰς τὴν Διμινίτζαν. ὁ Παμισός, ὅστις καὶ Πανίσος λέγεται, καὶ κοινῶς Περνίτζα, καὶ Πιρνάτζα, εἰσέρχόμενος εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν Κόλπον. ὁ Εὐρώτας, κληθεὶς ἀπὸ Εὐρώτα τε Τίτα τε Μύλητος, ὁ ὁποῖος ἐσάθη βασιλεὺς τῆς Λακωνικῆς Γῆς, καὶ πελέσας Χανδάκιον, ἐκατέβασε δι' αὐτῆ τὸ νερόν, ὅπως ἐλίμναζεν εἰς τὸ Πεδίον, καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὴν θάλασσαν, λέγεται κοινῶς τῶρα Τεῖς. πρὸ τοῦ Εὐρώτα, ἐκαλεῖτο Ἴμερος καὶ Μαραθῶν. Ἰναχος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Ἰνάχα τε πρώτου Βασιλέως τῶν Ἀργείων, ὡσαύτ' ὅπως πρῶτον ἐκαλεῖτο Καρμαῖωρ, εἶτα Ἀλιάκμων, αὐτὸς ποτίζει τὴν Ἀργείαν, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον. λέγουσι τινὲς γὰρ εἶναι τὸ ποτάμι τῶν Ἀργουσι, ἀλλ' αὐτὸ εἶναι χεῖμαρρος, καὶ ὄχι ποτάμι ὅθεν κρεῖττον φαίνεται γὰρ εἶναι ὁ Μασός. εἰς τὴν Ἀργείαν εἶναι καὶ ἄλλος ποταμὸς Ἐρασινός καλούμενος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπως ἐξέρχόμενος ἐκ τῆς Ἐρασινῆς λίμνης, ἀγαίει δι' ὑπογείων σωλήνων εἰς τὴν Μύλας τῆς Ἀργεῖς. τὰς δὲ ποταμὸς τῆς Ἀχαιίας, ἐν τῷ περὶ αὐτῆς τόπῳ θέλομεν ἐκθέσει.

7. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Πελοποννήσου εἶναι ὁ Στυμφαλος, τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰς καὶ Κυλλήνη λέγεται, διεσπόμενον μετὰ τῆς Ἀρκαδίας καὶ τῆς Ἀχαιίας, ὀνομάζεται κοινῶς Ζήεια. πλησίον ἐτέτε τε ὄρεα εἶναι καὶ ἡ Στυμφαλὴ λίμνη τῆς Ἀρκαδίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ Ἡρακλῆς δὲν ἐδωμήθη γὰρ διώξῃ τὰς Στυμφαλίδας Ὀρνιδας, τὰς ὁποίας καὶ Σιδηροπτέρους καὶ Πλωΐδας ἐκάλεν, αἰσῶς καὶ δὲν ἠθέλε τὰς φοβῆσθαι μὲν τὸ χαλκῶν ὄργανον, ὅπου ἔκαμε, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει ἦχον, καὶ καλεῖται Κρόταλον. λέγουσιν, ὅτι αὐταὶ ἦσαν θυγατέρες τινὸς Στυμφαλῆ Ἡρωος, καὶ Μητρὸς, λεγομένης Ὀρνιδας, τὰς ὁποίας ἐφόρυσεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡσαύτ' ὅπως δὲν τὸν ἐδέχθησαν. ἡ Στυμφαλὴ λίμνη λέγεται καὶ Ἐρασινή, ἡ ὁποία ποτὲ ἐξηραῖ-

θη, ἔσωπας καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς νὰ ἐβυθίσθῃ διὰ τινῶν βα-
 θυπέτων σωλήνων. λέγεται κοινῶς αὕτη ἡ λίμνη Ζαρκά-
 κας, ἀπὸ τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Ἐρασινὸς ποταμ. ἡ πο-
 λὺ σμακρὰ πύτις εἶναι καὶ ἄλλη λίμνη μεγαλιτέρα, τοῦ
 Φονιά κοινῶς λεγομένη. ἀπ' αὐτῆς τῆς Στυμφαλίδος λί-
 μνης ἔφερε διὰ τῆς ὑδραγωγίας (τὴν ὁποίαν ἀπετέλεσαν
 Ἄδελαιὸς ὁ Αὐτοκράτωρ) τὸ ὕδωρ εἰς τὴν Κορίνθον. πύ-
 τες τῆς ὑδραγωγίας φαίνονται ἕως τῆς σήμερον· λείψανα
 τινά. Φολωὴ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, ὑψηλὸν καὶ ὑλῶδες, ὄ-
 ρον καὶ κατίσκιον. Ταύγετον ὄρος τῆς Λακωνικῆς, ἡ σμα-
 κρὰ τῆς θαλάσσης ἐγειρόμενον, καὶ μέλει πῶν Ἰπρωρείων
 πῶν Ἀρκαδικῶν ὄρων ἐκτεινόμενον, ἀπὸ τῆς Ἀκρωρείας
 αὐτῆ φαίνεται ἅπαντα ἡ Πελοπόννησος. δέικνεται αὐτῶν
 ὄρων τῆς Σπάρτης, καὶ πῶν Ἀμυκλῶν, ὑπὸ πῶν ὁμοίων καὶ
 Ἀμυκλαίων καλεῖται. ἐκλήθη Ταύγετον ἄπο Ταυγέτης τῆς
 Νύμφης, ἣν ὁ Ζεὺς βιασάμενος ἐφθειρε, καὶ πᾶ ἐξῆς, ἡ ἀ-
 πὸ Ταυγέτης τῆς Μητρὸς τῆς Εὐρώτα. λέγεται ἀρσενικῶς,
 θηλυκῶς, καὶ ἐδετέρως. ὁ Φυσικὸς Ἀναξίμουδρος προειδὼν
 τὸν σεισμόν, ὅπῃ ἐμελλε νὰ γένη, ἐπαθρακίνησε τὰς Λα-
 κεδαιμονίους νὰ εὐχῶν ἐκ τῆς πόλεως. διότι εἰς ἐκεῖνον πᾶ
 σεισμόν, ὅπῃ προεῖπεν, ἐκρημίσθη ὅλη ἡ Λακεδαιμῶν
 πόλις, καὶ ἀπεσπάρθη καὶ μέρος τῆς Κορυφῆς τῆς ὄρος Ταυ-
 γέτε. πρότερον ἐκαλεῖτο τοῦτο τὸ ὄρος κοινῶς Πενταδά-
 κτυλον, πόρα λέγεται τὸ ὄρος τῆς Ἁγίας Ἡλίας. τὸ Κρό-
 νιον τὸ ὁποῖον εἶναι τῆς Τζακωνίας τὸ Βενί, καὶ καλεῖται κοι-
 νῶς Μαλεβὸ. Ζάρηξ, κοινῶς Ζαρακάς. ἡ Μίνθη, καὶ ἄλλα.

8. Εἰς αὐτῶν τῶν Πελοπόννησον ἐκατοίκησαν ἐκεῖνα τὰ
 ἐννεα πολυθρήλητα ἔθνη ἀπ' ἀρχῆς, οἱ Κορίνθιοι πλη-
 σίον τῆς Ἰθμῆς, τῶν ὁποίων συμοῦται ἐσάθησαν οἱ Σικυῶ-
 νιοι, μετ' τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα δηλῶνται καὶ οἱ Ἀχαιοί, οἱ
 Ἡλείοι, οἱ Ἀρκαδιοί, οἱ Πύλιοι, οἱ Μεσσηνιοί, οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι, οἱ Λάκωτες, οἱ Ἀργεῖοι, καὶ οἱ Μυκηνιοί, οἱ
 ὁποῖοι ὅλοι Παραθαλάσσιοι εἶναι, πλὴν τῶν Ἀρκαδῶν,
 ὧσα

ὄψιν ὅπῃ αὐτοὶ κατοικοῦσι τὸ Μεσόγειον. διὰ τῆτο καὶ ὁ Ὀμήρος βεβαίῳ αὐτὰς, ὅταν ἤθελον νὰ πηγύουσι κατὰ τῆς Τρωάδος, νὰ ἔλαβον Νῆας ὑπὸ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡσαύτῃ ὅπῃ ἐδικὰς των δοῦν εἶχασιν. ἐκ τῶτων ἐγρονήθησαν Ἡρώεις περιφρημοὶ, ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ Μενέλαος, καὶ ἄλλοι πόσοι καὶ πόσοι, καὶ ἔλαμψαν οἱ Πελοποννήσιοι ποτὲ εἰς ὄλον τὸν Κόσμον, πρὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, πόσον μὲν τὰ ἔργα τῆς πολέμων, ὅσον καὶ μὲν τὰς σκεδὰς τῆς Γραμματικῆς. ἔσειλαν καὶ διαδόρας Ἀποικίας, ἀλλὰ μετὰ τὴν Αὐτοκρατείαν τῆς Ῥωμαίων, ἄρχισαν νὰ κλίνωσιν εἰς τὸ χεῖρον, τέποιαις λογιῆς, ὅπῃ εἰς τὴν Αὐτοκρατείαν τῆς Τυρρικῆς, καὶ ὁλοτελῶς ἐσβήθη ἐκεῖνο τὸ φῶς τῆς Κόσμου μερῶν αἰδίων νύκτα τῆ σκοτίας, καὶ ἐνίκησεν ἡ Λύσα τῆ βαρβάρου Κυυδὸς τὰς δυνάμεις τῆ ἰχυρωτάτῃ Λέοντος.

9. Ἐπαρχίαι τῆς Πελοποννήτου μετροῦνται αὗται, ἡ Κορινθία, ἡ Σικυονία, ἡ Ἀχαΐα, ἡ Ἠλις, ἡ Ἠλεία, ἡ Ἀρκαδία, ἡ Μεσσηνία, ἡ Λακωνικὴ, ἡ Ἀργεΐα, καὶ εἰτις ἄλλη παρα ταύτας, περὶ τῆς ὁποίων ἰδίως καὶ ξεχωριστὰ θέλομεν εἰπεῖν τὰ ἀρχαῖα ἐκάσης, καὶ εἰτι ἀξίου ἀκοῆς διηγῆμενοι, ἀρχόμενοι ἐκ τῆ Ἰδαμῆ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Δ'.

Περὶ τῆ Ἰδαμῆ, καὶ τῆς Κορινθίας.

1. Μεταξὺ τῆς Βοιωτίας καὶ τῆ Ἐξαμιλίας, εἰς αὐτὸν τὸν Ἰδαμὸν τῆς Κορινθιακῆς Ἐπαρχίας, εἶναι ἡ Χώρα τῆ Σίννιδος, ὁ ὁποῖος Σίννις ἦτον ληστῆς φοβερώτατος, λεγόμενος καὶ Προκρῆσης, καὶ ἐκράτει ἐπὶ τὸν τόπον, ὑπὸ τῆ ὁποῖα ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν καὶ ὁ τόπος. Οὗτος ὁ Ληστῆς καὶ κακοποιὸς Σίννις εἶχε συνηθείαν ἐκείνης τῆς ἀνθρώπων, ὅπῃ ἐπίαν, νὰ τὰς φονδύη μὲν τῶτων τὸν τρόπον. πλυσίον τῆ Αἰγιάλις ἦσαν Πίτες, ἠτοι Κικκυναεῖαι, τῆς ὁποίων τὰς κλώνας κλίνωντας μὲν βίαν πρὸς τὴν Γῆν, ἔδωκαν εἰς

αὐτὰς ἐκείνης, ὅπως εἶχε νὰ φονδύη, εἶπε ἀφίνωντάς τους, ἐγείροντο μὲ τὴν φυσικὴν κίνησιν οἱ κλώνοι αὐτῶν, καὶ ἔτιως ἐλεεινότερα ἐφονδύοντο ὑπ' αὐτῶν, ὅσοι δὲ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ τὸν νικήσουν, καὶ ὑπὸ αὐτὰς τὰς Πίτιεις ὅπως ἐμεταχειρίζετο, ὠνομάσθη καὶ Πιτυοκάμπτης. ὑπερον δὲ νικηθεὶς αὐτὸς ὁ Σίννης ὑπὸ τῆς Θησέως, ἐφονδύθη ὑπ' αὐτῆ μὲ τὸν ἴδιον θάνατον, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

2. Εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀρχήθην δὲ ἦτον ἄλλη πόλις, παρὰ ἢ Κρομμύων, τῆς ὁποίας ὁ τόπος ἐλέγετο Κρομμυονία. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀεστράφη ὁ Πιτυοκάμπτης τῆς Θησέως, καὶ εἰς αὐτὴν ὁ Θησὴς ἐφόνδυσε καὶ τὴν Σιω, ἣτις τὴν Ἀχαιοῦχορον, τὴν ὁποίαν Φαιαὶ ὠνόμαζον. πόρρα ὀνομαστὸς τόπος τῆς Ἰσθμῆς εἶναι αἱ Μιγγαίαι, κοινῶς λεγόμεναι Μίγγες. μετὰ τὴν Κρομμύονα πόλιν, ἦτον τὸ Τεῖχος, τὸ ὑπὸ τῆς Πελοποννησίων κατασκευασθῆναι, ὡς ἀνωτέρω εἶρηται. πλησίον τῆς Ἐξαμελίου, ἀναμεταξὺ τῆς Κρομμύονος, καὶ τῆς Κρυχρῶν, κατὰ τὸν Αἰγυιῶν τῆς Σαρωνικῆς Κόλπου, ἦτον ἢ Σχοινεντία πόλις, καὶ ὁ Σχοινὴς λιμὴν, ὅπως οἱ Κορινθιοὶ ἐσωνήθιζον νὰ ἔλκων τὰς Νῆας, μὲ μηχανικὰς τέχνας, διὰ τῆς σφοδρῆς τῆς Ἰσθμῆς.

3. Πλησίον ἐπέτι, ἦτον τὸ Θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπετελεῖντο οἱ Ἀγῶνες τῆς Ἰσθμια, καὶ τὸ Στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔτρεχον, ἐκ λώκοιτύτου μαρμάρου κατασκευασθῆναι. Τούτους τῆς Ἰσθμιας Ἀγῶνας διέταξεν ὁ Θησὴς, ἢ κατὰ Ζήλον καὶ μίμησιν τῆς Ἡρακλέως, ὅτι καθὼς δι' ἐκείνου τὸν Ἡρακλέα, ἐτελεῖντο τὰ Ὀλύμπια εἰς τιμὴν τῆς Διός, ἔτιω διὰ τὴν Θησέα, νὰ τελεῖνται τὰ Ἰσθμια εἰς τιμὴν τῆς Ποσειδῶνος. ἢ ὅτι διὰ τὴν ἐξίλεωσιν τὴν ἐν ἄδῃ ψυχῶν τῆς συγγενῆς αὐτῆς Σίννιδος, ἔθεσε τῆς Ἰσθμιας Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι μὲ ὅλον ὅπως καὶ πρότερον ἐτελεῖντο, ἀλλ' ἐγένοντο εἰς τιμὴν τῆς Μελικέρως. ὅθεν καὶ τὴν νύκτα ἐτελεῖντο, ἔχοντες μᾶλλον τελετῆς τάξιν, παρὰ θείας καὶ πασηγυρισμῶ. τῆς ὁποίων ἢ αἰτία ἐσάθη πιαυτῆ: ὁ Ἀθάμας γεννήσας

με τὴν Ἰνώ δύο παῖδας, τὸν Λέαρχον καὶ Μελικέρτιν,
 καὶ πεσὼν εἰς μωλίαν, ἐφόνευσεν τὸν Λέαρχον, εἶτα καὶ τὴν
 Ἰνώ ἐθέλησε νὰ φονεύσῃ, αὐτὴ δὲ ἀρπάσασα τὸν Μελι-
 κέρτιν, καὶ μακρῆσα, ἔφυγεν διὰ τῆς Γεραεΐας πρὸς Μεγαρι-
 κὰ ὄρη, καὶ στασα ἔπι τῆς καλυμμένης πέτρας Μολυβίδος,
 ἐπήδησε μὲ τὸ Βρέφος εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κατὰ τῶν
 τῶν τρόπων (καθὼς μυθολογεῖται) ἀπεθεώθησαν, τὸ δὲ
 τῆς Μελικέρτε σῶμα ἐβλήθη ὑπὸ τινος Δελφίνου πρὸς τὴν
 Σχοινοκτιανὴν πόλιν, τὸ ὁποῖον ἄροντες Ἀμφίμαχος καὶ
 Δαναῖνος, τὸ ἔφερον εἰς τὴν Κόρινθον, ὃ δὲ ἀδελφὸς τῆς
 Ἀθάμαντος ὁ Σίσυφος ἐβασίλευε τότε τῆς Κορινθίας, ὃ
 ὁποῖος ἐπρόσβαλε ν' ὑποτελέσῃ εἰς τιμὴν αὐτοῦ, τὸ κατ' ἔ-
 ρος, ἐορτίζον κατὰ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν Νηειδῶν. ὅθεν καὶ
 θεὸς αὐτὴν ἀποσηγορεύσασα, τὴν μὲν Ἰνώ, ὑπὸ τῆς ἀφροῦ
 τῆς θαλάσσης, Ἀλκυονίδαν, τὴν δὲ Μελικέρτιν, Παλαίμο-
 να. ἐγένοντο οὗτοι οἱ Ἰσθμικοὶ Ἀγῶνες εἰς καθὲρ τετ-
 τὸν ἔτος, καὶ εἰς αὐτοὺς οἱ Νικηταὶ πρώτων ἐσεφανέοντο μὲν
 Σέλιον, εἶτα μὲν Πίττω. δευτέρου ἔπαυσαν εἰπεῖν οἱ Ἀγῶ-
 νες, ὅτε ὅταν Λυκίος ὁ Μέμμιος κατέσκαψε καὶ ἐχάλασε
 τὴν Κόρινθον. ἀλλ' ὅσον καιρὸν ἢ Κόρινθος ἦτον ἐρημος,
 ἐδόθη εἰς τὰς Σικυονίους νὰ τελοῦσι τὰ Ἰσθμια. καὶ ὅταν
 πάλιν ἀνακκοδόμησεν αὐτὴν Ἰάβλιος ὁ Καῖσαρ, ἐπήρσαν πάλ-
 λιν οἱ Κορινθιοὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῶν Ἰσθμιακῶν Ἀ-
 γῶνων. ἐδῶ ἀκόμη ἦτον καὶ τὸ ἄδυτον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδίδετο
 κατάβασις εἰς τὸ ὑπόγειον Σπήλαιον, ὅπερ ἐκρύφθη ὁ Πα-
 λαίμων, τὸν ὁποῖον Ἐφορον καὶ Θεὸν τῶν λιμενῶν καλεῖται
 οἱ Ποιηταί. αἰτίσως καὶ τινὰς ἢ τῶν Κορινθίων, ἢ τῶν ξέ-
 νων ἠθέλετο ψευδορκίση ἐδῶ, δευτέρου ἦτον τρόπος εἰδὲς νὰ φύ-
 γῃ τὴν ποινὴν τῆς ψευδορκίας. εἰς αὐτὸν τὸν Ἰσθμὸν ἐ-
 κήσαν ὁ Θεσσαλὸς, ἢ οἱ Ἴωνες σὺν ἡμῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐχω-
 ρεῖτο ἢ Ἀττικὴ, ὅπερ τότε ἐκαλεῖτο Ἰωνία, ὑπὸ τῆς Πε-
 λοποννήσου καὶ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ταύτης τῆς σήλης, τὸ κατὰ
 τὴν Ἀττικὴν γούρον, ἦτον γεραμμένον: „ Ταδε εἰς Πελο-

πόννησος, ἀλλ' Ἰωνία". εἰς δὲ τὸ ἕτερον, τὸ κατὰ τὴν Κῶν εἰρηθον: Ταῦτα εἰσὶν ἡ Πελοπόννησος, καὶ Ἰωνία".

4. Οἱ Ἑλλήνες κατ' ἀρχὰς ἐδιαιρέοντο εἰς Ἴωνας, καὶ Αἰολεῖς, καὶ οἱ μετ' Ἴωνες ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ Χώρα, οἱ ὅποιοι ὑπερον ἐκλήθησαν Ἀττικοί, καὶ ἡ αὐτὴν διάλεκτος μετεβλήθη εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἔπειτα οἱ Ἴωνες ἐπεκράτησαν καὶ ἐκατοίκησαν καὶ τὴν παραλίαν τῆς Ἑλλάδος Ἀσίας. οἱ δὲ Αἰολεῖς ἦσαν ἐκεῖνοι, ὅπου δὲρίζοντο ἔξω τῆς Ἰσθμοῦ, ἅπαντες οἱ οἰκῆντες μέχρι τῶν Ἐκβολῶν τῆς Πηνειῦ ποταμοῦ, ἢ τῆς Σαλαμβρίας, πλὴν τῶν Ἀθηναίων, καὶ Μεγαραίων, καὶ τῶν Δωριέων, τῶν περὶ τὸν Παρνασσόν, οἱ τινες ἐλάλουν τὴν Δωρικὴν Διάλεκτον. διότι τὸν παλαιὸν καιρὸν ἅπαντα ἡ Ἑλλάς εἰς δύο συστήματα ἐδιαιρέται, εἰς τὸ ἄνω τῆς Ἰσθμοῦ σύστημα, καὶ εἰς τὸ ἑπὶ τῆς Ἰσθμοῦ, ἐκτεινόμενον μέχρι τῶν Ἐκβολῶν τῆς Πηνειῦ, τὸ ὁποῖον καὶ Θετταλικὸν ἐκαλεῖται, καὶ αὐτὸ ἦτον τὸ πλέον ἐνδοξόν καὶ περὶφανές. ὅθεν καὶ ἡ Πελοπόννησος Ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἴρηται, διὰ τὴν φυσικὴν οὐχυρότητα, διὰ τὴν τῆς Κόλπου, καὶ δι' ἄλλα πολλὰ.

5. Περὶ τὰ Ἰσθμια ἦσαν Ναοὶ διαφόρων Θεῶν, οἷον τῆς Ἥλις, τῆς Ἀρτέμιδος, τῆς Ἰσίδος, καὶ ἄλλων. πρὸς τὴν Σαρωνικὸν Κόλπον εἶναι αἱ Κεγχρεαὶ, λιμὴν, καὶ Νάυσαθμος ποτὴ τῶν Κορινθίων, ὁμοίως καὶ Κώμη. εἰς αὐτὸν τὸν λιμένα ἤρχοντο διὰ τὴν Σαρωνικὴν Κόλπον τὰ ἐκ τῆς Ἀσίας Καράβια, αὐτὴ ἐξύεισε καὶ ὁ Μακάριος Παῦλος τὴν κώμην τῆς κεφαλῆς τῆς. λέγεται πῶρα ἕτος ὁ λιμὴν Κεγχρεαῖς. ὠνομάσθη ἅπὸ τῆς Κεγχρεῖς τῆς Τίης τῆς Πεσειδῶνος, καὶ τῆς Σαλαμίνος, ὁ ὁποῖος ἐφόδιζε Δράκοντι τὴν Βασιλείαν τῆς Σαλαμίνος, καὶ αὐτ' αὐτὴ τὴν ὠνομάσθη αὐτὴς. ἀπὸ τῆς Κεγχρεῖς πρὸς τὸν Κελαϊκὸν Κόλπον ἦτον τὸ ἄλλο Ἐπίγειον τῶν Κορινθίων, Λεχαιὸν λεγόμενον, ὁμοίως καὶ ὁ λιμὴν, εἰς τὸν ὁποῖον ἤρχοντο τὰ ἐκ τῆς Σικελίας, καὶ Ἰταλίας Καράβια. Οὗτοι οἱ λιμενεῖς ἦσαν

ἦσαν ἡνωμένοι μετὰ τὴν πόλιν Κόρινθον μετὰ δύο Τοίχους, ὡσαύτῃ μετὰ δύο Βραχίονας· ἐκλήθησαν ἔτι οἱ λιμένες, τὸ Λεχαιὸν δηλαδή καὶ αἱ Κεγχρειαί, ἀπὸ τῶν δύο Τίγες τὸν Λέχην, καὶ τὸν Κεγχρῆαν τὸ Ποσειδάωνος καὶ τῆς Πειρήνης τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἀχελώως, ἢ τῆς Οἰβάλης. ἀπαντικρὺ τὸν Κεγχρῆων, εἶναι τὸ Λουτρον τῆς Ἑλκύνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἐκ πέτρας. ἱερὸν πολὺ καὶ ἄλμυρον, χλιαρὸν, καὶ τρέχει εἰς τὴν θάλασσαν. εἶτα εἶναι ὁ Ὀρνεῖος ποταμὸς, εἰσέρχόμενος εἰς τὸν Κερασαῖον Κόλπον, αὐτὸς εἶναι τὸ ρεῦμα εἰς τὴν Βόχα, ὃ ὁποῖος διέρχεται ὑπὸ τὸ Γεφύρι τῆς Βέλου.

6. Καὶ ἔτι οἱ ρηθῆντες τόποι ἦσαν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τῆς Ποσειδάωνος. ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Ἥλιος ἐφιλονεῖκου ἀνάμυσόν τῶν περὶ τῆς δεσποτείας καὶ κυριότητος τῆς Κορινθιακῆς Γῆς, ἐδιάλεξαν καὶ οἱ δύο αἰρετὸν Κελετὴν διὰ τὰς ἑξαχωρίση, τὸν Βειάρεω, ἦτοι τὸν Ἐκατόγχερα Θεὸν, ὃ ὁποῖος ἀπεφάσισεν, ὅτι ὁ Ἰσθμὸς καὶ ὅσα εἶναι πρὸ αὐτῶν, καὶ εἶναι τῆς Ποσειδάωνος, τὴν δὲ πόλιν καὶ ὅσα εἶναι ἑπᾶνω πρὸς αὐτὴν, καὶ δοθῆναι τῆς Ἥλιος. ὅθεν καὶ Νηὸς λίαν πρὸς τῆς Ποσειδάωνος ἀποδομηθεὶς εἰς τὸν Ἰσθμὸν.

7. Κόρινθος, εὐρίσκεται ἐνδὸν τῆς Ἰσθμῷ, κτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθλήτης, ἐκαλεῖτο πρότερον Ἐφύρα, ὑπὸ Ἐφύρας τῆς Θυγατρὸς τῆς Ὠκεανοῦ, τὴν ὁποίαν (λέγουσι) καὶ ἀρωτοκατοίκησεν ἐδῶ. καὶ πόλις Ἥλιος, μετὰ τὸ καὶ εἶναι ξηρὰ καὶ Πάγος, ἦτοι ὑψηλὴ. ὁ Ἥλιος ἄταν ἐμοίρασε τὸ βασίλειόν τε εἰς τὰς Τίγες τε, τὸν Αἰήτιον καὶ Ἀλωέα, εἰς μὲν τὸν Ἀλωέα τὴν Ἀρκαδίαν, εἰς δὲ τὸν Αἰήτιον τὴν Κόρινθον, ὃ ὁποῖος μὲν ἐχάρατθῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Κορίνθου, ἐπήγευ εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ ἐνεχείρισεν καὶ φυλάττει τὴν ἀρχὴν τῆς Κορίνθου εἰς τὸν Βανὸν τὸν Τίγος τῆς Ἐρμῆ, ἕως ὅπου ἢ αὐτὸς, ἢ κατεῖς ἐξ αὐτῶν καὶ ἔλθῃ εἰς τὴν Κόρινθον. τῆς Κορίνθου ἢ Ἀκρόπολις ἦτον ὀνο-

μασὴ, Ἀκροκόρινθος λεγομένη, καὶ Ἐπώπι. διότι ἀπ' αὐτῆς τῆς ὡς ἔπειτα ὑψηλῆς ὁ Σίσυφος ἐπώπτουσα κατὰ τὴν να τὸν τρόπον ὑπὸ τῷ Διὸς ἠρπάγη ἢ Αἴγινα. ἀπέχει ἢ Ἀκροκόρινθος ἀφ' ἑκατέρου Αἴγιαλε ἐξήκοντα στάδια. ὑπὸ τῇ κορυφῇ τῆς Ἀκροκορίνθου ὄρους εἶναι ἢ Πειρήνη πηγή, ἢ ὁποῖα ἐκρυσιν τῷ ὕδατος δευ' ἔχει, ἀλλὰ πάντοτε μεσὴ ὕδατος εἶναι διαυγῆς, καὶ ποτίμα, καὶ εἰς αὐτὴν λέγουσι να ἐπιση ὕδαρ ὁ Πήγασος, Ἴππος περωτός, καὶ να ἐπιὰθη ὑπὸ τῷ Βελλεροφόντι. ὑπὸ τῇ Πειρήνῃ ἦτον τὸ Σισύφιον ἱερὸν, ἢ Βασιλείον ἐκ λευκῆ λίθου κατασκευασμένον. Μητρόπολις ἐστὶ τὸ πάλαι ἢ Κόρινθος τῆς Ἀχαιῆς, πύλη τῆς Πελοποννήσου, ἀπρέπεια τῆς Ἑλλάδος, καὶ πόλις πλεσιπλάτη. ὅθεν καὶ ὁ Ὅμηρος Ἀφνειὸν, ἦτοι πλεσίαν καλεῖ αὐτὴν· ὁ Ὀκυδίδης Ἐμπόριον πρὸς Ἑλλάδος, μετὰ να ἐγγύοντο ἐκεῖ ραδίως αἱ ἀμοιβαὶ τῆς ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ Ἰταλίας φορτίων. εἶχε ἢ Κόρινθος τὰ δευτέρεια εἰς τὴν δεσποτείαν τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Σπάρτην. οἱ Κορινθιοὶ ὑπῆγαν μετὰ σόλον, ἦτοι μετὰ ἀρμάταν κατὰ τῆς Κερκυραίων, καὶ Ἀθηναίων. ὅταν Διουσίσιος ὁ Τυρρηνὸς τῆς Σικελίας ἐδιώχθη ὑπὸ τὸ βασιλείοντε, ἐδῶ ἐξωρίσθη, καὶ χάειν κέρδους ἐδίδασκε γράμματα τὰς Κορινθίους παιδας. ἐστὶ τὴν διάσημος ἢ Κόρινθος ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς Πέρσας, ὅπως εἶχε, καὶ τὸς τὴν ἀφορίαν Ἐταιρίδων εὐγαλεν, ὡς ἐπεκράτησε καὶ παροιμία λέγουσα: „Οὐ πάντος ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἐστ' ὁ πλες“. διότι εἰς τὴν Κόρινθον ἦτον Ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης πλεσιπλάτην, τὸ ὅπεσον εἶχε πλεῖς ἢ χιλίας Ἱεροδύλας Ἐταίρας· αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀφιερωμέναι εἰς τὴν Θεῶν Ἀφροδίτην, καὶ ὁ καθ' εἰς ἀνδρωπος ἠδυνάτω να πηγυρῆ εἰς ὅποιαν ἠθέλεν, ἀλλ' ἐπαρεπε μόνον να εἶναι πλεσίσιος, ὡς αὐτὸς εἰς πτωχὸν δευ' ἐπλησίαν καὶ διὰ τὴν ἢ πόλις πολυωχλεῖτο καὶ ἐπλετίζετο, ὡς αὐτὸς ὅπως ἐκεῖνοι ὅπου ἤρχοντο διὰ τῶν Νηῶν εἰς τὴν Κόρινθον, ἐξῶθεν εἰς αὐτὰς τὰς Πέρσας ἐκείνο, ὁ-

πᾶ εἶχαν. ὅθεν καί τις Πόρνη ἀπεκρίθη εἰς ἐκεῖνον, ὅ-
 πα τὴν ἀνείδιζεν, ὅτι δὲν εἶναι φίλεργος, οὐδ' εἰων ἄ-
 ,, πτεται, ἐγὼ μὲν τοι ἢ τοιαύτη τρεῖς ἡδὴ καθείλον ἴσθς,
 ,, ἐν βραχεῖ χρόνῳ τῆτω. Ἐδῶ ἐσάθη καὶ ἐκείνη ἡ πολυ-
 θρύλλητος Λαῖς, ἡ ὁποία ἐζήτησε τῷ Δημοδόκῳ μισθὸν
 πολὺν, διὰ τὰ τὸν ἀπαμώδη, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεκρίθη: διὰ
 πόσον μισθὸν δὲν ἀγοράζω τὸ μετανοεῖν. ὅθεν καὶ οἱ Συγ-
 γραφεῖς τὸ Μασροπόθειν, ἢ Ἐταιρεῖν, Κορινθιάζεσθαι λέ-
 γουσιν. Ταύτην τὴν πόλιν ἐκ Θεμελίων ἀπέσκαψε Λακκιὸς
 ὁ Μέμιος. διότι οἱ Ῥωμαῖοι ἐφοβήντο, μήπως καὶ οἱ Ἑλ-
 ληνὲς διὰ τὴν ὄχυράν τοποθεσίαν τῆς Κορίνθου, ἠθέλω-
 κινήσει πόλεμον κατ' αὐτὸν. Λέγουσιν ὅτι ἐκ τῆς Πυρκαϊᾶς
 τῆς πόλεως (ὡσαύτ' ὅπως ἦσαν Ἀγάλματα διάφορα εἰς αὐ-
 τὴν ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, χάλκεα, καὶ ἄλλα, τὰ ὁποία ὅλα ὁ-
 μῶ ἔλυσαν) νὰ ἔγινεν ἐξ αὐτῶν ὁ Κορίνθιος χαλκός. ἢ
 καὶ ἄλλως πως. Ἀνωκοδόμησεν αὐτὴν τὴν πόλιν Ἰέλιος ὁ
 Καῖσαρ, ὡσαύτ' καὶ τὴν Καρθάγοναν ἐν τῇ Λυβίῃ, πέμ-
 ψας εἰς αὐτὴν Ἀποικίαν Στρατιωτῶν ἀρχαίων, καὶ πάλιν
 ἐφημίσθη. εἰς αὐτὴν διέτριψεν ὁ θεῖος Παῦλος μῆνας
 δεκαοκτώ, καὶ δύο Ἐπιστολάς πρὸς Κορινθίους ἔγραψε. σφί-
 ζει πόρα αὐτῇ μόνον τὸ ὄνομα, καὶ μὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν με-
 γαλειότητα. εἶναι πετιμημένη μὲ θρόνον Μητροπολίτη. ἐ-
 πάρθη ὑπὸ τῷ Σουλτᾶν Μεχμέτ, ἐν ἔτει ὑπὸ Χρῆστῳ 1458.
 ὅτε καὶ τὴν Πελοπόννησον ὑποτέλην ἐποίησε, διὰ τὴν φιλο-
 νεκρίαν, ὅπως ἔκανον ἀνάμεσοντες οἱ ἀδελφοὶ τῷ Αὐτοκρά-
 πρῳ Κωνσταντίνῳ, ὁ Θωμᾶς καὶ ὁ Δημήτριος περὶ τῆς Αὐ-
 δευτίας" εἶτα ἐν ἔτει 1460., διωχθέντες τῷ Θωμᾶ, τὸν
 δὲ Δημήτριον λαβὼν μὲ λόγου του, ἐκκεῖνισεν ὅλης τῆς
 Πελοποννήσου σχεδόν. ἠλωδερῶθη αὐτῇ ἡ Κορίνθος ὑπὸ
 τῶν Βενετῶν, καὶ ἐν ἔτει 1687. καὶ πάλιν ὑπέπεσεν εἰς
 τὰς Τέρκους. κατοικεῖται τανῦν ὑπ' ὀλίγων ἀσθράτων.
 πλησίον τῶν Κεγχρεῶν εἶναι καὶ σμικρὸς ποταμὸς, ὁποῦ
 τρέχει εἰς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, Ἐλισσῶν λεγόμενος.

ἦτον καὶ Κώμη ποτὲ τῆς Κορινθίου Γυναιῶ λεγομένη, τῆς ὁποίας ὁ οἰκίτωρ Γυναιῶτις ὀνομάζεται. ἀφ' οὗ καὶ παροιμία λέγεται. „Ευδαίμων ὁ Κορινθίος, ἐγὼ δ' εἶμι Γυναιῶτις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ τῆς Σικυονίας.

ΜΕτὰ τὴν Κορινθίαν Γλῶ, ὀδύομεν ἐπὶ τὴν Σικυονίαν, τὴν ὁποίαν πόρα Βασιλικὰ καλεῖσι. εἰς αὐτὴν ἐπωρωτοκατοίησεν ὁ Αἰγιάλιος ὁ Αὐτόχθων, ὑπὸ τῆ ὁποίου ὀνομάθη Αἰγιάλεια. ταύτης τῆς Ἐπαρχίας πόλις εὐδοξος καὶ ἀρχαιοτάτη ἦτον ἡ Σικυῶν, ἡ ὁποία ἐκτίθη εἰς τὸν καιρὸν τῆ Ἀβραάμ, καὶ εἰς αὐτὴν (γράφουσι) ναὶ ἐσάθη θρόνος ἀρχαιοτάτη βασιλεία, ὡσαύτῃ πρῶτον ὑπετάσσετο εἰς Τυράννης, ἀνάμεσα εἰς τὰς ὁποίας ἐσάθη καὶ ὁ Ἄραπς, τὸν ὁποῖον πολλοὶ προσφιλέσασιν τῆ ἑδικῶν τε πολιτῶν κηρύττωσιν. ὁ δὲ Ἄδρασος ἐκπεσὼν τῷ Ἄρπς, ἦλθεν ἐκεῖ, καὶ αὐτὸς πρῶτος ἐσάθη Βασιλεὺς αὐτῆ, καὶ τὰς ὑπέταξε, καὶ ἐκεῖ ἀπέθυσεν. Ἐλέγετο πρότερον αὐτῇ ἡ πόλις Μικῶνη, καὶ πολὺ πρότερον Αἰγιάλιος, εἰς Λόφον τινὰ ἐκ φύσεως σχυρὸν κτιθεῖσα, ἀφ᾽ ἑσπερῆ τῆς θαλάσσης στάδια 12., ἢ 20., τῆς δὲ Κορινθου 12., οἱ Σικυῶνιοι ἐσάθησαν ἐπιτήδαιοι, καὶ κατεγίνοντο εἰς τὰς Ζωγραφίας, εἰς τὴν Γλυπτικὴν, καὶ εἰς ἄλλας Τέχνας, ἐμεταχειρίζοντο γυναικεῖα ὑποδήματα, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀναήδρων λέγεται παροιμία: „Σικυῶνια ὑποδήματα“. ἐκλήθη ποτὲ αὐτὴ διὰ τὴν εὐφροσίαν τῆ τύπης, Ευδαίμων. ὅθεν καὶ παροιμία: „Γῆνημοὶ τὰ μεταξὺ Κορινθου καὶ Σικυῶνος“. καὶ Τελχινία, μετὰ τὸ ναὶ ἐσάθησαν καὶ εἰς αὐτὴν οἱ ἀδόμητοι Τελχίνες, οἵτινες ἦσαν ὁ Ἀκταῖος, ὁ Μεγαλήσιος, ὁ Ἑρμῆτος, Λύκας, Μιμῶν, Νικῶν καὶ ἄλλοι. Τελχίν λέγεται ὁ κακὸς καὶ μισαρὸς ἀνθρώπος, ὁ

πῦρ νὰ ἔχη ἰχθυεῖς τὸ κακὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων· οἱ Σικυό-
νιοι σαύτρεξαν μὲ τοὺς Ῥωμαίους εἰς τὸν Ἀχαικὸν πόλι-
μον, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Κορινθιοὶ πῶς ἐπῆραν πολὺν τό-
πον. (ἐχωρίζετο ὁ Ἄργος τῶν Κορινθίων καὶ τῆς Σικυο-
νίων, διὰ τὸ Νεμέε ποταμῆ) μὲ ὅλον ἀπὸ οἱ Σικυόνιοι
ἐπαθον ἄλλοτερον πολλὰς φόνους καὶ πολέμους. τελευταῖον ἡ
Σικυῶν πόλις κατερημνίσθη ὀλοπλῶς ὑπὸ σεισμῶν τῆς γῆς,
καὶ εἰς τελείαν ἐρήμωσιν ἦλθε. ποτίζει τὴν Σικυονίαν Χώ-
ραν ὁ Ἄσωπος ποτ., ὁ ὁποῖος λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἐκ
τῆς Κηλώσης, ἢ ἐκ τῆς Φλιασίας. ὄθρον καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς
ποταμῆ Ἄσωπία καλεῖται. λέγεται. τῶρα τὸ Ποτάμι εἰς
τὰ Βασιλικὰ. Ἐλεγον οἱ Σικυόνιοι τοπάλαι, ὅτι τὸ ὕδωρ
κίττω τοῦ ποταμῆ, νὰ εἶναι ζεῖον, καὶ νὰ ἔρχεται ἐκ τοῦ
Μαιαῶρος, ὁ ὁποῖος καταβαίνει ἐκ Κελαινῶν, καὶ εἰσέρχε-
ται εἰς τὴν πρὸς Μιλήτων Θάλασσαν. Ἐγγὺς τῆς Σικυωνος
(γράφοσι) νὰ εἶναι πηγὴ μέσα εἰς Ἄντρον, τῆς ὁποίας
τὸ ὕδωρ δεῦ ἀβαβλύζει ἐκ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς Κορυφῆς
τῆς Ἄντρος κατήρχετο, ὄθρον καὶ Πηγὴ Σπαζίτσα ἐκαλεῖτο.
ἦσαν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν πολλὰ οὐχαιρέτα, καὶ μνήμης ἀ-
ξία, ὅτι λογιῆς ἦτον τὸ Ἴερὸν τῶ Λυκαίου Ἀπόλλωνος, ὁ
ὁποῖος ἐκλήθη ἔπος εἰς αἰτίας τοιαύτης: συχνάκις εἰσέρ-
χοντο εἰς τὰς ποιμένας τῶν Σικυονίων Λύκοι, τῆς ὁποίας λο-
γῆς ὅπου ζημίαν μεγάλην τοὺς ἔκανον, καὶ καρπὸν δεῦ
ἐπερνον· ὁ δὲ Ἀπόλλων εἰδὼς εἰς αὐτοὺς ζῦλον ξηρὸν,
τῆ ὁποία τὴν φλύδα ἀλείφουτες μὲ κρέας τὴν ἔρριπτον εἰς
τροφὴν τῆς Λύκων. καὶ τρώγοντες τὴν δ' ἑδὺς ἐθνησκον.

2. Εἰς τὴν Σικυονίαν εἶναι Ὅρος, ὅπερ ἐκατίκησκον
ὁ Τίταρ, τὸν ὁποῖον λέγουσιν ἀδελφὸν τῆς Ἡλίας, καὶ ἀπ'
αὐτῆς τῆς Τιταῖνος ὠνομάσθη ἡ Χώρα ἐκείνη Τιτανία, καὶ ἡ ἐν
τῇ Κορυφῇ τῆς Ὅρος κειμένη Κώμη Τιτάνη. τὸ δὲ ἀλη-
θέςτερον ἔχει ἔπος: ὁ Τίταρ ἦτον ἐμπειρότατος νὰ ᾤδατ-
τῆ τῆς καιρῆς τῶ χρόνῳ, καὶ ἠξέδωρε πότε πρέπει νὰ ῥίπτουν
εἰς τὴν γῆν τὸν ἀπόρον τῶν γεννημάτων, καὶ νὰ φυτῶσι τὰ
δεῦ.

δεσδρα . ἔθεν ἐκ πύργῳ ἀνομάσθη Ἀδελφός τῷ Ἡλίῳ .
 κάπῳθεν τῷ Ὀρέῳ ἐτίπε, ἦτον ὁ Βαμός τῶν Ἀνέμων, εἰς
 τὴν ὁποῖον εἴ τιμι νυκτὶ διαεισμὸν τῷ ἔτις πανηγυρίζον-
 τες, ἐθύσιαζον ὁ Ἱερὰς ἀποτελών τινα ἀπόκρυφα εἰς τὴν
 πέσαρα Ἄντρα, ὅπε ἦσαν ἐκεῖ, καὶ ἔλεγε γοητείας τινὰς
 τῆς Μινδείας, μετὰ ὁποῖα ἐνόμιζον νὰ καταφραύνην τὴν
 ὄρμῳ καὶ ζάλλῳ τῶν ἀνέμων . Οὐ μακρὰν τῆς πόλεως τῶν
 Φλιασίων, ἦτοι τῆς Φλιέντων, (ἡ ὁποῖα δέρεσκειται με-
 ταξὺ Σικυονίας, Ἀργείας, Κλεωνῶν, καὶ Σταμφάλου, καὶ
 ἀφίσταται τῷ Αἰγιαλῷ τῷ Κορινθιακῷ Κόλπτι μίλια 12.,
 τῆς δὲ Κορίνθου 18. πρὸς δυσμὰς,) ἦτον ὁ Κυπαρισσιος
 Δρυμός, ὅπε ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Γαρυμῆδος Θεᾶς, τῷ ὁ-
 ποῖῳ ὑπερον Ἡβλῷ ἐκάλεσαν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὅπου εἰς
 αὐτῷ ἐτέλουν, Κισσοτόμους Ἡμέρας ἐκάλουν . τῷ Φλιου-
 πτα πόλιν, καὶ Ἀρατῖαν ἐκάλουν . αὐτῷ, ὡσαν καὶ τῷ Ταρ-
 σόν, ταῖς ἐπολιόρκησαν ὁ δὲ πρὸς Σουλταν Μεχμετις,
 ὁμοίως καὶ τῷ Ἀκρεβλῷ πόλιν, καὶ Γυπελιν, κάστρον τῆς
 Φλοιασίας . τῆς Σικυονίας μετρεῖται καὶ Φυσικὴ Χώρα,
 καὶ τὰ ἑξῆς .

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Ι ε' .

Περὶ τῆς Ἀχαΐας .

1. Ἐπιτα μετὰ τῷ Σικυονίῳ ἡ ἰδίως Ἀχαΐα, ἡ ὁ-
 ποῖα λαμβανομένη πλατύτερον, περιέχει ὡς ὅπῃ τὸ πλει-
 στον καὶ τῷ Κορινθίῳ, καὶ Σικυονίῳ, ἰδίως δὲ λαμβανο-
 βρή, ὀνομάζεται ἐκεῖνος ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος περιέχεται
 ἀνωμεταξὺ τῆς Σικυονίας καὶ Ἡλίδος, ἐπτενομένη καὶ τῷ
 Ἀκροθαλασσίῳ πρὸς ἀνατολὰς . ἀνομάσθη ἀπὸ Ἀχαιοῦ
 τῷ Τίῳ τῷ Ξύθῳ, ὅς τις ἦτον Τίος τῷ Αἰδῷ, καὶ λαβὼν
 εἰς Γυναιῖκα τῷ Κρέσαν τῷ Θυγατέρα τῷ Ἐρυχθέῳ,
 ἐγέννησαν ἕξ αὐτῆς δύο παῖδας, τὸν Ἴωνα, ὁποῖος κατε-
 κήσας εἰς τὰς Ἀθλίνας, ἀνόμασεν ἀπὸ τὸ ὄνομά τῳ τῷ
 Ἄττι .

Ἄττικῶν Ἰωνίαν, καὶ τὸν Ἀχαιῶν, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἐπίτας ὁ τόπος Ἀχαΐα. ἔτος δὲ ὁ Ἀχαιὸς ἔσωντας καὶ τὰ κάμη φόνον, ἔφυγεν ἀπεδῶ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτῆς πάλιν ὠτομάδῃ καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος Ἀχαΐα. ἀρχῆθεν ἐκαλεῖτο αὕτη ἡ Ἀχαΐα, Αἰγιάλεια, καὶ οἱ κατοικοὶ ταύτης, Αἰγιάλικοι ὑπὸ τῆς Αἰγιάλέως, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἢ καὶ ὅπου τῆς Αἰγιάλης, ὡσαύτῃ ὅπου ὅλη παραθαλασσία εἶναι.

2. Οἱ Ἀχαιοὶ ἐσάθνησαν εὐδοξοὶ καὶ πετιμημένοι παρ' ἅπασιν ταῖς Ἑλλήσιν, εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀγαμέμνονος, καὶ τῆς ἐκκρατείας αὐτῆς καὶ τῆς Τρωάδος. ἦσαν ἀκόμη δυνατοὶ, καὶ πόσον λυόμενοι μὲν τὰς σιωθῆκας, ὅπου εἶχαν ἀτάμεσον πῦν, ὡσαύτῃ ἦτον ὀλοίτας ἐν σώματι. ἐμπαχεύετο μίαν Γερυσίαν, δύο Ἡγεμόνας, καὶ εἷς Σημειογράφον, ἦτοι Γραφεῖα, εἰς χρόνας εὐκοσί, ὑπερον καὶ εἷς μόνον Ἡγεμόνα εἶχαν, καὶ πολλὰ εὐδοξία, καὶ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἔκαμαν. ὅθεν καὶ πολλαὶ πόλεις λυώθησαν μὲν αὐτῶν διὰ Σιωθῆκῶν, καὶ πόση ἦτον ἡ ἐξουσία τῶν Ἀχαιῶν, ὅπου οἱ Θεβαῖοι μετὰ τὸν Λακωνικὸν Πόλεμον, ἐδιάλεξαν αὐτῶν, αἰρετῶς Κεῖρας τῆς φιλονεικίῶν, τῆς ἐν ταῖς Πόλεσιν ἔσων. ἔλαβον παρ' αὐτῶν οἱ Ἰταλοὶ πολλὰ ἔθιμα καὶ τὴν διαφωρίαν τῆς Πυθαγορείων. ὅταν δὲ ὁ Ξέρξης, καὶ οἱ Μῆδοι ἦλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἀχαιοὶ μῆτε εἰς τὸν Λεονίδῳ, ὅπου δέρισκετο εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἠφῆρον βοήθειαν, μῆτε εἰς τὸν Θεμισοκλῆ, τὸν Ἡγεμόνα τῶν Ἀθηναίων, δέρισκόμενον μὲν τὸν σόλον εἰς τὴν Εὐβοίαν, καὶ Σαλαμίνα. ὡσαύτῃ ὅπου ὑδεμία μνήμη γίγνεται αὐτῶν, εἰς τὸν Λακωνικὸν, ἢ Ἀττικὸν Κατάλογον τῆς Συμβουσιῶν, ἀλλ' ἔτι εἰς τὸν πόλεμον τῶν Πλαταιῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιοὶ, τὸ ὅποιον εἶναι φανερόν, ὅτι εἰς τὸ ἀφιέρωμα, ὅπου ἐκρέμασαν εἰς τὸν Ὀλυμπον οἱ λοιποὶ Ἑλλῆνες, τὸ ὄνομα τῶν Ἀχαιῶν δευρὸν φαίνεται. ἴσως ἢ ὅτι τότε ἐφύλαττον τὸν τόπον τῶν, ἢ δι' ἄλλῃ τινὰ αἰτίαν.

ἐλαμψαν λοιπὸν οἱ Ἀχαιοὶ μετὰ τὴν εὐδοξίαν ἀποτελεσμάτων, ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Πύρρης, καὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἰταλίας, μέχρι τῆς Φιλοποίμενος, ὅτε πανέργως ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ διελύθησαν.

3. Ταύτης λοιπὸν τῆς Ἀχαιῆς μετὰ τὸν Σιῶ ποταμὸν ἢ Σύδαν τῆς Σικυονίας, ὁποῖος κοινῶς λέγεται τῶρα Δημῖσιον, τὸν ἀποπερατοῦντα τῷ Σικυονίαν, ἐπιταί ἄλλος ποταμὸς Κεῖος λεγόμενος, δεχόμενος ἐν αὐτῷ, πόρρω τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν Ἄλσον ποταμὸν, λεγόμενον κοινῶς τὸ Ποτάμι τῶν Τεμαλῶν. πλησίον τῆς εὐρυαίας εἴτα τοῦ ποταμοῦ, ἦτον τὸ Ἐπίνειον τῶν Πελλῶναιων, καὶ πέραν τῆς αὐτῆς ποτ. ἦτον ἡ Πελλῶν πόλις, μετὰ τῆς Φλοισυτοῦτος, καὶ τῆς Βερας. Λέγουσι τινες, ὅτι αὕτη τῶρα νὰ εἶναι ἡ Ζάχοις, ἢ τὸ Γαρδίκι· ἄλλοι λέγουσι νὰ εἶναι ἡ Βλοκοβά, καὶ μᾶλλον ἀληθέστερον, ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ. καὶ ἄλλοι πάλιν λέγουσι νὰ εἶναι ἡ Ταρσός. ἀφίσταται τῆς Κορινθιακῆς Κόλπεως πρὸς μεσημβρίαν. 60. στάδια. πλησίον τῆς Πελλῶν ἦτον τὸ Ἄλπος τῆς Ἀρπέμιδος, καὶ κατὰ τὴν οὐδὸν, ὁ Δόλιος Ἑρμῆς, καὶ ἄλλα περὶ αὐτῶν ἱερά, καὶ ἡ Πελλῶν Κώμη. ἀπὸ τῆς Πελλῶν ἐκλήθησαν αἱ Πελλῶνικαὶ Χλαῖναι, ἃς ἐτίθεισαν ἑπαθλα ἐν τοῖς Ἀγῶσι τοῖς Θεοξενίοις, ἢ καὶ Ἑρμαίοις. Ἄνω ταύτης, πόρρω τῆς θαλάσσης εἶναι ὁ Κύπελος τὸ ὄρος, καὶ τὸ Σαλαμίγειον. ἐσμακρῶν τούτων εἶναι τὸ Ἀρδαδικὸν ὄρος ὁ Κράθιος, πρὸς τὸ ὅποιον εἶναι αἱ πηγαὶ τῆς Κράθιος ποτ., ἦτοι τῆς Ἀκράτας. εἰς τὸ Ἐπίνειον τῶν Πελλῶν ἦτον καὶ οἱ Ἀρισοναῦται, Φρέγιον πρὸς τὸν Αἰγιαλόν. μετὰ τὴν Πελλῶν ἦσαν, Δουρῆσα πόλισμα. εἴτα Αἰγείρα, ἦτοι τὸ Ξυλόκασρον, ἄνω τῆς Αἰγείδους 40., ἦτον ἡ Φελλῶν, πόλισμα ἐν καταρρῦτῳ τόπῳ, καὶ ἡ Ἰπηρεσία, πλησίον τῆς θαλάσσης καὶ τῆς Κράθιος ποτ. καὶ ἄνω τῆς Αἰγείρας τὸ Ἡρωϊκὸν Ὀχύρωμα. πλησίον τῆς Κράθιος ἦτον Αἰγαί, ἢ Αἰγῶν πόλισμα, τὸ Ἴερὸν τῆς Ποσειδῶνος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Βέρα, κληθεῖσα ὑπὸ Βέρας τῆς Θυγατρὸς Ἴωνος τῆ Ξανθῆς καὶ τῆς Ἑλίκης· αὐτὴ κατεπόθη ὅμως μετὰ τὴν Ἑλίκην ὑπὸ Σεισμῶν τῆς Γῆς, λέγουσι νὰ εἶναι τὸ Διακοφθόν. πλησίον τῆς Βέρας· εἶναι ἡ Κερώνεια, κοινῶς Κερνίτζα, περιημιμένη μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῶν Παλαιῶν Πατρῶν. ὑπὸ τῆς Βέρας ἐκλήθη καὶ ὁ ἐγγυὴς αὐτῆς ποταμὸς Βεραϊκός, ὃ ὁποῖος πῶρα λέγεται τὸ Ποτάμι τῶν Καλαβρύτων· ἀνωθεν τῆ Διακοφθῆς, χεδοῦν ὄρας δύο ξέμακρα εἶναι τὸ Μέγα Σπήλαιον, Ἴερόν τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ ὁποῖον δεικνύεται ἡ ἰσορηθεῖσα εἰκὼν αὐτῆς ὑπὸ τῆ Ἀποστόλου Λυκά. καὶ πλέον ἀνώτερον αὐτῆ, εἶναι τὰ Καλάβρυτα, Κάστρον ποτῆ. μετὰ τὸν Βοραϊκὸν ποτ., τρέχει ὁ Σέλιμος, ἢ Σειλημιὸς Ποταμὸς, ὃ ὁποῖος λέγεται πῶρα τὸ Ποτάμι τῆς Βοχέσης ἀναμεταξὺ τῶν ποτ. δύο ποτ. ἦτον τὸ Ἴερόν τῆ Ἡρακλέως. τὸ ὕδωρ τῆ Σειλημιῆ ποτ. ἐπαινεῖται. καὶ οἱ Παλαιοὶ ἔλεγον, ὅτι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἔλαόντο, καὶ ἔπινον αὐτὸ τὸ ὕδωρ, πάλιν ἐγειρέτω εἰς αὐτὰς ἡ λήθη τῆ Ἔρωτος, καὶ ἀφεύτρωνε. Μυθολογῶσιν, ὅτι ὁ Σέλιμος ἦτον ἰεὸς ὠραῖος καὶ δειδὸς, ὃ ὁποῖος ἔβροκε Βυκόλεια καὶ Ἀγέλλω εἰς ἐπίτον τὸν τόπον, ἡ δὲ Ἀργυρῆ μία τῶν Νηρείδων Νυμφῶν, ἦτοι τῶν Θαλασσιῶν, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐτρώθη ὑπὸ τῆ ἔρωτος αὐτῆ, ἐξερχομένη τῆς θαλάσσης ἐσωκεσιάζετο μετὰ αὐτὸν εἰς τὴν ὄχθην τῆ Ποταμῆ. ὅταν δὲ ἀρχήσῃ ἡ ὠραιότης τῆ Σειλημιῆ καὶ τὸ κάλλος νὰ μαραινέται, ἡ ἀνωθεν Νύμφη ἔπαυσε, καὶ πλέον δεῦν ἤρχετο εἰς αὐτὸν. ἐκεῖνος δὲ ἀφραδὴς ὑπὸ τῆς Ἀργυρῆς, καὶ μαρραθεὶς ὑπὸ τῆ ἔρωτος, μετεβλήθη εἰς τὸν Ποταμὸν ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης. Μετὰ τῆτον τὸν ποτ. ἦτον ἡ Ἑλίκη πόλις, ὀνομαθεῖσα παρὰ τῆ Ἑλίκης τῆ Γῆς τῆ Λυκάου, ἡ ὑπὸ Ἑλίκης τῆς Ἴωνος μετὰ Γωναϊκός, Θυγατρὸς δὲ Σειλημιῆτος, τῆ Γῆς τῆ Ποσειδῶνος, τῆς ὁποῖας μόνον ἰχθυὶν τινα φαίνονται εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπως κοινῶς πῶρα λέγεται Τρυπιά. εἰς αὐτῶν τῶν Ἑλίκῶν τὸ παλαιὸν ἦτον

Ναός τῆ Ἐλικωνίᾳ Ποσειδῶνος, ἢ ὅποιον εἰμίεν οἱ Ἴωνες μὲ ἄκρον σέβας, θύοντες εἰς αὐτὴν τὰ Πανιώνια, τῆς ὁποίας Ἴωνας οἱ Ἀχαιοὶ οὐκ ᾔσωντες ἔξω τῆ Ναῦ, ὅταν ἦλθον νὰ θυσιάσων ἐκεῖ, κατὰ τὴν συνήθειάν τῃς, τοὺς ἐφόνδυσαν. ἀλλὰ δὲν ἔφυγον καὶ αὐτοὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν τῆ Ποσειδῶνος, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔκαμιν εἰς αὐτῆς τὴν ἐκδίκησιν, μὲ τὸ νὰ ἐπεμφθῶν εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν, εὐθύς Σεισμὸν τρομακτικὸν, ὑπὸ τῶ ὁποίῳ ὄχι μόνον τὰ οἰκοδομήματά τῶν ἠδαφίθησαν, ἀλλ' ὁμῶς μὲ αὐτὰ, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἐκ θεμελίῶν κατεκρημνίσθη, καὶ ὑπὸ τῆ πελάγους ὁμῶς κατεποντίθη, δυσὶν ἔτεσι πρὸ τῶν Ἀολκτρικῶν. μετὰ ταύτῃ εἶναι ὁ Κερκηζίνειος ποταμὸς, κοινῶς λέγεται τῆς Βοσιτζῆς τὸ ποτάμι· μῦθόν τῶν ποτ. πρὸς τὴν θάλασσαν εἶναι τὸ Ἀιγειον, πόλις εὐδοξος τὸ πάλαι, καὶ ἰχυρὰ, ὑπερον ἀφ' ἧ κατεποντίθη ἡ Ἐλίκη, λέγεται πῶρα Βοσιτζα. ἀπὸ τῆς Βοσιτζῆς δύο ὥρας, εἰς τὰ δεξιὰ τῆ ποτ. εἶναι Μονασήριον τῶν Ταξιαρχῶν, καὶ πέραν τῆ ποτ. τῆς Πεπαιλοῦτζῆς, Γυναικῶν Μονασήριον. εἶτα ἕτερος ποτ. εἶναι, Φοῖνιξ καλέμενος, καὶ κοινῶς ὁ Γαῖδοροπνιχτής, καίτινα ὀχυρώματα ἦσαν, Ἐράσιον, Ἐρίσειον, Ῥίπες, ἡ Ἀργυρὰ Κρήνη, καὶ πόλις ποτῆ, καὶ τὰ ἔξῃς. εἶτα τρέχει ὁ Χαραδρὸς ποτ. ἀπὸ τὸν ὅποιον πίνωντας τὰ Βεκόλεια, εἰς τὸν καιρὸν τῆ ἔαρος γεννῶσιν ἀρρῆνα. λέγεται κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆ Σαλαμνικῆ ἢ Σαλλωνίκης, ἡ ὁποία ἦτον πόλις τῆς Ἀχαιῆς ὡσαν καὶ τὸ Κασεῖμενον, καταπολεμηθεῖσα ὑπὸ τῶν Τέρων· εἶτα ὁ Ἐλευθεὸς λιμὴν· μετὰ τῶτον εἶναι τὰ τεῖχη τῆς Ἀθίνῶς, ὅπου εἶναι τῶρα ὁ Ψαθόπυργος. εἶτα τὸ Δρέπανον, κληθεὶν ἕπως, ὅτι εἰς ἔστων τὸν τόπον ἔρριψεν τὸ Δρέπανι, μὲ τὸ ὅποιον ἔκοψεν τὰ αἰδοῖα τῆ Πατρός τῆ Κρόνης, ὁ Ζεὺς. εἶτα εἶναι ὁ Παύορμος λιμὴν, κοινῶς λεγόμενος Τεχίς, ἔπειτα τὸ Ῥίον Ἀκρωτήριον, λεγόμενον κοινῶς Κασέλλι τῆς Πάτρας, ὡσαν ὅπου ἀποδομήθη εἰς αὐτὸ Φρούριον.

ἰσχυρόν, ὅπερ τὸ πάλαι ἦτον Ἴερον τῆ Προσειδάνου. ἀντι-
 κρῦ τῆ Ρίε, εἶναι τὸ Ἀντίρριον, ἔχον Φρελιον ἰχυρώπα-
 πον, τὸ ὁποῖον ἐκρήμισαν οἱ Βούετοι ἐκ Θεμελίων, ἐν
 ἔτει 1701. ἄπο τῆς τῆ Ρίε, ἕως τῆ Ἰθμῆ τῆς Πελοπον-
 νήσου, ἐλέγχετο ὁ Κορινθιακὸς Κόλπος καὶ Ἀλκυονίς. με-
 ταξὺ τῆ Ρίε καὶ τῆς Πάτρας εἶναι λιμὴν λεγόμενος Ἀ-
 γιά. εἶτα εἶναι ὁ Μιλίχειος ποταμὸς, ὁ ὁποῖος καὶ Γλαῦ-
 κος λέγεται, κληθεὶς ἄπο τῆ Γλαύκε τῆ Ἀλιέως, ὅστις
 ἐμμανὴς γένεστος, ἐπήδησεν εἰς τὴν Θάλασσαν. Οὕτως
 αἰδιόων ποτὲ, ἐπίασεν ἰχθυὸν νεκρὸν, καὶ ρίπτωντάς
 τὸν εἰς τὴν γλῶ, ἔτυχεν καὶ προσεγγίσῃ εἰς βοτάνην, ἀ-
 πό τῆς ὁποίας ἄδρὺς ἀέζησεν, τὸ ὁποῖον ἰδὼν καὶ αὐτὸς,
 καὶ φαγὼν, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐν ἀγῆρας, καὶ ἤλατο
 εἰς τὴν Θάλασσαν. λέγεται τῶρα τὸ Πατάμι τῶν Σιχραίων,
 ἢ τῆς Πάτρας. πέραν τῆ ποτ. εἶναι αἱ Πάτραι αἱ Παλαιαί,
 πρὸς διασολίῳ τῶν Νέων Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, κοινῶς Πάτρα, ἐκλήθησαν ἄπῳτινον Πιτρῆας,
 καὶ τὸν Σπέφανον. αὐτὴν καλεῖ ὁ Λαόνικος βιβλ. ζ'. πάλιν
 Ἀχαιῶς Εὐδαίμονα. ἐσάθῃ ποτὲ διάσημος, καὶ Κολώνια
 τῆ Ῥωμαίων μὲ τὴν Ἀκτιακὴν Νίκην ἀπέχει τῆς Κε-
 είνθε πρὸς δυσμῆς. 87. μίλια, περιμημονὴ μὲ Θρόνον Μη-
 τροπολίτε. πρῶτον ἦτον Κάμη, καὶ ἀνομαζέτο Ἀρῶν, κλη-
 θεῖσα ἄπο τῆς ἐργασίας τῆς γῆς: „ Ἀρῶν τρίπυργος ἐστὶ-
 νται”. καὶ τὸν χρῆσμον. ἀκισμοῖαι εἶναι αἱ Πάτραι ἀκόμη
 καὶ μετὰ τὸ μαρτύριον τῶ πρωτοκλήτῃ Ἀνδρῆ τῆ Ἀποστόλα.
 εἰς τῆς Πάτρας ἦπεν ποτὲ Ναὸς τῆς Δήμητρος. καὶ πρὸς
 τῆ Ναὺ ἀντικρῦ αὐτῆ Πηγῆ, εἰς τὴν ὁποῖαν κατεσκευά-
 δη τῆχος ἀνδρῶ ἀσβέσης, ἢ λάσσης, μὲ λίθους Πυρίτας,
 καὶ ἐξῶθεν αὐτῆ ἦπεν ἢ κατὰβασις, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔλε-
 γον νὰ εἶναι ἀληθέστατον Μαντεῖον, ἀλλ' ἐ πρεῖ παντὸς
 πράγματος, μόνον πρεῖ τῆ ἀποβησομενῶν εἰς τῆς ἀρρώ-
 θης. ἐλάμβαναν δὲ τῆς χρησμῶς κατὰ τοῦτον τὴν τρόπον.
 Ἐκρεμύσαν σὺα ἔσοπτρον, μετὰ σὺα λεπτὸν χοινοῖον, τῆσις

λογής, ὅπῃ τὸ ἔσοπτρον νὰ μὴ πάρῃ νερὸν ἀπαύωτῃ, μή-
 τε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ νερὸν, ἀλλὰ μόνον νὰ ἄπτεται κατ' ὄ-
 λα τὰ μέρη τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς ὕδατος, καὶ τότε ἀ-
 νάπτουτες καπνὸν, καὶ προσδύχουμενοι εἰς τὴν Θεῶν, ἐκεί-
 ταζον κάτω εἰς τὸ ἔσοπτρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνεται ἡ εἰ-
 κὼν τῆς ἀνθρώπου ζωντανῆς, ἢ ἀπεθανοῦς. ὁμοίως ἀπετέ-
 λουσι οἱ Πατεῖς, ἢτοι οἱ Πατεῖνοι ἐορτῶν λαμπρῶν, καὶ
 μεγαλοφρεπῶν ἀτὼν πανήγυριον, εἰς τὴν Λαφείαν Ἄρτεμιν,
 εἰς τὴν ὁποῖαν ἐορτῶν ἐσίαζον κάθε λογῆς ζῶα, πόσον
 ἡμέρα, ὅσον καὶ ἄγρια, καὶ παστίχας καρπῆς ἐφερνον, κοι-
 νῶς καὶ ἰδίως, δείχνοντες μὲν αὐτὰ τὴν ἀλάβειαν καὶ τὸ σέ-
 βας, ὅπῃ εἶχασιν εἰς αὐτὴν τὴν Ἄρτεμιν. Ἀγαλμα ταύ-
 τῆς ἐχάρισεν ὁ Ἄυγυςος εἰς τῆς Πατεῖνας, ὅταν ἐλεη-
 λάτισε τὴν Καλυδῶνα, καὶ συνώκισε τῆς Αἰτωλῆς εἰς τὴν
 Νῆοπόλιν. ὁ Ναὸς τῆς Λαφείας δὲ εἰσκέτο εἰς τὴν Ἀ-
 κρόπολιν τῆς Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι πρότερον ἐκαλοῦντο
 καὶ Τεικλαεῖα. μετὰ τῆς Πάτρας εἶναι καὶ ἕτερος πο-
 ταμὸς αὐτῶν, Γλαῦκος ὀνομαζόμενος, καὶ κοινῶς Λύκα.
 ἄξιον θεῶν εἶναι τὸ Κυπαρισσιον, ὅπου δὲ εἰσκέταται εἰς
 τὸν κάμπον τῆς Πάτρας, διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὴν ἐκπα-
 σιν τῆς κλωνῶν τῆς. ἦσαν τὸ πάλαι πλησίον τῆς Πατρῶν
 Ἄρωη, Βολίμη, Ἄνθεια, καὶ ἀνώτερον πρὸς τὸ Μεσόγειον
 τὸ Ἄλσος τῆς Μεσαίτιδος Ἀρτέμιδος, ταυτὴν εἶναι τὸ
 Μονασηεῖον Γηροκομῆιον λεγόμενον, καὶ τὰ ἔξῃς. Μετὰ τὸν
 Γλαῦκον ποτ. εἶναι καὶ ἄλλος ποτ. Πείρος λεγόμενος, ξέ-
 μακρα τῆς Πάτρας, 80. σταδίους, καὶ 40. τῆς Δύμης. περὶ
 αὐτὸν ἦσαν ἀρχῆθεν πόλεις Μεσόγειοι, Τειτεῖα, καὶ Φα-
 ραὶ πλησίον τῆς Πείρου ποτ. ἀνω τῆς θαλάσσης 70. στα-
 δίους, καὶ ξέμακρα τῆς Πατρῶν 150. σταδίους. εἶτα εἶναι
 ὁ Μέλας ποταμὸς μεγαλήτερος τῶν ρηθόντων, κοινῶς λε-
 γόμενος τὸ Καμνωίτζας τῆς Πεταμί, πλησίον τῆς ὁποῖας ἦ-
 πον ἡ Ὠλενος πόλις, τὴν ὀνομασίαν λαβύσα ἀπὸ τῆς Ὠ-
 λούε τῆς Τίε τῆς Διός, ἢ ἀπὸ τῆς Ὠλούε τῆς Τίε τῆς Ἡ-
 φαί-

φαίσει, ὁ ὁποῖος τὴν ἔκτισεν, δεισμομένη μεταξὺ τῶν Πατρῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Κυλλίνης πρὸς δυσμᾶς. ἀφίσταται πρὸν Πατρῶν μίλια 12. καὶ τῆς Δύμης 5. κατὰ τίναν, εἶναι παραθαλασσία, πετιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, λέγεται κοινῶς Καμπίτζα. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ὀλυνία Πέτρα, ἡ ὁποία εἶναι ὄρος πετρῶδες, κοινῶς Ὀλυνός λεγόμενον, κοινὸν τῶν Δυμαίων καὶ Ἡλείων· πλησίον τῆς τῆς ὄρους θίπτει τὸ Ὀλυνίον, πόλις ποτὲ. μετὰ τὴν Ὀλυνον, ἦτον ἡ Κεντρῶνα, πόλις ποτὲ, τὸ Τρόπαιον τῆς Δρομείως Οἰβάτω, ὁ Ναὸς τῆς Λαεριαείας Ἀθηνᾶς ὅπῃ τῆς ποταμῶ Λαερίσσω, εἴτε τρέχει ὁ Λαερισσὸς ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος Ῥίσσο, εἰς ὃ ποτ. εἶναι ὁ ὄρος τῆς Χώρας τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ἡλείων. πρὸς τὸ σῶμα αὐτῆς θίπτει τὸ Ὀχύρωμα τῆς Σωσράτω. Δύμη, πόλις ποτὲ τῆς Ἀχαιᾶς, ἀφισαμένη πρὸς βορρῆαν ἕσσης τῆς Πάτρας 15. μίλια, τῆς δὲ Ὀλυνος πρὸς Νότον 5. ἐκλήθη Δύμη, κατὰ τὸν Στράβωνα, μὲ τὸ ναὶ κεῖται δυτικωτέρα, καὶ τελευταία εἰς τὸν δυτικὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, ἐκαλεῖτο πρότερον Πάλαια, Καυκῶν, Φύρα, καὶ Στρατὸς, λέγεται τώρα κοινῶς Πάπας. πλησίον τῶν Πηγῶν τῆς Λαεριαεῖς ποτ. τίθεται τὸ Χαερίσσειον, ἡ Λαμπυρία ὑπὸ τὴν ὑπέρειαν τῆς Λαμπίας ὄρους, πολιόμενα ποτὲ, καὶ ἕως ὧδε ὑποπερατῶται ἡ Ἀχαιᾶ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Ζ'.

Περὶ τῆς Ἡλείας, ἥτοι τῆς Ἐπαρχίας
τοῦ Γασουνίου.

1. Πλησιόχωρος μὲ τὴν Ἀχαιᾶν, καὶ τὸν Δυτικὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, κεῖται ἡ Ἠλις, ἡ ὁποία καὶ Καυκωνία λέγεται, καὶ κοινῶς ἡ Ἐπαρχία τῆς Γασυνίης, δεισμομένη μεταξὺ τῆς Ἀχαιᾶς, τῆς Ἀρκαδίας, τῆς

Μεσσηνίας, καὶ τῆ Ἰονίᾳ Πελάγῃς πρὸς δυσμᾶς. καλεῖται δὲ Κοίλη, ὅτι τῆς θέσεως, τῆ τῶπε, καθ' ὁμοίωται τῆς Κοίλης Λακεδαιμονίας, καὶ Κοίλης Συρίας. Αὕτη ἢ Ἐπαρχία, καὶ πρὸ τῆ καὶ κτισθῆ ἢ πόλις αὐτῆς Ἡλῖς, ὅτι τῆς ὁποίας ὠνομάσθη, ἐκατοικεῖτο ὕπερον δὲ γέγονε διάσημος διὰ τὰ ἐν αὐτῇ τελέμεγα Ὀλυμπια.

2. Μητρόπολις αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας καὶ πρωτεύουσα τῆ ἄλλων πόλεων, ἦτον ἢ Ἡλῖς, κληθεῖσα ὅτι Ἡλῖς Παιδὸς τῆ Ταυτίλῃ, καὶ σινέση ἐκ τινων Κωμῶν, ἐκαλεῖτο πρὸς ἐτὶ καὶ Πέτρα Μόλπιδος, ὅξ αἰτίας τοιαύτης. Ἐπειδὴ καὶ ἔγινε ποτὲ αὐχμὸς εἰς τὴν Ἡλῖν, ἦκυσεν ἐκ χρισμῆ ὁ Μόλπις, ὅτι δεῦρ πάει ὁ αὐχμὸς, ἀέσως καὶ δεῦρ σφαγιασθῆ εἰς τὸν Δία νέος ὄγυνης. αὐτῆς δὲ αὐτὸς ὄγυνης, θεληματικῶς ἔδωκε τῆ λόγῃ εἰς τὴν σφαγίῳ, καὶ ἄδῳς ὅταν ἐσφαγῆ, ἔπεσε βραχί. ὅθεν καὶ οἱ Ἡλεῖοι ἔκαμον Ἱερὸν τῆ Οὐμβεῖ Διὸς, ἐνδον τῆ ὁποία ἐσησαν καὶ Ἀνδελιῶτα τῆ Μόλπιδος. καλεῖται τῶρα κοινῶς αὕτη ἢ Ἡλῖς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Μπελ Βεδέρε, (καθὼς λέγουσι) καὶ ὑπὸ τῆ Γραικῶν Καλοσκοπίον, με τὸ σκῆϊον ὄνομα ἐσημαίνετο καὶ ὅλη ἢ Ἐπαρχία, ὡσαν τῶρα με τὸ ὄνομα τῆ Γασυνιῆ. διαμέσον τῆς Ἡλίδος πόλεως ἔτρεχεν ὁ Πίνειὸς ποτ. εἰσερχόμενος εἰς τὴν Θάλασσαν, ἀναμεταξὺ τῆ Χελωγάτα καὶ τῆς Κυλλῶνης. ὁμοίως μεταξὺ αὐτῶν εἰσερχεται καὶ ὁ ἐκ τῆς Φολόης ῥέων, λεγόμενος ὑπὸ τῆ Ποιητῆ Σελλήνης. ὀνομάζεται τῶρα ὁ Πινειὸς κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆς Γασυνῆς. περιέζωσαν τὴν Ἡλῖν με Τείχη, διὰ τὸν φόβον τῶν Περσῶν, ὕπερον δὲ καὶ ἀπὸ Τειχῶν ἀσφαλῆς ἦτον, ἐκ τῆς ὀρκομοσίας τῆ Ἀίτωλων. ὡσαν ὅτι ἐδύσαν ἀφῖνας τὰ ἔμβη μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, εἰμὴ τὸ ἀδύνατον. εἰς αὐτὴν τὴν Ἡλῖν ὁ Οἰνόμαος ἠγωνίζετο μετὰ τῶν Μνηστῆρων τῆς θυγατρὸς τῆ Ἰπποδαμείας, καὶ ἀναιρῶντας αὐτῆς, ἐμελλε τὰ κατασκευάσῃ Ναὸν ἐκ Κρατίων. παρομοίως με τὴν

Ἄντικτον, τὸν Εὐνήον, τὸν Φόρβαυτα. καὶ μετ' ἄλλης. ταύτης ἐσάθη Βασιλεύς καὶ ὁ Αὐγείας, τὸ ὁποῖον τὸ περιτείχισμα τῆς Ἐπαύλεως τῆς Βοῶν σκάφας ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τρέφας ἐκείσε δύο ποτ., τὸν Ἀλφειὸν, καὶ τὸν Πηγειὸν, ἐν βραχείᾳ ῥοπῇ καθαίρει τὴν ἀμετρον ἐκείνῳ τῆς Βοῶν κόπρον, ὑπ' Εὐρυδείως εἰς τὸ διαταχθεῖς, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς Ἀθλῆς. ἐκ τῆς Σικυῶνος μέχρι ταύτης τῆς Ἡλίδος: διὰ χιλίων διακοσίων σταδίων, Φιλωνίδης ὁ δρομῆς τῆς Ἀλεξάνδρου, ὡς εἶτα ἄρας τῆς ἡμέρας ἔτρεξε, κακείθεν πάλιν εἰς τὴν τρίτῃ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἐγύρισεν ὀπίσω. ἐσάθη αὐτῇ Πατεῖς τῆς Φαίδωνος Φιλοσόφου, ὅς τις ἦτον πομπὰ ἠγαπημένος φίλος τῆς Πλώτωνος. ἐκ τῆς Ἡλίδος τὸ πάλαι εὐχρον Βύσσος τιματῆρα τῆς Ἰεθαϊκῆς, καὶ πλῆθος Ἴππων.

3. Αὐτὴν τὴν Ἡλίδα ἐκυρίωσεν ὁ Ἡρακλῆς ὅταν ἐφύδωσεν τὸν Αὐγείων, μετ' ὅλης τῆς Γίης τε, πλὴν σὺν τῆς Φιλῆως, ὅτε καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν Ἀγῶνα διέπαιξε, καὶ βωμὸν τῆς Πέλοπος ἠγειρεν, ὁμοίως καὶ τῆς δωδεκά Μεγάλων Θεῶν. καὶ μετ' ὅλον ὅπῃ ἐτελεύτησεν καὶ πρότερον τὰ Ὀλύμπια, ἀλλ' ἐγύρισεν εἰς καθεστὸς χρόνος, περὶ τῆς ὁποῖων ἐφεξῆς. ἀφίσταται αὐτῇ ἡ Ἡλις, ἢ τὸ Καλλοσκοπίον πρὸς Ἀνατολὰς τῆς αἰγιαλῆς τῆς Ἰονίου Πελάγους μίλια 15. Πίσσαι πόλις τῆς Ἡλείας, ἣτις ἐκλήθη ἀπὸ τῆς Πίσσης τῆς Θυγατρὸς τῆς Ἐνδημίωνος· αὐτὴ ἐκαλεῖτο καὶ Ὀλυμπία, ἀφισαμένη τῆς Ἐκβολῶν τῆς Ἀφειῆς, ὁ ὁποῖος Ῥεφιάς κοινῶς λέγεται, μίλια δέκα. θέλονται τιθεῖν ὅτι αἱ Πίσσαι καὶ ἡ Ἡλις, γὰρ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ πόλις, ἀλλ' ἐκ ὁρθῶς. ὅτι διίσταται μία τῆς ἄλλης σταδία περὶκοντα, ἣτοι μίλια ἕξ, καὶ κάτι τὸ πλεον, ἐκτίθη αὐτῇ ἡ πόλις, ἣτις καὶ Πίσσα γράφεται, πρὸ τῆς Χριστῆ γεννήσεως ἔτη 775. ξέμακρὰ τῆς πόλεως ταύτης μισθὸν μίλιον, ἦτον ὁ Νεὸς τῆς Ὀλυμπίας Διὸς, ὁ πλεσιώτατος μετὰ ἀφιερώματα, ὅπῃ εἶχεν, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα ὑ-

περείχον ὁ χρυσεὺς Ἀνδραῖς τῷ Διὸς, ἀφιέρωμα τῷ Κυ-
 βέλει, καὶ τὸ Ἐλεφαντεῖον Ἀγαλμα τῷ αὐτῷ Διὸς, μετὰ
 κρᾶν τέχνῳ κατασκευασθῆν ὑπὸ τῷ Φειδίᾳ, τῷ ὁποίῳ τὸ
 μέγεθος ἦτον ἴσον καθεζομοσίᾳ, ὅπως αἰσίως καὶ ἠθέλην ἐ-
 γερθεῖν, ὅθεν τὸν ἐχώρει ὁ Ναός, μετὰ ὅλον ὅπως ἦτον ὑψη-
 λώτατος, ὡσαύτως αὐτὸ τὸ Ἀγαλμα ἦτον κατὰ τὸ ὕψος
 ποδῶν ἐξήκοντα. τὸ ἀφιέρωσαν οἱ Ἥλαιοι ἐκ τῶν λαφύρων
 τῶν Πισαίων· αὐτὰ ἦτον ἀκόμη καὶ ἡ Θαυμασία Στῶα, ἡ
 ὁποία ἐπιτάκις ἐπαπέδιδε τῷ αὐτῷ φωνίῳ. ὅθεν καὶ ἐπι-
 τάφωτος ἐκαλεῖτο.

4. Ἐδῶ ἐτελεύτη καὶ ἐκεῖνοι οἱ πολυθρόνητοι Ἀγῶνες,
 εἰς καθὲν πέμπτον ἔτος, ἢ μάλιστα εἰπεῖν, εἰς 50. μῆ-
 νας, ὑπὸ τῶν ὁποίων Ἀγῶνων, ἐμέτρην οἱ Ἑλλῶες τῆς
 Ὀλυμπιάδας τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς. εἰς αὐτὰς τῆς Ἀγῶ-
 νας ἔτρεχον καὶ μόνον ἅπαντα ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ἐτι καὶ ἄλλα
 Ἔθνη. τῶν ἀρχῶν ἐτέτων διηγεῖται οἱ τὰ ἀρχαῖα γε-
 γραφότες ἕως: Ὅταν ὁ Κρόνος ἐβασίλευεν εἰς τὸν Οὐρα-
 τὸν πρῶτον, οἱ ἀνθρώποι ἐκείνῃ τῷ χρυσεῖ αἰῶνος, καθὼς
 ἐσυνήθιζον νὰ λέγῃσι, κατασκευάσαν Ἱερὸν ἐδῶ εἰς τὴν
 Ὀλυμπίαν, καὶ ὅταν ἐδόθη ὁ Ζεὺς εἰς φῶς, ἡ Μήτηρ αὐ-
 τῷ Ῥέα ἐπέχειρσε τὴν φροντίδα καὶ φύλαξιν τῷ νηπιῷ Διὸς,
 εἰς τῆς Ἰδαίης Δακτύλης, οἱ ὁποῖοι ἤλθασιν εἰς ἐπιτύπαι
 τὰ μέρη ἀπὸ τῆς Ἰδῆς τῆς Ὀρεῖς τῆς Κρήτης, οἱ ὁποῖοι
 ὠνομάζοντο καὶ Κούρητες. ἦσαν δὲ οὗτοι, Ἡρακλῆς, Παι-
 ναῖος, Ἐπιμήδης, Ἰάσιος, καὶ Ἴδα, ὅλοι Ἀδελφοί, πα-
 τρὸς μετὰ Ἀπόλλωνος, Μητρὸς δὲ Δαναΐδος, Νύμφης
 Κρήσσης. οἱ δὲ Κορύβαντες ἦσαν Παιδῆς τῷ Ἀπόλλω-
 νος καὶ τῆς Θαλαίας. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὁ μεγαλύτερος ἐ-
 παρόβαλε δρομικὸν Ἀγῶνα εἰς τῆς λοιπῆς Ἀδελφούς, καὶ
 τὸν Νικητῆν ἐσεφάνωσε, μετὰ κλωνάρι Ἀγριελαίας. καὶ πάλιν
 εἰς τὸ πέμπτον ἔτος, ὡσαύτως ὅπως καὶ αὐτοὶ πρότε Ἀδελ-
 φοὶ ἦσαν, ὁ αὐτὸς Ἀγὼν ὑπὸ τῷ Ἡρακλέει μετεφροβλή-
 θη. καὶ ἐξ ἐκείνῃ τῷ χρόνῳ ἀδιακόπως ἐσυνεχίζοντο ἐκεῖ-

ροι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες, κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν Ὀλυμπιάδων. ἢ κατ' ἄλλης, ὁ Ἡρακλῆς καταπολεμήσας Αὐγείαν τὸν Βασιλέα τῆς Ἡλίδος (ὁ ὁποῖος Αὐγείας Υἱὸς ἦτον τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Ἰφιβόης) ἔσωστας καὶ νὰ μὴ ἔδωσεν εἰς τὸν Ἡρακλέα τὸν μισθόν, ὅπως τὰ ἐκαθάρισε τὴν αὐλήν του ἐκ τῆς κόπρου τῶν Βοῶν, ὁ ὁποῖος μισθὸς ἦτον ἡ δεκάτη τῶν Βοῶν, λέγωντάς του, ὅτι πῦρ τὸ ἔργον δεῦρ τὸ ἔκαμε μὲ τὸ θελήματά, ἀλλ' ἔτιως ἐπροςάχθη ὑπὸ τῆς Εὐριθέως. διὰ τὸ ὅποιον βασις κριτὴν αἴρετον ταύτης τῆς δίκης τὸν Φιλέα τὸν Υἱὸν τῆς Αὐγείας, ὁ ὁποῖος καταφιφίζωντας τὸν Πατρός, ἀγανακτεῖ ἐπὶ ταῖσις ὁ Αὐγείας, καὶ ἐκβάλλει τὸν Υἱόν, ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἑπὶ στρατοδύσασμος πορθεῖ τὴν Ἡλιν. καὶ κράζας τὸν Φιλέα ἐκ τῆς Δολιχίης, δίδει εἰς αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τῆς Πατρός, καὶ προσάζει νὰ κοιμηθῇ τὸ σπράττωμα μὲ τὰς Γυναῖκας τῶν πελοπόννηστων, διὰ τὴν ἐκ τῆς πολέμου ὀλιγανθείαν, ἐκ δὲ τῶν λαφύρων αὐτῶν, ἔσῃσε τὸν Ἀγῶνα κατ' ἀρχὰς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ προσκαλεῖ τὸν βυλόμηναν εἰς πάλιν, καὶ κερεῖς δεῦρ ἐτόλμα, μόνον ὁ Ζεὺς ἔσωστας καὶ νὰ χηματιθῇ ὡσαύ παλαισῆς, σιωέμιξε μὲ τὸν Ἡρακλέα, καὶ μέχει πολλῶν, γουομῆς τῆς πάλης ἰσοπαλῶς, φανερωῖται ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτὸν τα εἰς τὸν Υἱόν τα τὸν Ἡρακλέα. ἐτελείτο τὰ Ὀλύμπια εἰς πρῶτε ἡμέρας, δεῦρ τῆς ἐνδεκάτης τῆς σελήνης, μέχει τῆς 16. προεγυμνάζοντο δὲ πρότερον ἡμέρας 1'. τὴν ἑπιμέλειαν δὲ καὶ φροντίδα τῶν Ἀγῶνος, καταρχὰς οἱ Πισάται εἶχον, ἔπειτα οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡς ρικηταὶ τῶν Μεσσηνίων, καὶ αὐτοὶ τὴν ἔδωσαν εἰς τὰς Ἡλείους. ἀρχισεν ἡ Ὀλυμπιάς μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, ἐπὶ 408., καὶ παρὰ τῆς Χρῆστου γουνήσεως ἐπὶ 765. ἢ δὲ Ῥώμη ἐκτίθη ἐν τῷ 1. ἔτει τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος.

5. Πρῶτος Ἀγὼν ἐσάθη δεῦρ ὅλας, τὸ Δρόμου, ἢτοι τὸ Στάδιον. εἶτα εἰς τὴν 18. Ὀλυμπιάδα προσετέθη ὁ Δίαυλος, ἢτοι τὸ Τρέξιμον τὰ διπλῆ Σταδίῳ, νὰ τρέξῃ διπλ. τὸν

δρόμον τῆ Σπιδίῃ, καὶ τελειώσας αὐτὸ, πάλιν ἐὰν γυμναστὴν
τρέχωντας, ὄθου ἄρχισεν. ἔπειτα εἰς τὴν ἱή. Ὀλυμπια-
δα τὸ Πρώταθλον, καὶ ἡ Πάλη. Πρώταθλος Ἄγων ἦτον,
Πογμή, Δρόμος, Διάλμα, Δίσκος, καὶ Πάλη. τῆ Ἀλ-
μας τὸ μέτρον ἦεν πέντε, ἐξ ἑπὶ πενήκοντα πόδας
πύθισκε φαύλλος. τῆ δὲ Δίσκου, δίσκου δ' ἑκατὸν πέντε ἄ-
πολειπομενίων. μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν κγ'. Ὀλυμπιαδα,
εὐρωπείων τὴν διὰ χειρῶν ἄθλοισιν. εἰς τὴν κέ. τὸ Τρέ-
ξιμον τῆ Ἰππων, καὶ εἰς τὴν λγ'. τὸ Παγκρατίας, ἦ-
τοι ἐκείνοι, ὅπως ἐμάχοντο δι' ὅλα τὰ σώματα. καὶ πρώτων
οἱ Ἴπποι εὐρωβλήθησαν Κέλαιες, ἦτοι ἄζυγοι, γυμνοί,
καὶ ἔρομικοί. Παίδων Ἀγῶνες ὑπὸ τῆ Παλαιῶν δεῦρ' ἐκεί-
νοντο, ἀλλὰ μόνον αὐτεὐρωπείων οἱ Ἡλείοι τὰς πρώτοι-
φερον. ἐδοῦθησαν βραβεῖα τῆ Δρόμου, καὶ τῆ Πάλης εἰς
τὴν λζ'. Ὀλυμπιαδα. ἐκάλεσαν τὰς Παιδας εἰς τὴν α'-
θλοισιν, τέττι να πιάνονται μετὰ χεῖρα, εἰς τὴν μα'. Ὀ-
λυμπιαδα. εἶτα εἰς τὴν ζέ. Ὀλυμπιαδα ἐσυμβεβλήθησαν
ἐὰν ἀγάλαν ἐνόπλιος Πεζῆς, ἢ ἀγωνίζονται μετὰ τὸ Τρέξι-
μον, διὰ τὰ σκευάσασσι μετὰ τὴν τὴν ἄσκησιν, εἰς κα-
θε κακστρέχειας. εἰς τὴν υγ'. Ὀλυμπ. ἄρχισεν τὸ Τρέ-
ξιμον τῆ δύο Ἰππων τελείας ἡλικίας, τὸ ὅποιον ἐκάλε-
σαν Συνοειδα. εἰς τὴν υδ'. Ὀλυμπ. ἤρесе τὰ ζέξου
εἰς τὴν ἀμαξῶν Πώλης Ἰππων, τὰ ἀγωνίζονται. εἶτα
εὐρωπείων εἰς τὰς Συνοειδὲς Πώλων, καὶ Κέλαιος Πώ-
λος. καὶ πολὺ ὑπερον ἐν Ὀλυμπ. ρμέ. εὐρωβλήθησαν εἰς
τὰς Παιδας βραβεῖα τῆ Παγκρατίας. τὸ τρέξιμον τῆς Ἀ-
πίνης, ἦτοι τῆ Ἡμιόνων Ἄρματος ζούχθουτος, τὸ ὅ-
ποιον ἐσάθη ἐν Ὀλυμπ. ὅ, καὶ ἡ Κάλπη τῆς ἀνώτερης στα-
θεῖσα, μετὰ κοινὸν ψήφισμα ἐμποδίσθησαν ἐν Ὀλυμπ. πγ'.
τὰ μὴ μεταβαλθῆν, ὥστε εἶδη Δρόμου ἦσαν Διάλος, Δο-
λιχός, Τέθειππον, Κέλαιος, Ἀπίνη. Περὶ τῆ Ἀγωνοθε-
τῶν δεῦρ' ἐσάθη πάντοτε ἡ αὐτὴ διάταξις, διότι ὁ Ἴφιτος,
ὅπως ἀνηγορεύθη ὑπὸ λόγῳ τε, μόνος ἐπρώτους, εἶτα ἐκ-
λέχθη

λήχθησαν εἰς τὴν φροντίδα τῶν Ὀλυμπίων δύο Ἀρχηγοί, μετὰ τούτους οἱ Ἑλλανοδίκαι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐννεά, ὕπερον προσετέθη εἰς αὐτὸς, καὶ δέκατος ὁ πρῶτος. Περὶ τῶν ῥγ. Ὀλυμπ. ἐμοιραῖθησαν οἱ Ἑλλεῖοι εἰς δώδεκα φυλάς, καὶ καθε φυλὴ αὐτῶν ἐδιέλεγε τὸν Ἑλλανοδίκην, ἦτοι τὸν Ἀγωνοθέτην αὐτῆς, ὡσαύτῃ Ἑλλανοδίκαι πρῶτον ἦσαν μόνον Αἰτωλοί. οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐκαθέζοντο ἐν τῷ Ἀγῶνι, πορφύραν περικλυβημένοι, καὶ δικάζοντες τὸς ἐν τῷ Ἀγῶνι Ἀθλητὰς καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Μεταξὺ τῶν Ἀλφειῶν, καὶ τῶν Πηνειῶν τῶν ποτ., ἦτον ἡ Τειφυλία, ὀνόματι τῆς ὁποίας παρανομάζεται καὶ ὁ Πύλος ἡ πόλις, ἡ Πατεῖς κατὰ τινὰς τῶν Νέσωρος, δι' ὃ καὶ Τειφυλιακός. πλησίον ἐπέτε τῶν Πύλων, πρὸς ἀνατολὰς εἶνε ὄρος, ὁποῦ ἐκαλεῖτο Μίνθη, τῶν κλησίων λαβὸν ἀπὸ τῆς Παλακῆς τῆς Ἀδῆ, τῆς εἰς Μίνθην, ἦτοι Ἡδύοσμον μεταβληθείσης. Λέγουσι τινὲς, ὅτι αὐτὸ τὸ ὄρος νῦν καλεῖται ὑπὸ τῶν Παισαρνίων Εὐά, καὶ τῶρα κοινῶς νῦν λέγεται Ὀλωνός, ἢ κατ' ἄλλους Μίτηνα. Πρὸς νότον τῶν Πύλων ἦτον τὸ Λέπρειον, πόλις ποτὲ παραθαλασσία, μεταξὺ τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς Πίσσης, ὀνόματι τῆς ὁποίας ἀφίσταται 30. μίλια, ἐγγυὲς τῶν Ἰγθύος Ἀκρωτερίου. ἐκλήθη Λέπρειον, ὅτι ἐκεῖ ἴατο ἡ λέπρα ὑπὸ τῶν Ἀλφειῶν ποταμῶν, ἀφίσταται τῆς θαλάσσης 40. στάδια. πλησίον τῶν Λεπρείων εἶναι ἡ Ἀρήνη Πηγή, μεταξὺ τῶν Λεπρείων καὶ τῶν Σαμικῶν τρέχει ὁ Ἀσιγρός ποταμῶν, τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ἀρχὴν ὁποῦ τρέχει ἀπὸ τῶν Λαπίθων ὄρους τῆς Ἀρκαδίας, εἶναι δυσώδεις. τὸ Σαμικὸν ὕπερον ἐλήθη Ἀρήνη. τὸ Λέπρειον λέγεται κοινῶς τῶρα (κατὰ τὸν Νίγηρον). Χαϊάππα. Χελιδῶν πόλις ποτὲ, τανυῶν Κώμη, Χελιδῶν κοινῶς καλεῖται. Ἀμφιγυρία, Μακυσός κατὰ τὸ παραθαλάσιον, ἦτις καὶ Πλατανίσης ἐλέγετο. ἀπ' αὐτῆς ἐκαλεῖτο καὶ ἡ πελοποννησιακῆς Μακυσία. αὐτὴ ὅπου τρέχει καὶ ὁ Χαλκίς ποτ., εἶναι καὶ κρήνη, Κρανός λεγομένη, καὶ πόλις ποτὲ, οἶον Φαιά, ,

Φαιαί, εἴτε ἡ Χαλκίς, εἴτε οἱ Κρηνοί, εἴτε ὁ Τειφυλιακὸς Πύλος, καὶ τὸ Σαμικόν. Εἰς τὴν παραλίαν ὑποκάτω τῶν τῆς τῶν, εἶναι δύο Ἄντρα, τὸ εὐ λεγόμενον τῆς Ἀνιγεαδῶν Νυμφῶν, εἰς δὲ τὸ ἄλλο μυθῶνται νὰ ἐγίνας τὰ πόν Ἀτλαντίδων, καὶ ἡ τῆς Δαρδαῦς γένεσις πρὸς δὲ τῆς Ἄντρον τῶν Νυμφῶν εἶναι Πηγὴ, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ δέχεται ὁ Ἄντρος ποταμ., ὁ ὁποῖος εἶναι βαθύς καὶ ὑπτιος, καὶ ὁ περὶ αὐτὸν τόπος ὄντας ἀμμώδης, παρέχει ὀσμὴν βαρεῖαν καὶ πρὸς ἰχθύας ἀβρώτως ποιεῖ. μυθῶνται δὲ, ὅτι αὐτὴ ἡ βρώμα προέρχεται, διότι ἐκεῖ τινὲς τῶν πληρωθέντων Κροταύρων, ἀπέριψαν τὸν ἐκ τῆς Ἰδρας ἰόν. καὶ πάλιν μεταξὺ τῆς Δύμης, καὶ τῆς Πεινεῖς τίθονται τὰ Βεπράσιον, ἡ Μυρσινός, ἡ Κυλλήνη, ἡ ὁποία ταυτῶν Κλαροῦτζα λέγεται, ὄρεισκομὴν κατὰ τὴν Δυτικῶν Ἄκρας τῆς Πελοποννήσου, ξέμακρα τῆς Πεινεῖς ποταμ. 9. μίλια, καὶ δὲ Ἀράξου Ἀκρωτήριον, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο διὰ Κλαροῦτζα λέγεται πρὸς νότον, 120. σάδια. ὁ Νίγρος λέγει, ὅτι ἡ Κυλλήνη καὶ λέγεται κοινῶς Ἀνδραβίδα. ἔχει ἡ Κυλλήνη καὶ Κόλπον, μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλεμῶν, τὸν ὁποῖον καὶ Χελωνίτῳ καλεῖσι. ἀπὸ τῆς Ἀράξου ἄκρας τίθεται τὸ Κρόνειον ὄρος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Γραβειός καλεῖται, μὲ πόλιν ποτὲ τῆς αὐτῆς ὀνόματος ἰχυρωταίτῳ, ὡσαύτῃ καὶ τὸ Σαταμέριον, ὅπερ ἦτον πόλις, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῶν Τέρκων, ὄρεισκομῶν μεταξὺ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ τῆς Γαστριῆς. Δὲν ὀνομάζεται ὁ Ἑρμῆς Κυλλήνιος ἀπὸ τῆς Κυλλήνης πόλεως, καθὼς λέγουσι τινὲς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Κυλλήνης, τῆς μεγίστης ὄρεις τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τὸ ὁποῖον μυθολογεῖται νὰ ἐγενήθη. Πρὸς τὸν Χελωνίτῳ Κόλπον, εἶναι καὶ ἡ Χελωνίτις, ἡ Χελωνάτις τὸ Ἀκρωτήριον, Τορνέσι κοινῶς λεγόμενον. αὐτὸ λέγει ὁ Στράβων νὰ εἶναι τὸ δυτικώτατον σημεῖον τῆς Πελοποννήσου. εἰς αὐτῶν τῶν Ἐπαρχίῳ ἀρχεται καὶ ὁ Ἐλισαῶν ποταμ. ἢ καὶ Ἐλισαῶς. παρὰ τῶν αὐτῶν Πύλον πόλιν, τίθεται ἀκμὴ εἰς αὐτῶν τῶν Ἐπαρ.

Ἐπαρχίαν ἢ ἡ Ἡλειακὴ Πύλος . μετὰ τὸν Χελώνάτιον τὴν Ἀκρωτήριον, τὸ ἐπόμενον Ἀκρωτήριον, Ἰχθύς καλεῖται, κατὰ τὸν Ἀλφειὸν Ποταμὸν τῆς Ἡλίδος ἀκόμη ἀπαεθρῦνται ἢ ἡ Κυπαρισσία πόλις, τὸ πάλαι μεγίστη, ἤτις ἢ Κυπάρισσος ἐκαλεῖτο, ἀφισαμένη τῆς Μεσσηνίας 50. μίλια, ἢ κατ' ἄλλους 35., παραθαλασσία . εἰς αὐτῷ τῷ Ἡλίδῃ, ἤτοι καὶ ἡ Λαίρεια πόλις, εἰς τῷ ὁποίῳ εἰσκόροντο τὰ ὄσα τῶ Πέλοπος, ἢ τὰ πόξα τῶ Ἡρακλέους, τὰ ὁποῖα εἶχεν ὁ Φιλοκτύτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ τὰ ἐξῆς .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΗ΄.

Περὶ τῆς Ἀρκαδίας .

1. **ΜΕ** ὄλον ὅπῃ μετὰ τὴν Ἡλείαν, ἐπεταὶ κατὰ τὸ παραθαλασσίον ἢ Μεσσηνία, ἀλλὰ προτὲρ νὰ εἰπῶμεν περὶ αὐτῆς, εἶναι χρεῖα νὰ διαλάβωμεν περὶ τῆς Ἀρκαδίας, ἀκολουθῶντες τὴν ἀπαρίθμησιν πῶν ἀρχαίων . Αὕτη λοιπὸν ἢ Ἀρκαδία (με ὄλον ὁποῦ τῶρα κοινῶς Ἀρκαδία λέγεται, ἢ Ἀλιάρτος πόλις παραθαλασσία τῆς Μεσσηνίας) κατ' ἔδω μέρος αὐτῆς ἤπτετο τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ὅλη ἤπερ Μεσόγειος, ἢ ἐδιαιρεῖτο εἰς ἀνωτέραν, ἢ κατωτέραν, καὶ ἢ μετ' ἀνωτέρα Ἀρκαδία εἶναι ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον εἶναι μεταξὺ τῆς Ἀχαιῆς, ἢ τῆς Ἡλείας, εἰς τὴν ὁποίαν λέγουσι νὰ ἐγενήθη ὁ Πελασγός, ἢ ἀπ' αὐτῶ ἀνομάσθη ἢ αὕτη ἢ Ἐπαρχία Πελασγία . ἔπος ὁ Πελασγός ὑπερεῖχε πῶν λοιπῶν, τόσον εἰς τὴν δυνάμιν τῶ σώματος, ὅσον ἢ εἰς τὴν ὠραιότητα, ἢ εἰς τὴν φρόνησιν . ὅταν οὖν ἐπὶ τὸς ἐβασίλευεν, ἐδίδαξε τῶς Ἀνθρώπους νὰ οἰκοδομήσων Καλύβας, διὰ νὰ ἤμπορῶν νὰ σώζωνται δι' αὐτῶν ἀπειράχτοι ἐκ τῶν ψυχροτήτων τῶ χειμῶνος, ἄπο τῶν βροχῶν, ἢ ἄπο τὴν καύσιν τῶ Ἡλίου, ἢ τὴν ἐνόχλησιν πῶν ἀέμων . ἀκόμη τῶς ἐδίδαξε πρῶτος αὐτὸς, νὰ τρέφονται μετὰ τὰς βαλάνους πῶν Δρυῶν, ἢ μέλιτα τῆς Φυγῆ . ἢ ὁποῖα

ποία χηῆσις τῆς τροφῆς ἐπεκράτησε καὶ εἰς τὰς μεταγενέστε-
 ρας, καὶ γὰρ ἐνδύονται μὲ τὰ δέρματα τῶν Ἰών ὑπερον ἐ-
 κλήθη αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία Ἀρκαδία, ὅπου Ἀρκαδὸς τῆ Τιῦ
 τῆ Διὸς, ἢ ὅπου Ἀρκαδὸς τῆς Θυγατρὸς τῆς Καλλιπῆς,
 τῆς ὁποίας τὰ ὄσα ἐφέρθησαν ὡδὲ ἐκ τῆ Μαιναλῆ ὄρους
 τῆς Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν προσαγὴν τῆ Δελφικῆ Μαρτείας.
 ὠνομάζετο ποτὲ αὐτὴ ἡ Ἀρκαδία, καὶ Παρρᾶσία, καὶ Λυ-
 καονία, καὶ Γιγαντίς, καὶ Ἀζανία. οἱ Ἀρκαδοὶ λέγονται
 γὰρ ἐσάθησαν ἀνδρείοτατοι καὶ μαχιμώτατοι, μὲ ὅλον ὅπου
 ποτὲ αὐτοὶ δεῦ ἐνίκησαν, μόνον αἴτιοι ἐγίνοντο εἰς ἄλλους
 γὰρ νικῶν, παρόμοιοι μὲ τὸν Ἡρακλέα. ἔθεν καὶ παροιμία
 ἐπεκράτησεν: „ Ἀρκαδοὶ μιμνήμενος ”. καθὼς καὶ ὅπου τῆ Ἡ-
 ρακλέως, ἢ: „ Ἐν τετραδί γυνηθῆναι ”. ὁ ὁποῖος Ἡρακλῆς
 εὐὸς τετάρτη γυνηθεὶς, δι’ ἄλλους ἐκοπίαζεν. ἐλέγοιο οἱ
 Ἀρκαδοὶ Προσέληνοι, διότι ἐτρέφοντο πρὸ Σωῶδος τῆς Σε-
 λήνης, πυνε ὀπῶντες τὰς βάλανες ἢ ὅτι ἦσαν ὑβερταί,
 καὶ τὰ ἐξῆς. ἐκεῖτον τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον τὸ μῆ-
 μα τῆς Ἀρκαδὸς, ἐκάλυν Βωμῆς τῆ Ἡλίου. Ὅρος τῆς Ἀρ-
 καδίας ὑψιλότατον εἶναι, ἢ Κυλλήνη, εἰς τὸ ὁποῖου τὴν
 Κορυφὴν ἦτον Νάος τῆ Ἐρμού, καὶ ἀπ’ αὐτῆ ὠνομάζετο
 Κυλλήνιος, ὡς εἴρηται, ὅπως ἐκατασκεῖασε τὴν λύραν, ἀ-
 πό τῆς ἀρεθείσης χελώνης. ἦτον ὠνομασθῆ ἡ Ἀρκαδία καὶ
 ἀπ’ ἄλλων πολλῶν, μάλιστα καὶ ἐκ τῆ ὕδατος τῆς Στυγός,
 εἰς τὴν ὁποῖαν ὠμνυον οἱ Θεοὶ. αὐτὴν οἱ Ποιηταὶ καλεῖ-
 σι Πηγὴν τῆ Ἄδης. δέρισκετο πλησίον ἐν Φεσείῳ, ἢ Νω-
 γάρει τῆ περι’ Ἀρκαδίας Πηγῆ. ἐσαξε τὸ ὕδωρ αὐτῆς
 ἐξ ὀποῖου πέτρας πρῶτον διατιθεῖ ὑψηλῆ λίθου κατρυ-
 χόμενον κατὰ σαζῶνα, εἶτα φθείρωντας τῶτον τὸν λίθον,
 ἐτρέχου εἰς τὸν Κράθιν πεταμ. τὸ ὕδωρ αὐτῆς, τὸ ὁποῖον
 ἦτον θανατηφόρον πῶσον εἰς ἀνθρώπους, ὅσον καὶ εἰς ἄλλα
 ζῶα, καὶ κατὰ ἀγγεῖον, τέσον ὑάλινον, ὅσον καὶ ὅπου εἶτι
 ἄλλο ἦτον, δεῦ τὸ ἐβάσα, ὡσαν ὅπως ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀγ-
 γείων, ἄλλα μὲν ἀθύς ἰσκαζον, καὶ ἄλλα ὑπ’ αὐτῆ δι-
 λύον-

λύοντο· μίον τὸ ἐβάσα τὸ κατασκευασμένον ἀγγεῖον ἐξ ὄνου· Ἴππε· καὶ καθὼς ἡ φύσις ἔδωκεν εἰς ἕτερον τὸν πόπον τὴν θανατηφόρον Πηγήν, ἕως ἔδωκεν εἰς τὴν σωστικὴν τὴν θανατηφόρον Πηγήν, τὴν ὁποίαν ἐκ τῆ ὑποτελέσματος Ἄλυσον καλεῖσι, διότι αἰσῶς καὶ κύνων λυσασμῶς ἤθελε φαγεῖν τινά, ἢ ἄλλο φαρμακερὸν ζῶον, πίνωντας νερὸν ἐξ αὐτῆς, ἀβλαβῆς ἐξ αὐτῶν ἔμενεν. Εἰς τὴν Ἀρκαδίαν ἐγένοντο καὶ πολλοὶ Ἀγῶνις, οἱ Λύκαιοι, ἀφιερωμένοι Λυκαίῳ Διὶ, εἰς τὰς ὁποίας ἐδίδοτο βραβεῖον, Τρίπυς Χαλκῆς. οἱ Κόρειοι, οἱ Ἀλῆαιοι, καὶ ἄλλοι.

2. Μητρόπολις ταύτης τῆς Ἀρκαδίας, καὶ πρωτεύουσα πόλις, ἦτον ἡ Μεγαλόπολις εἰς τὸ Μεσόγειον, μεταγενέστερα δὲ, ὅχι μόνον ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς Ἀρκαδίας, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς πόλεις ἄλλης τῆς Ἑλλάδος, κτιθεῖσα ὕστερον ἀπὸ τὸν Τρωϊκὸν Πόλεμον, μετὰ τὴν συμβουλήν τῆς Ἐπαμινώνδα, καθ' ὃν καιρὸν ἕτατος εἶχε νικῆσθαι τὰς Λακεδαιμονίους εἰς τὴν Λεῦκτρα. ἀπ' ἀρχῆς φαίνεται αὐτὴ να μὴ ἦτον φεμζωσμένη μετὰ Τείχος. Πατρίς ἐσάθη τῆ Πολυβίε, Ἐπισκοπὴ ἦτον τῆ Μητροπολίτε Κορίθου, ὕστερον ἐκλήθη Χερσιανέπολις, καὶ ἔγινε Μητρόπολις, λέγεται κοινῶς πόρα Λιοντάρι, τὸ ὁποῖον εἶναι Κωμὴ τανυῦ, ἢ αὐτὸ εἶναι αὐτὸ τὸ Λεοντάρι, εἶναι ἡ Παλαιόπολις, ὅπερ εὐρίσκειται σιμὰ εἰς τὸ Λεοντάρι. αὐτὴ λοιπὸν ἡ Μεγαλόπολις ἦτον ἐξαιρετὸς καὶ διάσημος, ἢ μόνον εἰς τὰς Πελοποννησίους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα μέρη, μετὰ ὅλον ὅπερ τῶρα εἰς τοιαύτην κατέσασιν ἦλθεν, ὅπερ οὐδὲ ὁ τόπος αὐτῆς φαίνεται. εἰς τὸν καιρὸν τῆ Στράβωνος αὐτὴ ἡ μεγάλη πόλις ἦτον ἔρημος. Περὶ ταύτης τῆς πόλεως εἶπε τίς τῶν Κωμικῶν: Ἐρημία μεγάλη ἐστὶν ἡ μεγάλη πόλις, κατὰ τὸν Στράβωνα βιβλ. ιε. διὰ μέσου ταύτης τῆς Μεγαλοπόλεως ἔτρεχε ὁ Ἐλιασῶν ποτ. ὁποῖος τανυῦ κοινῶς λέγεται τὸ Ποτάμι τῆς Καρύκειας, καὶ ἐ πολλῶ μακρὰ σμίγεται μετὰ

τὸν Ἀλφειὸν. εἰς τὸν Ἐλισσοῦντα ποτ. εἰσβάλλει ὁ Ἀ-
 μίσιος ποτ. οἱ ὅροι τῆς Μεγαλοπολιτῶν, καὶ τῆς Ἡραι-
 ῶν ἡσασ πρὸς τὰς πηγὰς τῆς Βυφάγης ποτ. ἐκλήθη ἔτι
 ὑπὸ Βυφάγης Ἡρώος, παιδὸς τῆς Ἰαπέτης, καὶ τῆς Θόρτα-
 κος, ὅς τις ἐπέβλεψεν ἐν Φολοῇ τῶ ὄρει ὑπὸ τῆς Ἀρτέ-
 μιδος, ἀδόσια ἔργα πολυήσας εἰς τὴν Θεόν. ἀπὸ τῆς Με-
 γαλοπόλεως, κατὰ τὸ Μεσόγειον τίθεται τὸ Ἀφροδίσιον,
 αἱ Μοναίαι, τὸ Ὀρεσάσιον, τὸ Παλαῦτιον, καὶ κίττω αὐτῶ
 πρὸς τὸν Ἀλφειὸν, ἡ Λυκόσουρα, ἡ ὁποία κεῖνεται ἡ
 φρεσβυτάτη τῆς πόλεως. καὶ αὐτῶ φρωπεῖδεν ὁ ἥλιος,
 καὶ ἀπ' αὐτῆς ἐπῆρυν παραδειγμα οἱ ἀνθρώποι, καὶ τὰ ἑ-
 ξης. Ἄνω ταύτης, εἰς τὸν αὐτὸν ποταμὸν ἦτον Ἀθηναῖοι,
 ζέμακτρα σαδία 20., Ἄσσεια, καὶ ἐκεῖ ὅπως σμίγεται ὁ
 Γορτυῖος ποτ. μετὰ τὸν Ἀλφειὸν, ἦτον ἡ Γόρτυς. ἐπιτὸν
 τῆς Γορτυνίης ποτ. τὸ ὕδωρ εἶναι ψυχρότατον, καὶ εἰς τὰς
 ἀρχὰς ὅπως δ'γαίρει, καλεῖται Λασιος, ὡσαν ὅπως δ'γαί-
 ρει, καὶ γυνάται εἰς τὰ Λατρά τῆς Διός. εἶτα Μεθυδεῖον εἰς
 τὸν Ἀγρὸν τῆς Μεγαλοπόλεως. ἐκεῖ ὅπως σμίγεται ὁ Λα-
 δῶν ποταμός, εἶναι ἡ Κορακόννησος. ἔτις ὁ Λαδῶν ποτ.
 ἀρχεται κατὰ τὸν Πλίσιον ἐκ τῆς Φειεῖς λίμνης, καὶ διέρ-
 χόμενος διὰ τῆς Χώρας τοῦ Κλείπερος, σμίγεται μετὰ τὸν
 Ἀλφειὸν· αὐτὸς κεῖνεται ὁ ὠραιότατος, καὶ μόνον τῆς ποτα-
 μῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς Βαρβάρων. μυθολογοῦ-
 σιν οἱ Ποιηταί, ὅτι ἔτις ἐσμίγη μετὰ τὴν Γῶν, καὶ ἐγεί-
 ησε παῖδα ὠραίας τὴν Δάφνιν, τὴν ὁποίαν ἠγάπησεν ὁ
 Ἀπόλλων, καὶ κυνηγῶντάς τιν, αὐτὴ ἐπαρακάλεσε τὴν
 Μητέρα τῆς Γῶν, ἡ ὁποία χάρισα τὴν ἐδέχθη, καὶ αὐ-
 τῆς ᾠδαμυθεμένη τὸν Ἀπόλλωνα, ἀνέδωκε φυτὸν τὴν
 Δάφνιν, τῆς ὁποίας τὴς κλώνες καὶ τὰ φύλλα ποιήσας ὁ
 Ἀπόλλων σεφασον, ἐσεφασώθη μετὰ αὐτὸν, διὰ τὸν ἔρωτα
 ταύτης. ὑπὸ τῆς Πηγῶν τῆς ἐν τῇ Κλείπειᾳ τοῦ Λαδῶ-
 νος, ἀπέχει ἡ πόλις τῆς Κλείπειῶν, ἠτίς παρῶ μετ' ὅλον
 ὅπως εἶναι Κώμη, κοινῶς Κλείπρας καλεῖται, σαδία 60.

Κλεί-

Κλείτωρ ὀνομάζεται ἢ ὁ ἐγγὺς αὐτῆς ποτ. ὁ ὁποῖος σμί-
 γεται μετὰ τὸν Ἀροαῖον ποτ. ἔσμακρὰ τῆς πόλεως. εἰς
 τὸν Ἀροαῖον ποτ. ἐγαίνουσι καὶ ἄλλοι ἰχθύες, ἢ μάλι-
 στα οἱ Ποικιλίαι, ἢτοι αἱ Πέτροβαι. μεταξὺ τῆς Κλείτωρος
 τῆς πόλεως, ἢ τῆς Μεγάλης πόλεως, ἦτον ἡ Λείλαια
 πόλις, πλησίον τῆς Κορακονήσου ἦτον ἡ Ἀλίφερα πόλις.
 εἰς τὰ δεξιὰ τῆς Ἀλφειᾶ τίθεται ἡ Ἡραία, κτισθεῖσα ὑ-
 πὸ Ἡραίων τῆς Τίβ τῆς Λυκάονος, ἔσμακρὰ πολὺ τῆς
 Μεγαλοπόλεως, λέγεται κοινῶς καὶ τὸν Μολέτιον Ῥαυό-
 λι. Τεγέα πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Τεγεάτης, πλησιό-
 χωρος μετὰ τὴν Μαντινείαν, ἀφίσταται ἀπ' αὐτῆς τῆς Μαν-
 τινείας μίλια 12. ἐκατοικηθῆ ἡ Τεγέα ὑπὸ ἐνεία Φυ-
 λῶν, ἢ εὐγάλου ἀνδρας πολυμικωτάτους ἢ ἀνδρείας, οἱ ὁ-
 ποῖοι ἐνίκησαν ποτὲ μετὰ τὰ ὄπλα ἢ τῆς Λακεδαιμονίους.
 αἱ Τεγεάται εἶχαν παρωτεινὸν πόλεμον μετὰ τῆς πλησιοχώ-
 ρης αὐτῶν Φενάτας. εἰς αὐτῷ τῷ Τεγέαν πόλιν ἐρέ-
 θισαν τὰ ὄσα τῆς Γίγαντος Ὀρέου, ἐν Ὀλυμπιάδι 58.
 εἰς αὐτῷ ἠνέθισεν Ἀείσαρχος ὁ Ποιητῆς, ὁ σύγχρονος
 τῆς Εὐελπίδος, ζήσας ἐπὶ 80. ἢ συγγραφέας Τραγωδίας
 70. Ἐπισκοπὴ πρῶτον ἦτον τῆς Κορίνθου, ταυτὴ ὁμοῦς τῆς
 Λακεδαιμονίας. δευρὲν εἶναι ἡ Τεγέα, ἢ καὶ Μοχλὴ πό-
 λις, καθὼς τινὲς λέγουσιν, ἀλλὰ ἡ Ἐπισκοπὴ, πλησίον
 τῆς Τεμπολιτζᾶς, μετ' ὅλον ὅπερ ταυτὴ εἶναι Ἐρείπειον,
 ὡσαύτῃ ἢ ἄλλαι. τῷ Τεγέαν, τῷ Μαντινείαν, τῷ Νεα-
 πολίχνῳ ἢτοι τὸ Νεόκαστρον, τὸ Σιδιρόκαστρον, καὶ ἄλλα
 Πολίσματα, ταῖς ἐλεηλάτησεν ὁ Τεραχάνης ὁ Στρατηγὸς
 τῶν Τέρκων. ἐκεῖνος ὅπερ πηγύει ἀπὸ τῆς Τεγέας εἰς τὸ
 Ἄργος, ἀφίκει εἰς μετὰ τὰ δεξιὰ τὸ Παρθοῖον ὄρος,
 κοινῶς Παρθοῖον· πλησίον τῆς ὁποῖας εἶναι ἡ Μοχλὴ πό-
 λις ποτὲ, ταυτὴ κρημισμένη, ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ τῷ Λυ-
 κῶνῳ τὸ ὄρος. Μαντινεία, πόλις κτισθεῖσα τῆς κα-
 τωτέρας Ἀρκαδίας, κτισθεῖσα ὑπὸ Μαντίνου Τίβ τῆς Λυ-
 κῶνους· ὁ Ποιητῆς λέγει αὐτῷ Ἐρατινῷ, διότι ἦτον εἰς
 Κάμ.

Κάμπου καὶ Πολυάμπελος, τὴν ἑκατοίκησαν, κατὰ τὸν Γεωγράφον, οἱ Ἀργεῖοι ἐκ πρώτῃ Δήμων, ἐσαΐθη εὐδοξὸς μὲ τὴν νίκην, ὅπῃ εἰς αὐτὴν ἔκαμιν ὁ περιφημὸς Ἐπαμινώδης, κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ὁ ὁποῖος πληρωθεὶς βαρύτατα εἰς τὸν πόλεμον, ὅπῃ ἔκαμιν εἰς τὸ Χωρίον, ὅπῃ ἦτον πλήρης Δρυῶν, μὲ τὸ Ἴερόν τῆ Ποσειδῶνος, οὐ πολὺ σμακρὰ τῆς Πόλιος, τὸ ὁποῖον ἑκαλεῖτο Πέλαγος, ἔσωτας καὶ νὰ ἀπατηθῆ ἄπο τὴν ἀμφίβολον φωνὴν τῆ Δελφικῆ Μαντείας, τὸ ὁποῖον τῆ φροεῖπε νὰ φυλάττεται, ὅσον δύναται ἄπο τὸ Πέλαγος, ἐρωῶντας τὸ Μαντεῖον ἐπέτο τὸ Πέλαγος, καὶ ὄχι ἐκεῖνο, ὅπῃ ἐνόει αὐτός, καὶ ποτὲ περὶ ἐμβαῖναι εἰς Πλοῖον Θαλάσσης, κατ' ἕδρα τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὴν γεγονύην νίκην, μὲ χαρὰν ἀπέθανεν. οἱ Πολῖται ταύτης τῆς Μαντικίας, ὠνόμασαν τὴν Πόλιν τῆς Ἀντιγονίας, εἰς χάριν Ἀντιγόνης τῆ Μακεδόνης, ὁ δὲ Ἀδελφὸς ὁ τῶν Ῥωμαίων Ἀντιράτωρ, ἀφαίρεσεν ὑπερον ἐπέτο τὸ ὄνομα, καὶ πάλιν τὴν ὠνόμασε μὲ τὸ πρῶτον τῆς ὄνομα Μαντικίας, λέγεται τώρα καὶ αὐτὴ Παλαιόπολις, καίτοι ἑλοτελῶς κρημνωθεῖσα, εἰς τὸν Κάμπου τῆς Τριπολιτζᾶς περὶ τὰ Τζιπιαῖα. ἀπ' αὐτῆς ἐκείνος ὅπῃ πηγέει καὶ τὸ Ἄργος, ἀπερνεῖ διὰ τῶν φρὸς τῆ Δειράδι Πυλῶν, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται κοινῶς Πόρταις. καὶ πολὺ σμακρὰ τῆς Μαντικίας, εἰς τὸν Κάμπου Λεβιδίου, κατὰ τὴν Λεωφόρον, εἶται ἡ Πηγή, ὅπῃ ὀνομάζεται Ἄρρη, διάσημος εἰς τῆς Συγγραφῆς, ὀνομαθεῖσα κατὰ τῶν τὸν τρόπον. ἡ Ῥέα ὅταν ἐγέννησε τὸν Ποσειδῶνα, τὸν παρέδωκεν εἰς ποιμίον Ἀρνῶν νὰ τρέφεται, ὅμῃ μὲ αὐτὰ ὑπὸ τῶν Παιμίων, τῆ ὁποῖα Ἄρρη ἐβόσκον περὶ αὐτὴν τὴν Βρύσιν, ἄπο τῶν ὁποίων ὠνομάθη Ἄρρη, ἡ δὲ Ῥέα αὐτὴ τῆ νηπίς, ἐφροσποεῖτο νὰ ἐγέννησεν Ἰππειον Πῶλον, τὸν ὁποῖον ἔδωκεν εἰς τὸν Κρόνον νὰ τὸν φάγη, καθὼς ἀκόμῃ ὑπερον, αὐτὴ τῆ Διὸς, τῆ ἔφερε λίθον ἐσαργασμένον, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ σμακρὰ τῆς Μαντικίας τρέχει ὁ Ὀ-

φεις ποταμὸς, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ Ἄγις, ἢ, καὶ Ἀγισίπολις
ὁ Τίδης τῷ Πausανίῃ ἐπῆρε τὴν Μαντινείαν, ῥίνας αὐ-
τὸν κατὰ τῶν Τειχῶν αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐξ ὤμης πλίν-
θου, ἥτις ἠδὲ μὲν τὰς Ἐλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς
ὀπτιῆς, καὶ τῶν λίθων. „ Οἱ μὲν γὰρ λίθοι διρρήγνυ-
ται, καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἁρμονιῶν, αἵτις δὲ εἰς διαλύεται
, δὲ μόνον ὑπὸ τῷ ὕδατος. εἰς αἴρετον ἦτον εἰς τὴν Μαν-
τινείαν, τὸ Ἴερόν τῷ Ἰππίῃ Ποσειδῶνος, τὸ ὁποῖον κα-
πεσκάσασαν ὁ Ἀγαμήδης, καὶ ὁ Τροφῶνιος, περὶ εἰς πολλὸς
ὁ λόγος. ἀκόμη πλησίον τῆς Μαντινείας, καὶ τῆς Ἄρης
πηγῆς, εἶναι τὸ Ὀσράκιον ὄρος, καὶ τὸ Λυκαῖον ὄ-
ρος, καὶ τὸ Μαινάλιον. εἰς τὸ Λυκαῖον ὄρος εἶναι πη-
γὴ, Ἁγίῳ λεγομένη, τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ, τὸ αὐτὸ κα-
τὰ τὴν ποσότητα ἦτον, τόσον τὸ Καλοκαίρι, ὅσον καὶ τὸν
Χειμῶνα εἶχαν δὲ συνήθειαν οἱ Ἀρκαῖοι, αἰσῶς καὶ
ἐκ τῆς πολλῆς ξηρότητος τῷ Καλοκαίρι, ἠδὲλε ξηρανθῆ
ἢ Γῆ αὐτῶν, καὶ ἐπομνάως τὰ σπαρτὰ αὐτῶν, καὶ τὰ δρύ-
δρα, ὁ Ἴερός τῷ Λυκαίῳ Διὸς ἐπήγαγεν εἰς αὐτὴν τὴν
πηγὴν τότε, προσφέρωντας δαήσεις καὶ ὄχλας, καὶ θυσίας
κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ κόπτωντας μικρὸν βλασάει ἐκ
Δρυὸς, τὸ ἔβαινον εἰς τὸ νερὸν, ὅχι νὰ τὸ βυθίσῃ βαθείως,
ἀλλὰ τέτοιας λογῆς, ὅπου μόνον τὴν ἐπιφανείαν αὐτῆς νὰ
ἐγγίξῃ, καὶ βαίνωντάς το, αὐτὸς τὸ ὕδωρ ἐπαράττετο, καὶ ἀ-
ναθυμιάσις ἀνῆρχετο ὁμοία μὲ ὀμίχλῳ, ἢ ὁποῖα κατ'
ὀλίγον ἀνερχομένη, εἰς Νέφος μεταβάλλετο, καὶ αὐξανομένη
μὲ τὴν συδρομὴν τῶν Νεφῶν, εἰς βροχὴν μετετρέπετο,
καὶ πίπτουσα ἢ βροχὴ εἰς τὴν Γῆν τῶν Ἀρκαδῶν, ἐχέρ-
ταινε τὰ σπέρματα, καὶ τὰ δρύδρα αὐτῶν ἦτον ἀκόμη εἰς
αὐτὸ τὸ Λυκαῖον ὄρος, καὶ Νεὸς τῷ Λυκαίῳ Διὸς, εἰς
τὸν ὁποῖον εὐδαίς ἐτόλμα νὰ εἰσέβῃ, ἀλλ' αἰσῶς καὶ τι-
νάς καταφρονῶντας τὸ τοῖσιν ἔδος εἰσέβαινε, δὲ ἦτον τι-
νάς λόγος ὅπως νὰ μὴ ἐπλήρουν τὴν τιμὴν, καὶ εἰς διά-
σημα εὐδαίς νὰ μὴ ἀπέθνησκον. ἀκόμη αἰσῶς καὶ ἐξ

ἀγνοίας, ἢ θελεῖν εἰσέβη τινὰς Ἄθρῶπος, ἢ Ζῶον, ποτὲ δὲν ἔρριπτε σκιαῦ. διὰ τῆτο καὶ οἱ Κυνηγοὶ ἐπαρατήρουν τὰ ζῶα, ἀπίσως καὶ ἕκαστον σκιαῦ, ὅτι δὲν ἐτόλμων νὰ φονεύσων ἐκεῖνα ὅπῃ ἐμβήκαν μέσα, καὶ ἦσαν ἄσκια. Μοῖρα τῆ Λυκαίῃ ὄρος εἶται τὸ Λεραύσιον ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶται αἱ πηγαὶ τῆ Νέδα ποτ. ὁ ὁποῖος τρέχει παρ αὐτῷ τῷ Φιγαλίαν πόλιν, ἢ ὁποῖα περιέχεται ἐν ὄρεσιν, ἐν ἀριστερᾷ μεν, ὑπὸ τῆ καλουμένη Κουλίου, τὸ ὁποῖον ἀπέχει τῆς ποτὲ πόλεως σταδία 40., ἐν δεξιᾷ δὲ ὑπὸ τῆ Λαίῃ, εἰσβάλλει δὲ εἰς αὐτὸν τὸ Νέδαν ποτ. ὁ Λύμαξ ποτ. ἔ πολὺ σμακραν τῆ θερμῶν Λατρῶν. ἔτος ὁ ποτ. ὅπῃ ἐκλήθη ἄπὸ τῆς Νέδας Νύμφης, τῆς τροφῆ τῆ Διός, καὶ καλεῖται κοινῶς Νέδινα, ἢ κατ' ἄλλους Λογγαρόλας, εἶται ὁ δούτερος κατὰ τὰς καμπὰς, καὶ τῆς ἐλιγμῆς, ἄπὸ τὸν Μαϊάνδρον. μεταξύ τῆς τῆ ὄρος καὶ τῆ Εὐαῦ, ἔ σμακραν τῆ Παμιστῆ ποτ., εἶται καὶ ἄλλο ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν τὰ θερμὰ Λατρα, καὶ πόλεις τὸ Πλεπώνιον, πλησίον τῆς Μίνθης τῆ ὄρος τὸ Ἀμάδιον, ἢ Οἰχαλία, ἢ ὁποῖα ἐκλήθη ὑπερον Ἀνδανίχ, ἢ Ἄρδαρία, καὶ ἄλλαι πολίχραι κατὰ τῷ Μεσσύριαν. Ἐρύμανθος πολίχρη ποτὲ τῆς Ἀρκαδίας. Ἐρύμανθος λέγεται καὶ ὁ ποταμὸς, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰς πηγὰς ἐν ὄρει Λαμπία, τὸ ὁποῖον ὄρος Ἰερὸν ἐλέγετο τῆ Πανός, ὀλίγον κατωτέρω τρέχει ὁ ποταμὸς τῆς Ψωφίδος, ἢ ὁποῖα πρότερον Φηγία καὶ πολὺ πρότερον Ἐρύμανθος ἐλέγετο, καὶ πῶρα κοινῶς λέγεται Δημητζίαια, τετιμημένη ποτὲ μὲ Θρόνον Ἐπισκόπου. αὐτὸς ὁ Ἐρύμανθος ποταμὸς σμίγεται μὲ τὸν Ἀλφειόν. Σαλμώνη, πόλις ποτὲ, πλησίον τῆς ὁμοιύμυ πηγῆς, ἐκ τῆς ὁποῖας τρέχει ὁ Ἐιοπδῆς ποτ., ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Ἀλφειόν καλεῖται τανυῦ κατὰ τινὰς Βαρνίχιος, ἐκτίθη ἄπὸ τῆ Σαλμωνέως τῆ ἐλθόντος ἐκ Θεσσαλῶν εἰ τῷ Ἡλείω, καὶ ὀνομάσαντος τὴν ἑαυτὸν τῆ Δία, ὁ ὁποῖος ἐποίησε μὲ τῆς δρόμους τὸν Ἀρμάτων τῷ

βροντᾶς ὡσπερ ὁ Ζεὺς. ὄθρον κὶ διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν του ὑπὸ τῆ Διὸς ἐκεραυνώθη. πλησίον τῆς Σαλμώνης ἦτον ἡ Ἡράκλεια. κὶ ἄλλαι πολλαὶ πόλεις μετρῶνται τῆς Ἀρκαδίας ἀρχαῖαι. οἷον ἡ Στύμφαλος μεταξὺ τῆς Μαντινείας, κὶ τῆ Κλείτορος τῶν πόλεων, ὑπὸ τὴν ὑπέρειαν τῆ Στυμφάλης ὄρους, ἡ ὁποία ἦτον ἐπ' αὐτῆς τῆς λίμνης, ὅταν οἱ ὑπόγειοι πῦρροι κεκλεισμένοι δὲν ἦσαν, ὅταν δὲ ἐφράχθησαν, τότε ἐσησαν τὴν πόλιν, ξέμακρα τῆς λίμνης 50. σταδίους. Φενεὸς πόλις, πλησίον τῆς Φενεᾶς λίμνης, τῆς κοινῶς τῆ Φονιά λεγομένη. Κυλλίνη ὑπὸ τὴν ὑπέρειαν τῆ Κυλλίνης ὄρους. Ὀρχομενός, ἐν τόποις καθύπευθε κτιθεῖσα. Λυκερία, αὕτη σώζει μέχρι τοῦ νυνὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὰ λοιπὰ. πανυὶ δὲ ἀκίονται μόνον τῆς Ἀρκαδίας κωμὸπόλεις, ἡ Καρύτυνα, τὸ Λεοντάρι, ἡ Τροπολιτζά, ἡ Ἰάκωβα, ἡ Πεζοῖκη τῆς Μαντινείας, κὶ ἡ Δαβίη πόλις ποτὲ τῆς Ἀρκαδίας, πανυὶ εἶναι σμικρὰ κώμη. Εἰς αὐτὴν πῖν Δαβίλῳ ἐσυνήχθησαν οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Πελοποννήσου, μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Τούρκων, καὶ ἐσυνλογίζοντο ἀποστασίαν κατ' αὐτῆν, ὅτε ὁ Γεραχάνης κατεφάνισεν αὐτούς. Πρὸς πύτοις ἰσέον, ὅτι τὸ Πεδίον, ἢ τὸ ὁ Κάμπος, ὅπου εἶναι εἰς τὴν Μαντινικὴν Χώραν, ἢ τοῦ Λεβιδίου, μεταξὺ τῆς Τροπολιτζᾶς, Ἀργὸν καλεῖται, ὡσαν ὅπου τὸ βροχῆσιον νερὸν, ὅπῃ καταβαίνει ἐκεῖ ἐκ τῆς ὄρων, λιμνάζει, καὶ κάμνει τὸν τόπον γὰ μὴ δελεῖται κὶ ἀρίσως κὶ δὲν ἠδελὸ καταποντίζεται εἰς τὰ τῆς Γῆς χάσματα, βέβαια ἠδελὸν εἶναι λίμνη, κὶ τὰ ἐξῆς. Ἀπὸ τῆς ἀνωθεν πόλεις, τὴν μὲν Καρύτυναν ἐκτίσεν Ῥεγόντης ὁ Τηλέρης, ἀφ' ἧς ἔλαβε Φέενδα εἰς τὰ Σκέρδα τοῦ Δρόγυ, μετὰ τὸν Κόντε Τζεπεφρές. ὁ Γιλτάρης Τεροζιέργης ἐκτίσεν τὴν Ἰάκωβα κᾶσρον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕσμακραν τῆς Δημητζαίας, πανυὶ ἔρημον, καθὼς κὶ εἰς ἄλλας Ἐπαρχίας. ἄλλοι αἱ πρὸ τῆς τῆς Εὐρωπαϊκῆς, οἷον ὁ Τζωαίνης Νιβέλε ἐκ-

τισε τὸ Γεράκι εἰς τὴν Τζακωνίαν. ὁ Ἡμπερτίτζις Τρέν
 μελας, τὴν Χαλακείτζαν. ὁ Μιζηδρας, καὶ ἡ Μάνη εἶναι
 κτίσματα τοῦ Πείγκιπος. καὶ ἄλλος ἄλλα. οἷον τὴν Βελι-
 γόσιω, τὸν Νίκλητον, τὴν Ἀρακλωβόν, τὴν Ἀνδραβί-
 δα, τὸν Ποτικόν, κάσρον εἰς τὴν Ἡλείαν Ἐπαρχίαν,
 καὶ τὰ ἕξῃς. τὰ ὅποια ὁσὶ εἶναι ἀρχαῖα Κτίσματα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν ΙΘ'.

Περὶ τῆς Μεσσηνίας.

1. **Κ**Απερχόμενοι ἐκ τῆς μεσογείας τῆς Πελοποννήσου, διὰ
 τῆς καταπέρας Ἀρκαδίας, ἐμβαίνομεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν,
 ἢ ὅποια περιέχεται μεταξύ τῆς Λακωνίας πρὸς ἀνατολὰς,
 καὶ τῆς Ἡλίδος πρὸς δυσμὰς, ἔχουσα τὴν Ἀρκαδίαν ἀπὸ
 βορρῆας, καὶ ἀπὸ μεσημβρίας τὴν Θάλασσαν. μεταξύ ἔσται
 τῆς Μεσσηνιακῆς, καὶ τῆς Κυπαρισίης καὶ Κόλπων. ἔλα-
 βε τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς φρασεύσεως πόλεως Μεσσηνίης,
 μετ' ὅλον ὅπως ὁ Ὅμηρος εἰς τὸν κατάλογον, ὅπως κάμνει
 καὶ πόλεων, αἱ ὅποια ἔσειλαν σὸλον κατὰ τῆς Τρωάδος,
 καὶ ἐμεῖαν ἀνάμνησιν αὐτῆς κάμνει. ὅθεν συμπεραίνεται ὅτι
 πρὸ τῆς πολέμου τῶν Λακεδαιμονίων μετὰ τῆς Θεβαίων εἰς
 τὰ Λευκτρα, καὶ ἐμεῖα πόλις ἐλέγετο Μεσσηνίη. οἱ Μεσσηνιοὶ
 εἶχασιν πολέμους μεγαλωπείας καὶ βαρυπείας μετὰ τῆς γείτο-
 νας αὐτῶν τῆς Λακεδαιμονίης, εἰς τῆς ὁποίας ἔλαμψεν ἡ
 ἥρωϊκὴ καὶ ὑπὲρ ἀνδρωπον δυνάμις Ἀριστομένηους τοῦ
 Μεσσηνίου. διότι αὐτὸς μετὰ τὸ χεῖρ τῆς εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν
 πόλεμον, ἐφόνευσεν τὸν Θεόπομπον Βασιλέα. καὶ μετὰ αὐ-
 τὸν τριακοσίους Λακεδαιμονίους, καὶ πεδύταιον γεμάτους ἀπὸ
 δόξης καὶ βραβείων, ἔπεισε καὶ αὐτός. ὅρα τὸν Πausanias,
 καὶ ἄλλους.

2. Πόλις λοιπὸν ἀρχαῖα τῆς Μεσσηνίας ἦσαν, μετὰ τὴν
 Κυπαρισίαν, ἢ καὶ Κυπαρισίαν, (τὴν ὅποιαν τινὲς θέλου-
 σιν εἶναι ἡ-νυν Ἀρκαδία) μεταξύ τῶν ἐκβλαίων τῆς Ἠλεί-
 ας,

τρα, καὶ τὴ Μέδα ποτ., ἢ Πλατανῶδης, τὸ Κουέλιον, ἢ Λεωφραιτικὴ Πύλος, τὴν ὁποίαν ἐκτίσεν Ἡλῆς ὁ Τίος τῆ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Τυρρῶος, μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆ Σέλα ποταμοῦ καὶ τῆ Κορυφασίης Ἄκρη, ὅταν ἐξασίασε μὲ τὸν Πελῖαν τὸν ἀδελφόν τε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν. πλησίον ταύτης τῆς Πύλης τρέχει ὁ Σέλας ποταμ., εἰς τὸν ὁποῖον σμίγονται ὁ Ἐλεκτρας ποταμ. καὶ ὁ Κῆος, ὀνομάζεται κοινῶς αὐτῶς ὁ ποταμὸς, ὡσαύτῃ καὶ ἡ Πύλος, κατὰ τὸν Ὀρτέλιον, Γκαρδία· πλησίον ταύτης τῆ ποτ. δεύσκειται ἡ Ἀχαιία πηγή, καὶ ἔστι πολὺ σμακρὰ ταύτης, ἢ Ἀλιάρτος κατὰ τὸ μεσόγειον, τὴν ὁποίαν ὁ Νίγρος λέγει, νὰ εἶναι τὸ Νεόκασρον. Δεσφριον ἔπυρον τῆς Ἡλίδος, Γερνία, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὀνομάζεται ὁ Νέσωρ Γερλιῶς, ὡς καὶ ἄπὸ τῆς Πύλης Πύλιος· μετὰ τὴν Γερνίαν, ἢ Ἐράνη, εἶτα τὸ Νάπι ὄρος. Αὐλαία, Πελαῖη, καὶ μετὰ ταύτην ἡ Διονυσίας πηγή. Μέρους σμικρὸν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, Μακαρία ἐλέγετο, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ Ὀρχαλία, καὶ τὸ Τράγιον. πλησίον τῆς Θαλάσσης εἶναι τὸ Αἰγιάλειον ὄρος, καὶ ὑπὸ αὐτὸ εἶται ἡ Πύλος τῶν Μεσσηνίων, ἀπέχουσα ἄπὸ τῆς Πύλου τῆς Τειφυλίας σάδια 400., αὐτὴ ἡ Πύλος καλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου Νήλεια κατὰ τὸν Πaus. καὶ Κορυφασίον κατὰ τὸν Σπέφ. (μὲ ὄλον ὁποῦ ἐποῦτο εἶναι ἔπυρον κατὰ τὸν Στράβ. Paus. καὶ Πτολ.) λέγεται κοινῶς ταυτῶν Ναβαρῆνος Παλαιός. αὐτὴ ἡ πόλις Πύλος πρότερον ἦτον κρημισμένη, καὶ εἰς τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, τὴν ἀνεκαίνισαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν ἐκράτησαν 15. ἔτη, εἰς ἀφέλειαν μὲν αὐτῶν, βλάβην δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, ἔχει λιμνὴν ὀρύχωρον, εἰς αὐτὴν ἦτον τὸ Ἴερόν τῆς Κορυφασίης Ἀθηνᾶς, καὶ ὁ καλέμενος Οἶκος τῆ Νέσωρος, καὶ τῆ καὶ ἄπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίον ῥέειν αὐτῇ. καὶ Σπήλαιον ἐντὸς τῆ πόλιως, ὅπου ἐλεγον νὰ ἠυλιζοῦτο οἱ θεοὶ τῆ Νέσωρος, καὶ τῆ Νηλίας, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ κατὰ τὸν

Εὐσαθ., αὐτὴ ἦτον ἡ Πατρίς τῆς Νέσορος, καὶ ἀρχαιοτέραι τῶν ἄλλων. καὶ σμακρὰ ταύτης τῆς Πύλης εἶναι καὶ δύο Νησῖα, ἡ μία ὑπὸ αὐτῆς τῆς Νήσου, ὅπως κλίει πρὸς δυσμὰς, λέγεται Πρῶτη, ἡ ἄλλη ὅπως κλίει πρὸς Βορρῆαν λέγεται Οἰνῶσα, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἀθηναῖοι κατέφθειραν τριακκοσίους Λακεδαιμονίους, ἄλλους διὰ ξίφους, καὶ ἄλλους ἄλλως, διὰ τὸ ὅποιον ἐκλήθη Σφαγία, καὶ Σφακπερία. Κατωτέρω ταύτης πρὸς νότον εἶναι καὶ ἄλλη νήσος Θηγαῦσα λεγομένη, ἀπικρὺ χερσὸν τῆ Ἀκείτα Ἀκρωτηρίων. αὐταὶ αἱ νῆσοι λέγονται καὶ μετὰ τὸ ὄνομα Οἰνῶσαι, καὶ κοινῶς Σαπιεσίτζαι, ἀπικρὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Φοινικὸς λιμὴν. καὶ σμακρὰ τῆ Ἀβαρίου, ἡ τῆς Πύλης τρέχει ὁ Ἀμαθὸς ποταμ., ὁ ὁποῖος, καὶ Παμισσός, καὶ Πάμισσος, ὑπὸ τῆ Ππολ. καλεῖται, λέγεται ἀκόμη καὶ Μαμικός, καὶ Ἀρκαδικὸς ὑπὸ τῆ Στράβωνος καὶ κοινῶς ὑπότινων Σπυρνάτζα. ὑπὸ ἄλλων δὲ ἄλλως, ὁ ὁποῖος εἰσβάλλει εἰς τὸν Ἀλφειὸν ποταμ., τὸ δὲ ταύτης Ἀκρωτηρίων, Κερυφάσιον καλεῖται. ξέμακρὰ τῆ Κορυφασίᾳ Ἄκρη, 54. δια 100., εἶναι ἡ Μεθῶνη, ἡ καὶ Μοθῶνη, εἰς τὸν αὐτὸν Αἰγιάλόν τῆς Μεσσηνίας, πόλις ὀχυρωτάτη, ἀπέχουσα τῆς Κορώνης μίλια 15. τῆς δὲ παλαιᾶς Πάτρας 120. καὶ τῆς Ταυάρας Ἀκρωτηρίου 72. πρὸς δυσμὰς, πετιμημένη μετὰ τὸν ἑρῶνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τῶ Παλαιῶν Πατρῶν Μητροπολίτην διαπελευρούσας. αὐτὴ πρὸ τῆς Τρωϊκῆς πολέμου Πηδάσος ἐκαλεῖτο, καὶ ὕστερον ὀνομάθη Μεθῶνη, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τῆς Οἰνῶσας Μεθῶνης, τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν ἐκ Παλλανθῆς, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, μετοικήσας ὅμως μετὰ τὸν Ἀγαμέμνονα εἰς τὴν Πελοπόννησον. ἄλλοι λέγουσι ναὶ ἐκλήθη ὑπὸ Μάθου τῆς Σκοπέλης, μετὰ τὸ ὅποιον τὴν θῆσιν, ὁ λιμὴν αὐτῆς γίνεται ὠφελιμώτερος, ἐπειδὴ καὶ καμνὴ αὐτὸ τὸ Σκόπελον, σφαιρώτερον τὴν εἰσοδὸν τῶν Νηῶν, ἐκνεύον εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐμποδίζον τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων αὐτῆς. εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ πόλις μία

των ἑπτὰ, ὑπὸ ἐκείνας ὅπως ὁ Ἀγαμέμνων ἐπέθεε δια-
 πὼν πρέσβειων, εἰς τὸν Ἀχιλλέα. διότι τότε ὤρῳ αὐ-
 τῷ τὴν Ἐπαρχίαν Μινέλαος ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
 ἐκυριεύθη αὐτὴ ὑπὸ τῶν Τυρκῶν, διὰ τῆς ἀπειθασίας
 τῶν φυλαττόντων, ἐν ἔτει 1500., εἰς τὸν καιρὸν καὶ Δού-
 τερος Μπαϊαζίτ, τῆ θ'. καὶ Αὐγαστα, ἡμέρα Κυριακῆ,
 ὑβερὸν ἀφ' ἧς ἐπολέμησαν ἡμέρας 30., καὶ ὑπὸ τῶν Τυρ-
 κῶν ἐκόπησαν καὶ μόνον οἱ ἀνδρες, ἀλλὰ καὶ οἱ παῖδες αὐ-
 τῶν. Μετὰ τὴν ἄλωσιν ταύτης, ἐπροσκύνησαν καὶ οἱ Κο-
 ρωνῆαι, καὶ οἱ καὶ Ναβαρίνοι. εἰς τὰ Προάστια ταύτης ἐκα-
 τοίκησαν ποτε (καθὼς λέγουσι) καὶ Μαῦροι, οἱ τινες ἐφύ-
 πτευσαν τὸν ἐλαιῶνα αὐτῆς. ἠλευθερώθη μὲν τὰ ὄπλα τῶν
 Βενετῶν ἐν ἔτει 1686. πλησίον τῆς Μοδάνης ἦσαν αἱ
 Κολωνίδες, πόλισμα. Κολωνη, κοινῶς Γεϊσό. Ἀσίση,
 ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Μεσσηνιακὸς Κόλπος Ἀσιακὸς,
 πρώτης ἔσης ἐν τῷ Κόλπῳ πρὸς δύσιν, καλεῖται κοι-
 νῶς πῶρα ὁ τόπος αὐτῆς Φανερωμένη, κατὰ τὸν Σοφιανόν.
 κατὰ τὰ αὐτὰ μέρη πῶρα εἶναι ὁ Νεὸς Ναβαρίνος, Κα-
 στρον ἰχυρόν. Φινικῶς λιμὴν. Ἔλος πόλις ποτε παρα-
 θαλασσία, καὶ ὁ Ἀκρίτας τὸ Ἀκρωτήριον, κοινῶς λεγόμε-
 νον Κάβο δὲ Γάλλο, μεταξὺ τῆς Μοδάνης πρὸς βορρῆαν,
 καὶ τῆς Κορώνης, ἀφ' ἧς ἀφίσταται πρὸς μεσημβρίαν μίλια
 18., ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται ὁ Μεσσηνιακὸς Κόλπος. Κορώνη,
 πόλις παραθαλασσία, ὑπὸ τὴν ὑπαίρειαν καὶ Τιμα-
 δίαν, ἢ Θερματίαν ὄρεσ, ἐκαλεῖτο πρότερον Αἰπίεια, εἶ-
 τα Κορώνη, ὑπὸ Ἐπιμηλίδαν καὶ ἐκ Κορώνης τῆς Βοιω-
 τίας ἐλθόντος, εἶναι ὄχυρά, περικυκλωμένη μὲν θρόνον Ἐ-
 πισκόπου ὑπὸ τὴν Μητροπόλιν τῶν Παλαιῶν Πατρῶν,
 ἀπ' αὐτῆς καλεῖται ὁ Μεσσηνιακὸς Κόλπος, Κόφος τῆς
 Κορώνης· αὐτῷ τὴν πόλιν ἐπήρουν ἐν ἔτει 1532. Ἰωάν-
 νης ὁ Αὐρίας, ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ ἰδῆ ὁ Πέμπτος Κάρολος,
 ὅτι ἀπ' αὐτῆς δὲν ἔχει ὠφέλειαν, ἀλλὰ ζημίαν, διὰ τὰς
 ἐξόδους, ὅπως ἐκείνη, ἐσῆκασε τὰς ἐντοπίους Χριστιανούς,

καὶ τὰς ἔφεραν εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ τὴν Κορώνην ἀδελφείας, τὴν ἄφῃτα πάλιν εἰς τὰς Τέρκας, ἐν ἔτει 1534. πλησίον τῆς Κορώνης εἶναι ὄρος λεγόμενον Τυρανίως, καὶ ἄλλο εἰς ἑκάτεα τὰ μέρη, Τομάς καλυμμένον μὲ τὸ νάπεμπη ὡσπερ μάχαιρα. Μεσσήνη, ἡ ὁποία ἦτον πρότερον Μητρόπολις τῆς Ἐπαρχίας, ὡς εἴρηται, ἀριστοκρατικὴ πρὸς τὴν Ἰθάκην τὸ ὄρος, τὸ ἐποῖον ὠνομάθη ὑπὸ Ἰθάκης τῆς τροφῆς τῆς Διός, καθὼς καὶ ὁ Νήδας ποταμὸς ὑπὸ Νήδης τῆς ἄλλης τροφῆς αὐτῆς, τὰς ὁποίας Νύμφας, λέγουσιν οἱ Μεσσήνιοι, νὰ ἀνέδρεψαν τὸν Δία, ὅταν οἱ Κέρητες λαθραίως ἔκλεψαν αὐτὸν εἰς τὴν Κλεφύδραν, διὰ τὸν φόβον τῆς Κρόνου, καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ ὁ λόγος ἔχει τὸ ἐπιστάμενον ὄρος τῆς Κορένθου, ἢτοι ἡ Ἀκρακόρινθος πρὸς τὴν Κορένθον, τὸν αὐτὸν λόγον ἔχει καὶ τὸ ἐπιστάμενον ὄρος τῆς Μεσσηνίας, ἢτοι ἡ Ἰθάκη πρὸς αὐτὴν, οἱ ὁποῖοι τόποι ἦσαν ἀρμόδιοι πρὸς τὴν ἐπακράτησιν τῆς Πελοποννήσου. διὰ τὸ καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρέως ἀσεύεισ ἐπαραινέει Φίλιππον τὸν Τεττὸν τῆς Δημητρίας, νὰ πιάσῃ τὸν Ταῦρον ἐκ τῆς δύο κεράτων, αὐτὸν δάλη αὐτὸν νὰ τὸν κρατῇ· ταύτας τὰς δύο πόλεις, τὴν Κορένθον, καὶ τὴν Μεσσηνίαν, καὶ τὰ περὶ αὐτῆς ὄρη, κέρατα ἐνοῶν· καὶ Ταῦρον τὴν Πελοπόννησον. τὰ τεῖχη τῆς Μεσσηνίας ἦσαν ἐχυρώτατα, ὡσπερ τὰ ἐν τῇ Ἀμβρόσῳ τῇ Φωκικῇ, τὰ ἐν Βυζαντίῳ, τὰ ἐν Ρόδῳ καὶ τὰ λοιπὰ. Ἐλαβον ταύτην τὴν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ εἰκοσῷ ἔτει τῆς Μισσηνιακῆς πολέμου, καὶ κρημνίσαντες αὐτὴν, τὴν ἐξίσασαν μὲ τὴν γῆν. εἰς τὴν Λεσθήνην περιφθιμον ἦτον τὸ Ἱερὸν Παλάτιον τῆς Κερήτων, εἰς τὸ ὁποῖον ἐθυσίαζον κάθε λογῆς ζῶα, καὶ κάμνοντες ἀρχὴν νὰ θυσιάζωσιν ἐκ τῆς Βοῶν, τῆς Τράγων, κατέβαινον μέχρι τῆς Πηνῶν, ρίπτοντες τα εἰς τὴν φλόγα. Οἱ Μεσσηνιοὶ ἐθυσίαζον καὶ Ταῦρον εἰς τιμὴν τῆς Ἀριστομένης, τὸν ὁποῖον πρὸ τῆς νὰ τὸν θυσιάσωσι, τὸν ἔδωκεν ὑπὸ τῶν κεράτων εἰς μίαν Στήλην, ἡ ὁποία

ὅποια ἐπέκειτο πλησίον τῷ Τάφῳ τῷ Ἀεισομένῳ, καὶ ὡσαύτως ἀστυκῆς ὁ Ταῦρος γὰρ δεύεται, ἐπαράττετο ἐδῶ καὶ ἐμύχευε, τὸν ὅποιον παρετήρην, αἰσῶς καὶ ἠδὲλε σείση τῆς Στήλης, ἢ τὸν ὀτυχῆς σημεῖον τῶν Μεσσηνίων, εἰς δὲ καὶ δεῦ ἠδὲλε τῆς ταραξῆς, ἐκείνῃ παρ' αὐτοῖς, ἀτυχῆς καὶ κακόν. ἐπαυχεύειζον ἀκόμη οἱ Μεσσηνιοὶ καὶ ἑορτᾶς κατ' ἔτος, τῆς ὁποίας Ἰθαμνίας ἐκάλουν. ὁμοίως καὶ Ἀγῶνας Μεσσηνίας, καὶ Ἀθλα, καὶ τὰ λοιπὰ. ὁ ποταμὸς ὅπως τρέχει πλησίον τῆς Μεσσηνίας Βάβυρας λέγεται, καὶ μετὰ τῶν εἶναι ὁ Παμιστὸς ποτ. ὅς τις καὶ Πάμισος καὶ Πανύσιος λέγεται, καὶ κοινῶς Πιρνατζα, ἢ τὸ ποτάμι τῶν Νησιῶν, αἱ πηγαὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἰατρικαὶ εἰς τὰ μικρὰ παιδία· εἰσέρχεται εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν Κόλπον, καὶ εἶναι ὁ μέγιστος ὄλων τῶν ἀλίων ποταμῶν, ὅπως εἶναι εὐδὸν τῷ Ἰθμῷ. εἰς τὰ δεξιά αὐτῶν πόρρω τῆς θαλάσσης εἶναι τὸ Εὐαῖ ὄρος. Εὐαῖ ἐκλήθη μὲν τὸ γὰρ εἶπεν ἐκεῖ παρῶν ὁ Διόνυσος Εὐοί, Βακχικὸν ἐπίφθεγμα, λέγεται κοινῶς Βυρκαῖον. μεταξὺ τῶν ὄρων, καὶ τῶν ποταμῶν, ἦσαν καὶ πολίσματα, ὅσον Λαμπίδια, Τεῖπολις, καὶ κατὰ τὸ μέρος τῆς Ἀρκαδίας Πανίσιον, Ἰπανία, Διποία, καὶ τὰ ἕξῃς. τόπος τις ὅπου εἶναι παρὰ τὸν Λαμιστὸν ποταμῶν λέγεται κοινῶς Νησιὶ τῶν Δελζαγα, ἢ τῆς Τροϊζίνος πόλεως, ἢ ὅποια Τροϊζὴν ἢ τὸν Μεσσογείος, πλησίον τῷ ποτ. 15. μίλια, (κατὰ τινάς) ξέμακρὰ τῆς Ἰθαμνίας. καὶ ἀνωτέρω τῆς Τροϊζίνος, ἦσαν αἱ Θουραὶ, πόλις Μεσσογείος, ἢ τις ἐκαλεῖτο πρότερον Ἀνθεῖα, καίτοι ἐν ὄρει, ὑπερον δὲ τῷ ἐκατήβασαν εἰς τὸν κάμπον πρὸς τὸν Ἀειν ποταμῶν, ὅς τις σμίγεται μὲν τὸν Πάμισον. εἶπε Καλάμαι, κώμη Μεσσογείος. Μίμναι χωρίον. Φεραὶ, ἢ Φυραὶ, μεταξὺ τῆς Μεσσηνίας πρὸς Βορέαν, καὶ τῆς Ἀβέας πρὸς Μεσημβρίαν, ἀφ' ἧς ἀπέχει 70. σάδια. τῆς δὲ θαλάσσης ξέμακρὰ σάδια 6., λέγεται ὑπότινων γὰρ καλεῖται κοινῶς Κεραμίδι. αἱ Φεραὶ πλησίον ἦσαν τῷ Νέδαγιος ποταμῶν· εἰς αὐτὸν τὸν ποτ. ἐγγύς, ἢ τὸν

τὸ Ἄλσος τῆς Καρνεῖς Ἀπόλλωνος, τὸ ὁποῖον κοινῶς λέγεται Κοροκλονεῖ, Ἐνόπη, Καρδαμύλη ξέμακρα τῆς Λακεδαιμονίας 60. σάδια, καὶ 8. τῆς Θαλάσσης. Νάπαι, Ἀβεια, ἢ Ἀβία πόλις ἐπὶ Θαλάσῃ 20. σάδια ξέμακρα τῆς Ναπῶν, ἐκαλεῖτο πρότερον Ἴη. ὁμοίως καὶ ἄλλαι πόλεις μετρήνται τῆς Μεσσηνίας, αἱ Θεραῖ, καὶ αἱ Φεραί. αἱ αὐτὲς ῥηθεῖσαι πόλεις ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῆς Παμισσοῦ ἦσαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τῆς Λακωνικῆς Ἐπαρχίας.

1. **Μ**ετὰ τὴν Μεσσηνίαν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Λακωνικὴν Ἐπαρχίαν, ἣτις καὶ Λακωνία καλεῖται, καὶ Λακεδαιμονία, καὶ κοινῶς μέρος αὐτῆς, Μαῖνη, καὶ μέρος Τζακωνία. καὶ ἐκτείνεται ὄχι μόνον κατὰ τὸν μεσημβρινὸν αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, καθ' ὃν ἀπτεται τῆς Μεσσηνίας, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀνατολικόν. ὠνομάσθη Λακωνική, ὅτι τῆς Λάκων, τὸ ὁποῖον ὄνομα γίνεται κατὰ συγκοπὴν, ὅτι τῆς Λακεδαιμόνιος, ὡς περὶ καὶ αὐτὸ ὄνομα τῆς Λακεδαιμονίας, ἢ ὁποῖα ἐκλήθη ὄνομα τῆς Λακεδαίμονος, τῆς ὁποῖας Ἰῖος ἦτο ὁ Ἄρμυκλας. ἢ ὅτι οἱ Ἡρακλεῖδαι ἐσυμφώνησαν ἀνάμεικτον τῆς γὰρ μοίρας αὐτῆς τὴν Ἐπαρχίαν μετὰ κληρὸν, ὅθεν καὶ ὁ λακωνικὸς λαβεῖν αὐτῆς, Λακεδαίμων ἐκλήθη, δηλαδή: ἀγαθῶν δαίμωνι ταύτῃ εἰλαβον, ἢ φανερώτερον εἶπεν, Λακεδαίμων, οἷον ἔλαχον ἢ τύχη, καὶ τροπὴ τῆς χ εἰς κ, Λακεδαίμων. καὶ πρότερον ὠνομάζετο Λακεδαίμων, καὶ ἢ Σπάρτη. ἢ Λακωνικὴ Ἐπαρχία ἐλέγετο πρότερον Ἐκατόμπολις, διὰ τὸ ἔθνος ἐκεῖ κατ' ἔτος καὶ τὰ Ἐκατόμβαια, ὁμοίως ἐλέγετο καὶ Ἄργος Ἀχαικόν, καὶ μόνον ὅλη ἢ Πελοπόννησος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἢ Λακωνική.

2. Οἱ Λάκωνες ἐσάθησαν διάσημοι εἰς τὴν ἀνδρείαν, καὶ εἰς καθέτης ἐργασίας· παρετήρουν τὴν Σελήνην, καὶ μά-
 λιστα,

λαῖα, ποτὲ ἄλλω φορᾷ δεῦρ' ἐπολέμην, ὡς εἰς τὴν Πασ-
σέληνον, λαβόντες αὐτὴν τὴν ἐντολήν παρα τῷ Λυκέργῳ·
ἐσημείωσαν ἐπαύω εἰς τὰς ἀσπίδας αὐτῶν τὸ Λ. σοχειον,
φανερῶνόντες ἑαυτὰς δι' αὐτῶ, ὡσπερ οἱ ἀντιπολέμιοι αὐτῶ
Μεσσηνιοὶ τὸ Μ. ὄθεν καὶ ὁ Εὐπολις φησὶν: „ἐξεπλάγην
ἰδὼν σίλβοντα τὰ Λ. ἦγαν τὰς Λακωνικὰς Ἀσπίδας. πε-
ρὶ αὐτῶν λέγεται ἀκόμη, καὶ „Σπαρτιάτης ἢ Λόγγη γυναι-
εἶζει“. αὐτὸς λογιᾶσσι νὰ ἐσάθῃσαν οἱ ὄρεταὶ τῶ κλει-
δῶν. ἀπ' ἀρχῆς οἱ Λάκωνες ἐσάθῃσαν αἰχροκερδεῖς, καὶ
σμικρολόγοι, καὶ εἰς τὰς ξένας ἀπαύθρῳποι. ὄθεν καὶ χρι-
σμός περὶ αὐτῶν: „Ἀφιλοχρηματία Σπάρταν ὄλει, ἀλλο
δὲ εὐδὲ“. τὸ ὁποῖον σώζεται πῶρα μάλισα εἰς τὰς Μανιά-
τας, λέγονται ἀκόμη καὶ ἄλλαι παροιμίαι ἀπ' αὐτῶν, οἷον
„Λακωνικὴ Σελήνη· Λακωνικὸς Δαῖπνος· Λακωνικὸς Τι-
θύμαλλος· καὶ τὰ ἕξης.

3. Ὁ Λακωνικὸς Κόλπος λέγεται κοινῶς Κόλπος Κο-
λοκιδία, καὶ ὑπ' ἄλλων αὐτῶν Κόλφο δι' Κασέλ Ῥάμ-
πανι, εἶναι μέγας, δέισκόμενος εἰς τὴν Νοτίαν ἄκραν τῆς
Πελοποννήσου, μεταξὺ τῆ Μεσσηνιακῆ πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆ
Ἀργολικῆ πρὸς ἀνατολὰς, ὑπὸ δύο Ἀκρωτείων ἄποπε-
ρατῆμος, τῆ Ταυαρίν ἀπὸ δυσμῶν, καὶ τῆ Μαλεία ἀπ.
ἀνατολῶν, εἰς αὐτὸν εἶναι ἡ Ἀνδρῆσα, ἡ Καλαμάτα, ἡ
Μαντινεῖα, καὶ τὰ λοιπά.

4. Πόλεις τῆς Λακωνικῆς μετρῶνται, μετὰ τὴν ρηθεῖ-
σαν Καρδαμύλλῳ, τὴν ἐπὶ πέτρας ποτὲ ἰδρυμένην, καὶ τὰς
Φηράς, καὶ τὸν Νεῶνα ποταμ., ὁμοίως καὶ μετὰ τὸ Ταύγε-
τον ὄρος, τὸ ὁποῖον ταυτῶ καλεῖται Βενὸν τῆ Ἀγίῃ Ἡ-
λίῳ, καὶ παρ' ἄλλων Πεντεδάκτυλον, τῆ ὁποῖα Ταυγέτη ἢ
ὑπὲρ τῆ Βρυσιῶν (αἱ ὁποῖαι ἦσαν ποτὲ πόλις) ἄκρα,
Ταλετῶν ἐλέγετο, εἶναι σμικρὸς τόπος Ἀλυσία λεγόμε-
νος, τῆ ὁποῖα τόπῳ ὁ κάμπος, Θήρας ὀνομάζεται, δέει-
σζόμενος μεταξὺ τῆ Ταλετῆ, καὶ τῆ Εὐόρα τῆ ὄρων· εἶναι
καὶ ἄλλο ὄρος Καλαῶθιον λεγόμενον, καὶ ἕτερος τόπος.

λαγωνία λεγόμενος, πλησίον ταύτης είναι ἡ Πολυδύκεα
 Πηγή. Γερηνία, ἥτις καὶ Ἐνόπη ἐλέγτο, πλησίον τῆς
 Καρδαμύλης, λέγεται κοινῶς Γερέμεν· αὕτη ἐκυριεύθη ὑ-
 πὸ τῶ Σουλτάν Μυράτ, καὶ καταδαφίθη. ὁ Νίγρος λέγει
 αὐτὴν νὰ εἶναι ὁ Πασαβάς· ὁ Κασάλδος, ἡ Σιδαρισὸ· ὁ
 Μωλέτιος, ἡ Βετανία. Πρὸς τὴν ἀκροθαλασσίαν εἶναι χώ-
 ρα σμικρά, ἥτοι τόπος, Ῥόδον λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν
 ἦσαν Νάπαι. Ἄβεια, ἥτις μετρεῖται τῆς Μεσσηνίας, ὡς
 εἴρηται. ὅπου καὶ τοιαύτη ἐπιγραφή κεῖται „Αὐτοκράτορα
 Καίσαρα Σεβαστὸν Τραϊανὸν Ἀδελανὸν Θεοῦ Τραϊανοῦ
 Τίον, Θεοῦ Νέρβα Γίωνόν Ἐπατον, ἡ πόλις τῆς Ἄβεια-
 τῶν κατὰ τὸ ἀρχαῖον δόγμα ἀνέθηκεν ἐπιγράμμα Ἐταῖός
 Δαίμονος τῆς Ἄβειαιά”. Μετὰ τὴν Ἄβειαν εἶναι τῆς Λα-
 κωνικῆς Λεῦκτρον, κοινῶς Λεῦτρο. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν
 ἦλθεν Ἀποικία ἐκ τῆς Λεῦκτρον τῆς Βοιωτίας. αὐτὸ τὸ
 Λεῦκτρον εἶναι ἡ ἰδίως Μάνη. ξέμακρὰ τῆς Λεῦκτρον ὑ-
 πὸ τὴν ὑπάρειαν τῆς Ταυγέτω, 20. σταδία ἦτον ἡ Πέφ-
 ρος, πόλις τῆς Λακωνικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν λέγεται, νὰ ἐ-
 γρηθήθησαν οἱ Διόσκυροι. ταύτης πρόκειται καὶ Νησιδίων,
 Πέφρον λεγόμενον. Φελλίας χώρα ἥτοι τόπος. καὶ πλη-
 σίον ταύτης τρέχει ὁ Φελλίας ποταμὸς. μετὰ τῶτον τὸν ποτ.
 εἶναι ἑτέρα χώρα, Ἐψος λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦ-
 σαν Βίτυλα, κοινῶς Βίτολο, κώμη πανυῶ καὶ λιμνὴ, 22.
 μίλια ξέμακρὰ τῆς Ταυαίρω, καὶ 10. τῆς Θαλάμης. Θαλά-
 μη, κοινῶς Καλαμάτα, πλησίον ταύτης τῆς πόλεως ἦτον
 ὁ Ναός τῆς Ἰνέως, καὶ τῆς Πυρρίχου Ἀμαζονίς Ἀπόλλω-
 νος. Καινή, ἡ Κοινέπολις, κοινῶς Καμάρε κατὰ τὸν Νί-
 γρον, μετὰξὺ τῆς Ταυαίρω, καὶ τῆς Τεθρῶνης πρὸς Με-
 σσηβείαν, ἀπὸ ταύτης ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Καινίτης.
 Ταίταρος πόλις ποτὲ κληθεῖσα ἀπὸ Ταυαίρω τῆς ἡμεῶν
 Ἐλάτω, καὶ Ἐριμίδης τῆς θυγατρὸς τῆς Δαμασίκω, καὶ
 ἐγκόνη τῆς Ἰκάρω· αὕτη ἡ πόλις ἦτον πετιμημένη μὲ θρό-
 νον Ἐπισκέπτου, ὑπὸ τὴν Λακεδαιμογίας Μητροπολίτην.

πλησίον ταύτης είναι ἡ Ταίναρις ἄκρα, ἡ ὁποία καὶ Ταί-
 νάριον Ἀκρωτήριον λέγεται, καὶ κοινῶς Κάβο Ματαπαῶ, ἢ
 Κάβο τῆς Μαινης, ἐπεὶ ἡ ἄκρα διαιρεῖ τὸν Μεσσηνιακὸν
 Κόλπον ὑπὸ τῷ Λακωνικῷ, ἀπέχει τῆς Μαλείας ἄκρου,
 ὅφ' εἰ ἀποπερατεῖται πρὸς ἀνατολὰς ὁ Λακωνικὸς Κόλπος
 84. μίλια, ἐπεὶ τῆς Ταίναρις Ἀκρωτήριος, εἶναι καὶ ἄκρα
 τῆς Θυριδίδος λεγομένη. εἰς ἐπεὶ τὸ Ἀκρωτήριον εἶναι βα-
 θύταται Ἄντρα, καὶ μεγάλη καὶ ἀφειγγὴ Σπήλαια, τὰ ὁ-
 ποῖα οἱ Μαινώται Καταφύγια καλεῖσιν, εἰς αὐτὰ θίπου-
 σιν οἱ Ποιῖται τὴν συντόμον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὸν Ἄδλιον. καὶ
 ἀπέδωκεν πλάττωσι τὸν Ὀρφέα νὰ κατέβῃ εἰς τὰ Βασίλεια τῆς
 Πλέτωνος, διὰ νὰ εὕρῃ τὴν γυναῖκά τῆς Εὐειδίδου. ὁμοίως
 καὶ ὁ Πυρρίχης μετὰ τὸν Θησέα, καὶ ἐδῶ νὰ ἐφόνευσεν ὁ Ἡρα-
 κλῆς τὸν Κέρβερον Κυῖα. Ταίναρος ὀνομάζεται καὶ ὁ λι-
 μὴν, ὁ ὁποῖος κοινῶς λέγεται Πόρτο Κάιο, καὶ ἀκόμη Ταί-
 ναρον τὸ πεδῖον, ἢ τοῖς ὁ κάμπος τῆς Λακωνικῆς. εἰς σμα-
 κρῶν τῆς τῆς Λιμνῆς εἶναι καὶ ἕτερος λιμὴν τῆς Ἀχιλλέως
 λεγόμενος. Ψάμαθος πόλις ποτὲ, πλησίον τῆς Ταίναριος
 ἄκρας. ἴσως ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ περὶ ταῦτον τὸν τόπον
 Ψαμαθίας λιμὴν. Αἰπειά. Τάφρων, κοινῶς Σκοπία
 κατὰ τὸν Νίγρον, παραθαλασσία ποτὲ πόλις μετὰ τῆς
 Ταίναριος πρὸς δυσμὰς, καὶ ξέμακρῃ τῆς 50. σταδίων, καὶ
 τῆς Γυθείας πρὸς ἀνατολὰς. Ἄσιναι πόλις ποτὲ, πλησίον
 ταύτης ἦτον τὸ Ἴερὸν τῆς Ἀσρατείας Ἀρτέμιδος, ἐκλήθη
 Ἀσρατεία, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐσταῦθα ἐπαύσαντο τῆς εἰς
 πρόσω στρατείας. εἰς πολὺ σμακρῶν τῆς κατὰ τὸ Μεσόγειον,
 ἦτον ἡ Πύρριχος πόλις, τὸ ὄνομα λαβῆσα ὑπὸ Πύρρου
 τῆς Ἀχιλλέως. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Πύρριχος ἦτον εἰς
 Θεὸς τῶν Κυρήτων, εἴτα εἶναι ὄρος Κρακίδιον λεγόμενον,
 ἐν ᾧ Νῆος ποτὲ τῆς Καρνείας Ἀπόλλωνος. καὶ μετὰ ταῦτα
 τρέχει ὁ Σκύρας ποταμὸς. πλησίον αὐτῆς ἦτον ἡ Λᾶς πό-
 λις, κοινῶς Λᾶσα, 10. στάδια ξέμακρῃ τῆς Αἰγιαλῆς, ὁ
 δὲ Νίγρος λέγει, νὰ καλεῖται κοινῶς Βαθῦ. Ἴλιον ὄρος,
 εἰς

εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν Ἴερά τε Διονύσια, καὶ εἰς τὴν Κορυφῶν, τὴν Ἀσκληπιῆν, καὶ ἄλλο ὄρος Ἀμαίς λεγόμενον. πλησίον τούτων ἦσαν κώμαι, ἢ χωρία, Ἐψος, ἐν ᾧ Ἴερόν Ἀσκληπιῆν, καὶ τῆς Δαφναίας Ἀρτέμιδος, πρὸς δὲ τῇ θαλάσῃ ἐπὶ ἀκρας ἦτον ὁ Ναός τῆς Δικτύνης Ἀρτέμιδος, εἰς τὸν ὁποῖον κατ' ἔτος ἐέρταζον. ταύτης δὲ τῆς ἀκρας ἐν ἀριστέρᾳ, ποταμὸς ἐκδίδωσιν εἰς τὴν θαλάσσαν Σμῆτος λεγόμενος, τῷ ὁποίῳ τὸ ὕδωρ εἶναι ἠδύτατον, καὶ ὑπερέχει τὸ ὕδωρ καθ' ἕνα ἄλλο ποτ., ἔχει τὰς πηγὰς ἐπὶ ὁ ποτ. εἰς τὸ Ταυγετον ὄρος, ἀπέχει δὲ τῆς Λαῶν πόλεως σταδίους, πρῶτε, ἐκλήθη ἡ Λαῶν πόλις, ὑπὸ Λαῶν τῶν Οἰκιστῶν, τῷ ὁποίῳ ὁ Τάφος ἦτον εἰς τὸ Ἀραῖνον χωρίον. Κρόκεια, ταύτης ἡ λιθοτομία εἶναι ἐπαινετὴ, ἀγαθὴ λίθος ὁμοίως μὲν τῆς Ποταμιαίας, ἀπὸ ταύτης ἡ Βελεμίνα χώρα, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πολλὰ κάθυγρος, ποτιζομένη ὑπὸ τοῦ Εὐρώτα ποτ. Τρίνασος, ἐπίκειται ποτὲ, καὶ Φρούριον, μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐρώτα ποτ. καὶ τῆς Γυθείας, ἐκλήθη ὑπὸ τεινῶν μικρῶν Νησιῶν, τῶν πλησίον αὐτῶν ὄντων. εἰς ἐκείτην τὸν Λακωνικὸν Κόλπον εἰσέρχεται ὁ Ἐρώτας ποτ. ὁ ὁποῖος Νῆεις κοινῶς ἐνομάζεται. Γυθειον, κοινῶς τανῶν Παλαιάπολις, παραθαλασσία πόλις ποτὲ, ξέμακρά τε Ναυσάθμω τῶν Λακεδαιμονίων 40. στάδια, καὶ τῆς Σπάρτης πόλεως 140. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Γυθειάτης. εἰς τὸν Ναύσαθμον τῶν Λακεδαιμονίων φθάσας ὁ Θεμισοκλῆς τὸν στόλον αὐτῶν, ἠθέλησε εἰς τὸν κάψη, ἡ ὁποία βεβλήθῃ ἀρεσεν εἰς τῆς Ἀθηναίων, ὡσὺν ὅπερ δυνῆτον τῆς τιμῆς των, κατὰ τὸν Ἀριστίδω. ὁ πέπος ὅπερ εἶναι ἔξω περὶ τὸ Γυθειον, καὶ τὰ λοιπὰ, Μιγώνιον καλεῖται. ἀπὸ ἐκείτη τῷ τύπῳ εἶναι ὄρος Ἴερόν τε Διονύσια, Λαρύσιον καλούμενον. ἀπὸ τῆς τῆς Σόμας τῆς Εὐρώτα, εἶναι ὑψὸς Κραναὴ λεγομένη, κοινῶς Μιραδοῦσι, αὐτὴ πρόκειται τῆς Γυθείου. ξέμακρά τῆς 30. σταδίων, ἦσαν αἱ Αἰγείαι πόλισμα. ἀκόμη ξέμακρά τῆς

Γυθείς τρία σταδία, είναι Λίθος Λαυκός, εις τὸν ὁποῖον ἐκάθησαν ὁ Οὐρέσης, καὶ τὸ ἔπαυσεν ἡ μαγία. ὄθον καὶ ἐκλήθη, κατὰ γλῶσσαν Δωρείδα, Ζῶς Καππώτας. εἰς τὴ δεξιά τὴ Εὐρώτα ποταμ. ἦτον πόλις τῆς Λακεδαιμονίας, αἱ Θεράπται, ἡ πολὺ σμακρὰ τῆς Σπάρτης, ὅπερ ἡ Ἀρπεμῖς ἀρχισε φῶτον νὰ σέβεται· εἰς αὐτῷ λέγῃσι νὰ ἐγούνησεν ἡ Ληδα τὸν Κάστορα καὶ Πολυδῶκλον, καὶ τὴν Ἐλεσίην. εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν ἐγίγεται καὶ ἡ Θεραπνιδία Ἑορτή. ἐν τῇ Θεράπτη εἶναι ἡ Μεσσηνίς κρήνη, ἣτις καὶ Πολυδῶκεια ἐλέγεται. εἰς τῷ Θεράπνι λέγῃσι νὰ ἐτάφη ὁ Μενέλαος καὶ ἡ Ἐλεσίη. Εἰς τὴ ἀριστερὰ τὴ Εὐρώτα ποτ. ἦσαν αἱ Ἀμύκλαι, πόλις ποτὲ ἱερά τῷ Ἀπόλλωνος, τὴν ὁποῖαν ἐκτίσεν ὁ Ἀμύκλας ὁ Υἱὸς τῷ Λακεδαίμονος. αὐτῇ ἐκαλεῖτο καὶ Ταυγέτη. καὶ Λημναί ποτὲ, λέγῃσι νὰ ἦσαν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπερ ταυτῷ εἶναι ἡ Βορδόνια κώμη, ξέμακρὰ τῆς Σπάρτης 20. σταδία, πετιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λακεδαιμονίας Μητροπολίτῳ, μὲ ὄλον ὅπερ τῶρα ὁ Ἀμυκλῶν Ἐπίσκοπος ἔχει τῷ ὀπίσκειν τῷ περὶ τῷ Μεχλίῳ ποτὲ πόλιν Χωρείων. μεταξὺ τῆς Σπάρτης, καὶ τῆς Ἀμυκλῶν τρέχει ποτ. Τίσσα λεγόμενος. πλησίον τῆς Σπάρτης ἦτον ὁ Ναὸς τῷ Χαείτων· πλησίον τῷ ἀναθρον Θεραπῶν ἐγείρεται ὁ Ζάρηξ τὸ ὄρος. Ζαρνάτα, πόλις ταυτῷ τῆς Μαύνης.

5. Σπάρτη, ἡ Μητρόπολις τῆς Λακωνίας, δεισκομένη πρὸς τὸν Εὐρώτα ποτ. ἐκλήθη ὑπὸ Σπάρτη τῷ Βασιλέως τῷ Τίῳ τῷ Ἀμύκλατος, καὶ ἐκγόνη τῷ Ἰνάχῃ, ἡ ἀπὸ τῷ Δελέγων τῷ συνοικισαῶτων αὐτῷ, οἳ τινες τὸ πρῶτον ἦσαν διασπαρμένιοι, εἶτα συνηλθον ἐκεῖ, καὶ συνοώμισαν. ἄλλοι πάλιν λέγῃσιν, ὅτι ἐκλήθη Σπάρτη ὑπὸ τῷ μετὰ Κάδμῳ Σπαρτῶν, οἳ ὁποῖοι ἐκπεσόντες εἰς τῷ Λακωνικῷ, ἐκατοίκησαν ἐκεῖ. αὐτὴ ὑπερον ἐκλήθη Λακεδαίμων, πόλις εὐδοξος τῆς Πελοποννήσου, μὲ πᾶν ἔπαινον τῆς ἀνδρείας, τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς ἐγρατείας τῷ παλαιῶν αὐτῆς

Πολιτῶν, τὰς ὁποίους ἐδιάταξεν ὁ Νομοθέτης Λυκῦργος νὰ καταγίνονται εἰς αὐτὰς τὰς ἀρετὰς. αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ Κητέεσα διὰ τὸ μέγεθος. ἡ κλοπὴ εἰς τὰς Λακεδαιμονίους ὧσ' ἐκατηγορεῖτο, ἀλλ' ἐπαινεῖτο. εἰς τὴν Σπάρτην ἦσαν εὐδοξία τὸ πάσαι τὸ Κρητικὸν τῆς Γερυσίας, καὶ Παλάτια τῶν Ἐφόρων, καὶ Νομοφυλάκων τῆς πόλεως, καὶ μάλιστα ἡ ἐκλαμψροτάτη Περσικὴ Σπᾶ, τὴν ὁποίαν καπεσκιάσαν ἐκ τῶν Μηδικῶν Λαφύρων. ὀνομασθῆναι ἦτον ἡ Ἀφειτῆς ὁδὸς, πλησίον τῆς ὁποίας ἦσαν καὶ Βωώνητα, ἦτοι ὁ οἶκος τὸ ποτὲ Πολυδώρου, τῆ Τιῦ καὶ Ἀλκαμενίης. ὠνομάθη Βωώνητα, ὅτι ὑποθανόντος τῆτος, τὰ ἠγόρασεν ἡ Γυωαῖκα τὴν με Βοῖδια, μὴ ὄντας ἀκόμη τότε εἰς χρῆσιν τὰ νομίσματα, ἦτον εἰς αὐτὴν καὶ ὁ Ἀγδραῖος τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος, τὴν ὁποίαν καὶ Δηγοδέσμῳ ἐκάλεν, καὶ ἄλλα ἄξια ἰστοριῶν. Ὅσον καιρὸν ἦτον ἡ Σπάρτη ἀπὸ Τειχῶν, εἶχε καὶ ἐλδθερίαν, ἀλλ' ὅταν περιεκυκλώθη με Τείχη, ὄρθως ὑπέκυψεν εἰς τὴν δουλείαν. καλεῖται τανυῶ κοινῶς Μιτρᾶς. με ὄλον ὅπῃ αὕτη ἡ πόλις ἀπέχει τῆς παλαιᾶς Λακεδαιμόνος μίλια 3. ἢ 4. καὶ εἶναι κτίσμα νέον τῆ Πείγκιπος, ὡσπερ εἶρηται. πρῶτον ἡ Λακεδαίμων ἦτον Ἐπισκοπὴ τῆ Κορίνθου, ὑςερὸν ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν, ἀπέχει τῆς Ναυπλίας 60. μίλια, καὶ τῆς Μονεμβασιάς 60. μίλια ὁμοίως.

6. Ἀνάμεσα εἰς τὸν Λακωνικὸν Κόλπον, καὶ τὸν Ἀργολικὸν, κατ' ὄρθειαν γραμμῶν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Σπάρτης, μέχει τῶν Βρασειῶν, εἰς ἐπὶ τὸ εἶχον μέρος τῆς Πελοποννήσου πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκατοῖκον τὸ πάσαι οἱ Ἐλδθερολάκωνες, τῶν ὁποίων ποτὲ ἦσαν πόλεις 24. ἀπὸ τῶν ὁποίων ὑςερὸν ἐδιαλέχθησαν ἕξ εἰς σωμαδροισιν τῆς Γερυσίας. σημειῦνται εἰς τὰς Γεωγραφικοὺς Πίνακας πόλεις, ἡ πολίσματα τῶν Ἐλδθερολακῶνων, οἱ ὁποιοὶ κοινῶς τῶρα ὀνομάζονται Τζακωῖται, αὐταί: εἰς τὴν Ἀφροθαλασίαν τὸ Λακωνικὸν Κόλπον, μετὰ τὸ σῶμα τῆς Εὐρώπης

ῥώτα ποταμῆ, (εἰς τὸν ὁποῖον εἶχαν σπηΐθειαν οἱ Λακιδαιμόνιοι νὰ γυμνάζωνται εἰς τὸ Τρέξιμον, καὶ εἰς ἄλλας Ἀγῶνας.) ἦτον Ἀκρεῖα πόλις, παρῶν λεγομένη Ὀρμόας, μεταξύ τῆς Γυθείης πρὸς δυσμὰς 140. σταδία, καὶ τῆς Ἀσωπῆς πρὸς ἀνατολὰς 60. ἀφισαμένη. μεταξύ τῆς ὁποῖων παρθέπιπτε καὶ Βιαῶδινα πόλις, εἶτα Ἐλος πόλις ποτῆ, παρῶν κρημνισμένη 30. σταδία ξέμακρὰ τῆς Ἀκρείας, πετμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μουεμβασίας Μητροπολίτην. Περὶ τὸ Ἐλος εἶναι πεδίον, ἥτοι κάμπος, Ἀδίκη καλύμενον. ἔπειτα Ἀσωπὸς πόλις, καὶ σμακρὰ τῆς Ὀνεγνάθου ἀκρῆ, κοινῶς λεγομένη Ἐσαπὸ, ἢ Ῥάμπανον, ἀνωτέρω τῶν πρὸς τὸ Μεσόγειον, παλαιὰ κάμη. καὶ ταύτης ἀνωτέρω Γερόνθραι πόλις καὶ εἰς τὴν ὑπαίρειαν τῆς ὄρας Οἰνός. Οἰνὸν πόλις, κοινῶς Κιδάρισσο, μεταξύ τῆς Βιτύλων, καὶ τῆς Γερνίας 120. σταδίας, ξέμακρὰ τὸν Ἀκρειῶν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀκροθαλασσίαν Κυπριασία πόλις, ἐπαῖω εἰς Χερσονήσον ἰδρυμένη, ἔχουσα λιμενα. καὶ μετὰ ταύτην Βιαῶδινα, ἢ Βιαῶδιμα, κοινῶς Περγητικὸν, ἢ κατ' ἄλλας Ῥάμπανον, μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆς Εὐρώτης ποτ., καὶ τῆς Μαλείας ἀκρωτηρίου. ἔπειτα τῆς Σινάθου τὸ Ὀχύρωμα, καὶ ἐπομθεῶς εἶναι τὸ Ἀκρωτήριον, ὅπερ λέγεται Ὀνε Γνάθος, καὶ Ὀνεγνάθον, ἥτοι τὸ Καποσαγόρον τῆς Ὀνου, κοινῶς Κάβο Ξύλι. μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆς Εὐρώτης ποτ. καὶ τῆς Μαλείας Ἀκρωτηρίου, ἀνωτέρω κατὰ τὸ Μεσόγειον ἦσαν Ναοὶ τῆς Ἰσίδος, καὶ τῆς Σεράπιδος, καὶ πλέου ἀνωτέρω τῶν, ὁ Ναὸς τῆς Λιμπιάτιδος Ἀρτέμιδος. εἶτα πρὸς τὴν ἀκροθαλασσίαν ἦσαν Βοιωτὶ πόλις ποτῆ, κοινῶς Βάτικα, ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν κεῖται ἢ Κύθηρα νήσος, καὶ πολὺ σμακρὰ ἀπέχουσα ἀπὸ τῶν Πλατανισοῦντα τὸ ἀκρωτήριον, ἀπ' αὐτῶν τῶν Βοιωτῶν ἀνομάζεται καὶ ὁ Κόλπος Βοιωτικὸς. οὐ πολὺ σμακρὰ τῶν Βοιωτῶν εἶναι λίμνη Νυμβοία λεγομένη, καὶ Νύμβαιον. ἐγγὺς τῆς θαλάσσης εἶναι Σπήλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι πηκὴ γλυκεῆς ὕδα-

τος. εἶτα εἶναι ὁ Μαλέας, τὸ διάσημον ἀκρωτήριο τῆς Λακωνικῆς, ἀντικρὺ τῆς Κρήτης, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἀφίσταται κατὰ τινὰς 70· μίλια, πὺν δὲ Κυθήρων 30., ἢ κατ' ἄλλας 10· μόλιον, τῆς Μορεμβασίας 30., καὶ τῆς Ναυπλίας 100. πρὸς νότον, καὶ ὑποπερματίζει τὸν Λακωνικὸν Κόλπον ἀπ' ἀναπλῶν, ὡσπερ καὶ τὸ Ταινάρειον ὑπὸ δυσμῶν· ἐπιτο εἶναι κινδυνώδες καὶ φοβερὸν εἰς τὴς πλείοντας διὰ τὴν ἐκείσε ζάλλω, καὶ παραχλῶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὀρμῶν τῶν κυμάτων, ὡσὰν ὅτε ἐκτείνεται κατὰ πολλὰ εὐθύν τῆς θαλάσσης, περίπε πὺν 10· μιλίων. ὁμοίως φοβερὸν εἶναι καὶ τὸ Ὀνεύναθον, τὸ ἀνωτέρω Ἀκρωτήριο τῆς Λακωνικῆς. διίσταται ὁ Μαλέας τῷ Ὀνεύναθῷ, σταδία κατὰ τὸν Στράβ. 150., λέγεται κοινῶς ὁ Μαλέας, Κάβο Μαλέα, καὶ ὑπὸ τὸν Ἰταλῶν Κάβο δι' Σαντ' Ἀγγελο. οἱ Κερκυραῖοι, ὅταν ἐπολέμουν οἱ Πέρσαι μετὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν βοήθειαν ὅπερ ἔφερον τῶν Ἑλλήνων, μετὰ ἐνεία Καράβια, τὴν ἐκράτησαν μετὰ δολερὸν σκοπὸν εἰς τὴν Ταινάρων, καὶ εἰς τὴν Πύλον, διὰ τὰ ἰδὲν τὸ ὑποτελέσμα τῆς πολέμου, καὶ ὅποιον μέρος κινήσει, εἰς ἐκεῖνο γὰρ τρέξεν, ἀλλ' ὑπερον ἐρωτήσαντες αὐτῆς οἱ Ἕλληες, ἐπροφασίζοντο, ὅτι ἐμποδίσθησαν εἰς τὸν Μαλέαν ὑπὸ τὸν ἀέμων, καὶ δεῦρ' ἐδωμήθησαν γὰρ τὸν ἀπεράσσωσιν. Ψάδεται ὁ Σχολιαστὴς τῷ Εὐριπίδῃ, ὅς τις λέγει ὁ Μαλέας καὶ τὸ Ὀνεύναθον Ἀκρωτήριο, γὰρ εἶναι εὐ καὶ τὸ αὐτό.

7. Ἀντικρὺ ἐπιτο τῷ Λακωνικῷ Κόλπῳ, ὅπερ περιέχεται ὑπὸ τῶν δύο ρηθούτων Ἀκρωτηρίων τῷ Ταινάρῃ, καὶ τῷ Μαλέᾳ, εἶναι ἡ Κούθηρα νῆσος, ὡς εἶρηται, κληθεῖσα ὑπὸ Κυθήρας τῷ Τίῳ τῷ Φοίνικος. γυρίζει μίλια 60., ἀπέχει τῆς πλησιεσέρας ἄκρας τῆς Κρήτης 45. μίλια, ἔχει πάλιν τῷ αὐτῷ ὀνόματι, ὑπὸ τὴν ἑξῆσιαν τῶν Βουρσῶν, (α) πετιμημυλίω μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Μορεμβα-

(α) Εἶναι παλαιὴ ἡνόμενή μετὰ τὴν Ἐπιάνησον Πολυτείαν.

Μεμβασίας Μητροπολίτην, εἶχε ποτὲ καὶ ἄλλω πόλιν Σκαύδειαν λεγομένην, καὶ Ἱερὸν ἀγιώτατον τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ τὸ Ἀγαλμα τῆς Θεᾶς ὤρατο καθωπλισμένον, τοιαύτην ἐπιγρηφὴν ἔχον, „Τὰ χεῖρα ποτὶ φέροντα δεῖ τὰν τύχην ἐπικαλεῖν“. Εἰς τὸ νότιον μέρος τις ἔχει λιμένα, Δελφίγειον λεγόμενον, ἐλέγεται ποτὲ αὐτὴ ἢ νῆσος καὶ Πορφυρεσσα, μετὰ τὴν εὐγαζε καλλιῆσας πορφύρας, ἢ καλλιῆσα πορφύρα μάρμαρα. καλεῖται κοινῶς Τζεεργο. λέγουσι τινὲς ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον νὰ ἐγκνήθῃ ἢ Ἀφροδίτη, ὄθρον καὶ Κυθηρία ὠνομάθῃ. ἄλλοι θέλουσιν, ὅχι εἰς αὐτὴν, ἀλλ' εἰς τὰ Κυθηρα τῆς Κύπρου. δέσκεται αὐτὴ ἢ νῆσος εἰς τοιαύτῳ θέσει μετὰ τὴν Λακωνικὴν, ὅπερ δὲ κόλας δυνάται ἐκεῖνος ὅπου κρατεῖ αὐτὴν τὴν νῆσον, νὰ βλάβη καὶ νὰ ἐνοχλῇ τὴν Λακωνικὴν. διὰ τὴν τὴν καὶ ὁ Δημάρατος, Λάκων καὶ αὐτὸς ὄντας, ἐπαρακίνα τὸν Ξέρξην, αὐτὸν νὰ ἐπικρατήσῃ τῆς Λακωνικῆς Γῆς, πρῶτον νὰ κυριεύσῃ τὴν Κύθηραν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς νήσου ἀρχεται τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ὑπὸ δυσμῶν. περὶ αὐτὴν εἶναι καὶ ἄλλα Νησιά, οἷον Δραγονέρες, Αὐγὸ, Τζεεργῶτο, Κοφινίδια, καὶ ἄλλα. ἐκεῖνα τὰ Νησιά, ὅπερ εἶναι πλησίον τῆς Λακωνικῆς Γῆς, Ἐλαφονήσια κοινῶς λέγονται. τὸ Τζεεργῶτο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Αἰγιαλίαια λέγεται, ἢ Αἰγιατῆ, 13. μίλια ἀπέχεσα τῆς Κυθήρας, καὶ ἔπερον νησίον παρ' αὐτὸ Πλάτανος λέγεται.

8. Μετὰ τὸν Μαλέαν, ἀρχεται ὁ Ἀργολικὸς Κόλπος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς εἶναι τὸ Ἐπιδήλιον ἄκρον, κοινῶς Κάβο δι' Σαὐτ' Ἀγγελο, ἐκλήθη Ἐπιδήλιον ἐκ τῆς Ξοάνου, τὸ ὅποιον ἐφέρθη ἐδῶ ἐκ τῆς Δήλου, ὅταν ὁ Μινωφανῆς τὴν ἐλεηλάτησεν. καὶ Μινῶα ἄκρον, καὶ λιμὴν, καὶ πόλις ποτὲ, ἢ Φρέγιον· εἴτα εἶναι ὁ λιμὴν τῆς Σωτήρος Διός. μετὰ τοῦτο κείται ἡ Λιμηρὰ Ἐπίδαυρος· Λιμηρὰ λέγεται, ὡσανὸν ὅπερ ἔχει δὲ φωνὴν λιμνία, καὶ οἷον εἰπεῖν Λιμηρὰ, λέγεται πῶρα κοινῶς Μοιμεβασία, πρὸ πολλοῦ

ἔτις ὀνομαδεῖσα, καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλῶν Μαλβασία, περι-
 μημένη μεθ' ὄρον Μητροπόλιν, ἀπέχει τῆς Σπάρτης πρὸς
 ἀνατολὰς 50. μίλια, ἢ κατ' ἄλλους 60., καὶ τῆς Μαλείας ἄκρῃ
 30. Παρεδόθη εἰς τὴν Τυρκίαν ὑπὸ τῆς Βενετικῆς, ὁμοῦ
 μετὰ τὸ Ἀνάπλι, ἐν ἔτει 1540., καὶ ἐλώθερωθη πάλιν
 ὑπ' αὐτῶν ἐν ἔτει 1690. πλησίον ταύτης τῆς Ἐπιδαύρου,
 προσελθόντι δύο σταδίαις ἐν δεξιᾷ, εἶναι σμικρὰ λίμνη, λε-
 γομένη τῆς Ἰνῆς, ἢ ὁποία κατὰ τὸ βάθος σχεδὸν εἶναι ἀ-
 πειρος, καὶ εἰς τὴν παρήγυρον τῆς Ἰνῆς, ὅπου ἐτέλειον, ἐρ-
 ριπτον εἰς αὐτὴν τὴν λίμνην μάζας ἐξ ἀλφίτων, τὰς ὁ-
 ποίας ἀΐσως καὶ τὸ ὕδωρ ἠθέλεται κρατῆσαι, ἦτον εἰς
 αὐτὴν σημεῖον καλὸν, εἰ δὲ καὶ ταῖς ἐρριπτοῦν ἔξω, ἦτον
 κακὸν σημεῖον, παρόμοιον μετ' ἐκεῖνο ὅπου ἔκαον εἰς τὴν κρα-
 τῆρας τῆς Αἰτῆς τὴν ὄρεν, ρίπτοντες εἰς αὐτὴν ἀγγεῖα χρυ-
 σᾶ, καὶ ἀργυρᾶ. Μετὰ τὴν Ἐπίδαυρον, ἦτον Ζάρινξ πό-
 λις παραθαλασσία, ὅπου εἶναι τώρα ὁ Ἰέραξ λιμὴν, ἦ-
 πει ὁ Γέρακας. εἶτα Ἀφροδίσειον. Κύφωτε λιμὴν, κοι-
 νῶς Πόρτο Στίλο, ἢ παρ' ἄλλοις Πόρτο δὲλλε Βόττε. ἦ-
 τον καὶ πόλις ποτὲ τῆς Λακωνικῆς Μισόγειος, Κύφωτε
 λεγομένη, τὴν ὁποίαν λογιάζουσι τινὲς νῦν λέγεσθαι τὴν
 Ἐρεχέας, καὶ νῦν ἀφίσταται τῆς Σπάρτης πρὸς ἀνατολὰς μί-
 λια 30. σχεδὸν. καὶ πεδονταία πόλις τῆς Ἐλωθερολακων-
 ῶν ἦτον αἱ Βρασειαί, πόλις παραθαλασσία, τὴν ὁποίαν
 πρῶτον ἐκάλεον Ὀρειάτιον, καὶ ὕστερον ἐκλήθη Βρασειαί
 ἐξ αἰτίας τοιαύτης: Ὄταν ἡ Σεμέλη συλλαβούσα ἐκ τοῦ
 Διός, ἐγκόνησε τὸν Βάκχον, τὴν ὠνειδίσειον ὁ Κάδμος.
 ὄθου καὶ ἐκρύφθη ὁμοῦ μετὰ τὸ βρέφος εἰς μίαν Σπέρναν.
 ἀλλ' ἐκεῖνη ἡ Σπέρνα μετὰ τὴν δυνάμιν τῆς Ἀνέμων, καὶ
 τὴν ἀνάβρυσιν τῆς θαλάσσης, ἐξήλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ μετὰ
 Βρέφος ἐξέρασε, καὶ τὸ ἐρρίψεν ἔξω εἰς τῆς Κυφαίων, ἢ
 Γυφαίων τὴν Χώραν, ἢ δὲ Σεμέλη ἐπνίγη ἐκεῖ. ὄθου
 καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Βράσεως τῆς θαλάσσης, ὠνομάσθη ἡ πό-
 λις αὐτῆς Βρασειαί, καὶ κοινότερον παρ' ἄλλοις Πρασιαί,

ἀπέχουσαι τῷ Κυφώντων, πλεον 200. σταδίων. ὁ Νίγρος λέγει, νὰ καλεῖται νῦν Τίρος. ἴσως ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ νῦν λεγομένη Κώμη Πρασός. οἱ Γύφαντες εἶχασιν. εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τὰ Γύφωτα, πηγὴ ὑδάτων παλαιωμένων, ἢ ὁποῖα λέγουσι νὰ εὐγῆκεν ἐξ ἀποτόμης πέτρας, ὅταν ὁ Ἄτλας διψῶντας κατὰ πολλὰ ἀπὸ τὸ κυνήγιον, τὴν ἐκτύπησε μὲ τὸ δόρυ τε, ἀπὸ τῶ ὁποῖου κτυπήματος, ἐξῆλθεν ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ. Πλησίον τῷ Βρασειῶν τίθεται τὸ Ἄντρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέθρεψεν ἡ Ἰνώ τὸν Διόνυσον. οἱ Κῆποι τῶ Διονύσου. ὁμοίως κεῖται τὸ Κρόπιον ὄρος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Μαλεβὸ καλεῖται, καὶ τὴ ἐξῆς. ἡ Λακωνικὴ Ἐπαρχία πολὺ ἀκόμη περαιτέρω, καὶ μέρος τῆς νῦν Ἀργείας ἐπέχει. πρὸς τὸν Εὐρώταν ποταμὸν τίθονται αἱ ἐπιτὰ σῆλαι τῷ Πλαταιῶν, ἥσαν καὶ πόλεις πρὸς αὐτὸν Βλέμινα, καὶ Καρακώμα, καὶ ἄλλαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Περὶ τῆς Ἀργείας.

1. Ἡ Ἀργεῖα, Ἐπαρχία πρὸς ταῖς ἄλλαις τῆς Πελοποννήσου, ἥτις καὶ Ἀργολίς λέγεται, καὶ κοινῶς μάλιστα ὑπὸ τῷ Ἰταλῶν, Ῥωμαῖα, ἀποπερματίζεται ἀπὸ μὲν τῆ βορείως ὑπὸ τῆ Σαρωνικῆ Κόλπου, καὶ ὑπὸ τῆς Κορινθίας Ἐπαρχίας, ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τῆς Ἀρκαδίας, ἢ τῆς Ἐπαρχίας τῆς Τειροπολιτικῆς, ἀπὸ Μεσημβρείας ὑπὸ τῆς Λακωνίας, ἢ Ἰζακωνίας, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν ὑπὸ τῆς Ἀργολικῆς Κόλπου, καὶ τῆς Αἰγιάης Πελάγους. Μητρόπολις τὸ πάλαι ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, καὶ πρωτεύουσα ἦτον τὸ Ἄργος, Ἰππειον ἐπονομαζόμενον, καὶ Ἰππόβωτον, ἀπὸ τῶν καλῶν καὶ πολλῶν Ἰππων, ὅπου εὐγενεῖον ἐκεῖ, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο καὶ Φορωνικὸν Ἄστυ, καὶ Αἰγιάλεια, κτισθὲν ὑπ' Ἀργου τῆ Πρωτόπτε, ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἐκλήθη καὶ ἡ Ἐπαρχία Ἀργεῖα, καὶ Ἀργολίς, καὶ ὁ Κόλπος Ἀργολικὸς, εἶναι

πετιμημένη τανυῦ μέ θρόνον Ἀρχιεπισκόπου • ἀγκαλιὰ φρω-
 τον ἦτον Ἐπισκοπή τῆ Κορίνθου • σάζει τανυῦ μόνον τὸ
 ὄνομα, ἔ μὲν δὲ τὴν ἀρχαίαν ἀξίαν. Αὐτὴν τὴν πόλιν
 πολεμῶντας Πύργος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἠπείρου, φονδύεται
 ὑπὸ μίας Γυναικὸς, ριψάσης κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῆ μίαν
 κεραμίδα, παρεδόθη τὸ Ἄργος ὑπὸ τῶ Βυρρετίκων, (οἱ
 ἔποιοι τὸ ἠγόρασαν ἀπὸ τῶν Θεόδωρον τῶν Ἀδελφῶν τῆ
 Ἐμμανὴλ Βασιλέως κατὰ τὸν Λαόνικον ἐν ἔτει 1394.)
 εἰς τὴς Τούρκους, ἐν ἔτει ἀπὸ Χρῆστου 1471. Ἀπειλιῶ
 γ', ἡμέρα Κυριακῆ τῶ Βαίων • κ' ἀφ' ἧς τὴ ἐπῆραν, ἐκ-
 τισσῶ οἱ Τούρκοι τὸν Πύργον, μετὰ τέσσαρα ἔτη. Λέγει ὁ
 Χαλκοκονδύλης βιβλ. β', ὅταν ὁ Ἰακύνθης τῆ Μπαϊαζί-
 τῆ ὁ Στρατηγὸς ἐπῆρε τὸ Ἄργος, ἐδύλωσεν Ἀνθρώπους
 30. χιλιάδας, τῶς ὁποῖας μετόικησεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν
 Ἀσίαν, ἠλθὲν θρωῶδη ὑπὸ τῶ Βυρρετίων ἐν ἔτει 1687. φρο-
 τερον τῆ Ἄργους. Πόλις φρωτῶσσα τῆς Ἀργείας ἦσαν αἱ
 Μυκῆναι, ἧτις κ' Μυκῆνη εὐκῶς λέγεται, κ' Ἀγαμέμνο-
 νία, ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆ Ἄργους, ὡς περ ἡ Σπάρ-
 τῆ ἦτον ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας. ἐκτί-
 θησαν αἱ Μυκῆναι ὑπὸ τῶ Λακεδαιμόνος τῶ Τίῶ τῆς Σε-
 μέλης, κατὰ τὸν Ἰσίδωρον, τὴν ὁποῖαν ετεῖχισαν Κύκλω-
 πες οἱ Ἐγχειρογαστορες, ἢ κατ' ἄλλους, ὑπὸ τῶ Περσέως,
 κ' ἐκλήθησαν ἕως ἀπὸ τῆς Μύκητος τῶ Ξίφους, ἦτοι τῆς
 Λαβῆς. ὅτι ἕως ἐπροσάχθη ὑπὸ τῶ Ἑρμῆ, ἐκεῖ ὅπῃ νὰ
 πέσῃ τὸ ξίφος, ὅπῃ ἐφόρει, νὰ κτίσῃ τὴν πόλιν. ἄλλοι
 λέγουσιν, ὅτι ὁ Περσὸς νὰ ἐδίψῃ κατὰ πολλὰ, καὶ ἐκεῖ
 ἐσχυρῆ νὰ πάρῃ μύκητα, ἦτοι μανιτῆρι, κ' δ' ἄδύς νὰ δ'ι-
 γῆκεν ἐκεῖ ὕδωρ κάλλιπον, κ' ἀπ' αὐτῆ ἀνομάσῃ τὴν πό-
 λιν Μυκῆνας. ἡ τελευταῖον, νὰ ἀνομάθῃ ἀπὸ Μυκηνέως
 Τίῶ Σπάρτωνος, Ἀδελφῶ Φορωνέως. αὐτὴν τὴν πόλιν
 ἐξουσίαζεν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡπερ ὁ Ἀδελφὸς αὐτῆ Μι-
 νέλαος τὴν Σπάρτην. οἱ Μυκηνῶται ὡς περ κ' οἱ Τριω-
 διοι κῶάσαπι ἐγείνοντο ὑπὸ τῶ Ἀργείων, κατὰ τὸν Παν-
 σαίαν.

σάβια, ἐν τῷ α'. τῆδ' Ἡλιακῶν, ὕστερον μετὰ τὰ Μυθικά, καὶ ποσῶν ἐξελείφθη αὐτῇ ἡ πόλις ἐκ θαμελίων, ὡς περ εἶδεν ἵχτιον φαίνεται. λέγεται γὰρ ἦτον εἰς τὸν τόπον, ὅπερ ἦτον τὸ Πολυφρυγον, ἀντικρὺ τῆς Κώμης, ἡ ὁποία καλεῖται παλαιῶν Ἅγιος Γεώργιος, ξέμακρον τῷ Ἄργους 55. κατὰ τὸν Στράβωνα, 40. δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ Ἄργους ἕως τὸ Ἡραῖον, τὸ ὁποῖον ἦτον Ναός τῆς Ἥρας ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπου φαίνονται παλαιῶν αἱ Κολῶναι, καὶ δεκαπέντε ἀπὸ τοῦ Ἡραῖου, ἕως εἰς τὰς Μυκίνας, ἡ κατ' ἄλλους ἀπὸ τοῦ Ἄργους ἕως τὰς Μυκίνας μίλια 15., καὶ ἀπ' αὐτὰς ἕως εἰς τὴν Κόρινθον 25. εἰς τὰς Ἐρείπια τῶν Μυκηναίων εἶναι κρήνη, Περσία καλυμμένη, τὸ ὕδωρ ἀπὸ τρέχει κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐλυθέρειον καλεῖται, τὸ ὁποῖον ἐχρῶντο αἱ Ἰερεῖαι πρὸς καθάρσια. τὰ περὶ τὰς Μυκίνας χωρία, Ἄργους ἐκαλεῖτο, ἡ καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, τὸ ὁποῖον Ἄργους οἱ τρεῖς Παῖδες τῷ Φορωνίῳ ἐμοίρασαν, μετὰ τὸν θάνατον τῶν πατρῶς αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ὅπερ εἶναι πρὸς τὸν Ἐρασιῶν ποταμ., ἐλάχον εἰς τὸν Πελασγόν, ἐκεῖνα δὲ ὅπου εἶναι πρὸς τὴν Ἥλιον, ἐλάχον εἰς τὸν Ἰάσονα, ὁ δὲ Ἀγήνωρ ἐπῆρε τὰς Ἴππας. ὅθεν καὶ τειχῶς ἀνομάσθη τὸ Ἄργος, Ἰάσον, Πελασγικόν, καὶ Ἰππόβωτον, καθὼς τινὲς ἰσορῶσιν. Ἄργους ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Κἄμπος, ὅπερ εἶναι ὑποκάτω τῷ Κρονίῳ ὄρει.

2. Μετὰ τὰς αἰῶν ρηθείσας Βρασίας, εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον, εἶναι Ποσειδίου, εἶτα ὁ Μιννοειδῆς Αἰγιαλός, μετὰ τῶν τρέχει εἰς τὴν θάλασσαν ἡ Λέρνη λίμνη, ἡ ὁ Ποταμὸς ὀμῶνυμος τῇ λίμνῃ, ἐξ ἧς τρέχει, καλεῖται κοινῶς Μασὸ. αὐτῇ ἡ λίμνη μετὰ τὸ να ἦτον βλαπτικὴ εἰς τὰς πελοπόννησους, τὴν ἐξήρασαν ὁ Ἡρακλῆς. πλησίον ταύτης τίθεται ἡ πηγὴ τῷ Ἀμύμονος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφύη Πλάτανος, ὑποκάτω τῆς ὁποίας ἐστράφη ἐκεῖνη ἡ πολυκέφαλος Ἰδρα ἡ ἐπτακέφαλος, τῆς ὁποίας ἀνεκάπτετο μία κεφαλὴ, ἐγγενῶντο αἰεταὶ ἑπτὰ. αὐτῷ ἐφόνδοντο

σεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ μετὰ τὴν χολῶν τις ἐφαρμάκων τὰ βέλ-
 λη. εἰς τὴν Λέρνῳ τὴν λίμνῳ ἐσυνήθιζον οἱ περὶ αὐ-
 τὴν τὰ ρίπτων τὰ σκύβαλα, καὶ τὰς ρύπας τῶν πόλεων.
 ὄθεν καὶ παροιμία „ Λέρνη θεατῶν “. αὐτὴ: Θέατρον τῶν κα-
 κῶν. Λέρνη λέγεται καὶ ἡ ἀνωθεν κρήνη τῆς Ἀμύμονος, ἣ-
 τις καὶ Ἀμυμώνη ἐκαλεῖτο, ἱερά τῆς Ποσειδῶνος. Λέρνη
 ἦτον καὶ πόλις τῆς Λακωνίας, τῆς ὁποίας τανυῶ ὁ τόπος
 Φορέας καλεῖται, ἢ κατ' ἄλλως Πετρεῖνα. κατ' ἄλλως τί-
 ζεται αὐτὴ ἡ πόλις ἔσμακρὰ τῆς Λέρνης λίμνης. πλη-
 σίον τῆς Λέρνης τῆς ποταμῶ ἦσαν τὰ Ἡραία, πόλις, τὰ
 ὁποῖα καὶ Ἐκατόμβαια ἐκαλεῖτο. πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν εἶ-
 ναι τὸ Ἄσρον, πόλις ποτῆ, τανυῶ Ἐρημον. καὶ τὸ Γεεσίον
 πεδίον, ἦτοι ὁ Κάμπος, ὅπερ τανυῶ Μπρσαῖα καλεῖ-
 ται. ἀνω αὐτῶ τῶ Πεδίῳ ἦτον ὁ Ναὸς τῆς Γεεσίῳ Πο-
 σειδῶνος, ὅπερ τανυῶ εἶναι ὁ Ναὸς τῆς Σωτήρος Χριστοῦ,
 ἦτοι τὸ Μοναστήριον τῆς Λουκῆς. εἶτα εἶναι τὸ Τημεσίον,
 τῆς Ἀργεῆς 26. σταδίων κατὰ τὸν Στράβ. λέγεται τανυῶ,
 καὶ περὶ Ἐρημον, τὸ κάστρον τῆς Ἐλένης. πλησίον αὐτῶ ὁ
 μικρὸς ποταμὸς, ὅπερ εἰσέρχεται εἰς τὸν αὐτὸν αἰγια-
 λὸν, Φρύξος λέγεται. μετὰ τῶν, ἔσμακρὰ τῆς Ἀργεῆς,
 εἰς τὰς Μύλους αὐτῶ, ἐξέρχεται ὁ Ἐρασινὸς ποταμὸς, ὃς
 τις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης, τῆς
 πλησίον τῆς ποτῆ Στυμφάλης πόλεως ἕσης, ὅπερ αὐτὸς χω-
 νδῶντας, καὶ δι' ὑπογείων σωλῆνων διερχόμενος, ὄγκου
 ἐκεῖ, καὶ ποτίζει τὴν Ἀργεῖαν, λέγεται κοινῶς Κεφαλά-
 ει· σμίγεται εἰς χεδὸν μετὰ τὸν Ἰναχον ποταμῶ, καὶ πί-
 πτει εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον. ὁ Ἰναχος εἶναι ἴσως
 τὸ ρεῦμα τῆς Ἀργεῆς, λαβὼν τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς Ἰνά-
 χης τῆς Βασιλέως τῶν Ἀργείων, ὃς τις πρότερον Καρμά-
 νωρ ἐλέγετο, εἶτα Ἀλιάκμων, καὶ τελευταῖον Ἰναχος, ἀπὸ
 αὐτῶ τῆς Ἰνάχης ποτῶ. καλεῖται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν ἡ Ἀρ-
 γεία, Ἰναχία· εἰς τὴν Ἀργεῖαν εἶναι καὶ ἡ Ἀλκυονία λί-
 μνη, τὴν ὁποῖαν καὶ Κρήνην τῆς Ἀμφιάρεω καλεῖσι, διὰ
 τῆς

της οποίας ἔλεγον οἱ Ἀργεῖοι νὰ ἐκατέβη ὁ Βάκχος εἰς τὸν Ἄδην, θέλωντας νὰ εὐγάλη ἐκεῖθεν τὴν Σεμέλῃν, καὶ αὐτὴν τὴν ὁδὸν νὰ τῆ τὴν εἰδείξῃ ὁ Πολύμηξ. Αὕτη ἡ λίμνη ἔχει πόσον βάθος, ὅπου κανεὶς Ἀνδρῶπος δὲν ἠδυνήθη μὲ καμίαν τέχνῃν νὰ εὕρῃ τὸν πάτον της. ἠθέλησε καὶ ὁ Νέρων νὰ δοκιμάσῃ, καὶ δέσας χοινία πολλῶν σαδίων, ὅσον δυνατὸν, καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν μολυβδῆς, δὲν ἐδυνήθη ὁμοίως νὰ εὕρῃ τὸ τέλος της, καὶ τὸ πέρασ. ταύτης τὸ ὕδωρ ἔχει πιαυτὴν ιδιότητα: ἐξωθεν φαίνεται εἰς ἐκείνης ὅπως τὸ θεωρῶσιν ἤρεμον, καὶ γαληνικόν, ὅπως ἀνίσως καὶ τινὰς γελαδῆ, καὶ ἐμβῆ νὰ πλάσῃ, αἴθους τὸν ἔλκει κάτω καὶ τὸν καταπίνει. γυρίζει αὕτη ἡ λίμνη μόλις εὐα τρίπον τῶ σαδίου, ἢ ἀκραις της πρᾶσινιζουσι πάντοτε μὲ χόρτα, καὶ αἴθῃ. τὰς ἱεράς Τελετας, ὅπως ἔκανον τὴν νύκτα ἐκεῖ εἰς τὸν Διόνυσον, λέγουσι νὰ ἦσαν ἐκ τῶν ὑπορρήτων. τινὲς θέλουσιν αὐτὴν τὴν λίμνην, νὰ εἶναι εἰς τὴν Κορινθίαν Γλῶ, καὶ μὴ δὲ εἰς τὴν Ἀργεῖαν, οὐ σμακρῶν ταύτης τῆς λίμνης ἦτον πόλις τῆς Ἀργείας, Ὀρνεαὶ λεγομένη, κληθεῖσα ἢ ἀπὸ Ὀρνείας Τίς Ἐρεχθείας, ἢ ἀπὸ Ὀρνείας Νύμφης, εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐτιμάτο ὁ Πείραπος, ὅθεν καὶ Ὀρνεάτης ἐλέγετο, καὶ περὶ αὐτὴν ἐγινεν ὁ μεταξὺ τῶν Ἀργείων καὶ τῶν Λακεδαιμόνων πόλεμος. ἦτον καὶ ἄλλη πόλις Ὀρνεαὶ λεγομένη, μεταξὺ τῆς Κορινθῆς καὶ τῆς Σικυωνος. Σαπυσηλάτην ὄρος τῆς Ἀργείας, τὸ ὁποῖον καὶ Ἀραχνηαῖον καλεῖται. Ποντινὸν ὄρος τῆς Ἀργείας πλησίον πρὸς τὴν θάλασσαν. μεταξὺ τούτου τῶ ὄρος, καὶ τῶ Ἰνάχῃ ποταμ. ἦτον τὸ Ὀχυρῶμα τῶν Διοσκέρων Ἀνακτῶν. εἰς τὴ δεξιὰ τῶ Ἰνάχῃ εἶναι τὸ Ἀρπημίσιον ὄρος. Ἀσινὴ πόλις ποτὲ τῆς Ἀργείας, ἐπονομαζομένη Ἐρμιονικὴ, ἀπέχεσα τῶ Ναυπλίου 40. σαδία, λέγεται κοινῶς Παλαιόκαστρον. Τίρυς, πόλις Μεσσηνίας τῆς Ἀργείας, Τίρῳ κοινῶς καλυμένη, αὕτη ἱερά ὀνομάζεται, διατὶ τὴν ἐτείχησαν οἱ Κυκλωπες μὲ λίθους το-

σέτα μεγέθους, ὡσεὶ τὸν σμικρότερον αὐτῶν δεῦ ἰδιώσαντο δύο Ἡμίονοις γὰρ τὸν σαλεύωσι, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ εἰς αὐτὰ τὰ διάσημα τείχη ἦσαν καὶ σμικρὰ λιθάγια, ἀλλ' ἐτίθειτο ἀναμεταξὺ τῶν μεγίστων, πρὸς σφραγιώτερον καὶ ἀσάλλωτον σύστασιν, ὑποτέλεσμα ἐξαίσιον. ὑποὶ οἱ Κύκλωπες ἐλέγοντο καὶ Ἐγχειρογάστορες, καὶ Χειρογάστορες, ὡσαύτῃ ὅπῃ εἶχαν χεῖρα ἑκάστος αὐτῶν ἐκπαρμεῖα ἐκ τῆς γαστρὸς αὐτῶν. λέγουσιν, ὅτι γὰρ ἦσαν τρεῖς, ἢ κατ' ἄλλως ἑπτὰ, καὶ εἰς καθ' ἑαυτὴν ἀπὸ αὐτῶν γὰρ ἦτον εἰς ὀφθαλμοὺς μόνους εἰς τὸ μέσον τῶ μετώπῳ, εἶχαν ὑποὶ καὶ σπύλαια ἐν τῇ Ἀργεῖα χώρα· ἀλλὰ πῦτα μῦθος, ἢ ἀλήθεια ἔχει ἕως· ὑποὶ ἦσαν Χειροτέχναι, καὶ ἐπλήρην τὴν γαστέρα μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς. ἢ Τίρως πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀλιεῖς, διὰ τὸ οἰκεῖν ἐκεῖ πολλὰς Ἀλιεῖς. ὁ δὲ Στράβων λέγει τὴν Τίρυνθα γὰρ ἦτον ὀρμητήριον τῶ Προίω, καὶ γὰρ τὴν ἐτείχησαν οἱ Κύκλωπες, οἱ ὅποιοι ἦσαν Τεχνίται, ἐλθόντες καλεσμένοι ἐκ τῆς Λυκίας· Τίρως ἐκλήθη ἀπὸ Τίρωδος τῶ παιδὸς τῶ Ἀργεῖ τῶ Τίω τῶ Διός.

3. Ναυπλία, ἢτις καὶ Ναύπλιον, καὶ κοινῶς Ἀνάπλι, καὶ παρὰ τῶ Ἱταλῶν Νάπολι δι' Ῥωμαῖα, (ἐσωκλήθησαν οἱ Ἱταλοὶ Ῥωμαῖαν γὰρ ὀνομάζουσι, ὅχι μόνον τὴν Θράκην, ἀλλὰ παν ὅτι ἐκυριόωσι οἱ Ἀυτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως) πόλις παρ' Ἀσπασία, μὲ Λιμεῖα ἄρρηχωρότατη, κληθεῖσα ἕως ὑποὶ τῶ: Ναυσι προσπλεῖσαι, Ἐπισκοπὴ πρότερον τῶ Κορίνθου, ὅμῃ μὲ τὸ Ἄργος, ὑστερον ἔγινε Μητρόπολις. ἀπέχει τοῦ Ἀργεῖς μίλια 7., τῆς δὲ Λακεδαιμόνος πρὸς ἀνατολὰς 50., ἢ 60. μίλια. τῶν παλαιῶν καιρῶν ἦτον Ἐπίγειον τῆς Ἀργεῖας. αὐτὴ ἢ πόλις παρεδόθη ὑποὶ τῶ Βενετικῶν εἰς τοὺς Τύρκους, ἐν ἔτει 1450. ὅμῃ καὶ ἢ Μονεμβασία. ἐλάβθη πάλιν ὑπὸ αὐτῶ ἐν ἔτει 1687. ἐπαύωθεν τῶ Ναυπλίου εἶναι ὄρος Παλαμιδί κοινῶς λεγόμενον, εἰς αὐτῶ τὴν Ναυπλίαν εἶναι πηγὴ, ἢ ὅποια τὸ πάλαι Κάναθος ἐλέγε-

πο, ὅπε κατέβαινε κατ' ἕτος ἢ Ἡρα, καὶ ρασιζομένη εἰς
 αὐτὴν, ἀνελάμβανε τὴν παρθενίαν. καὶ τὰ λοιπὰ. ἢ πε-
 ριοχὴ ταύτης τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτὴν,
 Ἄναβαθμὸς ἐλέγξτο, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἀκόμη πόλεις,
 Ἀθῶν, Εὐνή, Νηεῖς, ἧτις λέγεται κοινῶς με' ὅλον ἅπτε
 εἶναι Ἐρείπειον, Ἡεῖ. πλησίον τῆς Νηείδος εἶναι ἡ αὐ-
 γρος ὁδός. κατ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν τίθενται κάτωθεν τοῦ
 Τίτυος ὄρος (τὸ ὁποῖον κοινῶς Αὐγὸ καλεῖται) οἱ Πι-
 τρώδεις Ἐρμαῖ (Ἐρμαῖς ἐκάλουν οἱ Ἑλλῆνες τὰς Θήκας
 τῶν Θεῶν, ἧτοι τὰ κοινῶς λεγόμενα Ἀρμάγια) κάτωθεν
 τῶν ἀρχεται ὁ Τάμος ποταμὸς, μεταξὺ τῶν Θυρεῶν, καὶ
 τῆς πέτρας τῆς Θησείας, ἡ ὁποία καὶ Ξίφος λέγεται, κρήνη
 ἔστα. ἀνάμεσα τῶν τῶν ποταμ. καὶ τῆς Τυειδος, καὶ Ναυ-
 πλίας, τίθενται τὰ Σπήλαια, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς οἰκοδομητοὶ
 Λαβύρινθοι, τὰ ὁποῖα Κυκλώπεια ἐκάλουν. καὶ κατωτέρα
 τῶν καὶ τὸ μέρος τῆς Θαλάσσης εἶναι τὸ Πεδίον, ἧτοι ὁ
 κάμπος, τοῦ Διδύμου. εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον, οὐ
 μακρὰ τῆς Ναυπλίας, εἶναι Νῆσοι Τείραρα ὀνομαζο-
 μένη, κοινῶς Καραθώνας, καὶ ἄλλη περαιτέρω Ἀπειροπία
 λεγομένη. ταύτης τῆς Νήσου φέρεται τὸ ὄρος, ὅπε λε-
 γεται Βούπορθμος, καὶ ἔτι πολὺ τῆς Ἀπειροπίας Νήσου
 ἀφῆσικον ἢ Ἰδρεία νῆσος. μετὰ δὲ ταύτην, Αἰγιαλὸς
 παρῆκει τῆς Ἡπειροῦ μέγιστῆς, κοινῶς λεγόμενος Δρέ-
 πικον, καὶ Τράπανον. Φλίης πόλις παραθαλασσία, κοι-
 νῶς λεγομένη Θερμῖσι, ἀφισαυμένη τῆς Ναυπλίας πρὸς ἀ-
 νατολὰς 25. μίλια. μετὰ τὸν Τάμον ποταμ. εἶναι Ἀκρω-
 τήριον Στρατωῦτα λεγόμενον, καὶ πλησίον τῆς Νήσου
 Ἀεισεράς λεγομένη, καὶ μετ' αὐτὴν ἄλλη, ἡ Πιτυύασα, καὶ
 μετὰ τὴν Πιτυύασαν ἡ Ἀλόσι. εἰς τὴν Ἀκροθαλασ-
 σίαν οὕτω τὰ Κόλπει ἦσαν καὶ ἄλλαι πόλεις, ἡ Ἀλική,
 καὶ μετὰ τὴν Ἀλικὴν, ἡ Ἐρμιόνη, πόλις τὸ πάλαι κα-
 τὰ τὸν Γεωγράφον ἐκ ἄσημος, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ
 περὶ αὐτὴν Κόλπος Ἐρμιονικός. ἐν τῷ δὲ τῆς Ἰθάκης τῆς

Τροϊζῶος, ὁμοῖος ἐστὶν Ἑρμιόνη κατὰ τὸν Πausανίας, ὠνομάθη ἔτι, ὅτι ἐνταῦθα προσωρμίθησαν ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα, ἀφικόμενοι ἐκ τῆς Κρήτης. ἐν αὐτῇ ἦτον τὰ ἱερὰ τῆς παρθένου Ἥρας, ἀκόμη καὶ τῆς Ποιτικῆς Ἀφροδίτης, καὶ τῆς λιμενίας, εἰς τὴν ὁποίαν Ἀφροδίτην ἀπέτεμον καὶ ταύτην τὴν τιμὴν, ὅταν αἱ Παρθενοὶ καὶ ἡ Χηραὶς ἠθέλων νὰ συζυγῶν μὲ ἀνδρας, πρὸ τῆς νὰ ἀναμωθῶν μὲ αὐτῆς, ἐδυσίαζον εἰς αὐτὴν ὁμοίως ἦσαν εἰς αὐτὴν Ναοὶ τῆς Τεθемеσσίας, ἡ Θερμησσίας Δίμητρος, καὶ τῆς Μελαναίγιδος Διογύσης. ἀπεδὼ ἐλογίζετο παρα πάντων, νὰ εἶναι κατὰ πολλὰ συλίπμος ἢ εἰς Ἄδου κατὰ βασις. διὰ τὸ δὲ ἔβανον εἰς τοὺς νεκρὸς ἀπεδὼ ναυλον. δεισκετο αὐτῇ ἡ πόλις, ἥτις ταυτὴν Ἐρίπειον εἶναι, οὐ σμακραν τῆς Ἰλίου ποταμῶ. κατὰ τὸ Μισόγειον εἶναι τὸ Ἐλεός ὄρος, κοινῶς Ἅγιος Βασίλειος. Ραχὸς Στρεπτός, τὸ Ἄλσος τῆς Χαρίτων, καὶ ἄλλα. Ψηφιαὶον πόλις, καὶ ἀντικρὺ τῆς Βυκέφαλα Ἀκρωτήριον, καὶ Νῆσος ἢ πολὺ σμακραν, Ἄλισσα λεγομένη. αὐταὶ αἱ Νῆσοι, καὶ εἰτις ἄλλη εἶναι πρὸς αὐτὰς, μὲ κοινὸν ὄνομα Σπέτζιαι λέγονται. Κελσινδρεὶς πόλις ποτῆ, καὶ πρὸς τὴν Θάλασσαν εἶναι τὰ Θερμὰ Λιτρα, τὰ ὁποῖα λέγουσι νὰ ἀνέβρυσαν εἰς τὸν καιρὸν ὅπῃ ἐκράτει τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδόνων Ἀντίγονος ὁ Τῖός τε Διμητρίε, καὶ οὐχὶ αὐτὸς νὰ ἔτρεξαν, ἀλλὰ πρῶτον νὰ ἀγῆκε πολὺ πῦρ ἐκ τῆς Γῆς, εἴτε κατ' ὀλίγον τῆς φλογὸς παυσαμένης, ἀνεδόθη πλοῦταϊον μεγάλῳ ὀρμῶ ἐκ τῆς Γῆς ὕδωρ θερμότατον καὶ ἀλμυρότατον. Πλησίον τῆς τῆς Θερμοτάτης ὕδατος, δὲ εἶναι ἄλλο ψυχρὸν ὕδωρ, ἔπε εἶναι διωατὸν, εἰς ἐκείνης, ὅπου λέγονται εἰς ἐπιτὸ τὸ Ἰδωρ, νὰ πῖσυν εἰς τὴν Θάλασσαν, ἀνδὲ κινδυνῆ, ἔσωντας καὶ νὰ δρίσκωνται εἰς αὐτὴν πόσον ἄλλα θηρία Θαλάσσια, ὅσον καὶ κύνες Θαλάσσιοι, τὰ ὁποῖα φέρουσιν εἰς αὐτῆς κίνδυνον θανάτου. μετὰ τὰ Θερμὰ Λιτρα τελειοκτῆ πε σαδίης ξέμακρα, ἦτον πόλισμα ἐπι

τη Θαλάσῃ εἰς τὸν Ἰθμόν τῆς Τριζωνίας γῆς, Μέθαια καλέμενον, σῶζον τὸ αὐτὸ ὄνομα μέχρι τῆς σήμερον, καίτοι σμικρὸν χωρίον. οἱ ἐντόπιοι τῶν Μεθαιῶν εἶχαν σιωπήθειαν, ὅταν ἐφύσα ἐκ τῆ Σαρωνικῆ Κόλπου, Λυβικὸς Ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἐξήραιε τὰ νέα Βλασάκια τῶν ἀμπελίων τες, ὧδὺς δύο ἄνδρες φυσώντας ἐτι τῆ Ἄνεμου, ἔχιζον εἰς τὴν μέσῃ εἶα λυκὸν τελείως Ἄλεκτρωῶνα, καὶ κατ' εἰας ἀπ' αὐτοῦς, φέρωντας μὲ λόγου τι τὸ ἡμισυ μέρος τῆ ἀλεκτρωῶνος, περιέρχοντο τὰ ἀμπελιά τες, καὶ πλοῦταίον ἐπαυακάμπτοντες εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἐκίνησαν, ἔσκαπτον τὸν τόπον, καὶ ἔθαπτον τὸν ἀλεκτρωῶνα, καὶ τὸ ἦτον εἰς αὐτὰς θαυμασία ἰατρεία ἐναντίον τῶν βλαπτικῶν Ἀνέμων. Πλησίον εἰς τὰ Μέθαια εἶναι τὸ Σκύλλαιον Ἀκρωτήριον, ὀνομασθὲν ὑπὸ τῆς Σκύλλης, τὴν ὁποῖαν ἐπνίξεν ἡ Μινώη, ὡσαύτ' ἐπαράδωκεν εἰς αὐτὴν τὴν Νισαίαν, ἡ ὁποία Σκύλλα εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄκρον πλοῦταίον ἐρρίφθη, καὶ ἐτάφη· λέγεται κοινῶς πῶρα Κάβο Σκύλλι, αὐτὸ τὸ Ἀκρωτήριον χωρίζει τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον ἀπὸ τῆ Σαρωνικῆ Κόλπου, ὁρίζεται μεταξὺ τῆ πρὸς μεσημβρίαν Μαλέα Ἄκρη, καὶ τῆ πρὸς βορρᾶν Ἰθμῷ, ἀφιστάμενον ἑκατέροθεν κατ' ὄρειαν γραμμῶν 177. μίλια, καὶ τῆ Σαρνίε Ἄκρη 50. μίλια. Κεκεφαλία, Δαμαλα κοινῶς. εἶτα Τροίζην ἀλεισκομένη εἰς τὸν Σαρωνικὸν Αἰγιαλὸν, ἀτικρὺ χεδὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἐκλήθη ὑπὸ Τροίζηνος τῆ Τίε Πέλοπος. αὕτη ἦτον ἰσθμὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ὑπὸ τῆ ὁποῖα καὶ Ποσειδωνία ἐλέγετο, καὶ Ποσειδωνίας· ἐκαλεῖτο προσέτι καὶ τρισυλλάβως Τροίζων, καὶ Σαρωνία, καὶ Ἄνθεια, καὶ Ὑπερία ὑπὸ τῆ Πausania, καὶ Ἀφροδισίας ὑπὸ τῆ Σπφῶν. κοινῶς λέγεται πῶρα Φανάει, ἢ κατ' ἄλλης Πεδιάδα, Ἐπισκοπή τῆ Κορίνθου, Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος λεγομένη. πύτης ὁ Λιμῶν λέγεται Πῶγων. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀτρίχων τὸ γόνυειον, λέγεται παροιμιωδῶς, „Πλευσκει εἰς Τροίζηνα“. λέγει ὁ Ἀθήναιος τὸν Τροίζηνιον οἶνον

οἶτον νὰ ἀπέβη τὴς πίδοντας αὐτὸν ἀγόνες. εἰς αὐτὴν
 τὴν πόλιν ἔσειλαν οἱ Ἀθῆναιοι, ὅταν ἦλθε κατ' αὐτὸν
 ὁ Ξέρξης, τὰς γυναῖκάς των, καὶ τὰ παιδία των, καὶ τὰς εἰδεχ-
 θῆσαν μετὰ πάσης προθυμίας, καὶ φιλοτιμίας οἱ Τροϊζή-
 νιοι. εἰς τὴν Τροϊζῆνα ἦτον Ναὸς τῷ Θεμελίῳ Ἀπόλλω-
 νος ἀρχαιότατος, κατασκευασθεὶς ὑπὸ τῷ Πιτθαίῳ, καὶ τῷ
 Σταδίῳ τῷ Ἰππολύτῳ, καὶ αὐτὸν τὴν τῷ Ἱερὸν τῆς Κατα-
 σκοπίας Ἀφροδίτης, ἐκ τῶ ὁποῖον τόπος, ἐθεώρει ἡ Φαι-
 δρα τὸν Ἰππολύτον, τὸν Τίον τῷ Θεσίῳ καὶ τῆς Ἰππο-
 λύτης τῆς Ἀμαζόνος, ὅταν τὸν ἠγάπα, γυμναζόμενος εἰς
 τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον Ἱερὸν αὐτῆ ἡ Φαῖδρα ἰδρύσατο ἐπὶ
 τῷ Ἰππολύτου ἔρωτι· κεῖται οὐ μακρὰ τοῦ Κανάθου
 ποταμ. ἀφίσταται τῷ Σκυθλαίῳ ἄκρου 20. μίλια, καὶ 70.
 τῆς Κορίνθου πρὸς ἀνατολὰς, ἀπέχει τῷ Αἰγιαλῷ 15.
 στάδια. ἔμπροσθεν αὐτῆς τῆς Τροϊζῆνος εἶναι νῆσος τό-
 σον πλησίον εἰς τὸν Αἰγιαλὸν, ὡς εἶναι δυνατὸν νὰ
 πηγυρῇ ὁ ἀνδρῶπος εἰς αὐτὴν διὰ τῶν ποδῶν, ἡ ὁποία
 ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον Σφαιρία, ὑπὸ Σφαιροῦ τοῦ ἠνιό-
 χου τῷ Πέλοπος, ὁποῖος ἐτάφη εἰς αὐτὴν, ὑπερὸν ἀνομά-
 δη Ἱερά· εἰς αὐτὴν ἐκαμν ἡ Αἶδρα Ναὸν τῆς Ἀπα-
 τῆρας Ἀθηνᾶς. πλησίον τῆς Τροϊζῆνος λέγουσι νὰ ἦτον ἡ
 Ἰππερία πόλις, ἑτέρα τῆς Τροϊζῆνος· ἐκλήθη τὸσον αὐτῆ,
 ὅσον καὶ ἡ Ἀνθεια ὑπὸ τῶν βασιλευσάντων τῷ Ἰπέριτος,
 καὶ τῷ Ἀνθα. πρὸς τὸ ὄρος τὸ Κανόρθου ἦτον πόλισμα Ἄρ-
 γος λεγόμενον, καὶ πολὺ μακρὰ τῷ Σαρωνικῷ Αἰγιαλῷ.
 Μεθ' αὐτῆ Χερσονήσος, εἶτα ἡ Ἐπίδαυρος πλησίον τοῦ
 Σπειραίῳ Ἀκρωτερίῳ εἰς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, (τὸν ὁ-
 ποῖον Κόλπον, καὶ Μόντον καλεῖσι καὶ Πόρον.) περιεζω-
 μένη με' ὄρη, ἐκλήθη καὶ Μιλισία, καὶ Αἰμηρά, εἶτα ὠ-
 νομάδη Ἐπίδαυρος, καὶ Ἐπίκαρος, καὶ κοιτῶς πόρα Ἐ-
 πίδαυρα, πόλις τὸ πάλαι εὐδοξος δι' ἐπιφύειαν τῷ Ἀσ-
 κληπίῳ, ὁ ὁποῖος ἐνομίζετο ἐκεῖ νὰ ἰατρῶν καθε πάθος,
 καὶ ἦτον φανερὸν ἐκ τῶ Πινακίων τῶ ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ
 αὐτῷ.

ἀνακειμένων, ἐν οἷς αἱ θεραπεῖαι ἀναγεγράφαι, εἰς αὐτῷ τῷ Ἐπίδαυρον ὁ Ἀσκληπιὸς ἀεστράφη, καὶ ὄχι εἰς τῷ Μεσσηνίᾳ, καθὼς λέγουσι τινες, ὁ ὁποῖος, ἢ ὡσαύτῳ ἴατρούσε τον Ἀσέλλω, τον Τύραννον τῆς Ἐπιδάυρου, ἢ ὡσαύτῳ ὅπερ δὲν ἀφινε τῆς ἀσθρῶπυς σκεῖλ.εδαί, καὶ θηήσκειν Ὑῖος εὐομίζετο τῷ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κορωνίδος, καὶ ἐδίδαχθη τῷ Γατεικῷ ὑπὸ τῷ Χείρωνος. πλησίον τῆς Ἐπιδάυρου, εἶναι τὸ Ἄντρον τῷ Πατρόκλυ. καὶ μετὰ τῷ Ἐπίδαυρον εἶναι τὸ Σπείραιον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κάβο Σπείραι, μεταξύ τῷ Συλλλαίς Ἀκρωτηριεῖς πρὸς νότον, καὶ τῷ Κεγχρεῶν τῷ πρὸς τον Ἰθμόν πρὸς βορείαν. καὶ μετὰ τῷτο ἔπεται ὁ Ἀθλιαίων λιμῷ. καὶ μετὰ τῷτον ἄλλος λιμῷ Βυκέφαλον λεγόμενος, καὶ πόλις ποτὲ σμικρὰ πλησίον τῷ Σπείραις, Μηδεῖα Ἀλιμεθυή, καὶ μετὰ ταύτην, οἱ Θάλαμοι τῷ Ουγατέρων τῷ Προίτε, εἶτα ἡ Κλεονῆ πολύχνηον, καὶ πλησίον ταύτης ὁ Πίρας ποταμὸς, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἐκ τῆς Πίρας λίμνης. καὶ ἐπομοσίως εἶναι αἱ Κεγχρεαὶ, καὶ τὰ λοιπὰ, περὶ ὧν εἰρηται.

4. Εἰς τῷτον τον Κόλπον δέρισκονται Νῆσοι παρα τὰς εἰρημσίας, καὶ αὐται, Καλαυεῖα, ἡ ὁποῖα κοινῶς Ὑδρα καλεῖται, κειμένη εἰς πολὺ σμακρῶν τῷ Συλλλαίς ἀκρου, ἀντικρὺ χηδὸν τῆς Τροϊζῶος, ἢ τῷ Δαμαλῶν. εἰς αὐτῷ ἦτον τὸ εὐδοξον Ἄσυλον τῷ Ποσειδῶνος, ὅπερ φυγῶν τον διωγμὸν τῷ Ἀντιπάτρει ὁ διαφανέστατος Δημοθρόνης ὁ Ἀθλιαῖος Ῥήτωρ, καὶ πίων τὸ κῶνειον, ἐπεδύτισον. εἰς αὐτῷ τῆς Νήσον ἐσέβετο καὶ ἡ Ἄρτεμις, ἠτις δια τῷτο ἐκλήθη Καλαυεῖα. ἐσάθη ποτὲ εἰς αὐτῷ τῷ νήσον, καὶ σιναξίς ἐπὶ τὰ πόλτεω τῷ Ἀμφικτυόνων. αὐτῇ ἡ νήσος ἐκαλεῖτο καὶ Καλαυεῖς καὶ Ποσειδωνία, γυρίζει μίλια 20., ἢ κατ' ἄλλως 30., καὶ κατοικεῖται. ἀπέχει τῷ Πόρου τῆς νήσου μίλια 40. ἀντικρὺ τῷ Μεθαίων, ἢ μεταξύ τῆς ρηθείσης Καλαυεῖας νήσου, καὶ τῆς Ἐπιδάυρου, εἶναι Νησίδια σμικρὰ, ἢ Σκόπελοι, ἐγγὺς ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, εἰς τὰ τον ἀεῖ:

θμῆν,

θμόν, ὀνομαζόμενα τῷ Πέλοπος. μεταξύ τῆς Ἀττικῆς, καὶ τῆς Αἰγίης καὶ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, εἶναι αἱ Μεθυεῖδες, ἢ Μεθυριάδες νῆσοι, ἐν τῷ Μεγαρικῷ Κόλπῳ τὸν ἀριθμὸν 4. σμικρὰ τῷ μεγέθει. Πόρος, νῆσος τῷ Σαρωνικῷ Κόλπῳ, κοινῶς Πᾶρο, γυρίζει μίλια 15. ἀπ' αὐτῆ ἐκλήθη καὶ ὁ πλησίον αὐτῆ λιμὴν ὃ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Πόρτο Πᾶρο. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν τῷ Σαρωνικῷ Κόλπῳ εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῷ περὶ Ἀττικῆς κεφαλαίῳ.

5. Πόλεις προσέτι Μεσόγειοι, τῆς Ἀργείας μετρῶνται αὗται. Κλεωναί, αἱ ὁποῖαι δέρισκοντο πλησίον τῆς ὁδοῦ τῇ ἐξ Ἄργους εἰς Κορίνθον, ἐπαύω εἰς εἷα Λόφον, πανταχόθεν περιουκόμενον, καὶ καλῶς τετραγισμῶν, τῷ μὲν Ἄργους ξέμακρον σαδίους 120., τῆς δὲ Κορίνθου 80., κατὰ τὸν Στράβ. ἐκλήθη ὑπὸ Κλεῶντι Παιδὸς τῷ Πέλοπος, ἢ ὑπὸ Κλεῶντι τῆς Θυγατρὸς τῷ Ἀσωπῷ. „ ἐκ Κλεωνῶν εἰς Ἄργος ὁδοὶ δύο, ἢ μὲν ἀνδράσιν ἀζώωνοις, καὶ ἐστὶν ἐπίτομος, ἢ δὲ ὑπὸ τῷ καλυμμένῳ Τρητῷ, σενὴ μὲν καὶ αὐτὴ περιεχόντων Ὀρῶν, καὶ τὰ ἔξῃς, κατὰ τὸν Πausανίαν. ὀνομαζέται κοινῶς τανυῶ, καὶ ἦτοι Κώμη Κλέραι. τινὲς θέλουσι γὰρ εἶναι ἢ Κώμη ὅπερ καλεῖται Ἅγιος Βασίλειος. μεταξύ τῶν Κλεωνῶν, τῆς Φλοιῶντος τῆς Κορίνθου καὶ τῆς Ἄργους ἦσαν τὰ Νέμεα, πόλις ποτὲ τῆς Ἀργείας, καὶ Τόπος, ὅπου ἐτέλυν οἱ Ἀργεῖοι, τῆς Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι διετάχθησαν ὑπὸ τῷ Ἀδράστῃ, τῷ Ἀμφιάρεω, καὶ τῷ Ἐπόκλῃ, οἱ ὁποῖοι τρεῖς ὁμοῦ ἐβασίλευσαν τῷ Ἀργούς, ἅπτε πηγνάμειροι σωῆτροφοὶ μὲν τὸν Πολυορίκην, ἐναντίον τῷ Ἀδελφῆτι, καὶ ὑπὸ τῷ κόπῃ τῆς ὁδοπορίας, καὶ ὑπὸ τῆς δίψης κοπιάσαντες, ἐκάθισαν, ἐκάθισαν εἰς τὰ Νέμεα, τῆς ὁποίας ἰδύσα ἔπο διακεμήτες ἢ λιμνία Ἰψιπύλη, ἔτρεξε γὰρ τῆς δεῖξῃ τῷ Βρύσιν, πεθεῖσαν κάτω ἐν τῷ λειμῶνι, τὸν Ὀφέλιον τὸ Παιδίον τῷ Λυκέρῃ, τῷ Ἰερέως τῷ Διὸς, καὶ Ἀδελφῷ τοῦ Ἄδμη.

Ἄδμητι, καὶ τῆς Εὐρυδίκης. (ἡ ὁποία Ἐπιτύλη ἐπιάθη ὑπὸ τῆς λητῶν, καὶ ἐπωλήθη δούλη εἰς αὐτὸν τὸν Λυκέργον, τῶ ὁποίῳ ἀνέτρεψε τὸ πειδόντε τὸν Ὀφέλιω,) τραφεῖσα δὲ ἐκ τῆς πηγῆς, δέρισκει τὸ παιδί ἀπεθαμνίον, ἔσωντας καὶ γὰρ τὸ ἐφαρμάκωσεν Ὀφρις. Θεασάμενοι δὲ ἔπι τοὺς πάθος, φρονέουσι τὸν Δράκοντα, καὶ εἰς παρηγορίαν τῶ πατρός, Θεασίζουσιν Ἐπιτάφιον Ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀφιέρωσαν ἐπὶ τῆς οὐνόματι τῶ Ἀρχέμορος, γὰρ ἀποτελεῖται εἰς μνημῶν αὐτοῦ κάθε τρίτον ἔτος, τῆ ἰβ'. ἡμέρᾳ τῶ Βοηδρομιῶνος, ὅς τις καὶ Πυθέμος λέγεται, καθ' ἣν ἡμέραν πέθνηκε τὸ Παιδίον. ἔσωντας καὶ ὁ Ἀμφιάραος γὰρ ἐμαυτὸν περὶ τέτων, καὶ γὰρ εἶπεν, ὅτι ὁ Θάνατος τῶ Παιδός ἐγένετο εἰς αὐτὰς, ἀρχὴ μόρου, διὰ τῶτο καὶ οἱ Κριταὶ τῆς Ἀγῶνων τέτων, ἐσολισμῶνοι μὲ φαίᾳς σολᾳς, ἐκείνον τῶς ἀγωνίζουμῶνοι, ἐμφανίζοντες μὲ τῶς σολᾳς ὑπόμνημα πένθους. ὁ δὲ σέφανος ἐπλέκετο ἐκ χλωρῶν Σελίνων. καὶ κατ' ἀρχῆς δὲ ἡγωνίζοντο ἄλλοι, εἰ μὴ οἱ ἐκ τῶ Στρατιωτικῶ Γένους. Πλησίον ἔτι τῶ τῶπε, εἶναι ὄρος, Νέμεα λεγόμενον, καὶ εἰς αὐτὸ εἶναι τὸ Ἄντρον τῶ Νεμαίου Λέοντος, τὸν ὁποῖον Λέοντα νεμόμενον ἐφόνδυσεν ὁ Ἡρακλῆς, καθὼς ἐπροςάχθη, καὶ τὸ δῆρμα τῶ ἐμπυμειρίζετο διὰ σκέπασμα, τὸ ὁποῖον Λεοντὶ καλεῖται. ἔτι τῶς ὁ Λέων ἦεν ἀτρωτος σιδήρῳ, καὶ παντοίαις βολαῖς· καὶ μετὰ τὸν φόνον τῶ Νεμαίου Λέοντος, ἐπιμελήθη ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διαώρθεσε καὶ ἐρρύθμισε καλῶτατα, ἐνομοθέτησε γὰρ εἶναι καὶ γὰρ λέγεται Ἱερὸς τῶ Διός. προσέτισαν τῶ Ἀγῶνος Ἀργεῖοι, Κορινθιοὶ, καὶ Κλεωναῖοι· λέγουσι γὰρ ἐσέφοντο καὶ μὲ Ἐλαίαν, ἀλλὰ μετὰ τῶν συμφορῶν τῶν Μυδικῶν, πάντοτε μὲ Σέλιον ὅπῃ τιμῆ τῶ Καπηχυμῶνων, καὶ ἔτι τῶς εἶναι ὁ πρῶτος τῶ δῶδῶκα Ἀθλων τῶ Ἡρακλῆς. ὅθεν καὶ ἐκ δούτερον ἀφιέρωσε τῶς ἐκεῖ διαπαχθεῖσας Ἀγῶνας εἰς τὸν Νεμαῖον Δία, οἱ ὁποῖοι πρῶτερον ἀφιέρωθησαν εἰς τιμὴν τῶ Ἀρχέμορος. ἀπόμνη αὐ-

πὸ τίθεται καὶ ὁ Νεμεῖος Δρυμός . αὐτὴ ἡ Νεμέα λέγεται
 φραεῖρχεται ἀπὸ τῆς Νέμος, ἢ ὁποῖα, σημαίνει τόπον
 σιιδειδρον, καὶ βοσκῶν ἔχοντα . Ἡ Νεμέα μοῖρα τῆς χώ-
 ρας τῆς Ἀργείων, ὀνομαδεῖσα ἀπὸ τῆς Σελῶνης καὶ τοῦ
 Διός, ἢ ἀπὸ τῆς Βοῶν τῶν ὑπὲρ Ἀργε νεμομένων ἐν τῷ
 χωρίῳ, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἱεραὶ τῆς Ἡρας ἢ ἀπὸ τῆς
 Παιδῶν τῶ Δαναῦ, οἱ ὁποῖοι μοιράσαντες τὴν χώραν,
 τὸ ἔλαβον εἰς κληρονομίαν . Νεμέα ἀπόμνη καλεῖται καὶ ὁ
 ποταμὸς, ἢ τὸ ρεῦμα, ὅπερ ἐντεῦθεν ἀρχόμενος, τρέχει
 μεταξὺ τῆς Κορινθίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Σικυωνίας πρὸς
 δυσμὰς, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον . ὁ
 Νίγρος λέγει, ὅτι τὰ Νεμέα πῶρα κοινῶς καὶ ὀνομαζέον-
 ται Τεῖσεναι . Τῆς Ἀργείας μετρῶνται καὶ αἱ ἀλλαι πόλεις,
 καὶ χώραι . ἀπὸ τῶν ὁποῖας εἶναι καὶ ἡ Πρόλυμα σμικρὰ
 τις χώρα, ἢ τόπος, καὶ ἄλλα ἀδαπλήσια . εἶδον καὶ τοιαύτην
 ἐπιγραφὴν ἐν τινὶ Πλακῇ ἐρεθείσῃ ἐν τῷ Ἰδμῷ, ἥτι
 πρὸ Ἐξαμιλίου τῆς Πελοποννήσου

Θεοὶς Πατείοις, καὶ τῆ Πατειδί .

„ Π. Λικίνιος πυριμ. Πρεῖσκος Ἰουστιανὸς Ἀρχιε-
 „ ρὰς διὰ βίαι τὰς καταλύσεις τῆς ἀπὸ τῆς Οἰκουμένης
 „ ὅπῃ τὰ Ἰδμια παραγομενοῖς Ἀθληταῖς κατεσκεῖα-
 „ σεν, ὁ αὐτὸς καὶ τὸ Παλαιμόνιον τῆς προσκοσμήμασιν
 „ καὶ τὸ εὐαγιοπέριον, καὶ τὴν Ἰεραν εἰσοδον, καὶ τὰς τῆς
 „ Πατειῶν Θεῶν Βαμῆς σὺν τῷ περιβόλῳ καὶ προνάῳ,
 „ καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς οἰκὰς καὶ τὴν Ἡλίαν τὸν Ναόν, καὶ τὸ
 „ ἐν αὐτῷ Ἀγαλμα, καὶ τὸν Περιβόλον . τὸν δὲ Περιβο-
 „ λον τῆς Ἰερας Νάπης, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ Ναὺς Δήμετρος
 „ καὶ Κόρης καὶ Διογύσου καὶ Ἀρτέμιδος σὺν τοῖς ἐν αὐτοῖς
 „ Ἀγάλμασιν, καὶ Προνάοις ἐκ τῆς ἰδίων ἐποιήσαν . καὶ
 „ τὰς Ναὺς Εὐεμετίας καὶ Κόρης, καὶ τὸ Πλευπέριον, καὶ
 „ τὰς ἀναβάσεις, καὶ τὰ ἀγάλματα ὑπὸ σεισμῶν καὶ πα-
 „ λαιό-

εἰς τὴν Θεσσαλιῶτιν, Φθιώτιν, Πελασγιῶτιν, Ἐσιῶτιν, καὶ Μαγνηκῶν.

2. Ποταμοὶ ἀξιολογώτεροι τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἔτι, ὁ Πῦειός κοινῶς λεγόμενος Σαλαμβεία, ἔχων πᾶς ἀρχὰς ἐκ τῆ Πίνδου ὄρους, καὶ δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ ποταμούς, τὸν Ἴον, τὸν Παμισσόν, τὸν Φοῖνικα, τὸν Κεράλιον, καὶ τὸν Ἀπιδανόν, εἶτα ποτιζῶν τὴν Λάριссαν, κατωθεν αὐτῆς 30. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, μεταξὺ τῆ Ὀλύμπου, καὶ τῆς Ὀσσῆς τῶν ὄρων, καὶ σμακραῖ τῶν Θεσσαλικῶν Τεμπῶν, εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον εἰσέρχεται· καὶ ὁ Σπερχεῖός, ὅς τις ἀρχεται ἐκ τῆ Πίνδου ὄρους, καὶ εἰσέρχεται μετὰ πολλὴν βίαν εἰς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον· ἔτις ἐνομάζεται ὑπὸ τῆ Στραβ. Σαλαμβεία, καὶ κοινῶς τὴν περὶ τῆς Ἑλλάδος.

3. Ὁρι διαίσημα τῆς Θεσσαλίας εἶναι ὁ Ὀλυμπος, ἔρος ὑπερῷον, τὸν ὁποῖον τὴν ἀκρόρειαν οἱ Ποιηταὶ Οὐρανὸν καλεῖσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν ποτὲ ἦτον Βωμός τῆ Διός, καὶ εἰς αὐτὸν ἐσρώνησαν σάχτιν, γράφοιτες ἐπ' αὐτῆς γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔμενον σῶα, χωρὶς να ἔξαλειφθῆν, ἔτε ὑπὸ τῶν ἀέμων, ἔτε ὑπὸ τῆς βροχῆς, μέχρη τῷ ἐλδομοσίῳ ἐν αὐτῷ, καὶ ἄλλα παρόμοια λέγουσι, διὰ τῶν ὁποῖων σημαίεσιν τὸ ὕψος αὐτῆ. ἐκλήθη Ὀλυμπος, διὰ τῆς λάμπειας, ὡσαν να εἶπῆς, ὄρος ὀλόλαμπον. αὐτὸ τὸ ἔρος διαίρει τὴν Θεσσαλίαν τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀπέται τῆς Πιερίας, Ἐπαρχίας, ἢ Χώρας ἕσης τῆς Μακεδονίας. εἰς αὐτὸ Λύκοι δὲν γενῶνται, καὶ δάφνη γίγνεται πολλή· ἢ Ὀσσα, τὸ ὁποῖον ὄρος κοινῶς λέγεται Κίσαβος, ἀπέχει τῶν ἐνομάτων τῆ Πίνδου 80. σταδίου· λέγουσιν, ὅτι να ἦτον ποτὲ συνεχὲς μετὰ τὸν Ὀλυμπον, καὶ ἔπειτα ἀπ' αὐτῆ ὑπὸ Σεισμῶν τῆς Γῆς, εἰς τῶν ὁποῖων τὸ χάσμα, τρέχει ὁ Πῦειός, δεξιόθεν ἔχων τὴν Ὀσσαν, καὶ ἀριστερόθεν τὸν Ὀλυμπον· ὅπου εἶναι καὶ τὰ Τέμπη τὰ Θεσσαλικά καλέμενα, καὶ κοινῶς πόρα Μπαμπὰ, ἀπὸ τῆς Κώμης, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐνευ τὸ Πανδοχεῖον, τό-

πος διάσημος εἰς τὰς Ξυγραφαίς, καὶ ὠραιότατος, ἐσολισμέ-
 νος μὲ ἀειθαλῆ φυτὰ, καὶ μὲ ἄλση κατάσκια, καὶ μὲ κρή-
 νας συχνὰς, τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα εἶναι ψυχρὰ καὶ ἠδιστα,
 καὶ συμβάλλοντα εἰς τὴν ὑγίαν τῶν λουμοσίων ἐν αὐτοῖς .
 ἦτον καὶ πόλις Τέμπη καλυμένη, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτῳ, ἣτις παρῶν Λυκο-
 σομίον ὀνομάζεται, καίτοι Ἐρείπειον . περὶ αὐτὰ τὰ μέρη
 εἶναι Τόπος ὃς τις λέγεται Πεδίον Λύκου, καὶ κοινῶς Λυ-
 κοσομίον, κληθεὶς ἐξ αἰτίας τοιαύτης : ὁ Πηλῶς ἄκων
 φορέει εἰς τὸ κυνήγιον Ἄκτορα τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀκάσου .
 ὄθου πέμπει εἰς τὸν Ἄκασον, ἅποινα τὰ ζῶον τὰ Παιδὸς
 Βόας, καὶ Πρόβατα, τὰ ἑποῖα διέφθειρε Λύκος, τὸν ὁ-
 ποῖον ἡ Θέμις μετέβαλεν εἰς λίθον, ἢ προσέτι καὶ διὰ τὸν
 φέρον τὸ Φῶκος, τὸ ὁποῖου ἡ Ψαμάθῃ Μήτηρ ἐπεμψε
 Λύκον εἰς τὰ Ποίμνια τῶν Πηλέως, τὸν ὁποῖον Λύκον
 πάλιν μετέβαλεν εἰς λίθον αὐτὴ ἡ Ψαμάθῃ, διὰ τὴν
 ἐέσιν τῆς Θέτιδος . Τὸ Πήλιον ὄρος, εἰς τὸ ἑποῖον ἦεν
 τὸ Ἄστρον τὸ Χείρωνος ὄρος ὑψηλόν, Εἰσοσίφυλλον, καὶ
 διάσημον μὲ τὸ Συμπόσιον τῶν γάμων τῆς Θέτιδος, καὶ
 τῶν Πηλέως . εἰς αὐτὸ ἐδίδασκεν ὁ Κρόταυρος Χείρων τὰς
 Τίβας τῶν Ἡρώων, καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν Ἀχιλλεῖα, τὰς ἀρμο-
 ζέσας τέχνας καὶ ἐπισήμας εἰς τὰς Ἡγεμόνας, τῆς εἰρήνης
 ἢ καὶ τὸν πόλεμον . λέγεται κοινῶς Πέτρα, ἢ κατ' ἄλ-
 λης Σαμάτιον (α) . εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη λέγουσι τὰ ἐγίνεν ὁ
 πόλεμος τῶν Γιωῶτων . καὶ ὁ Ὀρθρυς, ἀπικρὺ δέρισκό-
 μισον τῆς Ὀσσης, πρὸς μεσημβριανὴν ἐκτεῦον, καὶ ἐπὶ τὰς
 Θερμοπύλας λήγον, καλεῖται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἐυτοπίων
 Διλαχὰ (β), καὶ τὰ ἐξῆς .

4. Εἰς .

(α) Σφαίρη ἔστι παῦδα ὁ Συγγραφεὺς μας, καθὼς ἔτι πολλοὶ ἄλλοι τῶν
 Εὐρωπαίων . Τὸ Πήλιον ὄρος λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊῶν Πηλι-
 σίδι, ἔτι ὑπὸ τῶν ρωμίων, Βυρὸν ὡς Ζαγορῆς .

(β) Λέγεται αὐτῶν : Βυρὰ τῆς Γέρας .

4. Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐσωθέν κατακλυσμός εἰς τὸν καιρὸν τῆ Δουκαλίωνος, ἔσωντας καὶ ὁ Πηνειὸς γὰ ἐπλημύρησεν. εἰς αὐτὴν ἤρξαντο πρώτων οἱ ἵπποι γὰ δαμάζονται καὶ γίνονται ἐπιπυδαίοι εἰς καβάλαν· ἡ ἄδριαλασία ἄκρα τῆς Θεσσαλίας περιέχεται μεταξύ τῆς ἐκβολῆς τῆς Πηνειῆς ποταμ., πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Θερμοπυλῶν πρὸς νότον. οἱ Θεσσαλοὶ ἐσάθισαν ποτὲ διάσημοι, τῶσαν εἰς τὴν ἀνδρείαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἵππασίαν (α) ἐκατηγάρουντο ὅμως ὡς Μύθοι, καὶ Γόντες· ἀκόμη καὶ διὰ τὰ φαρμακερὰ καὶ βλαπτικὰ χόρτα, ὅπερ ἤξυρον, καὶ ἐμεταχειρίζοντο, μάλις ἀνομασαὶ ἦσαν αἱ Γυλαῖκες αὐτῶν εἰς τὰς μαγείας· (β)

5. Τῆς ἰδίως Θεσσαλίας, ἢτοι τῆς Θεσσαλιώτιδος Χώρας, πόλεις ἦσαν τὰ Ἰπάτα, ἢτις καὶ Ἰπάτι ἐλέγτο, ὑπερον δὲ ἐρρέθη Νεαὶ Πάτραι, καὶ κοινῶς Πατρατζίκι, πόλις μὲν θρόνον Μητροπολίτου, πλησίον τῆς ὑπαιρωτικῆς Οἴτης κειμένη· αὐτὴ δὲ ἦτον ἡ Μητρόπολις τῆς διγενεσάτης, καὶ Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς τῆς Ἀρειαίων, κληθεῖσα ἔπος, ἢ ὑπὸ τῆς ὑπατάειν καὶ ἀρχεῖν τῆς ἄλλων πόλεων, ἢ κατ' ἄλλως, ὅτι ὑπὸ τῆς Οἴτης τῶν ὄρει καταφύκισαι. εἶναι ἐπιγραφὴ ἐν τινὶ λίθῳ „ Αὐτοκράτορα... Θεὸν Θεὸν Υἱὸν Σεβαστῶν Εὐεργέτην καὶ τῆς Υἱῆς Γαῖον, Οὐάρον, καὶ δα... Ἰσλιον Καίσαρα ἢ πόλις Ἰπάτα ”. καὶ ἄλλαι. Σωδοεῖς, πόλις ποτὲ Μεσόγειος· Ὀμιλαί, ἢτις καὶ Ὀμόλιον λέγεται, πόλις ποτὲ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. Ὀμώλη ὄρος ὑψηλὸν ἐσμακρὰν τῆς Ὀρθρουοῦ ὄρους, ἢ κατοικία ποτὲ τῆς Κερταύρων.

(α) Ἐτι δὲ ἔστι ἐν τῇ φιλοξενίᾳ (τῇ ὁποίᾳ ἔμειχε πᾶσι φυλάττωσιν), ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ξενοφ. (Ἑσθ. Γ. σ. α. 3) περὶ τῆς Φιρσαλίου Πολυδάμαντος: „ Ἦν δὲ ἔτι ἄλλως φιλοξενός τε ἔμειχον, ὡς φησὶ τὸν Ὀσσηλικὸν τρόπον “.

(β) Ἄριστος Νεοφ. 747· Διογ. Λαίρτ. αἰς τὸν βίον τῆς Ἐμπεδοκλείου· Πλάτ. αἰς Εὐθύδ. Ἡρόδοτ. β. 181· Πλάτ. Νόμ. ια'· Οἰκρητ. Εἰδ. Β. Λυκίαι· Λυκίαι ἢ Ἴσοι·

ρων. τὸ τὸ ὄρος καλεῖται ὑπὸ τῷ Σπεραῖα Ὀμόλος, καὶ παρ' ἄλλων Ὀμόλιον, μέρος εἶναι τῷ Πηλίκῳ ὄρει, ἔσμακρὰ πολὺ τῆς Φθιωτικῶν Θηβῶν. Κύπαρα, Φαλαχθία, καὶ ἄλλαι.

6. Τῆς δὲ Φθιώτιδος Χώρας, ἡ ὁποία ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Φθίας ποτὲ πόλεως, εἶναι τὸ μισημβεινὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, τῆς ὁποίας μητρόπολις εἶναι αἱ Θῆβαι Θεσσαλικαί, ἡ Φθιωτικαὶ ἐπονομαζόμεναι, πρὸς διασολίῳ τῆς Θηβῶν τῆς Βοιωτίας, λέγεται κοινῶς Ζητινίον, ὁλοσκομὴ μετὰ τὰς ἐκβολὰς τῷ Σπερχεῖ ποτ. κατὰ τὴν παραθαλασσίαν, ὡς περ καὶ αἱ λοιπαὶ τῷ Μαλιακῷ Κόλπῳ, καὶ ἀρισταμὴν τῆς Λαείσσης πρὸς νότον 300. Σταδίους, κατὰ τὸν Πολύβιον, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαείσσης Μητροπολίτῳ. Ξέμακρὰ ταύτης 20. στάδια, ἦτον ἡ Πύρασος τὸ Νεώριον ταύτης, καὶ πάλιν κληθεῖσα ἔτι, διὰ τὸ τὴν Χώραν αὐτῆς εἶναι πυροφόρον, ὄθον καὶ Δημήτερος Τέμενος αὐτῷ ὁ Ποιητὴς ἐκάλεισεν. πλησίον ταύτης ἦτον ἡ Θρονιτιάς Σπέρχεια, κοινῶς λεγομένη Φθελιὸν, ὁλοσκομὴ πρὸς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, αὐτικρὴ τῆς ἐκβολῶν τῷ Σπερχεῖ ποταμ. ἄλλοι θέλουσιν ὅτι αὐτὴ γὰρ ὀνομάζεται κοινῶς Κομὴν, καὶ τὸ Φθελιὸν γὰρ εἶναι ἡ πρὶν λεγομένη πόλις Ππελὸς, καὶ Ππελόν, καὶ Ππελεάσιμον, κληθεῖσα ἔτι, μὲ τὸ γὰρ εἶχε πολλὰς Ππελέας, ἡ κατὰ τὸν Στράβ. ὑπὸ Ππελεῖ τῷ Θεσσαλικῷ, ὁλοσκομὴν εἰς τὴν παραθαλασσίαν τῆς Φθιώτιδος, αὐτικρὴ τῷ Αἰαντεῖ ἀκρῷ. ταύτῳ τῷ πόλιν πελευταῖον ἐρήμωσεν ὁ β'. Σουλτὰν Μεχμέτης. Σπηλύδα, κώμη παραθαλασσία, ὀνομασθὴ μὲ λιμνία. πὸρβῶ τῷ Ζητινίῳ, ἡ τῆς Θηβῶν 18. μίλια πρὸς μισημβείαν, κεῖται ἐπὶ Λόφῳ πρὸς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ἡ Λαείσσα ἡ ἐπονομαζομένη Κρεμασθὴ, ἀπέχουσα τῆς Δημητριάδος πρὸς τὸν Καικίαν 32. μίλια. ἀπ' αὐτῆς τῆς Λαείσσης λέγεται. ὑπὸ τῷ Ὀμήρῳ ὁ Ἀχιλλεὺς Λαεισαῖος. μεταξύ ταύτης πρὸς βορέαν. καὶ τῆς

Σπερχειάς πρὸς μεσημβρίαν ἦσαν ἡ Ἐχίμος πόλις, κληθεῖσα ὑπὸ Ἐχίμω εἰς τῶν οἰκησάτων τῶν Σπάρτων, μεθ' ὅσον ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Μητροπολίτην. Κατὰ τὸν αὐτὸν Αἰγιάλον τῶ Μαλιακοῦ Κόλπου, πρὸς τὸν Ἀπιδαιὸν ποτ. ἦσαν ἡ Φθία πόλις, ἡ πατεῖς τῶ Ἀχιλλέως, τῶ ὁποῖαν ὁ Ποιητὴς Ἐριβώλακα καὶ Βοτταίειραν, καὶ Μητέρα Μήλων καλεῖ· ἐκλήθη ὑπὸ Φθίας Γυναικός, ἡ ὑπὸ Φθίας τῶ Τίου τῶ Ποσειδῶνος, καὶ τῆς Λαρίσσης. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ ὄψος, ἡ ἡ χώρα Φθιώτις, ὡς εἴρηται. Θαυμακός, καὶ Θαυμακία, πόλις ποτὲ, (ἦτις καὶ Θαυμακοὶ ἐλέγετο) παραθαλασσία κατὰ τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, μεθ' ὅσον Ἐπισκόπου, ὅστις καὶ πανυῶ σῶζεται, ὑπὸ τὸν Λαρίσσης Μητροπολίτην ὑποπελῶν. ἦσαν καὶ ἑτέρα Θαυμακία πόλις ἐν τῇ Μαγνησίᾳ χώρᾳ τῆς Θεσσαλίας. Κασαναία πόλις ποτὲ, πανυῶ Κωμη, Κασαναία λεγομένη. Πρσειδίων ἄκρον, μεταξύ τῆς Δημητριάδος, καὶ τῆς Κρεμαστῆς Λαρίσσης εἰς τὸν Παγασικὸν Κόλπον, λέγεται κοινῶς Κάβο Πασσαρᾶ κατὰ τινας.

7. Μεσόγειοι πόλεις τῆς Φθιώτιδος μετρῶνται αὐταί, Νερθάκιον, Κορώνεια, Μελιταεῖα, Ἐρετειά, καὶ πολὺ σμακρῶ τῆς Ἡρακλείας ποτὲ πόλεως· αὐτῶ λέγασσι τινὲς νὰ εἶναι ὁ νυῦ Ἄρμυρός, ὑπὸ τῆς ὁποίας κωμοπόλεως καλεῖται καὶ ὁ Παγασικὸς Κόλπος, Κόλπος τῶ Ἄρμυρῶ (α) Τραχίν, ἡ ὁποία ὕστερον Ἡράκλεια ἐκλήθη, ὡσανὸν ὅπερ εἰς αὐτῶ. λέγασσι πολλοὶ τῶ Ἰσορικῶν, νὰ ἕκαστος τὸν ἐκυπὸν τῶ Ἡρακλῆς, ἀρῖσκειται ἐγγὺς τῶ Ἀσωποῦ ποταμ. ἀπὸ τῆς Τραχίνος καλεῖται, καὶ ἡ περιοχὴ αὐτῆς Τραχινία. Λαμία, τῶ ὁποῖαν τινὲς λογιάζασσι νὰ εἶναι τὸ Δομοκὸν, ἀλλὰ τὸ Δομοκὸν εἶναι πολλὰ ξέμακρα τῆς Θαλάσσης, ἡ δὲ Λαμία ἀπέχετο τῆς παραθαλασσίας ἀκρας ὀλί.

(α) Πλησίον τῶ Ἄρμυρῶ καίται ἡ κωμόπολις Πλάτανος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἡ Σιύρη, καὶ ἀνατολῶν ἡ Γύρη, καὶ ἡ Καρδίτσα.

ὀλίγον, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Οἰτέος Κόλπος. Λαμιακός, τὸ δὲ Δομοκὸ λέγεται Δομοκός, καὶ Δεμογι-
κόν, πόλις τὸ πάλαι μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λα-
εΐσσης Μητροπολίτῳ, ὑπερον ἐτιμήθη καὶ αὐτὴ εἰς θρόνον
Ἀρχιεπισκόπου. Φάρσαλος, κοινῶς Φέρσαλα, καὶ ὑπὸ τῶν
Τηρκῶν Τζαταλτζέ, πρὸς τὸν Ἐνιπέα ποτ. ἀεισκομική,
πρωτον μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαεΐσσης Μητρο-
πολίτῳ, ὑπερον ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν. ἀπ' αὐτῆς κα-
λεῖται καὶ ὁ Κάμπος Φαρσαλικός, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπολέμη-
σαν ὁ Πομπήϊος, καὶ Καῖσαρ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ νικηθεὶς ὑ-
πὸ τῷ Καίσαρος ὁ Πομπήϊος, φυγὼν ὑπῆγεν εἰς τὸ Πη-
λέσιον, καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρος, ὅπου ἐδόλοφονήθη ὑπὸ τῶν
ἀμφὶ Διόνυσον. παρ' αὐτῷ τρέχει καὶ ὁ Πηδαῦος ποτ.
ὅστις ἐνῆται μὲ τὸν Ἐνιπέα, τρέχοντα ἐκ τῷ Ὄρθρουσ ὄ-
ρους, καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸν Πηνειὸν, ὠνομάθη ἀπὸ Φαρ-
σάλου τῷ Τίῳ τῷ Ἀκείσι, καὶ τὰ λοιπὰ.

8. Τῆς δὲ Πελασγιώτιδος Χώρας, κληθείσης ἀπὸ τῶν
Πελασγιωτῶν, ἡ ὁποία κεῖται μεταξὺ τῆς Πιερίας πρὸς
βορείαν, καὶ τῆς Θεσσαλιώτιδος πρὸς μεσημβρίαν, ἔχουσα
τὴν Μαγνησίω πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Ἐ-
σιώτιδα, καὶ μέρος τῆς Θεσσαλιώτιδος, πόλεις παραθα-
λάσσιαι μετρῶνται αὐταί, αἱ ὁποῖαι καὶ τῆς Μαγνησίας
λέγονται. Δημητείας, πόλις πλησίον τῷ Πελασγικῷ Κόλ-
πῳ, καὶ τῶν Παγασῶν, κληθεῖσα ἀπὸ Δημητρίου τῷ Πο-
λιρκῆ, τῷ Τίῳ τῷ Ἀντιγόνη, ὁ ὁποῖος τὴν ἔκτισεν ἐ-
πὶ θαλάττῃ, μεταξὺ Νηλίας, καὶ Παγασῶν, συνοικήσας
εἰς αὐτῷ τὰς πλησίον μικρὰς πόλεις, οἷον τὴν Νηλίαν,
τὰς Παγασάς, Ὀρμεῖον, Ροιζῆντα, Σηπιάδα, Ὀλίζω-
να, Βοίβλω, Ἰωλκὸν, καὶ ἄλλας. αἱ ὁποῖαι πόλεις ἐρη-
μωθεῖσαι, ὑπερον ἐγέναν Κῶμαι τῆς Δημητριάδος. ἡ Δη-
μητείας πρότερον ἐλέγετο Σικυῶν, εἰς αὐτῷ ἐσάθη ποτὲ
ὁ θρόνος τῶν βασιλείων τῆς Μακεδονίας, καὶ τὸ Νεώριον
αὐτῶν ὅπου οἱ Αἰόλεις εἶχασιν τὰς Σωμελόσεις αὐτῶν,
ἔχει

ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαρίσσης Μητροπολί-
 τῶν, (α) ἀπέχει τῆς Λαρίσσης 40. μίλια, τῆς δὲ Θεσσα-
 λονίκης 100. μίλια, καὶ ἄλλα πρὸς αὐτὰ τῶν Θηβῶν τῆς Βοιω-
 τίας, καὶ 40. τῶν Θηβῶν τῆς Φθιώτιδος πρὸς τὸν Καικίαν,
 ἡ περιοχὴ αὐτῆς τῆς Δημητριάδος κοινῶς λέγεται Ζαγο-
 ρά. Παγασαὶ πόλις ποτὲ παραθαλασσία καὶ ἀκρωτήριον,
 κληθεῖσα ἔτι, ὑπὸ τῶ Πηγαῖς περιεβρέεσθαι πρὸς τόπους
 ἐκεῖνους, ἢ ἀπὸ τῶ ἐκεῖ πεπηχθῆαι τῶν Ἀργῶ πλησίον τῶ
 Ἰωλίκου, ἀφ' οὗ ἀπέχει κατὰ τὸν Στράβ. 20. σταδίους πρὸς
 μεσημβρίαν, τῆς δὲ Δημητριάδος ἀπέχει πρὸς δυσμὰς 9.
 μίλια· ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Πελασγικὸς Κόλπος, Πα-
 γασαῖος, καὶ Παγασιτικὸς (β), ὁ ὁποῖος τῶν Κόλπος
 τῶ Βῶλου, καὶ Κόλπος τῶ Ἀρμυρῶ λέγεται. τινὲς θέλου-
 σιν, ὅτι αὐτὴ γὰρ εἶναι ὁ Ἀρμυρῶς, καὶ ἄλλοι ὁ Βῶλος,
 ὅς τις ὑπὸ τῶν Τυρκῶν Κόλος λέγεται μὴ λιμενὰ χωρη-
 τικόν, καὶ Φρέμιον οὐχυρόν, ἀλλὰ ψάλλοντα. Ὁ Κόλπος ἔ-
 τος ὅς τις καὶ Δημητριάδος λέγεται, ἀνοίγεται εἰς διάσπ-
 μα σταδίων 1000. κατὰ τὸν Στράβ. εἰς αὐτῶν τῶν πόλιον
 ἦν ποτὲ τὸ Νεώριον τῶν Φεραίων, καὶ τὸ Ἰερόν τῶ Πα-
 γασαῖου Ἀπόλλωνος, ὅπερ κατεσκέλασθαι τὸ Ἀργοῦς, ἔ-
 θεον καὶ Παγασαῖα ἐκλήθη. τὸν Βῶλον ἐπήραν οἱ Βενετοὶ
 ἐν ἔτει 1655. καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ τὰς Παγασαῖς, ἦτον ἡ
 Γλαφυράς, εἶτα Ἰωλίκος, πόλις ποτὲ παραθαλασσία,
 ἣντις πρότερον Λατρεία ἐλέγετο, ἔπειτα σταδίους ὑπερκειμή-
 νη τῆς Δημητριάδος· τῶν δὲ Παγασῶν, ἀφίσταται 30. στα-
 δίους, καὶ 20. τῶ Ὀρμενίου, καὶ αὐτὴ εἶναι ὁ Βῶλος, ἀπ' αὐ-
 τῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Ἰωλικός. αὐτῶν τῶν Ἰωλικῶν
 πό-

(α) Ἡ Δημητριάς μέχρι τοῦ 1757. ὑπῆρκεν ὑπὸ τῶν Μητροπο-
 λιτῶν τῆς Λαρίσσης, ἀπ' οὗ τῆ πατριαρχία Καϊκιῆς καὶ Γ'. ἐπι-
 μύθη εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἔσ' τῆ πατριαρχία καὶ Γεωργίου πρὸ
 1795 ἐπιμύθη εἰς θρόνον Μητροπολίτου, ἀρχιερατῆς αὐτοῦ Μη-
 τριπολίτι αὐτοῦ Ἀθανάσιος ὁ Κύριος.

(β) Παρὰ Δημοῦ πρὸς Φίλιπ. Ἐπιτ. ἔ Παγασαῖτις λέγεται.

πόλιν ἐκτίσεν ὁ Ἀδελφὸς τῆ Σαλμωνέως Κρηθεύς, ὁ ὁποῖος γεννᾷ μὲ τῶν Ἀνεψιῶν τῆ Τυρρῶ, τῶν Θυγατέρα δηλαδὴ τῆ Σαλμωνέως (μὲ τῶν ὁποῖαν εἶχε γενήσει ὁ Ποσειδῶν τὸν Πελίαν, καὶ τὸν Νηλέα) τὸν Αἴωνα, τὸν Ἀμυθάονα, καὶ τὸν Φέρητα. μετὰ τὸν Κρηθεύ βασιλεύει τῆς Ἰωλκῆ ὁ Πελίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη χρησμὸς, ὅτι ἔχει νὰ φονεῖθῃ ὑπὸ τινος τῶν ἐξ Αἰόλου, ἐκ τῶν ὁποῖων εἰς ἦτον καὶ ὁ Ἰάσων, ὁ παῖς τῆ Αἴωνος, καὶ τῆς Πολυμυδῆς, τῆς θυγατρὸς τῆ Αὐτολύκῃ. ὅθου ὁ Πελίας βιαθεὶς ἐφόνευσεν ὅλους τῆς Αἰολίδας, καὶ ἐμελλε νὰ φονεῖσθῃ καὶ τὸν Ἰάσωνα, ἔτι βρέφος ὄντα, ὡσανὺ ὅτι καὶ αὐτὸς Αἰολίδης ἦτον, ἀλλ' οἱ ἐδικοί τῆ δια νὰ τὸν φυλάξωσι ἐπροσποικίθησαν πῶς ἀπέθασε, καὶ τὸν εὐγαλαῶ μετὰ δακρύων, φέροντες τὸν εἰς τὸ Ἄντρον τῆ Χείρωνος, ὅπου τὸν παρέδωσαν ὑ ἀνατραφῆ, καὶ ἰὰ παιδῶθῃ. ὅταν δὲ ἤλθε εἰς αὐξήσιν ὁ Ἰάσων, ἠροτεῖα περὶ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν. ἀλλ' ὁ Πελίας πάλιν ἔλαβε χρησμὸν, νὰ φυλάττεται ἀπὸ Μονοπέδιλου, τὸν ὁποῖον ἀκύνσας ὁ Πελίας, ἐθυσίασεν εἰς τὸν Ποσειδῶνα, καλέσας ὅλους τῆς ἐκεῖ εἰς τῶν θυσιῶν ἑκεῖ λοιπὸν ἴδε καὶ τὸν Ἰάσωνα Μονοπέδιλον, τὸν ὁποῖον ἠρώτησεν, ὅτι αἰώσως καὶ εἰς αὐτὸν ἐδίδοτο χρησμὸς, ὅτι ἔχει νὰ φονεῖθῃς ὑπὸ τινος, τί ἔκανες; ὁ Ἰάσων τῆ ἀπεκρίθη, μὲ τῶν βελῶν τῆς Ἥρας, τὸν ἐπεμπον νὰ φέρῃ τὸ Χρυσόμαλον Δείρας. ὅθου ὁ Πελίας κατὰ τῶν αὐτῶ κείσιν, τὸν πέμπει νὰ τὸ φέρῃ ἐκ τῆς Κόλχων, τῆ ὁποῖε τῶν προσαγῶν πληρώσας ὁ Ἰάσων, καὶ λαβὼν ἄλλες δῶρεσιν νέες 49., εἰσῆλθε εἰς τῶν Ἀργῶ, καὶ ἐπλόυσεν εἰς τῶν Κολχίδα, καὶ τὰ λοιπὰ. ζῆται ἐν ἄλλοις. Αἰαῆτειον, καὶ Νηλία πόλεις ποτὲ παραθαλασσίαι, Ὀρμύνιον, ἧτις καὶ Ὀρμύνιος λέγεται, πόλεις ποτὲ παραθαλασσία κατὰ τὸν αὐτὸν Κόλπον, ἴσως αὐτὴ νὰ εἶναι ὁ Ἄρμυρος. καὶ ἄλλαι ποτὲ ἦσαν. πλεονταῖον εἶναι ἡ Σηπτίας ἀκρα, ἀπέχεσσα τῆ Ἰωλκῆ ἀπὸς ἀνατολῆς 20. μίλια, καὶ ἄλλα τῶν αὐτῶ

σαῦτα τῆς Μαγνησίας ἄκρας πρὸς μεσημβρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄκρας ἦτον ποτὲ Πόλισμα τῆ αὐτῆ ὀνόματος. Σηπιάς ἐκλήθη, ὅτι ἡ Θέτις διακομσὴν ὑπὸ τῆ Πηλεως, μετὰ τὸν ἑαυτῷ εἰς διαφόρους εἰδέας, ὡς ὁ Πρωτῶς· ἐκεῖ δὲ συλλαβὸν αὐτῷ ὁ Πηλεὺς, μετεβλήθη πάλιν ἐν σηπιάς μορφῇ, καὶ ἐμίγη μετ' αὐτὸν. καλεῖται κοινῶς πῶρα **Κάβο Μοναστηρι**· ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ περὶ αὐτῷ Ἄκτῃ, Σηπιάς καλεῖται, ἡ ὁποία εἶναι πετρώδης, καὶ εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τῆς Κασαναίας κώμης, τῆς ὑπὸ τῷ Πηλείῳ ὄρει κειμένης Αἰγιαλόν, ὁ Στόλος τῆ Ξέρξου ναυλοχῶν, ἀπὸ Ἀπυλιῶτε ἀνέμου διεσκεδάθη, καὶ τινὰ Καραβία αὐτῷ συνετρίβησαν εἰς αὐτὸν, τινὰ δὲ εἰς τὸν Ἰππεῶτα, κοινῶς Ποτραχῶν, καὶ ἄλλα, ἄλλα· Ὀλίζων, πόλις ποτὲ σμικρὰ, μεταξὺ τῆς Μαγνησίας καὶ Μελισβοίας, καὶ τὰ λοιπά. (α)

9. Τῶν δὲ Μεσογείαν πόλεων τῆς Πελασγιωτίδος, μητρόπολις ἦτορ καὶ εἶναι ἡ Λαέρια, Γενίσιον ὑπὸ τῷ Τερκῶν λεγομένη, ὡσαύτ' ὅπως δεῦρ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μετ' αὐτῷ Παλαιῶν, τῆς ὁποίας τανυὺ ἴχνη τινὰ φαίνονται, κτίσμα ἕστα τῷ Ἀκρυσίῳ, καὶ κληθεῖσα ὑπὸ Λαέριας τῆς θυγατρὸς τῆς Πελασγοῦ, πλησίον δευτεροκομσὴν τῆ Πηνειῶ ποταμῶ. ὡσαύτ' καὶ ἡ νεά. ἐφισαμσὴν εἰς τὴν ἀρκεραὸν αὐτῆ ὄχθῳ, ἡ ὁποία ἀφίσταται πρὸς Θερμαϊκῷ Κόλπῳ πρὸς δυσμὰς, 28. μίλια, καὶ 15. τῷ Φαρσάλων πρὸς βορρῆαν, πόλις μεγάλη, μετ' ἑρῶσον Μητροπολίτε τιμημένη, καὶ Ἐμπόριον διάσημον (β). ἕσμακρὰ τῆς Λαέριας-

(α) Περὶ τῆς Μαγνησίας ἰδίως ἴδε εἰς τὸ τέλος τῆς παρῶντος Κεφαλαίου τὴν σημείωσιν.

(β) Περὶ τῶ ἀνατολικῶν τῆς Λαέριας χωρίων ἐξ ὧρων διάστημα, ἀπόθεν τῆς Τιμητῶν κῆται ἡ κωμοπολις Ἀμπελακία λεγομένη, εἰς τὴν ἕστω ἑρῶσον Ἐλληνικόν, καὶ ἀπεσῶντι αὐτῶν κῆται ἡ Ράψου. Περὶ τῶ μεσημβρινῶν τῆς Ἀμπελακίαν ὑπὸ τῷ ὑπὸ τῶν τῆς Ὀσων, κῆται ἡ Ἀγιά, ἡ Οσάσι, Δίσιον κ.τ.λ. ἕστωσον αὐτῶν πρὸς τὸν ἀνατολικῶν παραθαλασσίαν κῆται ἡ Καρίσιον.

είσης τίθεται ὑπὸ τῷ Γεωγράφῳ ἡ Ἄλος, κτιθεῖσα ὑπὸ
 τῷ Ἀθάματος, καὶ ὀνομαθεῖσα ὑπὸ τῆς αὐτῆς συμβεβη-
 κείας Ἄλης, ἢτοι πλαΐνης, ἢ ὑπὸ τῆς Ἄλης τῆς Θεραπεί-
 νης τῷ Ἀθάματος. πλησιόχωρος μὲ τῷ Λάρισσῳ ἦτον
 Σκότιστα καὶ Σκοτύσα, μὲ θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ὑπὸ
 τὸν Λαρίσσης Μητροπολίτῳ. εἰς αὐτῷ δέρισκετο ποτὲ
 τὸ διασημώτατον Μαρτεῖον τῆς Θεσσαλίας, ἐράμιλλον τοῦ
 Δωδωναίου Μαρτείου τῆς Ἠπείρου. αὐτῷ τῷ πόλιν αἰ-
 φνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐπεκράτησεν Ἀλέξανδρος ὁ Τύ-
 ραννος τῷ Φερῶν, μὴ φυλάξας τὰς Συυθίκας, ὁ ὁποῖος
 σκληρότατα ἐτιμώρησεν ἐκείνας, ὅπου ἐπίασε τῷ Πολι-
 πῶν αὐτῆς. ὕπερον δὲ ὅσοι Πολῖται αὐτῆς ἔμεινον, ὑπὸ
 τῷ φόβῳ τῷ Μακεδόνων δισκορπίσθησαν. πλησίον αὐτῆς
 εἶται τόπος λεγόμενος Κυυὸς Κεφαλαί, αἱ τινες αἰτομά-
 θησαν ἕως μὲ τὸ νὰ εἶναι Λόφων τινῶν πυκνῶν καὶ πα-
 ραλλήλων ἄκραι λεπταί, δι' ὁμοιότητα τῷ χήματος, κατὰ
 τὸν Πλάταρχον. εἰς αὐτὰς οἱ Ῥωμαῖοι Στρατηγὸν ἔχον-
 τες, Τίτον Κρίνκτιον τὸν Φλαμίνιον, καὶ συμβουλοῦς τῆς
 Αἰτωλίας, μὲ μέγαν πόλεμον ἐνίκησαν Φίλιππον τὸν Τῖον
 τῷ Δημητρίῳ, ὃς ἄριστος ἐφάνη, καὶ ἀνέστησε τὸ βασιλείον
 τῷ Μακεδόνων. ὑπὸ τῆς Σκοτύσης πόλεως ἦτον ἐκεῖνος
 ὁ ἀδελφώτατος ἀθλητῆς Πολυδάμας, ὃς τις ἐφόνευσεν τοὺς
 Λέοντας ὡσπερ Ἄρνας, μὲ γυμνά τὰ χεῖρά τε, καὶ ἦτον τα-
 χυὸς εἰς τὰς πύδας· καὶ μὲ τὰ χεῖρά τε ἔστησεν ἐνα Σπή-
 λαιον, ὅπως ἔμελε νὰ πέσῃ, καὶ τὰ λοιπά. Ἰλίγιον πό-
 λις ποτὲ. Γόνιτσι, καὶ Γόννος κοινῶς Γονιγὰ, πόλις ποτὲ
 τῆς Περρῆαιβίας, κατὰ τινος, μεταξὺ τῆς Δολίχης καὶ τῆς
 Ἄτρακος, ἀπὸ τῆς Λαρίσσης 20. μίλια πρὸς δυσμὰς,
 λέγεται προσέτι αὐτῇ ὑπότινων καὶ Γονοκόνδειλος, καὶ Γό-
 νος, καὶ Γόνουσα. Ἄτραξ κοινῶς κατὰ τινος Βοϊδανάρ,
 ἀφισαμὸν τῆς Λαρίσσης πρὸς δυσμὰς 30. μίλια, καὶ 60.
 τῷ Τεικκάλων πρὸς ἀνατολὰς, καὶ 50. τῷ Ὀλύμπῳ ὄρας
 χεδόν. Ἄτραξ ὁμοίως κλεῖται καὶ ὁ πεταμὸς, καὶ Ἄτρα-
 κησία

κυσία ἢ λίμνη. Τύρναβος πόλις μεταγενεστέρα, καὶ ἀκουσὴ, μὲ πλῆθος Ἀνθρώπων, καὶ Ἐμπόριον, Δεισσομοσὴ αὐτῆ Τειχῶν, ὑπὸ τῷ πνευματικῷ ἐπίσκεψιν τῷ Λαείσσης Μητροπολίτε, πόρρω τῆς Λαείσσης πρὸς τὰς Θερμακὰς δυσμὰς δύο ὥρας. καὶ τὰ ἔξῃς.

10. Ἡ Ἐσιώτις Χώρα, ἢ τῷ Ἐσιωτῶν, πόλις εἶχε ποτὲ πολλὰς, πανυῶμως τῷ Τείκκῳ, ἢ ὅποια κοινῶς Τείκκαλα λέγεται, κληθεῖσα ὑπὸ Τείκκης τῆς θυγατρὸς τῆ Ἀσωπῆ, καὶ γυναικὸς τῆ Ἰφείας, πόλις φρωτῆσσα τῆς Ἐσιωτίδος, τὸ πάλαι μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Λαείσσης Μητροπολίτῳ, πανυῶμως ὑπὸ τῷ ἐπίσκεψιν αὐτῶ ἀπέχουσα τῆς Λαείσσης περίπε τῷ 40. μιλίων πρὸς δυσμὰς, καὶ 60. τῷ Φαρσάλων, καὶ πολὺ σμακρὰ Δεισσομοσὴ τῆ Πίνδα ὄρεος, καὶ τῷ Πηνειῷ ποταμῷ, εἰς αὐτῷ τὸ πάλαι ἦτον Ἱερὸν τῆ Ἀσκληπιῶ. Πόρρω τῆς Τείκκης εἰς διάστημα ὡρῶν δύο, κατὰ τῷ Λεωφόρον τῷ εἰς Μασκολευε ἄγουσαν, καίται κώμη, Μισδαυί λεγομένη, εἰς τῆς ὁποίας τῷ Ἐκκλησίῳ τῷ ἐπ' ὀνόματι τῷ Ἁγίων Ἀποστόλων εἶναι Λίθος ἔχων ἰκπέα ἐχηματισμοσὸν, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆ τῷ τοιαύτῳ „Κοῖντα Ἀφροδεῖσιν τὸν ἑαυτῆς Ἄνδρα μνήμης χάριν ἀθέθηκε. Ἡρως χριστὸ χαῖρε”. Κημισαί, κοινῶς Γρίσανο, πόλις ποτὲ, τῆς ὁποίας τῆς πολίτας Δόλοπας ὁ Ὀμηρος καλεῖ, κατὰ τὸν Στέφανον. Χυρεταί, κοινῶς Μασκολευε, πόλις ποτὲ, καὶ πλησιόχωρος μὲ τῷ Μητρόπολι, πανυῶ Κώμη καὶ Τόπος, ὅπου γίνεται ἡ δημοτελής Πανήγυρις, διὰ τὰς παντοδαπὰς φραγματείας, περὶ τὰς 10. τῆ Μαίε μνητὸς ἀπὸ ἔπος, Ἐμπόριον περίφημον τῆς Θεσσαλίας. Μητρόπολις, ἔπο ποτὲ λεγομένη, μεταξύ ἔσα τῷ Γόμφων καὶ τῷ Φαρσάλων. Γόμφοι, κοινῶς Σπαγοί, πόλις ποτὲ τῆς Ἐσιωτίδος Δεισσομοσὸν εἰς τὰ σιῶρα τῆς Ἡπείρου, τῷ ὁποίῳ πρωτοδρίσκεσιν ἐκεῖνοι, ὅπου ἔρχονται εἰς αὐτῆς διὰ τῆ Πίνδα ὄρεος. εἶναι πετιμημένη εἰς θρόνον Ἐπισκό-

πισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαρίσσης Μητροπολίτῳ· περὶ αὐτὴν εἶναι διάφορα Μοναστήρια, Μετέωρα καλούμενα, κτιθεσῆσαι ἐπὶ ἀποτόμων Πετρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται διὰ Κλιμάκων κρεμασῶν, λέγεται ὑπὸ τῶν Τούρκων αὐτὴ ἡ κώμη, Καλαμπάκα. Φαισός, πόλις ποτὲ πλησιόχωρος μετὰ τῶν Γόμφων καὶ Γόντης. Αἰτίτιον, τὸ ὁποῖον καὶ Ἀθήναιον καλεῖται, εἰς τὰ πέρατα τῆς Θεσσαλίας διερχόμενον, ἔτι πολὺ σμακρὰ τῆς Τρίκκης, ἦτον πόλις ποτὲ, κατὰ τινὰς πῦρα λέγεται Αἰτίτιο, καὶ ἄλλαι παραπλήσια. Κατὰ τὸ μεσόγειον τῆς Θεσσαλίας, μετὰ τῷ Ἐσιώτιν Χώρῳ, καὶ Πελασγιῶτιν, τίθησιν ὁ Πτολεμ. τῷ Στυμφαλίας Χώρῳ, τῆς ὁποίας πόλις ἦτον ἡ Γυρπώνη, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς κτίσαντος αὐτῷ Γυρπῶνος, ὃς ἦν Ἀδελφὸς Φλεγύου, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκάλουν τῶν Γυρπῶνις Φλεγείας· καλεῖται αὐτὴ ὑπὸ τῶν Στράβ. Φλεγείαι, καὶ ὑπὸ τῶν Πausανίης Ἀνδρῆς, καὶ κοινῶς κατὰ τινὰς Τακισβολικάτι, ἀφισαμὸν τῆς Λαρίσσης 30. μίλια· αὐτὴ καλεῖται καὶ Στυμφαία, τῆς Μακεδονίας ἕσα. (α)

11. Ἔπεται πελοπόννησον ἢ εἰπῶμεν καὶ περὶ τῆς Μαγνητικῆς Χώρας, ἡ ὁποία καὶ Μαγνησία καλεῖται, διεσχομὸν μεταξὺ τῆς Θερμαϊκῆς Κόλπου πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Πελασγικῆς πρὸς μεσημβρίαν, καὶ ἔχουσα ἐκ δυσμῶν τῷ Φθιώτιν, καὶ Πελασγιῶτιν τῆς Χώρας τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἀπὸ βορρῆς τῷ Πιερίαν, κατὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν· πρὸς ἀνατολὰς ταύτης εἶναι ἡ Μαγνησία ἄκρα, ἡ ὁποία κοινῶς λέγεται ὑπὸ τινῶν Κάβος τῆς Ἀγίης Γεωργίας, καὶ ὑπ' ἄλλων Κάβο Βερλίκι, εἰς αὐτῷ τῷ Ἐπαρχίαν εἶναι τὸ Πήλιον ὄρος, ἡ Ὅσσα, καὶ Ὀλυμπος, ὁμοίως καὶ τὰ Τέμπη. οἱ Ἐγκάτικοι ταύτης καλοῦνται Μα-

γνητες

(α) Πρὸς τὸ δυτικὸν πέρασ τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ τῆς ὑπερῆρας τῆς Πίνδου κένται καὶ τὰ χωρία τῶν Ἀγρῶν, ἔξ ἧν τὰ ἄνω εἰς Φυρῆ, ἔ Φωάει, κακοκημεῖα ὅλα ἀπὸ Ἐλλήνας.

γρητες (α)· κοινῶς λέγεται αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία Πέτρα, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα σώζεται εἰς τὸν Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην ὄντα. ἀπ' αὐτῆς τῆς Μαγνησίας καλεῖται καὶ ὁ Κόλπος Μαγνησίος, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀρχεται ὁ Θερμαϊκὸς Κόλπος μετὰ τὸν Μαγνησίον. Πόλεις τῆς ἐν Θεσσαλία Μαγνησίας μετρῶνται αὐταί. Φεραὶ, πόλις τὸ πάλαι ὀνομασθῆ, κοινῶς παντὶ λεγομένη Γισιτζαει, (β) ἢ κατ' ἄλλως Σιδρό, ἀφισαμένη τῷ Παγασῶν πρὸς τὸν Θρασσίαν 90. σταδίους, καὶ 160. τῷ Πηλίου ὄρους πρὸς δυσμὰς κατὰ τὸν Στράβ. Φεραὶ, αὐτὴ ἡ πόλις ἀνομάθη ἀπὸ Φέρητος τῷ Υἱῷ Κειθέως, τῷ Ἀδμήτῃ Πατρὸς. ἢ ἀπὸ Φεράς τῆς θυγατρὸς τῷ Αἰόλου. αἱ Φεραὶ ἦσαν δύο, ἡ μὲν Παλαιά, ἡ δὲ Νεά, ἀφισάμεναι ἀλλήλων δέκα σταδία. εἰς αὐτῶν ἦτον ὁ θρόνος Ἀλεξάνδρου τῷ Τυράννῳ, ὁ ὁποῖος βαλὼν ποτὲ εἰς τὰ δεσμὰ τὸν Πελοπίδην, ἐφορᾶν ὑπὸ τῷ Ἀδελφῶν τῆς γυναικὸς πῦ Θήβης, ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἀρμήσεν Ἰάσων ὁ ὀδηγὸς τῷ Ἀργοναυτῶν. πλησίον ταύτης κεῖται ἡ Βοιβηὶς λίμνη, Ἐξερὸς λεγομένη κοινῶς (γ) εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον καὶ πόλις ποτὲ πῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ἣτις καὶ Βοίβη ἐλέγετο, κληθεῖσα ἀπὸ Βοίβου τοῦ Υἱῷ πῦ Γλαφυροῦ, εἶναι καὶ ἑτέρα λίμνη τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας, Νεσωνίς λεγομένη καὶ Νεσώνιον, ἔ πολὺ σμακρὰ τῆς Λακείας, Κάρλα κοινῶς καλεμένη. (δ) πλησίον τῆς Βοιβηίδος λίμνης ;
εἰς

(α) Ὁ Συγγραφεύς ποτὲ ἰσοφαμένως ὀμιλεῖ περὶ τῆς Μαγνησίας, ἢ ἑπαρχίας αὐτῆς δὲν ἰνομάζεται Πέτρα, ἀλλὰ, ὅ μὲν ἀνωτικῆ αὐτῆς πλάτῃ, Ζαγορά· ἢ δὲ δυτικῆ, Βῶλος, ἔρα τῶν περὶγραζῶν αὐτῆς εἰς τὸ τέλος τῆς παρόντος Κεφαλῆς. ἢ δὲ Πέτρα εἶναι πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῷ Ὀλύμπῳ.

(β) Αἱ Φεραὶ λέγονται πῶρα, Βελισίρος.

(γ) Οὐχὶ Ἐξερὸς, ἀλλὰ Κάρλας. ὁ δὲ Ἐξερὸς εἶναι ἰσωνίς εἰς τὸν Ὀλυμπον.

(δ) Οὐχὶ αὐτὴ Κάρλας ἀλλὰ λέγεται ὑπὸ τῷ Τερκῆ: Καρα Σου.

ἔς τὴν ὑπώρειαν τῆς Ὀσσης, ἦτον ἡ Μελίβοια πόλις, ἐ-
 παινετὴ μὲ τὴν καλλίστην πορφύραν ὅπερ εὐγαζον, ἡ πα-
 τεὶς Φιλοπαπίου τῆ σωτρός τῆ Ἡρακλέως. Κραῖος, καὶ
 Κραῖον, κοινῶς Κραῖα, ἡ Τζέρες, πόλις ποτὲ, δεισκο-
 μὴν εἰς τὸ σύνορον τῆς Μακεδονίας, εἰς τὴν ὁποίαν πε-
 σόντος τῆ οικοδομήματος, κατεπόδη ὁ Σκοπᾶς, ὁμοῦ μὲ
 τὰς σωτρός τῆ, ὁ δὲ Σιμωνίδης φυλαχθεὶς, ἤρξατο νὰ
 φυλάττη, καὶ νὰ παραπρῆ τὸ κατεσκευάσασμα τῆς μηχανῆς.
 πλησιόχωρον μὲ τὴν ἀνωθεν Μελίβοιαν ἐν τῇ Μαγνησίᾳ
 θέτεσι τὴν Μεθώνην, πόλιν ποτὲ, τὴν ὁποίαν περικυ-
 κλώσας Φίλιππος ὁ Πατὴρ τῆ Ἀλεξάνδρου, ἔχασε τὸν ὀφ-
 θαλμόν τῆ ὑπὸ τῆ βέλους, τὸ ὁποῖον ἔρριψε κατ' αὐτῆ ἕ-
 νας Μεθωνίτης Ἀστὴρ καλῆμοσος, ἐκ τῆ Τείχους τῆς πό-
 λεως, γράψας εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομά τῆ, καὶ τὸν τόπον, ὅπερ εἶ-
 χε σκοπὸν νὰ τὸν πξέσῃ. Ἄμυρος πόλις ποτὲ καὶ πο-
 ταμὸς τῆ αὐτῆ ὀνόματος, ἴσως αὕτη εἶναι ὁ νῦν Ἄρμου-
 ρός, καὶ τὰ ἐξῆς.

12. Εἰς τὸ σύνορον τῆς Θεσσαλίας, πέραν τῆ Πηνειῶ
 ποταμ. πρὸς τὸν Ὀλυμπον τὸ ὄρος, εἶναι ἡ Περρᾶιβία,
 ἦτοι ἡ χώρα τῆ Περρᾶιβῶν, πλησίον τῆ Πελασγιωτῶν,
 τῆ ὁποίαν Μιτρόπολις ἦτον ἡ Περρᾶιβία, πόλις ποτὲ,
 ἡ ὁποία ὑπὸ τῆ περισσοτέρων προσγράφεται εἰς τὴν Μα-
 κεδονίαν. παρὰ τῆς ὑπονομεῖται καὶ ἄλλοι Περρᾶιβοὶ εἰς
 τὴν Δωεῖδα, ἀπὸ τῆ ὁποίαν ἐκλήθη καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος
 Περρᾶιβός. ὁμοίως καὶ ἄλλαι πόλεις, οἷον Ἡλώνη, ἡ ὁ-
 ποία ὑπερον Δειμώνη μετωνομάθη· δεισκομὴν εἰς τὸ σύ-
 νορον τῆς Θεσσαλίας εἰς τὴν ὑπώρειαν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ
 πολὺ ἀνωθεν τῆ Εὐρώπῃ ποτ., τὸν ὁποῖον ὁ Ποιητὴς Τι-
 ταρήσιον καλεῖ, καὶ κοινῶς ταυτῶ αὐτὸν καλεῖσι Σαραντά-
 πορον. ὁμοίως, καὶ οἱ ἀνωτέρω ρηθῆντες Γόννοι. Ὀλοσ-
 σῶν καὶ κοινῶς Ἐλασσῶν, πόλις καὶ ταυτῶ, πετιμημένη εἰς
 θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ Ἐμπορίον περιφημον, εἰς τὸ ὁ-
 ποῖον συναζονται πανταχόθεν οἱ Ἄνθρωποι, περὶ τῆς

πρώτας τῷ Αὐγέσου μινός, διὰ τὰς ἑαυτῶν παντοδαπὰς
πραγματείας. πλησίον τῆς Ἐλασσῶνος κείται καὶ ἡ Κα-
μόπολις Τζαρίτζανη. Δομοκόπον, κοινῶς Δομοκόπο, πό-
λις ὁμοσπονδία μεταξύ τῶ Τερνάβου, καὶ τῆς Ἐλασσῶνος.
Σέρβια, πόλις ἀκρῆ, μετ' ἑθρονον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν
Θεσσαλονίκης Μητροπολιτικῶν. Βελβεδός, καμόπολις ἀ-
κρῆ, Κοζάνη, ὁμοίως καμόπολις, ἀντικρὺ τῆς Σαρυ-
γιόλης, καὶ Σιάτιστα. ἀλλ' αὐταὶ ὑπάγονται εἰς τὴν Μα-
κεδονίαν. καὶ τὰ ἐξῆς.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ . .

Ἡ Μαγνητικὴ χώρα, ἥτοι ἡ Μαγνησία, εἶναι τὸ ἀνατο-
λικὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, τὸ ἐκτεινόμενον μεταξύ τῆς δύο
θαλασσῶν δίκεν χερσονήσια, τῆτε Θερμαϊκῆς κόλπου, ἥτοι τῆς
Θεσσαλονίκης, καὶ τῆς Πελασγικῆς, ἥτοι τῆς Βώλου. Αὕτη ἀρ-
χομένη σχεδὸν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τὸν διαχωρίζοντα τὴν Ὀσσαν
(Κίσαβον) τὸ ὄρος, ὑπὸ τὸ Πήλιον, ἐκτείνεται πρὸς χειμέ-
ρινὰς ἀνατολὰς ἐπὶ θάλασσαν σχεδὸν πενήκοντα μίλ. καὶ ἀ-
ποπλεῖ τὸ ἀκρωτήριο αὐτῆς Σηπιάδα λεγόμενον, ἀπέναντι
τῆς Σηπιάθου νήσου, ἣθα καὶ ὁ πρὸς αὐτὴν διάπλους· ἔπειτα
στροφικῆ πρὸς δυσμὰς, σχεδὸν εἰκοσιπέντε μίλ. ἀποτελεῖ
τὸ Διαιτέιον ἀκρωτήριο, γῆμα ἀγκιστρῶν γηματοίχισα.
ἔχουσα ἀπ' ἐναντίας τὴν Φθιώτιδα, ἥτις περικλείει ὑπὸ τὸ
νότιον μέρος τὸν κόλπον τὸν Πελασγικόν. τὸ μέγιστον πλά-
τος αὐτῆς ἀπὸ θάλασσαν εἰς θάλασσαν εἶναι μυλίων δώδε-
κα. τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς τινα μέρη μυλίων εὐδὸς καὶ ἡμίσεος.
Ὅρος περιήφηνον εἰς τὰς παλαιὰς ἐν τῇ Μαγνησίᾳ εἶναι
τὸ Πήλιον τὸ ὅποιον ὁ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδ. β'. εἰχ. 757.
Εἶνο σίφυλλον καλεῖ. ὀνομάζεται τῶρα κοινῶς κατὰ
παραφθορὰν, Πλιασίδι, καὶ ἔχει Πέτρα ὡς ὁ Συγγραφέμας
ὑπέλαβεν, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τρεῖς κορυφὰς, ἧς ἂν ἡ ὑ-
ψηλοτέρα εἶναι ἡ ἐπαύθου τῆς Πόρταρας ἐπὶ τῆς ὁποίας
καὶ

Ἡ ερείπια τινὰ σώζονται· εἶναι δὲ καὶ ἄλλο μικρὸν εἰς τὴν βοτῆαν πλοῦραδ' αὐτῆς τῆς Χερσονήσου Τισαῖον λεγόμενον, πρὸς τὸ μέρος τῆς Τελύρων· Ποταμὸν δὲ κυρίως εἰς αὐτὰ ἔχει, εἰμὴ χειμάρρους·

Πόλεις παλαιαὶ ἦσαν ποτὲ ἐν τῇ Μαγνησίᾳ, εἰς μὲν τὴν ναυπολικὴν πλοῦραδ', τὴν πρὸς τὸν Ἄθωνα τὸ ὄρος ἐκνέουσαν, πλησίον τῆς Μιντζέλων ἢ Μελίβοια, ἧτις ταυτῷ ερείπιον ἔσα Κασέλλι λέγεται· ἢ Καδυναία, ὅπου ταυτῷ λέγεται Ταμέχαρη· αἱ Εὐρυμέσαι πλησίον τῆς Σουκῆς, αἱ Μύραι, πλησίον τῆς Σηπιτιάδος ἄκρας, εἴδα ρεῖ καὶ ὁ βρύχων ποταμ. εἰς δὲ τὴν δυτικὴν πλοῦραδ' ἦσαν Παγασαί, εἴδα νυνὸ βῶλος· ἢ Δημητείας, εἴς ἧς καὶ τὸ τῆς Μητροπολίτε αὐτῆς ἐπίθετον, ἐπὶ λόφῳ κτιθεῖσα ὑπὸ Δημητείας τῆς Πολιορκητῆς, πρὸς τὰ ζῶο. ἐπὶ πρὸ Χελῆς· εἶναι καὶ αὐτῇ ταυτῷ ερείπιον καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, κοινῶς λεγομένη Γορέτζα· Ἀμφίναιον, πόλις ἀρχαιοτάτη, εἰς τὸν μυχὸν τῆς κόλπου, ἀπέσταντι τῆς κάστρου τῆς Βώλης, τῆς ὁποῖα τὰ τεῖχη ἀκόμη σώζονται, ἐκτεινόμενα σχεδὸν μίαν ὥραν διάστημα, καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον· πλησίον τῶν τῆς ερείπιων, εἶναι ἢ Πύρρα ἄκρα Ἀγκύσει κοινῶς λεγομένη, εἴδα καὶ παράκεινται δύο νησίδια Δόλυκαλίον καὶ Πύρρα ὑπὸ τῆς παλαιῶν λεγόμενα· ἐκ τῆς Δημητειάδος πρὸς ἀνατολὰς, ἦσαν ἢ Νηλία, ἐκεῖ ὅπου τῶρα Ἀγρία λέγεται, καὶ μετὰ ταύτῃ ἐκεῖτο ἢ Ἰωλκός, ὅπου ταυτῷ Λεχάγια· εἴδα εὐρὸν ἐπιγραφὴν (ἐπὶ μαρμάρῳ λολκῆς, ἔχων τρεῖς πρόσωπα ἐκκεχαραγμένα) τὴν οὕτως· „Ἑλπίς Ἀχιλλέως ἦρας Χρῆσῆ χαῖρε“· ἀνωθεν δὲ τῆς Ἰωλκῆς ἐκεῖτο ἢ Ἄρνη, ἐν ἧ παραπρεῖται καὶ εἰς Ἀμφιδέατρον· Ὀρμεσίον, ὅπου ταυτῷ εἶναι οἱ ἀγροὶ τῆς Μηλιῶν, καθὼς καὶ οἱ Μεθῶνη· ἔπειτα δὲ ἦσαν αἱ Κορακαί, ὅπου ταυτῷ Παλαιόπυργος λέγεται· καὶ παρεμφερὲς ἦσαν τὰ Σπάλαθρα, ὅπου ταυτῷ Λιφόκασρον λέγεται· καὶ μετὰ ταῦτα ἦσαν ἢ Ὀλιζῶν, ὅπου ταυτῷ ὁ τόπος αὐτὸς Χόρτος λέγεται, ὅθεν ἀρχεται καὶ ὁ μυχὸς τῆς λιμνῆς Ἰσαι λεγομένης, καὶ ταυτῷ Μλήνα· ἐκεῖ δὲ ὅπου συσφίγγεται ἢ χερσονήσος καὶ σφίγγεται πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, λέγεται Βαλτοῦδι, εἴδα φαίνονται τὰ ερείπια τῆς πρωτεύουσας πόλεως Μαγνησίας,

Ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα ἅπαντα αὕτη ἡ Ἐπαρχία, λέγεται τανυῦ Ἀβρόπολις· αὕτη ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ εἶδον παραθαλασσίᾳ, ἕως εἰς τῷ ἔξω, καὶ τῆς ὁποίας ὁ ἔξω λιμνῷ Χοιτρῇ Ἄμμος τανυῦ ὀνομάζεται.

Μεσόγειοι πόλεις τῆς Μαγνησίας ἦσαν τὸ πάλας πρὸς τὸ μέρος τῆς Θετταλικῆς πεδίας, Κίρκιον, πλησίον τῆς Βοιωθίδος (ἢ Κάρλα) τῆς λίμνης. ἡ Κοίβη, ἔξ ἧς καὶ τὸ ὄνομα τῆς λίμνης, ἡ Ροιζῆ, αἰΐχραι, ἡ Φύλλος, ἡ Γλαφυρός, καὶ τὸ Ἀσέριον. Οἱ Μάγνητες πατὴρ ἔσειλαν καὶ ἀποικίαν εἰς τῷ μικρῷ Ἀσίᾳ, ὅστις ἔκτισε καὶ τῷ πρὸς τὸν Μέανδρον ποταμὸν, πόλιν.

Καλεῖται τανυῦ ἡ Μαγνησία διττῶς, ἡ μὲν ἀνατολικὴ αὐτῆς πλοῦρά, Ζαγορά· ἡ δὲ δυτικὴ, Βῶλος, περιέχουσα εἰς μὲν τὴν ἀνατολικῆν αὐτῆς πλοῦραν Κομποπόλεις, ἥτοι χώρας καὶ χωρία πῦτα. Μιντζέλες, χωρίον. Περὶ χωρίον ὑποκείμενον εἰς τῷ Ζαγορᾷ. Ζαγορά, χώρα μεγάλη, ἀκραίεσταιν ἀέρα, καὶ διαχυέσταιν ἕρα ἔχουσα. Μακρὰράχη. Ἀγῆλιον. Κισός. Μύρση. καὶ Τζαγκαράδα χώρα. Σοζίχη, καὶ Λαμπιῦ χωρία μικρὰ ὑποκείμενα εἰς τῷ Τζακαράδα. Πρόπαντος χωρίον ὑποκείμενον εἰς ταῖς Μηλιαῖς, εἶδα ἐκτείνεται καὶ ἡ παραθαλασσία ἱππῆς λεγομένη, ὅπου κατεσκευαίφθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης ὁ εὐόλος ἢ Ζέρξυ καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικότατον κείται ἡ Συκὴ, καὶ τὸ Προμήρι, παρονομασθεὶ ἐκ τῆς Μύρμηκος, ὑφάλη πέτρας, κειμένης μεταξὺ τῆς Σηπιάδος ἀκρας καὶ τῆς Σκιάθου κήσας, οἷον Προμύρμηξ.

Εἰς δὲ τῷ δυτικῷ πλοῦρᾷ, οἷον ἐκ προπύργιον ὅλης ταύτης τῆς Χερσονήσου, κείται πρῶτη ἡ Μακρηνίτσα, Κομποπόλις μεγάλη, ἐπὶ ἀνώφειρος τόπος κειμένη, οἰκοδομὰς μεγάλας, ὡς πρὸς τὸν τόπον, ἔχουσα, ἥτις ἀπαύτησε πολλάκις τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Ἀλβανῶν. Ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας, φαίνονται πολλὰ εἰρηπια ἀρχαῖότητος, εἶδα εὖρον καὶ τὰς δε τὰς ἐπιγραφὰς.

„ ΑΘΕΣΘΑΙ ΔΟΧΕΙ ΤΗ ΠΟΛΕΙ .

„ ΛΟΥ . . . ΑΦΡ . . . ΗΡΩ . . . ΧΑΙΡ

„ Τον Πομπηϊον Ναιβ . . . το τρίτον Αυτοκράτορα . . . τον εαυτη Ευεργετην

„ . . . α . . . δ . . . α . . . μ . . . υ . . . ξ . . . μου . . . ρουδαν . . . Νικολας Δημήτριον Αρτεμίδωρον . . . Ιασ . . . επιτελευσι . ε . ρευσι Διος τε Αιραιε , και σ . . . Φιλοδημος ο κοινος Στρατηγος και κλησιν αρχαιοις . γενου . . . γηρος στρατος Ισιαιε . . . Αριστοκρατην Αρτεμίδωρος , Πλευσαιε Δημητριος α . . . νοσεν . . . εως Νικανωρος ειπεν . . . ετει Γαβρυλλας . . . τε Δαμοξενος Φιλωππου στρατηγος . . . ες Αρχιδημος Κρατηνου , Δημητριος Νικολαου ενι . . . παραλαβ . . . την αρχην αξιως αυτη . . . και της τε ιδιας καλοκαγαθιας και της των Τρωων των τε της πολεως αγαθαι προσεται γεγονασι . . . τιμμενοι εν πασιν εντε τοις αλλοις π τροφηνος πρεπον ανδρασι παλος και αγαθος

„ . . . ριαν τετελεσθη τα ψιφισματα ενατο . . . αρχαιτες του δε . . . ομ . . . εις ταυτα αιηλων . . . δου . . . τ ταμιας . . . ρος . τα; πολειε τω ου ψιφισματος σιμ . . . γραμματεα εδοξεν οις εδοξε και τη Εκκλησια .

του δικαιου υπο Ηρα και Ιασοι . . . τοις υποσολοις ειπεν επειδη Κριτωνα Κριτωνος κατασθαιε υπο της ρευσε Σεραπιδος εντε ους Θεουσ ανεσραπται αξιως μ . . . υ . καλοκαγαθιας αξιως δε καπισα . . . ης καμιλο . . . τιμιας ου δεν . ε μα . ειτι . ου . ε . ερατιευταε μεγαλομερωε και εκ . τε . . α . . τετελεκεν . . ου . . μειωε . . τε . . την . εα . . . αι . . . ρην . . . των καπι τοις με τα ταυτα εδωκεν εις τε την των Θεων τιμην . . οιτων υποσολων εκ του ιδιου βιου α . . ε . . . μαχιαιε χαριν του . . γιθόμενης και ενα . . . υποσολων σι . ιοδου και των τοκων α . . . τας τε Θεων τιμαε ετι ουε εποσολοις αι τοις καθηκουσι . . ιν . . φιλανθρωπιαε διο και δεδοχθαι τοις υποσολοις εφανασθαι Κριτωνα Κριτωνος . . . ω , και εικοι γραπτη , μετεχεν τ ιου παντων τοις

υποσολοις δίδομεν --- ροτ -- ων γινεσθαι δε δια παντος
 γη -- υ -- εν πασαις ταις κατα τοι-ε-- ρων τ -- υπο των
 υποσολων συνοδοις ακ -- ε -- το ψηφισμα τουτο και τον εβ-
 φανον -- επιφανεις - γαγωτς Σεραπιου -- ι -- την εικονα τε
 θηναι εβα και επι -- ι -- οι υποσολοι Κριτωνα Κριτωνας
 τον --- Σεραπιδος αρετης ενεκεν και ευ -----

Ἰπόμενται εἰς τὴν Μακρονίτσαν ἔτι καὶ δύο χωρία, ἡ
 Κυκκράβα, καὶ ἡ Σταϊάταις. Ἀπερῶντι τῆς Μακρονίτσας
 εἶναι ἡ Πορταεῖα, κωμόπολις καὶ αὐτὴ, ἡ χαλεσάπη ἀπαύ-
 των τῶν ἄλλων· ὀλίγον κατωτέρω ταύτης εἶναι τὸ Κατηχώ-
 ρει, καὶ κατωτέρω ταῦτε εἶναι ὁ Βῶλος ἡ κωμόπολις, καὶ ὀλί-
 γον μακρὰν πῶτε πρὸς τὸν μυχὸν τῆς κόλπης εἶναι τὸ κάστρον
 τῆς Βῶλης, κατοικημένον ὑπὸ ὀλίγων Τέρκας. Ἐκ τῆς Πορ-
 ταεῖας πρὸς χειμερινὰς ἀνατολάς ἐρχόμενοι κείνται κατὰ
 σειρὰν αἱ ἐπόμεναι κωμοπόλεις, ἀφισάμεθα ἢ μίαν τῆς ἄλ-
 λης χεδὸν μίας ὥρας διάστημα, Δράκια· ἅγιος Λαυρεντίος·
 ἅγιος Γεώργιος. (καὶ κατωτέρω κείνται τὰ Λεχώνια, εἶθ' αὖ-
 ρεῖ καὶ ὁ Ἄναυρος ποταμ. εἰς τόπον πεδινὸν, μὲν κάρπιμα
 δασύδρα κατάφυτον, καὶ ὁ Στρόφλος χωρίον μικρόν.) Πινα-
 κάταις. Βυζίτσα. Μηλιῶις ἡ πατεῖς μὲν· καὶ Νεοχώριον,
 μετὰ τὸ Μηλιῶν καὶ τῆς Νεοχωρεῖας εἶναι τόπος χαλε-
 σατος Λυκομάγκανον λεγόμενος, ὅπου φαίνονται τὰ εἰρέ-
 πια, τοῦ Ναοῦ τοῦ Διὸς, τὸν ὁποῖον οἱ χειριστοὶ, ναὸν
 τῆς ἀγίας Τεταδος ἐπωνόμασαν. Κατωτέρω τῆς Νεοχωρεῖας
 κείνται τὸ χωρίον Νιάς, τὸ ὁποῖον ὑπέκειται εἰς τὸ Νεο-
 χώριον. μετὰ τὸ πρὸς τὸ νότιον κείνται ἡ Ἀργαλας, ἐν
 ἐπιπέδῳ τόπῳ, ἔχουσα ὑποκείμενα αὐτῇ ἐπὶ ἄλλα μικρὰ
 χωρία· καὶ μετὰ ταύτῃ κείνται ὁ Λαῦκος, μισθὸν ὥραν ἀ-
 πέχων ὑπὸ τὸν λιμένα Μλήνα λεγόμενον, ἔχων πρὸς ἀνα-
 τολάς τὸ Προμήρι, μίας ὥρας ὁδὸν ἀφισάμενον. ὅπου καὶ ἡ
 χερσονήσος συσφιγγομένη, εὐρέφεται πάλιν πρὸς δυσμὰς
 ὑποπελάσσα τὸ ἀγκισρωτὸν αὐτῆς εἶδος, ὅπου ἄρχεται καὶ τὸ
 βυθὸν Τισαῖον καλούμενον. Ἐπαύω εἰς τὸ Λιαύτειον ἀκρω-
 πτερον κείνται ἡ κωμόπολις Τρίκερη λεγομένη, τὴν ὀνομα-
 σίαν ἔχουσα ἐκ τῆς ἀστικρῆ αὐτῆς κειμένης νῆσῳ εἶδον τῆ

Κόλπω, τῆς ὁποίας τὰ τρία ἀκρωτήρια ἴσονται ὡσὰν τρία Κέρατα. οἱ Τελευτήται τὸ παλαιὸν ἐκατοικῆσαν εἰς αὐτῷ τῷ νῆσον, ἀλλ' ἄπο τῆς ἐπιδρομῆς τῆς Βενετικῶν, καθ' ὃν καιρὸν ἐχυσίαζον τῷ Εὐρεπον, παραιτήσαντες ταύτῃ, ἤλθον καὶ ἐκατοίκησαν ἐπάνω εἰς τῷ Ξηραῶ· ἔτι μὴ ἔχοντες ἀγρῆς, ζῶσιν ἄπο τῷ θάλασσαν, οἵτινες εἰσὶν ἐμπειρότατοι καὶ πολυμρότατοι Ναῦται. Αἱ δὲ ἀνωτέρω ρηθεῖσαι Κωμοπόλεις ζῶσιν ἄπο τῆς ἀγρῆς αὐτῶν· ὁ τύπος εἶναι καταπολλὰ καρποφόρος, καὶ κατάφυτος ἄπο κάρπιμα δασύρα· οἱ ἐγκατοικοὶ αὐτῶν εἶναι εἰς τὸ ἄκρον φίλτροι, φιλομαθεῖς, καὶ φιλοπάτριδες. Περιποιῶνται τὰς τέχνας καὶ τὰς μαθήσεις. Ὅλαι αἱ κωμοπόλεις ἔχουσι χολεῖα Ἑλληνικὰ, ὅπου καὶ μικραῖτινες Βιβλιοθῆκαι δίδρσκονται. Κατ' αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἐκ ταύτης τῆς Ἐπαρχίας, καθὼς καὶ ἄπο ὅλλω τῷ Θεσσαλίῳ, ἔλλαμψαν ἀνδρες ἐπ' ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ, τὸ καλὸν τῷ γένει φροντίζοντες. Διοικῶνται κατὰ μὲν τὰ πνευματικὰ, ἄπο τὸν ἴδιον αὐτῶν Μητροπολίτῃ, τὸν Δημοπρατοῦ καὶ Ζαγοραῶ, ἐπωναμαζόμενον. Κατὰ δὲ τὰ Πολιτικὰ, διοικῶνται Δημοκρατικῶς με πατριωτισμὸν, ἐξηρητικῶς ἀμέσως ἄπο τῷ Κωνσταντινουπόλει, ἐκλέγοντες κατ' ἔπος Γέροντας, οἵτινες ἔχουσιν ὅλλω τῷ φροντίδα τῆς Πατρίδος των. καὶ αὐτῇ μόνῃ ἢ ἐπαρχίᾳ ἀπάσης τῆς Ἐλλάδος, ἔμεινον ἐλεύθερα, τρόπον τινά, ἄπο τὸν δυσβάστακτον ζυγὸν τῆς τῆς πύριξ ταύτης κρατῶντων.

Μισόγειοι κωμοπόλεις τῆς Μαγνησίας πρὸς τὸ μέρος τῆς Θεσσαλικῆς πεδίου (τῆ κάμπυ) πλησίον τῆς Βοιβηίδος λίμνης (τῆ Κάρλα) εἶναι τὰ Κανάλια, καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆ Πηλίου ὄρης κεῖται ἡ Κερασιά, καὶ ἡ Κάπυρα, καὶ πρὸς τὸ μέρος τὸ πρὸς νότον ἐκνεῦον, κεῖται ὁ Σέσκλος. Εἰς τῷ ἐκ τῆ Θεσσαλικῆς πεδίου πρὸς τῷ τῆς Μαγνησίας εἰσοδον, κεῖται μικρὸν πεδίον Λάμια λεγόμενον, ὅπου εἶναι οἱ ἀγροὶ τῆς Μακρηνιτισιωτῶν. Ἐν τῷ Πελασγικῷ κόλπῳ, κεῖνται καὶ νησίδια τινά, οἷον Δευκαλίῳν, καὶ Πύρρα· Κικηνοῦδος, ὅπερ νῦν Μονολιὸ λέγεται· ἅγιοι Σαραῖτα. Παλαιὰ Τρίκερη, ὃ καὶ μέγισον τῆς ἄλλων· Πρασσῆ· καὶ Ἀλατῆς, ὅπου καὶ ἐπιπιδειότατες τύπος διὰ Νεώριον. Ἴδε διζωδικωτῆ-

φασ περιγραφῶν ταύτης τῆς Ἐπαρχίας ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ τῆς Δημοκρατίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΚΔ΄.

Περὶ τῆς Μακεδονίας.

1. **Ἡ** Μακεδονία οἶναι Ἐπαρχία μεγάλη τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία τὸ πάλαι περιεῖχε τὴν τὴν Ἡπειρον καὶ Θεσσαλίαν, μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀυτοκρατορίας τῆς Ῥωμαίων, ἡ ὁποία ἄλλοτερον ἐκαλεῖτο Ἡμαθία, ὑπὸ Ἡμαθίαν τὴν Βασιλείαν. εἶπε Μακεδονία ὠνομάθη ὑπὸ Μακεδόνος τὸ πατρὸς τῆς Μακεδόνος· αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ Παιονία καὶ Αἰμονία, καὶ Ἡδωνία, καὶ Πισεία, καὶ Μακετία, τὰ ὁποία ὀνόματα, ἀφηρημένου εἶδος μόνον, κυρίως τῶν μερῶν αὐτῆς εἶναι σηματικά. παρὰ δὲ τῆς Θείας Γραφῆς ὀνομάζεται ἡ Μακεδονία Χεττειμ, ἢ Κεθεϊμ. Ὅροι τῆς Μακεδονίας εἶναι ἐπι, ὑπὸ μὲν τὴν βορέαν τὴν Δαλματία, ἡ Σερβία, ἡ Βουλγαρία, καὶ ἡ Ὀρζίκη, ἀπὸ δὲ ὑπὸ τῶν Αἰγαίων Πέλαγος, ἀπὸ μεσημβρίας ἡ Ἡπειρος, καὶ ἡ Θεσσαλία, καὶ ἀπὸ δυσμῶν τὸ Ἰόνιον Πέλαγος. ἐδιδαιρείτο τὸ πάλαι αὕτη εἰς 4. μέρη κυριολικώτερα, εἰς τὰ ὁποία περιέχονται Χῶραι, ἢ μικρότεροι Ἐπαρχίαι 26., καὶ εἰς αὐτῶν τῶν Μακεδονίας ἐκατοίκισαν τὸν παλαιὸν καιρὸν, κατὰ τὸν Πλίσιον Ἔτη 150., ἡ ὁποία ἔφθασε ποτὲ εἰς τὸν ἄκρον βαθμὸν καὶ κολοφῶνα τῆς μεγαλειότητος, διὰ πολλῶν Βασιλείων, μάλιστα διὰ τῶν Φιλίππων, καὶ τῶν Ἀλεξάνδρων, τῶν Πατρὸς καὶ τῶν Υἱῶν. Περὶ αὐτῆς προεῖπεν ἡ Σιβύλλα, ὅτι ἡ Μακεδονία ἐκ Φιλίππου θέλει λάβη τὴν αὐξήσιν, καὶ εἰς Φίλιππον θέλει μειωθῆ, ὅπερ καὶ γέγονεν, ἔσονται δὲ διὰ Φιλίππου τῶν Ἀρμύτων ἐμεγαλιώθη τὸ βασίλειον αὐτῆς, καὶ κατέληξεν εἰς Φίλιππον τὸν τελευταῖον, ἔσονται καὶ νῦν ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, μάλιστα ὑπὸ Παύλου Αἰμιλίου, ὅστις 62. πόλεις αὐτῆς, ἀδρείως

ἐκτειλόσθω εἰς μίαν ἡμέραν, καὶ κατέστησεν αὐτῷ Ἐπαρχίαν ὑποπελὴ εἰς τὰς Ῥωμαίους.

2. Ὅρη ὀνομασὰ τῆς Μακεδονίας εἶναι τὸ Βέρμιον, τὸ ὁποῖον ἐκτείνει πρὸς μεσημβρίαν, πλησιόχωρον μὲ τὸν Πίνδον, εἰς τὸ ὁποῖον τὰς ὑπάρειας ἦσαν ποτὲ, Μύζα, Ἀτίνιον, καὶ Κιμωναί, πόλεις, ἀκόμη καὶ λίμνη, ἥτις ἀπ' αὐτῆ καλεῖται Βερμική. ἢ Πιθεία. τὸ ὁποῖον ὄρος καὶ Πιθειῶν καλεῖται, ἀφ' ἧς αἱ Μῦσαι Πιθειῶδες καλεῖνται, ὅπως διέτελλεν ὁ Ὀρφέης, πλησιόχωρον εἶναι μὲ τὸν Ὀλυμπον, καὶ εἰς αὐτὸ ἦτον ποτὲ καὶ πόλις τῆ αὐτῆ ὀνόματος. τὸ Βερκετήσιον, τὸ Κιτιέριον, τὸ ὁποῖον εἶναι συνεχές μὲ τὸ Βέρμιον, καὶ καλεῖται κοινῶς Ξερολίβαδον. καὶ ὁ Ἄθως τὸ διασημότερον ὄρος τῆς Μακεδονίας, καὶ ὑψηλότερον, τὸ ὁποῖον ἐκτείνει εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μεταξὺ τῆ Στρυμονικῆ, καὶ τῆ Συγγιτικῆ καὶ Κόλπον, ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χώρα, τὸ ὁποῖον συνταί μὲ αὐτῷ διὰ Ἰδμῶν, τὰ ὁποῖα τὸ πλάτος εἶναι δώδεκα σταδίων· αὐτὸν τὸν Ἰδμὸν ἔκοψε ποτὲ ὁ Ξέρξης, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον. ἢ Περήμετρος τῆ Ἀθωνος εἶναι μιλίων 150. εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Μοναστήρια Καλογήρων 22., ἀρχισαν νὰ οἰκοδομῶν εἰς αὐτὸ τὸ ὄρος Μοναστήρια, καὶ Κελλία, εἰς τὸν καιρὸν Νικηφόρου τῆ Φωκῆ, ἐν ἔτει ἀπὸ Χρῆστῶ 961. καλεῖται κοινῶς Ἄγιον Ὅρος, καὶ ὁ Ἰδμὸς αὐτῆ Πρόβλακας. ἢ σκιὰ αὐτῆ, κατὰ τὸν Πλίνιον, φθαίνει μέχρι τῆς Λήμνου, ἀφισαμμένης ἐκεῖθεν πρὸς ἀνατολὰς 87. μίλια, εἰς τὴν Κορυφῇ αὐτῆ ἦτον ποτὲ Πόλισμα Ἀκρόαθως λεγόμενον, τὸ ὁποῖου οἱ ἐγκάτοικοι ἔζων πλεῖον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων 40., καὶ 50. ἔτη, σώζει αὐτὸ τὸ ὄρος χῆμα μαδῶν, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρχιτέκτων Σπασικράτης ἐβέλετο νὰ χηματίσῃ εἰς Ἀνδραῖτα τῆ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου, κρατῶντα μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸν Κόσμον, καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν νὰ χυῖν Ποταμὸν εἰς τὴν Θάλασσαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Μακεδονίας εἶναι ὅκτιοι, ὁ-

πῦ χυώνται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μετὰ τὸν Πηνειὸν τῆς Θεσσαλίας, ὁ Φάρυβος ὁ ὁποῖος ὑπὸ τῷ Πausanias Ἑλικὸν ὀνομάζεται, καὶ ὑπὸ τῷ Λυκόφρονος Βέφυρος, καὶ ὑπὸ τῷ Λιβίῃ Βάφυρος, καὶ κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆς Κατωρίνης, ἢ τὸ Στυπὶ. ὁ Ἀλιάκμων κοινῶς Βίσειτζα, ὅστις ἀρχεται ἀπὸ τῆς Καναλείων ὀρέων κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, καὶ διερχόμενος μεταξὺ τῆς Δίης, ἢ τῆς Πύδνης, καὶ τῆς Ἀξιῦ ποταμ. εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον. Γράφει ὁ Θεόφραστος περὶ αὐτῆς, ὅτι οἱ περὶ αὐτὸν οἰκῆντες, ὅταν ἤθελον γὰ γεννῶνται τὰ ποιμνιάτως λάδνα, τὰ ἤφερτον εἰς αὐτὸν, καὶ ὅταν τὰ ἤθελον μέλαινα, τὰ ἐπήγναον εἰς τὸν Ἀξιὸν. εἴτε τρέχει ὁ Λύδιος ποτ., ὅστις καὶ Λυδίας λέγεται, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἐκ τῆς λίμνης, ὅπως κείται πλησίον εἰς τὰ Γιασιτζὰ ἐν τῇ Αἰμαθίᾳ Ἐπαρχίᾳ, καὶ τρέχων διὰ τῆς Βοτταίας Χώρας, εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆς Ἀξιῦ ποτ. πρὸς βορρῆαν, καὶ τῆς Ἀλιάκμονος πρὸς νότον, καλεῖται κοινῶς Μαυρονέει, καὶ τὸ καλοκαῖε πολλὰκις ὀλοπελῶς σῦφει, ὡσαν ὅπως κυρίως ποτ. δεῦν εἶναι, καὶ ὑπὸ οἱ ποταμοὶ εἶναι τῆς Πισρίας. τῆς δὲ Ἀμφαξίτιδος εἶναι ὁ Ἀξιὸς, κοινῶς λεγόμενος Βαρδάει, ἐκ τῆς Σκάρδου ὄρους τὰς ἀρχὰς ἔχων, καὶ τρέχων διὰ τῆς Πελαγονίας καὶ Μυγδονίας, εἴτε ἀυξήθει μετὰ τὸν Ἐριγῶνειον ποταμ., ὅστις καὶ Ἐρίγωνος καλεῖται, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐν τῇ Παιονίᾳ Χώρα ἀπὸ τῆς Δεβῶρε, καὶ τρέχων διὰ τῆς Συναρητίων τῶν Δαλειόπων, καὶ τῆς Ἐμαθίας, ἀυξανόμενος μετὰ τὸν Ροιδίαν, καὶ μετὰ ἄλλης ποτ. πίπτει εἰς τὸν Ἀξιὸν, κάτω τῆς Ἐδέσσης, εἰσιρχόμενος εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, μεταξὺ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ τῆς Ἀλιάκμονος ποτ. ὁ Ἐχεδωρος, κοινῶς λεγόμενος Γαλικός, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, ἔπος ἐξηραῖθῃ ὑπὸ τῷ στρατεύματι τῆς Ξέρξης κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ὅστις Χίδωρον αὐτὸν καλεῖ. ὁ Χάβεις, κοινῶς λεγόμενος Χαβείας, ἀρχόμενος ἐκ τῆς Βισαλτίας Χώρας,

ἢ μεταξύ τῆς Γώνιδος ἄκρας, ἢ τῆς Καταάνδρειας εἰσὶν ἄρχοντες εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, ἀπὸ τῆς Πύδνης, ἢ μετὰ τῆς τρέχει εἰς τὸν Στρυμονικὸν Κόλπον ὁ Στρυμῶν ποτ., ὅς τις πρότερον ἑκαλεῖτο Κόνοζος, εἶτα Παλαισίτος, ἢ πλοῦταϊον Στρυμῶν, ἢ κοινῶς Μαρμαεῖ, ἢ Ρουδίνα, ἀπὸ τῆς Ρουδίνης ποτὲ Ἐπισκοπικῆς πόλεως ἀρχεται ἐκ τῆς Ὀρβήλου ὄρης ἢ καὶ ἐκ τῆς Σκομίας, ἢ εἰσέρχεται εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, μεταξύ τῆς Οἰσύμης, ἢ τῆς Ἀρεθύσης τῶν ποτῶν πόλεων. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Στρυμονικὸς Κόλπος, ὅς τις κοινῶς Κόλπος τῆς Κοιτίσσης λέγεται, διὰ τῆς ποτὲ παρακειμένης αὐτῆς πόλεως, ἢ Ὀρφαί. πλοῦταῖος εἶναι ὁ Νέσος, ὅς τις καὶ Νέσος λέγεται, ἢ ὑπὸ τῶν Τούρκων Καρὰ Σινί, αὐτὸς χωρίζει τὴν Μακεδονίαν τῆς Θράκης, ὅθεν καὶ ἐκεῖ περὶ αὐτοῦ λέγεται.

4. Πόλεις παραθαλάσσιαι τῆς Μακεδονίας εἶναι Πλαταμῶν, μετ' ἑρόνον Ἐπισκόπου, ἐπὶ Λόφῳ ἰδρυμένη, μεταξύ τῆς Πηνειῆς τῆς Θεσσαλίας, καὶ τῆς Φαρυβῆ τῆς Μακεδονίας τῶν ποταμῶν· αὐτὸ τὸ Φρέγον πρότερον ἦτον Μοναστήριον, Πλατῆα Μονὴ λεγόμενον, καὶ ὑπερον ἐγένετο πόλισμα. μετὰ τὸν Φαρυβον, ἦσαν τῆς Πισείας Δίων, πόλις ποτὲ καὶ Κολώνια, ἣτις πανυῶ Σπαδιά καλεῖται, καίτοι Ἐρείπειον, μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆς Φαρυβῆ, καὶ τῆς Ἀλιάκμονος τῶν ποτ., ἐγγυὲς τῆς ὁποίας τρέχει ὁ Μίλις ποτ., ἀφίσταται τῆς Πύδνης πόλεως πρὸς Νότον 15. μίλια, ἐσάθη ποτὲ καλῶς δυναμωμένη. εἰς αὐτὴν ἴδεν ὁ Ἀλέξανδρος τὸ ὄραμα, ὅτι τὸν παρεκίνησε ἡ ἀπεράση εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἔχει νὰ κυριεύσῃ τὸ βασίλειον τῶν Περσῶν. ξέμακρὰ τῆς Θαλάσσης ἦτον σαδίεις ἑπτὰ, Πύδνα, ἢ ὁποία ὑπερον Κίτρον ἐκλήθη, μετὰ τὸ ὁποῖον ὄνομα μέχει τῆς νυῦ καλεῖται, πόλις ποτὲ παραθαλασσία, τὴν ὁποίαν ὑπερον κρατήσας, ὁ Ἀρχέλαος, μετώκισεν διὰ Θαλάττης, ὡς κ'. σαδίεις, Διοδώρος βιβ. ιγ'. πανυῶ κωμόπο.

μόπολις, με θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης
 Μητροπολίτῳ, ἀπέχουσα τῆς Θεσσαλονίκης 50. μίλια
 πρὸς Νότον, ἔσμακρὰ ἕσα πὺν ἐκβολῶν τῆ Ἀλιάκμο-
 νος ποταμ. περιήφμος ποτὲ καὶ μετὶ τῷ μεγαλοφυχίαν, καὶ
 τὸν θάνατον τῆς Ὀλυμπιάδος, τῆς ἐκεῖ περικυκλωθείσης
 ὑπὸ τῆ Κασανδρῆ· περὶ αὐτῷ ἐνικήθη ὁ Περσὺς ὑπὸ
 Παυλῆ τῆ Αἰμιλίου. ξέμακρὰ τῆς Πυδῆς σαδίης 40.,
 τίδησιν ὁ Στράβων τῷ Μεθώνῳ, τῷ ὁποίαν τιτὲς ἐν
 τῇ Θεταλία θέτσει, καὶ 70., σαδίης τῷ Ἄλωρον. τῆς
 δὲ Ἀμφαξίτιδος Χώρας πόλις διάσημος εἶται ἡ Θεσσα-
 λονίκη, ἡ ὁποία πρότερον Θέρμη, καὶ Ἄλία ἐλέγετο, Ἐμ-
 πόρειον φερίφμων, καὶ Μητρόπολις τῆς Μακεδονίας, πετι-
 μημωὴ εἰς θρόνον Μητροπολίτῳ, καὶ δεισκομωὴ εἰς τῷ
 παραθαλασσίαν τῆ Θερμαϊκῆς Κόλπου, τῆ ἀπ' αὐτῆς τὸ
 πάλαι κληθότος, ὅς τις τανυὺ Κόλπος τῆς Σαλογίης
 καλεῖται. ἀφίσταται τῆ Δυρραχίου πρὸς ἀνατολάς 350. μί-
 λια, τῆ δὲ Βυζαντίου πρὸς δυσμάς 433. κατὰ τινας. Ἐκ-
 τίθη αὐτῇ ἡ πόλις ὑπὸ τῆ Κασανδρῆ, καὶ ἐκλήθη μετ' τὸ
 ὄνομα τῆς γυναικὸς τῆ, τῆς θυγατρὸς Φιλίππου τῆ Ἀ-
 μιλίου, ὁ ὁποῖος Κασανδρὸς μετόπισεν εἰς αὐτῷ τὰ πέ-
 ρει πολυχρία, οἷον τῷ Χάλασραν, τῷ Αἰνέαν, τὸν
 Κισσόν, καὶ ἄλλα τιὰ· ἡ αἰτομάθη Θεσσαλονίκη μετ' τὸ
 γὰ ἐνίκησε περὶ αὐτῷ τῆς Θεσσαλῆς Φίλιππος ὁ Τίτος
 τῆ Ἀμύντῳ. εἰς αὐτῷ τῷ πόλιν ἐδίδαξαν ὁ Ἀπόστολος
 Παῦλος, καὶ πολλὰς ἔκαμε Χριστιανὺς, ἔγραψεν εἰς αὐτὴς
 καὶ δύο Ἐπιστολάς· διτελεῖται εἰς αὐτῷ ὁ Κικέρων ὄξω-
 ρειδὲς ἐκ τῆς Ρώμης, ἐπὶ μύνας· ἐλαμψαν ἐξ αὐτῆς
 Ἄνδρες αξιόλογοι. Εὐστάθιος ὁ τῆς Παρθενολῆς τῆ Ὀ-
 μήρη γράφας, καὶ ἄλλα· Κωνσταντῖνος ὁ Ἀρμενόπουλος,
 Δημήτριος ὁ Κυδωνίος, Θεόδωρος ὁ Γαζης, καὶ ἄλλοι.
 αὐτῷ τῷ πόλιν ἐπώλησεν Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος
 εἰς τῆς Βυρετῆς ἐν ἔτει 1422., καὶ ἀπ' αὐτῆς τῷ ἐπῆρσε
 ὁ Σουλτᾶν Μυράτης ὁ α'. ἐν ἔτει 1431. πλησίον τῆς Θεσ-
 σαλο-

ἑαλοῖκής ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ εἰς τὸ σκῆν, ἀπικρὺ τῆς
 καθ' ὁδὸν Πηγῆς ἐν ἔτει 1694. ἀνεκαλύφθη. Τάφος ἀ-
 ξιόλογος, ἔχων ἐπιγραφὴν τοιαύτην „ Πόντιος Λουπας
 „ Ποτίω Λύπῳ τῷ Πατρὶ μνείας χάριν ” ἢ τὰ ἕξῃς.
 μετὰ δὲ τριετίῳ ἐκείθῃ πάλιν διελθὼν, εὗρον αὐτὸν,
 σωτηροφθότα ὑπὸ τῶν βαρβάρων. τῆς δὲ Παραξίας Χω-
 ρας, ἣτις ἢ Παραξίς λέγεται, ἢ περὶ ἕχαστα τὸν Τορω-
 νικὸν Κόλπον, ὅς τις κοινῶς Κόλφος τῷ Ἁγίῳ Μάρκῳ
 λέγεται, μεταξὺ τῶν Θερμαϊκῶν ἢ τῶν Σιγγικῶν τῶν Κόλπων
 δεισικόμοσος, μετροῦνται πόλεις αὐταί: μετὰ τῷ Γωνί-
 δα ἄκρα, ἢ τὸν Χάβειον ποτ. εἶναι Κασαῦδρα κοινῶς
 Κασαῦδρα, κληθεῖσα ὑπὸ Κασαῦδρα τῷ γαμβρῷ τῷ Φι-
 λίππῳ, ὅς τις τῷ ἀσπυροδόμῳ, ἔστωντας ἢ πρότερον να-
 ἐκαλεῖτο Ποτίδαια, κατὰ τὸν Σπέρων, ἢ τὸν Πανσα-
 ρίαν λέγοντα ἐν τῷ, ἀ. τῶν Ἡλιακῶν. „ Ποτιδαίτας ἢ
 δις μὲν ἐπέλαβον ἀσασάτας ἐκ τῆς σφετέρας ὑπὸ Φιλίπ-
 πῳ γενέσθαι τῷ Ἀμύντῳ ἢ πρότερον ἔτι ὑπὸ Ἀθλιναίων.
 χρόνῳ δὲ ὑπερον Κασαῦδρος κατήγαγε μὲν Ποτιδαίτας ἐ-
 πί τῆς οἰκείας, ὄνομα ἔ τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλει, Καταῦδρα
 δὲ ὑπὸ τῷ Οἰκίτῳ. Αὕτη ἀποικία ἔσα τῶν Κορινθίων,
 κατεπολεμήθη ὑπὸ τῶν Ἀθλιναίων εἰς τὸν Πελοποννησια-
 κὸν Πόλεμον, ἢ κεραιθεῖσα, κατακίσθη ὑπ' αὐτῶν, ὑ-
 περον τῷ ἐπολεμησῶ ὁ Μακεδὼν Φίλιππος, καθ' ὃν
 χρόνον ἐγενήθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου. πρῶτον εἶ-
 χε Θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπερον ἐτιμήθη εἰς Ἀρχιεπισκο-
 πῆν. ἢ σμακρῶν ταύτης εἶναι ἢ Παλλῶν, ἢ ὅποια πρό-
 τερον Φλέγρα ἐκαλεῖτο, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, δεισικομὴν
 εἰς τὸν Ἰσθμὸν. ὅς τις ἀπ' αὐτῆς Παλλῶνικὸς ἀνομάθη,
 με ὄλον ὅπῃ ὁ Στράβ. λέγει, ὅτι ἢ Ποτίδαια τὸ πρῶτον
 ἐκαλεῖτο Φλέγρα, ἢ δὲ Παλλῶν εἶναι ἢ Χερσόνησος,
 καλυμμένη ὑπὸ τῷ Πτολεμαίῳ Παταλῆνῃ, ἢ κοινῶς Πα-
 ταλῶς, ἢς ἐν τῷ Ἰσθμῷ κεῖται ἢ Καταῦδρα, ἢ εἰς
 αὐτὴν τὴν Χερσόνησον ἦσαν πόλεις, κατὰ τὸν Στράβ.,
 Ἄμ.

Ἄμφυτις, Μοῖδι, Σκίωσι, καὶ Σαῖσι. εἰς τὴν Φλέγραν ἐγενήθησαν οἱ Γίγαντες, ὀνομαζόμενοι Δρακονόποδες, Βαθυγύιοι, καὶ Βαθυχάϊται, οἱ τινες πέτρας, καὶ δρυὲς πεφυρακτωμένους ἠκόντιζον πρὸς τὸν Οὐρανόν, τὰς ὁποίας κατεπόθεισεν ὁ Ἡρακλῆς, ἔχοντας συμβουδὸν τὸν Δία, πρῶτον καταπόθεισας τὸν Ἀλκυονέα, ὃ ὁποῖος πεσὼν εἰς τὴν Γαῖαν, μᾶλλον ἀνεθάλπεται, ἀλλὰ μὲ τὴν βαλὺν τῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν αὐτὸν ἔξω τῆς Παλλῆνης, τὸν ἐφόβουσαν. εἰς αὐτὴν τὴν Φλέγραν ἦλθεν ἐκ τῆς Θράκης ὁ ἐκ τῆς Αἰγύπτου Πρωτῆς, ὃ Τίος τῆ Ποσειδῶνος, καὶ λαβὼν εἰς γυναῖκα τὴν Τορώνην, γονὰ τὸν Τρωῶνα, καὶ τὸν Τηλέγονον, οἱ τινες καταπαλαιότες τὰς ἑσθῆς ἐφόβουσαν, ὃ δὲ Πρωτῆς μὴ ὑποφέρωντας τὴν τοιαύτην ἔξουκτόντας, παρεκάλεσε τὸν πατέρα τῆ Ποσειδῶνα, νὰ τὸν πηγένη παλιν εἰς τὴν Αἰγύπτου. καὶ ὃ Ποσειδῶν ὑπακούσας τῆ Τίῃσι, ἔκαμε σπῆλαια ἐκ τῆς Παλλῆνης, μέχρι τῆς Αἰγύπτου, διὰ τῶν ὁποίων τὸν ἀπέρασε χωρὶς νὰ βραχῆ ἀπεράσας δὲ ἐκεῖθεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ πολεμήσας μὲ αὐτὰς, τοὺς ἐφόβουσε, τὸ ὁποῖον μαθὼν ὃ πατὴρ αὐτῶν Πρωτῆς, δεινὰ γελᾷ, ὅτι ἦσαν παῖδες τῆς, καὶ δὲ δακρύνει, ὅτι ἦσαν ἔξουκτόνοι. πλησίον τῆς Παλλῆνης ἦτον ἡ Ἀτιγόνη Κανάστρου καὶ Κανάστρου Ἄκρον, κοινῶς Κάβο Κανίστρο, καὶ σμακραὶ τῆς Κασανδρείας. ἀπ' αὐτῆ ἀρχεται ὃ Τορώναϊκὸς Κόλπος, ἀπέχει εἰς Θεσσαλονίκης πρὸς ἀνατολὰς 50. μίλια, καλεῖται ἀκόμη κοινῶς καὶ Κάβο Μπερλίκι. Παταλλῆνη Χερσονήσος. εἴτε ἡ Τορώνη, πόλις ποτὲ, ἦτις δεικνύσκειτο εἰς τὴν βορείαν ἀκρὰν τοῦ Τορώναϊκε Κόλπου, καὶ ἀπ' αὐτῆς κληθέντος, καλουμένη ταυτῶν Καστέλι Ράμπο, καὶ παρ' ἄλλων Λογγός, ἀφισαμένη ἀπὸ τῆς Δετρίν πόλις ποτὲ ἔσαν, καὶ ταυτῶν Δετέρρας καλυμένην 20. μίλια πρὸς δυσμᾶς. καὶ ὀλίγον περισσότερον τῆς Κασανδρείας, πρὸς βορρᾶν, καὶ 8. τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν Εὐρον. Ἅγιος Μάμας, κώμη ταυτῶν ὀνομαστοτέρα τῆς

ἄλλων, ὑπο τῆς ὁποίας ὀνομάζεται τανυῦ ὁ Τορωναϊκὸς Κόλπος. Ὀλυθός πόλις ποτὲ μεγίστη, μεταξὺ τῆ Ἄθωνος ὄρους ἀεισκομένη, καὶ τῆς Παλλωῆς πόλεως, ἀφ' ἧς ἀφίστατο σαδίας βό., ἐν τῇ Σιδωνίᾳ Χώρα, περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο πόλεμος μεταξὺ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν Ἀθηναίων. κατεπολέμησεν αὐτὴν καὶ ὁ Μαρδώνιος εἰς τὸν Περσικὸν πόλεμον. ὁμοίως ὕστερον καὶ ὁ Μακεδὼν Φίλιππος, ὅς τις νικήσας τὰς πρώτας αὐτῆς, ὄχι τόσον μὲν τὰ ὄπλα, ὅσον μὲν τὰ χρήματα, καὶ λαβὼν τὴν ἐκρήμισσιν, μάτην ἀπεκδεχομένην τὴν βοήθειαν τῶν Ἀθηναίων, πατεῖς ἐσάθη αὐτῇ Καλλισθένης τοῦ Φιλοσόφου. Πόρρω ταύτης 20. σαδία, ἦτον ἡ Μικύπερρα πόλις, ἐν τῇ Τορωναϊκῷ Κόλπῳ, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον τὸ Ἐπίνειον τῆς Ὀλυθός. οὐ σμακρὰ τῆς Ὀλυθός εἶναι τόπος κοῖλος, ὅς τις ὀνομάζεται Κανθαράλειθρον, ἐσωντας, καὶ οἱ ἀεισκομένοι εἰς τὰ πέρα Κανθαροί, ὅταν πλησιάσωσιν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον φθείρονται. Δέρρις ἄκρα, κοινῶς Κάβο Φάσσο, πλησίον τῆ Κωφῆ Λιμένος, ὅς τις ἕτω λέγεται, μὲν τὸ νὰ γίνεται ἐκεῖ τόσος κύπος τῆς Θαλάσσης, ὡς τε μόλις ἀκούσιν οἱ συνομιλῆντες ἀλλήλους. ἕτος ὁ λιμὴν ἦτον τῆς Τορώνης. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κωφῶν: Κωφότερος τῆ Τορωναίᾳ λιμένος. Ἄμπελος ἄκρα, τὴν ὁποίαν τινὲς καὶ Κάβο Κανίτρο καλοῦσιν. ἐπιτεταί ὁ Σιγγιτικὸς Κόλπος, ὅς τις κοινῶς λέγεται Κόλπος τῆ Ἁγίης Ὀρους, τὴν ὀνομασίαν λαβὼν ὑπο τῆς Σίγγης ποτὲ πόλεως, ἕσης εἰς τὴν παραθαλασσίαν ὑπάρειαν τῆ Ἄθωνος ὄρους ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χώρα, εἰς τὴν ὁποία ὕστερον ἐκλήθη Ἐρισσός, μὲν θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπο τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτην, ἀεισκομένη μεταξὺ τῆς Σίγγης πόλεως, καὶ τῆς Νυμφαίης Ἀκρωτείας, πλησίον τῆς Διῶρυγος τῆς Ξέρξης, καὶ τῆς Σιγγιτικῆς Κόλπος. ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ ὁ Ἰσθμὸς, Ἀκνώθειος, καὶ κοινῶς Πρέβλακας, τὸν ὁποῖον ἔκοψεν ὁ Ξέρξης. Στρατηνική, πόλις ποτὲ

ποτὲ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ Χώρα πρὸς τὴν ὑπάραν τῆ Ἀ-
 θωνος· εἰς τὴν βορέαν ἀκρὰν τῆ Σιγγιτικῆ Κόλπε, ἀφί-
 σαμίει τῆ Νυμφαίου Ἀκρωτεῖς πρὸς δυσμὰς 30. μίλια,
 καὶ 20. τῆς Ἀκαΐθης πρὸς ἀνατολὰς· λέγεται κοινῶς Φραγ-
 κόκαστρο. ἐκλήθη Στρατοική ὑπὸ τῆς Γυναικὸς τῆ Ἀσ-
 τιώχης. Νύμφαιον ἄκρον, κοινῶς ὁ Κάβος τῆ Ἁγίης ὄ-
 ρης· Ἄθως τὸ ὄρος, κοινῶς Ἄγιον Ὄρος, περὶ ἔειρηται.
 εἰς τὸ ἀποῖον ἦσαν ποτὲ πρῶτε πόλεις, Δίων, Κλεωναί,
 Θύσσα, Ὀλόφυξις, Ἀκρόαθως· Ἄθωσα, πόλις ποτὲ,
 ἀντικρὺ τῆς Θάσσης νήσου· Παύορμος πόλις ποτὲ, κοινῶς
 Μάκρη, ἢ καὶ Γεμισὸ, μελιμυρία τῆ αὐτῆ ἐνόματος· Ἀκ-
 τή, καὶ τὰ ἐξῆς. Σπάγειρα, γράφεται καὶ Σπίνπειρα, ἐν τῇ
 Ἀμφαξίτιδι χώρα, πλησίον τῆ Στρυμονικῆ Κόλπε, ἀ-
 φισαμική τῆ Ἄθωιος ὄρος 15. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, καὶ
 ὀλίγον περὶ τῆ Σιγγιτικῆ Κόλπε πρὸς βορέαν,
 ἢ πατρίς τῆ Ἀεισοπέλης, τὴν ὁποίαν ἐκρήμισε ὁ Φίλιπ-
 πος, καὶ τὴν ἀνφοδόμησεν ὁ Γίος τῆ Ἀλέξανδρος· τόμας
 τῆ Σπαγειριῶν ἦτον, τὸ: Ἄ μὴ κατέθης, μὴ λάμβανε· ἔ-
 χει λιμυρία, ὧ ὄνομα Κάπρος, καὶ νησίον ὁμώνυμον τῆ
 λιμυρία, καλεῖται κοινῶς Λιμπιάδα· ὁ περὶ πλεῖς τῆς Χερ-
 σοννήσου ταύτης, ὑπὸ τῆς Ἀκαΐθης πόλεως μέγχε· τῆ Σπα-
 γείρων, εἶναι Σταδίων 400. Ἀρέθωσα, πόλις ποτὲ πρὸς
 τὸν Στρυμονικὸν Κόλπον, ἢ ὁποία ὑπεροὶ Ρουδίνα ἐκλή-
 θη, μεθ' ὄνομα Ἐπισκόπε, ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μι-
 τροπολίτιω· Ἄργιλος, Ἡϊών, πόλις ποτὲ, ἀφισαμί-
 νη τῆς Ἀμφιπόλεως σαδίνης 30., Ἀμφίπολις ἢ ὁποία ἐ-
 καλεῖτο Ἐγνέα Ὀδοί, Μυεῖκη, Ἡϊών, καὶ Κραδῆματα,
 καὶ Ἀναδραῖμος κατὰ τὸν Στέφανον, ὑπερον ἐκλήθη Χειψί-
 πολις, μεθ' ὄνομα Μητροποπολίτε, ἢ ὁποία πανυῖ εἶναι
 ἔρημος, δειτκομική μεταξὺ εἰς τὸ Ὄρφαί, καὶ εἰς τὸ
 Ποαῦνι κατὰ τὸ παραθαλάσιον, ἔχουσα λιμυρία, τῆς ἑ-
 ποίας τὰ τεῖχη σώζονται, ἐν τῇ Ἡδωνία Χώρα· Ἀμ-
 φίπολις ἐκλήθη, ὅτι κύκλοθεν περιζώγγυτο ὑπὸ τοῦ
 Στρυ-

Στρυμόνος, ἀλλ' αὐτὴ πολὺ ἀπέχει τῆς ἐκβολῶν τῆς Στρυμόνος, ἴσως γὰρ εἶναι αὐτὴ ἡ Παλαιὰ πόλις, τῆς ὁποίας τὰ λείψανα φαίνονται πανυ ἐγγὺς τῆς ἐκβολῶν τῆς Στρυμόνος ποταμ. μεταξύ ταύτης, καὶ τῆς ἀνωτέρας Ἀμφιπόλεως, εἶναι τὸ Ὀρφαί, κωμόπολις πανυ τῆς Ἡδωνίδος Χώρας, ἡ ὁποία ἐκτείνεται μεταξύ τῆς Στρυμόνος, καὶ τῆς Νέας τῆς ποταμ. πόλεις προσέτι ἡσαν, Οἰσύμη, ἣτις ἐλέγτο καὶ Ἐμαθία, ἡ σμακρὰ τῆς ἐκβολῶν τῆς Ζισάκτου ποτ. λέγουσι τινές, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ Καβάλα, ἀλλ' ἴσως ἡ Οἰσύμη εἶναι τὸ αἶμα τῆς Καβάλας κρημισμένον κάστρον, ἡ δὲ Καβάλα εἶναι ἡ Νεάπολις, ἣτις καὶ Χερσύπολις λέγεται ὑπὸ τῆς Πηλ. κατὰ τὸ Μεσόγειον τίθεται ἡ ἀνωτέρα Ἀμφιπόλις, ἡ ὁποία πρότερον ἦτον Ἐπισκοπὴ τῆς Φιλίππων Μητροπόλεως, ὑστερον ἐτιμῆθη εἰς Μητρόπολιν· εἰσέρχεται ἡ Καβάλα μεταξύ τῶν ἐκβολῶν τῆς Στρυμόνος, καὶ τῆς Νέας τῆς ποταμ. κατὰ τῆς ὑπαιφρείας τῆς Συμβόλου ὄρους, ἕξιμακρὰ τῆς Φιλίππων πρὸς νότον 10. μίλια. Μεταξὺ τῆς Ἀμφιπόλεως, καὶ τῆς Καβάλας εἶναι ἡ Πράνις, ἣτις καὶ Πράνι λέγεται, κωμόπολις πανυ. μετὰ τὴν Καβάλας πλησίον τῆς ἐκβολῶν τῆς Νέας κατὰ τὸ παραθαλάσσιον εἶναι ἑτέρα κωμόπολις Σαεὶ Σαμπάει λεγομένη. καὶ ἡ σμακρὰ πανυ εἰς τὸ Μεσόγειον καθ' ὁδὸν εἶναι τὸ Νεοχώρι, ἣτοι τὸ ὑπὸ τῆς Τέρκων Γενί Κιοὶ λεγόμενον, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἀπερῶσι τῆς ὁδοῦ δια τῆς Ἀμαξών. Τὸ πάλαι μεταξύ τῆς ἐκβολῶν τῆς Στρυμόνος, καὶ τῆς Νέας ἡσαν πολέχλαι καὶ αὐται, Φάγρης, Γαφλάς, Ἀπολλων. ὅχι δὲ τὸν Στρυμονικὸν Κόλπον ἡσαν αὐται, Μύρμινας, Ἀργίλλος, Δραβίσκος, Δάτον, τῆς ὁποίων ἔχει ἀείλιω Χάριον, καὶ εὐκαρπον, καὶ Ναυπηγία, καὶ Χρυσὸ Μίπλλα, ἀφ' ἧς καὶ παροιμία: Δάτον ἀγαθὸν ὡς καὶ: Ἀγαθὸν ἀγαθίδις· καὶ τὰ ἕξῃς.

5. Μεσόγειοι πόλεις τῆς Ἐπαρχίᾳ τῆς Μακεδονίας
 Τ. II. GB με

μετροῦνται πολλά· οἷον ἐν μὲν τῇ Ὀδομαντικῇ, ἡ ὁποία καὶ Ἡδωνίς ἐλέγετο, φωτεινὰ πόλις ἦτον· οἱ Φίλιπποι, κληθεῖσα δὲ Φιλίππε τῷ πατρὸς τῷ Μεγάλῳ Ἀλεξάνδρῳ, τῷ ἀνακτίσαντος αὐτῆ· ἥτις πρότερον Κρήνιδης ἐλέγετο δὲ τῷ Κρηιῶν τῶν περὶ αὐτῆ, ἐπὶ Λόφῳ διεισκομένη, πλησίον τῷ Παγγαίῳ ὄρει, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτε, ἡ ὁποία ταυτὶ εἶναι ἔρημος, καίτι τὸ πάλαι περίφημος, τὸ αὐτὸ ὄνομα μέγχε τῷ νῦν σώζουσα, τῆς ὁποίας τῶν λαμφρότητα φαερῶνται τὰ λείψανα ταύτης καὶ τὸ Ἀμφιθέατρον· οἱ πολῖται ταύτης ἦσαν πλείοι καταπολλά, ἐκ τῶν Μεταλλίων τῷ Χρυσῷ, καὶ Ἀργύρῳ, τῆς ὁποίας ἐπιμελῶς ἀεζήτησεν ὁ Φίλιππος, ἀφ' ἧς ἐκυριόσθη αὐτῶν, καὶ Νόμισμα Χρυσῶν· χαράξας, Φιλιππικόν, ἐκάλεσεν· ὄθον καὶ Χρυσέπολις ἐκλήθη· ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθησαν οἱ ὑπ' αὐτῶν Κάμποι Φιλιππικοί, εἰς τῆς ὁποίας ἐπολέμησαν ὁ Κάσιος, καὶ ὁ Βρέτος μὲν τὸν δειότερον Κάσαρα τὸν Ὀκταύσιον, καὶ τὸν Ἀντώνιον· Γάσορος, ἥτις καὶ Γάζορος λέγεται καὶ Ἀλεκτροπόλις, καὶ κοινῶς Ἀληστράτης πλησίον τῆς Ἀμφιπόλεως μὲν θρόνον ποτὲ Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Φιλίππων Μητροπολίτου· Βέργη, καὶ Βέργα κοινῶς Βεῖζα· Σκόπια, ἥτις πρὸς τὸν Νέσσον ποτὲ δέσκατο· Οὐ σμακρῶν τῶν Φιλίππων εἶναι ἡ Δράμα, πόλις ταυτὶ ὀνομασθῆ, ἡ ὁποία πρότερον εἶχε θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Φιλίππων Μητροπολίτην, τῆς ὁποίας ὁ θρόνος μετετέθη εἰς αὐτῆ, ἀφ' ἧς ἐρήμωσαν οἱ Φίλιπποι· Σέρραι, κοινῶς Σέρρας, πόλις περίφημος καὶ μεγάλη μὲν πληθὸς Ἀνθρώπων, μεταξὺ τῶν Φιλίππων, καὶ τῆς Θεσσαλονίκης δεισκομένη, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτε· πρότερον ἐκαλεῖτο Φέρρα δὲ τὸ Φέρητος τῷ κτίτορος, εἶτα Σέρρα, Σέραι, καὶ Σέρραι· Μελαικός, πόλις ταυτὶ διάσημος, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτε, ἡ ὁποία τὸ πάλαι ἦτον τὸ ὀχυρώτατον Φρέγιον τῶν Ζαγορῶν, κατὰ τὸν Κεδειμόν, ἐπίτινος πέτρας ἰδρυμένη, κρημιοῖς καὶ φά-

ε. ραγχι βαδυνάταις πάντοθεν ἐσεφαιωμύον, κὶ τὰ ἐξῆς. Μεταξὺ τῶν Σερρῶν καὶ τῶν Μελενίκων, ἀφίσταται κωμοπόλεις Δεμίρ, Ἰσάρ, Νόροκόπι, ὅπερ ἦτον ἡ Νικόπολις, μετ' ἑρῶν Ἐπισκόπου, Κισερβόου, Πιερίν, κὶ κατὰ τὴν Μοισίαν κωμοπόλεις τῶν Βουλγάρων, Μπομπόσεβο, Δάμπνιτσα, κὶ ἄλλαι, ὅτι τὰς ὁποίας διασημότερα εἶναι ἡ Στρέμιτσα, πόλις τῶν Τριβαλλῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς Μακεδονίας, μεταξὺ τῶν Στρυμόνος κὶ τῶν Ἀξίου τῶν ποτ. Δελσκομύνη, εἰς κρημνώδες καὶ ὑπότομον ὄρος, ἀπέχον ὅτι τὸ Σκιούπι τριῶν ἡμερῶν ὁρόμον· οὐ σμακρὰ ταύτης πλεῖται περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Σιμπιτβέργιου μιλῶν Πανήγυρις ἀξίφημος μετ' ἑρῶν παντοδαπὰς ἀγορὰς, Δολιανὴ ὀνομαζομένη, αὕτη ἡ Στρέμιτσα τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο Τιβερέμπολις. πλησίον τούτων εἶναι τὸ Πετρίτζι κωμόπολις, ἀπὸ τῆς Στρέμιτσης εἶναι τὸ Ρατοβίσι, κὶ μεταξὺ τῆς Στρέμιτσης, κὶ τῆς Σοφίας εἶναι ἡ Παλάγγα, ἀπὸ τῆς Ρατοβίσις, εἶναι τὸ Στίπι, κὶ σμακρὰ ταύτης εἶναι Γιοκαρὶ, Μπάνο, ἢτοι τὸ Κιοσκουτίλι, κὶ πρὸς βορῆαν ταύτης τὸ Κομάνοβο, κὶ ἄλλα τοιαῦτα.

6. Τῆς δὲ Χαλκιδικῆς Χώρας, Μεσόγειος πόλις ἦτον ἡ Αὐγαία, ὡσπερ κὶ τῆς Παραξίας Χώρας ἦσαν αὗται, Χαῖται, Μόρυθος, Ἀντιγόνη, Ψαφάρά· ὁμοίως τῆς Πατίας, πόλις ἦτον ἡ Ἐρωπος κειμένη πρὸς τὸν Ἀξιὸν ποταμ. πλησιόχωρος μετ' ἑρῶν Ἀφάλον, εἰς τὰ πέρατα τῶν Ἀλμόπων, τῶν ὁποίων πόλεις ἦσαν, Ὀρμα, κὶ Ὀρμαι, ἡ ὁποία κοινῶς Κοριτζά λέγεται, εἰρηται περὶ αὐτῆς ἐν τῷ περὶ Ἀλβανίας καὶ Ἀφάλος, κοινῶς Πρέσπα, οὐ πολὺ σμακρὰ τῶν Καναυλίων ὄρων. Τῆς δὲ Ὀρβηλίας Χώρας, ἡ ὁποία ἐκλήθη ὅτι τῶν Ὀρβήλων ὄρος, τὸ ὁποῖον κοινῶς κατέτινας Ἀραπνίτσα καλεῖται, κὶ διαχωρίζει τὴν Μακεδονίαν ὅτι τῆς Μοισίας, σιμαπτόμενον μετ' ἑρῶν Αἶμον, κατὰ τὰ πέρατα τῆς Θράκης, πόλις ἦτον Γαρίσκας, κοινῶς Γαρίσο. Ὡς δὲ τῶν πόλεων τῶν Ἐορ-

δεπὼν εἰρηται ἀναπέρω ἐν τῷ περὶ Ἀλβανίας. πῶν δὲ Ἀπ-
 σρέων πόλις ἦτον Αἰσρεον. τῆς δὲ Παιονίας, τῆς ὁποίας
 τῆς κατοίκους Παιόνας καλεῖσιν, Ἔθνος τῆς Μακεδονίας,
 τῆς ὁ μὲν Ἡρόδοτος λέγει πρὸς ἑκατοίκων περὶ τὸν Στρυ-
 μόνα ποταμὸν, ὁ δὲ Δίων περὶ τὴν Ῥοδόπιν τὸ ὄρος, ὁ
 Ππλεμαῖος τίθεισιν αὐτὰς πρὸς ἀνατολὰς τῆ Ἀλιάκμονος
 ποτ. εὐδὸν ὄρων, καὶ ἄλλοι περὶ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν, πλη-
 σιοχώρες μὲ τὴν Ἡμαθίαν. τῶπων πόλεις ἦσαν, καὶ τὴν
 Ππλ. Δήβωρος, κοινῶς Δῆβει, πόρρω τῆς Ἀντιγονίας,
 ἦτοι τῆς Κροΐας, ὡς τιτες οἴονται 70. μίλια. Ἄλωρος,
 κοινῶς Διαῶρο, πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς Δηβόρε, καὶ Ἰώ-
 ρε τῶν πόλεων, τῆς δὲ Ἰωρίας, ἢ πῶν Ἰώρων πόλις εἶναι.
 τὸ Ἰωρον κοινῶς Νοβιγραδ, κατὰ τὸν Μολέτιον, πλησιέ-
 χωρον μὲ τῷ Ἄλωρον, εἴκοσι μίλια πόρρω τῆς Κασσ-
 ρίας. τῆς δὲ Σιντικῆς χώρας ἡ ὁποία ἐκλήθη πῶν Σιν-
 τίων ὄρων, περὶ τὰ ὁποία κεῖται, πόλεις μετρῦνται,
 Τεῖσολος, κοινῶς Ταμοριτζα καὶ τὴν Μολέτιον. Παροι-
 κόπολις, εὐδὸν ὄρων κειμένη, εἰς τὸ πέρασ τῆς Μοισίας,
 πλησιόχωρος μὲ τῆ Σκόπια. Ἡράκλεια Σιντικὴ, ἡ ὁ-
 ποία κοινῶς Κεσιὰ λέγεται κατὰ τὸν Νιζρον πρὸς δὲ
 τὰ πέρατα πῶν Ἰλλυριῶν ἑκατοίκων οἱ Δασσαρήται, οἱ τι-
 νες καὶ Δασσαρινοί, καὶ Δασσαρήτιοι ἐκαλεῖντο, Ἔθνος τῆς
 Μακεδονίας, ἐκτεινόμενον μέχρι τῆ Δρεΐλωτος ποταμοῦ,
 πῶν ὁποίων πρῶτεύουσα πόλις εἶναι ἡ Λύχιδος, ἡ ὁποία
 ὑσέρον ἄνομάθη Ἀχρὺς, καὶ Ἀχρὶδα καὶ κοινότερον Ὀχρὶ-
 δα, λέγεται καὶ ὑπὸ πῶν Τέρκων Γισσιωδὶλ, κειμένη μετα-
 ξὺ τῆς Εὐρίας, καὶ τῆς Ἡρακλείας τῆς Λυγκησίδος, πῶν
 πλησιοχώρων πόλεων, ἢ μεταξὺ τῆ Δυρραχίου, καὶ τῆς
 Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν Λύχιδον λίμνην, τῷ ὁποίῳ ὁ
 Πολύβιος Λυγκηδίας καλεῖ, καὶ ἄλλοι Δασσαρήτιν. ἀπὸ
 αὐτῆς τῆς λίμνης ἐξέρχεται ὁ Δεῖνιος ποτ. Μητρόπολις
 ἐσάθη αὐτὴ τὸ πάλαι τῆς Σερβίας, καὶ Βουλγαρίας, καὶ
 Πατεῖς τῆ Ἰουστιανῆ Ἀυτοκράτορος, ὑφ' ἧ ἀνακαινίδεσσα,
 πρῶ.

πρώτη Ἰουστινιανῆ ἀνομάσθη, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Ἀρχιε-
 πισκόπου, αὐτονομίαν ἔχοντος, εἰς τὴν ὁποῖον Ἀρχιεπίσ-
 κοπον ὑποπέλασιν ἕξ Μητροπολίται, καὶ δέκα Ἐπίσκοποι,
 εἰς αὐτὸν ὑπετέλει καὶ ὁ Τυρνόβου Μητροπολίτης, διὰ τὴν τῆς
 Ἐθνικῆς ἐκείθεν ἀρχαίας συγγένειαν, ὅς τις μετέπειτα ἔ-
 λαβεί καὶ αὐτὸς αὐτονομίαν διηνεκῆ, ὅτε Θεόδωρος ὁ νέος.
 Λάσκαρις, ὁ Υἱὸς Ἰωάννου Δέκα τῆ βασιλείας, ἔλαβεν.
 εἰς γηραιάκα, Ἐλκόλυ τὴν θυγατέρα Ἀσπὴ τῆ ἀρχοντος
 τῶν Βυλγάρων. ὑπερον δὲ πάλιν ἐκπεσὼν τῆς ποιαύτης
 αὐτονομίας, ὑποπέλει εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρ-
 χῳ. Εὐία πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς Λυχνίδου, καὶ τῶν Φι-
 λίππων. Πλησιόχωρος μὲ αὐτῷ τὴν Δασσαριτίαν Χώ-
 ραν εἶναι ἢ Λυγκισαί Χώρα, κληθεῖσα ὑπὸ τῆ Λυγκη-
 σίης ποταμῆ, ὅς τις εἰσβάλλει εἰς τὸν Ἐριγώρειον ποταμ.
 κατὰ τὸν Πλίνιον, καλεῖται κοινῶς ἔπος ὁ Λύγκιος ποτα-
 μὸς. οἱ κάτοικοι αὐτῆς τῆς χώρας Λυγκισαί ἐκαλεῖν-
 το, τῶν ὁποίων πόλις ἦτον ἢ Ἡράκλεια, κοινῶς καλου-
 μὲν κατὰ τινὰς Ἐσβόσται, ἔχουσα καὶ θρόνον Ἐπισκόπου;
 κεῖται μεταξὺ τῶν Ἀχριδῶν πρὸς δυσμὰς, ὑπὸ τῶν ὁποίων
 ἀπέχει 45. μίλια, καὶ τῆς Αἰδέσσης πρὸς ἀνατολάς, ἀφ'
 ἧς ἀφίσταται 69. μίλια. Μετὰ ταύτην τὴν ρηθεῖσαν χώ-
 ραν, ἔπειτα ἢ Πελαγονία χώρα, ἣτις καὶ Τειπολίτις λέ-
 γεται ὑπὸ τῶν τειῶν πόλιων, τὰς ὁποίας ποτὲ εἶχε, κα-
 τὰ τὸν Στράβωνα, τὴς Κατοίκους ταύτης Πελαγονίας ἐκά-
 λον, ὁ δὲ Στράβων καὶ Παίονας αὐτῆς διομάζει, τῶν ὁ-
 ποίων πόλις ἦσαν ἢ Πελαγονία πόλις, ἢ Ἀδαίριος;
 κοινῶς κατὰ τὸν Θεώστον Βοσαντζα. οἱ Στόβοι κοινῶς Στα-
 ρακίνο, πόλις ἔχουσα ποτὲ θρόνον Ἐπισκόπου, καὶ Ἀ-
 ποικίαν, ἢτοι Κολώνιαν Ῥωμαίων. Ἀζωρος, καὶ Ἀζώριον
 πόλις ποτὲ εἰς τὴν ὑπάρειαν τῆ Βερκεποσίε ὄρους κει-
 μὲν. πόρρω ταύτης 10. μίλιας κεῖται ἢ Δολίχη, ἢ ἔ-
 ξαίρτος πόλις τῆς Πελαγονίας, κοινῶς λεγομένη Τεχα-
 λὰ, κειμένη κατὰ τὰ Κυμβυβία ὄρη, τὰ ὁποῖα κοινῶς

καλούνται Βολκεζά. Πύθειον πόλις ποτὲ εἰς τὰ πέρατα τῶν Πελασγιῶν, μεταξὺ τῆς Δολίχης πρὸς δυσμὰς, καὶ τῆς Γόνυς πρὸς ἀνατολάς. ἀπ' αὐτῶν ἐν τῶν τριῶν πόλεων τῆς Ἀζωεύς, τῆς Δολίχης, καὶ τῆς Πυθείας, ἐκλήθη ἡ Πελαγονία Τριπολίτις κατὰ τὸν Λίβιον. ὁ δὲ Πτολεμ. ταύτας τὰς τρεῖς πόλεις, οὐ τῆς Πελαγονίας τίθεισιν, ἀλλὰ τῶν Πελασγιῶν. ταύτῃ δὲ εἰς αὐτὰς τὰς Χώρας μετὰ τῆς Ἀχειδῶν, ἀνεστῆ πόλις εἶναι ἡ Κασορέα, ἡ ὁποία ἔχει θρόνον Μητροπολίτεω ὑπὸ τῶν Ἀχειδῶν Ἀρχιεπίσκοπον, κειμένη πρὸς τῆς Λυχνίδου λίμνῃ, καὶ πολὺ μακρὰ τῶν Ἀχειδῶν. πλησιόχωροι κωμοπόλεις εἰς αὐτῆς εἶναι Χρέπιστα, Σισαίον, ἡ Σάτισα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἀχειδῶν Ἀρχιεπίσκοπον ἔχουσα. Γρεβενά, Αὐλαῖς κοινῶς λεγόμενα, ἔχουσι ὁμοίως θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἀχειδῶν Ἀρχιεπίσκοπον· καὶ ἀνωτέρω τῶν Βορειόπεραι εἶναι ἡ Σαεργιῶν Ἐπαρχία ἔχουσα κώμας πολλὰς, ἡ Κοζάνη, καὶ κατωτέρω, τὰ Σέρβια μεθ' ἑαυτῶν θρόνον Ἐπισκόπου, περὶ ὧν εἴρηται καὶ ἐν τῇ περὶ Θεσσαλίας.

7. Μετὰ τῆς τῶν Πελαγονίων Χώραν, ἔπεται κατὰ τὸν Πτολεμ. ἡ Βισαλτία, καλεθεῖσα ὑπὸ Βισάλτι, τὰ τῆς τῆς Ἡλίας καὶ τῆς Γῆς, κειμένη πλησίον τῆς Στρυμόνος ποτ. καὶ κατὰ τῆς Θράκης, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι Βισάλται ἐκαλούντο, ἔχοντες ποτὲ πόλεις, τῆς Ἀρωλον, τῆς Εὐπορίας, τῆς Καλλιτέρας, τῆς Ὀσσαν, καὶ τῆς Βέρταν. τῆς δὲ Μυθονίας χώρας, ἡ ὁποία παρεμπίπτει μεταξὺ τῆς Ἀξίης, καὶ τῆς Στρυμόνος τῶν ποταμῶν, καὶ πολὺ μακρὰ τῆς Τορωναῖκῆς Κόλπου πόλεις ἦσαν Ἀντιγόβεια, μεταξὺ ἑσθ' αὐτῆς τῆς Πύδνης, καὶ τῆς Μαγνησίας, κοινῶς λεγομένη κατὰ τινας Ἀντίγοβα, ἡ καὶ Κοιόβνη, Καλίνδοια, Βαῖρος, Φύσκα. Τέρφυλλος, τῆς ὁποίας τινὲς λογιάζουσι εἶναι τὸ Μοσασήριον, ἢ τὴν ἡ Μπιτάλια, πολίχνη ταύτῃ ἀνεστῆ, Καραβία, Ξυλόπολις, πλησίον τῆς Ἐχεδώρου ποταμ. Ἀπολλωνία, ἡ ὁποία εὐρεσκετο πρὸς

τὸν Ἐχέδωρον ποταμ. μεταξύ τῆς αἰῶθου Ἀσσώρου, καὶ τῆς Λήτης, καὶ ἀφισαμένη τῆς μεθ' Θεσσαλονίκης 25. μίλια, καὶ 100. τῶν Φιλίππων πρὸς δυσμᾶς. καὶ ἡ Λήτη, ἥτις καὶ Λήται λέγεται καὶ κοινῶς πανυῦ Λήττα, εὐ πολὺ σμακρὰ ἀπέχουσα τῷ Θερμαϊκῷ Κόλπῳ, καὶ τῆς Ἀπολλωνίας, τῆς δὲ Θεσσαλονίκης πόρρω 20. μίλια μεθ' ἑρῶν Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτιν. πανυῦ δὲ πλησίον τῆς αἰῶθου Μπιτωλίας πρὸς βορρᾶν κεῖται τὸ Πείλαπον κοινῶς Περλεπέ, πολίχνη, τὴν ὁποίαν τινὲς οἴονται νὰ εἶναι ἡ τῆς Παλαιῶν Ἀλβανόπολις. Βελλεσσός πολίχνη πλησιόχωρος μετ' αὐτὰς, τῆς ὁποίας οἱ Τῦρκοι, Κιπυρλί καλεῖσι. καὶ μετὰ ταύτῃ, ἕτερον πόλισμα Τίχβεσι κοινῶς λεγόμενον. Παρὰ ταύτας εἶναι καὶ ἄλλαι πόλεις πανυῦ ἀκραι, κατὰ τὴν Ἀχελδα, καὶ Κασορίαν, οἷον Βοσκόπολις, κληθεῖσα ἕως, ὅτι οἱ πλείους αὐτῆς, βοσκοὶ προβάτων εἶναι. ἡ Γκιόρτζα, καὶ μεταξύ τῆς Κασορίας, καὶ τῆς Βοδινῶν οἱ Σαλιτζίδες, καὶ ἄλλα τινὰ πολίσματα.

8. Μετὰ δὲ τῆς Χαλκιδικῆς, καὶ τῆς Παραζίας, περὶ τῶν ὁποίων εἰρηται ἀνωτέρω, ἔπεται ἡ Ἡμαθία, ἣτις καὶ Αἰμαθία λέγεται, λαμβανομένη ὡς τὰ πολλὰ ὑπὸ τῆς Ποιητῆς αὐτῆς ὅλης τῆς Μακεδονίας· αὐτὴ ἔχει ἀπὸ μισημβείας τὴν Θεσσαλίαν, ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Πισορίαν, καὶ τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον, ἀπὸ βορρᾶς τὴν Πελαγονίαν, καὶ ἀπὸ δυσμῶν τὴν Μυγδονίαν, πόλεις δὲ ἦσαν ἐν αὐτῇ αὐταί. Τύριασα, τῆς ὁποίας τινὲς τῆς Γεωγράφων λογιᾶσιν νὰ εἶναι τὸ Ἐλλάδερὸ χωρι, ἄλλοι λέγουσι νὰ εἶναι τὸ Τζερσεῖ, καὶ ἄλλοι ἡ Διμογρεῖτσα, ἀπέχουσα τῆς Γυρπῶρος 25. μίλια πρὸς νότον, μεταξύ τῆς Κασορίας 46. μίλια, καὶ τῆς Γόνου 35., πλησιόχωρος μετὰ τῆς Ἄτρακα. Σκυδρα, κοινῶς Σιδεροκάψια, κατὰ τὸν Βελλόνιον, ἀπέχουσα τῆς Θεσσαλονίκης 40. μίλια καὶ περισσότερα τῆς Τρωάνης πρὸς δυσμᾶς. Μυζα, κοινῶς Λογοβίχιο

κατὰ τὸν Μολέτιον . Κυριὸς, Ἰδομεύη, πόλις ποτὲ με-
ταξὺ τῆς Κυριῆ, καὶ Γορδωίας . Γορδωία, κοινῶς Γορ-
τζά . Ἐδεσσα, ἥτις καὶ Αἰγαία πρότερον ἐκαλεῖτο . οἱ δὲ
πολιταὶ ταύτης Αἰγαίαται, κληθροῦς ἔτις ὑπὸ τῆ Κα-
ρυῆ τῆ Βασιλείας τῆ Μακεδόνων, ὑπὸ τῆ συμβαίτης,
ὅτι ἀκολυθῆσας τὰς Αἰγας αὐτῆ φάγυσας τὴν βροχίω,
ἔλαβε τὴν πόλιν τῆς . εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἔθαπτον τῆς
Βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν διάταξιν τῆ Περιδικ-
κα, ὅτι τὸ Βασίλειόν τῆς ἔχει νὰ σταθῆ ἕως ὅπου οἱ Βα-
σιλεῖς αὐτῶν θάπτονται ἐκεῖ, τὸ ὅποιον καὶ ἀλήθως, ἔ-
σοντας καὶ νὰ μὴ ἐτάφη εἰς αὐτὴν ὁ Ἀλέξανδρος . καλεῖ-
ται κοινῶς αὕτη Βοδενα, πόλις καὶ ταυτὴ ἀκυσή, ἔχουσα θρό-
νον Ἐπισκόπου ὑπὸ τῆ Ἀχειδῶν Ἀρχιεπίσκοπον, ἀπέ-
χει τῆς Πέλλας 28. μίλια, καὶ 50. τῆς Θεσσαλονίκης . Βέρ-
ροια ὑπὸ τῶν Τυρκῶν Καράφει, πόλις ἀρχαία καὶ διάση-
μος, ἔχουσα θρόνον Μητροπολίτε, ἐκτίθη αὕτη ὑπὸ τὴν
ὑπέρειαν τῆ Βερμίου ὄρης, καὶ πολὺ σμακρὰ τῆ Ἀλιάκμο-
ρος ποτ. ἔχει τῆ Φέρωνος, ὅν αὐτοὶ Βέρωνα ἐκάλεον, καὶ
ὠνομάσθη ὑπὸ Βερροίας τῆς θυγατρὸς Βέρητος τῆ Μακε-
δόνοσ . καὶ πολὺ σμακρὰ ταύτης εἶναι ἡ Νάουσα, ἢ καὶ Νιάου-
σα, κωμόπολις ἀκυσή διὰ τὸν εἰζαίρετον οἶνον . μὲν τὴν Βέρ-
ροικὴν ὁ Πτολεμαῖος τίθησι πόλιν Αἰγαίαν λεγομένην, εἶ-
τα τὴν Πέλλαν, ἥτις ἐκαλεῖτο καὶ Βύνομος καὶ Βυνομία
διάσημος τὸ πάλαι, διὰ τῆ γενεθλίω Φιλίππου, καὶ Ἀ-
λεξάνδρου τῆ μεγάλου, κειμένη μεταξὺ τῆς Ἐδέσσης πρὸς
δυμάς, καὶ τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἀπέχουσα
τῆς Πύδης 28. μίλια, κατὰ τὸν Λίβιον, τινὲς λέγουσιν,
ὅτι αὕτη νὰ εἶναι ταυτὴ τὰ Γιαντζά, πόλις κειμένη πρὸς
τὸν Ἀξιὸν ποταμ., καὶ ἀπέχουσα τῆς Βερροίας ὀκτὼ ὠ-
ρῶν διάστημα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοῖχει ὁ Βρενέζης εἰς
τῆ Μεγισαύων τῆ Σουλτᾶν Μεχμέτ τῆ Τίε τῆ Παϊαζί-
τε, ὅς τις ἐστάθη Ἀγὴρ κατὰ πάντα ἀξιώτατος . ἄλλοι δὲ
λέγουσιν, ὅτι ἡ Πέλλα νὰ μὴ εἶναι τὰ Γιαντζά, ὡσαύ-
τῃ

ὅτι αὐτὴ ἡ πόλις εκατοικίθη, καὶ εὐμελιώθη εἰς τὸν καιρὸν, ὅτε ἀρχισαν οἱ Τῦρκοι, ἀλλὰ νῦν ἦσαν ἐκεῖ ὅπου τανῦν λέγεται τὰ Παλάτια, πῶς ὅποιον φαίνεται καὶ ἀληθές-
 ερον. αὐτῶν τῶν Πέλλαν ἠύξησεν ὁ Φίλιππος μικρὰν
 ἔσσαν τὸ ἀρότερον. ἀπὸ αὐτῆς τῆς Πέλλας εἶναι λίμνη, πῶς
 ὅποιαν ὀλοπληροῖ ὑπὸ ἀσμάτι τῶν Ἀξείων ποτ. ἐκ τῆς ὀ-
 ποίας τρέχει ὁ Λαυδίας ποταμ. Τῆς δὲ Πιθειας χώρας,
 ἡ ὅποια ὑπότινων Λαοσικὰ κοινῶς καλεῖται, πόλεις ἦσαν
 αἱ Φυλακαί, πόρρω τῆς Ἐδέαςης ἀπὸς Μεσημβρίαν 60.
 μίλια, πλησίον τῶν τόπων, ἀπὸ οὗ εἰσέρχεται ὁ Μίλις
 ποτ. ὁ Ἐξηγητὴς τῶν Θεοκρίτων τίθεισιν αὐτῶν καὶ μακρῶν
 τῶν Ὀρδρῶν ὄρος, τῆς ὅποίας Βασιλεὺς ἐσάθη ὁ Ἰφι-
 λλος. ἀλλ' ἴσως ὑπ' αὐτῶν ἕτερα τίθεται παρ' αὐτῶν. καὶ
 αἱ Οὐάλλαι, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐν τῇ Μακεδονίᾳ εἶναι καὶ λίμη-
 ναι, ἐκ τῶν ὀποίων ὀνομασθῆναι εἶναι ἡ Πρασιας, ἡ ὅποια
 κοινῶς λέγεται τῆς Πολυαῆς ἡ λίμνη, περὶ τῶν ὀποίων
 εἶναι πόλεις τανῦν ἡ Πολσαρῆ, κοινῶς Δρογχιάνι,
 Θρόιον Ἐπισκόπου ἔχουσα ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητρο-
 πόλιν, καὶ Παζαροῦδι. Περὶ δὲ τῶν λίμνῶν τῶν Μπεσι-
 κίων, κεῖται τὸ Ἀρδαμέσιον πόλις ποτὲ, καίτοι τανῦν ἐ-
 ρίπειον, ἔχουσα Θρόιον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης
 Μητροπόλιν, Γαλάτιστα, καὶ ἄλλαι. Πολυαῖον καλεῖ-
 ται, καὶ ὄρος τῆς Μακεδονίας, ὡς καὶ καὶ ἄλλα διαφό-
 ρα ὀνόματα.

Μ Μ

Τέλος τῶν Β'. Τόμου.

ΠΙΝΑΞ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ

Τῶν ἐν τῇ Δεξιῇ Τόμῳ ἐμπνευματικῶν.



Περὶ τῆς Πολωνίας.	Σελ.	5
— Μοσχοβίας.		23
— Ταρταρίας.		47
— Δακίας.		62
— Μολδαυίας.		68
— Βλαχίας.		70
— Τρανσυλβανίας.		72
— Ούγγαρίας.		79
— Κροατίας.		89
— Βόσνας.		93
— Δαλματίας.		94
— Ἰταλίας.		102
— Παμόνι, ἢ πρὸ Σαβοΐας.		113
— Μεθολαίων.		122
— Βενετίας.		132
— Γέννας.		151
— Ἐτρυρίας, ἢ πρὸ Τοσκάνιας.		155
— Ρώμης.		162
— Νεαπόλεως.		183
— Σικελίας.		218
— Σαρδινίας.		235

Περὶ

Περὶ τῆς Κόρσικας .	Σελ. 241
—— Μάλτας .	243
—— Ἑλλάδος ἐν γῆι .	247
—— Ἑλλάδος ἐν θαλάσσῃ .	250
—— Ἠπείρου .	254
—— Ἑλληνιστῶν Πολιτείας .	294
—— Αἰτωλίας .	306
—— Ὀζολαίας Λοκροῦς	308
—— Φωκίδος .	312
—— Ὀπυνθίων Λοκρῶν .	<u>323</u>
—— Βοιωτίας .	326
—— Μεγαρίδος .	347
—— Ἀττικῆς .	350
—— Πελοποννήσου .	364
—— Θεσσαλίας .	435
—— Μακεδονίας .	456

